

PROTOKOL O HLAVNÍM LÍČENÍ

Krajský soud v Ostravě ve dnech 29.-30.6., 1.-3.7., 7.-10.7.2015 v 8:30 hod.

Trestní věc proti obžalovanému: **Petr K R A M N Ý**

pro trestné činy dle **§ 140 odst. 2, 3 písm. a), c) tr. zákoníku**

Přítomni:

Předsedkyně senátu: JUDr. Renata Gilová

Přísedící: Mgr. Jarmila Absolonová
Martin Tomšů
Vilém Michalák – náhradník

Státní zástupce KSZ: Mgr. Vít Legerský
doručení vykázáno 25.5.2015

Protokolující úřednice: Bc. Kateřina Matušinská

Obžalovaný: Petr Kramný – řádně a včas předveden, pouta sňata
doručení vykázáno 25.5.2015

Obhájkyně: JUDr. Jana Rejzková
doručení vykázáno 26.5.2015

Poškození: 1) Erich Nicieja – nikdo
2) Radmil Nicieja - nikdo
3) Martin Nicieja - nikdo
4) Karel Rychlý – osobně, *doručení vykázáno 26.5.2015*
5) Irena Rychlá – nikdo, *doručení vykázáno 25.5.2015*
6) Lenka Krečmerová – nikdo, *doručení vykázáno 27.5.2015*
7) Allianz pojišťovna, a.s. – nikdo, *doručení vykázáno 27.5.2015*

Zmocněnkyně poškozených ad 1-3): JUDr. Klára Long Slámová
doručení vykázáno 27.5.2015

Podle § 205/1 tr.ř. předsedkyně senátu zahájila hlavní líčení sdělením věci, která bude projednávána.

Předsedkyně senátu konstatuje, že lhůty k přípravě pro konání hlavního líčení jsou zachovány.

Podle § 206/1 tr.ř. předsedkyně senátu vyzvala státního zástupce KSZ k přednesení obžaloby, což tento učinil.

Zmocněnkyně poškozených:

Poškození Erich Nicieja, Radmil Nicieja a Martin Nicieja se připojili se svými nároky na náhradu škody písemným podáním ze dne 1.4.2015 včetně příloh zaslaných policejním orgánům. Na tento návrh plně odkazují a pouze ve stručnosti uvedu, že pan Erich Nicieja uplatňuje a připojuje se s celkovým nárokem na náhradu škody podle nového občanského zákoníku ve výši 4.018.418,- Kč, kdy 18.418,- Kč činí náhrada škody spočívající v úhradě poloviny nákladů pohřbu, který vyplatil rodině obžalovaného. Částka 2.000.000,- Kč jako peněžitá náhrada nemajetkové újmy za ztrátu jediné dcery Moniky a částka 2.000.000,- Kč jako peněžitá náhrada nemajetkové újmy za ztrátu jediné vnučky Klárky. Radmil Nicieja se připojuje s částkou celkem 2.770.466,- Kč, kdy 70.466,- Kč jako náhrada škody spočívající v úhradě nákladů na zhotovení a montáž náhrobku po zásahu obžalovaného na hrobě zemřelých prostřednictvím jeho matky, částka 1.500.000,- Kč jako peněžitou náhradu nemajetkové újmy za ztrátu jediné sestry Moniky a 1.200.000,- Kč jako peněžitou náhradu nemajetkové újmy za ztrátu jediné neteře Klárky. Poškozený Martin Nicieja se připojil s částkou celkem 2.200.000,- Kč, kdy 1.200.000,- Kč činí peněžitá náhrada nemajetkové újmy za ztrátu jediné sestry Moniky a 1.000.000,- Kč peněžitá náhrada nemajetkové újmy za ztrátu jediné neteře Klárky. Důvody vyčíslených nároků jsou uvedeny podrobně v písemném vyhotovení, kde je samozřejmě i alternativa pro případ, že by senát byl toho názoru, že je nutné posuzovat nároky ve smyslu původního občanského zákoníku.

Jinak odkazuje na písemný návrh a vyčíslení náhrady škody jak je založeno na čl. 4559-4564.

Poškozený

Karel Rychlý, gen. č.l. 360, totožnost ověřena dle OP, po poučení dle § 43/3 tr.ř. **uvádí:**

Úhradu škody nežádám, nepřipojuji se s žádným nárokem na náhradu škody k trestnímu řízení.

Obhájkyňe, státní zástupce KSZ, zmocněnkyně poškozených nenavrhují osobní výslech přítomného Karla Rychlého v postavení svědka a za této situace se umožňuje jmenovanému, aby setrval v jednací síni.

Podle § 206/2 tr.ř. se čte písemný návrh poškozené **Allianz pojišťovny, a.s.** - č.l. 2402, 2405, 4697-4699.

Obžalovaný

Petr K r a m n ý, gen. č.l. 235, pouta sňata, poučen dle §§ 33/1, 92/2, 93/1 tr. řádu **uvádí:**

Poučení jsem porozuměl. Vypovídat a odpovídat na dotazy soudu budu. V případě, že bych byl jakkoli dotazován ze strany JUDr. Slámové, tak na její otázky či dotazy reagovat v žádném případě nebudu. Paní JUDr. Slámová mi po celou dobu, co jsem byl ve vazební věznici veřejně dehonestovala jak v médiích, v televizi tak novinách, dělala ze mě vraha před celým českým národem. Člověku, který mi takovým způsobem ublížil, nebudu odpovídat na žádné dotazy či otázky.

K osobě:

Shodně jak na č.l. 235.

K věci:

Obžalovaný byl vyzván, aby se vyjádřil k obsahu obžaloby:

S obžalobou razantně nesouhlasím a odmítám ji. Já jsem své holky miloval a já jsem jim neměl žádný důvod ubližovat nebo ublížit. Ale především to, co tvrdí obžaloba, se nestalo, to je vše, co bych chtěl k obžalobě říct.

Od celé té tragédie uplynuly již téměř dva roky. Pro mě to je stále v paměti, mám to, jako by to bylo včera, tento den, který mi změnil život, který už nebude nikdy takový veselý, jaký býval s Monikou a Klárkou. Už nikdy spolu nebudeme zažívat chvíle, kdy jsme vodili Klárku společně s Monikou do kroužku mažoretek, do kterého tak ráda chodila, nikdy spolu nebude jezdit na soutěže, na které jsme Klárku vždycky doprovázeli. Také už nikdy nevidím ten radostný, šťastný výraz ve tváři Moniky a Klárky vždycky, jak vyhrála nějakou soutěž. Už nikdy nezažiju spolu to napětí, kdy jsme šli společně vybírat nový dům, který jsme měli v plánu si kupovat, nikdy spolu nebudeme doma řešit běžné starosti a plánovat naši budoucnost, kterou jsme měli společně naplánovanou všichni tři. Z toho všeho nezbylo nic, zbyla ve mně jenom nějaká prázdnota, která se nedá ničím vyplnit. Smutek, který v sobě mám, a se kterým jsem se musel tři měsíce v Egyptě sám vypořádat v situaci, v jaké jsem byl, jsem nedal na sobě nijak znát, nechtěl jsem, aby mě lidé litovali, nebo rodina, aby mě litovala, ale ten smutek v sobě mám a je to moje taková intimní záležitost, která není vidět, ale je ve mně pevně zakotvena takovým způsobem, že si ho ponesu až do konce života. Moje holky mi nemůže nikdy a nikdo ničím nahradit, to se už prostě nedá. Mojí jedinou nadějí a možností je očistit své jméno, které bylo dehonestováno a vláčeno bulvárem a jméno své rodiny před soudem. Jak již jsem dříve někde zmiňoval, kdybych ublížil svým holkám, tak bych se přiznal, nebo bych se raději zabil, protože bych neunesl tíži svého svědomí. Krajskému soudu v Ostravě věřím, že spravedlivě posoudí předložené důkazy, bude nestranným a nenechá se ovlivnit

bulvárem. Já jsem tyto zkušenosti s reportéry nikdy v životě neměl, nevěděl jsem, čeho jsou tito lidé schopni, za jaké hranice jsou až schopni zajít jenom proto, aby napsali nějaký článek. Naivně jsem spoléhal na jejich pomoc, ti však využili a zneužili situace, ve které jsem byl, aby psali svoje články. Jak již jsem řekl, moje jediná šance je očistit své jméno tady před soudem. V Egyptě jsem byl zadržován dost dlouhou dobu, po kterou jsem aktivně spolupracoval nejen s egyptskou policií, ale i s českou policií, kdy jsem jim poskytoval informace a předměty, které mohly objasnit smrt Moniky a Klárky. Když jsem byl z Egypta po třech měsících propuštěn, tak jsem se vrátil do České republiky jako nevinný člověk. Tato spolupráce z mé strany s českou policií trvala nadále a trvá stále. Chtěl jsem znát pravdu, co se tam stalo a proč se to hlavně stalo. Místo toho dnes stojím tady před soudem. 30.7.2013, to je den, který se navždy vryl do mého života, tak jako den, kdy jsme začali plánovat nebo kdy jsme se doma bavili o tom, kam pojedeme letos na dovolenou. Bylo to někde počátkem roku 2013, kdy padaly doma u nás první úvahy o tom, kam bychom letos jeli na dovolenou. V předchozím roce jsme byli na dovolené ve Velkém Mederu na Slovensku, kdy se nám všem tato dovolená líbila. Tuto dovolenou plánovala Monika v roce 2011 se svou sousedkou Světlanou Ciešlarovou, se kterou jsme taky na tuto dovolenou do Velkého Mederu měli společně odcestovat jako přátelé. Nakonec to dopadlo jinak a odcestovali jsme tam sami. K důvodu se potom vyjádřím později. Na tu dovolenou na Slovensko Monika chtěla vzít svého otce, protože se nám, dá se říct, staral o Klárku, chodil ráno, hlídal ji, než jsme přišli z práce, nebo když jsem odešel do práce, tak byl tam třeba vyplnit ten čas, aby Klárka nebyla sama doma, takže Monika chtěla ho vzít s sebou. Bylo to jako by takové poděkování, já jsem s tím neměl problém, já jsem s otcem od Moniky vždycky dobře vycházel, nikdy jsme neměli spolu žádný spor nebo nějaké neshody po celou dobu. Tak jsem doma navrhl, že když Monika vybírala minulou dovolenou, takže bych mohl teďkom vybrat dovolenou já. Začali jsme hledat na internetu, dívat se na různé dovolené, destinace, navštívili jsme několik cestovních agentur jak v Karviné, tak v Ostravě, kdy původní záměr byl, aby otec od Moniky jel zase s námi tento rok. Tím, že dovolená na Slovensku stála nějakých 20.000 Kč, stanovili jsme si limit, který jsme mohli tento rok za tu dovolenou dát, a to byla částka 40.000 Kč. V těch cestovních agenturách jsme zjišťovali různé destinace, bylo to Chorvatsko, Bulharsko, Řecko, Turecko, vždycky nám něco do toho vlezlo, buď to nebyl termín, který jsme měli oba dva v práci už začátkem roku naplánovaný, nebo to byl hotel, který nám nevyhovoval, nebo zase odlet nebyl z Ostravy, ale byl z Prahy, nebo strava, kterou jsme chtěli, tak nebyla. Po neustálém chození po těch agenturách jsem doma řekl Monice, že už mě to nebaví tam chodit a že to nechávám přímo na ní, ať vybere něco, co by se nám líbilo oběma. Tak Monika začala hledat na internetu. Jednou v práci mi volala a sdělila mi, že našla perfektní dovolenou. Začala tím, že odlet je z Ostravy, že termín, který našla, je termín, který máme už v lednu naplánovaný na letní dovolenou, že je to strava all inclusive a když jsem se jí zeptal, kde to bude, tak řekla, že je to do Egypta. Když jsem se jí ptal, proč zase Egypt, když jsme se už minule domlouvali, že tam nepojedeme, že jsme s tím nebyli spokojeni, tak řekla, že za ty peníze, za těch 40.000 Kč, prostě lepšího s těmi požadavky, co jsme měli oba, nemůže prostě nic najít. Taky mi sdělila, že volala do cestovní agentury v Karviné, že tuto dovolenou už rezervovala a že máme přijít složit zálohu a nebo tuto dovolenou zrušit. Já jsem přišel domů, Monika mi to ještě ukázala na internetu, nějaké fotky, vypadalo to moc dobře, takže jsme se všichni tři odebrali do té cestovní agentury, kde nám paní vysvětlila nějaké podmínky, ukázala ještě nějaké katalogy, bylo to fajn, bylo to v tom termínu, tak jsem souhlasil, že tam pojedeme. Když jsem řekl Monice: „A co tvůj otec,

když jsi ho chtěla takhle brát na dovolenou?“, že bychom se mohli zeptat, kolik by to stálo, kdybychom mu zaplatili svůj vlastní pokoj, tak jsme to nechali spočítat, ale ta částka byla celkem vysoká, dnes už si přesně nepamatuji, kolik to mohlo být. Víím, že Monika ho tam chtěla brát, tak jsem říkal Monice, že mu to celé zaplatit nemůžeme, že tento rok z důvodu, že jsme si koupili nové auto, takže tento rok tolik peněz nemůžeme vydat za dovolenou jako v předchozích letech, že jsme ochotni mu přispět větší částí na tu dovolenou, ať mu zavolá, jestli je schopen si poměrnou část toho zaplatit. Ta částka, nevím opravdu, v jaké výši dneska byla, ale víím, že otec od Moniky jezdil do Chorvatska a ta částka se pohybovala kolem 6.000 Kč a ta částka, kterou by měl si jakoby doplatit, tak byla o mnoho vyšší, než on byl zvyklý si platit. Monika to hned smetla, že toto asi otec zaplatit chtít nebude. Takže jsme tam zaplatili zálohu a vydali jsme se domů.

K dotazu předsedkyně senátu obžalovaný uvádí:

Otázka:

Zavolali jste tomu otci a nabídli mu tu možnost jet do toho Egyptu nebo ne?

Odpověď:

Ne. Monika mu nevolala.

Obžalovaný pokračuje ve výpovědi:

Šli jsme domů, všechno probíhalo normálně, těšili jsme se na dovolenou, v práci jsem se zmínil svému kolegovi Ladislavovi Müllerovi, kterého jsem znal z práce od té doby, kdy jsem do nošovicke fabriky nastoupil. Věděl jsem, že každý rok jezdí na dovolenou převážně do Chorvatska nebo do Itálie, především do kampu nebo do nějakých chat, vždycky nadával, že jeho manželka nadávala, že nebyla spokojená z toho důvodu, že si museli vařit. Tak jsem se ho snažil nějakým způsobem přesvědčit o tom, aby s námi jel na tu dovolenou do toho Egyptu, že Monika našla dovolenou v termínu, protože on měl dovolenou naplánovanou ve stejný termín, kdy jsme měli v Nošovicích celozávodní dovolené, snažil jsem se ho přesvědčit o tom, aby na tu dovolenou s námi jel. Měl v té době stejně starou dceru jako byla Klárka. Říkal, že je to moc drahé. Nakonec se mi ho podařilo přesvědčit natolik, že jsem mu poskytl nějaké informace, ať to bylo přes Moniku nebo já osobně, o hotelu, šel do cestovní agentury v Ostravě, kde si to nechal spočítat, ale protože byli čtyři, on měl dvě děti, tak dovolená byla mnohem dražší, vyšlo ho to dráž o tu jednu osobu. Láďa přišel, řekl mi, že je to perfektní, ale že je to dražší, že je to nad tu částku, kterou taky oni uvažovali vydat na dovolenou, ale nechtěl se toho vzdát. Nechal si to spočítat před sezonou, ta částka byla poměrně nižší než v sezoně. Říkal mi, abych jel s nimi, ne on s námi, ale my s nimi, že si mám tu dovolenou svoji, kterou jsem měl, změnit. U mě to problém nebyl. Volal jsem Monice do práce a řekl jsem jí, jak se věci mají, protože věděla, že ten můj kamarád si taky zařizuje tu dovolenou na tom stejném místě a řekl jsem jí, ať si změní termín. Vysvětlil jsem jí ty důvody, proč nemůže jet v tomto termínu, Monika se šla podívat na jakousi nástěnku, kde měli dovolené už rozepsané od začátku roku na celý rok, hlavně ty letní dovolené, a řekla mi, že v tomto termínu, který on má, není volné místo. Takže vlastně z toho sešlo. Probíhalo to normálně, co se týče u nás doma. Několikrát jsme ještě přes tu zimu v tom roce 2013 jezdili na výlety, jezdili jsme na Ostravici na wellness, takové

celodenní výlety, tam jsme byli asi třikrát, jezdili jsme spolu k nám na chatu, v zimě jsme se účastnili, v lednu, myslím, jednoho nebo dvou plesů s přáteli. V tom roce 2013 před dovolenou jsme ještě byli s Klárkou na vystoupení, tuším, že to bylo v Hořicích, také jsme byli v tom roce 2013 několikrát na prohlídce domu, který jsme chtěli s Monikou kupovat, chtěli jsme nové bydlení a plánovali jsme do budoucna, že si pořídíme ještě jedno dítě. Tam to trošičku souviselo s tím, že Monika měla smlouvu pořád na dobu určitou a bylo jí v práci slibováno, že příští rok už by měla dostat smlouvu na neurčito, protože se obávala, aby měla po mateřské kam nastoupit, tak jakmile by dostala smlouvu na neurčito, tak jsme plánovali další dítě. Z toho důvodu jsme už asi zhruba tři roky chodili po různých prohlídkách jak domů, tak bytů nebo pozemků, byli jsme rozhodnutí, že začneme spolu mít nové bydlení. V tom roce 2013 jsme uskutečnili asi dvě nebo tři prohlídky. Poslední prohlídka byla těsně před odletem na naši dovolenou, bylo to v sedmém měsíci, přesné datum už nevím, ale bylo to v řádu dnů, kdy Monika našla na internetu inzerát, že se kousíček od našeho trvalého bydliště prodává byt 4+1 předělaný na 3+1 s balkonem. Mně se to líbilo v tom, že to bylo kousíček od našeho stávajícího trvalého bydliště, tím pádem by Klárka nemusela měnit školu. To bylo pro mě hodně důležité. Byli jsme se tam podívat, i když ta cena na byty v Karviné byla celkem vysoká. Šli jsme na prohlídku toho bytu, zjistili jsme, že ty investice do toho bytu by byly zhruba 200.000,- Kč, co se týče podlah, Monika chtěla lepší kuchyň, koupelna se nám taky nelíbila. My jsme se s tímto majitelem chtěli domluvit, že pokud by nám dal slevu těch 200.000,- Kč, že si tuto kuchyň může odvést i věci, které tam ještě byly, ale na to nepřistoupil, takže z toho sešlo. Natož v tom roce 2013 ty nemovitosti spadly celkem dolů, takže jsme už byli jednoznačně přesvědčeni, že si tu nemovitost koupíme. Z toho důvodu jsem taky prodal jedno naše auto, vlastnili jsme tenkrát tři vozy, říkal jsem, že na co nám jsou tři auta, když budeme mít dům nebo bydlení nové, že se budeme věnovat tímto věcem a taky jsem si začal vyřizovat v bance hypotéku. V práci jsem si nechal udělat potvrzení o výši svého platu, zašel jsem do banky a v bance jsem si zažádal o tzv. předschválenou hypotéku, kdy mi v bance řekli, na jakou částku budu schopen dosáhnout. Takže jsme vlastně byli připraveni úplně na všechno. Čekali jsme už jenom na to, kdy se objeví nějaká dobrá koupě nějakého domu nebo bytu. Počítali jsme s tím, že když už koupíme nějakou nemovitost, tak už ji budeme mít napořád, to není jako jiná věc, která se dá zase jednoduše prodat, takže jsme pečlivě vybírali, dá se říct, už ty tři roky. Před tou dovolenou v tom roce 2013 jsme byli, tuším, že to bylo 7.7., na výletě v ZOO Lešná, kde s námi byl bratr od Moniky Radmil, tehdejší jeho přítelkyně Martina Klímová a její syn. Ta Martina Klímová je spolupracovnice Moniky v práci, ony se vídávaly nejenom v práci, ale chodily spolu na kafe, na letní koupaliště, prostě strávily spolu hodně času. Tento výlet dopadl úplně perfektně, byl to celodenní výlet, všichni jsme z toho měli velkou radost, po návratu jsme si šli sednout ještě někam a bavili jsme se o tom, že až se vrátíme z dovolené, že bychom mohli společně jedním autem zase někam vyrazit na nějaký ten společný výlet. Krátce před tou dovolenou jsme ještě jeli s mým kamarádem Milošem Pálešem do Ostravy s jeho tehdejší přítelkyní nebo nyníjší, jeli jsme na nějaké nákupy, nakupovali jsme si ještě věci před tou dovolenou, Monika si kupovala plavky, Klárce jsme koupili sadu na potápění a já jsem si tam taky nakoupil nějaké věci. Bavili jsme se o tom, že bychom taky s nimi mohli někam vyrazit na nějaký výlet. Těsně před tou dovolenou, bylo to tuším dva dny před dovolenou, ještě jsme šli do obchodu koupit nový kufr. Ty dva dny před dovolenou Monika nám řekla, ať si s Klárkou nachystáme věci, které si na tu dovolenou budeme brát, u mě tím myslela jakoby oblečení, u Klárky zase myslela nějaké hračky, pastelky a takové věci. Tak jako každý rok jsem

si věci nachystal na postel a Monika tyto naše společné věci, dá se říct, do těch všech tří kufrů nějakým stejným způsobem rozdělila, protože jsme měli zkušenost z předchozích dovolených, že se někomu ztratil kufr a ten člověk, kterému se ztratil kufr, neměl nic, měl jenom to, co měl na sobě, takže jsme byli takhle trochu opatrní v tom, že ty svoje věci jsme měli každý v jiném kufru, každý nějakou tu část svého oblečení. Kufry jsme zapnuli, zabalili takovou průhlednou folií, na druhý den, v den odletu jsme si ráno ještě do toho jednoho kufru dali hygienické potřeby, kufr jsme zavřeli, omotali folií, vyšli jsme ven, u auta už stál od Moniky otec, kdy se přišel s námi rozloučit. Já, když jsem dával kufry na auta, tak jsem slyšel, že v jednom tom kufru bzučí holicí strojek, který jsem měl s sebou, takže jsme ten jeden kufr rozbalili, já jsem ten strojek vypnul a znovu jsme ho zabalili a omotali folií, naložili do auta, rozloučili se s otcem od Moniky a jeli jsme směr letiště. Cesta probíhala úplně normálně, bavili jsme se o věcech, jaké to tam bude, co všechno budeme dělat. Ještě bych se chtěl vrátit k tomu času před dovolenou. Bylo to asi tři týdny, kdy nám cestovní kancelář zaslala dokument o tom, že nám mění termín dovolené, kterou jsme měli. Původně byl odlet 24. a změnili nám ho na 25. Z osmidenní dovolené se najednou stal dvanáctidenní pobyt. Vyjádření cestovky bylo, že nemohli sehnat nějaký let nebo něco takového s tím, že nemusíme nic doplácet, že je to v jejich režii. My jsme si zašli do cestovní agentury jenom doplatit pojištění z 8 na 12 dnů a doplatili jsme si parkoviště hlídané v Ostravě. Těsně asi zhruba týden před odletem se začaly v televizi objevovat informace o situaci, která v Egyptě byla. Byla taková, že ukazovali nepokoje, které tam vládnu, a demonstrace a začali jsme mít strach. Monika volala do cestovní agentury, ve které jsme to koupili, tam jí nedali nic moc informace, nakonec jsem já volal přímo do cestovní kancelář Blue style a paní operátorka mi vysvětlila nebo respektive já jsem trval na tom, že máme strach odjet do této destinace z důvodu toho, jaká tam je situace, máme malé dítě a trval jsem na tom, aby nám byla pozměněna destinace, že nám je úplně jedno, kam pojedeme, hlavně ať nám to změní, ať nejezdíme do míst takových, kde vládnu tyto nepokoje. Hovor trval asi 10-15 minut, paní mě neustále utěšovala, že situace, která tam je, není taková, jakou ukazují v televizi, že je to vzdálené od nás, že v tom resortu, do kterého letíme, nejsme jediní turisté, že nás tam jedou stovky, že tam mají svoje delegáty, že dennodenně s nimi telefonují a ta situace tam není taková. Já jsem trval na tom, že tento zájezd chceme zrušit. Paní mi řekla, že když to rušíme pár dní před odletem, že storno poplatek bude, tuším, že ve výši nějakých 90%. Já jsem říkal, že toto musím probrat doma. Když jsem to Monice řekl, že to klidně zruším a můžeme jet klidně k nám na chatu, Monika se mě zeptala, kam pojedeme, tak říkám: „No tak pojedeme na chatu, protože peníze na další dovolenou u moře nemáme.“ Ten limit, který jsme měli, ta dovolená v Egyptě stála 37.000 Kč a my jsme měli nějaký svůj limit, který jsme si dali, 40.000 Kč. Po tom neustálém ujišťování, že ta situace není taková, jakou prezentují v televizi, jsme se dohodli, že tam nakonec pojedeme s tím, že nebudeme v žádném případě opouštět hotel, nepojedeme na žádné výlety, jak jsme byli na předchozích dovolených zvyklí. Cesta na letiště proběhla normálně, vyřídili jsme si letenky, počkali jsme na odbavení, byli jsme odbaveni, ještě jsme si v restauraci dali nějaké jídlo, pití, čekali jsme na letadlo. Let trval zhruba asi čtyři hodiny. Přiletěli jsme do Hurgady, koupili jsme si víza, odbavili jsme se, vyšli jsme před letiště, tam na nás už čekala delegátka, která nás nasměrovala do autobusu, byl nás plný autobus, přijeli jsme do hotelu a tam začaly první problémy. Po nějaké době, co jsme čekali u recepce, všichni, co jsme byli v tomto autobusu, nám delegátka přišla sdělit, že v hotelu není volné místo, že pro nás prostě nemají volné místo, že to není jejich chyba, ale je to chyba hotelu. Na to se rozpoutala obrovská

diskuze všech lidí, co tam stáli. Mezitím přijel autobus plný Rusů a viděli jsme, že pokoje dostávají, takže asi problém nebyl v pokojích. Po dlouhé debatě mezi těmi lidmi a delegáty z cestovky, se jim podařilo tyto lidi přesvědčit. Já s Monikou plus jedna paní z Brna, která měla vnučku, byla ve věku asi Klárky, trvala na svém. My jsme řekli jasně, že buď ať nám dají pokoj v tomto hotelu nebo ať nás odvezou na letiště, že jedeme domů, že když jsme si teda zaplatili pětihvězdičkový hotel, že chceme být ubytováni v pětihvězdičkovém hotelu. Všichni se nechali přemluvit, odešli do toho druhého hotelu, který byl čtyřhvězdičkový, po nějaké hodně dlouhé době za námi přišla delegátka a řekla nám, že se jí podařilo dva pokoje pro nás zajistit, jak pro nás, tak pro tu paní, která taky trvala na svém. Ještě jsme museli čekat, protože naše kufry už mezitím odvezli vedle do hotelu. Jakmile jsme měli svoje kufry, tak nás poslíček dovedl do hotelového pokoje, ukázal nám, jak se rozsvěcuje světlo, kde se zapíná klimatizace, jak se otvírá trezor, dal jsem mu spropitné a on odešel. Tím, že byl už večer, tuším, že byl čas nějak večere, tak jsme všechny věci nechali na pokoji, já jsem ještě vyzkoušel trezor, do kterého bych dal pasy, peníze, klíče od auta a takové věci. Když jsem trezor zamknul, tak už nešel otevřít. Šli jsme tedy se podívat ještě po hotelu, zjistit, kde je moře, kde jsou nějaké bazény a šli jsme na večeri. Povečeřeli jsme a když jsme vycházeli ven z restaurace, tak jsme potkali turisty, kteří s námi přijeli a kteří šli do toho původního čtyřhvězdičkového hotelu, kde se nechali přemluvit. Nadávali, že jim nefungují vodovodní baterie, že jim nefunguje splachování, že jim nefunguje trezor. Já jsem říkal, že nám taky nefunguje trezor. Jedna paní nám řekla, ať jsme rádi, že jsme si ten pokoj vybojovali, že u nich je to katastrofa, že doufají, že zítřejší den už ty svoje pokoje slíbené dostanou. Natož jsme šli na recepci, Monika nahlásila přímo recepčnímu, že nám nefunguje trezor, recepční řekl, že už je pozdě, že nám ho přijde opravit někdo zítra. My jsme se vydali na pokoj, Monika vybalila všechny věci, dala je do skříní, tím, že jsme byli po tom letu a neustálém dohadování unavení, tak jsme se šli osprchovat a šli jsme spát ten první den. Druhý den ráno jsme vstali, mohlo to být nějak před osmou hodinou, udělali jsme ranní hygienu, nachystali jsme si věci, které si vezmeme na pláž nebo k bazénu, oblékli jsme si plavky, hodili jsme na sebe nějaké oblečení a šli jsme na snídani. Po snídani jsme se vrátili do pokoje, vzali jsme si tu naši tašku, nějaké věci, tři kartičky na ručníky a šli jsme k bazénu. Ještě tuším, že nebylo asi deset hodin, Monika šla zjišťovat, kde ty naše tři kartičky můžeme vyměnit za velké osušky, které se používají u bazénu. Koupali jsme se, šli jsme na tobogány, v deset hodin Monika zašla ty tři kartičky vyměnit za osušky a všechno probíhalo normálně. Tuším, že den po příjezdu měla probíhat v útrobách hotelu nějaká první schůzka s delegátkou, dnes už si nevzpomínám, jestli to bylo před obědem nebo až po obědě. Víím, že jsme na tu schůzku dorazili v době, kdy už tato schůzka nějakým způsobem probíhala. Seděli jsme úplně vzadu, Monika seděla přede mnou, nebylo tam místo. Víím, že se tam probíraly hlavně výlety, všechno co se týče výletů. Kdy se tyto výlety uskuteční, jakým způsobem, kolik stojí. Myslím, že jsme dostali i nějaké letáčky nebo nějaké papíry. Mě to moc nezajímalo, protože už jsme si doma řekli, že vzhledem k tomu, jaká situace tam je, jsme nechtěli se vystavovat nějakému nebezpečí mimo hotel, takže mě tyto letáčky s těmi dovolenými vůbec nezajímali. Jestli tam byly nějaké další informace, to jsem nikdy nezkoumal. Po skončení této schůzky ještě nám tam kromě toho paní vykládala, že je možnost si tady zakoupit internet přímo na recepci a že je to tady drahé. Po skončení této schůzky jsme se vydali spolu znovu na to místo, kde jsme měli svoje věci, koupali jsme se, vždycky v jednu hodinu jsme se odebrali na oběd, někdy jsme byli v restauraci a někdy jsme byli na plážovém baru, který byl hned kousek od moře. Takhle to chodilo, dá se říct, každý den. Monika vždycky ráno

vstala a šla odnést ručníky na pláž. Já jsem nikdy nepostřehl za celou dobu, kdy Monika vlastně odchází ráno dávat tyto tři naše osušky. Měli jsme vybrané jedno místo a tím, abychom ho měli, tak Monika vždycky ráno vstala v té době, kdy my jsme ještě s Klárkou spali, a šla odnést tyto ručníky. Většinou jsem to postřehl, až když se vracela do pokoje nebo nás nějakým způsobem vzbudila. Jednou mi taky Monika řekla, že bych tyto ručníky mohl odnést já na to lehátko a já jsem jí na to řekl, že když už jsme na dovolené, takže bych se taky rád vyspal a že je mi to jedno, že toho místa tam je spousta, když ne u toho bazénu, tak prostě u druhého. Tak Monika se tam vydávala, dá se říct, každé ráno. Když to vezmu celé ty dny až do toho 28., dá se říct, probíhaly naprosto stejně. Ráno snídaně, k bazénu, jídlo buď na pláži nebo v restauraci, potom probíhalo nějaké koupání, na tobogánech jsme jezdili, jak já s Klárkou nebo všichni tři nebo já s Monikou nebo Monika s Klárkou, prostě se to střídalo, užívali jsme si tuto dovolenou. Žádné hádky nebo nějaké neshody mezi námi v žádném případě neprobíhaly. 28. ráno, tak jako každý den, Monika šla odnést ručníky na pláž, vrátila se, nachystali jsme se na snídani, šli jsme snídat, vrátili jsme se do pokoje pro tu naši tašku, ve které jsme měli ty věci, vydali jsme se stále na to jedno a to stejné místo, tam jsme byli až do oběda. Ještě bych se chtěl vrátit k tomu našemu trezoru. Třikrát jsme reklamovali tento trezor, dvakrát osobně na recepci, Monika recepčnímu říkala, že nám tento trezor nefunguje. Naposledy to bylo v sobotu, když jsme seděli po večeři na recepci, dávali jsme si tam nějaké pití, tak šel kolem animátor, který k nám přišel a zeptal se nás, jak se máme, jestli je všechno v pořádku a my jsme mu řekli, že už jsme dvakrát reklamovali trezor, že jestli by s tím nemohl něco udělat. Osobně zašel na recepci, viděli jsme ho, protože jsme seděli naproti recepci, přišel a řekl nám, že v neděli, tudíž toho 28., ve dvanáct hodin nám přijde někdo opravit trezor, ať tam teda někdo z nás počká. Toho 28. jsme byli u toho bazénu, Monika se podívala jednu chvíli na telefon, který jsme si nosili včetně foťáku a řekla, že už je téměř dvanáct hodin, dala mi do ruky kartu, ať jdu na pokoj, že nám mají přijít opravit ten trezor. Já jsem se s Monikou domluvil na to, že ať se trochu osuším a že se počkáme před restaurací, kde jsme chodili na jídlo. Jídlo, tuším, podávali od dvanácti hodin. Já jsem šel rychlou chůzí do toho pokoje, protože už bylo těsně před dvanáctou hodinou, mohl jsem tam dojít něco málo po dvanácté hodině, otevřel jsem dveře, nechal jsem tyto dveře otevřené, čekal jsem, že někdo přijde. Ještě jsem vytáhl z lednice nějaké pití, napil jsem se. Po chvíli čekání samozřejmě nikdo nedorazil tak jak předchozí dva dny. Takže jsem rezignoval z toho, zavřel jsem pokoj a šel jsem za Monikou, za Klárkou. Ty už čekaly na mě před restaurací, která byla už chvíli otevřená, moc lidí tam nebylo, tzn. museli otevřít chvíli předtím, než jsem přišel. Už z dálky na mě Monika mávala, jestli už teda ten opravář přišel a já už jsem mával, že zase nic nebylo. Řekl jsem, že už s tím rezignuji, že to nemá cenu, třikrát něco reklamovat a nikdo nepřišel. Poobědvali jsme, šli jsme zpátky na ty naše lehátka, kde jsme měli svoje věci. Odpoledne jsme šli ještě se projít k moři, na molo, Monika skákala z velkého mola, já jsem ji fotil. Mohlo být tak něco před pátou hodinou, po čtvrté hodině, odebrali jsme se tak jako každé odpoledne do pokoje připravit se na večeři. Přišli jsme, všichni jsme se osprchovali, pustili jsme si možná televizi, nevím, dnes už netuším, jestli tam byl nějaký hudební kanál, většinou tam byly nějaké arabské, měli jsme s sebou tablet, kde jsme si pouštěli nějakou muziku nebo Klárka tam měla nějaké pohádky. Připravili jsme se na tu večeři. Tím, že jsme měli ještě čas, tak jsme vyšli dřív z toho hotelového pokoje, šli jsme směrem na pláž, kde jsme se fotili, Monika tam oslovila nějakého Egyptana, který tam hlídal tu pláž, jestli by nás všechny tři mohl vyfotit, taky že nás vyfotil, šli jsme pomaličku kolem bazénu, šli jsme do restaurace na večeři. Tím, že po obědě, mohlo to být tak kolem

třetí hodiny, Monika z plážového baru u bazénu donesla na talíři hranolky, nějaké pití, tak jsme toto snědli a s Kárkou jsme šli ještě pro jednu várku těchto hranolek a pro pití. Donesli jsme tam ještě nějakého hot-doga, kdy já jsem, dá se říct, snědl většinu nebo jsem to, dá se říct, dojedl, takže já už jsem ten večer nevečeřel, byl jsem hodně přesycený z těch hranolek. Tuším, že Monika si v té době dávala nějaký zeleninový salát, bagetu a víno, Klárka si většinou dávala nějaké těstoviny, převážně špagety s nějakou omáčkou, ovoce, já jsem ten večer už nevečeřel, dali jsme si s Klárkou nějaké nealkoholické pití. Po skončení večeře jsme se vydali na recepci, přes recepci jsme vyšli ven do nějakých obchůdků, které byly součástí, dá se říct, toho komplexu, nacházeli se jak na levé straně, tak na pravé, přešli jsme i přes hlavní silnici, protože naproti jsme taky viděli nějaké obchůdky. Monika si tam dokonce zkoušela nějaký stříbrný prstýnek, který si chtěla koupit, ale byl jí velký. Až v posledním obchodě se stříbrem prodejce řekl, že není problém ho upravit, že když přijdeme zítra, takže bude nachystaný. Vrátili jsme se na recepci, tím, že jsme měli ještě čas, kdy jsme chodili na tzv. minidisko, které bylo, tuším od osmi hodin, byl to hlavně program pro děti a potom se odehrával program pro dospělé, tak jsme si dávali ještě něco k pití, Klárka si skočila dolů před recepci pro zmrzlinu, dokonce nějaký meloun jsme taky jedli. A pak jsme se odebrali na to minidisko, které, dá se říct, bylo kousíček od pláže, bylo na opačné straně, než byla recepce. Tam jsme přišli, hudba už hrála, takže Klárka zůstala dole mezi ostatními dětmi, my s Monikou jsme si sedli asi do páté řady vedle sebe. Začal program pro děti, začalo se tancovat, na začátku se tancoval tzv. vláček, kdy se všechny děti drží za pas a Klárka tím, že byla první, tak se držela jedné animátorky. Fotili jsme, natáčeli jsme nějaké videa, koukal jsem na Klárku a v jedné chvíli mi Monika řekla, proč se dívám na tu animátorku, byla to mladá, hezká holka. Já říkám: „Moni, já se na ni nedívám, já se dívám na Klárku.“ Je pravdou, že jsem se na ni podíval. Tak proč bych se nepodíval? Monika říkala: „Ne, ty se na ni díváš.“ Říkám: „Moni, nedívám se na ni. Co tady prostě ... Prostě se na ni nedívám.“ Bral jsem to jako by s humorem, nebyla to nějaká žárlivá scéna, byla to taková „žárlivost“ od ní, nikoliv že bychom se tam hádali nebo snad po sobě nějak křičeli, to v žádném případě. Skončil program pro děti, Monika mi vzala foťák, mezi tím se nějaké děti fotily s těmi animátory, kteří se tam starali o tu zábavu pro ty děti a Monika šla vyfotit Klárku s tou animátorkou, se kterou tam Klárka tancovala a přišla a řekla mi: „Tady ji máš, tak se na ni můžeš podívat z blízka.“ Já jsem to samozřejmě pojal ze srandy. Já jsem řekl: „Jo, fajn, podívám se na ni.“ A všechno probíhalo normálně. Zhruba půl hodiny byla přestávka, než začal program pro dospělé. Monika mi v jednu chvíli řekla, ať zajdu pro pití, já jsem se jí zeptal kde, ukázala mi na plážový bar, který byl vidět z těch míst, kde jsme seděli, já jsem řekl, že se mi tak daleko nechce, že když tak se napijeme po cestě, jak půjdeme na pokoj a nebo se napijeme na pokoji. Nejsem si jistý, jestli Monika pro to pití byla nebo nebyla, to už si přesně nepamatuji, ale je možné, že pro to pití zašla sama. Začal program pro dospělé, byla tam nějaká břišní tanečnice, nějakí tanečníci, kteří měli obrovské sukně a točili se dookola, ty jsme taky natáčeli. Ještě jsme po cestě zpátky, po ukončení toho programu celého, který končil po desáté hodině, jsem říkal Monice, že jsem nic takového neviděl, že jsem rád, že jsme to natočili, že by měli jít do nějakého Československo hledá talent, že by to mělo určitě nějaký úspěch. Celou cestu jsme se o tom bavili, jak je možné, že je někdo schopen se 20 minut točit vkuse, aniž by spadl. Ta cesta do našeho pokoje vedla dvěma směry, buď kolem bungalovů, které tam byly, nebo kolem baru. Dnes už si nepamatuji, jestli jsme šli kolem baru a tam jsme se napili, nebo jsme šli přímo do pokoje. Když jsme přišli do pokoje, šli jsme se jako každý večer osprchovat, už si nepamatuji, jestli Monika

s Klárkou nebo Klárka zvlášť, byla dost velká, ona se sprchovala taky sama. Já jsem se sprchoval asi jako poslední. Ještě jsme si pouštěli nějakou hudbu z tabletu, který jsme měli, já jsem pořád básnil o tom, jak je možné, jak se někdo takhle může točit dookola a nedokázal jsem to pochopit. Víím, že jsme se ještě před spaním všichni napili, měli jsme k pití nějakou colu, sprite, tři vody. Jednou tou vodou jsme si čistili zuby, měli jsme ji v koupelně, protože jsme věděli z předchozích dovolených, že se nesmí používat tato voda ani k čištění zubů. Šli jsme spát. S tím spaním to u nás bylo trošku problematické. Monika nechtěla spát u okna, Klárka zase nechtěla spát u dveří. Měli jsme dvě samostatné postele, mezi kterými byl nějaký stoleček. Když jsme vešli do toho pokoje, první, co nás napadlo, jak to, že máme jenom dvě postele a jak to, že nejsou u sebe. Tak jsme tyto postele, když jsme se nastěhovali do toho pokoje, chtěli srazit k sobě. Začali jsme ten stoleček odtahovat, byl těžký, tak jsme ho s Monikou společně odtahovali, když jsme ho odtáhli asi nějakých 50 cm od stěny, tak jsme zjistili, že do stolečku zezadu vedou nějaké dráty ze zdi, tak jsem říkal Monice, že to asi nepůjde. Takže jsme stoleček přirazili zpátky. No a tím, že Monika nechtěla spát u okna, doma to bylo taky takhle, tak jsme to různě střídali, buď jsem spal já na posteli sám, tzn. směrem ke dveřím, a Monika spala směrem ke mně a Klárka spala u okna, tzn. spali jsme spolu, nebo to bylo naopak, Monika spala u dveří, Klárka spala se mnou a já jsem spal u okna na jedné posteli. Takže toho 28. večer jsme šli spát, nikomu špatně nebylo, nic nenaznačovalo tomu, že by něco mělo být snad špatně. Ráno Monika vstala, já jsem se zrovna probudil, vstala z postele, nejsem si dneska už jistý, nevzpomínám si na to, ale je možné, že spala na posteli dál od okna, vstala a viděl jsem ji, že šla zatáhnout závěsy. Viděla, že jsem vzhůru a řekla: „Peti, mě není nějak dobře. Já dneska nikam nejdu.“ Já jsem se začal převaloval a cítil jsem na břichu takový ten tlak, jak se chce někomu zvracet. Řekl jsem: „Moni, mě je taky nějak divně, tak dneska budeme doma, na pokoji.“ Klárka v tu dobu ještě spala. Monika běžela na záchod. Když přišla ze záchodu, tak mi řekla, že zvracela, měla průjem. Mě v tu dobu ještě nic nebylo. Já jsem cítil jenom takový ten tlak na tom břichu, jako že se mi chce zvracet. Po chvíli mě bralo na zvracení. Běžel jsem do koupelny, zvracel jsem do umývadla. Vrátil jsem se zpátky a řekl jsem Monice: „Ty Moni, mě je taky nějak divně, mě prostě bolí břicho a zvracím a není mi vůbec dobře.“ V tom se probudila Klárka a říkala, že jí taky není dobře a byla taková malátná, byla taková – vůbec nezlobila, byla jako by taková ospalá hodně. V tom běžela Monika znovu na záchod. Já za chvíli za ní. Když jsem vešel na záchod do koupelny, tak jsem viděl, jak Monika sedí na záchodě, má před sebou malinkatý kyblík, byla to vložka z kyblíku, který byl v koupelně a zvracela do něho nebo chystala se, že bude do něho zvracet. Já jsem zvracel do umývadla. To, že Monika měla průjem, to víím s jistotou. Dalo se to usoudit nejenom z toho, že mi to říkala, ale i z toho zápachu, který po tom průjmu v té koupelně byl. Poprvé Klárka řekla, že jí bolí břicho, tak Monika s ní běžela na záchod. Dá se říct, že Monika s ní chodila pořád, když Klárku bralo na zvracení, tak s ní běžela na záchod. V jednu chvíli Klárka dokonce pozvracela postel, nestihla to. Pořád jsme se bavili, z čeho to můžeme mít. Já říkám Monice: „Vidíš, to máš z toho salátu, který si jedla na večeři, který byl omytý asi tou jejich vodou, která se tady nesmí používat.“ Vůbec by nás nenapadlo, že bychom mohli být nějakým způsobem ohroženi na životě. Z předchozích dovolených jsme podobnou zkušenost měli v tom, že s Klárkou jsme na takovou dovolenou poprvé jeli, když měla, tuším, tři nebo tři a půl roku a taky měla průjem, šli jsme s ní k doktorovi a jedině, co bylo, tak nám doktor předepsal Antinal. Já jsem taky navštívil v předchozích dovolených doktora a jedině, co bylo, tak znovu nám prodal Antinal. My jsme tento Antinal s sebou měli. My jsme ho měli od kolegy, který byl na dovolené

v tom stejném hotelu, ale měsíc před námi, byl to ten Ladislav Müller a po příjezdu jsem se ho ptal, jestli mu nezbyly ty prášky a jestli měl nějaké problémy. Vzhledem k tomu, že si ty prášky koupili, tak asi nějaké problémy měli. Bylo to jedno a půl balení. Toto balení mi dal. Takže jsme byli vybaveni a připraveni na to, co nás tam může čekat. Já jsem Monice říkal, ať si s Klárkou vezmou Antinal, že ho máme v šuplíku. Vím, že Monika si ho brala, ale jestli si ho vzala i Klárka, to jsem neviděl. Vím, že u Klárky i doma byl problém do ní dostat nějakou tabletku nebo sirup, když měla nějakou horečku a mohl to být nějaký s příchutí, prostě v tomto byl vždycky problém. Já jsem si tento prášek Antinal vzal až tak možná nějakou dobu poté, protože jsem neustále chodil zvracet a měl jsem obavy z toho, že když ho spolknou, tak ho za chvíli vyzvracím. Chodilo se zvracet, bavili jsme se, jak je to možné, z čeho to můžeme mít. Tak nějak šel čas, až mohlo být někde kolem jedné hodiny, kdy jsem říkal Monice, že nám došla voda, kterou jsme měli z předchozího dne, ty tři lahve, jedna lahev na čištění zubů, byla tam ještě nějaká cola a sprite a řekl jsem Monice, ať zajde pro vodu. Ta mi řekla, že nejde. Tak jsem řekl, že nemáme co pít. Monika řekla, ať se napiju coly, že to pomáhá, jenže já, když jsem se napil té coly, tak jsem šel okamžitě zvracet. Spíš mi pomáhala ta voda. A taky po tom zvracení jsme si vždycky s Monikou vypláchli ústa tou vodou, kterou jsme měli v té koupelně. Vím, že v jednu chvíli nám došel i toaletní papír tím, že Monika chodila a měla ten průjem, tak z toho předchozího dne, kdy nám ho doplnili nebo nedoplnili, to už nevím, já jsem taky měl průjem, ale bylo to takové slabší, bylo to spíš ani ne jako průjem, ale takový náznak nějakého průjmu tam byl. V jednu chvíli nám došel, tak jsem se šel osprchovat jednou nebo dvakrát, vím, že Monika taky a vydal jsem se pro tu vodu. Vzal jsem ty tři prázdné lahve, protože jsem nevěděl, kdy přijde uklízeč. Vyšel jsem z pokoje ven a když jsem vyšel z pokoje ven, tak jsem viděl po pravé straně, že dva, možná tři pokoje před námi stojí voziček od uklízeče. Vydal jsem se za ním, měl jsem takhle u sebe ty tři lahve prázdné, nakoukl jsem do pokoje, viděl jsem, že tam je uklízeč, počkal jsem, až se na mě podívá a ukázal jsem mu, jestli by mohl jít za mnou. Já jsem mu ukázal, jestli by mi ty tři prázdné lahve mohl vyměnit za plné, on kývnul, že jo, ukázal mi, že ty prázdné lahve mám hodit do pytle, do kterého sypal odpadky, tak jsem je tam vyhodil, dal mi tři plné lahve vody, ještě jsem mu ukázal na břicho, ukázal jsem mu na toaletní papír a ukázal jsem na břicho, že jestli by mi mohl dát teda toaletní papíry dva a že zítra místo jednoho dolaru, který jsem mu vždycky nechával na pokoji, mu dám dva dolary. On na to ještě vytáhl colu a dal mi colu. Takže jsem se vracel do pokoje během pár minut, kdy jsme měli vodu k pití, měli jsme toaletní papíry. Takhle to probíhalo dál. Jednu vodu jsem dal do koupelny, abychom si zase měli čím vypláchnout ústa, jednu vodu jsem dal do lednice a jednu vodu jsem položil k Monice. Tak nějak jsme pořád běhali na záchod.

K dotazům předsedkyně senátu obžalovaný uvádí:

Otázka:

Můžete mi říci, kolik hodin asi bylo, když jste poprvé takto vycházel z pokoje?

Odpověď:

Mohlo být kolem 13.00 hod.

Otázka:

Ty lahve s vodou byly jaké balení, jak velké?

Odpověď:

Byly to půllitrové průhledné lahve s velkým uzávěrem.

Otázka:

A cola?

Odpověď:

Cola byla, tuším, že litrová, klasické balení coly.

Obžalovaný pokračuje ve výpovědi:

Postupem času jsem si všiml u Moniky, že už tak často na záchod nechodí, že už asi pravděpodobně nemá průjem. Byli jsme všichni z toho strašně unavení, polehávali jsme, pospávali jsme, různě jsme se střídali na postelích, jednou jsem spal u Moniky, jednou spala Monika s Klárkou, různě se to střídalo podle toho, jak kdo běhal, když Monika byla na záchodě, tak Klárka si přešla ke mně na postel a zase obráceně. V jednu chvíli jsem viděl, že Monika už na záchod nechodí, že si dala k posteli odpadkový koš. Uznal jsem asi, že už průjem nemá nebo nemá ho takový velký a sem tam jsem viděl, že zvrací do toho odpadkového koše. Spalo se. V jednu chvíli mě probudil strašný pot. Víím, že klimatizace byla vypnutá, já jsem tuto klimatizaci zapnul, říkám Monice, proč to vypíná, když tady je strašně vedro, ona zase říkala, že jí je hrozná zima, říkám: „Tak tady je nějaká peřina, pod kterou ležíš, tak se přikryj pořádně, dívej se, jak ze mě lije pot.“ Začaly mi brnět ruce od zápěstí ke konečkům prstů, a to jsem už si vzal ještě Ibalgin, který jsme měli z domova. Byl jsem takový celý malátný, celé tělo mě bolelo, to samé určitě Monika a Klárka. Postupem času jsem si všiml, že Monika leží zvlášť na posteli blíž k oknu, ale na kraji do uličky, Klárka zase leží na mojí posteli nebo na té vedlejší posteli. Různě jsme tak polehávali. V jednu chvíli nám zase došla voda. Tím, že jsme chodili zvracet, především já, Monika už zvracela do toho kbelíku, který měla u sebe, mohlo být tak něco mezi devátou, možná desátou hodinou večer, více než deset hodin určitě nebylo, znovu jsem říkal Monice, jestli by zašla pro vodu. Leželi jsme, říkám: „Moni, prosím tě, mohla bys zajít pro vodu?“ Monika říká, že ne, že jí není dobře, já říkám: „Ale mě taky ne a já už jsem byl.“ Ona řekla, že ne. Tak já jsem znovu vzal ty tři prázdné lahve vody, ještě předtím jsem jí řekl, že už nemáme co pít, abychom měli do rána co pít. Zase řekla, že se mám napít té coly. Když jsem jí řekl, že mi to nedělá dobře, tak prostě jsem neuspěl. Takže jsem se znovu vydal pro tu vodu. Hodil jsem na sebe tričko, vzal jsem ty tři prázdné lahve a vydal jsem se k baru, který byl, dá se říct, vedle budovy, vedle které jsme byli ubytováni. Když jsem šel k baru, tak jsem vnímal hudbu, která hrála v tomto baru. Byla tam nějaká diskotéka, tak usuzuji z toho, že nebylo víc než deset hodin. Diskotéky tam většinou trvaly do té desáté, max. něco málo po desáté hodině. Nabral jsem tři prázdné lahve vody, bylo to z barelu, který stál u baru, a to tzv. fontánka, načepoval jsem ty tři lahve vody a vydal jsem se zpátky na pokoj. Než jsem došel na pokoj, tak jsem půl té lahve vody vypil. Měl jsem neustálou žízeň. Měl jsem suchý jazyk, suché hrdlo, prostě úplně vysušené v krku. Když jsem se vrátil na pokoj, jednu lahev, tu rozpitou, jsem dal zase do koupelny, druhou jsem dal do lednice a tu třetí plnou lahev jsem postavil mezi Moniku a Klárku a řekl jsem: „Tady máte vodu, tak pijte.“ Víím, že Monika mi ještě něco zamumlala, tím, že byla otočená zády ke mně, tak nevím, co přesně to bylo. Takhle to šlo dál, polehávali jsme různě, v jednu chvíli, když jsem vyšel ze záchodu, tak jsem se díval na Moniku a na Klárku, říkal jsem si: „Ony už spí, jim se udělalo líp.“

Nikdo si na nic nestěžoval, že by zvracel snad krev nebo že někdo měl nějaké silné zažívací problémy, že by měl křeče, že by nemohl vydržet. Víím, že jednu dobu, teď si už přesně nevzpomínám, kdy to bylo, já jsem ležel u Klárky, tak Monika zvedla telefon, který měla po pravé straně, byl to hotelový telefon a někam se snažila volat, já jsem se nadzvedl a říkám: „Moni, kam voláš?“ Ona řekla: „Na recepci.“ Po chvíli mi řekla, že se nemůže dovolat, že tady nejsou snad nějaké papíry, že ten pokoj byl asi pro nás připravený narychlo.

K dotazům předsedkyně senátu obžalovaný uvádí:

Otázka:

Můžete říci, ve které době to bylo? Byť říkáte, že si to nevzpomínáte, tak zkuste si rozpomenout.

Odpověď:

Je možné, že to bylo předtím, než jsem šel pro tu vodu.

Otázka:

Kdy? Prozatím jste popsal, že jste šel pro vodu dvakrát, takže kdy?

Odpověď:

Večer, tzn. ve večerních hodinách, kdy to bylo nejpozději před tou desátou hodinou večer. To usuzuji podle té hudby, která hrála venku, byla tam diskotéka, takže usuzuji, že nemohlo být víc než deset hodin, ale na hodinky jsem se přesně nedíval.

Obžalovaný pokračuje ve výpovědi:

Já jsem řekl Monice: „Když tak uvidíme ráno, jak nám bude a zajdeme si k doktorovi, pokud by nás to nepolevilo.“ Víím, že z předchozích dovolených jsme tyto zkušenosti měli a většinou stačil jeden, maximálně dva dny a bylo po tzv. té „faraonově pomstě“, kterou jsme již dříve taky zažili. Tak nějak šel čas, Monika polehávala, Klárka polehávala, já jsem si myslel, že ony prostě usnuly a spí, chodil jsem na záchod, jednu dobu jsem tam i dřímával, protože jsem čekal, až mě zase vezme zvracení. Bylo, nevím, kolik mohlo být hodin, ale voda, kterou jsem donesl, tak byla téměř dopitá, vzpomínám si, že ještě předtím, než jsem šel pro tu vodu podruhé, tzn. před tou desátou hodinou, jsem seděl na posteli a dá se říct, že jsem dřímával v sedě, Monika se nadzvedla a říká: „Peti, proč si nejdeš lehnout?“ Já říkám: „Moni, mě je tak blbě, že já musím spát vsedě.“ Tak mi řekla znovu, ať se napiju coly a že mi to určitě pomůže. Když nám potom došla voda, kterou jsem převážně potom, co jsem donesl před tou desátou hodinou, vypil já ty dvě lahve, jednu tu, co jsem napůl vypil, než jsem přišel do pokoje, a druhou, kterou jsem dal do lednice, tak jsem viděl, že jsem mezi Moniku a Klárku na stoleček položil plnou lahev vody, tak jsem si myslel, že tam ještě nějaká voda bude, že se z ní napiju, protože ta cola mi nedělala dobře. Šel jsem tu uličku mezi postelema a sedl jsem si ke Klárce na postel, a tak jsem se natáhl pravou rukou pro tu lahev, přitom jsem si všiml, že Monice trčí zpod peřiny holý zadek bílý, který neměla opálený, ta lahev nebyla plná, bylo tam odspodu asi 5 cm vody. Já jsem tu lahev vzal, šel jsem do koupelny, světlo nám svítilo jenom v koupelně, na pokoji jsme neměli rozsvíceno. Zjistil jsem, že ta voda není úplně čistá, že je asi nějakým způsobem říznutá colou, byla taková trošku zabarvená, já jsem to vypil, po chvíli jsem to znovu vyblil. Už od jisté doby jsem měl v puse takovou

železitou pachut'. Cokoliv jsem od jisté doby jako by ze sebe vyblil, tak to byla už jenom čistá voda nebo cola, které jsem se napil, už nešlo ze mě vůbec nic. Pak jsem se vrátil, že si půjdu lehnout, neměl jsem vůbec ponětí, kolik může být hodin, jestli za chvíli bude už ráno nebo jak bude, viděl jsem, že Monika spí, Klárka spí. Šel jsem ke Klárce k posteli z pravé strany a tím, že když jsem ležel rovně, tak mi to nedělá dobře, takže jsem si vzal polštář a opřel jsem si o čelo postele u Klárky. Lehl jsem si do takového polosedu a tím, že Klárka ležela uprostřed postele, tak jsem dal pravou nohu přes ni a trošku jsem do ní drcnul a říkal jsem jí: „Klári, posuň se.“ Ona vůbec nereagovala, neřekla nic, nevzbudila se, já jsem vzal ruku a snažil jsem se ji vzbudit, ať se posune nebo posunout a v tu chvíli jsem zjistil, že je úplně ledová, jak vytažená z nějakého mrazícího boxu. V tu chvíli jsem vyskočil a nevěděl jsem, co mám dělat, rychle jsem rozsvítil světlo a snažil jsem se Klárku oživovat. Klárka ležela na levém boku, ruku měla pod bradou a druhou takhle (*obžalovaný pláče*).

Obžalovaný znázorňuje, že Klárka měla levou ruku opatřenou pod bradou a pravou ruku měla podél břicha dlaní položenou na loketní jamce levé ruky.

Já jsem se jí snažil dávat umělé dýchání, masíroval jsem jí srdce, měl jsem strach, abych něco nezlomil, křičel jsem na Moniku, ať vstává, ať mi jde pomoci, že se Klárce něco stalo (*obžalovaný pláče*). Monika se vůbec nehýbala, já jsem se natáhl přes postel a plácnul jsem ji, aby vstanula.

K dotazům předsedkyně senátu obžalovaný uvádí:

Otázka:

Monika se vůbec nehýbala, vaše manželka, ležela zády k vám, ležela zády ke Klárce, a to bylo na té druhé posteli blíže k oknu?

Odpověď:

Ano, na té druhé posteli blíže k oknu. Já jsem přeskočil z té postele od Klárky k Monice a otočil jsem ji, chtěl jsem ji vzbudit a Monika měla otevřené oči a otevřenou pusou.

Otázka:

Čili ona v ten okamžik byla otočená zády?

Odpověď:

Zády ležela na pravém boku. Zády ke Klárce a obličejem k oknu, k balkonu.

Obžalovaný pokračuje ve výpovědi:

Já jsem se jí snažil oživovat, dýchal jsem do ní, byl to takový divný vzduch, když jsem jí masíroval srdce, takový zvláštní zvuk. Znovu jsem skočil ke Klárce, snažil jsem se jí znovu oživovat. Když jsem zjistil, že prostě to nejde, tak jsem vyběhl ven, nevím teď už, v jakém pořadí, jestli jsem nejdřív volal domů nebo jsem nejdřív vyběhl ven. Byl jsem úplně, nevěděl jsem, co mám dělat, v tu ránu mi proběhlo tisíce myšlenek v hlavě. Vyběhl jsem ven, zabouchal jsem na první dveře, na které jsem narazil a tu paní, která otevřela, jsem vtáhl do pokoje a chtěl jsem, aby mi nějakým způsobem pomohla. Ta, když to viděla, tak někam odběhla, já jsem seděl na posteli a nevěděl jsem, co mám dělat, volal jsem rodičům domů, co se stalo a už nevím jistě, jestli mi

moje máma snad dokonce poradila, že mám volat na pojišťovnu, ať mi nějakým způsobem pomůžou nebo z té situace, která vyplynula, že jsem nevěděl, co dělám, tak jsem volal na pojišťovnu, nevím, nedokážu si už dneska vzpomenout. Po chvíli se ta paní vrátila s nějakými lidmi. Ten jeden byl asi doktor, měl přes krk takové to naslouchadlo, co používají doktoři. Vyvedli mě ven před pokoj, postavili mě k takové zídce, já jsem se sesunul dolů, pak mě dali vedle do pokoje k té paní a já jsem neustále říkal, ať mi dají napít, že mám strašnou žízeň. Ta paní mi dala nějaký zbytek vody, já jsem to vypil, běžel jsem k ní na záchod, tam jsem znovu blil a seděl jsem u ní na posteli a ti lidé, kteří tam přišli do toho pokoje, kde jsem seděl, něco říkali, já jsem jim nerozuměl, já jsem jenom říkal, ať zavolají někoho z Blue style. Po nějaké chvíli přišla delegátka, kterou jsem znal z autobusu, znal jsem ji z té první akce. Ptala se mě, co se stalo, já říkám, že nevím, že jsme asi byli otráveni, že Monika s Klárkou umřeli ve spánku. Něco na ně křičela, na ty Egyptany a pak mě delegátka spolu ještě s jedním vedli do nemocnice. Nebylo to daleko. Když jsem přišel do té nemocnice, když mě tam dovezli, vůbec jsem jim nerozuměl, co mi říkají, dávali mi nějakou hadičku přes nosní díрку, já jsem nemohl pořádně dýchat, já jsem si to vyškubnul, ten doktor se naštvál, chytil mi hlavu, rozbil novou nějakou hadici a strčil mi to znovu do nosu až do žaludku. Mačkal mi na břicho, vím, že ze mě šla nějaká hnědočerná tekutina, kterou chytali do nějaké misky. Pak až ta miska se naplnila, tak to chytali do nějakého sáčku, pak do mě stříkali nějakou tekutinu a mačkali mi na břicho, aby všechno šlo ze mě ven. Když toto skončilo, dali mě vedle do nějakého pokoje, kde mě napíchli na nějaké přístroje, dali mi nějakou infuzi, nějaké tabletky, nevím, co to bylo, já jsem jim nerozuměl. Po nějaké době, kdy mi tu hadičku s tím sáčkem vytáhli, kterou jsem měl ještě nějakou dobu potom, co mě dali do toho pokoje a napíchli mě na ty přístroje, začalo chodit vedení, začalo se vyptávat. Pomoci delegátky se vyptávali, jestli jsme byli mimo hotel, co jsme jedli, co jsme pili. Já jsem se jim snažil říct, že jsme mimo hotel nikdy nic nejedli ani nepili. Takhle se to opakovalo asi dvakrát. Já jsem se ptal jenom delegátky, co dělají moje holky. Ona mi řekla, že tam je doktor, že už jsou asi čtyři hodiny mrtvé, já jsem nechápal, jak je to vlastně možné. Takhle to šlo až do večera, kdy večer mě odvedli na recepci do nějaké kanceláře. Měl jsem v sobě ještě v levé ruce infuzi, kdy jsem nevěděl, kam mě vedou, proč mě tam vedou, byla tam delegátka a ještě nějaký manažer z cestovní kanceláře, nějakí pánové dva v obleku a vyptávali se mě. Byl to takový trojtý překlad z arabštiny do angličtiny a z angličtiny do češtiny, kdy já jsem jim odpovídal na veškeré jejich dotazy, které chtěli znát. To probíhalo asi hodinu. Delegátka mi řekla, že mi dají jiný pokoj, já jsem šel s nimi po skončení toho výsledku na pokoj v doprovodu Alžběty Cupalové, delegátky, a tuším, že tam byli ještě dva, možná tři poslíčci. Přišli jsme na pokoj, ten byl převrácený vzhůru nohama, začali jsme balit věci, spíš oni to balili, já jsem tam byl schopen jenom nějaké věci dát do kufru a všiml jsem si, že oblečení, které měla Monika na sobě, teda už jenom ten vršek, tak je tam hozený na posteli a tričko, které měla Klárka, tak je taky hozené na posteli. Tak jsem tyto věci vzal a dal do kufru a oni mě přestěhovali do jiného pokoje, který byl naproti v jiné části toho hotelu. Znovu jsem byl odvezen do nemocnice, kde mi znovu dali nějakou kapačku a tam jsem strávil jeden, možná dva dny, dneska už nevím přesně. Pak mě navštívila paní konzulka, potom mě navštívila paní psychologka v nemocnici, se kterou jsem měl nějaký rozhovor. Ten rozhovor s paní psychologkou trval i další den, kdy jsem byl propuštěn z nemocnice. Na začátku se to odehrávalo v přítomnosti paní konzulky, kdy i vysvětlovala nějaké věci, které se teď budou dít, paní psychologka se mi snažila nějakým způsobem vysvětlit, pomoci, co může nastat, jakým způsobem, co mám dělat. Taky mi říkala, že věci, které mám na

pokoji, ale hlavně věci, které jsou doma, že když se vrátím domů, takže to pro mě bude hodně těžké, že tyto věci mám co nejdřív někam dát pryč, sbalit, dát mimo byt. Paní psycholožka se mnou byla dva dny. Já jsem potom komunikoval s paní konzulkou, kdy jsem, dá se říct, byl pořád na pokoji nebo na recepci, čekal jsem na jakékoliv zprávy, snažil jsem se zjistit cokoliv, co se mohlo stát. Bylo to jenom pár dní potom, co se to stalo, se mnou začala komunikovat moje sestra Lenka Krečmerová, kdy za posledních 10 let jsme se spolu nestýkali, nikdy jsme se nenavštěvovali po dobu těch 10 let, z ničeho nic mi začala pomáhat, tak jsem byl rád.

V 10:15 hod. přerušeno hlavní líčení do 10:30 hod.

V 10:30 hod. pokračováno v hlavním líčení v nezměněném složení senátu, státní zástupce KSZ, obžalovaný – pouta sňata, obhájkyňe, zmocněnkyně poškozených, poškozený Karel Rychlý.

Pokračováno ve výsledku obžalovaného Petra Kramného:

Vrátil bych se do doby, kdy odjela z hotelu paní psycholožka, kdy jsem byl v kontaktu s paní konzulkou, kdy jsem byl v tom novém pokoji, kdy jsem měl neustálý strach, nevěděl jsem, co se stalo, proč se to stalo, jak se to stalo, v noci jsem nespál, spal jsem přes den, nevěděl jsem, jestli to bude mít nějaké pokračování nebo nebude mít nějaké pokračování. Těsně před ukončením naší dovolené, tuším, že to bylo 5.8., byla paní konzulka na prokuratuře, kde byla vyzvednout veškeré věci, které mi zabavili, od pasu, foťáku, telefonu, prostě veškeré věci, které zabavili na pokoji. S paní konzulkou jsem byl v telefonním kontaktu, kdy mi volala, že tyto veškeré věci pro mě má včetně pasu, ale že má pro mě špatnou zprávu, že za chvíli bude v hotelu. Takže jsem čekal na její příjezd, řekla mi, že s ní musím jet zpátky na prokuraturu, kde budu muset podepsat jakýsi zákaz. Podepisoval jsem nějaký papír, který byl v arabštině, bylo mi řečeno, že je to nějaký zákaz ohledně vycestování, až potom v autě, kdy mě paní konzulka vezla zpátky do hotelu, tak když jsem se jí dotazoval, co je to za zákaz, tak mi sdělila, že je to zákaz na vycestování po dobu dvou měsíců s možností prodloužení o jeden další měsíc. Já jsem jí říkal, že co teď budu dělat, že se tady nedomluví, že mi dneska končí pobyt. Byl jsem v telefonním kontaktu s mou sestrou, jak již jsem uvedl, se kterou jsme se 10 let nestýkali, naše rodiny se nevidávaly, jenom pouze náhodně, byl jsem rád v té chvíli, že mi pomáhá. Moje sestra v té době jakýmsi způsobem začala zařizovat to, že bych byl přemístěn někde do jiného hotelu, ale pořád se nevědělo, co bude. Paní konzulka mi řekla, že musí odjet do Káhiry, že situace je taková, jaká je a že musí se postarat o převoz těl. Doporučovala mi, abych se obrátil na nějakou realitku, abych si tam pronajal nějaký apartmán, že to vyjde asi nejlevněji. Natož jsem jí řekl, jakým způsobem se mám obrátit nebo domluvit, když nerozumím ani arabsky ani anglicky. Tak mi řekla, že se mám zeptat animátorů, kteří tam jsou už strašně dlouhou dobu, že mi poradí. V tu chvíli jsem cítil absolutní beznaděj, nechut' vůbec něco dál řešit. To, co mě potkalo,

plus nějaký zákaz vycestovat, kdy jsem nevěděl, co se mnou bude, jak se mnou bude, jak dlouho tam vlastně budu, neměl jsem chuť vůbec dál v ničem takovém pokračovat, vůbec se starat o to, kde budu zítra bydlet, jestli v nějakém hotelu nebo kde. Vystoupil jsem z auta před hotel a v té chvíli mi volala moje máma a řekla, že to bude dobré, že to nějak zvládneme, že ty dva měsíce tam budu muset nějak vydržet. Na druhý den, bylo, tuším, 5.8., mělo naše letadlo odlétat, mi pojišťovna na ještě jeden den prodloužila v tomto hotelu pobyt, kdy jsem neustále pobýval na recepci a nevěděl jsem, co mám dělat, až potom mě oslovil manažer cestovky, který mi předal telefon a já jsem se po telefonu dozvěděl, že mi volá majitel a ten mi sdělil, že jednou jsem jejich klientem, že se o mě postarají. Byl jsem hrozně rád, nevěděl jsem, co mám dělat, jak bych tam dopadnul. Takže jsem mu moc děkoval. Oni se potom postarali o to, že mi zařídili pobyt v hotelu Sea garden, kde mě převezli, já jsem na doporučení paní psychologky tím, že jsme měli tři kufry, tak jsem si ponechal pouze věci, které jsem si chtěl nechat, a tyto dva kufry jsem zanechal na pokoji. Když jsem čekal na to, až se vyřídí nějaké papíry, tak za mnou přišel recepční, něco říkal, já jsem mu nerozuměl, delegát mi to přeložil tím způsobem, že jsem zanechal dva kufry na pokoji a já jsem řekl, ať to prostě vyhodí a on řekl, že to takhle nejde, že musím napsat, že je to jako dar, tak jsem to taky napsal, dali mi nějaký čistý papír, kde jsem popsal, že je to teda dar podle toho, jak mi radili, a následoval převoz do hotel Sea garden. Ten hotel byl přímo v centru Hurgády, kde jsem následně strávil tři měsíce. Než jsem ještě odjel do hotelu Sea garden, takže to bylo tak dva dny předtím, jsem často komunikoval s moji sestrou, kdy mi říkala, co má v plánu, jak to bude asi dál probíhat, kdy budu převezen do jiného hotelu. Říkala, že bychom to měli tlačit přes media, že to je naše taková jediná šance k tomu, abych tam nebyl zapomenut.

K dotazu předsedkyně senátu obžalovaný uvádí:

Otázka:

Kdo to říkal?

Odpověď:

Moje sestra Lenka Krečmerová.

Obžalovaný pokračuje ve výpovědi:

Já jsem to nechával plně na ní, já jsem nebyl, dá se říct, schopen jakéhokoliv normálního uvažování po tom, co se stalo. Neustále mi chodily smsky na mobil od Moniky od novinářů, chtěli rozhovory, chtěli nějaké vyjádření, já jsem to odmítal po celou dobu, co jsem byl v hotelu Titanic palace. V jednu chvíli, bylo to, tuším, den před odjezdem do toho nového hotelu Sea garden, kdy jsem byl v neustálém kontaktu s moji sestrou telefonickým, tak se mě zeptala na takovou jednu věc, nad kterou od té doby jsem strašně přemýšlel, zeptala se mě: „Brácha, nemohla toto mít na svědomí Monika?“ Já říkám, v tu chvíli mě úplně orosilo, říkám: „Jak to myslíš?“ „Jsi schopen dát za Moniku ruku do ohně?“ Říkám: „To víš, že jo, vždyť jsem s ní žil 11 let, jsem ji znal. Jaký by k tomu měla vůbec důvod?“ No říkala mi, že se začaly objevovat různé informace a hlavně v mediích. Na tuto otázku se mě ještě zeptala několikrát už během dvou dnů, kdy jsem byl v hotelu Sea garden, kde jsem byl převezený, a ty její nějaké myšlenky se neustále stupňovaly a bylo to podporováno nějakými články na internetu a v mediích, kdy neustále se mě moje sestra snažila přesvědčit o tom, že to, co se stalo, že by to mohla udělat Monika. Ještě doslova

řekla: „Brácha, to všechno dělám proto, že jsi můj brácha. Kdyby to bylo obráceně, že by tam zůstala Monika, tak bych se na ni vykašlala.“ Nevím proč, jakým způsobem, proč ji neměla takhle ráda, nevím. Nevím, kdy se to změnilo. Když jsme se náhodně potkali u mých rodičů, tak se moje sestra s Monikou normálně bavily, dokonce Monika snad jednou nebo dvakrát přijela navštívit moji sestru v jejich rodinném domě, myslel jsem, že mezi nimi je všechno normální. To, že my jsme se spolu nebavili 10 let, je jedna věc. Tyto její myšlenky byly po celou dobu, kdy mi říkala, že ta její údajná nevěra, která měla být, že se potvrdila a že jí to řekl kriminalista, se kterým spolupracovala. Když jsem byl převezen do hotelu Sea garden, sestra rozhodla o tom, že bychom to měli tlačit přes media. Ona nějakou dobu s těmi medii komunikovala z domova, kdy se mi snažila jakkoliv pomoci, hlavně říkala, že bychom to mohli tlačit přes Českou televizi, že je to taková nestranná stanice. Vysvětlila mi to tím, že Česká televize nemá koho poslat do Egypta, že zjišťovala, že v Egyptě se nachází televize Nova a Prima, na to já jsem jí řekl, že mi chodí nějaké ty SMS a poslední, která mi přišla, byla z televize Nova od pana Martina Kočárka. Tak sestra řekla, že bych tohoto reportéra měl nějakým způsobem kontaktovat a že mi snad pomůže. Pomůže v tom, že tam nezůstanu v zapomenutí, a to jsem taky udělal. Dal jsem na její radu a toho reportéra jsem kontaktoval. Napsal jsem mu, v jakém hotelu jsem a taky se dostavil a dá se říct, že těch 14 dní, co tam byli, tak jsme spolu trávili veškerý volný čas. Já jsem byl rád, že tam se mnou někdo je, že tam je někdo, s kým si můžu popovídat, kdo umí česky, neustále jsme byli spolu, snažili jsme se zjišťovat nějaké informace v nemocnici, ve které údajně měla proběhnout pitva, vyjádření nějakých doktorů. Byl jsem rád, byl jsem v tuto chvíli za dané situace hrozně rád. Když odjeli, zůstal jsem tam zase sám. Komunikoval jsem později už pomocí hlavně skypu s mými kamarády, ať to byl Daniel Buda nebo to byl Peťa Kančí, Katka Gablerová, později Světlana Ciešlarová. Tito lidé se mě snažili nějakým způsobem přivést na jiné myšlenky, na myšlenky toho, že se mě snažili nějakým způsobem rozveselit a já jsem byl rád. Některé hovory trvaly i několik hodin, 3-4 hodiny v kuse. Moje teta, která mi pravidelně psala SMS a volala každý večer. Když se blížil termín konce té dvouměsíční lhůty, tak se tam ještě objevili novináři z Blesku. Já jsem s nimi nechtěl nějakým způsobem komunikovat, věděl jsem, že přijedou, říkala mi to moje sestra, že má nějaké informace o tom, že se tam někdo dostaví, nakonec jsem si vyslechnul to, co po mě chtějí a zeptal jsem se na otázku, proč píšou takové lži, proč píšou věci, které nejsou pravda. Jejich odpověď byla jednoznačná: „My o tom musíme psát, ale informace o tom nemáme, takže ten článek musí nějak vzniknout.“

K dotazu předsedkyně senátu obžalovaný uvádí:

Otázka:

S kým konkrétně jste hovořil?

Odpověď:

Etien Bláha, redaktor Blesku.

Obžalovaný pokračuje ve výpovědi:

Bylo mi jednoznačně řečeno, že pokud jim ty informace nedám a oni tady pro ty informace přiletěli, tak v těch člancích oni pokračovat musí a záleží jenom na mě, jestli ty články budou pravdivé a nebo budou pokračovat v takovém duchu, v jakém

se nesly. Dokonce při první schůzce, kterou jsme spolu měli v Sea garden, ve stejném hotelu byli ubytováni tito dva novináři, tak mi řekli informaci, že se dneska dozvěděli z jejich nějakého tajného zdroje, že údajně měla těla přiletět bez vnitřních orgánů. Já jsem nechápal proč. Za prvé, proč mi to říkají, za druhé, proč by to měla být pravda, proč by toto někdo dělal, ale od nich to znělo tak přesvědčivě, že asi ty informace mají. Doslova jsem se nechal přemluvit k tomu, že jsem jim začal poskytovat takové ty, dá se říct, všeobecné informace. Ty články najednou se v novinách změnily, najednou se začala psát pravda o tom, co se tam mohlo stát, jak to mohlo být, jak tam snáším ten pobyt. Objevovaly se i lživé informace, že snad chodím k bazénu nebo na pláž se koupat. Já jsem to razantně odmítal, vždyť já jsem byl bílý jak stěna a od té doby, co se to stalo, tak jsem nebyl ani u bazénu ani u moře. Dá se říct, že můj každodenní pobyt, pokud jsem tam byl sám a nebyli tam nějakí novináři, se kterými jsem byl v kontaktu a byl jsem rád, že tam byli, tak můj denní plán byl v tom, že jsem zašel ráno na snídani, večer na večeři a jednou za dva dny jsem vyšel před hotel pro vodu, abych měl co pít. Když se blížil ten termín dvouměsíční lhůty, tak jsem neměl jakékoliv informace o tom, zda tato lhůta dvouměsíční, která byla stanovena s možností prodloužení o další měsíc, jestli bude prodloužená. Paní konzulta měla domluvené nějaké schůzky na prokuratuře, některé absolvovala s nějakým výsledkem, že to bylo odloženo, nebo že ještě nejsou toxikologické výsledky, nevěděl jsem, co bude dál. Po uplynutí, bylo to asi den, kdy uplynula ta dvouměsíční lhůta, mi jak Stanislav Škorpík, kamarád, se kterým jsem komunikoval, dá se říct, denně, tak Ladislav Müller, ten mi doslova řekl: „Peťane, sbal si kufr a běž na letiště, vždyť ta lhůta byla stanovena na dobu dvou měsíců s možností prodloužení, vždyť ti tu lhůtu nikdo neprodlužoval.“ To samé Stanislav Škorpík, že se mám sbalit a jít na letiště. Já jsem volal konzulce a ta taky nevěděla nic, jestli ta lhůta je prodloužena nebo není prodloužena, že mi nemohla poradit, jestli můžu odletět nebo nemůžu. Já jsem těmto svým kamarádům říkal: „Vy jste všichni najednou chytří, ale vám se to mluví, vy jste doma, ale já půjdu na letiště a co když mě tam zavřou.“ Pořád jsem tvrdil, že jsem nic neudělal, takže by mě neměli zavřít. Tato dvouměsíční lhůta uplynula, bylo týden potom, o tom, že byla prodloužena nebo nebyla nikdo mi nic neřekl, ani samotná konzulka to nevěděla. Stanislav Škorpík neustále na mě tlačil, že v televizi bylo řečeno, že bych si měl najmout u nás advokáta, že mi určitě pomůže, já jsem říkal: „Na co advokáta v České republice, vždyť tady ten advokát nemá žádné pravomoce.“ Neustále na mě tlačil, dokonce mi říkal nějaké jméno od nějakého známého, se kterým komunikoval, říkám: „Tak mě spoj s tímto člověkem.“ Tak mě spojil pomocí Skypu a hlasitého odposlechu na telefonu, já jsem se spojil s nějakým pražským právníkem, dnes už si nevzpomenu na to jméno a ptal jsem se ho, popsal jsem mu, kdo jsem, v jaké situaci jsem a jestli tento člověk mi může nějakým způsobem pomoci. On řekl, že v této chvíli mi nemůže pomoci, jediné co může, tak napsat dopis na Ministerstvo zahraničí, aby na to víc tlačili. Já jsem mu za toto poděkoval a řekl jsem mu, že si to rozmyslím a že se teda ještě ozvu a Stanislavu Škorpíkovi jsem řekl: „Vidíš to, vy jste všichni chytří a to, co se říká, tak není vůbec pravda, že mi tento advokát nebo nějaký advokát z České republiky může pomoci.“ Bylo nějak ke konci té tříměsíční lhůty, kdy se stále nevědělo, co bude, situace, jaká v Egyptě byla, ty nepokoje, chodily mi SMS od paní konzulky, kdy tam bylo doslova napsáno: „Pane Kramný, situace v Káhiře se přesouvá i do jiných měst.“ Tím myslela nepokoje, které tam vládly. „Situace je natolik vážná, doporučujeme Vám, abyste neopouštěl hotel.“ Turisti masivně odlétali z Egypta. Já jsem zažil chvíli, kdy v tomto hotelu jsem zůstal já a ještě nějaký turista jeden, nevím, kdo to byl, v celém hotelu jsme byli sami dva. Taky jsem tam zažil

chvíli, kdy měli ten svůj svátek ramadán, kdy v tom hotelu jsem byl jediný Evropan a jinak tam byli samí Arabové. Těsně před vypršením té tříměsíční lhůty přijel pan velvyslanec osobně s paní konzulkou a říkali, že mám schůzku s prokurátorem, že zítra bude vědět víc, jestli má taky přijet. Já říkám, že určitě, že jsem zvědavý, jakým způsobem to dopadne a jak se to bude vlastně vyvíjet. Při té schůzce mi doporučil, že bych si měl tady najmout nějakého právníka, tím myslela egyptského právníka, v tom směru, aby mi ten právník byl schopen zodpovědět otázky typu: Jak dlouho mě tady egyptská policie může držet, jestli můžu vycestovat, kdy můžu vycestovat a takové nějaké otázky, které já jsem si připravil pro toho advokáta. Na druhý den pan velvyslanec přijel, říkal, že měl pohovor s prokurátorem a z této schůzky vyplývá, že pan velvyslanec z toho měl velmi dobrý pocit. Neřekl mi, že tento zákaz je zrušený, ale že má z toho velice dobrý pocit, z toho já jsem vycítil, že je to na dobré cestě. Dále jsem mu řekl, že přistupuji na tu jejich nabídku, jestli by mi mohli teda sehnat nějakého advokáta, on řekl, že tady mají nějaké kontakty na dva nebo až tři advokáty, já jsem řekl, že to nechám zcela na nich, že stejně nevím, jakým způsobem bych je kontaktoval, a to se taky takhle stalo. Ještě bych se chtěl vrátit zhruba měsíc k tomu, kdy jsem byl v hotelu Sea garden, kdy jsem absolvoval ještě jeden výslech. Ten výslech probíhal na recepci, vyslychal mě nějaký kriminalista, trvalo to asi možná hodinu a půl zase přes nějaký trojí překlad, kdy jsem odpověděl na veškeré otázky a dotazy, které chtěl. Když toto skončilo, tak tento policista se mě zeptal, jestli se chci na něco zeptat, já jsem mu řekl, že se chci zeptat na to, kdy mě pustí a on řekl, že brzy, že sice si myslí, že proběhne nějaký soud, ale že si není jistý a takto ta naše schůzka skončila. Já jsem potom na doporučení pana velvyslance dal na tu schůzku s právníkem, bylo to ve večerních hodinách, kdy mi volala paní konzulka, že mě bude kontaktovat nějaký právník, volali mi v pozdních večerních hodinách z recepcie, já jsem jim nerozuměl, já jsem potom přišel dolů a viděl jsem, že na recepci sedí asi čtyři Egyptané v oblecích. Měl tam u toho být i překladatel. Překladatel, paní konzulka říkala, že najme nějakého nebo osloví nějakého překladatele z nějaké cestovní kanceláře, aby to byl Egyptan, ale aby uměl česky. Ten člověk, který tam byl, já jsem mu rozuměl každé desáté slovo nebo možná páté slovo. Z toho, co jsem pochopil, tak je to člověk, který má někde nějaký obchod se suvenýry a umí trošku česky, něco ve stylu – Jak se máš, odkud jsi a takové věci. Takže jsem mu rozuměl každé nějaké desáté slovo. Já jsem měl na tom svém papíru připravené nějaké otázky, na které jsem chtěl odpovědět, ale za toto bych tady zaplatil, protože mě paní konzulka upozorňovala na to, že bych si s nimi měl nejdříve stanovit nějakou částku za to, co po nich budu chtít. Ale je zajímavé úplně něco jiného, je zajímavé to, že obviní hotel, jaké bude odškodné a takové věci. Nebyl jsem z toho vůbec chytrý, nechápal jsem, co vlastně po mě chtějí. Ptali se ohledně pasu, kdo má pasy a takové věci. Na to ta schůzka byla ukončena, já jsem volal paní konzulce, říkal jsem jí, že z té schůzky není vlastně vůbec nic, že na ty otázky, které jsem měl připravené, aby mi vůbec někdo byl schopen zodpovědět, jak dlouho mě tam ta policie může držet, protože ani velvyslanectví to nevědělo, tak z toho nic nebylo. Taky jsem paní konzulce říkal, že mi končí vízum, které mám, že co se může stát v případě, že mě potkají na ulici policisté a budou mě chtít zkontrolovat a zjistí, že mám propadlé vízum, jestli mě zavřou. Ona mi řekla, že je to pravděpodobné, tak říkám: „Tak jakým způsobem si to vízum mám zařídit?“ Říkala, že pomocí těch advokátů. Tak nějakým způsobem to paní konzulka zase domluvila, ti dva advokáti už přijeli pro mě k hotelu, já jsem věděl, že přijedou, nevěděl jsem sice, kam pojedeme, po cestě jsme vyzvedli ještě nějakého Egyptana. Všichni tři byli v oblecích, myslel jsem si, že jsou to právníci, ale ani jeden z nich neuměl česky.

Přijeli jsme na nějaký úřad, kde bylo plno Egyptanů, hlídalo to tam vojsko, kde jsem měl vyplnit nějaký dotazník, vůbec jsem tomu nerozuměl, ten Egyptan to tam vyplnil za mě, chtěli fotku, tak mě odvezli k fotografovi, tam jsem se nechal vyfotit a zase zpátky. Vyřídili mi vízum, to vízum bylo jenom na osm dní, tuším. Tím, že byla ta lhůta tříměsíční, už se blížila ke konci, tak to přesahovalo, tuším, dva, tři dny potom, kdy mi měl vypršet ten zákaz vycestovat. Jeli jsme ještě na nějaký úřad ověřující totožnost a chtěli po mě, ať podepíšu nějaké papíry, já jsem to nechtěl podepsat, já jsem nevěděl, co vlastně podepisuji. Volal jsem paní konzulce, byl jsem s ní takovým způsobem domluvený, že kdybych někdy náhodou něco nevěděl, takže jí zavolám. Předal jsem jí toho Egyptana, řekl jsem, že po mě chtějí podepisovat nějaké papíry, ona mi řekla, že ať to klidně podepíšu, že je to plná moc, aby oni mě tam mohli nějakým způsobem zastupovat. Tzn. aby se mohli dostat do spisu a aby věděli vlastně, co se vůbec stalo. Takže jsem to podepsal. Taky zaplatil. Odvezli mě zpátky do hotelu. Ještě bych se chtěl vrátit, tak zhruba měsíc až měsíc a půl, kdy jsem byl v hotelu Sea garden, tak manažer z cestovní kanceláře Blue style mi doručil plnou moc, kterou zaslala moje sestra, která byla nějakým způsobem přeložena do arabštiny, aby se to tam mohlo legalizovat. Tento manažer mi taky tuto plnou moc pomohl legalizovat. Byla to, tuším, nějaká generální plná moc, kde bylo napsáno, že mě moje sestra může zastupovat u nás v nějakých úkonech. Krom toho tam taky bylo napsáno, nepamatuji si to přesně, ale bylo tam napsáno něco ohledně prodeje nemovitostí, které jsme měli, tzn. bytu, garáže a auta jednoho. Já jsem to samozřejmě podepsal, já v tu chvíli jsem nepřemýšlel, proč chce moje sestra plnou moc na to, aby mohla disponovat nějak s našim majetkem, který jsme měli. Od jisté doby se chování mojí sestry vůči mě razantně změnilo. Razantně se změnilo v tom, že mi přestala věřit, přestala se mnou komunikovat, neustále tvrdila, jak právníci tam jsou drazí, že tím zruinují celou rodinu, že budu muset prodat nebo že ona bude muset prodat byt, ve kterém jsem bydlel, garáž, rozprodat celý majetek, abychom měli na zaplacení případných výdajů, kdyby mě tam obvinili a musel bych mít právníky. Na to já jsem jí říkal, že to není tak zcela pravda, za prvé jsem nic neudělal a za druhé jsem tam měl právníka, který se mi věnoval celý den, kdy mi pomohl zařizovat vízum, ohledně plné moci strávil jsem s ním několik hodin a ten právník včetně víza si naučtoval nějakých 80 dolarů. Ti právníci byli tři se mnou, takže nebyla pravda to, co tvrdila moje sestra, že právníci tam stojí statisíce. Pak ta komunikace s mojí sestrou byla jenom občasná, úplně se změnila, nevím, kde nastal ten zlom. Taky moje sestra mi pomohla v té době, kdy jsem se dostal k internetu, zařídit emailovou adresu, já jsem do té doby žádný email nepotřeboval, měli jsme s Monikou jeden společný, když bylo třeba udat nějaký kontakt na emailovou adresu, tak jsem dával náš společný v bance nebo kdekoliv jinde. Věděl jsem, že nějaký Skype funguje, ale nevěděl jsem, jakým způsobem ho mám aktivovat v tom tabletu, to mi taky pomohl jeden reportér, Martin Kočárek, kdy mi tento Skype aktivoval v tabletu, ukázal mi, jakým způsobem se to ovládá a potom ta veškerá komunikace probíhala především přes Skype. Moje sestra vlastně obrátila úplně, co se týče mě. Navštívili mě tam, bylo to těsně před uplynutím té tříměsíční lhůty, znovu dva právníci, kteří mi pomáhali zařídit to vízum, s překladatelem, který uměl hodně dobře česky, rozuměl jsem mu každé slovo a tento právník mi sdělil, že tento případ berou, že mě budou zastupovat, že se dostanou do spisu, ale že potřebují nějakou zálohu ve výši 500 dolarů, že bez toho to nemůžou jakoby spustit. V tom mi zazvonil telefon a volala mi paní konzulka. Mohlo to být asi den, dva dny před zrušením zákazu, nevím to dneska už přesně. Zavolala mi paní konzulka, předala mi pana velvyslance v telefonu a pan velvyslanec mi sdělil, že zákaz vycestování byl zrušen, že můžu

okamžitě odcestovat do České republiky. Ještě se mě ptal, jestli jsem schopen si zařídit sám letenku. Já jsem říkal, že nejsem, že nevím, jakým způsobem bych si to zařizoval. Tak mi předal zpátky paní konzulku a ta řekla, že osloví delegáty z Blue style a že se mi pokusí sehnat letenku na zítřejší let. Takže jsem měl strašnou radost z toho, nemohl jsem tomu uvěřit, že konečně poletím domů. Já jsem to těm advokátům, kteří seděli na té recepci, sdělil, že odlétám a že to necháváme otevřené. Tuto radostnou zprávu jsem sdělil jak svým rodičům, tak své tetě a taky jsem to volal moji sestře a říkal jsem jí: „Mám dobrou zprávu, sedíš?“ Ona říká: „Jo sedím.“ A já říkám: „Konečně mě pustili, můžu odletět domů.“ A ona se mě zeptala: „Co budeš dělat?“ Já říkám: „No poletím domů.“ A její otázka byla: „Oni tě nezavřeli?“ Já říkám: „Ne zavřeli, pustili mě domů.“ Tato komunikace mezi námi, dá se říct, už nebyla žádná. Takže jsem se připravoval na odlet domů, který měl být následující den někdy v brzkých ranních hodinách. Paní konzulka domluvila to, že na to letiště mě dopraví právníci, kteří se mnou komunikovali v Egyptě, byl tam i manažer z Blue style, který mi pomáhal celou dobu, který mě provedl přes pásovou kontrolu a pomohl mi s veškerými věcmi, které s tím souvisely, ohledně letenky. Přiletěl jsem na letiště do Prahy. Nejhorší okamžik pro mě byl ten, kdy letadlo odstartovalo z Egypta a my jsme tam přiletěli jako rodina a odlétám sám. Po příletu na pražské letiště jsem byl zadržen cizineckou policií, kdy se čekalo na pokyny asi pravděpodobně ostravské kriminálky, kdy jsem jim vydal veškeré věci, které patřily Monice a Klárce, věci, které jsem si ponechal jako snubní prstýnek, čepici, obrázky. Tyto všechny věci jsem dobrovolně vydal a odcestoval jsem k mým rodičům. U rodičů jsem strávil asi jednu noc, na druhý den jsem potřeboval se dostat domů, potřeboval jsem si tam vzít nějaké věci, už nevím přesně, co to bylo, ale nejhorší ten pocit byl vstoupit do toho bytu. Když jsem tam vstoupil, bylo cítit, že tam tři měsíce nikdo nebydlí. Když jsem viděl oblečení od Moniky a Klárky, tak jsem se tam zhroutil, vzal jsem si věci, které jsem potřeboval a okamžitě jsem šel pryč. Vrátil jsem se zpátky k rodičům. Asi za den nebo za dva jsem se znovu odvážil jít do toho bytu, kde už jsem potom zůstal. Na druhý den jsem jel na hřbitov, bylo to v brzkých ranních hodinách, kde jsem měl domluvené, že tento hřbitov mohu navštívit ještě před otvírací dobou, kdy jsem mohl vjet autem přímo až k hrobu. Měl jsem v autě nakoupené květiny. Nejhorší byl ten pocit, když jsem přišel k tomu hrobu, celý jsem se třásl. Zdržel jsem se tam nějakou chvíli a odjel jsem. Takhle jsem tam chodil několik dnů každé ráno. Věděl jsem, že tam budou nějakí reportéři, takže jsem tam chodil ráno, nestál jsem o to, aby mě tam někdo fotil. Volal jsem svým rodičům, když jsem jel kolem, zeptal jsem se rodičů, kde jsou, oni mi řekli, že jsou na hřbitově a říkám, že jedu kolem, že se pro ně stavím, přijel jsem k bráně, nevystupoval jsem ani z auta, rodiče nasedli do auta a odjížděl jsem, protože ten den jsem tam byl ráno. Na druhý den vyšel v novinách článek, že jsem neměl ani odvalu vyjít z auta ven a jít na hrob. Pak jsem byl Etienem Bláhou neustále kontaktován především přes Skype, kdy mi řekl, že tam mají svého člověka, že ten člověk neodejde dřív, než mě u toho hrobu vyfotí. Mým rodičům to taky bylo nepříjemné, že se neustále objevovali v novinách, ptali se mě známí, když půjdou na hrob, jestli je tam někdo vyfotí, já jsem říkal, že nevím. Ten nátlak ze strany toho reportéra byl tak velký, že jsem nechtěl neustále vláčet své rodiče a známé v novinách, aby se tam objevovali, tak jsem přistoupil na jeho hru, na ty jeho podmínky, takže jsem se nechal vyfotit u hrobu, poskytl jsem mu jeden rozhovor a natočili mě, když jsem šel poprvé do práce, kdy jsem tam nastoupil asi po týdnu. Ten jeho nátlak byl takový, že mě hlavně přesvědčoval o tom, že potřebuji peníze, věděl, jaké mám dluhy, potřebuji peníze, že budu potřebovat peníze na náhrobek, když jsem se vrátil, byl jsem tři měsíce bez jakékoliv koruny, rodičům jsem dlužil hodně

velký obnos peněz a nechtěl jsem si od nich půjčovat další peníze. Tento reportér mě přesvědčil takovým způsobem, ještě mi říkal, že za to dostanu nějaké peníze, aspoň budu mít na zaplacení toho náhrobku. Já jsem teda na tu jeho hru na jeho nátlak přistoupil, tyto peníze, které jsem získal za to, že jsem se tam nechal vyfotit a poskytl jsem rozhovor a natočili mě, když jsem šel do práce, jsem řádně zdanil na finančním úřadě a všechny tyto peníze jsem použil na zaplacení náhrobku. Do práce jsem nastoupil, tuším, že to byla středa, asi necelý týden potom, co jsem se vrátil. Bral jsem veškeré možné přesčasy, abych nemusel být doma, abych nemusel být v bytě, kde mi tak moc připomínalo to, co se stalo. Domlouval jsem se se svým nadřízeným, u kterého jsem před dovolenou pracoval taky na domě, že jsem si takto přivydělával ještě peníze navíc, on mi nabídl, že můžu znovu mu pomáhat na tom jeho domě, že si aspoň přivydělám peníze. Já jsem to uvítal, potřeboval jsem platit veškeré výdaje, které souvisely s tím mým pobytem v Egyptě. Hlavně jsem byl rád, že se nemusím zdržovat doma. Po nějakém čase, nevím teď přesně datum, mě kontaktovala Kateřina Jägrová, přišla za mnou domů s nějakou prosbou, jestli neznám nějakou paní, já jsem říkal, že tu dotyčnou paní neznám, za nějaký čas se objevila Kateřina Jägrová znova a řekla mi, že mi přišla poděkovat, že jsem tuto paní kontaktoval a předal jí kontakt na ni, kdy já jsem řekl, že jsem tu paní vůbec nepoznal, že asi vím, o koho jde, ale že jsme se neviděli a ona mi předala nějakou malou bonboniéru a já jsem to nechtěl přijmout. Nevím, proč bych to měl přijmout, nebylo za co, ona trvala na tom, že si to mám vzít, že mi chce nějakým způsobem pomoci, tak jsem to vzal a rozloučili jsme se. Já jsem si všiml, že na té malé bonboniéře bylo její telefonní číslo, tak nevím, jestli ten den nebo následující dne, jsem jí napsal SMS v tom smyslu, že nevím sice, proč mi to dala, když jsem tu paní nekontaktoval, ale že jí za to děkuji. Následovně z její strany chodily SMS, že jestli bych se nechtěl jít projít, jestli bych si nechtěl popovídat. Já jsem to nějakou dobu odmítal, za prvé jsem měl nějaké přesčasy v práci a taky jsem pomáhal tomu známému na baráku, nemusel jsem být doma. Taky nastala chvíle, kdy jsem neměl přesčas a na tom domě, na kterém jsem pomáhal, nebylo co dělat, přišla mi SMS, jestli bych se nechtěl jít projít. Já jsem byl v situaci, kdy jsem byl sám jenom se svými vzpomínkami a cítil jsem se osamělý, tak jsem jí odepsal, že bych se šel projít. Tam nešlo o nic, šlo o to si prostě s někým popovídat. Sešli jsme se v nějakém parku, chodili jsme tam asi hodinu a půl, možná dvě, povídali jsme si, takhle se to opakovalo několikrát. Ona mezitím mi zase něco donesla, já jsem to odmítal, ona naléhala, abych si to vzal. Jednou, když jsme se šli zase projít, kdy jsme si povídali o různých věcech, tak z její strany jsem cítil, že ona od toho očekává něco víc než jenom nějaké povídání, já jsem si to chtěl hned na začátku ujasnit, že nejsem připraven hledat nějaký nový vztah, že jestli ona od toho očekává něco jiného, takže já od toho neočekávám. Pak jsme se viděli ještě párkrát, kdy za dané situace, za podmínek, které byly, mezi námi došlo i k něčemu jinému než nějakému povídání, došlo tam i na nějaké intimnosti. My jsme si ale předem stanovili, co od toho kdo může očekávat. Takhle se to opakovalo asi několikrát, ale když jsem viděl, že z její strany, že ona to bere zcela jinak, že ona od toho očekává úplně něco jiného než já, nějaké jenom kamarádství, tak jsem to raději ukončil. Ukončil jsem to nečekaně a rázně, protože jsem nechtěl, aby to zašlo někam dál, než jsem já chtěl. Následně mě kontaktovala po nějaké době Šárka Letenská, která mi poslala domů dopis, kde mi vyjadřovala nějakou podporu a zase mi nabízela to, že kdybych si chtěl někdy popovídat a někdy najít nějakého kamaráda, takže mi toto nabízí. Já jsem tomu nějakou dobu odolával, protože jsem nevěděl, jestli to není nějaká reportérka, nechtěl jsem zase hloupě naletět, až po nějaké době, kdy mi psala SMS a našla si mě na Skypu, tak jsem jí odepsal a začali jsme si telefonovat.

Nejdříve to bylo půlhodinky, potom se ty telefonáty stupňovaly, já jsem byl rád, že si můžu s někým povídat, že mám se aspoň komu vypovídat, že není jenom ta prázdnota, co byla doma. V tu chvíli, kdy jsme si telefonovali nebo když jsme si povídali s tou Kateřinou, tak to byly chvíle, kdy jsem byl schopen aspoň na chvíli zapomenout na to, co se stalo, přijít aspoň na chvíli na jiné myšlenky. Taky jsme se s tou Šárkou domluvili na tom, že bychom se mohli vidět. Já jsem tam jel s tím, že poznám někoho, koho znám jenom po telefonu, popovídám si, zajdeme spolu na kafe, možná na nějaké jídlo, popovídáme si, a to je všechno. Když jsem tam přijel, tak když jsem na ni čekal na ulici, sedli jsme do auta, v tom na nás začali útočit reportéři, my jsme odjeli, jezdili jsme, bavili jsme se o tom, povídali jsme si, strávili jsme několik hodin spolu. Měli jsme vzájemné sympatie, znali jsme se po telefonu, měli jsme stejné názory, stejné záliby a došlo to tak daleko, že za daných podmínek z té situace, která tam byla, došlo taky k něčemu jinému než pouze jenom k nějakému povídání. Nechci říct, že jsem tam jel za tímto účelem, jel jsem tam prostě, že si udělám nějaký výlet, vypadnu z domu, z prostředí, kde mi všechno připomínalo to, co jsme tam spolu prožili. Došlo tam na nějaké intimnosti. Já jsem potom odjel a takhle jsme se viděli, telefonovali jsme si neustále, ty telefonáty byly hodinové, dlouhé, takhle jsme se viděli asi ještě třikrát až do doby, kdy mě zatkli. Od té doby jsme se neviděli.

Takže to je ta doba, do které bych to chtěl asi takhle nějak shrnout a popsat, co se stalo, do doby, kdy mě zatkla policie a byl jsem vzat do vazby.

K dotazům předsedkyně senátu obžalovaný uvádí:

Otázka:

Jak nahlížíte na tvrzení obžaloby, že k usmrcení mělo dojít a proběhlo zásahem elektrického proudu, jak jste se dočetl?

Odpověď:

Nedokážu si to jako laik rozumně vysvětlit. Za prvé jsem neměl žádnou zkušenost v tomto oboru, nikdy jsem po celou dobu své kariéry nepotřeboval k výkonu svého zaměstnání jakoukoliv znalost v tomto oboru. Nebylo to ani náplní mého studia. Nebylo to ani mým koníčkem nebo zálibou, nějaké elektroopravy. Vždycky, když jsme měli nějaký problém doma třeba se zásuvkou, která nám jiskřila v kuchyni za lednicí, z té zásuvky se neustále vyťahovala přípojka modemu na internet, tak Monika zavolala svému otci a její otec přišel a opravil nám ji. Koupil novou zásuvku a vyměnil nám ji. Když se nám pokazil fen, tak od Moniky otec nám to opravoval nebo udělal Klárce lampion na baterku, aby tam nemusela mít svíčku. Já jsem nikdy tyto zkušenosti v tomto oboru neměl. Ani v práci. Ani v Hyudai za celých 6 let, co jsem tam pracoval, dělal jsem tam na pozici, tato pozice se jmenovala materialista, dělal jsem tam veškeré možné opravy, úpravy krom elektra. Já jsem maximálně vyměnil zářivku, žárovky se tam nepoužívaly, jenom zářivky, a maximálně jsem toto světlo namontoval, ale byla už tam skupina lidí, kteří měli dané zkoušky a byli k tomu oprávněni, kteří to zapojovali, takže já jsem tyto věci nikdy nepotřeboval. Já jsem nikdy ani od tchána nebo nikdy jsem nekupoval žádné přístroje, kterými se měří nějaké hodnoty něčeho, nějakého elektrického proudu. Když jsem potřeboval opravit elektřinu v garáži, tak jsem volal tchánovi a od tchána přijel bratr a opravil mi tuto elektřinu. Když jsme rekonstruovali byt, tak tuto elektřinu dělala firma. Dělalí to kluci od firmy, ve které jsem pracovali, měli to jako „melouch“, takže nám tuto elektřinu dělali včetně montáže zásuvek, které jsme si s Monikou nakoupili. Takže já jsem se

nikdy do elektřiny nepouštěl. Takže si to nedokážu vysvětlit, proč úraz elektrickým proudem a ještě z mé strany.

Otázka:

Jak si tedy vysvětlujete vy, jak došlo k úmrtí dcery a vaší manželky téměř současně, ne-li současně?

Odpověď:

Já z toho, co jsem tam zažil a z čeho můžu usuzovat, na tom pokoji, tak si dnešního dne myslím, že tam ani nedošlo k nějakému úmrtí možná násilnou smrtí a už vůbec ne za použití elektrického proudu. Já jsem si od samého začátku myslel, že nás mohl někdo otrávit, že ten jed, který nás mohl otrávit, se mohl dostat do lahví, ze kterých jsme pili, které jsme měli v lednici. Myslím si to proto, protože když jsme jedli nebo cokoliv jsme pili, tak jsme vždycky měli, dá se říct, téměř všichni cokoliv jiného, ať to bylo jídlo nebo ať to bylo pití a nabírali jsme si to z barelů, ze kterých pili všichni ostatní, takže jediná možnost, která mě napadla a kterou jsem si myslel, tak je možnost, že to, co nás mohlo otrávit, to, co způsobilo smrt Moniky a Klárky a to, co přivodilo vážné zdravotní problémy mě samotnému, mohlo pocházet jediné z lahví, které byly v lednici. Tzn. lahví coca-coly nebo spritu, které tam byly doplňované každý den. Ale určitě ne za použití elektrického proudu, to si nedokážu ani představit, jakým způsobem.

Otázka:

Jaké máte vzdělání?

Odpověď:

Já jsem vyučen v oboru mechanik – opravář strojů a zařízení. Je to tříletý učební obor, kdy předmětem toho oboru bylo hlavně hydraulika, věci, které se používají na šachtách, tzn. vzduchové motory, hydraulické motory, také jsem absolvoval praxi. V prvním ročníku to byla praxe přímo na učilišti, kde jsme se učili různě pilovat, řezat, brousit, ve druhém ročníku to byla praxe na, tuším, Dolu ČSM Sever, kde jsem byl spolu se svým kamarádem, který je dodnes mým kamarádem, Michalem Pechem, kde jsme nepřišli v žádném případě do styku s jakýmkoliv spotřebičem, který bychom měli jakýmkoliv způsobem rozebírat či opravovat. Většinou jsme chodili do mechanických dílen, kde tím, že jsme byli mladí a nenechali nás nic dělat, tak jsme maximálně očistili nějakou převodovku hydraulickou nebo vzduchovou. V třetím ročníku jsme měli zase spolu s tím kamarádem Michalem Pechem v karvinské nemocnici v Karviné-Ráji, kde jsme dělali na údržbě, ale naše práce spočívala především v natírání plotu, opravách různých vozíků atd.

Otázka:

Podroboval jste se nějakým dalším kurzům mimo svého vzdělání, v oboru?

Odpověď:

Ano, mám kurz na střední škole, na kterou jsem chodil, absolvoval jsem svářečské zkoušky. Dále mám kurz, ten jsem absolvoval už v Nošovicích, kurz na vysokozdvížený vozík, kurz na vysokozdvížné plošiny, mám kurz na tlakové lahve, měl jsem zaškolení na svařování CO² a nějaký kurz řidiče. Kromě toho jsem ještě absolvoval nějaký jeřábnický a vazačský kurz.

Otázka:

Jaké bylo v posledním období vašeho soužití s manželkou vaše soužití po intimní stránce, čili po sexuální stránce, odmítala manželka mít s vámi pohlavní styk, pokud ano, z jakého důvodu, jak jste to nesl a jaký byl vývoj této situace během dovolené?

Odpověď:

U nás probíhalo naprosto všechno normálně, ať to bylo před nebo za celou dobu, kdy jsme spolu s Monikou byli 11 let. Já jsem za celou dobu, co jsme spolu byli, Monice nebyl nevěrný. Tzn. to, že v našem intimním vztahu všechno probíhalo, tak jak má, tak často jak má, jinak bych si asi hledal nějakou příležitost někde bokem, což jsem si nikdy nehledal. Těch pár týdnů před odletem to byl shon všech věcí, když to vezmu, že Monika dělala několik dvanáctihodinových směn po sobě z důvodu toho, že měli dovolené, že byly záskoky, tzn. Monika byla zvyklá pracovat dejme tomu tři dny v týdnu, někdy dva dny v týdnu, někdy čtyři dny v týdnu, měla ty jejich směny takové nepravidelné a před tou naší dovolenou to bylo tak, že musela zaskakovat za ostatní kolegyně, takže se tam vyskytlo několik dvanáctihodinových směn. Chodila domů unavená, já jsem taky v práci dodělávat práci, která mi byla určená a musel jsem ji dodělat, než pojedeme na dovolenou. U nás se to vyvíjelo úplně normálně. Je pravdou, že zhruba asi ty tři týdny toho bylo méně než možná obvykle, ale vždycky došlo k tomu mému uspokojení.

Otázka:

A jak se to vyvíjelo v době trvání dovolené? Jestli tam došlo k nějaké změně?

Odpověď:

K žádné změně nenastalo, protože dá se říct, že jsme byli stále všichni tři pospolu a nedovedu si představit, že by mělo docházet k nějakým intimnostem na dovolené v jednom pokoji, kde metr od nás ležela Klárka. To si nedovedu představit, že bychom něco měli provádět nebo věnovat se nějakým intimnostem, když vedle nás leží Klárka. Tam nebyla nějaká jináčí místnost, kde bychom mohli se třeba takovým věcem věnovat.

Otázka:

Mám tomu rozumět, že jste s takovou představou odjížděl i na dovolenou?

Odpověď:

Nevěděl jsem, jaký ten pokoj tam bude, jestli tam k něčemu dojde nebo nedojde. Jenom se v rychlosti vrátím, když jsme byli na Slovensku ve Velkém Meděru, tato dovolená trvala celý týden a taky k ničemu nedošlo, protože jsme taky byli v jednom pokoji ještě s tchánem.

Otázka:

V pořádku. Já jsem se vás ptala, jestli jste s takovouto představou odjížděl na tu poslední dovolenou?

Odpověď:

Ano. Dá se říct, že ano.

Otázka:

Zmínil jste se tady, že jste nikdy nebyl nevěrný své manželce a naopak, jak tomu bylo a jaké jste měl v tomto směru či neměl informace?

Odpověď:

Nikdy jsem Moniku z žádné nevěry nepodezíral. Pouze v jednom případě, tuším, že to bylo někdy zraje v roce 2011, kdy mi Natan Ciešlar, to jsou naši sousedé, mi volal do práce a řekl mi doslova: „Monika tě podvedla s Jánem.“ Já jsem věděl, kdo je to Ján Ryboň, já jsem ho viděl asi dvakrát, možná třikrát, jednou na chatě v Lomné, jednou na Slovensku, kdy jsme měli nějakou společnou akci více lidí. Já jsem nechápal, proč mi toto říká, proč mi toto telefonuje. Když mi toto chtěl říct, tak proč mi to neřekl do očí. Já jsem byl v práci, Monika měla ten den volno, volal jsem Monice domů. Říkám: „Moni, volal mi Natan a řekl mi, že jsi mě měla podvést s Jánem.“ Říkám: „Co je to za blbost?“ Nevěřil jsem tomu. Já jsem Moniku nikdy nepodezíral. Říkám: „Je doma, tak si to s ním běž vyřídít.“ Taky že šla. Za chvíli mi volala, že mu bouchá na dveře a nechce jí otevřít. Říkám: „Ty, nevíš, proč to řekl?“ Věděli jsme z předchozího dne, že u nich doma probíhala hádka. Tím, že mají byt hned vedle nás, tak stěna sousedila s pokojem od Klárky a u nich jsme den předem večer slyšeli obrovskou hádku, dá se říct, že tam dokonce i talíře lítaly. Šlo to slyšet přes naši zeď, stěny nejsou moc široké, takže kdokoliv, kdo se hádal, tak jsme to slyšeli. Já jsem přišel domů a říkal jsem Monice, co je to za blbost, proč zrovna po té hádce, která u nich byla ten večer, proč toto říká. Zeptal jsem se Moniky, říkám: „Moni, je toto pravda?“ A ona mi odpřísáhla na smrt Klárky a svého otce, že to pravda není. Já jsem jí neměl důvod nevěřit. Já jsem Monice po celou dobu našeho vztahu vždycky věřil. Když řekla, že jde na diskotéku, tak šla na diskotéku, když řekla, že jde do práce, tak jde do práce. Já jsem nikdy za celou dobu těch 11 let, co jsme byli spolu, nezjišťoval žádným způsobem od jakýchkoliv kamarádek nebo v práci, jestli Monika na té diskotéce byla, co tam dělala, jestli s někým tancovala, jestli v ten den byla v práci, nikdy jsem žádné informace, co by jakkoliv ve mně vzbuzovaly nějaký pocit toho, že by mi mohla být Monika nevěrná, nezjišťoval. Já jsem neměl důvod, já jsem Monice věřil. Na tom, vždycky tvrdím, že je vztah založený, na důvěře.

Otázka:

Čili přesto, co jste tady uvedl, nastaly nějaké takové situace, že jste měl výhrady k jejímu chování, zejména chování navenek a prezentaci?

Odpověď:

Je pravdou, že Monika poslední dobou se chovala trošku jinak.

Otázka:

Poslední dobou, mohl byste vymezit ten časový úsek?

Odpověď:

Počátkem roku 2013, kdy navštívila nějaké doktory, nosila i nějaký přístroj, který jí měřil srdce, měla to přes noc, dostala nějaké léky, vím, že nějaké léky brala, ale byla potom hrozně unavená. Pak šla k doktorovi a ten doktor jí tyto léky změnil. Měla to brát před spaním. Vždycky vím, že jak si Monika lehla do postele a zapomněla si tento lék, tak vstala a říkala, že si ho musí vzít. Ještě mi říkala: „Peti, já se po těch lécích cítím tak nějak, že je mi všechno jedno.“ Jakoby ty nějaké starosti, které mohla mít, jakoby z ní opadly. Někdy jsem u ní pozoroval takové výkyvy nálad, kdy jsme

seděli u televize, koukali jsme se na televizi a Monika z ničeho nic začala brečet. Říkala mi: „Peti, dívej se, já brečím a já nevím, čím to je.“ Říkám: „Já nevím, tak chceš nějak pomoci nebo co můžu pro to udělat, aby se ti to nestávalo?“ Dokonce jsem jednou volal domů záchranku. Uspával jsem Klárku v pokojíku a Monika přišla a celá se třepala a říkala, že nemůže dýchat. Okamžitě jsem volal záchranku, ta přijela, píchli jí nějakou injekci a v tom se Monika uklidnila.

Otázka:

To bylo v tom roce 2013?

Odpověď:

Je možné, že to bylo koncem roku 2012. Proto navštěvovala toho lékaře a brala ty léky.

Otázka:

Dobře. Otázka ale zněla, jestli se vyskytly v chování vaší zemřelé manželky nějaké situace, se kterými jste nebyl příliš spokojen, čili jestli jste měl nějaké výhrady k jejímu chování, k její prezentaci vně?

Odpověď:

Nevím, jestli konkrétně myslíte třeba tu její prezentace na facebooku?

Otázka:

Záleží na vás, co si vy myslíte. Co vás nějakým způsobem znervózňovalo.

Odpověď:

Monika, nevím, jestli bych to měl nazvat, že mi to vadilo, možná ze začátku mi to nějakým způsobem vadilo v tom, že Monika se ráda fotila, fotila se už několik let, dá se říct, že o každém tom focení mi vždycky říkala, někdy brala na to focení i Klárku, já jsem jí na to dával peníze, aby se mohla fotit. Jednou mě zarazilo, že tyto fotky dává na internet na nějaké stránky, dnes už si nepamatuji, možná to byly nějaké Modelky atd. Já jsem se jí ptal, proč to tam dává. Viděl, že tam píše nějakým známým, možná kamarádům, ať jí tam dávají ty hlasy, aby snad vyhrála. Zezačátku mi to ano trochu vadilo, ale to bylo v roce možná někdy 2011, kdy se Monika takhle začala fotit. Potom mi to nevadilo. Když jsem se podíval na ty stránky, na které Monika dává tyto fotky, tak jsem zjistil, že těchto rádoby modelek jsou tam stovky. Monika se nikdy nefotila nahá, tzn. aby odhalovala nějaké intimní partie. Fotila se maximálně ve spodním prádle. Když jsem viděl, že tam ty rádoby modelky jsou odhalené úplně, tak jsem si říkal, že je jich tam mraky, stovky, tak mi to přestalo vadit. Nevedly jsme kvůli toho nějakou rušnou debatu.

Otázka:

Takže měl jste přístup k jejím facebookovým stránkám? Nebo žádal jste o tento přístup?

Odpověď:

K tomu chci říct, že Monika měla facebook od té doby, co se u nás začal nějakým způsobem používat. Nevím, od které doby to bylo. Bylo to několik let, nevím, jestli v řádu 3, 4, 5 let. Nevím, jak dlouho ho měla. Po celou dobu, co ten facebook měla, mi vůbec nevadilo, věděl jsem, že ho má, že tam má nějaké svoje kamarády, kterých

tam měla poměrně dost, měla tam své kamarádky, dokonce tam měla i snad jednoho, možná dva moje kamarády. Vždycky, jak jí někdo napsal nebo jí poslal nějaké fotky, tak Monika mi je ukazovala. Takže jsem věděl, že facebook má. Jednou jsem, když Monika byla v práci, Klárka byla venku, tak jsem otevřel náš notebook a za chvíli tam naskočila facebooková stránka. Monika se asi pravděpodobně zapoměla odhlásit. Já jsem se díval, jestli nám tam nepsal nějaký můj třeba kamarád. Měli jsme to jakoby takový, dá se říct, společný, i když já jsem na to moc nechodil.

Otázka:

Tak měl jste přístupové heslo k tomu, když říkáte, jako by to bylo vaše společné?

Odpověď:

Věděl jsem heslo, ale nevěděl jsem ho přesně. Když jsem se chtěl na ten facebook podívat, tak mi ho musela Monika říct. Ona ty hesla dost často měnila. Jediné, co neměnila, tak bylo heslo, na emailovou adresu, kterou jsme měli společnou, tam používala jedno a to stejné heslo.

Co se týče toho facebooku, když jsem se teda podíval na ten facebook, nevěděl jsem, jakým způsobem se ten facebook ovládá, vůbec mě to nikdy moc nezajímalo, sám facebook nemám, tak jsem zjistil, že v těch přátelích, které tam má, má tam svoje kamarády, které znala, což bylo všechno v pořádku, tam má několik desítek mužů, které neznala. Ti muži byli z každého koutu ČR a když jsem se potom Moniky zeptal na to, co to jsou, jestli to jsou její kamarádi nebo jestli ty lidi zná, tak mi řekla, že ne, že tito lidé ji požádali o nějaké přátelství. Snažil jsem se pochopit, jakým způsobem ten facebook vůbec funguje. Ptal jsem se Moniky: „Moni, my tam máme společné fotky, jak z dovolených, tak jak si Klárku fotila, ty tam jsi taky.“ Říkám: „Ty tyhle lidi znáš, víš, kdo to je?“ Ona mi na to odpověděla, že ne, že jí požádali o přátelství, tak ona si je přidala jako do přátel. Říkám: „Moni, prosím tě, mě nevadí, že máš facebook, že ho máš tak dlouho, mě vůbec nevadí, že tam máš svoje kamarády, ale jedna věc, ty je znáš tyto lidi, ti lidi mají přístup do našeho soukromí a ty ty lidi prostě znáš. To mi v žádném případě nevadí, ale ty tady dáš přístup lidem, aby sdíleli nějaké naše fotky, aby se mohli koukat na to, kam jedeme, kde jsme byli atd.“ Říkám: „Vždyť toho je plná televize, jak ten facebook je nebezpečný.“ Snažil jsem se jí vysvětlit, že nemůže věřit tomu, že jí někdo napíše, že ten a ten dotyčný člověk, že tam dá nějakou svoji fotku. Monika v tomto byla až trochu naivní. Říkám: „Jde ti především o bezpečnost jak tvoji, tak Klárky nebo se chceš dostat do něčeho, kdy by nás sledoval nějaký úchyl nebo nedej bože nějaký pedofil? Vždyť tam máme fotky Klárky.“ Monika v tomto byla opravdu naivní. Já jsem řekl: „Dívej se Moni, buď je pro tebe přednější bezpečí naší rodiny, tak si vyber, vyber si, buď tyto lidi zrušíš úplně nebo zrušíš tento facebook a nebo je ti přednější naše rodina.“ Monika tento facebook zrušila. Netrvalo ani měsíc a Monika se mě ptala, jestli si facebook může znovu zřídit, že jsem ji odstrčil jako by od přátel. Říkám: „Máš telefon, můžeš jim kdykoliv zavolat.“ Říkám: „Moni, klidně si ten facebook zříd, měj tam svoje kamarády, které jsi tam měla, měj tam svoje kamarády, se kterými jsi se seznámila osobně, ale proboha neměj tam ty lidi, které vůbec neznáš. My je neznáme, hlavně ty je neznáš a ty si dopisuješ s lidmi, kterým jde možná úplně o něco jiného než o to, si s tebou jenom psát.“ Taky to tak dopadlo, Monika si facebook zřídila, ještě mi řekla: „Když budeš chtít, tak ti dám na to přístup.“ Já jsem se tam díval občas, mě to ani tak moc nezajímalo. Je pravdou, že jsem se tam někdy podíval nebo mi Monika ukázala nějaké fotky, ale já jsem Monice věřil, já jsem neměl důvod Monice nevěřit, takže

facebook si zřídila. O tom, že měla Monika nějaké další facebookové stránky nebo e-mailové adresy, jsem se dozvěděl až postupem času potom, co se to stalo, o tom jsem neměl ani zdání.

Otázka:

Takže přesto, že jste měl určité indicie nebo poznatky nebo vám bylo sděleno, že vám měla být manželka nevěrná s panem Jánem Ryboněm, kterého jste tady zmínil, přestože jste pak náhodně se dostal do jejího facebooku, dat tam obsažených a měl jste výhrady vůči tomu, že navazuje kontakty s neznámými muži různě po celém území ČR, tak to ve vás nevzbuzovalo nějaké pochybnosti o její věrnosti, věřil jste jí stále?

Odpověď:

Věřil jsem jí. Dokonce s tou rodinou – Ciešlarovými – jsme se přestali stýkat, to byl jeden z důvodů, proč jsme s nimi v roce 2012 neodjeli na tu společnou dovolenou do Velkého Meděru na Slovensko, protože se naše rodiny kvůli toho, že mi Natan Ciešlar volal a sděloval mi, že mi měla být Monika nevěrná, čemuž já jsem nevěřil, se naše rodiny v roce 2011 rozhádaly. My jsme se s Natanem Ciešlarem i Světlanou Ciešlarovou potkávali v družině. Monice jsem věřil, protože kdybych měl jakékoliv obavy, tak se v přítomnosti Natana Ciešlara, kdy tam byl sám, tak se ho zeptám jako chlap: „Prosím tě, jak jsi to myslel?“ a zjišťoval bych nějaké podrobnosti, které jsem nikdy nezjišťoval. Dokonce měli jsme tablet, Monika si tento tablet nosila do práce, říkala, že na noční, když udělají všechno, co mají, tak se tam celkem nudí, jestli bych jí nezřídil internet do tabletu. To jsem taky udělal, zřídil jsem mobilní internet, který si Monika nosila do práce. A nikdy mě nenapadlo zjišťovat nebo hledat, co na tom internetu Monika dělá celou noc v práci.

Otázka:

Takže vysvětlíte mi, proč v době krátce navazující na smrt vaší manželky a dcery, kdy jste byl, jak jste tady tvrdil, plný vnitřního smutku, který jste sice nedával najevo vně, ale prostě byl jste, dokonce jste se doma, když jste přišel, zhroutil, jak jste nám tady nově uvedl oproti přípravnému řízení nad rámec své výpovědi v přípravném řízení, tak jste se začal intenzivně zajímat o minulost své manželky, její kamarády, její osobní život, její vztahy a otázky spojené s tím, zda vám byla či nebyla nevěrná, když jste takto, jak jste říkal, prožíval to úmrtí?

Odpověď:

Mě především zajímalo, kdo to mohl udělat. Tím, že mi moje sestra v době, kdy jsem byl ještě v Egyptě, bylo to jenom několik dní potom, co se to stalo, mi neustále vštěpovala tuto myšlenku, že to mohla udělat Monika, tak jsem chtěl zjistit, jestli to je pravda. Jestli to udělala Monika nebo to udělal někdo jiný, jestli mi opravdu byla nevěrná. Tak jsem se snažil od té doby cokoli zjišťovat na internetu, oslovoval jsem kamarády, jestli je to pravda, že mě Monika podváděla. Proto jsem to všechno zjišťoval. Dříve jsem to nikdy nezjišťoval. To mě k tomu vedlo.

Otázka:

Zmínil jste se o tom, že zdravotní stav vaší manželky měl nějaké trhlinky, že snad měla mít nějaké psychické problémy, před chvílí jste o tom krátce pohovořil, zajímal jste se nějak blíže o ten její zdravotní stav, věděl jste, zda navštěvuje nebo

nenavštěvuje lékaře, jaké lékaře navštěvuje a jaké jsou výsledky těch návštěv nebo zjištění těch lékařů?

Odpověď:

Moniku jsem osobně dvakrát vezl, byla to Karviná 8, řekla mi, že jde k nějakému psychologovi, tuším, že to byl psycholog nebo psychiatr, dneska už si moc nevzpomínám. Když jsem ji tam odvezl, bylo to kousek od bydliště mých rodičů, tam jsme se vždycky zase potkali a jeli jsme zpátky domů. Věděl jsem o tom, že Monika absolvuje nějaké vyšetření na srdce, že měla u sebe nějaký přístroj, který toto monitoroval. Dokonce krátce před dovolenou Monice došly léky, které užívala každý den. Všiml jsem si toho, že Monika večer už nevstane z postele a nejde si je vzít, když jsem jí ještě řekl: „Moni, jedeme na dovolenou do Egypta, do země, kde by asi nebylo vhodné tam vyhledávat nějakou lékařskou pomoc.“ Říkám: „Máš tyto léky, abys je měla s sebou?“ Ona mi řekla, že jí došly, já říkám: „Jseš doma, auto máš před barákem, je to kousek, tak si tam zajed' a nech si napsat tyto léky.“

Otázka:

Nic víc? Žádné jiné poznatky o jejím zdravotním stavu jste neměl?

Odpověď:

O tom, že by měla Monika nějaké psychické problémy, o tom jsme se doma nikdy nebavili, nikdy mi to ani neřekla, že by měla mít nějaké psychické problémy nebo že by snad měla brát nějaké léky. Myslel jsem si, že má problémy s tím srdcem, když jsem volal tu záchranku a měla ten přístroj u sebe, který nosila.

Otázka:

Upřesněte mi, kdy jste se poznal se svou manželkou Monikou a odkdy jste spolu začali žít, případně kdy byla svatba.

Odpověď:

Svatba byla v roce 2007. V té době Klárka měla, tuším, dva roky. Seznámili jsme se před 11 lety, tzn. v roce 2001 nebo 2002. Žít jsme spolu, tuším, začali zhruba asi dva roky potom, co jsme se znali. Někáký měsíc nebo možná půlrok jsme spolu absolvovali i dokonce první dovolenou do Tunisu a potom jsem já zdědil byt po mém dědovi, tak jsme si ten byt začali přestavovat, to už Klárka byla na světě. Tento byt jsme si zrekonstruovali a v tom bytě jsme taky žili.

Otázka:

Předtím jste měl nějaký delší vztah s nějakou jinou ženou?

Odpověď:

Ano, ve svých 17., 18. letech jsem poznal Lucii Waśniowskou, se kterou jsme byli asi zhruba tři roky. Plánovali jsme spolu stavět rodinný dům, to se nakonec nevydařilo.

Otázka:

Takže spolu jste žili?

Odpověď:

Ano. No žili.

Otázka:

Myslím, jestli jste vedli společnou domácnost?

Odpověď:

Ve společné domácnosti jsme spolu mohli žít, už si to dnes nevzpomínám přesně, ona potom dostala byt, mohlo to být asi rok, co jsme spolu žili, delší dobu to asi nebylo. Následně potom, co jsme se rozešli, bylo několik vztahů krátkých.

Otázka:

Můžete mi říci, co bylo příčinou rozchodu s paní Waśniowskou? A kdo dal k tomu impuls?

Odpověď:

Ten důvod byl asi takový, že každý jsme měli po té době, co jsme byli spolu, nějakou jinou představu o tom společném životě. Já jsem už chtěl rodinu, ona si chtěla asi spíš ještě víc užívat. Došlo k tomu, že jsme se rozešli. Dnes už si opravdu nepamatuji, asi to pravděpodobně bylo z její strany, ne z mojí, že jsme se rozešli. Rozdělili jsme si majetek, který jsme do toho bytu investovali a rozešli jsme se. Potom, co jsme se rozešli, jsme se ještě několikrát viděli osobně u ní doma a pak to úplně vyprchalo.

Otázka:

A z popudu koho jste se ještě párkrát sešli? Kdo dal k tomu podnět, abyste se dál ještě párkrát scházeli po tom rozchodu?

Odpověď:

Ona. Bylo to tím, že já jsem pracoval ve stejném zaměstnání, kde pracovala ona, ona tam dělala recepční, já jsem tam dělal u ostrahy, takže jsme se vídávali v práci a třeba situace, kdy jí ukradli mobilní telefon, tak já jsem ji vezl do Ostravy, tenkrát ty prodejny tady u nás ještě nebyly tak rozšířené, kdy si koupila sim kartu, já jsem jí půjčil svůj druhý mobilní telefon a párkrát mi taky poslala smsku, jestli se k ní večer nechci stavit. Takže to bylo spíš z její strany. Já jsem se jí snažit pomáhat. My jsme se vlastně nerozešli ve zlém, my jsme se nějak nepohádali, že bychom se nezdravili. Vídávali jsme se každý den v práci, takže jsme spolu měli normální vztah.

Otázka:

Kdy jste ty kontakty s ní ukončil?

Odpověď:

Ukončil jsem je ještě v té době, kdy jsem pořád pracoval ve stejném zaměstnání, kde pracovala Lucie Waśnowská. Možná rok 2000 nebo 2001, tak nějak kolem toho roku.

Otázka:

Čili na začátku 21.století. Od té doby jste se nestýkali? Nebo jste udržovali nějaké kontakty, ať už telefonické nebo jinou formou?

Odpověď:

Tím, že její rodiče bydlí, dá se říct, přes dvůr, kde jsme bydleli s Monikou, takže jsem potkával otce a její matku, vždycky jsme se pozdravili, taky jsme spolu měli dobrý vztah, a Lucii Waśnowskou jsem potkal snad možná jednou nebo dvakrát někde

náhodně na cestě. První kontakt, kdy jsem Lucii Waśnowskou oslovil, bylo, když jsem se dozvěděl, že byla vyslýchána policií k tomu, co se stalo. Neměl jsem tušení, jestli ještě pracuje v těch lázních, kde pracovala, nevěděl jsem na ni žádný kontakt, věděl jsem akorát to, že moje sestra se s ní sešla, kdy se s ní taky neviděla poměrně dlouhou dobu. Až dneska vím, že se jí snažila nějakým způsobem přesvědčit o tom, že jsem to udělal já. Z toho vím, že byla vyslýchána policií, nevím, jestli ji policie navštívila v práci a já jsem chtěl se jí nějakým způsobem jakoby za to omluvit, že jí někdo nějakým způsobem otravoval v práci, snad že jsem jí s tím nezpůsobil nějaké problémy. Našel jsem na internetu, zadal jsem její jméno a vypadl mi její pracovní mail, Lázně Darkov. Věděl jsem, že tam asi ještě pracuje. Já jsem jí na ten mail napsal kratičký mejlík, kde bylo napsáno, že jsem se dozvěděl, že byla vyslýchána policií a že pokud jsem jí tím způsobil nějaké problémy v práci nebo snad doma, takže se za to velice omlouvám. Jestli toto dostala nebo nedostala, nevím, mě žádná odpověď nepřišla.

Otázka:

Vy sám vybízeli jste někoho z vašeho okolí, okruhu svých známých, aby se nějakým způsobem zkontaktoval nebo navázal nějaký kontakt s paní Waśnowskou, případně zjišťoval nějaké údaje ohledně její osoby?

Odpověď:

Vím, kam míříte. Já jsem byl v kontaktu se Stanislavem Škorpíkem v době, kdy jsem byl v Egyptě, ty naše hovory byly dennodenní a několikahodinové, kdy jsme probírali veškerou situaci, co se mohlo stát, jak se to mohlo stát, co bude, jak bude a taky jsem se mu svěřil s tím, že tato Lucie Waśnowská, se kterou jsem kdysi žil, takže údajně za ní byla v práci policie a chtěl jsem znát jeho názor, jestli by bylo vhodné jí napsat a jakoby se za to omluvit za případné nějaké problémy. On řekl, že ano. Tak jsem to taky udělal, napsal jsem. Pak jsme se bavili o tom, že už dva dny mi nepřišla žádná odpověď, že nevím, jestli tento mail jsem vůbec správně odeslal, jestli ho dostala. V tu dobu pan Škorpík nastoupil do těchto lázní. On byl 4-5 let bez zaměstnání, šel na nějaký pohovor, konkurz do těchto lázní, vyhrál ho a měl nastoupit. Já jsem mu řekl, že Lucii Waśnowskou znám, že by měla pracovat na recepci a že kdyby cokoliv od ní potřeboval, takže se s ní může zkontaktovat, ať řekne, že je ode mě, že je to můj kamarád. Pan Škorpík tam nastoupil, odpracoval tam asi všeho všudy jeden den, druhý den už nenastoupil a vím, že ten první den, aniž bych ho jakkoliv vyzval, nechtěl jsem to po něm, kontaktoval ji. Šel na recepci, zjistil, že na recepci není, tak se po ní ptal, ona, tuším, že dneska dělá na příjmové kanceláři, a nějakým způsobem ji kontaktoval údajně, že jsem jí měl nechat od sebe pozdravovat. Já jsem mu jenom řekl, že v případě, že by ji potkal někde na chodbě, kdyby se míjeli, tak že jí má možná pozdravit, že jí má říct, že ji pozdravuji a popřípadě se zeptat, jestli ten mail ode mě došel, ale v žádném případě jsem ho za ní nevyaslal, jako by ať tam za ní jde. Pana Škorpíka potom napadlo, protože jsem si říkal, jestli vůbec ten mail jí přišel, a pana Škorpíka napadlo na tento její pracovní mail napsat dotaz jakoby klienta, tzn. člověka, který má zájem o nějaké procedury. Tak on ze svého mailu jí napsal nějaký mail a přišla mu odpověď. Tím jsem pochopil, že ten mail, na který jsem posílal tento omluvný dopis, takže jí musel přijít.

Otázka:

To všechno bylo z toho Egyptu?

Odpověď:

To všechno bylo ještě v době Egyptu. Po Egyptě jsem jí žádným způsobem nekontaktoval. Ani před Egyptem.

Otázka:

Odkud jste měl informace, které jste nyní zde prezentoval, o tom, že měla paní Waśnowskou kontaktovat vaše sestra a nějakým způsobem ji ovlivňovat?

Odpověď:

To, že ji měla nějakým způsobem ovlivňovat, to jsem se dozvěděl až z výpovědi, kterou jsem četl následně po mém vzetí do vazby, kde jsem si přečetl, že doslova tam moje sestra nebo Lucie říká: „Lenko, proč si myslíš, že to udělal zrovna tvůj brácha?“ A že se moje sestra kontaktovala s Lucií Waśnowskou, že si ji vyhledala po tak dlouhé době, kdy se neznaly, jsem věděl od svých rodičů, kdy moje sestra s nimi byla v kontaktu. V té době ještě bylo všechno v pořádku, v té době nic nenasvědčovalo tomu, že by se moje sestra otočila ke mně zády. Takže jsem jenom věděl to, že moje sestra vyhledala Lucií Waśnowskou, ale k jakému rozhovoru u nich došlo, to jsem nevěděl, to jsem věděl až následně z těch výpovědí, které jsem četl.

Otázka:

Nyní bychom se chvíli vrátili k tomu Egyptu, k té vaší dnešní výpovědi a k tomu dni 29.7.2013, když jinak lze říci až na některé části, na které ještě poukážu, ta vaše výpověď vcelku v zásadních bodech je shodná s výpovědí z přípravného řízení. Takže toho dne 29.7.2013 jste opustil pokoj, pokud jsem dobře poslouchala, dvakrát?

Odpověď:

Dvakrát. Ano. Jednou to bylo kolem 13.00 hod. a podruhé kolem 22.00 hod.

Otázka:

Vícekrát jste se z pokoje nevzdálil?

Odpověď:

Ne.

Otázka:

Od vstupních dveří toho pokoje jste neměli klíč, ale byla tam ta čipová karta, ano?

Odpověď:

Velikosti asi platební karty, klasická.

Otázka:

Kolik těch karet jste měli?

Odpověď:

Jednu jsme dostali na recepci.

Otázka:

Po celou dobu až do těch tragických událostí jste měli jenom jednu kartu?

Odpověď:

Jednu jedinou kartu. Nežádali jsme o druhou.

Otázka:

Čili znamenalo to, že pokud jste kartu vyňali z toho zařízení, když vystoupíte z pokoje, z toho „stykače“, tak na pokoji nefungovalo co všechno?

Odpověď:

Nefungovala tam klimatizace a osvětlení.

Otázka:

Čili elektro?

Odpověď:

Dá se to tak nazvat, protože vždycky, když jsme odcházeli z pokoje a nechali jsme někde rozsvícené světlo, tak jsme to vytáhli a zhaslo to.

Otázka:

Vaše dcera Klárka v té době měla osm let?

Odpověď:

Ano.

Otázka:

Popsal jste nám, že jí taky nebylo nějak dobře, tu intenzitu těch problémů, to, že v podstatě nějak v pozdější době dne 29.7. ta četnost problémů u ní ustávala, ano?

Odpověď:

Ano. Později u ní problémy ustávaly.

Otázka:

Můžete to vymezit asi od kolika jste sledoval, že třeba méně zvrací nebo nezvrací vůbec, nebo nemá ten průjem?

Odpověď:

Mohlo to být někde ve večerních hodinách. Nevím přesně. Kdybych tady řekl nějaký čas, tak....

Otázka:

Tak večerní hodiny, třeba odrazte se od toho vašeho posledního opuštění pokoje nebo vzdálení se z pokoje.

Odpověď:

Bylo to několik hodin předtím, než jsem šel pro tu vodu podruhé, ale kolik, jestli to byly dvě hodiny, tři, to nevím.

Otázka:

Celý den byla na tom pokoji?

Odpověď:

Ano.

Otázka:

Závěsy?

Odpověď:

Byly zatažené celý den.

Otázka:

Vy jste se vzdaloval z pokoje pro to pití, protože manželka vám to odmítla, říkáte, že nechtěla, byť, jak to vyplývá z té vaší výpovědi, měla být na tom zdravotně poněkud lépe než vy, alespoň vy jste subjektivně popsal, že jste se cítil nejhůř z těch všech tří.

Odpověď:

Usuzoval jsem to z toho, že jsem chodil častěji zvracet než ony.

Otázka:

Logicky, já taky jsem matka, tak by mě zajímalo, proč jste nenabídl dceři, aby s vámi někdy z toho pokoje se prošla aspoň pro pití, když ty její potíže byly méně intenzivní, nebo-li už ustávaly, když to dítě bylo celý den zavřeno na pokoji a ještě se zataženými závěsy?

Odpověď:

Nevím, v tu chvíli mě to prostě nenapadlo, Klárka polehávala, jak už jsem řekl, jednou spala nebo ležela u Moniky, jednou zase ležela u mě. V tu chvíli mě vůbec nenapadlo brát Klárku ven, aby se jenom prošla.

Otázka:

Co vlastně ta vaše dcera celý den dělala, jak trávila ten čas na tom pokoji kromě toho, že zvracela, a kromě toho, že jí bylo špatně, jakým činností se věnovala? Říkal jste, že tam byla televize, že jste tam měli tablet nebo něco takového, nevím, jestli tam měla nějaké knížky, takže popište mi, jak se celý den chovala.

Odpověď:

Celý ten den a ten večer televize vůbec nehrála ani jsme nezapínali tablet. Všichni jsme jenom polehávali. Zezačátku jsme se ještě bavili o tom, z čeho nám tak může být. Klárka říkala, že jí bolí břicho, to šla zvracet s Monikou, většinou Monika s ní chodila. Nebo vždycky s ní Monika chodila na záchod. Celý den jsme polehávali, byli jsme unavení, takoví zesláblí, nebyla chuť na jídlo nebo vůbec se někam jít projít.

Otázka:

Vy jste už byli v Egyptě předtím dvakrát, teď to bylo potřetí?

Odpověď:

Dvakrát v Egyptě a dvakrát v Tunisu.

Otázka:

Takže jste určité zkušenosti s tím podnebím a s těmi různými problémy břišními či průjmovými měl?

Odpověď:

Ano.

Otázka:

Stalo se předtím někdy, že byste měli problémy tohoto rázu?

Odpověď:

Poprvé to bylo, když jsem byl s Monikou v Tunisu. Bylo to několik měsíců poté, co jsme se seznámili. Byl to dvanáctidenní pobyt s polopenzí.

Otázka:

Nemusíte mi popisovat, jaký to byl pobyt s polopenzí, to není podstatné tady pro tu trestní věc. Já se ptám, jestli jste měli někdy takové problémy a jakým způsobem jste je řešili a zda také, když jste měli takové problémy, tak jste případně omezili ten pohyb, ať již kritického dne nebo i další dny způsobem obdobným, jak nyní v tomto případě, který projednáváme.

Odpověď:

Tyto problémy jsme měli minimálně dvakrát, nejenom já, ale i Klárka, ale i Monika, někdy trpěla těmito problémy. Jak již jsem dříve řekl, minimálně ve dvou případech jsme navštívili lékaře, většinou to bylo v hotelu, kdy součástí byla nějaká jejich nemocnice, kdy jsme dostali jenom ty léky Antinal. Bylo nám sděleno, že během dvou dnů by to mělo odeznít. Brali jsme tyto léky a taky do dvou dnů to odeznělo. Když jsem já měl tyto problémy, tak Monika s Klárkou chodily k bazénu a já jsem byl na pokoji, bral jsem tyto léky a po dvou dnech to většinou odeznělo. Proto jsme měli ten Antinal. Kdybychom ho nedostali od toho mého kamaráda, tak si ho hned po příletu koupím, protože jsme věděli, jaké problémy nás tam můžou čekat a věděli jsme, jak jsme se měli zachovat, máme hodně pít a máme použít ten prášek. Protože ze začátku jsme si vozili svoje léky, když jsme poprvé jezdili do těchto destinací, ale naše léky tam prostě nezabíraly.

Otázka:

Říkáte navštívili jsme lékaře, proč jste teď v roce 2013 toho lékaři nenavštívili, proč jste netrval na tom, když vy navíc jste se cítil, jak jste tady zdůrazňoval, soustavně špatně, i v pozdních nočních hodinách jste stále zvracel, proč, když jste byl v takovémto stavu, jste nekontaktoval a nevyžádal si odbornou lékařskou péči?

Odpověď:

Tyto problémy nám začaly ráno. Měli jsme léky, tyto léky jsme brali. Postupem času u Moniky i u Klárky tyto obtíže ustávaly, u mě naopak, dá se říct, se zvyšovaly. Byla tma, neviděl jsem, kolik je hodin, Monika se snažila potom volat někde na recepci, já jsem jí řekl, že pokud by nám nebylo dobře, že si ráno zajdeme k doktorovi, takže kdyby nám ještě ráno pořád bylo špatně a ty léky, které jsme měli a které jsme vždycky brali, by nezabraly, v předchozích dovolených nám tyto léky zabraly, dá se říct, do jednoho, max. do dvou dnů, tak bychom na druhý den okamžitě vyhledali

lékařskou pomoc. Já jsem neměl ponětí, kolik je hodin, jestli jsou dvě hodiny ráno nebo za hodinu bude svítat, nevěděl jsem, čekal jsem.

Otázka:

Vy jste neměl hodiny?

Odpověď:

Měl jsem hodiny.

Otázka:

A to jste měl problém se podívat, jaký je přesný čas?

Odpověď:

Nenapadlo mě to v té chvíli sledovat, kolik je hodin, v kolik odcházím pro vodu, kolik je zrovna hodin. Nevěděl jsem, proč by mi to mělo v tu chvíli přijít nějak důležité.

Otázka:

No třeba proto, abyste věděl, jak dlouho ještě musíte s bolestmi vydržet, abyste mohl navštívit lékaře a kontaktovat ho.

Odpověď:

Neudělal jsem to. Čekal jsem, až se rozední a kdyby nám, hlavně Monice a Klárce, bylo pořád špatně, tak bychom se vydali k lékaři. Já bych se vydal určitě a za pomoci Moniky, protože já bych se s ním nedomluvil. Takže se čekalo do rána.

Otázka:

Řekl jste, že byly zatažené závěsy do pokoje od ranních hodin, že jste je zatáhli. Ony byly stále zatažené?

Odpověď:

Ano, byly.

Otázka:

I v nočních hodinách?

Odpověď:

Ano. Od té doby, co Monika ráno vstala, tak ty závěsy zatáhla a od té doby byly zatažené.

Otázka:

Proč jste je měli zatažené i v době, kdy již byly pozdní noční hodiny a když vás neobtěžoval denní svit?

Odpověď:

Mě to v tu chvíli vůbec nenapadlo, tak jak mě nenapadlo se podívat na hodiny, kolik je hodin, tak mě vůbec nenapadlo, proč bych měl tyto závěsy rozhrnout. Nenapadlo mě to prostě.

Otázka:

Takže i za situace, když jste tam trávili několik desítek, už můžeme říci, hodin v takovém tom prostředí, tak vás nenapadlo, abyste si roztáhl závěsy?

Odpověď:

Ne. Nenapadlo.

Otázka:

Ještě abychom si to upřesnili. Takže vlastně vy jste byli den předtím 28. na večeři, normálně jste požívali tekutiny, pili jste tak, jak jste toto popisoval, pak jste postupně ještě měli na pokoji ty tekutiny a donášel jste další dvakrát a vlastně ty problémy ty první průjmové problémy a problémy se zvracením se objevily až toho 29. v ranních hodinách. Předtím jste nezvraceli?

Odpověď:

Ne.

Otázka:

Neměli průjem?

Odpověď:

Ne.

Otázka:

Kdy naposledy vy jste zvracel?

Otázka:

Naposledy jsem zvracel, když jsem byl na pokoji u té paní, co byla vedle, u té Polky. To jsem zvracel u ní v koupelně do umývadla, kdy mi dala napít. To bylo naposledy, kdy jsem zvracel.

Otázka:

A to bylo kdy? Ihned po příchodu, kdy jste tam přišel nebo s nějakou prodlevou, časovým odstupem?

Odpověď:

Bylo to nějakou chvíli potom, kdy jsem neustále měl sucho v puse a dožadoval jsem se, ať mi dá někdo napít. Ta paní mi dala rozpitou vodu, čistou, takovou, jakou jsme měli my.

Otázka:

Mně se jedná o to, jestli do doby, než jste se napil a než jste zvracel na tom vedlejším pokoji paní turistky, tak jestli jste ten pokoj opouštěl ještě a někde odcházel a nebo jste tam od té doby, když jste přivolal pomoc, až do doby, než vám dala napít, tak jste tam setrval a pak jste se teprve případně někde vzdaloval?

Odpověď:

Když jsem zjistil to, co se stalo, zalarmoval jsem tu paní vedle, zatáhl jsem ji do toho pokoje, seděl jsem tam, nevěděl jsem, co mám dělat.

Otázka:

Čili zatáhl jste ji do pokoje vašeho?

Odpověď:

Zatáhl jsem ji do pokoje. Ona se podívala, viděla, co tam viděla.

Otázka:

Vešla dovnitř?

Odpověď:

Vešla dovnitř, já jsem ji tahal za ruku. Viděla to, co tam viděla. Někam běžela, já jsem nevěděl, kam běží. Seděl jsem na posteli a během chvilky se objevila spolu s dvěma možná třemi Egyptany, jeden měl takové to naslouchátko, vyvedli mě z pokoje ven, já jsem se tam zhroutil u té zídky, dali mě vedle do pokoje, já jsem po té paní chtěl, ať mi dá napít.

Otázka:

Čili v tom vedlejším pokoji u té paní, kde jste žádal o pomoc, ano?

Odpověď:

Tam jsem naposledy zvracel.

Otázka:

Co jste dělal v mezidobí, než ona přišla s těmi třemi muži?

Odpověď:

Seděl jsem na posteli, nevěděl jsem, co mám dělat, jediné, co mě napadlo, zavolat rodičům domů, co se stalo. Nevěděl jsem, co vlastně ani dělám. Nevím, jestli moje máma mi už říkala, že mám zavolat na pojišťovnu, aby mi pomohli, nebo jsem sám od sebe, na to už si nevzpomínám, a taky jsem na tu pojišťovnu volal, říkal jsem, co se stalo.

Otázka:

Jaký byl časový interval, než se vrátila zpět s těmi muži do toho vašeho pokoje?

Odpověď:

Bylo to v řádu minut, možná desítky minut, tzn. 10, možná 15 minut, nevím to přesně.

Otázka:

Kde jste měli na dovolené uložené v pokoji cestovní doklady a doklady o pojištění, když jste uvedl tady ve své výpovědi, že ten trezor nebyl zprovozněn?

Odpověď:

Měli jsme to v kufru.

Otázka:

V kufru, kde?

Odpověď:

U balkonu, v kufru u balkonu, dá se říct, vedle stolu, nad kterým byla televize, bylo místo a tam jsme měli položené tři kufry.

Otázka:

Ty kufry byly uzamčené?

Odpověď:

Ano, byly uzamčené malinkatým zámečkem. A v jednom tom kufru byly ty naše doklady. Převážně tam byly pasy a peníze. Ostatní kufry zůstaly odemčené.

Otázka:

Klíče od toho kufru?

Odpověď:

Klíče od kufru jsme nosili v černé kabeli, ve které jsme nosili foťák, do které jsme dávali jak kartu od pokoje, tak ty klíčky od toho kufru. Vše tam bylo při jednom plus mobilní telefon.

Otázka:

A ta kabelka byla kde?

Odpověď:

Tu kabelu jsme si vždycky nosili na pláž v tašce.

Otázka:

V pokoji byla kde v té době?

Odpověď:

Pravděpodobně na stolečku.

Otázka:

Jakém stolečku?

Odpověď:

Naproti postelí.

Otázka:

Takže ne na tom stolku mezi postelema?

Odpověď:

Ne, ten stoleček nebyl moc velký, tam by se nevezl.

Otázka:

Takže vy těžce zasažen, v podstatě za chvíli poté, když vás odvedli do pokoje od vaší sousedky, kde jste se, jak jste dneska zdůraznil, zhroutil, pak vás museli odvádět do nemocnice, protože jste byl roztřesen, tak vy jste stihl ještě za těch několik málo minut si vytáhnout klíče od kufru, odemknout si kufr, kde byly doklady a doklady o pojištění a byl jste schopen volat své matce a na pojišťovnu?

Odpověď:

Tu brašnu, ve které byl foťák a byly ty klíčky, tu jsme měli na stole. Většinou večer se Monika nebo všichni jsme se dívali na fotky, které jsme fotili. Nevím už teď s jistotou, jestli ty doklady, kdy ty doklady, které jsme měli v tom kufru, jestli ten kufr byl zamknutý, protože jsme neustále z toho kufru něco brali. Když jsme šli na večeři, tak jsme si vzali s sebou nějaké peníze, když jsme přišli z večeře, tak jsme si zase ty peníze schovali do kufru. Tím, že jsme nikam nešli, protože byl večer, šli jsme spát, tak je možné, že ten kufr byl otevřený, to už dneska přesně nevím, jestli jsem ten kufr musel odemknout nebo ten kufr byl otevřený, tím myslím otevřený úplně a byly tam tyto věci, pro které se stačilo jenom natáhnout. Nevím, to nemůžu dneska říct, jak to přesně bylo, nepamatuji si to.

Otázka:

Ještě jednou, pane obžalovaný, zkuste si rozpomenout, dám vám k tomu časový prostor a řekněte mi, kdy naposledy jste vnímal nějaký, ať již hlasový projev nebo jakýkoliv projev, prostě pohyb těla, nějaké známky života u vaší dcery Kláry a manželky Moniky, předtím, než jste zjistil, že nejeví známky života?

Odpověď:

U Moniky to bylo, když jsem se vrátil podruhé s tou vodou, kdy nemohlo být víc než deset hodin. Usuzuji pouze z toho, že venku hrála diskotéka u baru, do kterého jsem šel pro vodu. Na hodinky jsem se nedíval, takže usuzuji podle toho, že nebylo víc než deset hodin z toho, že ta diskotéka tam hrála. U Klárky to nemůžu říct jednoznačně, naposledy jsem Klárku slyšel, jak mluvila ze spaní, když jsem ležel u ní na posteli a když se obracela, tak mě ještě kopl, ještě něco řekla ze spaní, něco v tom smyslu jakože: „Dědo, koupíš mi nanuk nebo radši Fruko?“

Otázka:

Kdy tak mluvila ze spaní? Aspoň přibližně.

Odpověď:

Bylo to určitě předtím, než jsem šel pro tu vodu.

Otázka:

Čili bylo to určitě předtím, než jste šel pro vodu podruhé?

Odpověď:

Ehm.

Otázka:

V jakém časovém intervale, orientačně? Nechceme tady minuty, desítky minut, prostě přibližně.

Odpověď:

Nejsem schopen na toto odpovědět.

Otázka:

Tak pane obžalovaný, když si pamatujete všechno tak docela podrobně, že byste si nepamatoval, kdy naposledy jste promluvil případně s vaší dcerou nebo kdy naposledy dcera mluvila ze spaní či vás kopl? Říkáte obecně někdy předtím, než

jsem šel podruhé pro vodu. Takže se ptám, kdy nejpozději předtím, než jste šel pro vodu, jste vnímal nějaký takový projev u vaší dcery, o kterém jste tady hovořil? Jestli to bylo v řádu minut, deseti minut, hodin, dny už nepřipadají v úvahu.

Odpověď:

Nedokážu na toto odpovědět.

Otázka:

Tak vy si nepamatujete, nedokážete upřesnit ani, jestli to bylo před hodinou, před dvěma hodinami nebo před třemi hodinami?

Odpověď:

Ne. Nedokážu.

Otázka:

Ani před čtyřmi hodinami? Ptám se.

Odpověď:

Já to prostě nevím.

Otázka:

A když šel poprvé pro vodu kolem jedné hodiny a s vodou se vrátil, to jste ještě hovořil s dcerou?

Odpověď:

Ano, to jsem ještě viděl, jak běhala s Monikou na záchod.

Otázka:

Kdy naposledy šla na záchod nebo zvracela potom, co jste se poprvé vrátil na pokoj?

Odpověď:

Ještě nějakou dobu to probíhalo a pak to ustávalo.

Otázka:

Nějakou dobu, to je široký pojem. Takže zkuste to vymezit v hodinách. Vy jste tam na tom pokoji soustavně s nimi byl.

Odpověď:

Ano, soustavně jsem tam s nimi byl.

Otázka:

Takže prostě jestli jsem hovořil s dcerou ještě, i když se nedívám, s nějakým intervalem prostě kolem pěti, šesti hodin, čtyři hodiny předtím, než jste večer šel pro vodu znovu, to si myslím, že byste měl být schopen posoudit v kontextu toho, jak jste hovořil taky s manželkou a jak ta tedy nechtěla se vzdalovat z pokoje, nechtěla pro to pít chodit, jak jste tady popisoval.

Odpověď:

Každopádně už byla tma, protože i když ty závěsy byly zatáhnuté, tak přes ty závěsy prosvítalo slunko a denní světlo, takže už byla tma. Jinak to nemůžu říct přesně.

Otázka:

A u té manželky to tedy bylo, když jste se vrátil podruhé s tím pitím?

Odpověď:

Ano.

Ve 12:25 hod. přerušeno hlavní líčení do 13:15 hod.

Ve 13:15 hod. pokračováno v hlavním líčení v nezměněném složení senátu, státní zástupce KSZ, obžalovaný – pouta sňata, obhájkyňe, zmocněnkyně poškozených, poškozený Karel Rychlý.

Pokračováno ve výslechu obžalovaného Petra Kramného.

K dotazům předsedkyně senátu obžalovaný uvádí:Otázka:

Mohl byste, pane obžalovaný, ještě soudu jednou popsat, jak poškozené, tedy vaše manželka a vaše dcera, ležely, v jaké pozici ležely přesně, když jste zjistil, že nejeví známky života?

Odpověď:

Takže Klárka ležela na posteli dál od okna, ležela v pozici na levé straně, na levém boku, kdy levou ruku měla pod hlavou nebo pod bradou a pravou ruku měla položenou na loktu. Monika ležela na druhé posteli, která byla blíže k oknu, a ležela směrem do uličky zády otočená ke Klárce, tudíž obličejem směrem k oknu, na pravém boku.

Otázka:

Zajímal jste se v následné době při vašem pobytu v Egyptě, než vám dovolili tuto destinaci opustit, o tu problematiku, jak vznikají posmrtné skvrny a pokud ano, proč?

Odpověď:

Ano, zajímal jsem se o to, mohlo to být, nevím, měsíc a půl tak nějak potom, co se to stalo, kdy jsme neustále s panem Škorpíkem probírali tyto možnosti, kdy mě zajímal přesný čas toho, jestli je pravda to, co mi tvrdila delegátka, že doktor jí řekl, že by měly být údajně už čtyři hodiny mrtvé, takže v tomto směru jsem se o to zajímal.

Otázka:

Zajímal jste se v té době nebo v době následné někdy o to, kdo z těch dvou zemřelých zemřel jako první a kdo jako druhý, a pokud ano, proč, co vás k tomu vedlo?

Odpověď:

No že bych se o to nějakým způsobem zajímal, to ne, spíš sám pro sebe, když jsem otáčel Klárku, tak když jsem ji otočil z toho levého boku na záda, abych ji mohl oživit, tak ty ruce jí zůstaly jakoby před sebou a když jsem otáčel Moniku z pravé strany na záda, tak prostě ty ruce jí šly normálně podél těla, tak z toho jsem sám pro sebe usoudil, že pravděpodobně asi Klárka umřela jako první. Potom možná v souvislosti, kdy mi moje sestra ještě v době, kdy jsem byl v Egyptě, kdy jsme spolu komunikovali přes Skype, říkala něco ohledně dědického řízení, že záleží na tom, v jakém pořadí kdo umřel, tak v té souvislosti jsem se o to nějakým způsobem zajímal.

Otázka:

Měl jste možnost se seznámit se spisem, takže víte, pokud jste ho studoval, znáte obsah důkazů, které byly provedeny nebo opatřeny v přípravném řízení, takže mohl jste si také všimnout závěrů znalců z oboru soudního lékařství, které tady budeme podrobně vyslýchat a budou prezentovat ty své závěry, přesto mj. je tam obsažena pasáž, že „nález na těle Klárky svědčí pro posmrtnou manipulaci, k níž došlo v časovém intervalu cca 10 hodin po smrti, a to ve smyslu přemístění z polohy vleže na břicho do polohy na záda“, což, jak si můžete uvědomit, nekoresponduje s tím, co jste soudu sdělil a na co se vás soud taky snažil podrobněji vyslechnout. Můžete to soudu nějakým způsobem vysvětlit nebo jak si to vysvětlujete vy sám?

Odpověď:

Ten znalec uvádí, že cca 10 hodin potom, co Klárka umřela, jestli jsem to dobře pochopil, tak měla být otočena z pozice z břicha na záda, Klárku jsem našel v poloze, v jaké jsem uvedl, tzn. na levém boku, ruce měla tak, jak jsem uvedl, měla pokrčené nohy, když jsem Klárku otočil na záda, tak v takové pozici, trošku ty ruce asi šly do boku, jí zůstaly. Nedokážu si vysvětlit, jak v takové pozici, kdy už asi proběhla nějaká posmrtná ztuhlost, by v době úmrtí měla ležet na břicho. Jak člověk může umřít na břicho, aby měl ruce pokrčené před sebou a ještě pokrčené nohy. Nedovedu si to vysvětlit, jakým způsobem tento znalec k tomu došel.

Otázka:

Takže zeptám se přímo, manipuloval jste nějakým způsobem se svoji dcerou v době před tím, než kterou jsem popisoval nyní, tzn. když jste zjistil, že nejeví známky života.

Odpověď:

Ne. Předtím jsem s ní v žádném případě nemanipuloval. Jenom tak, jak jsem popsal teď.

Otázka:

Trváte si na tom?

Odpověď:

Ano, určitě.

Otázka:

Můžete soudu popsat ještě jednou, byť jste se okrajově o tom zmiňoval ve své výpovědi, jakým způsobem probíhala osobní hygiena, myslím mytí, případně

sprchování a další úkony s tím spojené, jednak toho dne 28.7.2013, jednak poté, co jste se vrátili od moře nebo od bazénu a potom případně po návratu z večeře?

Odpověď:

Když jsme trávili celé dny u moře nebo u bazénu, tak to většinou probíhalo tak, že když jsme přišli do pokoje, tak buď Monika nebo Klárka nebo současně, bylo to různé, se šly osprchovat jako první. Tím, že jsme byli od soli od moře, byli jsme od písku, tak se šly osprchovat úplně celé. Obě dvě si vyfenovaly vlasy. Já jsem šel jako poslední. Někdy jsem šel jako první. Takže jsme se umyli a potom jsme se připravovali na tu večeři, která měla být v šest hodin. Když jsme odcházeli z minidiska, které končilo kolem desáté, po desáté hodině, tak jsme se znovu osprchovali, ale Monika s Klárkou už si vlasy nemyly, ty si myly jenom v době, kdy jsme přišli od moře. Takže jsme se osprchovali, udělali hygienu jako zuby a takové věci a šli jsme si lehnout.

Otázka:

Jak jste se ukládali ke spaní toho 28.7. po večeři, tzn. kdo spal ve které posteli a s kým případně?

Odpověď:

Nevím to už dneska jistě, ale vzhledem k tomu, že Monika nechtěla spát u okna a Klárka zase u dveří, tak je pravděpodobné, že Monika ležela na posteli blíž k oknu, ale blíž do uličky, a Klárka ležela vedle ní, tzn. blíž k oknu a já jsem spal na té druhé posteli sám. Ono se to někdy stříдалo, někdy spala Klárka se mnou, Monika zvlášť.

Otázka:

Takže Klárka spala na stejné posteli se svoji matkou, blíž k oknu?

Odpověď:

Už si to přesně nepamatuji, ale mohlo to tak být.

Otázka:

Vybavíte si a jste schopen soudu uvést, kdy došlo k tomu přemístění z postele od matky, čili z té postele blíže k oknu do postele vzdálenější od okna, myslím tím té dcery Klárky, protože jste tady uvedl, že se nacházela v kritické době toho zjištění její smrti v posteli u stěny?

Odpověď:

Nedokážu to přesně uvést, kterou hodinu to přesně bylo.

Otázka:

Nemusíte přesně, kterou hodinu, můžete říct denní dobu, blíže to specifikovat jinak než přesnou hodinou, pokud si ji nepamatujete.

Odpověď:

Nepamatuji si to.

Otázka:

No tak zkuste, bylo to, kdy po probuzení nebo během toho dne? Nebo snad i v některou jinou dobu? Já jsem tam nebyla s vámi na tom pokoji, byl jste tam vy, tak předpokládám, že jste schopen si to vybavit.

Odpověď:

Nedokážu si to přesně vybavit, je pravdou, že my jsme běhali teda na ten záchod a prostě když Monika byla na záchodě a já jsem ležel zrovna na posteli, tak Klárka šla ke mně a zase obráceně.

Otázka:

Tak kdy jste poprvé nebo ve kterém časovém úseku si vybavujete, že jste vnímal, že Klárka je na druhé posteli, že už neleží s matkou?

Pane obžalovaný, máte vcelku detailní paměť, popisujete tady velké podrobnosti, tak já předpokládám, že jste schopen říci i toto.

Odpověď:

To jsou takové věci, které si moc nepamatuji.

Obžalovanému dán časový prostor na to, aby si vzpomenu.

Obžalovaný:

Nevím. Opravdu nevím.

Otázka:

Ani řádově? Denní doba?

Odpověď:

Vím, že Klárka na posteli, na které jsem ležel, na které jsem potom zjistil, že je mrtvá, ležela už v té době, kdy jsem přinesl tu vodu.

Otázka:

Kterou? Těch vod jste nosil víc.

Odpověď:

Tu druhou vodu, podruhé, když jsem šel pro vodu.

Otázka:

Zmínil jste se tady ve své výpovědi také, že během těch zdravotních potíží, které jste tady popisoval a které jste měli všichni tři, tak se mj. vaše dcera Klárka poblila, poblila postel a že jste to prostěradlo sundali z postele, vy, teď už nevím přesně, ale předpokládám, že jste to snad byl i vy, a to vše, jak jsem vyrozuměla z té vaší výpovědi, když se pletu, tak mě opravte, se mělo stát předtím, než jste šel poprvé pro vodu. Je tomu tak?

Odpověď:

Ano.

Otázka:

Prosím vás, zase i z takových logických úvah, by mě zajímalo za tohoto stavu, když se Klárka poblíla, když jste jí sundal prostěradlo z postele, kdy jste popisoval tady ty hygienické problémy spojené se zdravotním stavem, že nebyly nejlepší, můžete mi říci, když jste vyšel z pokoje a potkal jste na chodbě uklízeče, od kterého jste si bral vodu a toaletní papír, proč jste nepožádal za této situace, aby vám uklidil pokoj, přinejmenším aby vám vyměnil prostěradlo na posteli, kde měla ležet vaše dcera, aby se cítila alespoň z hygienické stránky poněkud lépe?

Odpověď:

Klárka, když pozvracela postel, Monika toto prostěradlo sundala, tak si potom lehla k Monice na postel, tzn. blíže k oknu a já jsem řekl Monice, že si na tu postel dám ručníky, ty velké osušky, co jsme nosili na pláž, které jsme měli vevnitř. Dal jsem si to a ležel jsem na matraci, na které byly ty osušky a prostěradlo se hodilo na bok.

Otázka:

Proč jste nevyužil té možnosti, abyste neměl pozvracené prostěradlo na pokoji a abyste i vy měl určitý komfortnější způsob odpočívání při těch zdravotních potížích a nějak jste se spokojil s tím, co tady popisujete? Logicky mi to nedává smysl, víte?

Odpověď:

Mě v tu chvíli to nenapadlo, že bych měl po uklízeči žádat, aby nám dal nové prostěradlo. Já jsem po něm chtěl vodu, tu mi taky dal, dal mi toaletní papír a vrátil jsem se na pokoj, měli jsme co pít a počítal jsem s tím, že zítra nám bude dobře a zítra si necháme uklidit pokoj nebo půjdeme k doktorovi.

Otázka:

Také jste nám dneska tady ve své výpovědi vylíčil okolnosti, kdy se měly vést úvahy o tom opuštění Egyptu předtím, než jste měl v ruce nějaké rozhodnutí nebo povolení takto učinit od egyptských orgánů šetřících předmětnou trestní věc také, mj. jste tady popsal to, jak jste měl být, pokud jsem to zase správně pochopila, i vybízen svými známými, že by to ihned „zabalili“ a vrátili se, když nemáte žádné rozhodnutí o nějakém dalším trvání zákazu vycestování, ano?

Odpověď:

Ano.

Otázka:

Činil jste v tomto směru nějaké přípravy k tomu, že byste opustil Egypt bez souhlasu příslušných egyptských orgánů?

Odpověď:

Je pravdou, že mi pan Škorpík posílal nějaké mapy, padaly tam z jeho strany návrhy, že bych měl odcestovat přes moře do sousedních států.

Otázka:

Jak?

Odpověď:

Nevím, asi lodí.

Otázka:

No já jsem s ním nemluvila, tak se ptám.

Odpověď:

Takhle to prostě popisoval a já jsem se mu snažil, když končila ta dvouměsíční výpovědní lhůta, říkám, že nemám žádné informace o tom, jestli ten zákaz je zrušený nebo prodloužený, že se nenechám zavřít na letišti, takže jsem vyčkával do celé doby, než uplyne ta tříměsíční lhůta. I Etien Bláha mi poslal nějaké informace ohledně toho, přes jakou zemi by se dalo opustit Egypt, ale to spíš byly takové více méně úvahy a spíš nereálné sny o tom.

Otázka:

Hovořil jste ještě s někým o úvahách tohoto charakteru kromě těch, které jste jmenoval?

Odpověď:

Do toho bylo zapojeno v té diskuzi více lidí. Byl v tom pan Škorpík, Etien Bláha, Daniel Buda a možná ještě Petr Kančí. Bavili jsme se o tom, diskutovali jsme o tom.

Otázka:

Ještě nějaké další osoby?

Odpověď:

Myslím si, že už asi ne.

Podle § 207 odst. 2 tr.ř. se čte část výpovědi obžalovaného z přípravného řízení z č.l. 267, druhý odstavec shora.

Otázka:

Oni na vás něco vymysleli do té doby?

Odpověď:

Ne, nevymysleli, to byl můj takový pocit, že kdyby cokoliv už chtěli, asi to hodit na mě, tak by si mohli cokoliv vymyslet, ale nic si nevymysleli.

Otázka:

O tom jste se vůbec dneska nezmiňoval, naprosto jste o tom pomlčel, že byste dělal nějaké konkrétní úkony ve směru opuštění bez vědomí egyptských orgánů, v podstatě přes nerespektování jejich zákazu Egypt, navíc že jste činil konkrétní kroky k tomu, abyste si obstaral letenku, že za tu jste také i zaplatil, naopak jste to posunul do té pozice, že vlastně to byly takové jenom nezávazné řeči s vašimi přáteli nebo známými, kteří vás k tomu nabádali. Takže jak to bylo? Je pravdou to, co jste uvedl? Proč jste o tom nehovořil dneska?

Odpověď:

Víte, od té události uběhlo už skoro dva roky.

Otázka:

Ale to je takový zásadní moment, pane obžalovaný, jestli jsem se snažil s pomocí někoho a dělal jsem konkrétní kroky, abych odcestoval či nikoliv.

Odpověď:

Kdybyste mi jenom trošičku naznačila, že mám pokračovat v tomto nebo že se jedná ještě o nějakého člověka, určitě bych to tady rozvinul.

Otázka:

Nerozvinul jste před chvílí nic, to jsem se vás ptala dvakrát.

Odpověď:

Já jsem si na to nevzpomenul, snažil jsem se vyjmenovat všechny ty moje kamarády, se kterými jsme tuto diskuzi vedli. Opomenul jsem toho pána H²O nebo jak se vlastně jmenoval. Ano, je to tak.

Otázka:

V přípravném řízení jste se také nezmínil, v té výpovědi není obsaženo, že jste se snad měl těsně před odletem již snažit najmout nějakého právníka egyptského, který by vám již vyslovil nějaké své rozhodnutí ten váš případ převzít a že by po mě žádal nějakou zálohu ve výši 500 dolarů. Takže proč jste se o tom nezmínil v přípravném řízení?

Odpověď:

Prostě jsem si na to v tu danou chvíli nevzpomněl.

Otázka:

Také jste se dneska zmínil tady o tom, že jste byl kontaktován novináři různých novin a tisku, mj. jste poukazoval na reportéry Blesku, že vás více méně snad se snažili vmanipulovat do té pozice, abyste s nimi spolupracoval a že jste za to pak obdržel i nějakou finanční částku, kterou jste, jak jste tady prohlásil, měl zdanit.

Odpověď:

Ano. Zdanil jsem to na finančním úřadě.

Otázka:

To jste zdanil jakou částku, v jaké výši, kdy a máte o tom nějaké daňové přiznání?

Odpověď:

Když u nás v práci v Nošovické automobilce probíhá každý rok vyúčtování daní, tak jsem naši paní účetní poprosil, jestli by mi mohla dát potvrzení o výši příjmů, že si potřebuji daně udělat sám. Věděl jsem, že když budu mít nějaký vedlejší příjem, že tyto peníze musím zdanit. Věděl jsem z práce, že kdybych toto donesl, aby mi to k tomu přidali, abych to zdanil, tak by mi to nebyli schopni udělat. Takže jsem si nechal vydat to potvrzení, šel jsem na Finanční úřad Karviná, přišlo mi z Blesku potvrzení o tom, kolik mi bylo vypláceno, s tímto potvrzením jsem šel na finanční úřad, kde jsem poprosil paní, jestli by mi pomohla s vyplněním toho formuláře. Ta mi řekla, že na to nemá čas, tak jsem přes pana Škorpíka, který měl známou účetní, tak jsem mu toto předal, všechny ty doklady, jak z práce, tak ohledně peněz, které jsem dostal, a pan Škorpík to u nějaké své známé zařídil. Mezitím mě dali do vyšetřovací

vazby a pak jsem se akorát od svých rodičů dozvěděl, že to proběhlo normálně. Nevím, kolik se tam muselo platit, částku jsem musel doplácet.

Otázka:

Vy jste podepsal daňové přiznání?

Odpověď:

Ano, podepsal jsem daňové přiznání.

Otázka:

Kdy jste ho podepsal?

Odpověď:

Rodiče mi ho donesli, když jsem měl návštěvu tady. Nevím, která návštěva už to byla, ale podepisoval už jsem tady dvě daňové přiznání, za minulý a za předchozí rok. Požádal jsem svou kamarádku, která pracuje v Hyuindai, aby mi toto přes moje rodiče donesla.

Otázka:

A na jakou částku znělo to daňové přiznání?

Odpověď:

Byl tam samozřejmě můj celoroční příjem.

Otázka:

Já myslím to, co bylo nad ten váš celoroční příjem, pokud to víte?

Odpověď:

No, mohlo to být do 40.000,- Kč.

Otázka:

Během té spolupráce s medií vám byly peníze vypláceny jakou formou?

Odpověď:

Jednou to bylo v hotovosti, to byla větší částka 30.000,- Kč.

Otázka:

Tu vám vyplácel kdo?

Odpověď:

Etien Bláha přímo osobně. A potom to byly asi ještě dvě částky do 10.000,- Kč nebo kolem 10.000,- Kč.

Otázka:

A to bylo vyplaceno jakou formou?

Odpověď:

To bylo vyplaceno na účet pana Škorpíka.

Otázka:

Můžete mi říci, vysvětlit, proč jste nechával poukazovat peníze na účet pana Škorpíka? Co vás k tomu vedlo?

Odpověď:

Nevím, prostě mě to napadlo, že by se to mohlo poslat na jeho účet.

Otázka:

Vy nemáte vlastní účet?

Odpověď:

Mám vlastní účet.

Otázka:

Takže vás to jenom tak napadlo?

Odpověď:

Ehm.

Otázka:

Přistoupil jste někdy po smrti vaší manželky a dcery k tomu, že byste prodával zlaté šperky nebo klenoty jiného druhu vaší manželky?

Odpověď:

Monika v posledních letech nosila převážně stříbro. Jediné, co měla ze zlata, tak to byl snubní prstýnek, který mám doma, který mi byl zabaven od ní na letišti. Tak stejně mám doma náušnice od Klárky, ty, které měla až do poslední chvíle na sobě a taky mám od Klárky náušnice, když byla malinká, plus můj snubní prstýnek. Já jsem pouze prodal zlato, které bylo naše a bylo nějakým způsobem poškozené a byly tam převážně moje řetízky a byly tam nějaké prstýnky, na kterých chyběly kamínky a já jsem v tu dobu potřeboval peníze. Potřeboval jsem peníze na to, abych mohl zaplatit náhrobek, takže jsem toto zlato prodal a obdržel jsem za to asi 7.000,- Kč. Ale věci, které patřily Monice, tzn. prstýnek a náušnice od Klárky mám stále schované, ty bych neprodal nikdy.

Otázka:

Nacházel jste se někdy během celé doby probíhajícího šetření v takovém stavu a situaci, že byste nějakým způsobem se negativně vyjádřil o svém snubním prstýnku? Jakou formou? Zda ho ještě chcete nebo nechcete? Potřebujete nebo nepotřebujete?

Odpověď:

Nevzpomínám si. Akorát si vzpomínám na to, že po celou dobu, co jsem byl v Egyptě, jsem tento svůj snubní prstýnek nosil a až když jsem se vrátil domů, tak jsem ho sundal, ale jestli jsem se vyjadřoval k tomu snubnímu prstýnku nějakým způsobem, to už si nevzpomenu.

Otázka:

Mohl byste mi ještě pane obžalovaný ozřejmit, kdo zařizoval a kdo financoval náhrobek?

Odpověď:

Náhrobek jsem financoval já, hrob v té době, kdy jsem byl ještě v Egyptě, hrob a pohřeb platili moji rodiče, kdy moje máma a můj otec byli v situaci, kdy nebyli schopni cokoliv zařizovat, tak s nimi zařizovala všechno moje sestra Lenka Krečmerová, kdy se domlouvali na tom, že tím, že tady nejsem, takže se hrob napíše na moji sestru. Dohoda zněla mezi rodiči a mou sestrou taková, že jakmile přiletím a veškeré věci dám do pořádku, takže se ten hrob přepíše na mě. Víím z toho, co mi moje máma říkala, tak pohřeb stál přes 30.000,- Kč a my jsme s mými rodiči šli tenkrát za rodinou Niciejových, jsme je navštívili několik dnů poté, co jsem se vrátil, a můj otec dal do obálky, tuším, že to bylo 16.000,- Kč nebo 18.000,- Kč, nevím to přesně, a já jsem to předal otcí od Moniky, protože moje máma v té době, kdy platila celý ten pohřeb, tak mu řekla, jestli by nemohl na to přispět, že neví, jak dlouho budu v Egyptě a neví, jaké budou mít další výdaje, že taky těch peněz nemají moc. Od Moniky otec tu polovinu té částky za ten hrob a za ten pohřeb zaplatil a jakmile jsem se vrátil, tak mi můj otec půjčil peníze a šli jsme tam společně a ty jsem mu předal v obálce. Otec od Moniky mi tyto peníze vrátil a řekl: „Ty máš dluhy, ty je potřebuješ víc než já.“

Otázka:

Došlo někdy k demontáži toho náhrobku?

Odpověď:

Ano.

Otázka:

Můžete mi popsat okolnosti, za nichž došlo k demontáži náhrobku?

Odpověď:

Moje sestra od mého návratu, dá se říct, se mnou téměř nekomunikovala, já jsem se s ní sešel asi dvakrát, jednou to bylo krátce po příletu u mých rodičů, kdy vyžadovala, že se mnou chce mluvit o samotě, abych jí nějakým způsobem vysvětlil, co se tam stalo a okolnosti kolem toho. Já jsem za ní přišel s tím, že jsem donesl kytici a poděkoval jsem jí za to, jak mi pomohla a myslel, že ty naše vztahy se urovnaly, ale moje sestra si tvrdila pořád jednu věc, nevěřila mi, potom jsem se dozvěděl, že tu kytici stejně vyhodila. Potom mi telefonovala ještě jednou, kdy si vyžádala ještě jednu schůzku, neustále na mě naléhala, já jsem říkal, že nevím, kdy budu mít čas, nakonec jsme se domluvili, ať přijde večer, byl jsem zrovna u mých rodičů na večeři, nevím přesně, který den to bylo, přijela před barák mých rodičů, prozvonila mě, že je dole, já jsem tam přišel, sedl jsem k ní do auta a tam začala mi, dá se říct, až vyhrožovat tím způsobem, že pokud budu požadovat dědictví celé, že si najme toho nejdražšího právníka, že mě zničí.

Otázka:

Že pokud budete požadovat celé dědictví v nějakém sporu s rodinou zesnulé manželky?

Odpověď:

Ano. Dohoda mezi námi zněla tak, že já zaplatím celý náhrobek a oni se vzdají toho dědictví, které jim nějakým způsobem asi patřilo. Je pravdou, že ten byt, který jsme

měli a který jsme kupovali a auta, všechno mi pomohli zafinancovat mojí rodiče nebo moje babička. Tudiž, jak bych to řekl, my jsme nikdy od otce ani od mámy od Moniky nic nechtěli a taky jsme nikdy nic nedostali. Mě to přišlo v tu chvíli z jejich strany až takové podivné, že když jsem mluvil s otcem od Moniky, říkám, že já nemám peníze na to, abych je vyplatil, že bych musel jedinečně prodat byt a nevím, kde bych bydlel, tak jsme se domluvili na tom, že oni se nějaké té čtvrtiny toho vzdají a já zaplatím náhrobek a budu se starat o hrob.

Ohledně toho náhrobku, proč se přesunul.

Otázka:

Jestli se demontoval?

Odpověď:

Ano. Demontoval se proto, protože moje sestra prodala tento náhrobek Radmilovi za mými zády a byly tady nějaké indicie k tomu, že ten náhrobek, který já jsem nechal pro Moniku a pro Klárku vyrobit, že by mohl být odstraněn.

Otázka:

Jestli tomu dobře rozumím, tak náhrobek, který jste nechal vy vyrobit a byl tam instalován na ten hrob, tak měla sestra prodat bratrovi od vaší zemřelé manželky nebo jste měl o tom indicie. Tak jste učinil tedy jaké kroky?

Odpověď:

Řekl jsem, že navíc od Moniky máma umřela a došlo k tomu, že Radmil chtěl uložit urnu svoji mámy do hrobu, kde ležela Monika s Klárkou. Vzhledem k tomu, jaké měly vztahy Monika se svou mámou, kdy se nesnášely, kdy jsme chtěli kupovat rodinný dům, tak Monika chtěla si vzít svého otce s sebou, já jsem proti tomu nic neměl, já jsem otce měl rád, ale se svojí mámou měla snad ten nejhorší vztah, který mohla mít. Je pravdou, že byly někdy chvíle, kdy Klárka přišla domů od babičky, tedy od mámy od Moniky, a brečela a říkala, že když vešla dovnitř s dědou, tzn. s otcem od Moniky, že jí babička měla říct: „Co tady chceš, ty škaredá?“ Tak se mi to zdálo až nevhodné, že by tři lidé, kteří se neměli rádi, že by měli být spolu v jednom hrobě.

Otázka:

Tak co jste udělal?

Odpověď:

Tak jsem řekl mojí mámě, že by bylo možná vhodné koupit hned hrob vedle, že moje sestra taky od samého začátku usilovala o to, že by se měl koupit dvojhrob, nechtěla, aby Monika ležela spolu s Klárkou, tak se koupil hrob vedle, říkal jsem, že aspoň tam budu mít vedle nich místo, když už nemůžu mít místo nad nimi, protože ten hrob se nechal prohloubit na to, aby se tam do budoucna vešla ještě jedna rakev, takže se koupil hrob vedle a já jsem řekl mojí mámě, ať ten náhrobek přesune vedle, že z obav z toho, že by Radmil mohl náhrobek nějakým způsobem nechat odstranit, tak radši, ať je vedle, než aby ležel někde v trávě.

Otázka:

A to jste udělal kdy?

Odpověď:

To jsem udělal v době, kdy už jsem byl ve vazební věznici a dozvěděl jsem se o tom, že moje sestra prodala jediné, co mi po Monice a Klárce zbylo, tzn. jejich hrob.

Otázka:

A kdo tedy zakoupil to druhé místo?

Odpověď:

Je to psáno na moji mámu. A ten náhrobek stojí hned vedle po levé straně, takže je to jako by to byl dvojhrob.

K dotazu člena senátu Mgr. Absolonové obžalovaný uvádí:Otázka:

Vybavíte si ten den toho 29.7., to pondělí ráno, když vám bylo od rána všem špatně, zda Klárka něco potřebovala, požádala vás o něco, třeba plakala, nebo neměl jste potřebuje něco provést?

Odpověď:

Klárka od samého počátku toho rána, když se probudila a řekla, že ji bolí břicho a šla s Monikou na záchod zvracet, tak byla celý den taková hodná, taková malátná, asi z toho zvracení, my jsme vlastně všichni byli taková trošku malátní a Klárka většinou zlobila nebo byla taková neposeda, pořád někde lítala a někam skákala, něco, hrála si s tabletem a ten den právě vůbec, jenom polehávala, sem tam se napila, šla s Monikou na záchod. Takže nic nepožadovala.

Obžalovaný vypovídal shodně jako v přípravném řízení vyjma toho, co zde rozvedl nad rámec své výpovědi z přípravného řízení.

K dotazům státního zástupce KSZ obžalovaný uvádí:Otázka:

Během té vaší poslední dovolené v Egyptě, v průběhu toho pobytu, měli jste nějaké konkrétní hmatatelné informace, na koho se obrátit v případě zdravotních problémů?

Odpověď:

My jsme ještě v cestovní kanceláři, kde jsme kupovali tento zájezd, jsme dostali nějaký letáček, co nás tam může potkat, tzn. nějaké průjmy, horečky. Potom, když proběhla první schůzka, bylo to hned ten druhý den, na kterou jsme přišli, když už probíhala, je možné, že tam nějaké tyto informace padly, ale většinou tam padalo to ohledně těch výletů. Taky nám paní delegátka Alžběta Cupalová řekla, že v případě, kdybychom měli jakýkoliv problém, tím asi myslela volat doktora, že bychom měli nejdříve zavolat jí, doslova to řekla takhle: „Doktoři jsou tady hrozní vydřiduši.“ Ještě nám uvedla, že číslo by mělo být někde na nějaké nástěnce někde poblíž recepce. My jsme tu nástěnku taky hledali, ale nenašli jsme ji. Když jsem byl v hotelu Sea garden, tak tam ta nástěnka byla taky a byla tam dokonce delegátka Alžběta Cupalová vyfocená s telefonním číslem, ale my jsme tu nástěnku v hotelu Titanic palace nenašli.

Otázka:

Takže v den, kdy vám bylo všem špatně, měli jste na pokoji nějaké papíry nebo třeba telefonní kontakt uložený v samotném telefonu, ať už na delegátku Cupalovou nebo na nějakého lékaře?

Odpověď:

Já jsem ve svém telefonu určitě kontakt na delegátku Cupalovou neměl, ten jsem získal až potom, co se to stalo, kdy mi ten svůj kontakt na sebe předala. Je možné, že tam nějaké papíry byly, jestli byly v češtině nebo v angličtině, to nevím, to jsem nezkoumal, zda tam nějaké ty papíry vůbec byly.

Otázka:

V těch předchozích dnech před 29.7. byl někdo z nás na pokoji kolem poledne, tedy dvanácté hodiny? Předtím, když vše ještě bylo v pořádku, nebylo vám špatně.

Odpověď:

Ano. Tak jak jsem už tady uvedl, tak ve dvanáct 28. měl přijít člověk, který nám měl opravit trezor, toho člověka domlouval animátor, bylo to v sobotu, kdy jsme seděli na recepci k večeru. Takže z toho důvodu jsem se já vydal na pokoj.

Otázka:

Já se omlouvám, já jsem se chtěl zeptat na den od 28., to беру на vědomí, byl jste tam, ano, předchozí den, ale ty dny před 28., předtím, nevíte?

Odpověď:

Ne. Dá se říct, že jsme vlastně pořád, každou chvíli, trávili spolu, až snad na jednu nebo dvě, kdy jsme Klárku dali do takového dětského klubu, jmenovalo se to Krokoclub, byly tam české animátorky, které se staraly o děti a my jsme tu necelou hodinku využili na to, že jsme šli na tobogány a šli jsme si do moře zaplavat.

Otázka:

Nenapadlo vás třeba v tuto chvíli nabídnout své vlastní manželce nějakou intimní chvíli?

Odpověď:

No, je to možné.

Otázka:

Tak bavili jste se o tom nebo ne.

Odpověď:

Ne. Nebavili jsme se o tom. Ale když jsme Klárku odváděli do toho Krokoclubu, tak jsme šli plavat do bazénu nebo do moře a věděli jsme, že za hodinku bude končit, že si ji máme za hodinku vyzvednout, tam to bylo určeno, jak dlouho ji tam necháme, takže jsme ji za hodinku vyzvedávali, takže by stejně na to asi nebyl čas.

Otázka:

Navrhoval jste někdy během dovolené své manželce, že byste se mohli v noci sejít v koupelně?

Odpověď:

Ano, to jsem navrhoval, akorát vždycky, když jsme byli po tom celodenním koupání v moři, v bazénech a na těch tobogánech, tak jsme vždycky potom, kdy jsme trávili nějaký ten čas na tom minidisku, přišli jsme tak unavení, že jsme padli do postele a než Klárka usnula, tak jsme usnuli taky, takže z toho nic nebylo.

Otázka:

Vy jste opakovaně uváděl, že toho 29. srpna, když vám bylo všem špatně, jste měli zatažené závěsy. Dveře na balkon jste měli otevřené či zavřené?

Odpověď:

Nevím o nich, že by byly otevřené. Byly zavřené.

Otázka:

Vy jste dnes uvedl, že vás bolelo celé tělo, určitě také Klárku a Moniku. To lze interpretovat tak, že to nevíte jistě. Bavili jste se o tom, jestli je něco bolí?

Odpověď:

Já, když jsem ležel na posteli, Monika ležela vedle nás, vedle nás byl ten stoleček, na kterém se ovládala klimatizace, mě z ničeho nic zalil obrovský pot, brněly mě ruce od zápěstí směrem ke konečkům, tekla mi pot, zapnul jsem klimatizaci, kterou vypnula Monika a říkal jsem jí, ať nevypíná tu klimatizaci, mě je hrozně vedro a s ní zase třepala zimnice, tak jsem jí řekl, že má u sebe deku, tak ať se přikryje, takže chvíli jsme vypínali a zapínali klimatizaci, tak nějak společně.

Otázka:

Já jsem se ptal na bolest, jestli si stěžovaly na bolest čehokoliv?

Odpověď:

Nedá se říct, že by si stěžovaly až na nějakou bolest, která by naznačovala něco, že je třeba okamžitě vyhledat doktora.

Otázka:

Vy jste hovořil o tom, že vám bylo horko a naopak Monice bylo zima. Dokážete říct v průběhu toho dne, kdy k tomu došlo, případně zda se to stalo vícekrát a zda obdobné problémy měla i Klárka?

Odpověď:

Ne, o Klárce teda nevím, že by takové problémy měla. Jak jsem uvedl, tak Monice byla zima, s Monikou třepala zimnice, mě bylo zase vedro a mohlo to být potom, co jsem se vrátil poprvé s vodou. Bylo světlo. Světlo svítilo přes ty závěsy, které jsme měli zatažené. Takže to bylo v době, kdy jsem se vrátil, zhruba asi tak nějak po té první vodě.

Otázka:

Dále jste uvedl, že v průběhu vašeho nedobrovolného pobytu v Egyptě jste kontaktoval tamního právníka, aby vám zodpověděl některé otázky, zda můžete vycestovat, kdy můžete vycestovat, měl jste ještě nějaké jiné otázky?

Odpověď:

Při té první schůzce tam byl překladatel, jak již jsem tady uvedl, kterému jsem rozuměl snad každé desáté slovo nebo páté slovo. Oni se pořád snažili o to, že budou žalovat nebo povedou nějaké stíhání proti hotelu, neustále se tam promílalo nějaké odškodnění, neustále po mě chtěli slyšet nějaké cifry, já jsem po nich chtěl pouze nějaké otázky, které jsem měl připravené a ty mi nebyli schopni odpovědět.

K dotazům předsedkyně senátu obžalovaný uvádí:Otázka:

No a teď je to, jaké otázky další jste měl na ně připravené?

Odpověď:

Asi žádné.

Otázka:

Vždyť jste řekl, že jste měl.

Odpověď:

No připravené otázky.

Otázka:

Tak jaké? Zajímá nás, co jste chtěl od nich vědět.

Odpověď:

Chtěl jsem od nich vědět, jak dlouho mě může egyptská policie zadržovat v této zemi. Jestli můžu odletět, aniž by mi někdo řekl, že ten termín skončil, protože ta lhůta byla na dobu 2 měsíců, nikdo mi ji neprodloužil. Takové otázky tam byly, další už si nepamatuji, co jsem tam měl napsané.

K dotazům státního zástupce KSZ obžalovaný uvádí:Otázka:

Takže třeba na to, zda jsou schopni zjistit, co se vlastně toho dne stalo, to vás nenapadlo, že byste na to mohl zeptat?

Odpověď:

Nevím, jestli jsem měl takovou otázku pro ně připravenou.

Otázka:

Vy jste tady vyjádřil svůj názor nebo nějakou domněnku, že ta otrava mohla mít původ v nápojích, které byly uloženy v lednici. Byly nápoje v lednici nějak zabezpečeny, v jakých byly obalech?

Odpověď:

Voda byla v půllitrových lahvích, měli jsme dostávat tři lahve denně a litrovku sprite, litrovku coly. Ty lahve s vodou měly takový kroužek igelitový, který po roztrnutí se odbalil.

K dotazům předsedkyně senátu obžalovaný uvádí:**Otázka:**

Takže jste ho museli odjítit prostě? Kdyby se někdo do té lahve dostal, tak to bylo zřejmé na první pohled, že byla načatá?

Odpověď:

Ale je pravdou, že jsme z předchozího dne tam měli nedopité lahve, tzn. otevřené lahve.

K dotazům státního zástupce KSZ obžalovaný uvádí:**Otázka:**

Pominu-li úklid, zjistil jste v průběhu vašeho pobytu v Egyptě ještě za života mé manželky a dcery, že by se v pokoji něco ztratilo, něco změnilo, něco bylo jinak?

Odpověď:

Ne, myslím si, že nic takového, prostě naše věci tam zůstaly.

Otázka:

Vy jste i dnes hovořil o nějakých kurzech, které jste v minulosti absolvoval, zmínil jste taky svářečský kurz, kurz CO₂. Absolvoval jste rovněž kurz svařování elektrickým obloukem?

Odpověď:

Ano, jeden kurz jsem absolvoval už na střední škole, jak již jsem řekl, nevím, jestli v 1. nebo 3.ročníku a další zaškolovací kurz jsem absolvoval už v Hyiundai, byl to pětidenní kurz a další kurz byl svařování v té ochranné atmosféře, a to byl jednodenní kurz.

Otázka:

V práci jste svařoval?

Odpověď:

Dá se říct, že velice často, za pomoci elektrické elektrody. Potom, když jsem dostal svářečku – „ceočko“, tak jsem svařoval především tou svářečkou.

Otázka:

Můžete nám uvést, co v sobě obnášel jak po teoretické, tak po praktické stránce tento kurz svařování elektrickým obloukem?

Odpověď:

Takže v tom zaškolovacím kurzu, který probíhal jako jeden z posledních, tzn. v automobilce, ve které pracuji, tak probíhal nějakou teorií, tuším, že jeden nebo dva dny teorie a potom následovala jeden nebo dva dny praxe, tzn. jakým způsobem se svařuje, všechno ohledně svařování.

Otázka:

Otázku bezpečnosti práce, případně úrazu?

Odpovědi:

Ano, otázky bezpečnosti práce tam byly určitě, tak jako každý rok máme školení v automobilce, kterého jsem se vždycky zúčastnil a zúčastnili se ho také stovky dalších.

Otázka:

Vy jste uvedl, že v podstatě někteří z novinářů na vás činili snad až nátlak, abyste s nimi do nějaké míry spolupracoval. Naopak, nabízel jste vy někdy některému z novinářů sám témata na článek?

Odpověď:

Ano, nabízel jsem asi jednou, bylo to Etienu Bláhovi, kdy jsem se dozvěděl, že Radmil, bratr od Moniky, se zachoval způsobem, že dohodu, kterou jsme mezi sebou měli, mezi otcem a mnou ohledně toho dědictví a toho náhrobku, tak po schůzce, kdy jsem se s ním sešel, tak se toho nechtěl vzdát. Já jsem se mu snažil vysvětlit, že nemám peníze na to, abych ho vyplatil a řekl jsem mu, jaká byla situace, kdo toto všechno financoval. Byl jsem z toho znechucen, a proto jsem zavolał Etienu Bláhovi a řekl jsem mu, že mám pro něho námět ohledně dědictví.

Otázka:

Čili to byla tahleta motivace, motivace finanční v tom hrála nějakou roli či nikoliv?

Odpověď:

Nehrála v tom. Prostě jsem byl znechucen tím, jak Radmil neustále tvrdil, že se toho dědictví nevzdá, i když jsem se mu snažil vysvětlit, jak se věci mají. My jsme s Radmílem Niciejou, když jsem se vrátil z Egypta, ještě v rychlosti, já jsem s ním ze začátku jezdíval, vybírali jsme náhrobek, spolu jsme chtěli vybrat náhrobek, ale z ničeho nic prostě otočil a začal se chovat takhle.

Otázka:

Nabízel jste někdy po návratu z Egypta někomu finanční pomoc?

Odpověď:

Ano, bylo to ve dvou případech, to už jsem nějakou dobu pracoval opět v práci, myslím si, že náhrobek už byl taky udělaný a jednou to bylo otcí od Moniky, kdy k nim přišel nějaký exekutor a chtěl jim začít zabavovat majetek, bylo to spojeno s dluhy, které nadělal bratr od Moniky Martin. Já jsem otcí od Moniky volala dost často, bylo to několikrát v týdnu, kdy jsem se ho ptal, jestli chce se mnou zrovna dneska nebo zítra nebo kdy bude mít čas jet se mnou na hřbitov, bylo to dost daleko, takže jsem ho vozil autem, při jízdě na hřbitov mi on řekl o tom, že přišel exekutor, že je z toho úplně špatný a já jsem mu nabídl, že pokud bude potřebovat, takže mu půjčím nebo že mu dám 1.000 Kč, aby měli aspoň na jídlo. On říkal, že musí jít do banky, že tam ještě snad nějaké peníze má, tak já jsem ho ještě zavezl na poštu, tam si vybral z účtu nějaké peníze a říkal, že peníze ode mě nechce. Pak jsem taky jednou nabízel nějakou finanční pomoc Katce Gablerové, kdy jsme si taky hodně telefonovali a myslím, že jsem se jí zmínil něco v tom, že kdyby někdy potřebovala snad půjčit peníze, takže bych jí klidně půjčil. Bylo to z toho důvodu, že ona v době, kdy jsem byl v Egyptě, zřídila petici, která byla na moji podporu, aby mě propustili. Toho já jsem si od ní nesmírně vážil, proto jsem jí tuto možnost nabídnul.

Otázka:

Navštěvovala vás Kateřina Jägrová i ve vašem bytě?

Odpověď:

Naše schůzky s Kateřinou Jägrovou probíhaly mimo náš domov, probíhaly do Vánoc. První den, který strávila u mě, bylo o Vánocích večer, kdy později večer přišla. Jinak naše schůzky se opakovaly venku, tzn. v parku, v autě jsme se scházeli. To bylo poprvé, kdy se ke mně dostavila a kdy jsem zjistil, že ona od toho vztahu očekává úplně něco jiného než já. Já jsem chtěl prostě jenom nějakou kamarádku, se kterou bych si mohl popovídat a popřípadě i něco víc, ale ona od toho čekala něco jiného. Takže to bylo poprvé a po tom dni už jsem to razantně utnul.

Otázka:

Došlo tehdy mezi vámi k nějakým intimnostem?

Odpověď:

Ano, došlo, a i na předchozích schůzkách. Došlo k tomu po několikáté, co jsem se spolu sešli a povídali jsme si a prostě tam padly nějaké vzájemné sympatie a vzniklo to z té situace, ve které jsme se nacházeli a chtěli jsme to oba.

Otázka:

Ve spise, který byl shromážděn v přípravném řízení, jsou mj. založeny e-maily, které byly vydány některými svědky, kteří tvrdí, že jste si s nimi měl psát v průběhu vašeho pobytu v Egyptě. Seznámil jste se s těmi e-maily?

Odpověď:

Nestudoval jsem je řádně, ale tak nějak si tak matně pamatuji, co jsem jim zhruba psal. Nevím, koho konkrétně máte na mysli.

Otázka:

Já se k tomu ještě dostanu. Ve spise je rovněž založena vaše plná moc pana Bašíra. Můžete nám říct, za jakým účelem jste mu tu plnou moc udělil? A jaký je osud té plné moci, zda ta spolupráce trvá, byla vypovězena?

Odpověď:

Tato plná moc vznikla už v době, kdy jsem byl tady ve vazební věznici, bylo to za účelem toho, aby pan Bašír mě zastupoval v Egyptě, aby měl přístup do celého spisu, aby tento spis nám předal a my bychom ho mohli následně předat policii nebo státnímu zástupci. Takže to byl hlavní důvod spolupráce s panem Bašírem. Tuto spolupráci jsem nedávno vypověděl.

K dotazům předsedkyně senátu obžalovaný uvádí:Otázka:

Kdy jste ji vypověděl?

Odpověď:

V řádu týdnů zpátky asi.

K dotazům státního zástupce KSZ obžalovaný uvádí:**Otázka:**

Existuje o tom nějaký doklad? Nebo to bylo jakoby na ústní bázi? Ta výpověď plné moci pana Bašíra. Vy jste uvedl, že jste ji před pár týdny vypověděl, tu plnou moc.

Odpověď:

Myslím, že prostřednictvím paní právničky jsem zasílal tuto výpověď, taky panu Bašírovi jsem zaplatil částku, kterou požadoval za to, aby nám tento spis obstaral, abychom ho mohli poskytnout jak policii, tak nám.

Otázka:

Mělo to nějakou návaznost, ta výpověď té plné moci na tu skutečnost, že se v mediích objevily nějaké fotografie zemřelých Moniky a Klárky?

Odpověď:

Pan Bašír nám z Egypta, když jsem mu podepsal tuto plnou moc, zaplatil částku, kterou si řekl, nám poslal nějaké zprávy. Potom se strašně dlouhou dobu neozval. My už jsme s JUDr. Rejškovou probírali to, že tuto spolupráci ukončíme, ale k ukončení spolupráce došlo až několik týdnů před tímto soudem. Ale původní plán byl toto ukončit už mnohem dřív.

K dotazům předsedkyně senátu obžalovaný uvádí:**Otázka:**

Tak k výpovědi plné moci došlo předtím, než se ukázaly v mediích ty fotografie, kterou tady nastínil pan státní zástupce, nebo až potom?

Odpověď:

Já přesně nevím, kdy se tyto fotky objevily, nevím ani přesný datum, kdy jsem tento formulář podepisoval, ale bylo v řádu několika týdnů před soudem. Je možné, že to bylo po uveřejnění těchto fotek, ale je možné, že to bylo i předtím. Určitě tento papír někde existuje, dalo by se to nějakým způsobem dohledat.

K dotazům státního zástupce KSZ obžalovaný uvádí:**Otázka:**

Platil jste své manželce někdy za sex?

Odpověď:

Já jsem byl s Monikou 11 let. Je pravdou, že člověk, který si myslí, že po 11 letech to bude takové, jaké to bylo v době, kdy jsme se seznámili, nevím, jestli to bylo po návratu z nějaké akce, kdy jsme byli doma sami, padly tam nějaké návrhy ve stylu nějaké přede hry o tom, že si zahrajeme, jak si někdo hraje na sekretářku nebo na pana doktora, tak my si zahrajeme na něco jiného a já jsem Monice nabídl, byla to součást nějaké přede hry, která probíhala, jsem jí nabídl peníze, bylo to 1.000 Kč, proběhlo to úplně normálně, byla to součást nějaké přede hry. Monika ještě předtím mě několik dní žádala, ať už jí konečně vyberu peníze na focení, které měla zase domluvené. Potom, co proběhl ten akt, tak Monika chtěla ty peníze. Já jsem se

jenom pousmál, dal jsem jí ty peníze, říkám: „Stejně jsi chtěla peníze na focení, tak tady je máš.“ To bylo poprvé a naposledy, už jsme takovou hru nikdy nehráli.

Otázka:

Dokážete časově zařadit, kdy se to stalo?

Odpověď:

Mohlo to být v řádu měsíců před naší dovolenou.

Otázka:

Jak se vaše manželka dopravovala do zaměstnání?

Odpověď:

Monika, dá se říct, jezdila, když měla směnu, ona dělala dvanáctihodinové směny, měla to nepravidelné, jezdila autem. Když bylo léto, tak jsem si taky to auto někdy brával. Byl to Chevrolet Orlando, které jsme si koupili společně, bylo psáno na mě. Takže dá se říct, že Monika většinu času nebo když jezdila do práce, tak jezdila tímto autem.

Otázka:

Jak chodila do zaměstnání oblečená?

Odpověď:

Bylo to různé. Někdy na noční vyběhla jenom v teplákové soupravě, před barákem jí stálo auto, sedla do auta, jela do práce. Někdy chodila oblečená, že jsem si až říkal: „Ty se tady půl hodiny maluješ, sedneš do auta, za pět minut jsi v práci, zase se vysvlékneš.“, jestli jí to vůbec stojí za to se takhle na noční jakoby vypravovat.

Otázka:

Kdo se u vás ve vaší domácnosti staral o auta včetně např. čištění, mytí atd.?

Odpověď:

Tak auta odjakživa byla moje záliba, to snad asi jediná, ještě nějaké sportovní aktivity, jinak o auta jsem se staral vždycky já, tzn. čištění, opravy, servis.

Otázka:

Zaregistroval jste někdy na některém voze nebo uvnitř nějakého vozu cokoliv, co by nasvědčovalo přítomnosti jiné osoby než z vaší rodiny?

Odpověď:

Jednou se to stalo. Bylo to v době, ještě když jsme neměli Chevrolet, ale měli jsme jiné auto, nevím, kdy to mohlo být, jestli před rokem, před rokem a půl, byl to víkend, byl jsem vyčistit auto, umýt a tak, auto jsem zaparkoval před barákem a Monika jela na noční. Po noční se vrátila, na druhý den jsem jel tímto autem do garáže, kde jsem měl další auto, chtěl jsem udělat to samé na druhém autě a zjistil jsem, že na koberečku vedle spolujezdce jsou kamínky. Ptal jsem se Moniky, jestli někoho vezla, protože ona dost často vozila právě Martinu Klímovou, která chodila k baráku a od našeho domu jela autem, řekl jsem jí, že jsem tam našel spoustu kamínků, jestli někoho vezla, ona mi řekla, ne. Řekl jsem: „Tak ty nikoho nevezeš a jsou tam kamínky.“, prostě jsem to vytřepal a dál jsem to neřešil.

Otázka:

Vyjma toho sdělení ze strany Natana Cieślara, že vás snad Monika měla podvést s Jánem, hovořil jste na toto téma ještě s někým jiným nebo nějakým způsobem komunikoval a zda se toto sdělení potvrdilo nebo naopak vyvrátilo?

Odpověď:

Já jsem toto, když jsem se vrátil z Egypta, tak jsme se o tom bavili s Láďou Müllerem, to je můj kolega z práce, on se v té době, mohlo to být nějakou dobu před dovolenou, možná zkraje roku, rozváděl. Děti dostal do péče on. Po návratu, kdy jsem se vrátil z Egypta, znovu jsem začal pracovat, vídávali jsme se na pracovišti, o přestávkách jsme spolu sedávali a já jsem mu říkal: „Vidíš to, Láďo, my jsme spolu řešili tvoji nevěru a já v té době jsem už měl asi nasazené parohy.“ Takhle jsem se o tom s ním bavil. Další zjišťování jakékoliv nevěry, ať u Natana Cieślara, který mi toto sdělil, nebo u jeho manželky, kdy jsme se potkávali neustále jak na chodbě, tak venku i bez přítomnosti Moniky nebo od té doby, kdy mi toto bylo sděleno, já jsem nikdy Moniku nepodezíral, já jsem prostě uvěřil Monice, neměl jsem důvod jí nevěřit.

Otázka:

Zajímal jste se kdykoliv před vaší poslední dovolenou v Egyptě o e-mailové adresy, facebooky či obsah mobilního telefonu vaší manželky, ovšem za jejími zády, bez jejího vědomí?

Odpověď:

Ne. Tím, že jsme měli jeden e-mail nebo jsem měl ten poznatek, že máme pouze jeden e-mail, nevěděl jsem o žádných jiných, na které nám chodily různé nabídky realitek, protože jsme chtěli koupit rodinný dům, takže toto byl e-mail, na který jsem měl přístup. A potom jsem věděl o tom facebooku, který si Monika zase znovu založila potom, co jsem jí dal na výběr, aby ho zrušila a znovu si ho založila. Žádné informace o tom předtím jsem nezjišťoval. Dokonce jsem si nikdy nevyžádal žádné výpisy z mobilního telefonu. Tento tarif byl psaný na moje jméno a používala ho Monika, měli jsme dvě čísla, každý svoje a nikdy jsem si nevyžádal nějaký podrobný tarif, abych zjišťoval, komu Monika volá, i když její účty byly dvakrát větší než moje. Nikdy jsem toto nezjišťoval, nebyl důvod.

Otázka:

Existoval ve vaší domácnosti nějaký sešit, který by obsahoval hesla, případně emailové adresy?

Odpověď:

Je to možné, Monika měla nějaký sešitek, do kterého si dělala poznámky hlavně především ty, ve kterých byly zapsané, do kterého bazaru odnesla nějaké oblečení po Klárce, protože ona to dost často prodávala, jak na nějakých těch internetových bazarech, bylo toho spoustu, takže tam určitě nějaké poznámky měla. Víím, že jsem se o tom zmiňoval mé sestře Lence Krečmerové, kdy jsem potom, co se to až stalo, zhruba měsíc nebo měsíc a půl, kdy jsem měl přístup v Egyptě k internetu, kdy jsem říkal, že nějaký takový sešitek u nás asi existuje, chtěl jsem zjistit, jestli je pravda to, co se říká, že Monika měla několik facebooků, že tam by snad mohly být nějaké adresy, takže nějaký takový sešitek asi existoval.

Otázka:

Zkoušel jste si ověřovat správnost údajů, které byly zaznamenány v tom sešitě před vaší egyptskou dovolenou?

Odpověď:

Ne, nikdy jsem to nezjišťoval.

Otázka:

Dopisovala si vaše manželka s nějakým cizincem? Byla tady řeč, že měla nějaké přátele na facebooku a že jsou z různých koutů ČR. A nějaký cizí prvek, nějaký cizinec?

Odpověď:

Ano, myslím si, že to bylo z dovolené, nevím už přesně, jestli to bylo z Tunisu nebo z Egypta, tedy z poslední nebo předposlední dovolené, tzn. ne teďkom z této dovolené a Monika si dopisovala s nějakým animátorem, byl to Egyptan. Víím, že mi Monika jednou ukazovala na svém facebooku nebo když jsem šel kolem, tak jsem postřehl, protože počítač, který jsme doma měli, tak byl většinou v kuchyni, byl to notebook, takže se kolem toho chodilo a já jsem zaznamenal, že je tam nějaké moře, nějaká pláž vyfocená, tak jsem nakouknul, Monika u toho zrovna seděla, já jsem se ptal, kdo jí to píše, ona mi řekla, že si dopisujeme s animátorem a začala mi ho popisovat a já jsem řekl, že jsem ho stejně neznal. Bylo to z nějaké naší dovolené. Kde na něho vzala kontakt, jestli prostředním připojení na nějaké stránky toho hotelu, ve kterém jsme byli, to nevím, já zase tomu tak moc nerozumím.

Otázka:

Snažil jste se o tom člověku něco blíže zjistit?

Odpověď:

Ne, nezjišťoval jsem.

Otázka:

Obecně. Když jste byli, pochopil jsem, že jste byl s poslední dovolenou 3x v Egyptě, 2x v Tunisu. Vaše manželka líbila se tamním mužům, projevovalo se to nějak?

Odpověď:

Určitě. Dokonce na té poslední dovolené byli dva černoši, takoví stavění chlapi a Monika se s nimi chtěla vyfotit, tak jsem jí říkal, ať se jde prostě vyfotit. Dokonce Monika, když jsme byli u bazénu, nejenom na této dovolené, ale dá se říct na každé dovolené, tak se vždycky opalovala nahoře bez. Mě to v žádném případě nevadilo. I spoustu dalších jiných žen se opalovalo nahoře bez, takže já jsem s tím neměl vůbec nikdy žádný problém, že bych Monice zakazoval, aby si nesundávala někde plavky. To ne. Takže se určitě líbila.

Otázka:

A ona to vnímala jak?

Odpověď:

Tak asi jí to dělalo dobře.

Otázka:

Čili jak to vnímala vaše manželka, zda to nějak komentovala, případně zda to bylo poznat na její náladě, chování?

Odpověď:

Ne, nic takového, co se týče těchto dovolených, kdy se opalovala nahoře bez, kdy kolem ní chodili různí turisté a zaměstnanci toho hotelu, nikdy jsem nepostřehl, že by se snad až nějakým způsobem vystavovala nebo že by v té chvíli u ní proběhla nějaká lepší nálada.

Otázka:

Opět v době před dovolenou vyhledával jste na internetu nějaké informace vztahující se k vaší manželce, případně nějaké její fotky?

Odpověď:

Tím, že jsem věděl o tom, že Monika dává fotky na nějaké stránky, je to možné, že to byly Modelky.cz a takové nějaké stránky, takže jsem se sem tam podíval, jaké tam má zrovna nové fotky. Vždycky, jak probíhalo nějaké focení, tak jsem o tom věděl, takže sem tam jsem se podíval, jestli tam jsou nějaké nové fotky, dokonce jsem měl i jednu velkou fotku od Moniky ve své kanceláři nad stolem, kdy tam za mnou chodili kamarádi a viděli tuto fotku.

Otázka:

Víte, kdy se vaše manželka naposledy sešla s někým ze Slovenska, případně s kým a kdy a od koho jsem se to dozvěděl:

Odpověď:

Vím, že mi jednou Monika říkala, že se měla sejít s Jánem Ryboněm, že spolu měli řešit nějaký vztah ohledně Denisy, příjmení si nevzpomenu, tenkrát to byla přítelkyně od Jána Ryboně, že spolu měli řešit, že oni se měli v tu chvíli spolu rozcházet, že ona jim chtěla pomoci nějakým způsobem to dát dohromady. Já jsem jí říkal, že nemuseli chodit někam ven, mohl přijít tady k nám, vždyť o nic nešlo. Takže o tomto jsem věděl a jestli se sešla s někým ještě ze Slovenska, vím, že jednou u nás byla Denisa, která bydlela na Slovensku, byla to přítelkyně Jána Ryboně a spolu šly na diskotéku a taky u nás přespala.

Otázka:

Paní Denisu teď nechme stranou. Mě spíš zajímalo, kdy k tomu setkání mělo dojít, kdy jste se o tom setkání dozvěděl a od koho? Že se Monika setkala s panem Jánem Ryboněm.

Odpověď:

Mohlo to být někdy v roce 2011, jakým způsobem jsem se o tom dozvěděl, to už nevím, jestli mi o tom někdo psal nebo mi o tom někdo říkal. Vím, že jsem se na to Moniky zeptal, jestli se opravdu s tím dotyčným sešla, ona mi řekla, že ano, že s ním byla na té kávě.

Otázka:

Bylo to dříve, než vám Natan Ciešlar řekl, že vás s ním Monika měla podvést nebo až poté?

Odpověď:

Myslím si, že to bylo předtím, ale nevím to stoprocentně. Bylo to v roce 2011, je to dlouhá doba, už si na to přesně nevzpomínám.

Otázka:

Měl jste telefonický kontakt na Jána Ryboně?

Odpověď:

Ne. Já jsem věděl, o koho jde. Věděl jsem, s kým tento člověk chodí, že bydlí někde v Žilině, setkali jsme se asi 2x nebo 3x osobně na chatě jak na Slovensku, tak v Horní Lomné, jinak možná jednou v nějakém obchodáku.

Otázka:

Zajímal jste se o kontakt na něj, chtěl jste sehnat ať už telefon, adresu, něco se o něm dozvědět?

Odpověď:

Ne. Nebyl důvod. Já jsem věděl, kdo to je, ale nebyl to můj kamarád, se kterým bych se chtěl scházet.

Otázka:

Víte o tom, že by vaše manželka s někým před dovolenou častěji než obvykle komunikovala, a to jakýmkoliv způsobem?

Odpověď:

Vím, že Monika často sedávala u počítače, ale bylo to tím, že prodávala ty svoje věci na nějakých těch bazarech. Jinak mě nenapadlo, že by mohla s někým komunikovat nějak častěji.

Otázka:

Vybavíte si, že byste psal paní Valentine něco o tom, že 80x za poslední měsíc někomu telefonovala?

Odpověď:

Ano, to si vzpomínám moc dobře. Bylo to už v době, kdy jsem byl přemístěn do hotelu Sea garden, kdy jsem se dostal k internetu a tuto informaci jsem měl od mé sestry, kdy tuto informaci jí měl sdělit policista, že Monika před dovolenou někomu 80x telefonovala. To je pravda. Takže jsem se to dozvěděl až potom, co se to stalo a od mé sestry.

Otázka:

Věděl jste, o jaké konkrétní číslo jde, teď tím myslím tu číselnou řadu nebo komu to číslo patří?

Odpověď:

Ne. Dokonce já jsem ten telefon od Moniky potom, co se to stalo, měl u sebe, a moje sestra chtěla, abych policii zaslal celý ten seznam, tak já jsem nevěděl, jakým způsobem to zaslat, tak jsem se snažil vyťukat všechny jména a všechny telefonní

čísla vyřukat a poslat přes mail, takže jsem nezjišťoval, jaké telefonní číslo volala. Nikdy jsem nežádal ani o ty výpisy, jak už jsem tady uvedl.

Otázka:

Ptám se proto, že 30.8.2013 jste též paní Valentine měl napsat, že se mělo jednat o číslo, které nemá v seznamu Monika.

Odpověď:

Nevím, kde vznikla taková informace.

Otázka:

Teď se zeptám na vaši kameru ve vašem vozidle Chevrolet Orlando. Kdy, kdo a z jakého důvodu tam byla kamera instalována?

Odpověď:

Ladislav Müller, můj kolega, mi řekl, že si toto pořídil do auta. Já jsem uvážil, že je to dobrá věc, že bych si to pořídil taky, protože nějaký měsíc předtím jsem parkoval s tímto autem u Kauflandu v Karviné, kde jsem zjistil, že mi toto auto někdo naboural, škoda byla asi 40.000,- Kč, pojišťovna to musela platit. Kdybych tenkrát tam tu kameru měl, tak vím, jaké auto stálo přede mnou. Další důvod, proč jsem tuto kameru koupil byl ten, jak Monika se vracela z práce autem, tím Chevroletem, a kolem našeho baráku se jezdilo úzkou uličkou, kde se nevešla dvě auta vedle sebe a když byla téměř na konci té uličky, tak kolem našeho domu projíždělo auto, které zásobovalo obchod Hruška a tito pánové, aniž by uhnuli, tak se snažili Moniku natlačit nebo donutit k tomu, aby vycouvala. Monika byla dobrá řidička, akorát na takovou vzdálenost, která byla, jí to moc nešlo a odřel se i přední nárazník. Tak z tohoto důvodu jsem pořídil tuto kameru do auta.

Otázka:

Jak to fungovalo, ona automaticky naběhla po nastartování auta?

Odpověď:

Ano, ono to bylo zapojena do zdičky zapalovače v autě a po nastartování se kamera rozjela a po vypnutí klíčků se ta kamera, po nějakých vteřinách nebo nějaké té minutě, zase vypnula.

Otázka:

Dala se ta kamera po nastartování auta, po jejím náběhu vypnout, aniž bych zhasínal motor?

Odpověď:

Ano, dalo se to vypnout tím způsobem, že to stačilo jenom vytáhnout z té zdičky zapalovače.

Otázka:

Ze záznamů kamer vyplynulo, že jste měl být ze 14. na 15.6. s Milošem Pálešem, vybavujete si tu situaci. Můžete nám říct, kam jste jel poté, co jste ho vysadil před jeho bydlištěm?

Odpověď:

Ano. Jenom v rychlosti, předcházelo to tomu, že Monika ten večer slavila narozeniny se svými kamarádkami hlavně z práce a bylo to na nějaké diskotéce v Karviné a já jsem s tímto kamarádem jel do Ostravy, tam jsme si někde zašli na kafe a šli jsme ještě na nějaké diskotéky. Po návratu domů, kdy jsem ho vysadil, mohlo být někde kolem půlnoci jsem psal Monice, jestli se mám pro ni stavit, že už jedu domů. Taky jsem tam přijel, Monika vyšla ven, řekla mi, že ještě domů nejde, že je tam její bratr Radmil, jestli nechci jít taky. Já jsem jí řekl, že jsem unavený, takže jsem jel domů. Přijel jsem domů a Monika mohla přijít asi za hodinku, možná za dvě.

Otázka:

Měl jste někdy problémy s krevním tlakem?

Odpověď:

Ano, nevím teď přesně, je možné, že to bylo už pět let před naší dovolenou.

Otázka:

Užíval jste na to nějaké léky?

Odpověď:

Užíval jsem. Ten přesný název nevím, ale vím, že nejdřív jsem bral půl tabletky denně, potom mi to paní doktorka zvedla na jednu tabletku denně. Užíval jsem to asi pět let.

Otázka:

Už ty léky neužíváte?

Odpověď:

Ne, už je neužívám. Pravděpodobně to bylo způsobeno tím, že jsem hodně přibral a byl jsem obézní a potom, co jsem se vrátil z Egypta, kdy jsem tam za ty tři měsíce zhubnul asi 10 nebo 15 kg, už se mi ten tlak upravil. Navštívil jsem paní doktorku, protože jsem nevěděl, jestli ty léky mám znovu užívat nebo ne, ta mi změřila tlak a řekla, že zatím je nemám užívat.

K dotazu předsedkyně senátu obžalovaný uvádí:Otázka:

Takže užíval jste je ještě v Egyptě?

Odpověď:

Do Egyptu, když jsme odjížděli, tak jsem si vzal jedno plato, bylo jich tam 15, dovolenou jsme měli na 12 dní, takže jsem si vystačil s tím jedním platem. Když se to stalo, tak potom policie zajistila veškeré léky, které jsme tam měli, a od té doby jsem ty léky nebral. Zezačátku jsem s tím tlakem měl nějaké problémy.

K dotazům státního zástupce KSZ obžalovaný uvádí:Otázka:

Měli jste po dovolené v Egyptě naplánovaný nějaký program, pokud ano, co to mělo být, kdo to plánoval a v čem to spočívalo?

Odpověď:

Bylo v plánu, že pojedeme na Slovensko do Velkého Mederu. Tím, že otec od Moniky nemohl jet s námi do Egypta, tak jsme plánovali nějaký prodloužený víkend v tom Velkém Mederu. Taky jsme plánovali další nějaký výlet s Radmilem a s tou tenkrát jeho přítelkyní Martinou Klímovou. Taky jsme plánovali koupit dům.

Otázka:

Ty výlety plánoval kdo?

Odpověď:

Většinou to naplánovala Monika. Vždycky jsme se museli tak nějak domluvit, abych si vzal v práci o víkendu volno, protože jsem většinu času trávil v práci. Takže dá se říct, že ty výlety domlouvala Monika.

Otázka:

Ještě se vrátím k emailové komunikaci s paní Valentine, měl jste jí dne 25.9. napsat, že vám bylo naznačeno, že Monika vám je nevěrná a že dokonce tato dovolená měla být vaše poslední. Odkud jste získal tuto informaci?

Odpověď:

Domníval jsem se z toho, co mi říkala moje sestra, kdy mě neustále zásobovala těmi informacemi, že policie zjistila, že mi měla být Monika nevěrná, že snad měla nový život, pocházelo to od mojí sestry.

Otázka:

Řekla vám vaše sestra, že mělo jít o vaši poslední dovolenou nebo jsem si to dovedil vy z něčeho?

Odpověď:

Tak nějak jsem to dovedil z toho, co mi říkala moje sestra, tak nějak jsem usoudil.

Otázka:

Vy jste se tady zmiňoval o Lucii Waśniowské. V emailu Kateřině Gablerové z 5.10.2013 jste měl napsat, že právě měli vyslýchat i tuto vaši bývalou přítelkyni a ta na vás neměla říct žádné špatné slovo. Tuto informaci jste měl od koho, včetně toho, co měla vypovídat na policii?

Odpověď:

Tuto informaci jsem měl od své mámy, kdy moje sestra řekla, že byla vyslechnuta i Lucie Waśniowská a moje máma mi řekla, že neměla na mě říct nic špatného. Taky nevím, co by na mě špatného měla asi říct. Takže jsem to věděl od své mámy a moje máma to věděla od mé sestry, teda od své dcery.

Otázka:

Stěžovala si vaše manželka nebo Klára krátce před dovolenou nebo během dovolené na nějaký úraz, zranění, píchnutí hmyzem nebo kožní problémy?

Odpověď:

Tak Klárka kožní problémy měla, měla, myslím, že se to jmenovalo, atypický ekzém, musela se koupat v nějaké vodě, co jsme jí tam dávali, jinak o ničem nevím, že by si měl někdo stěžovat, že by někoho bodl nějaký hmyz.

Otázka:

Vy jste uvedl, že poslední jídlo vaší ženy a dcery na dovolené byla večeře 28.7. v 18:00 hod., že manželka jedla salát, dcerka špagety. Jste schopen se vyjádřit k množství toho jídla, kolik toho snědly, zda cítily se býti syté, zda případně něco nechaly na talíři apod.?

Odpověď:

V té restauraci to chodilo tak, že ty talířky nebyly moc velké, takže Monika si tam naložila nějaký ten salát, k tomu měla kousíček nějaké bagetky, Klárka většinou trošku do toho dlubla a většinu nechala, takže jaké přesné množství toho snědly, jestli se cítily syté, to já nevím. To opravdu nemůžu posoudit, nebo kolik toho zůstalo na talíři, je to už opravdu dávno.

Otázka:

Vy jste v přípravném řízení uvedl, že uklízeč chodil kolem poledne uklízet váš pokoj. Jak jste získal ten poznatek?

Odpověď:

Získal jsem to jednoduše, když jsem šel toho 28. ve 12.00 hod. na pokoj čekat na opraváře toho trezoru, tak pokoj byl už uklizený, tak jsem usoudil, že musí chodit nějak kolem poledne uklízeč, protože jsem nikde jinde ten vozíček před našim pokojem nebo u dalšího pokoje neviděl.

Otázka:

A z čeho jste usoudil, že tam nemohl být třeba v 10.00 hod.?

Odpověď:

No mohlo být, tak nějak jsem usuzoval sám podle sebe, že to mohlo být nějak kolem poledne.

Otázka:

Kam jste v průběhu dovolené chodil vy na záchod, když jsem nebyl na pokoji?

Odpověď:

Tak většinou se chodilo vždycky ráno před snídaní, potom když jsme přišli po snídani, tak než jsme šli na pláž, tak jsme si taky skočili na záchod a když jsme se koupali v moři, tak ono to bylo celkem daleko, kde byly záchody jsme nezjišťovali, tak když se chtělo někomu na malou, tak to vykonal do moře.

Otázka:

Další otázka bude směřovat zase na ten den, kdy vám bylo špatně, 29.12. V průběhu toho celého dne, co jste měli na sobě oblečeno, byli jste oblečení stále stejně nebo tam docházelo v tomto směru k nějakým změnám?

Odpověď:

Potom, co jsme ráno vstali, tak jsme měli oblečeno pořád jedno a to stejné, tzn. Monika měla na sobě takové černé puntíkové tílko Hello Kitty a k tomu kalhotky a Klárka měla bílé krátké tričko s potiskem velblouda vepředu hlava, na zádech zadek toho velblouda, potom měla nějaké kraťásky nebo kalhotky. Ony těch pyžam s sebou měly více, ale v tom ony byly celý den. Já jsem měl na sobě kraťasy.

Otázka:

Jak se řešil ten nastalý problém se zimnicí?

Odpověď:

Zimnici měla Monika, prostě se přikryla.

Otázka:

Dokážete říct, kterou část postele pozvracela Klárka?

Odpověď:

Přesně kterou část nevím, pozvracela tu postel, co byla dále, bylo to prostěradlo, které Monika sundala a někde se pohodilo.

Otázka:

Vpravo, vlevo? Abych si to teď ujasnili, co je vpravo a vlevo. Vyberte si.

Odpověď:

Dejme tomu příchod do pokoje.

Otázka:

Přijdete do pokoje, uděláte vpravo v bok a před vámi jsou postele?

Odpověď:

Ano, postele před sebou. Stoleček a postele.

Otázka:

Takže z tohoto pohledu.

Odpověď:

Takže to byla ta postel, která byla na pravé straně. Tuto postel pozvracela, potom doběhla na záchod a tam zvracela dále. To prostěradlo Monika sundala a nechala ho u postele. Je možné, že když jsme tam neustále chodili, naproti byl botník, tak je možné, že to prostěradlo bylo kopnuté do toho botníku, aby nám nezavázelo v tom, jak jsme chodili zvracet a na záchod.

Otázka:

Vy jste uvedl, že vám nevadilo, že budete ležet na pozvracené posteli, ale nevadilo vám, že na té pozvracené posteli lehávala a ještě mohla ležet hlavně Klárka?

Odpověď:

Když Klárka pozvracela toto prostěradlo, tak Monika ho sundala, pozvracené bylo jenom prostěradlo, tam bylo trochu jenom mokrého, co prosáklo, tzn. nějaká tekutina, malá skvrna, takže já jsem přesto dal vedle sebe dvě velké osušky, které jsme nosili

na pláž a Klárka si lehla k Monice na tu druhou postel. Já jsem řekl, že mi to nevádí, že si klidně na to lehnu. Takže Monika potom ležela s Klárkou do jisté doby.

Otázka:

Čili Klára pak celou dobu, pokud neležela u Moniky, ležela nepřikrytá?

Odpověď:

Ty osušky byly celkem tři a byly obrovské, měly víc než 1,5 m na délku, takže na dvou jsme leželi a ta třetí sloužila jako příkrývka.

Otázka:

Dokážete vyjádřit se k charakteru pozvracení toho trička dcery, ve kterém spala? Nechci vám něco podsouvat.

Odpověď:

Je možné, že tam nějaký flek byl, tuším, že na levé straně, ale opravdu si už nevzpomínám konkrétně.

Otázka:

Jak byl velký ten flek?

Odpověď:

Asi takového rázu.

Předsedkyně senátu uvádí, že obžalovaný znázorňuje čtverec cca 8x8 cm, co se týče velikosti potřísnění trička.

Otázka:

Vy jste uvedl, že jste opakovaně zvracel v průběhu toho dne. Dá se to zvracení na něco navázat, v jakých typických situacích k tomu docházelo, mělo to nějakou souvislost s něčím?

Odpověď:

Ze začátku jsem zvracel takovou žlutou kašovitou hmotu, připadalo mi to jako nestrávené hranolky, které jsme měli den předtím kolem třetí hodiny u pláže. A potom už šla jenom taková voda, jenom jsem cítil v puse takovou železitou pachutí.

Otázka:

Já jsem spíš směřoval k tomu, zda to zvracení něco vyvolávalo, nějaký pohyb, nějaká aktivita, napití se, nějaký podnět.

Odpověď:

Ano. Bylo to většinou, když jsem se napil nebo když jsem si lehl rovně, proto jsem taky seděl a snažil jsem se spát v sedě a nebo v polosedě.

Otázka:

Zvracel jste pokaždé, když jste se napil?

Odpověď:

Někdy to bylo hned, někdy to bylo až později.

Otázka:

To později znamená co?

Odpověď:

Několik minut potom, co jsem se napil, tak mě bralo na zvracení. Potom ze mě už nešlo vůbec nic, prostě co jsem se napil té vody, tak šla ze mě jenom samá voda.

Otázka:

Kde v pokoji byla umístěna klimatizace, jak intenzivně jsme ji měli toho dne puštěnou a zda, když jste ležel na posteli, zda jste tu klimatizaci cítil?

Odpověď:

Ta klimatizace se ovládala, když to vezmu vstup do toho pokoje, prošlo se chodbičkou do místnosti, kde byly postele a klimatizace se ovládala na levé straně v úrovni asi 1,6 m, byla to digitální klimatizace. Další ovládání té klimatizace bylo přímo na stolečku mezi postelemi, ale tam se ta klimatizace jenom zapnula nebo vypnula. Stupně se musely navolit přímo na tom displeji. Většinou to bývalo tak, že když jsme se vrátili z pláže, tak v pokoji bylo hrozné vedro, tak jsme tu klimatizaci dali na nějakých 19°C, aby se ta místnost prochládila, potom jsme ji měli většinou nastavenou na těch 27°C, 28°C, v té době venku bylo přes 40°C.

Otázka:

Kde ta klimatizace tedy byla a jaký byl její dosah, zda jste cítil, že fouká, když jste ležel na jedné nebo na druhé posteli?

Odpověď:

Nešlo to cítit, ten výdech z té klimatizace byl, když se vešlo do toho pokoje, tak byl přímo nad ním, tzn. když se leželo na postelích, tak ono to foukalo směrem na balkon, ne na postele.

Otázka:

Ležel někdo z vás v průběhu onoho nešťastného kritického dne na té přistýlce, na té sedačce?

Odpověď:

Já jsem tam chvíli posedával nebo spíš v takovém tom polosedu, protože jsem nebyl schopen rovně ležet, když jsem si lehl rovně, tak mě bralo automaticky na zvracení, takže já jsem tam posedával. Předtím ještě byl nějaký skleněný stoleček.

Otázka:

Dokážete se vyjádřit k tomu, kdy naposledy jste viděl svou dceru a svou manželku v jiné poloze než v té, ve které jste je našel mrtvé?

Odpověď:

Bylo to určitě v době od prvního odchodu pro vodu a mezi druhým odchodem pro vodu. V té době to probíhalo takovým způsobem, že jsme se nějak střídali na těch postelích.

Otázka:

Když voda měla být zajištěna podruhé, vy jste uváděl, že vám bylo hodně zle a chtěl jste, aby pro vodu zašla vaše manželka, že jste o tom spolu komunikovali. Před vašim samotným odchodem z pokoje v tuto dobu, v jaké pozici ležela nebo jestli ležela?

Odpověď:

Ležela na té posteli blíže k oknu blíž do uličky. Ještě jsem jí řekl: „Moni, zajdi pro vodu, já už jsem byl.“ Monika mi na to odpověděla, že jí není dobře, že nejde. A odpověděla mi na to, že se mám napít coly. Proto jsem šel pro vodu já.

Otázka:

Víte, jak ležela, v jaké byla poloze?

Odpověď:

Nevím.

K dotazům předsedkyně senátu obžalovaný uvádí:Otázka:

Vy jste se zmínil ve své výpovědi v přípravném řízení, že po návratu z nemocnice jste našel na pokoji jednak ty oděvní svršky, které měly vaše dcera a vaše na sobě v době, kdy jste u nich zkonstatoval, že nejeví známky života, že tam zůstaly. Je tomu tak?

Odpověď:

Je tomu tak.

Otázka:

Jak jste s nimi naložil?

Odpověď:

Přibalil jsem je do kufru v době, kdy tam byla delegátka a 2 nebo 3 poslíčky, kteří mi pomáhali se balit. Nerozuměl jsem tomu, nechápal jsem to, proč ty věci tam nechali. Museli je svlékat, nevím, jakým způsobem je mohli svlékat, když ty věci nebyly ani rozstříhnuté, nedokázal jsem si to představit, jakým způsobem jim to vůbec dávali dolů. Pak jsem se o tom zmiňoval mé sestře, že tyto věci mám a ta mi řekla, na co to mám, že to mám vyhodit, tak asi dva dny potom jsem to vyhodil. To možná byla chyba.

Otázka:

Právě na to navazuje moje další otázka. Když jste tak úzkostlivě pátral po tom a dokonce jste to i zasílal do ČR, aby byl proveden rozbor těch vašich skvrn na tričku, které jste měl na sobě s tím, zda tam nejsou nějaké známky jedů a podobně, proč, když jste popisoval před chvílí a konec konců i v přípravném řízení, a dneska jste to podrobněji tady rozvedl, kdy se tam měla nacházet skvrna, na které jsme se tady shodli, že to bylo asi 8x8 cm, tak jste viděl, že jsou tam zvratky na tomto tričku, proč jste to vyhodil? Proč jste to také neodeslal nebo nepředložil a nepožadoval v rámci úzkostného zjištění, co bylo příčinou úmrtí vašich nejbližších, aby byla provedena nějaká znalecká expertíza?

Odpověď:

O tom, že to mám tyto dvě pyžamka po Monice a po Klárce jsem se zmínil mé sestře. Bylo to v ten den, co mě pustili z nemocnice, tedy asi dva dny potom, co se to stalo. Já jsem se mé sestře zmínil o tom, že tyto věci mám a ona mi řekla, na co to mám. Já jsem jí řekl, že to tam leželo, tak jsem to vzal a ona mi radila, ať to vyhodím, tak jsem to vyhodil.

Otázka:

Proč ve vztahu k vaší osobě jste byl úzkostlivý a ve vztahu ke své dceři, případně ke své manželce jste úzkostlivý až tak dalece nebyl? A netvrďte mi, že vy jako muž se necháte zcela řídit jenom vaší sestrou, nota bene na dálku, a že nemáte vlastní úsudek, když jde o to dopátrat se, proč zemřeli vaši nejbližší.

Odpověď:

Chci jenom říct, že jsem byl propuštěn z nemocnice, kde jsem ležel dva dny, byl jsem z toho zmatený, nevěděl jsem, co mám dělat, nevěděl jsem, jak dlouho tam budu, prostě dal jsem na radu mé sestry, nic víc v tom nebylo.

Předsedkyně senátu:

Ale vy jste to nevyhodil hned, vy jste uvážil, že si ty věci necháte a zbavil jste se jich až v okamžiku cca 2 dnů poté, co jste byl propuštěn, když jste měl dostatek času na to, abyste si promyslel, zda jsou ty věci potřebné či nikoliv.

K dotazům státního zástupce KSZ obžalovaný uvádí:Otázka:

Ještě bych se vrátil k situaci, kdy vaše dcerka měla mluvit ze spaní. Já si vám dovoluji odcitovat jednu větu z vaší audionahrávky, kterou jste poslal více méně v srpnu 2013 PČR, mimochodem je to text na str. 4 přepisu nahrávky, č.l. 1427: „Různě jsem polehával, hlavně u dcery v nohách, ještě si pamatuji, jak dcera jako by takhle ze spaní blouznila, volala, volala: Dědo, koupíš mi nanuk nebo Fruko. Říkám: Jasně, že ti koupí, spi už, prosím tě, za chvíli budeme vstávat, bude ráno a spi, prosím tě, není mi vůbec dobře.“ V této souvislosti mě napadají dvě otázky. Proč jste vůbec Kláře říkal, ať spí, když z jejího projevu, a sám to uvádíte, je zřejmé, že šlo o mluvu ze spaní? To je první dotaz a druhý. Odhlédnu od toho, že ten časový údaj, kdy k tomu mělo dojít, je jiný, než jste dnes uváděl. Tak z čeho jste seznal, že za chvíli budete vstávat a bude ráno?

Odpověď:

Ohledně toho, že Klárka mluvila ze spaní, tak to bylo normální, doma to dělávala taky. My jsme leželi s Monikou v obýváku, Klárka měla svůj pokojík, prostě z ničeho nic Klárka vykřikla a mluvila ze spaní, takže vždycky jeden z nás tam běžel, takže to nebylo nic nového, že Klárka mluvila ze spaní. Kde jsem přišel na to nebo proč jsem jí řekl, ať spí, že za chvíli bude ráno, prostě mě to tak napadlo, chtěl jsem, aby spala, aby se z toho vyspala, že za chvíli bude ráno, ale kolik bylo hodin, to já nevím a tuto nahrávku jsem uváděl několik dní poté, co jsem se vrátil z nemocnice, kdy jsem měl všechno ve své nějaké živé paměti, dneska je dva roky potom a už si taky všechno nepamatuji.

Otázka:

Vy jste uváděl, že jste zjistil, že vaše dcera je mrtvá v okamžiku, kdy jste si k ní šel lehnout. Nicméně já jsem nebyl z žádné výpovědi schopn dovodit, ze které strany jste si k ní šel lehnout.

Odpověď:

Bylo z uličky, která sousedila s koupelnou, tzn. když vejdu do pokoje, obrátím se na pravou stranu, mám před sebou ty dvě postele, tak z pravé strany jsem obešel tuto postel a na tuto jsem si lehl z této strany. Klárka ležela obrácená ke mně.

Otázka:

Čili ne na straně k manželce, ale od ní na druhou stranu?

Odpověď:

Ano, na druhou stranu.

Otázka:

Na jaké části těl jste sahal, ať už u Klárky nebo u manželky Moniky, když jste s nimi manipuloval po zjištění, že něco není v pořádku, že asi nežijí?

Odpověď:

Ono se to seběhlo strašně rychle. Já, když jsem zjistil, že Klárka je studená, tak jsem ji otočil na záda, jakým způsobem jsem ji otáčel na záda, to už nevím, jestli to bylo za ramena nebo to bylo prostě za pas, nevím. Když jsem skočil na postel k Monice, tak jsem ji taky otočil, je to možné, za ramena nebo za pas, opravdu to už po takové době nevím.

Otázka:

Dnes jste uvedl, že Klárka byla velice studená, jako z mrazícího boxu, něco v tomto duchu. Jak to bylo u manželky?

Odpověď:

Tam jsem to nějak nepociťoval, ten rozdíl byl velký, protože když jsem na Klárku šahal, tak opravdu bylo cítit, že je studená, u Moniky jsem to nepociťoval, nevnímal jsem to. Potom, co jsem zjistil, co se stalo, tak jsem to prostě nevnímal.

Otázka:

U dcery jste hovořil o tom, že ty ruce při tom otočení měla v nezměněné poloze. Jak tomu bylo u manželky Moniky?

Odpověď:

Když jsem otočil Moniku, tak ty ruce měla prostě podél těla, jako by jí tu ruce spadly, tak mi to připadalo.

Otázka:

Můžete se vyjádřit k tomu, jakým způsobem jste prováděl jejich oživování? Třeba předvést to v reálu, zda jste přitom stál, seděl, na kterou část těla jste jim přitom sahal, zda se dokážete vyjádřit k intenzitě těch úkonů, zda tam byl přímý kontakt,

pokud jste mi dával dýchání z úst do úst a byl přímý kontakt s ústy nebo na nějakou vzdálenost?

Odpověď:

Ano, byl to přímý kontakt s ústy, Klárce jsem dával umělé dýchání a snažil jsem se ji mačkat, dělat masáž srdce, měl jsem strach, abych jí něco nezlomil, dýchal jsem do ní a to samé jsem prováděl i s Monikou, tzn. dýchal jsem do Moniky a prováděl jsem jí masáž.

Otázka:

Ta masáž, na kterou část těla?

Odpověď:

Na levou.

Otázka:

Levá část hrudníku?

Odpověď:

Tady někde v té oblasti.

Otázka:

Prostě hrudní koš. Jak dlouho to mohlo trvat?

Odpověď:

Ono se to seběhlo strašně rychle, takže to mohlo být minutu, dvě. Když mi Monika neodpovídala, tak jsem skočil k ní, snažil jsem se ji otočit, otočil jsem ji, dával jsem jí to umělé dýchání. Potom jsem skočil zase ke Klárce, potom jsem vyběhl ven. Mohlo to trvat jenom několik minut, málo minut.

Otázka:

Při tom dýchání z úst, co se týká teploty, opět co jste cítil, jak u Klárky tak u Moniky.

Odpověď:

Já jsem nepřemýšlel nad tím, co cítím zrovna, když se snažím zachránit Moniku s Klárkou, já si to nevybavuji. To si ani nejde vybavit, co jsem zrovna v té chvíli cítil, jestli teplo nebo zimu. Já jsem měl myšlení úplně někde jinde, nedá se to prostě popsat.

Otázka:

Jde o to, že při tom otáčení jste to registroval, vybavujete si to a při kontaktu s ústy, což je daleko intimnější záležitost, nejste schopni se k tomu vyjádřit.

Odpověď:

Já, když jsem ke Klárce lehl a šáhl jsem na ni, tak jsem byl v klidu, šáhl jsem na ni a zjistil jsem, že je studená. V ten okamžik jsem vstnul, vystartoval a nevěděl jsem, co přesně dělám. Snažil jsem se cokoli udělat, jenom abych je zachránil, takže od té chvíle, kdy jsem zjistil, co se stalo, tak jsem byl v rozpoložení, že jsem nevěděl, co mám dělat. Dělal jsem všechno proto, abych se je snažil zachránit, ale nešlo to.

Otázka:

A když jste manipuloval s manželkou Monikou v tu chvíli, tak jsem to vnímal, když jste ji otáčel?

Odpověď:

Když jsem Moniku otáčel, tak ty ruce prostě šly za ní.

Otázka:

Ale teď se bavíme o tělesné teplotě, nikoliv o ztuhlosti.

Odpověď:

Nevnímal jsem to, nevnímal jsem to úplně přesně, prostě nebyla taková studená jako Klárka.

Zmocněnkyni poškozených umožněno položit otázky obžalovanému, ten prohlašuje, že nadále trvá na svém úvodním prohlášení, že na otázky zmocněnkyně odmítá vypovídat.

K dotazům obhájkyně obžalovaný uvádí:Otázka:

Bližěji rozved'te obsah kurzu, který jste absolvoval, sváření elektrickým obloukem. Co přesně jste se všechno naučil a navážu na otázku pana státního zástupce ohledně bezpečnosti, co jste se tam všechno naučili? Bližěji to rozved'te.

Odpověď:

Obsahem toho kurzu byla především bezpečnost. Bezpečnost v tom, kdybychom na tom svářecím přístroji, který nám umožňoval svařovat, kdybychom našli jakoukoliv závadu, tak tuto závadu jsme nesměli sami odstraňovat, ale měli jsme uvědomit svého nadřízeného, tzn. při jakémkoliv zjištění, že je něco špatně, okamžitě nahlásit nadřízenému a ten zajistil opravu. Takže předmětem toho kurzu určitě nebylo oprava nějakých elektropřístrojů tohoto typu.

Otázka:

K té druhé části otázky, k ochraně zdraví, co jste se učili?

Odpověď:

Co se týče ochrany zdraví, tak tam hlavně bylo, co se týče odvětrávání, protože elektroda vydává kouř, který je zdraví škodlivý, takže co se týče toho, tak tam byly pomůcky - svářečská kukla, rukavice a tyto pomůcky.

Otázka:

Znáte účinky elektrického proudu na lidský organismus?

Odpověď:

Ne. To opravdu neznám a nikdy jsem to ani od žádných osob ani na internetu ani v literatuře nezjišťoval.

Otázka:

Znáte účinky toxických látek na lidský organismus?

Odpověď:

Ne, ty taky neznám. Nikdy jsem toto od nikoho nezjišťoval, ani na internetu.

Otázka:

Jak byste charakterizoval váš partnerský vztah s manželkou?

Odpověď:

Tak řešili jsme různé věci doma jako každý jiný, byli jsme jako každé druhé manželství, navíc už tři roky jsme vybírali naše nové společné bydlení, chodili jsme neustále po prohlídkách rodinných domů. Došlo to tak daleko, že v roce 2013 po návratu z dovolené jsme jenom čekali na nějakou výhodnou koupi. Ceny nemovitostí spadly dolů, já jsem měl předschválenou hypotéku v bance. Z toho důvodu jsem taky prodal auto. Takže všechno bylo připravené na to, abychom koupili společně dům a žili dál. Měli jsme spolu další plány. Dokonce bylo v plánu další dítě.

Otázka:

Jste držitelem zbrojního průkazu a zbraně?

Odpověď:

Ano. Byl jsem držitelem zbrojního průkazu od svých 21 let, vlastnil jsem zbraň. Tento zbrojní průkaz mi propadl, když jsem byl vzat do vazební věznice, protože mi minulý rok končil a neměl jsem si ho jak prodloužit. Vlastnil jsem ho asi 15 let. Dost dlouhou dobu jsem vlastnil i zbraň. Jakmile se narodila Klárka, tak tuto zbraň jsem z domu dal pryč, prodal jsem ji a od té doby jsem zbraň nikdy nekoupil. Chtěl jsem se vyvarovat toho, kdyby náhodou to mohla Klárka najít, aby se s tím nezpůsobilo něco, co se s tím způsobit může.

Otázka:

Můžete se vyjádřit k důvodu, proč jste tedy držel zbraň?

Odpověď:

Byl jsem vlastníkem dvou skupin, k výkonu zaměstnání a ochraně zdraví a majetku. Tyto dvě skupiny byly nejnáročnější, co se týče testů. Takže používal jsem to k výkonu zaměstnání, které jsem kdysi vykonával, a pak jsem to měl pro ochranu zdraví, majetku v dnešní době.

Otázka:

Měl jste možnost v době pobytu v Egyptě sledovat mediální výstupy ohledně celé vaší kauzy?

Odpověď:

Ano, měl jsem. Měl jsem potom přístup na internet a hlavně tyto články, které byly lživé, ve mně vzbuzovaly pocit beznaděje.

Otázka:

Znal jste zdroj uvádění těchto informací, které, vy říkáte, byly lživé?

Odpověď:

Neznal jsem zdroj, o tom zdroji jsem se dozvěděl až poté, co Etien Bláha přiletěl do Egypta. Bylo mi jasně řečeno, že pokud jim ty informace neposkytnu, že jsou tady od toho, aby ty informace dostali, tak budou psát pořád tak, jak psali, tzn. lživě.

Otázka:

Takže ten zdroj? Říkáte, dozvěděl jsem se to až, takže jste se dozvěděl, že je to kdo nebo co?

Odpověď:

Že je to Etien Bláha.

K dotazům předsedkyně senátu obžalovaný uvádí:Otázka:

Že zdrojem je?

Odpověď:

Že zdrojem těchto článků, které vycházeli o mě, byl Etien Bláha.

Otázka:

A jaký byl jeho zdroj, když už jsme u těch zdrojů, to jste se dozvěděl?

Odpověď:

Jeho zdroj, tak jak oni uvádí, zdroj z blízkého okolí.

Otázka:

Takže nevíte konkrétně?

Odpověď:

Nevím.

K dotazům obhájkyně obžalovaný uvádí:Otázka:

Co jste si myslel o zveřejňovaných informacích o vaší manželce?

Odpověď:

No byly to hnusy, které do té doby jsem o nich neměl ani ponětí, nebo jsem tomu ani nemohl věřit. Nikdy mě nenapadlo, že by mi Monika snad měla být někdy nevěrná, i když tam nějaká informace proběhla od toho Natana Cieślara, ale já jsem tomu nevěřil. Monice jsem věřil. Náš vztah byl založen na nějaké důvěře.

Otázka:

Jaký je váš vztah k rodině Niciejových, ke tchánovi, ke švagrům?

Odpověď:

Já jsem s tchánem vycházel od té doby, co jsem se seznámil s Monikou, velice dobře. Navzájem jsme si pomáhali, nikdy za celou dobu těch 11 let jsme spolu

neměli žádný konflikt. Proto taky mi nevadilo, že kdybychom koupili větší dům, že Monika ho tam chtěla, aby tam s námi bydlel, já jsem proti tomu vůbec nic neměl. S Martinem jsem měl taky dobrý vztah, dokonce jsem mu zařídil práci v nošovické automobilce. S Radmilem jsme se tak často nevidali. Radmil byl jiná sorta lidí, nebyl to člověk, se kterých bych zašel tzn. na pivo, byli jsme spolu na výletě, nevadilo mi to, probíhalo to v pořádku, ale nevidali jsme se tak často jako třeba s Martinem.

Otázka:

Je s vámi někdo po dobu, kdy jste vazebně stíhán, z rodiny Niciejů v kontaktu, kontaktuje vás někdo z této rodiny?

Odpověď:

Ano, jednou nebo možná dvakrát, nevím to už teď přesně, mě navštívil Martin Nicieja. Tento můj švagr mi taky napsal několik dopisů, kde vyjadřoval mi podporu, kde vyjadřoval svůj nesouhlas k mému vzetí do vazby, vyjadřoval svůj názor k tomu, že nevěří tomu, co je mi kladeno za vinu, že já jsem holky své miloval, on to viděl, on byl s námi v kontaktu, Klárku si brával, takže z jeho strany dodneška nevěří tomu, nedávno mi taky přišel od něho dopis v řádu dvou, třech měsíců.

Otázka:

Odcizovala se vám manželka, vnímal jste něco takového v době, dejme tomu, posledních dvou let před odletem na dovolenou v Egyptě v roce 2013?

Odpověď:

Na to je úplně jednoduchá odpověď, kdyby se mi manželka jakkoliv odcizovala, tak s ní přece nepojedu na dovolenou a už vůbec s ní nebudu kupovat dům na hypotéku, kterou bychom spláceli celý život. Takže nic takového jsem nepozoroval.

Otázka:

V téže době, tedy v době, dejme tomu, od roku 2011 do odletu na dovolenou v roce 2013, vnímal jste, že by vás manželka jakkoliv odmítala jako muže?

Odpověď:

Ne, to určitě ne. To by byl snad asi ten důvod, kdybych si našel nějakou milenku, ale my jsme v tomto vycházeli, byli jsme na tom společně stejně, tzn. vyhovovali jsme si i po této stránce a pokud tam byl nějaký výpadek z toho, že někomu se nechtělo nebo měl blbou náladu, tak to bylo za chvíli pryč.

Otázka:

Upřednostňovala manželka v době od ledna 2013 do doby odjezdu komunikaci s cizími lidmi na různých sociálních sítích před časem stráveným s vámi?

Odpověď:

Ne, nevím o tom. Pokud Monika koukala na počítač v době, kdy já jsem byl v práci a ona měla zrovna volno, to jsem nezjišťoval, s kým komunikuje, ale jakmile jsem přišel domů, tak, dá se říct, že 99% času jsme trávili spolu, jezdili jsme na kole, chodili jsme do parku, prostě trávili jsme spolu čas jako normální rodina.

Otázka:

V té době, kdy vy jste byl v práci a Monika byla doma, Klárka byla ve škole nebo byla doma?

Odpověď:

Bylo to různé. Když Monika měla volno, tak otec od Moniky k nám nechodil, Monika ráno vypravila Klárku nejdříve do školky, potom do školy a Monika byla sama doma.

Otázka:

Stalo se, že by si Klárka někdy stěžovala na maminku? Úplně na cokoliv že by si stěžovala.

Odpověď:

Před dovolenou o tom vůbec nic nevím, až potom z nějakých výpovědí, především mojí mámy, kde moje máma, když měla Klárku na víkend, tak jí měla Klárka říct, že maminka tráví více času u počítače než s ní, ale to já jsem doma nikdy nepostřehl.

Otázka:

Zklamala vás něčím hluboce vaše manželka v době před odletem do Egypta?

Odpověď:

Ne. Jak jsem už vypověděl, kdybych byl takovým způsobem zklamaný chováním své manželky, tak bych s ní určitě neplával koupi rodinného domu a už vůbec bych s ní nejel na dovolenou.

Otázka:

Chovala se k vám manželka v době před odletem a v době pobytu v Egyptě chladně?

Odpověď:

Ne.

Otázka:

Hádali jste se v době pobytu v Egyptě?

Odpověď:

Ne, kromě takové té její „žárlivé“ scény, že jsem se díval na tu animátorku. To jenom podporuje to, že Monika se v žádném případě nechtěla rozvést. Přece člověk, který žárlí, je člověk, který ještě toho druhého miluje, takže tam nebyl vůbec nějaký náznak toho, že by se snad chtěla Monika rozvádět.

Otázka:

Jste žárlivý?

Odpověď:

Jsem žárlivý asi tak, jak miluji, tzn. tak normálně, střídavě, nejsem žádný patologický žárlivec, který by jakkoliv kontroloval svoji ženu, zjišťoval o ní jakékoliv informace, kdykoliv šla na nějakou diskotéku nebo kdykoliv jela do práce, abych zjišťoval, jestli do té práce šla nebo nešla. Takže myslím si, že jsem zdravě žárlivý.

Otázka:

Manipuloval jste s věcmi na pokoji hotelu Titanic Palace 6343 v době od 28.7. do 30.7.2013?

Odpověď:

Ne. V žádném případě jsem nijak nemanipuloval.

Otázka:

Můžete přesně vyspecifikovat, co jste všichni dělali v době od 22:00 hod. dne 28.7.2013 do 17:30 hod. dne 29.7.2013? Co jste dělali všichni společně a každý zvlášť.

Odpověď:

Takže kolem 22:00 hod. jsme byli ještě na minidisku, které končilo až po desáté hodině. Společně jsme se odebrali všichni na pokoj, kde jsme se osprchovali, byli jsme spolu, šlo se spát, byli jsme unavení, ráno jsme vstali, bylo nám špatně, já kromě toho, že jsem se vzdálil kolem jedné hodiny pro tu vodu, jinak jsme trávili celý čas spolu.

Otázka:

V této době od 22:00 hod. dne 28.7.2013 do 17:30 hod. dne 29.7.2013, stalo se, že byste vy nebo manželka se vzdálili navzájem ze své blízkosti?

Předsedkyně senátu:

To myslíte teď jak?

Obhájkyně:

Jeden nebo druhý že by odešel, že by zůstali tatínek s Klárkou, maminka s Klárkou, tak to myslím, z pokoje i z místa, kde byli, případně.

Předsedkyně senátu:

Čili z místnosti, ve které se pohybovali, z té obývací části?

Obhájkyně:

Ano, i tak.

Odpověď obžalovaného:

Kromě toho, že jsme chodili do té koupelny a já jsme se vzdálil kolem jedné hodiny, jinak jsme se žádným způsobem nevzdalovali, byli jsme, dá se říct, pořád spolu.

K dotazům obhájkyně obžalovaný uvádí:Otázka:

Teď jste to řekl, v koupelně. Kolik času jste strávil vlastně v té koupelně, byly-li to intervaly, tak jak dlouhé?

Odpověď:

V koupelně jsem trávil dosti času, protože jsem chodil víc zvracet než Monika s Klárkou. Ty intervaly tam mohly být i 10, 15, 20 minutové, kdy jsem si sedl na rantlík od sprchového koutu a bylo mi tak špatně, že jsem si myslel, že ani nedoběhnu potom, kdybych se vrátil do pokoje, takže jsem tam seděl a je možné, že jsem tam i usnul a strávil jsem tam třeba i půl hodiny, možná i delší dobu.

Otázka:

V době do 30.7.2013 měl jste sebevražedné sklony?

Odpověď:

Pokud vím, tak nikdy jsem žádnými takovými sklony netrpěl, ani v dětství ani v dospívání, nikdy jsem se neléčil, nikdy jsem se nikomu o tom nezmiňoval, že by mě tento život nebavil, že bych chtěl svůj život skončit nějakým způsobem sebevražedným nebo rozšířenou sebevraždou. Nikdy jsem tyto sklony neměl a nebyly u mě ani diagnostikovány.

Otázka:

Vaše manželka měla nějaké sebevražedné sklony, zaregistroval jste něco?

Odpověď:

No zaregistroval jsem to asi jednou, kdy jsme šli parkem, bylo to před dovolenou, mohlo to být někde začátkem roku a Monika mi řekla z ničeho nic: „Co bys dělal, kdyby se se mnou něco stalo?“, nebo něco v takovém smyslu, já jsem se jí ptal, jak to myslí, „No jestli by sis našel nějakou jinou?“ Já jsem to bral ze srandy, já jsem vůbec neměl tušení, že by to snad myslela nějak vážně, tak jsem jí ve srandě odpověděl: „No to víš, že bych si našel nějakou jinou, našel bych si určitě mladší.“ Takže jsem to myslel ze srandy. Akorát mě vůbec nenapadlo, že nemluvila o Klárce v tom směru, nevím, jestli myslela, že pomýšlí na nějakou sebevraždu a co Klárka, tam o Klárce nepadla ani žádná řeč.

K dotazům předsedkyně senátu obžalovaný uvádí:Otázka:

Z čeho jste usoudil, pane obžalovaný, že z toho vyjádření číší nějaké sebevražedné sklony?

Odpověď:

Usoudil jsem z toho, jak mi to Monika podala, tím způsobem, že: „Co bys dělal, kdyby se mi něco stalo?“ Jako co něco stalo, vždyť jsme byli, dá se říct, pořád spolu, jediné že by se nám muselo stát někdy něco nějaká autonehoda, že by se nám muselo stát současně, tak jsem si nedokázal představit, jak by se jí něco mohlo stát. Z toho jsem usoudil, že asi pravděpodobně tím to myslela. V té době jsem se tím vůbec nezabýval, mě to přišlo spíš takové, že si dělá ze mě randu.

K dotazům obhájkyně obžalovaný uvádí:Otázka:

Jenom na vysvětlenou, kdo vlastně před odletem na dovolenou, ty kufry doma balil?

Odpověď:

U nás to bylo vždycky tak, že když jsme odlétali někam na dovolenou a bylo třeba zabalit kufry, tak Monika nám řekla, že věci, které si bereme s sebou, že si je máme nachystat na postel, u mě tím myslela veškeré oblečení a to, co si tam budu brát a u Klárky tím myslela nějaké hračky a věci jí chystala ona. Takže tyto věci jsem nachystal a Monika je potom nějakým stejným způsobem rozdělila do těch všech tří kufřů, které jsem brali.

Otázka:

Takže byla to Monika?

Odpověď:

Byla to Monika, kdo balil kufry.

Otázka:

Jaké elektrospotřebiče jste do Egypta vezli?

Odpověď:

Monika měla s sebou žehličku na vlasy, která byla téměř nová, byla zakoupena jako nová, měli jsme s sebou ještě malou cestovní žehličku, kterou se dají žehlit trička a takové věci. Pak jsme spolu měli tablet, k tabletu jsme měli nabíječku a měli jsme dva mobilní telefony, k tomu taky byla nabíječka, jeden fotoaparát a k tomu taky nabíječka. To je všechno, co jsme s sebou měli za elektrospotřebiče.

Otázka:

Používali jste je všechny tyto spotřebiče, tak jak jste nám je teď vyjmenoval?

Odpověď:

Monika používala žehličku určitě na vlasy, sem tam si určitě přežehlila nějaké tričko nebo Klárce nebo mě něco přežehlila, nabíječky na telefon jsme taky používali, hlavně na ten tablet a nabíječku na foťák jsme nepoužívali, ta měla hodně dlouhou výdrž.

K dotazům předsedkyně senátu obžalovaný uvádí:Otázka:

Říkáte, že sem tam něco přežehlila. Viděl jste ji žehlit?

Odpověď:

Ano. Myslím si, že ano, že jsem ji viděl žehlit.

Otázka:

Kdy jste ji viděl žehlit?

Odpověď:

Některý den, kdy jsme se chystali na večeři, kdy se Monika s Klárkou parádily a měla tam něco pokrčené, tak si to přežehlila na posteli.

K dotazům obhájkyně obžalovaný uvádí:Otázka:

V rámci své výpovědi jste uvedl dneska, že se Monika ve svém chování od roku 2013 změnila, užívala léky, můžete říct, jaké léky užívala?

Odpověď:

Nevím to přesně, Monika mi to neřekla. Já jsem z toho pochopil, že to měly být léky na srdce, že jí je měl napsat doktor v Hornické nemocnici. Tyto léky jí došly a já jsem jí tam posílal, aby si je znovu napsala, když věděla, že máme před dovolenou. Jestli si ty léky byla napsat nebo ne, to už nevím.

Otázka:

Měla nějaké častější problémy se srdcem?

Odpověď:

Kromě toho, co jsem zde uváděl, že nosila ten přístroj, že jsem musel volat domů jednou záchranku, tak měla takové ty stavy, že se jí začaly třepat ruce a měla už nějaké informace o tom, že kdyby tyto stavy nastaly, tak si má vzít sáček a do toho sáčku dýchat, aby se jako by uklidnila.

Otázka:

Kdy naposledy před odletem na společnou dovolenou v takovém stavu manželka byla?

Odpověď:

Nedovedu to přesně říct, jaký datum to byl, ale sem tam tyto výkyvy toho zdraví tam byly, toho že si vzala ten sáček a začala foukat do toho sáčku, aby se přestala třepat.

Otázka:

A v době pobytu na dovolené stal se takový stav?

Odpověď:

Ne. Nic takového nebylo.

Otázka:

Řekl jste, že vás navštívila psychologka v Egyptě, která přiletěla z České republiky. to byla psychologka z jaké organizace?

Odpověď:

Tam ji vyslala pojišťovna Allianz.

Otázka:

Za jak dlouho po tom 30.7. ona přiletěla?

Odpověď:

Tuším, že to byl snad druhý nebo možná třetí den, nevzpomínám si přesně, ale to sem byl ještě v nemocnici. Navštívila mě přímo v nemocnici na pokoji.

Otázka:

Kolik času s vámi strávila?

Odpověď:

Odhadem 2-3 hodiny ten první den, následný den, kdy jsem byl propuštěn z nemocnice, tak jsme měli v útrobách hotelu včetně paní konzulky tam proběhla další schůzka, ta mohla probíhat podobně.

Otázka:

Paní konzulka vás navštívila po 30.7. kdy, jestli to můžete upřesnit?

Odpověď:

Nevím to jistě, ale je možné, že to bylo společně s paní psycholožkou. Ale nejsem si jistý.

Otázka:

V jak častém kontaktu s konzultou jste byl? Myslím osobně, jak často jste se potkali?

Odpověď:

Osobně jsem ji viděl při příletu, když za mnou přiletěla, pak jsem se s ní viděl na druhý den v útrobách hotelu, kde byla paní psycholožko. Pak jsme se ještě jednou nebo dvakrát setkali na recepci, kdy mi dovezla věci, které policie zabavila a následně jsme spolu odjížděli na prokuraturu podepsat ten papír o zákazu, pak jsme se viděli ještě jednou v doprovodu pana velvyslance, a to už bylo v hotelu Sea Garden. Pak už jsem ji neviděl, ale byli jsme v telefonickém kontaktu.

Otázka:

Paní, která společně s vámi si stěžovala na ubytování, na to, že není nachystaný hotel, potkávali jste ji potom ještě v průběhu toho pobytu?

Odpověď:

Ano, potkávali jsme ji. Kromě toho, že měla ve stejném věku svou vnučku, která si tam hrávala s Klárkou, takže jsme ji potkávali hlavně u bazénu, u kterého jsme měli lehátka, takže jsme se tam potkávali.

Otázka:

Vzpomenete si před tím 30.7., kdy naposledy jste s paní hovořil? Nebo mluvila třeba i s manželkou?

Odpověď:

To nedovedu přesně říct, vím, že jsem ji naposledy viděl v bazénu, kdy tam dávala pozor na svou vnučku a já jsem tam byl s Klárkou a Monika si četla knížku.

K dotazům státního zástupce KSZ obžalovaný uvádí:Otázka:

Můžete se vyjádřit k tomu, když jste byl v nemocnici, v hotelu, pumpovali vám obsah žaludku, jaké množství bylo té tekutiny?

Odpověď:

Byla to taková miska, nevím, o jakém obsahu to mohlo být a potom na konec hadičky nasadili nějaký sáček, tu hadičku jsem měl v nose ještě možná půl, třičtvrtě hodiny,

kdy jsem byl v té druhé místnosti napojen na přístroje a pak mi to sundali. Kolik tekutiny do toho sáčku potom vyteklo, to už nevím. Nejvíc toho vyteklo, když mi mačkali žaludek a následně mi vsříkovali přes tu hadici nějaký roztok do žaludku.

Otázka:

Ještě se zeptám jinak. Předtím, než začali do vás něco pumpovat, do žaludku myšleno, toho obsahu, který šel ven, bylo kolik? Dá se to nějak specifikovat?

Odpověď:

Jak říkám, byla to taková nějaká miska, nebyla moc velká. Do toho to šlo. Měl jsem to před sebou, viděl jsem to, jak to drží, byla to taková hnědočerná tekutina, ale kolik?

Otázka:

A ta miska byla plná?

Odpověď:

Nevím, vzhledem k tomu, že mi dali ten sáček, tak předpokládám, že asi ano.

K dotazům předsedkyně senátu obžalovaný uvádí:

Otázka:

Mám tomu rozumět tak, že to jste svévolně zvracel ještě nebo to už k tomu byl dán nějaký podnět ze strany lékaře, čili po nějaké manipulaci s vámi?

Odpověď:

Bylo to ze strany lékaře, kdy jsem měl zavedenou hadičku přes nos až do žaludku a následným mačkáním na břicho.

Otázka:

Tak teprve pak hovoříte o tom obsahu té jedné misky, kterou jste tady naznačoval?

Odpověď:

Ano.

Předsedkyně senátu uvádí, že se jednalo o misku hloubky a průměru dvou dlaní přiložených k sobě.

K dotazům státního zástupce KSZ obžalovaný uvádí:

Otázka:

Kdy ty vaše potíže ustaly, jak dlouho to trvalo, než jste se cítil celkem v pořádku?

Odpověď:

Ustalo to v době, kdy mi vypumpovali žaludek.

Otázka:

Poté už jste žádné problémy neměl?

Odpověď:

Ne.

Otázka:

Bral jste poté nějaké léky na uklidnění či prášky na spaní?

Odpověď:

Ano, byly mi podávány nějaké léky hned potom, co mi vytáhli tu hadičku z nosu, vypadalo to jako černé uhlí, bylo to, tuším, 4 možná 5 tablet černého uhlí, byla mi dána nějaká infuze a potom, když jsem byl propuštěn z nemocnice, tak jsem dostal nějaké plátýnko nějakých tabletek a bylo mi řečeno, že to mám brát večer. Taky jsem to bral, ale co konkrétně to bylo, to mi nikdo neřekl, já jsem jim nerozuměl.

K dotazům předsedkyně senátu obžalovaný uvádí:

Otázka:

Bylo vám řečeno, k čemu to má sloužit to plátýnko, co jsou to za léky?

Odpověď:

Ne. Bylo mi pouze řečeno, že to mám brát večer.

K dotazům státního zástupce KSZ obžalovaný uvádí:

Otázka:

A bral jste?

Odpověď:

Ze začátku jsem je bral, ale pak už jsem je nebral, kolik jsem toho opravdu vzal, jestli jednu tabletu nebo následně další, to už nevím.

Otázka:

Dovolím si vám něco přečíst a strašně by mě zajímalo, co jste tím myslel. Komunikoval jste písemně přes Skype také s Kateřinou Gablerovou, když jste byl v Egyptě?

Odpověď:

Určitě ano.

Otázka:

Bavili jste se o tom, jak vás přivítá nebo jak se přivítáte, až se vrátíte z Egypta?

Odpověď:

Já chci jenom říct, že ano, bavili jsme nebo bavili jsme se, říkala něco v tom smyslu, že až mě uvidí, že mi skočí kolem krku, možná něco takového. Chci říct, že kdykoliv jsem komunikoval se svými kamarády, tak se snažili jakkoliv mě rozveselit. Já jsem byl za to rád, že aspoň na chvíli můžu zapomenout na to, co se stalo.

Otázka:

Takže já vám přečtu tři, čtyři řádky vaší písemné komunikace s Kateřinou Gablerovou, dne 24.10.2013, čiže v podstatě skoro po 3 měsících vašeho pobytu v Egyptě píšete: „Bože, jak já chci domů.“ „Ale tak musím ti dát tu slíbenou pusu na uvítanou.“ A ptáte se: „A dál? Kateřina Gablerová na to reaguje: „Slíbené víno nebo spíš pokec.“ Vy se ptáte: „A dál?“ Kateřina Gablerová na to: „Dál? Pak budeme spolu plakat.“ Vy reagujete: „Teď jsem se opravdu zasmál. A dál?“ Kateřina Gablerová se ptá: „Čemu?“ A vy odpovídáte: „Jen tak. Prostě mě to rozesmálo, víš. No a potom, až už nebudeme plakat, co dál?“ A moje otázka zní co vás tedy rozesmálo?

Odpověď:

Mě rozesmála ta pusa. Oni se snažili mě jakkoliv pomoci, jakkoliv mě přivést na jiné myšlenky. Já jsem tam byl tři měsíce sám. Já jsem byl rád, že mi někdo něco psal jiného než o tom, abychom se bavili, co se stalo.

Otázka:

Takže já teď zopakuji jenom dvě věty. Kateřina Gablerová píše: „Pak budeme spolu plakat.“ Vy reagujete: „Teď jsem se opravdu zasmál.“ Vy tak reagujete na tu její větu o společném plakání, nikoliv o nějaké puse.

Odpověď:

Já jsem na to asi reagoval celkově, tzn. nejenom o té puse, ale i v tom směru, jak to vyznělo nebo tak jak jsem si to já přeložil, jak to vyznělo.

Otázka:

Vy jste uvedl, že vám elektřinu v rekonstruovaném bytě dělali lidé z firmy, kde jste pracoval. Uveďte, prosím, konkrétní jména osob, kteří se podíleli na pracech.

Odpověď:

Nevím. Tyto jména by mohl vědět otec od Moniky, protože on v té firmě, ve které jsem pracoval jako řidič a tyto dva lidi jsem požádal o to, jestli by nám mohli udělat elektřinu doma, tak on je taky zná. Já jsem v té firmě pracoval v roce asi 2004 a od té doby jsme se nescházeli, takže nevím.

Otázka:

Byl jste doma, když se ty práce prováděly, byl jste u toho?

Odpověď:

My jsme tu rekonstrukci dělali už před mnoha lety, jestli jsem byl doma přítomen nebo ne, v té době v tom bytě vůbec nic nebylo, byl kompletně vystěhovaný, nebyl tam žádný nábytek, žádné elektrospotřebiče, něco, co by se mohlo ztratit. Je pravděpodobné, že tam byli sami, ale nemůžu to říct jistě, jestli jsem u toho byl nebo nebyl.

Otázka:

Viděl jste osobně ty dva muže, kteří tu práci měli dělat?

Odpověď:

Ano, jednoho znám určitě, umím ho popsat, toho druhého už si moc nepamatuji, ale vím, že byli dva.

Otázka:

Tak nám řekněte aspoň něco o tom jednom pánovi.

Odpověď:

Tak pracoval ve stejné firmě jako já, jako otec od Moniky, byl to elektrikář, který dělal u firmy, která se zabývala rekonstrukcemi RPG bytů, dělal tam elektrikáře.

Otázka:

Já to myslím spíš tak, kolik mu bylo, jak vypadal, jaké měl vlasy, jestli měl brýle, kde bydlí.

Odpověď:

Od té doby, kdy jsem ho naposledy viděl, byl to rok asi 2004, možná 2005, 2006, nevím teď přesně, kdy jsme dělali tuto rekonstrukci, byl to štíhlý, starší, rozvedený člověk, nosil podobné vousy jako máte vy, navíc tady měl ještě takovou tu a od té doby jsem ho neviděl, vlasy podobné nosil jako vy. (poznámka: za KSZ přítomen Mgr. Legerský).

Otázka:

Kdo to domlouval s těmito lidmi?

Odpověď:

Já jsem je znal z práce a věděl jsem, že chodí na fušky, že si chodí přivydělat.

K dotazu předsedkyně senátu obžalovaný uvádí:Otázka:

Takže domlouval jste si to sám osobně?

Odpověď:

Ano.

K dotazům státního zástupce KSZ obžalovaný uvádí:Otázka:

Víte, z jakého materiálu se běžně v domácnosti dělají elektrické rozvody?

Odpověď:

Přesné nějaké rozměry nějakých kabelů ...

Otázka:

Ne rozměry, materiál.

Odpověď:

Z drátu.

Otázka:

Z jakých drátů, nějaké složení chemické, z kovu, jaký kov teda?

Odpověď:

No pravděpodobně nově se to dělá z mědi, po starému to bylo ještě z hliníku. Toto jsem věděl, protože když jsem dělal u té stavební firmy, tak většinou ty staré byty se předělávaly, protože byly všechny v hliníku, takže oni tam dělali kompletní rekonstrukci toho rozvodu, takže to dávali všechno do mědi. Takže měď nebo hliník.

Otázka:

Vy jste pozoroval ty zaměstnance u té práce?

Odpověď:

Ne. Mou náplní bylo to, že jsem tyto zaměstnance přivezl dodávkovým vozidlem na místo, kde měli provádět tuto činnost, byly to většinou byty, takže si vyložili materiál před vchodem a já jsem odjížděl. Následně jsem pro ně jel na konci směny.

Otázka:

Chápu to dobře, že fakturu od těch prací na vašem bytě, co se týče elektřiny, nemáte?

Odpověď:

Ne. Jak už jsem tady řekl, toto bylo melouch, jak se říká.

Otázka:

Víte, co je to dvojlinka?

Odpověď:

Dvojlinka, to budou dva dráty vedle sebe.

Otázka:

Poslední otázka se zaměří na váš fotoaparát. Čím je napájen? Jsou to vyměnitelné baterie nebo nějaký akumulátor?

Odpověď:

Fotoaparát je napájen baterií, podobnou jako je v mobilu, tzn. baterie velikosti do mobilu.

Otázka:

Čili nabíjecí baterie?

Odpověď:

Ano, jako do mobilu.

Otázka:

Nabíjeli jste fotoaparát během dovolené v Egyptě?

Odpověď:

Myslím si, že ne, protože ten fotoaparát jsme si koupili nějakou dobu před dovolenou, měli jsme starý foťák, koupili jsme si nový, abychom měli pěkné fotky, takže tento foťák jsme si koupili před dovolenou, byl nový, takže ta baterka vydržela.

Otázka:

Byla k němu nějaká nabíječka při té koupí v obsahu balení?

Odpověď:

Určitě. Jak bychom asi ten foťák nabíjeli bez nabíječky.

Otázka:

Tuto nabíječku jste měli s sebou?

Odpověď:

Ano, tak jak jsem uvedl, tuto nabíječku jsme měli.

Obhájkyňě – bez dotazů

Výslech obžalovaného ukončen.

Obhájkyňě žádá o zaslání protokolu.

V 16:00 hod. se hlavní líčení přerušuje do 30.6.1015 v 8:30 hod.

V hlavním líčení pokračováno dne 30.6.2015 v 8:30 hod. na č.dv. 7/přízemí v nezměněném složení senátu, za účasti:

Státní zástupce KSZ: Mgr. Vít Legerský

Obžalovaný: Petr Kramný – řádně a včas předveden, pouta sňata

Obhájkyňe: JUDr. Jana Rejžková

Zmocněnkyně poškozených: JUDr. Klára Long Slámová

Poškozený: Karel Rychlý

Protokolující úřednice: Bc. Kateřina Matušinská

Byla umožněna krátká porada obžalovaného s obhájkyňí.

Dostavila se svědkyně

Lenka Krečmerová, gen. č.l. 386, totožnost ověřena dle OP, sestra obžalovaného, poučena dle §§ 100/1,2, 101 tr.ř., a po seznámení s předmětem výslechu **uvádí:**

Poučení jsem porozuměla včetně výslovného poučení, že jako sestra obžalovaného mám právo nevypovídat a vypovídat budu.

Ve věci jsem již vypovídala v přípravném řízení, jak mi bylo předsedkyní senátu také připomenuto, výpověď jsem učinila dobrovolně, nebyla jsem nikým ovlivňována, jak mám vypovídat, vypovídala jsem popravdě, na této výpovědi v plném rozsahu setrvávám.

Kdybych začala od začátku, naše soužití, žili jsme jako rodina. Maminka byla rozvedena a později se vdala. Můj bratr byl od dětství trošku problematický, měl výbuchy vzteku - odmítal třeba chodit do školy, někdy byl vůči mně agresivní, někde utekl, nechtěl se vrátit, asi takovým způsobem. Nějakým způsobem se to neřešilo, vím, že maminka někde s ním chodila, ale nic konkrétního, v podstatě se to v rodině neřešilo, takže nic konkrétního k tomu nevím. S bratrem jsme žili ve společné domácnosti, dokud jsem se neodstěhovala ze společné domácnosti od rodičů, to bylo v roce 2000 v desátém měsíci. Pak jsme s bratrem nějakým způsobem fungovali, ale potom došlo k nějakým rodinným nesrovnalostem, takže jsem s bratrem přerušila kontakt a nebyli jsme v kontaktu zhruba 10 let. Nepohodli jsme se v rodině z důvodu finančních problémů. Měla jsem od bratra vypůjčené nějaké peníze, finanční částka se potom vrátila, ale vznikly tam rozpory. Od té doby jsme s bratrem nekomunikovali, komunikovala jsem pouze s jeho manželkou Monikou a mojí neteří Klárinkou. Vídávali jsme se u rodičů pouze na občasných návštěvách, kde docházel i můj bratr s rodinou, ale komunikace s bratrem neprobíhala, opět jsem

komunikovala s mojí švagrovou Monikou a neteří Klárinkou. Takto jsme se vídávali pouze u našich rodičů a babička, moje maminka, jezdila s Klárinkou k nám domů na návštěvy. S mým bratrem jsem nebyla v kontaktu, nekomunikovali jsme. Byla jsem v přiměřeném kontaktu s jeho dcerou i jeho manželkou. Neteř Klárinka byla těsně před odletem do Egyptu u nás na návštěvě, byla veselá, šťastná, že jede na dovolenou. To byl poslední moment, kdy jsem ji viděla. Rodina odletěla společně na dovolenou a potom se stalo neštěstí, které se stalo a moje maminka mi volala. Ten čas nikdy do smrti nezapomenu, bylo 3:25 hod., že Monika a Klárka jsou po smrti a že neví, co má dělat. V ten moment jsem se oblékla a jela jsem do Karviné za mamkou, tzn. do bydliště mého bratra, kde maminka přespávala, protože hlídala jak domácnost, tak pejska, který tam zůstal. Následně jsem viděla, že rodiče jsou zhroucení a jediné, co jsem cítila, že musím pomoci rodičům a samozřejmě hlavně dostat Klárku a Moniku zpět do České republiky. Takže jsem se do toho komplexně zapojila, veškeré věci jsem vyřizovala já včetně pohřbu. Maminka mi říkala, že by bylo fajn se s mým bratrem udobřit nebo alespoň mu pomoci, tak jsem bratra telefonicky kontaktovala, ptala jsem se, co se stalo. Bylo to ještě v ten den zhruba kolem 11, 12 hodiny, přesně si nepamatuji, myslím tím dopolední hodiny, kdy mi řekl, že našel Moniku a Klárku mrtvé, že neví, co se stalo a že on leží v nemocnici. Následně jsem kontaktovala Ministerstvo zahraničí, protože jsem nevěděla, jakým způsobem postupovat, kontaktovala jsem Blue Style – cestovní kancelář, kde mi řekli, jakým způsobem postupovat a celá komunikace probíhala i přes delegátku cestovní kanceláře, která mě průběžně informovala, co se děje s bratrem, jak to probíhá na pokoji, jak se ta celá situace vyvíjí. Potom běžel čas, kdy nastal pohřeb, který jsem opět vyřizovala já a pohřeb proběhl. Následně docházelo i postupně k dědickému řízení, kde se postupem času chování mého bratra měnilo a já jsem si postupně skládala střípky, které můj bratr svým způsobem vysílal a přestala jsem mu důvěřovat.

Zda bych mohla blíže rozvést střípky, které jsem sbírala nebo jsem si zaznamenávala a které mě vedly k tomu, že jsem bratrovi přestala věřit, k tomu uvádím, že už během pohřbu, kdy jsem všechno zajišťovala, tak jsem se ptala bratra, zda-li nechce nějakým způsobem zdokumentovat pohřeb, že je vlastně daleko, nebude mít možnost se rozloučit se svoji rodinou. Bratr to odmítl, nechtěl vůbec žádnou dokumentaci, nic z pohřbu vidět, tak mi to přišlo dosti zvláštní a potom, když došlo k dědickému řízení nebo jsme byli předvoláni ohledně dědického řízení, tak v rámci schůzky nám notářka řekla, že tím, že nelze určit, zda zemřela dřív matka nebo dcera, tak rodina po Monice a Klárce dědí 30 % celého majetku. Když jsem dorazila domů, zkontaktovala jsem se s bratrem přes Skype a nastal výbuch emocí, byl úplně nepřičetný, že se s rodinou dělit nebude a jediné, co mě hrozně zarazilo, bylo, že Monika přišla s holým zadkem a s holým zadkem odejde. Na toto jsem už nedokázala reagovat, vzdala jsem se veškerého zařizování, co se týče dědického řízení a předala to moji matce, protože jsem zásadně nesouhlasila s tím, jak Moniku špinil, pomlouval. Celou dobu mu vlastně nešlo ani o svoji dceru, manželku, jediné, co ho zajímalo, zda-li mu Monika byla nevěrná nebo nebyla nevěrná, vůbec se nepozastavoval nad myšlenkou, že ztratil rodinu a to nejdražší, co má, je jeho dcera, a to mě totálně zlomilo. Takže jsem se z celého dědického řízení stáhla a řekla jsem, že dál už v tomto nechci vystupovat. Veškeré záležitosti převzala moje mamka. Potom nastaly další spory, a to byly spory ohledně hrobu, protože můj bratr chtěl, ať hrob s Monikou a Klárkou přepíšu zpět na něho, což jsem nesouhlasila, protože jsem mu jednak nedůvěřovala a řekla jsem, že holky, teda Moniku a Klárinku si nechám

napsanou na sebe, že se o ně postarám a že o hrob se budu starat já, že mu to zpět nepřepíšu. Hrobové místo, kde byly pohřbeny Monika s Klárkou, bylo napsáno na mě, protože jsem všechno zařizovala ohledně pohřbu. Ze začátku jsem platila veškeré výdaje, po pohřbu mi rodiče samozřejmě výdaje uhradili a pohřeb se platil napůl, tzn. polovinu platila rodina od Moniky a polovinu platila moje mamka s mým nevlastním otcem. Potom docházelo ke sporům ohledně hrobu, což i moje matka nesouhlasila s tím, že nechci přepsat hrob, ale bohužel jsem to takto cítila, že jsem se o ně postarala a že můj bratr opravdu nemá nárok na to, abych zpět přepsala hrobové místo s Monikou a Klárkou. V tom mě oslovil bratr Moniky Radmil a požádal mě, zda bych tento hrob přepsala na něho, že se chce o svoji sestru a neteř postarat a já jsem to cítila tak, že on má na to daleko větší právo, než já, tudíž jsem hrob přepsala Radmilovi a tím se rozpoutaly další spory. Začala mediální spoušť mé matky, která na mě útočila přes média, co jsem to za sestru, že je to rodina od mého bratra a hrob nechci vrátit bratrovi, ale přepsala jsem to Radmilovi, což jsem jako morálně cítila, že opravdu bratrovi to nechci dát zpět, ale že blíže, než já jsem, je její bratr Radmil a tudíž jsem to Radmilovi přepsala. Pak nastala další situace, která mě úplně zlomila, kdy mi volali ráno ze hřbitova, že má matka nechala odstranit náhrobek z hrobového místa a že si mám okamžitě přijet zajistit hrob a zajistit zeminu, že je tam nedostatek zeminy. K tomu, kdy se to stalo, uvádím, že to bylo součástí toho sledu událostí, bylo to poté, co jsem přepsala hrobové místo na bratra. Když jsem tam přijela, tak jsem se z toho zhroutila, v momentě jsem řešila, jak zajistit hrob, protože hlásili deště a měla jsem strach, aby prostě ... (svědkyně pláče), abych zajistila hrobové místo mé neteře a švagrové. V tom samozřejmě přijel na pomoc i bratr zemřelé Radmil, kde jsme sháněli kameníka, který by nám hrob zajistil. Samozřejmě jsme sehnali i kameníka, který hrobové místo zajistil a objednali jsme nový náhrobek. Má matka říkala, že toto udělala proto, že tento náhrobek platil můj bratr a když jsme mu nepřepsali toto hrobové místo, že vlastně náhrobek přesunuli. Nikdy jsem nepochopila, proč tady toto moje matka udělala a mohla nechat moji neteř se švagrovou takhle odkrytou (svědkyně pláče). Tím pádem se nám rozsypala rodina a přestala komunikace mezi mnou a moji matkou (svědkyně pláče). Když se bratr vrátil z Egypta, už jsme spolu nekomunikovali, vůbec jsem mu nevěřila a už jsem s ním v podstatě nebyla v kontaktu. Jednou jsem se s ním setkala před domem mých rodičů, kde jsem mu řekla z očí do očí, že mu nedůvěřuji a jak je možné, že tady toto udělal a on na to nereagoval, vysmál se mi a řekl mi, že nejsou žádné důkazy. Tím jsme se rozešli a od té doby jsem nekomunikovala s rodinou ani s mým nevlastním otcem, ani s matkou, ani s bratrem a už jsem jenom vše sledovala z povzdálí.

Jediné, co si vybavuji, je, že když jsme komunikovali s mým bratrem přes Skype, protože komunikace byla jen přes Skype, tak v podstatě jediné celé, co si vybavuji, je, že ho nikdy nezajímala Monika, Klárka, žádné emoce, jediné, co řešil, bylo, zda-li mu byla Monika nevěrná, jinak nic víc.

K dotazům předsedkyně senátu svědkyně uvádí:

Co mi sdělil bratr o událostech, k nimž mělo dojít v Egyptě, jak probíhala komunikace mezi mnou a bratrem v průběhu doby, co se zdržoval v Egyptě, jak mi líčil, co se tam mělo stát a zejména, jak mi popsal průběh toho dne 29.7., tzn. kritický den až noční hodiny, kdy posléze měl zjistit, že došlo k smrti jeho manželky a dcery, k tomu uvádím, že na to si vzpomínám. Když jsem s ním hovořila telefonicky, tak mi řekl do

telefonu, že se probudil nebo ležel vedle Klárky, že nějakým způsobem se ji dotkl, že se nehýbala, takže ji otočil, zjistil, že je celá studená, že je celá modrá, že ji poskytoval první pomoc, v tom, že křičel na Moniku, ať jde pomoci, ona se neozývala, tak přiskočil údajně k druhé posteli a tam zjistil, že Monika je také mrtvá. Říkal, že ihned volal mamce, což jsem nikdy nepochopila tu jeho reakci, že když najdete mrtvou dceru a manželku, že voláte své matce. On říkal, že volal mamce, že mamka mu říkala, že má zabouchat někde na sousedy, říkal, že zabouchal vedle na pokoj, tam, že byla nějaká paní, která přiběhla do pokoje a když viděla, jak on uvádí tu hrůzu, tak běžela pro pomoc a on zůstal na pokoji. Líčil mi to tak, že prvně volal své matce a pak teprve běžel bouchat na dveře vedlejšího pokoje k té paní. Ta dotyčná paní, která byla vedle na pokoji, přiběhla potom s pomocí, někdo z hotelu, nevím, jestli to byl lékař nebo nějaký strážný, zavolali lékaře a vím, že mi bratr řekl, že ho vzali do vedlejšího pokoje k dotyčné paní a tam setrval. Pak mi řekl, že ho převezli do hotelové nemocnice, kde mu údajně vypumpovali žaludek a pořád hovořil, že má hadičky v nose. Když jsem s ním hovořila, tak mi přišlo divné to, že jednak je klidný, sice občas plakal a najednou z ničeho nic zase byl schopný hovořit, takže asi takhle to nějak probíhalo. Pak mi řekl, že k večeru nebo na druhý den, to už si přesně nepamatuji, že si sbalil věci a že mu nabídli nebo dali jiný pokoj a on se přemístil do dalšího pokoje.

V souvislosti s tím, co jste tady popsala, podle vašeho vnímání slovní projev bratra, jeho psychické rozpoložení, pokud jste to byla schopna během telefonátu s ním posoudit, korespondovalo s tím, že ztratil své nejbližší a že je v nějakém stresu, šoku, zejména, co se týče jeho slovního projevu, schopnosti reagovat případně na vaše dotazy, artikulace apod., k tomu uvádím, že ne. Právě mi tady toto přišlo divné, protože představa má je, že když ztratím dceru, svoji rodinu, nejsem schopna hovořit, nejsem schopna jednat, on přemýšlel, on vstal, říkal, že se jedná o otravu, že byli otráveni. To mi tvrdil, jak byl v hotelové nemocnici, tzn. kolem poledních hodin toho dne 30.7., že se jedná o otravu, že pravděpodobně je chtěl někdo otrávit, ale že to nechápe, jak je možné, že zrovna je, ale stále to vracel k otravě.

Podle § 211/3a) tr.ř. se čte výpověď svědkyně z přípravného řízení – č.l. 395, zejména poslední odstavec na zmíněné straně (pátý odstavec shora), kde svědkyně uvádí: „když jsem dojela do bydlíště Petra, tak jsem volala z mamčiného telefonu Petrovi a tam mi to zvedla již delegátka a uvedla, že bratr je na ošetření“.

Zda jsem se mu snažila dovolat ještě předtím, k tomu uvádím, že ne, já jsem telefonovala z mobilu od matky, protože byla v kontaktu s delegátkou a mamka tím, že se zhroutila, tak jsem převzala mobil a jen jsem se ptala delegátky, co se stalo, ta mi řekla, že neví, že je v hotelové nemocnici a že mě bude průběžně informovat. Až jak jsem dojela domů, tak jsem z mého mobilu volala potom na mobil mého bratra.

Jak komunikace probíhala dál, k tomu uvádím, že neustále jsme byli s bratrem v kontaktu přes telefon, řešili jsme, co se s ním děje, stále byl na pokoji, ale říkal, že už se cítí dobře, že už mu relativně nic není. Normálně komunikoval, vše jsme řešili přes telefon.

Zda se zmiňoval ať již prvního dne, kdy jsem s ním byla v kontaktu nebo v následující době, jak trávili celý den 29.7. – on, manželka, dcera, co konkrétně dělali, jak se u nich projevovaly zdravotní problémy, jak to snášela Klárka apod., k tomu uvádím, že

ano, samozřejmě i tady toto jsme neustále probírali, říkal, že dovolená probíhala relativně v pohodě, že když přijeli, měli nějaké problémy s pokojem na začátku, že jim snad nefungoval trezor, jestli si to dobře vybavuji, pak říkal, že dovolená probíhala v klidu, že Klárinka navštěvovala nějaký hotelový klub pro děti, že jezdili na tobogánech a že si dovolenou užívali. Pak se zmínil, že byli večer na nějaké večerní akci, kde Klárinka tancovala nebo si hrála s dětmi, že tam byla nějaká paní, která se jim věnovala a že údajně Monika na něj žárlila. Tady toto podotýkal, on prý nechápal proč. Údajně den před tím nebo ráno jim bylo špatně, stále podotýkal, že Monika zatahla závěsy a že zůstali všichni na pokoji. Natož jsem mu hned řekla, jak je možné, že když ví, že dítěti je špatně a že, jak on uvádí, někdy byla i malátná, proč nešli k lékaři a on na to odpovídal „Monika byla sestra, proč zase já, proč ne Monika“. Myslím zdravotní sestra. Proč Monika je prostě nevzala k lékaři. Říkal, že setrvali na pokoji, neustále zvraceli, měli průjmy, že se střídali na toaletě. Když jsem mu položila otázku, že mi je divné, protože Klárinka byla vždycky živé, aktivní dítě a když si to srovnám i s mojí dcerou, tak představa, že mi dítě leží celý den na hotelovém pokoji, zatažené závěsy, bez televize, bez ničeho, stále mi to nešlo do hlavy, jak je možné, že to dítě jenom takhle leží, tak mi řekl, že nechtěla nic, že pouze ležela a že už potom nezvracela. Pak řekl, že ke konci už Monika nechodila na toaletu, že tam měla nějaký kyblík, do kterého zvracela. Pak mi ještě zmínil, že šel údajně pro nějakou vodu ve večerních hodinách, čas si přesně nepamatuji a že Monika s Klárkou zůstaly na pokoji. Pak že se vrátil, že se napili, Monika se ho prý tázala, zda-li už jde spát, on řekl, že spát nemůže, že se mu špatně leží a tím to vlastně skončilo. Spali, dokud je prostě nenašel na tom pokoji mrtvé.

Jaké bylo soužití obžalovaného s Monikou Kramnou, jejich vztahy, zda jsem pozorovala nějaké zvláštnosti, jak spolu vycházeli a jaký byl vztah k dceři jak jeho, tak matky Moniky, k tomu uvádím, že když jsem na začátku říkala, tak jsem s bratrem v kontaktu nějakých 10 let nebyla, vídávali jsme se občas na návštěvách u mých rodičů. Tam mi přišlo soužití normální, jediné, co mě zarazilo nebo mi vždycky bylo divné, že nikdy svoji dceru Klárku, když to vezmu já vůči své dceři, nějak neobjal, nepolíbil, přišlo mi, že to bylo z jeho strany hodně chladné. Jinak nic konkrétního k jejich soužití nevím, protože jsem nebyla s nimi v kontaktu. S Monikou jsme nikdy před návštěvou nějaké takové věci neprobíraly a tím, že jsem nekomunikovala s mým bratrem, tak jakoby trochu chladl vztah mezi mnou a Monikou. Takže nic konkrétního nevím.

K dotazu, že jsem se zmiňovala, že jsem byla v nejčastějším kontaktu s Klárkou, která mě navštěvovala i s mou matkou, její babičkou, zda se můžu vyjádřit, pokud o tom byla řeč, jak se vyjadřovala Klárka ohledně matky nebo jak jsem já pozorovala, jak se ona chovala ke své dceři, uvádím, že nikdy asi nějaká taková konkrétní příležitost nebyla, ale když byla u nás, tak si vždy hrála s mou dcerou nebo byla na zahradě, byla šťastná, veselá u nás, jediné, co bylo možná zvláštní, ale to možná asi tím, že se jí u nás líbilo, někdy nechtěla jít domů, ale to nepodotýkám, že by tam bylo něco špatně, ale prostě byla u nás spokojená. Že by třeba Klárinka řekla nějaké problémy v rodině, to ne, to vím pouze od mé matky, že jednou se tam údajně něco stalo, že Monika byla na nějaké akci a že Petr ji našel fotky ve foťáku a z toho vznikl velký problém. Víím, že tam proběhl i návrh ze strany mého bratra, že může odejít. To bylo určitě před odjezdem, nejsem schopna říct přesně, snad půl roku tak nějak, během roku 2013. Víím, že tady toto mi řekla moje matka, s tím se jí svěčila malá Klárka. Já jsem dál po tom nepátrala, nic bližšího o tom nevím.

Zda bych mohla říct něco bližšího o vztahu obžalovaného s paní Waśniowskou, zda to bylo ještě v době, kdy jsem sdílela společnou domácnost se svými rodiči, o jaký vztah se jednalo, případně proč byl tento vztah ukončen, kdo byl iniciátorem případného rozchodu, jak to pan obžalovaný nesl, k tomu uvádím, že to byla jeho první dlouhodobá přítelkyně, se kterou později i chvíli bydlel ve společné domácnosti. Když jsem se bavila s Lucií, tak říkala, že jí ke konci Petr dost hlídá, jinak že žádné problémy konkrétně nebyly. Co se týče jejich rozchodu, přesně nevím, co bylo příčinou. Vím, že svým způsobem na ni žárlil, protože dělala v lázních na recepci, on v té době tam byl jako strážný. Co jediné můžu říct, že když se rozešli, tak vím, že to špatně nesl a když jsem se s Lucií setkala, tak mi řekla, že ho překvapila jeho reakce a to ta, že v bytě začal tlouct hlavou o zeď. V jaké situaci, k tomu uvádím, že když se rozcházeli. Kdo byl iniciátorem rozchodu, konkrétně nevím. Ale toto mi sdělila Lucie, až když jsme se setkaly a probíraly mého bratra. Bylo to, když byl v Egyptě, když začala ta nedůvěra, tak přiznávám, že jsem ji sama oslovila a chtěla jsem vědět, jak se choval vůči ní, zda-li tam byly nějaké náznaky agrese, násilí. Ona říkala, že ne, že žili normálně, potom se rozešli, že ji bratr hlídal, ale jediné, co mi podotkla bylo to, že ji zarazil ten rozchod, jak reagoval.

Zda jsem se dopustila něčeho v tom smyslu, že bych se snažila nějak ovlivňovat paní svědkyni Lucii Waśniowskou, ovlivňovat její postoj k bratrovi a k situaci, k tomu uvádím, že ne. Já jsem se s ní pouze sešla a ona byla tou tragédií hodně zasažena a jediné, co jsem říkala, že bych chtěla pochopit jejich manželství, ptala jsem se, jak se choval bratr vůči ní, jak fungovali, jak reagoval, když se rozcházeli atd. Ale určitě jsem ji neovlivňovala, setkání bylo zhruba na hodinku, sešly jsme se na kávu v Karviné.

Zda jsem se jí zmiňovala případně o tom, jaký je můj tehdejší postoj k celé události v Egyptě, k bratrovi, k tomu uvádím, že ano, řekla jsem jí, že mému bratrovi nevěřím a že sama chci pochopit situaci, snažila jsem se zjistit nějaké informace, ale bohužel jediné to, co mi Lucie řekla, bylo to, co jsem teď uvedla, ale určitě jsem ji neovlivňovala.

Když jsem hovořila s bratrem během jeho pobytu v Egyptě a popisoval průběh toho dne, zda popisoval bratr případně, jakým způsobem gradovaly či se zeslabovaly zdravotní projevy u jednotlivých osob na pokoji, k tomu uvádím, že říkal, že Monika neustále zvracela, měla průjem, že neměli ani možnost se na toaletě vyměnit, potom tam byl kyblík u postele, asi už byla vyčerpaná, jak on uvádí, ale Klárka údajně zvracela snad párkrát a průjem mi říkal, že měla chvíli, ale pak už ne. Mně to pořád nesesedělo, protože mi přijde zvláštní, když je dítě takhle apatické, nereaguje, leží, má zatažené závěsy, je pořád po tmě, protože on uváděl i to, že celou dobu nebyla zapnutá televize a mně to nesesedělo. Ona ani Monika po celý den neopustily pokoj, tak to uvedl.

Pokud přišla na to řeč, zda se chtěla jeho dcera vzdálit z pokoje nebo si zajít na procházku, zda ji to nabídl, k tomu uvádím, že ne, nikdy. O tom nebyla vůbec řeč, takto se vůbec nezmnínil, pouze řekl, že celou dobu ležela na posteli.

Zda popisoval obžalovaný, co měla na sobě oblečeno toho dne jeho manželka, jeho dcera, případně on a jak bylo s věcmi naloženo, k tomu uvádím, že ano, řekl mi,

potom sklouzla diskuze na to, že mu přišlo divné, že když našel mrtvou Moniku, tak že neměla spodní prádlo, kalhotky a stále toto řešil, že nikdy takto nespávala, že si ani nevzpomíná, kdy by takhle zůstala a tady toto mu přišlo hrozně divné. Pak došlo i k tomu, že stále podotýkal, že tam byla nějaká cola a že když se vrátil do pokoje zpět, když šel večer pro vodu, že údajně z coly bylo hodně upité a komunikace směřovala zase tím směrem, že je někdo musel otrávit, ale pak přišla i komunikace na to, že to mohla udělat Monika, což jsem na to reagovala, proč by vlastní matka chtěla zabít své dítě. Přišlo mi to nesmyslné.

K popisu oblečení a jak s tím oblečením bylo případně naloženo, zda jsme na toto téma vedli řeč, k tomu uvádím, že vím, že uváděl, že Klárka měla nějaké šortky a tričko, Monika nějaké tričko a co se týče potom věcí, tak mi řekl, že věci dal někde na recepci, že věci po Monice a Klárce dal pryč. Že si nechal pouze věci na památku.

Co se týče konkrétně těch věcí, které měly v kritickou dobu na sobě oblečeny manželka a dcera, zda jsme hovořili o tom, zda je má nebo nemá k dispozici pan obžalovaný, jakým způsobem s nimi naložil nebo jak má s nimi naložit, k tomu uvádím, že si vzpomínám na tu situaci, že mi řekl, že když se vrátil zpět a Monika s Klárkou už na pokoji nebyly, že tam zůstaly věci po Monice a Klárce a ty věci sbalil a přesunul se do nového pokoje. Jestli k tomu uváděl ještě něco, si nevybavuji.

Pokud obžalovaný při výslechu prohlásil, že jsem mu měla sdělit, aby věci, ve kterých spaly manželka a dcera, které měly toho dne na sobě, aby je vyhodil, pak uvádím, že to v žádném případě není pravda.

Ohledně věcí, pokud jsme spolu hovořili na toto téma, zda se případně zmiňoval, zda tam bylo nějaké zařízení pokoje nebo postele, oblečení nebo cokoli jiného kromě kyblíků a WC, co jsem říkala, že tam chodili zvracet a na toaletu, potřísněno nebo ušpiněno zvratky, k tomu uvádím, že ano, k tomu jsme došli taky, protože říkal, že v ten den viděl nebo potkal uklízeče, který uklízí pokoje, řekl, že si od něj vzal nějaké pití, že nechce uklidit pokoj, že si vezme jenom pití, že jim dneska není dobře. Takhle mi to líčil. Pak uvedl, že údajně Klárka se jednou pozvracela na postel a tak povlečení stáhl a nechal na pokoji. Mně zase samozřejmě nešlo do hlavy to, proč pozvracené věci si nevyměnil, proč pokoj nechtěl uklidit alespoň částečně. Představa, že máte zavřená okna, máte zatažené závěsy, tři lidé zvrací, mají průjmy, tak mi stále nešlo do hlavy, jak tam vůbec ti lidi mohli fungovat a žít, ale on říkal, že tady toto měnit nechtěl, že si vzal pouze pití a řekl, že ten pokoj dneska uklidit nechce. Proč to nechtěl, mi nevysvětlil. Nikdy mi nic konkrétně tady z těchto věcí, co mi přišly jako člověku divné, nevysvětlil.

Během komunikace, když byl ještě v Egyptě, případně pokud jsem se zmiňovala já nebo naopak on mi, že by mohla udělat čin jeho manželka – otrávit sebe a dceru a pokud na toto téma byla řeč, kdo s verzí přišel jako první, k tomu uvádím, že můj bratr. Zda jsem si schopna vybavit časovou posloupnost, resp. to, v jakém časovém úseku se o tom zmínil od začátku naší komunikace, k tomu uvádím, že to bylo v ten den, kdy jsme několikrát telefonicky hovořili, to byl hovor za hovorem, ale už si přesně nevybavuji, jestli to bylo v ten den k večeru nebo na druhý den. Mělo to takový sled, že nejdřív to měla být otrava, pak se klonil k tomu, že to mohla udělat Monika a že možná je chtěla otrávit všechny, ale nevyšlo to. Takový nějaký průběh to mělo, ale konkrétně, který den, v který čas, si nevybavuji.

Zda jsem se někdy zmiňovala bratrovi o tom, případně pokud ano, zda jsem mu poskytovala nějaké konkrétní informace o tom, že jeho manželka mu měla být nevěrná, k tomu uvádím, že ne. Zda jsem v době pobytu v Egyptě měla i nějaké takové informace, k tomu uvádím, že byly nějaké náznaky, ale už nevím přesně odkud, jestli z okolí, že údajně Monika mohla být nevěrná, ale já jsem nikdy na to nepřišla, jestli Monika byla nebo nebyla nevěrná, ale můj bratr to celou dobu řešil a jedině, co ho zajímalo, bylo, zda-li mu Monika opravdu byla nevěrná. Já jsem tuto otázku před ním neotevřela.

K dotazu, že jsem po určitou dobu bratra zastupovala, jednala jsem s úřady, ministerstvem, cestovní kanceláří, pojišťovnamí, zda mi udělil můj bratr nějakou plnou moc, pokud ano, zda se jednalo o písemnou plnou moc k jednání za něj a v jakém rozsahu byla plná moc udělena, uvádím, že ano, plnou moc mi udělil. Nejdříve to bylo telefonicky, protože nikdo se mnou nechtěl komunikovat, že nejsem součástí rodiny, že jsem pouze příbuzná, tak jsme se domluvili, že byla ústní a potom mi pomocí cestovní kanceláře Blue Style zajistila plnou moc delegátka, která tam byla nebo průvodce zajistil ověření a ověřovalo se to přímo v Egyptě. Pak mi byla plná moc zpět doručena a na základě ověřené plné moci jsem bratra zastupovala.

Zda bych se mohla vyjádřit k rozsahu plné moc, k čemu jsem byla zplnomocněna, k tomu uvádím, že se jednalo o plnou moc ohledně zastupování bytu, tzn. abych mohla řešit veškeré věci, co se týče veškerých plateb, záležitostí, byla to všeobecná plná moc. Za bratra jsem řešila všechno, tzn. hlavně účet za telefon, platily se výdaje za byt, veškeré s tím spojené věci.

Kdo nesl náklady – poplatky za byt, telefon a další, k tomu uvádím, že nejdříve jsem to platila já z našeho účtu a potom mi to rodiče uhradili.

Vůči bratrovi nemám žádné pohledávky, jedině, co jsem si nenárokovala, tak to byly mé výdaje za telefon, ale ty jsem nikdy nežádala. Rodiče mi zaplatili veškeré výdaje, tzn. veškeré poplatky, telefon, platilo se pojištění, spoření. Co se týče pohřbu, pohřeb se platil napůl s rodinou od Moniky. Hrobové místo jsem platila já. Když jsem to převedla na bratra Moniky, tak jsem na tom netrvala, ale Radmil mi peníze za hrobové místo, byly to necelé 3.000,- Kč, dal v hotovosti. Bylo to sepsáno i na hřbitovní správě.

Zda někdy došlo k nějaké situaci, když jsem zařizovala veškeré finanční záležitosti pana obžalovaného po dobu jeho nepřítomnosti v České republice, že bych uvažovala nebo bychom s rodiči uvažovali nebo bych bratrovi nějak nabízela, že už nejsem schopna hradit všechny náklady a že by se mělo nějakým způsobem naložit s nemovitostmi, které byly v jeho majetku, ať již prodej bytu nebo prodat osobní vozidlo apod., zda se to řešilo, k tomu uvádím, že ne, tady došlo pouze k situaci, kdy jsem říkala rodičům, že takhle to dál nejde, že finance k tomu nemají, že jednou, až dojde k nějakému zastupování nebo nákladům, tak samozřejmě se musí k tomu postavit bratr, ale vždycky jsem všechno hradila já včetně telefonu, který přišel na 80.000,- Kč, ale že bych trvala, že musí prodat nějaký majetek, to v žádném případě. To ani prodat nešlo, to jsem říkala i rodičům, protože to bylo součástí dědického řízení, takže to ani nejde.

Zda se zmiňoval bratr o tom nebo zda mám poznatky o tom, že by byl v Egyptě kontaktován nějakými osobami, které by mu nabízely právní pomoc, že by o ni uvažoval, či k ní došlo, k tomu uvádím, že jediné, o čem se zmínil, ale to bylo na konci jeho pobytu, že se tam s nějakými lidmi seznámil. Víím, že údajně plánoval, že z Egypta nějakým způsobem nelegálně odjede, ale když jsem se ptala na podrobnosti, tak mi řekl, ať to neřeším, že si tady toto všechno sám vyřeší. Víím, že se tam s nějakými lidmi seznámil, že mu údajně byla nabídnuta i právní pomoc, ale z jaké strany, to konkrétně nevím.

Jaký byl vztah mého bratra k médiím, když jsem s ním hovořila, jak se k tomu stavěl, do jaké míry je vyhledával nebo ho obtěžovali, zda jsem ho i já nějakým způsobem ponukla k tomu, aby byl vstřícný k médiím či naopak, k tomu uvádím, že s médií to začalo tak, že když jsem se vrátila z Karviné z domu v tu danou událost, nevím, jakým způsobem, tak byly již média – Česká televize u nás a musím říct, že i Česká televize mi hodně pomohla, dala mi kontakty, protože já jsem nikdy tu situaci nezažila, nevěděla jsem, s kým mám komunikovat, jak mám komunikovat, takže se to rozjelo přes média. Pak nastala situace, že můj bratr si vyžádal, ať tam média přijedou, což jsem říkala České televizi, jestli by byli ochotni tam zajet, že s nimi bude hovořit, ale oni mi sdělili, že v té době tam byla událost v Káhiře, že musí být v Káhiře, takže mi dají kontakt, že tam je televize Nova a víím, že Nova s ním začala komunikovat a celou dobu s ním byla v kontaktu, ale to bylo na jeho žádost, ne na mou žádost, on si tady toto vyžádal. Já jsem to pouze zprostředkovala. Ještě bych možná chtěla zmínit jeho pobyt v Egyptě, kdy cestovní kancelář Blue Style hradila veškeré náklady a mně už to přišlo v určitou chvíli až zvláštní, že tady toto platí, tak jsem říkala, že když tak ať nám zajistí nějaký pokoj za slušnou cenu, že si to uhradíme, ale můj bratr trval na tom, že nemá finance, ať zajistím, aby to platil Blue Style. Tak jsem je slušně požádala, oni samozřejmě řekli ano, že tyto náklady ponесou oni, takže celý pobyt můj bratr po celou dobu nic neplatil.

Co je mi známo o tom, že by měl můj bratr zakázáno vycestovat po určitou dobu z Egypta egyptskými orgány a že by případně uvažoval, že tento zákaz nebude respektovat a přes tento zákaz se vzdálí z území Egypta, případně jaké kroky k tomu činil, k tomu uvádím, že prvotní zákaz, si myslím, ještě bral dobře, protože si myslel, že v rámci odletu odletí. Dostal zákaz, že musí zůstat, tak to relativně bral dobře. Pak na mě i svým způsobem tlačil, ať mu nějakým způsobem pomůžu vycestovat jako zajistit, já jsem mu říkala, že musí tu dobu vydržet, že má zákaz. Pak nastala situace, že mi řekl, že se tam s někým seznámil a uvažoval, že z Egypta nelegálně odjede. Podrobnosti mi nikdy neřekl.

Zda byly nějaké hovory o tom, jakým způsobem by mělo vycestování proběhnout, jakou formou nebo zda osoby, s kterými měl ohledně toho komunikovat, neznám, k tomu uvádím, že se zmiňoval pouze, že je v kontaktu s panem Škorpíkem, ale že se o tady tyto věci starat nemám, takže i když jsem na něho svým způsobem tlačila, ať mi něco řekne, tak mi neřekl.

Jakou roli v komunikaci s obžalovaným hrál pan Škorpík, jednak co se týče případného se vzdání se z Egypta, ale i obecně, jestli se nějak angažoval ve věci, zda pro něho činil nějaké služby nebo mu poskytoval nějaké rady, pokud o tom víím, k tomu uvádím, že pro mě to bylo vždycky zarážející, že i přes takový věkový rozdíl mezi mým bratrem a panem Škorpíkem, on byl první nebo druhý, kdo o tom věděl, co

se stalo a můj bratr byl nejvíce v kontaktu se mnou a s panem Škorpíkem. Já jsem pana Škorpíka vůbec neznala. Veškeré věci v podstatě řešil se mnou a s panem Škorpíkem. On byl součástí, po celou dobu s ním byl v komunikaci.

Zda vím něco o nějakých konkrétních úkonech, které by pro pana obžalovaného dělal, k tomu uvádím, že vím, že mu zajišťoval nějaké věci. Jaké věci, k tomu uvádím, že odpovědi na jeho otázky. Pan Škorpík se údajně vyslovil, že má nějakého známého na kriminálce, stále s ním bratr probíral posmrtné skvrny, stále se mě ptal, jak je to možné, že těla byla celá ztuhlá, modrá, stále podotýkal to, že Monika s Klárkou měly modré rty a tady toto řešil hlavně s panem Škorpíkem, který mu tyto informace přes někoho ověřoval.

Kdy se poprvé začal zajímat o posmrtné skvrny, ztuhlost apod., k tomu uvádím, že mně taky neseděla další věc, kterou jsem bratrovi hned říkala, a to jak je možné, že když leží vedle své dcery, že si nevšimne, že se nehýbe několik hodin, že se Monika nepřevalila. Zase jsem mu uvedla situaci, že přece když malé dítě spí, když to vezmu na moji dceru, několikrát během hodinky se přetočí, převalí, tak samo i člověk nevydrží ležet pořád na jednom místě a on mi řekl, že mu to nepřišlo divné, že mu bylo hrozně špatně a že měl dělat sám co se sebou. I toto mi přišlo zvláštní. Potom řešil posmrtné skvrny, to bylo asi následně za 3, 4 dny, konkrétně si už nevybavuji, kdy přesně ke komunikaci došlo, ale stále to řešil. Chtěl vědět, za jak dlouho vznikají posmrtné skvrny, vím, že pan Škorpík mu tady tyto informace zjišťoval. Pídil se po těch informacích z vlastní iniciativy.

Zda se zmiňoval pan obžalovaný během naší komunikace o tom, jakým způsobem užívali postele, zda byly na pokoji dvě postele, pohovka, jestli tam docházelo k nějakému střídání osob na postelích nebo zda na takové téma nebyla vůbec řeč, k tomu uvádím, že ano, i toto jsme řešili. Můj bratr mi řekl, že Klárinka chvíli spala na posteli u Moniky a chvíli u něho. Jinak jsme to asi neřešili. Vím, že s postelemi se nemanipulovalo, ale pouze říkal, že Klárinka chvíli byla na jedné a potom na druhé posteli.

Zda můžu popsat, jak prožíval tuto situaci – ztráty dvou nejbližších osob můj bratr nebo jak jsem vnímala, že to prožíval po návratu do České republiky, když jsem s ním byla v bezprostředním kontaktu, k tomu uvádím, že to jsem byla v naprostém šoku, protože přijel v naprostém klidu. Vím, že když přijel, tak jednu noc přespal u mých rodičů a potom se normálně vrátil do svého bytu a normálním způsobem fungoval. Zase mi to hlava nebrala, jak je možné, že člověk, který ztratí své nejbližší, je schopen normálně vejít do bytu a úplně normálně fungovat. Když si vezmu zpět, že na základě plné moci jsem musela kolikrát vejít do bytu a vzít nějaké doklady ohledně zaplacení, vyřizování dalších věcí, tak to bylo pro mě hrozně stresující, člověk tam nemohl vydržet déle, než bylo nutné a on normálním způsobem fungoval. Pak začaly jeho avantýry - jedna žena, druhá žena a pro mě to bylo totálně nepochopitelné a doteď to nedokážu pochopit, jak člověk, který ztratí celou rodinu, může normálně fungovat a žít dál.

Podle § 211/3a) tr.ř. se čte výpověď svědkyně Lenky Krečmerové z přípravného řízení z č.l. 392-418.

K tomu svědkyně uvádí:

Po přečtení výpovědi svědkyně k dotazu předsedkyně senátu zdůrazňuje tuto pasáž: K pasáži „Když se vrátil s vodou zpět na pokoj, tak holky se napily, komunikovaly, byly plné při vědomí a nějak mezi 21:00 až 22:00 hod. šli spát“ svědkyně uvádí, ano, to byl poslední kontakt, který mi uvedl, že normálně komunikovala jak Klárinka, tak Monika a pak šli spát, to mi tvrdil.

Jinak trvá na své výpovědi z přípravného řízení včetně toho, co nad rámec uvedla dnes u hlavního líčení.

Dále svědkyně zdůrazňuje, že obžalovaný jí skutečně uvedl, že i on pil z láhví tekutiny nacházející se v pokojovém baru a že to přežil. O tomto se zmiňovala v rámci úvah o možné otravě.

Pokud jsem ve výpovědi uvedla, že po návratu v bytě rodičů, kdy jsme se sešli, jsem byla s bratrem v obývacím pokoji o samotě a že jsem bratrovi řekla, že mu nevěřím a že si myslím, že všechno bylo úplně jinak, než jak to tvrdí on a on že se pouze ironicky zasmál a řekl mi, že už je to jedno, tak tady neříkám, že by mi řekl, že nejsou důkazy, ale že už mu je to jedno, pak se omlouvám, na toto jsem zapoměla, první setkání bylo u moji matky po návratu mého bratra a pak jsme se setkali ještě později jednou před domem rodičů s mým bratrem přímo na parkovišti, a to mi řekl, že nejsou důkazy.

Dále svědkyně vysvětluje, že bratrovi nikdy peníze nepůjčovala, že bratr půjčil peníze jednou jí, bylo to někdy, když bylo dceři 3 roky.

Nad rámec toho, co jste zde konstatovala, přečetla, nechci nic dodat.

Jak byl můj bratr – obžalovaný Petr Kramný manuálně zručný, co si dovedl sám udělat, opravit, případně, jestli vím, jakým způsobem probíhala rekonstrukce jeho bytu, k tomu uvádím, že jediné co vím od rodičů nebo co jsem vyzorovala, bylo, že hodně času vřdycky trávil v garáži, věnoval se autům a co se týče svého domova, tak vím zase od rodičů, že si veškeré věci nebo co mohl, dělal sám, vím o podlaze, že maloval, dělal omítku, ale nic konkrétního ne.

K tomu, jestli mi je něco známo o tom, zda měla Monika nějaké zdravotní problémy, uvádím, že mi jednou mamka říkala, že Monice bylo špatně, že bratr volal lékaře, že měla nějakou slabost. Následně vím od mamky, že údajně byla u nějakého lékaře na kontrolu, konzultaci, tam se nic neprojevovalo, že brala léky na uklidnění, ale to vím vše jen od mé matky, nic konkrétního.

K dotazu, že jsem byla s Monikou v bezprostředním kontaktu, naposledy krátce před dovolenou, když si přijela s manželem pro svoji dceru Klárku, zda se jako laik můžu vyjádřit, zda jsem na ni pozorovala nějaké známky psychické rozladěnosti, psychických problémů, uvádím, že vůbec ne, chovala se úplně normálně, byla veselá.

Senát – bez dotazů

K dotazům státního zástupce KSZ svědkyně uvádí:

K dotazu, že jsem popsala několik způsobů komunikace s bratrem, když byl v Egyptě, k telefonickému styku, zda probíhal přímo případně prostřednictvím pojišťovny nebo oběma způsoby, uvádím, že mi bylo nabídnuto ze strany pojišťovny, že nám zprostředkují hovory, takže počáteční kontakt vždy probíhal tak, že nás pojišťovna spojila a já jsem hovořila s bratrem, tudíž nulové náklady, ale když jsme řešili veškeré záležitosti potom nebo nejprve na začátku něco málo, ale potom přišla nabídka ze strany pojišťovny, tak nám ty hovory byly spojeny. Část hovorů šlo přímo, tam následně proběhla i fakturace, kdy bratrovi přišel vysoký účet za telefon, který jsem hradila a potom nám pojišťovna vždy hovor spojila. Bratr už potom nechtěl komunikovat přes telefon, že je to drahé, tak jsme zvolili komunikaci přes Skype, do té doby jsem Skype nikdy neměla. Úplně první telefonáty byly placené a potom nám to zprostředkovala pojišťovna.

Při zprostředkovaných telefonátech, zda jsme byli upozorňováni na to, že hovory můžou být nějakým způsobem monitorovány, k tomu uvádím, že si na to nevzpomínám, myslím si, že ne.

Při prvních telefonických kontaktech s bratrem, když byl v nemocnici, zda se můžu vyjádřit k tomu, jestli si to vybavím nebo jestli jsem si to už tehdy uvědomovala, jak dýchal, zda se projevoval bolestivě – fyzickou bolest, nikoliv psychickou, zda se tam něco takového objevovalo, k tomu uvádím, že ne.

Během naší komunikace, zda jsem ho někdy informovala o tom, o čem se u nás doma v České republice spekuluje, zejména pokud jde o spekulace v tom směru, kdo smrt mohl způsobit, k tomu uvádím, že ne, pouze jsme řešili jeho nevěru a řešili jsme, jak řekl, že to mohla udělat Monika.

K dotazu, že se mě paní předsedkyně ptala na to, zda jsem bratrovi říkala něco o nevěře, zda jsem se s ním bavila o tom, že by se Monika s ním chtěla rozejít, případně že by to měla být jejich poslední společná dovolená, uvádím, že ne.

Zda jsem schopna uvést, kdy bratr získal v Egyptě přístup na internet, k tomu uvádím, že ano, to bylo během pobytu televize Nova, bylo to hned nějak na začátku, kdy vím, že přes pana Kočárka mu zakoupili SIM kartu datovou, zprovoznili mu internet a od té doby měl přístup na internet a časový sled, určitě to bylo před pohřbem, protože i pohřeb sledoval v rámci internetu.

Zda jsem uvažovala nebo někdo z naší rodiny, že by za bratrem někdo jel do Egypta, k tomu uvádím, že ano, uvažovali jsme i nad touto variantou. Já osobně jsem tam nejela, protože manžel s tím nesouhlasil, původně a hlavně ze strany mé matky byl tlak, ať tam za ním jedeme, ať tam není sám, tak jsem potom přesvědčila mého manžela, že za mým bratrem pojedeme a samozřejmě už tam byla nedůvěra, tak jsem mu řekla, že ano, že můj manžel za ním pojedou, ale že si tu letenku můj bratr uhradí. Můj bratr, když zjistil, že tuto letenku si musí uhradit, tak následně volal moji matce s tím, že nechce, aby můj manžel za mým bratrem přiletěl, protože by to psychicky nedal a tlačil na moji matku, ať tento odlet vůbec nerealizujeme. Zase tato

situace mi přišla divná, ale byl to vlastně nápad mého manžela, ať mu řeknu, že si letenku uhradí a přesně to zafungovalo i to, že s tím nechtěl mít spojené zase další náklady.

Když z návštěvy mého manžela sešlo, zda se dožadoval, aby ho navštívil někdo jiný za jiných okolností, k tomu uvádím, že si myslím, že ne. I když si vzpomínám na jednu situaci, ale sled už přesně nevím, ale vím, že údajně za ním měl letět nějaký známý, kamarád, ale jak to probíhalo, kdy to bylo, si už nevzpomínám.

Zda jsem se bavila s bratrem někdy o nějakém sešitě v jejich domácnosti, k tomu uvádím, že když jsem něco hledala nebo jsem potřebovala najít, tak jsem to řešila s mým bratrem a vím, že tam nějaký sešit byl, kde se zapisovaly kontakty, byly tam nějaké kartičky od lékařů a asi nějaká dokumentace domácnosti. Sešit měl být v kuchyňské lince.

Ve výpovědi, která se vztahovala k Lucii Waśniowské, jsem uvedla, že mi paní Lucie sdělila, že jejich soužití bylo normální, že ji hlídal a že ji nakonec zarazilo, že při rozchodu bouchal hlavou o zeď, pokud se mě tážete na tu část, „že ji hlídal“, co mi přesně Lucie Waśniowská sdělila, jestli pouze tuto větu nebo to nějak dále specifikovala, k tomu uvádím, že tam byly telefonické hovory, kdy přijde, kde je a vím, že z práce se taky nikde nemohla nějakým způsobem zdržovat, asi taková forma hlídání.

Pokud z mé výpovědi také vyplynulo, že během bratrova pobytu v Egyptě jsem byla u něj v bytě, zda jsem si všimla, zda na zdech, případně na nábytku jsou nějaké rodinné fotky, zejména fotky Moniky a Klárky, v době, když jsem byla nebo bývala v jeho bytě a on byl ještě v Egyptě, pak uvádím, že nějaká fotografie byla na komodě v obýváku, ale to si už opravdu nevybavuji. Já jsem se v bytě moc nezdržovala, bylo mi to hrozně nepříjemné, takže jsem to ani nevnímala. Co bylo na fotce nebo kdo na fotce byl, si nevybavím.

K dotazům zmocněnkyně poškozených svědkyně uvádí:

Pokud z mé výpovědi vyplynulo, že jsem byla v kontaktu s bratrem Moniky Radmilem, podle toho, co jsem vnímala, jak nesl smrt své sestry a své neteře, pak uvádím, že hodně špatně, myslím si, že jsme na tom trošku podobně, stále se s tím neumíme vyrovnat. Na začátku byl z toho hodně zmatený, ani nevěděl, co má dělat, tak jsme si vzájemně byli oporou, ale vím, že stále to nese psychicky špatně.

Kdo hradil nový náhrobek poté, co došlo k zásahu na hrobu ze strany mého bratra a jeho matky, k tomu uvádím, že jsem nabídla Radmilovi, že náhrobek samozřejmě zafinancujeme, protože vím, že finance neměl, ale on si trval na tom, že náhrobek zafinancuje sám, nijak se mi s tím nesvěřoval, pouze vím, že si na to musel půjčit, ale trval na tom, že pro svoji sestru a neteřinku náhrobek zaplatí.

Při situaci, kdy jsem se tam dostavila, když mi volali z hřbitovní správy, abych si obstarala i zeminu, kromě tohohle, došlo k nějakému přemístění nebo dokonce snad k odstranění nějaké části výzdoby, k tomu uvádím, že ano, když jsem přišla na hrob,

hrob byl zcela odkrytý, byly tam zbytky hlíny a veškeré plyšáky a věci, které byly na hrobě, byly hozeny pouze na trávě jakoby za hrobem.

Zda vím konkrétně, kdo se na odstraňování této výzdoby měl podílet, k tomu uvádím, že moje matka.

Zda jsme nějak řešili, když byl můj bratr v Egyptě, výpisy hovorů z jeho telefonu za dobu, co se vlastně stalo to neštěstí, kdo volal nebo zda požadoval po mně bratr, abych mu nějakým způsobem opatřila výpisy hovorů, k tomu uvádím, že ne.

Zda jsem mu posílala nějaké výpisy z hovorů z jeho telefonu, k tomu uvádím, že to bylo tak, že můj bratr chtěl fakturaci vidět, přeposílala jsem mu vždycky emailovou dokumentaci, která mi přicházela z Nošovic, tak jsem mu ji posílala na email. Bylo to z důvodu fakturace, přeposílala jsem mu celou fakturaci a já jsem to pouze hradila.

Zda se mnou nějak řešil cenu hovorů, k tomu uvádím, že ano, samozřejmě, byl z toho v šoku. Já jsem mu říkala, že bohužel tady toto musíme uhradit, on samozřejmě trval na tom, že bude chtít po Telefonice slevu, že se dostal do té situace a pořád řešil jenom věci, aby ten účet neplatil. Bohužel jsem mu stále říkala, že peníze se provolaly, že se to musí zaplatit. Víím, že se tam i řešila nějaká sleva, ale jak to konkrétně dopadlo, zda-li mu tu částku vrátili, nevím, ale z mého účtu odešla plná částka za fakturu.

Jakým stylem a způsobem hovořil můj bratr o jeho zemřelé manželce poté, co došlo k úmrtí, k tomu uvádím, že jak jsem již zmínila na začátku, přišlo mi, že vůbec nechápu, jak takto může komunikovat, nepřišla mi tam žádná nějaká lítost, nehovořil ani pořádně o své dceři a potom nastal úplně neskutečný zvrat, a to bylo při komunikaci přes Skype, když jsem mu řekla změnu, co nám bylo řečeno u dědického řízení od paní notářky, že třetinu majetku bude dědit rodina po Monice, natož on reagoval, že Monika přišla s holým zadkem, tak s holým zadkem odejde. To už jsem zmínila.

Zda se mnou probíral jakýmkoliv způsobem např. facebookový profil Moniky, k tomu uvádím, že ano, i toto jsme řešili. Říkal mi, že Monika si dopisovala s x muži, že se mu to nelíbilo. Víím, že potom na jeho pokyn Monika nějakou dobu na facebook nemohla, ale potom byla domluva, že facebook si zprovozní s tím, že on tam bude mít přístup, takže byla kontrolována.

Zda se mnou někdy probíral vzájemné intimní soužití, že by si na něco stěžoval, jestli to vůbec se mnou někdy probíral ať už předtím nebo potom, k tomu uvádím, že ano, i toto probíral, ale pouze říkal, že Monika byla odtazítá, že intimnosti nechtěla, neměla zájem.

K dotazu, že jsem uvedla zásadní věc, že když jsem mu sdělila, že mu nevěřím, tak že se mi vysmál a řekl, že nejsou důkazy, jaký byl vizuální vjem, jak jsem vnímala celou situaci, zda bych mohla podrobněji popsat, konkrétně, jak se tvářil, jak jsem to vnímala, jakým stylem to uváděl, uvádím, že jsem z toho byla naprosto v šoku, ale už i při té komunikaci u mé matky, když jsem mu říkala, že mu nevěřím, on se mi neustále jenom vysmíval, takže takový ten arogantní úsměv. Hned odešel zpět k rodičům a já jsem odjela. Neprojevoval nějaké emoce, pouze se mi vysmál.

K dotazům obhájkyně svědkyně uvádí:

Zda mi bratr nesl nějakou kytici po přeletu, k tomu uvádím, že ano, přinesl mi kytici, donesl mi ještě nějaký likér, že mi za tady toto děkuje.

Kdy jsem naposledy byla s bratrem společně v jeho bytě, k tomu uvádím, že jsem nebyla.

Z čeho tedy usuzuji, že normálně v bytě žil, k tomu uvádím, že normálně usuzuji, že člověk, který se vrátí do místa, kde žil se svoji rodinou – dcerou, manželkou, se jen tak normálně vrátí. Já když si vzpomenu, že jsem tam docházela pro nějaké věci, tak už při momentu, kdy otevřete dveře, vidíte věci, botičky, cítíte rodinu celkově, pro mě to bylo nepochopitelné, že jen tak dokáže vejít, přespat a normálně v bytě bydlet.

K dotazu, zda si vzpomenu, jak dlouho jsem prostřednictvím asistenční linky pojišťovny Allianz s bratrem komunikovala, uvádím, že několikrát. Na počet dnů, jak dlouho, si nevzpomínám, jestli to bylo čtyři, pět dnů. Víím, že tato nabídka přišla, ale potom se to zmírňovalo a my jsme přešli na Skype, tak už jsme nechtěli.

Zda si vzpomenu na obsah hovorů, které byly uskutečňovány prostřednictvím této asistenční linky Allianz, k tomu uvádím, že se řešilo pořád jedno a to samé, co se stalo, kdy se stalo, co se mohlo stát.

Konstatuje se, že k žádosti obhájkyně se čte přepis hovoru ze dne 2.8.2013 mezi obžalovaným Petrem Kramným, svědkyní a také operátorem pojišťovny Allianz, konkrétně část hovoru z č.l. 2306.

K tomuto hovoru uvádím, že možná tato komunikace proběhla, ale víím, že jsme to řešily i s mamkou a mamka mi říkala, aby netrpěl, neměl to na očích, tak jsem asi tuto větu řekla, nevím, už si nevzpomínám.

Dále se čte přepis hovoru ze dne 3.8.2013 z č.l. 2334 - volající Allianz pojišťovna – Jakub Fiala, Lenka Krečmerová, volaný Petr Kramný.

Zda trvám na tom, co jsem vypověděla, že se spekulacemi o tom, že Monika mohla být původcem neštěstí, přišel pan Kramný, k tomu uvádím, že tato komunikace, kterou tady uvádíte, byla zároveň i komunikace přes Skype. Toto není jediná komunikace v době, která byla. Jestli trvám na své výpovědi tak, jak jsem to vnímala a cítila já a jak jsem tady vypovídala, k tomu uvádím, že ano, to bylo hned na začátku.

Dále se čte přepis hovoru ze dne 4.8.2013 z č.l. 2359, počínaje nahrávkou 00:02:00 hod.

Proč jsem chtěla vědět, kdo je nejlepší kamarádkou zemřelé Moniky, k tomu uvádím, že jsem to chtěla vědět proto, protože na začátku jsme pátrali, co se vůbec stalo a jak se to mohlo stát a víím, že potom, když mi bratr řekl, kdo je ta kamarádka, tak trval

na tom, abych za ní zašla, já jsem za ní nebyla. Znovu podotýkám, že komunikace, kterou tady čtete, byla potom ještě jedna komunikace přes Skype, takže to jsou pouze úryvky z nějaké komunikace. Přes Skype jsme řešili věci, kde mi bratr uváděl, jaké byly jeho kamarádky, jak žily atd. Ano, já jsem mu řekla na to, že žil s někým, koho nezná, takhle mi to líčil.

Dále se čte přepis hovoru ze dne 4.8.2013 z č.l. 2363, počínaje nahrávkou od 00:30:10 hod., první odstavec shora.

Obhájkyně uvádí:

Svědkyňě tady řekla, že svému bratrovi neříkala ničeho o tom, jak se má k věcem své manželky a dcery zachovat a v tomto hovoru od 00:07:16 hod. na č.l. 2371 je právě komunikace svědkyně a jejího bratra.

Dále se čte přepis hovoru ze dne 4.8.2013 z č.l. 2371 počínaje 00:07:16 hod.

Svědkyňě uvádí:

K hovoru uvádím, že část komunikace probíhala i přes Skype a vím, že mi i matka říkala, ať ho podržíme, že mu ty věci budou připomínat neteř, ale ta myšlenka není z mé hlavy.

Předsedkyně senátu uvádí:

Zdůrazňuji, že tento hovor se nevztahuje k věcem a oděvním svrškům, které měly dcera a manželka obžalovaného v době smrti na sobě. Tato komunikace, kterou jsem četla, zjevně směřuje k tomu, jak má být naloženo obecně s věcmi, které tam zůstaly po zemřelých a s kufry. Určitě se nejedná o komunikaci dva dny po události, jak tady vypovídal pan obžalovaný, že po dvou dnech věci vyhodil a že ho k tomu vyzvala jeho sestra.

K dotazům obhájkyně svědkyně uvádí:

Zda jsem řekla bratrovi v průběhu těchto hovorů, že ho z ničeho neobviňuji, k tomu uvádím, že nerozumím otázce, z čeho ho nemám obviňovat?

V průběhu těchto hovorů, které byly prostřednictvím asistenční linky Allianz, zda jsem řekla bratrovi, že ho z ničeho neobviňuji, k tomu uvádím, že si na to nevzpomínám, pouze vím, že na začátku jsem mu samozřejmě věřila, zajišťovala různé věci, neměla jsem čas ani možnost dál nad tím přemýšlet, ale na to si nevzpomínám.

Po příletu do Prahy mě bratr kontaktoval. Co po mně chtěl, k tomu uvádím, že je někde zadržený nebo že ho někde bokem dali, ať zjistím nějaké informace.

Zda chtěl po mně bratr, abych informovala Policii ČR o tom, že přiletěl, k tomu uvádím, že ano. Policii o tom, že přiletěl, jsem informovala.

Obžalovaný dotázán dle § 214 tr.ř. uvádí:

Paní svědkyně, vy jste tady popisovala naše dětství v tom, že jsem vám měl nějakým způsobem ubližovat a měl jsem snad utíkat z domu, můžete tady říct, v kolika letech to asi bylo, kolik vám zrovna bylo v té době let?

Svědka uvádí:

Když jsme byli malí, vždy jsme jezdili i na prázdniny a často na naši chatu a nejčastěji útky byly do lesa, kde jsme pana Kramného potom i hledali. Z domova přímo, že utíkal ne, ale nechtěl chodit do školy a další způsoby.

Obžalovaný uvádí:

Já jsem se ptal, kolik vám bylo v té době let?

Svědka uvádí:

Pobývala jsem na základní škole, tzn. plus mínus první stupeň.

Obžalovaný uvádí:

Takže vám bylo zhruba 6 let, tzn. je to víc než 30 let a vy si to takhle pamatujete?

Svědka uvádí:

Ano, pamatuji si to.

Obžalovaný uvádí:

Vám v té době bylo 6 let, mně je o rok míň, tzn. v 5 letech si nedokážu představit, že někdo utíká z chaty.

Předsedka senátu uvádí:

Paní svědkyně řekla, že se to vztahovalo i k tomu, že jste nechtěl chodit do školy, takže se to určitě nevztahovalo jenom do období, kdy vám bylo 5 let. Jinak časově to nevymezila na rok, takže nekládejte do úst paní svědkyni to, co ona neřekla.

Obžalovaný uvádí:

Jen jsem chtěl říct, že ve škole jsem nikdy neměl žádnou neomluvenou hodinu, takže do školy jsem chodil.

Jakým způsobem jste se vyjadřovala po tragédií svým rodičům o Monice?

Svědkyňe uvádí:

Nerozumím otázce.

Obžalovaný uvádí:

Rodiče mi řekli, že jste se o Monice vyjadřovala dosti až nevhodným způsobem, takže jakým způsobem jste se vyjadřovala o Monice hned po té tragédii?

Svědkyňe uvádí:

O Monice jsem se nevhodným způsobem určitě nevyjadřovala.

Obžalovaný uvádí:

Takže rodiče na toto přišli jak, když jste jim měla říct, že pokud se prokáže, že to udělala Monika, tak že ji vlastnoručně vyhrabete z hrobu a můžete mi odpovědět, jestli jste na samém začátku trvala na dvojhrobu a proč?

Svědkyňe uvádí:

Na první otázku samozřejmě ne a na druhou, to jsme řešili s mými rodiči, zda-li jeden nebo dvojhrob, protože moje matka říkala, že když se bude zařizovat hrob, že už můžeme vzít dvojhrob, ale nakonec jsme se domluvili, že uděláme jednohrob. Nic víc. To bylo těsně předtím, než jsme zařizovali hrobové místo a následně pohřeb.

Obžalovaný uvádí:

Snažila jste se ještě nějakým způsobem ovlivnit své rodiče na samém počátku o tom, že by to mohla udělat Monika?

Svědkyňe uvádí:

Ne.

Svědkyňe nežadá svědečné.

V 11:10 hod. se hlavní líčení přerušuje do 11:20 hod.

*V 11:20 hod. pokračováno v hlavním líčení v nezměněném složení senátu,
státní zástupce KSZ, obžalovaný – pouta sňata, obhájkyně,
zmocněnkyně poškozených, poškozený Karel Rychlý.*

Dostavila se svědkyně

Irena Rychlá, gen. č. I. 329, totožnost ověřena dle OP, matka obžalovaného, poučena dle §§ 100/1,2, 101 tr.ř., a po seznámení s předmětem výslechu **uvádí:**

Poučení jsem porozuměla včetně výslovného poučení, že jako matka obžalovaného mám právo nevypovídat, tohoto práva nevyužívám a budu vypovídat.

Pokud mi bylo předsedkyní senátu předestřeno, že jsem již byla vyslechnuta v přípravném řízení v březnu 2014 v postavení svědka, pak uvádím, že tehdy jsem vypovíдалa dobrovolně, nebyla jsem nikým ovlivňována, jak mám vypovídat, vypovíдалa jsem popravdě a na této výpovědi si trvám.

Já bych napřed chtěla říct, že je mi velmi líto, co se stalo, nás to zasáhlo všechny. Je mi líto, že můj syn Petr přišel o rodinu, já jsem přišla prakticky o druhou dceru s manželem a vnučku a je mi líto i rodiny Moniky Niciejových, že přišli taky o dceru a vnučku. To je mi opravdu líto. Zasáhlo nás to hodně, bude to bolet, rána se nikdy nezahojí a budeme s tím všichni žít do smrti. Tak to bylo, je a zůstane.

Pokud chcete vědět něco o Petrovi, byl jako každé dítě. Narodil se jako druhý, napřed se mi narodila dcera Lenka, na druhý rok se mi narodil syn Petr, byli vychováni společně. Poprvé jsem byla vdaná, manželství se jevilo ze začátku jako dobré, rozuměli jsme si, pak ale přišel zlom, manžel začal pít, nechoval se k dětem ani ke mně pěkně, tak jsem se rozvedla. Rodiče – maminka s tatínkem mě vzali s dvěma dětmi domů. Když jsem odešla z baráku, protože jsem bydlela s rodiči prvního manžela na baráku, tak Lenka měla rok a Petrovi ještě rok nebyl, protože oni jsou od sebe o rok a dva měsíce. Rodiče mi se vším pomohli, jak s dětmi, tak po peněžní stránce. Petr s Lenkou chodili do školky, byly to normální hravé děti. Dojde k tomu, že se někdy pošádlily, pobily, zase se usmířily, normální děti. Když začaly chodit do školy, tak se u Peti zjistilo, že je dyslektik, na škole neprojevovali zájem, tak jsem šla s ním, aby se s tím něco dělalo, protože i děti se mu ve škole posmívaly. Když dostal razítko, že je dyslektik, tak toto razítko s ním šlo až do vyučení, byl v pořádku, učil se normálně, tak samo i Lenka, která se učila lépe, vždycky chodila ze školy pro něho, když chodil do školky, pak chodili spolu ze školy, chodili do družiny, Lenka s ním přicházela za mnou do práce. Sníženou známku z chování neměl. Petr byl ve škole spíše tichý typ, nijak nevynikal, nepral se nebo že by měl nějakou poznámku. Byl to normální kluk, který tím, že trpěl dyslexií, tak měl nějaké problémy v jazyku českém. Pak šel do učení, vyučil se. Neměl práci, šel na pracák z vyučení. Dostal výuční list, ten udělal dobře. Já myslím, že nějak zvláštní dítě nebyl. S Lenkou, jak každé děti, si hráli, pohašteřili se, sem tam se i pobili, usmířili se a bylo všechno v pořádku. Neviděla jsem ani nic v tom, že by ji nějak mlátil nebo co, přesto chodil k nám i můj taťka, Peťův a Lenčin děda, taky je hlídal, byli v pořádku. Myslím si, že Peťa jako dítě vyrůstal, choval se dobře a byl jak každé normální dítě. Měl kamarády jak ve školce, tak ve škole, kolem baráku. My jsme bydleli v Karviné 6, bylo to místo, kde bylo hodně romských dětí, takže i s romskými dětmi si hrál, nebyly tam rvačky apod. Dokonce za Lenkou chodily romské dívky k nám, já jsem je hlídala, když rodiče poprosili, že musí někam jít. My jsme se k ním chovali slušně a oni se chovali slušně k nám. Kdo byl vůdčí, pokud z nich někdo takový byl, že by prosazoval svoji pravdu nebo byl více impulzivnější, k tomu uvádím, že Petr byl spíše tiché dítě, aktivnější byla moje dcera Lenka. Vzájemný vztah mezi sourozenci, tam jsem

neviděla žádný rozdíl, že by někdo byl takový nebo takový, oba byli stejní. Mezi nimi jsem žádný rozdíl neviděla ani jsem žádný rozdíl nedělala. Když někdo ublížil tomu nebo tomu, tak dostal výprask jak ten, tak ten, jak bych to tak řekla a pak se usmířili a byli v pohodě. Jak se vyvíjel jejich vzájemný vztah dcery a vašeho syna v čase, k tomu uvádím, že si rozuměli. Když šla Lenka do učení, nechtěla jít nikde na školu, i když se dobře učila, Petr se vyučil, chodil na učiliště, vyučil se zámečnickem, jejich vztah byl dobrý. Jeden druhému pomáhali. V jejich vzájemném vztahu, který popisují, nedošlo k žádné změně až do doby, když moje dcera potřebovala půjčit nějaké peníze, což si půjčila od mého syna. Když jsem se ptala kolik, „mami, nestarej se, my jsme dospělí, my si svoje věci řešíme sami“, to byl okamžik, kdy si to půjčila. Bylo všechno v pořádku, moje dcera měla už manžela, v té době byla první vnučka, Petr je navštěvoval, s jejím manželem chodili hrát tenis, jezdili na kole, navštěvoval vnučku, nakupoval ji dárky a potom přišla doba, můj zeť začínal podnikat a když můj syn viděl, jak mu obchody krachují, sem tam mu to někdo vykradl, ani nevolal policii, řezali mu u auta gumy, nehlásil to na policii, protože on měl dluhy, splácel jednu splátku za druhou, dlužil a tak ho vymahači honili po Karviné a tím pádem se mu takto odměňovali. Moje dcera chodila i k babičce, moji mamce, půjčovat peníze, moje mamka byla vždy ochotna, nikdy peníze v termínu nevrátila, moje mamka si musela někdy o svoje peníze upomínat, ke mně nepřišla, protože my jsme neměli tolik peněz, abychom jí půjčili a ona nám to ani nikdy neřekla, to mi vždycky řekla moje maminka. Když Petr viděl, jak mu obchody krachují, tak říkal „mami, já asi peníze už nevidím“, tak jim řekl, že by peníze chtěl zpátky. Kolik toho bylo, nevím, to mi neřekl ani syn, ani dcera. Brečela mi do telefonu, že je bez peněz, že musí Petrovi vrátet peníze, že nemají ani na jídlo. Bratr chtěl vrátit půjčku, natož mu zeť – manžel Lenky řekl, že peníze má, ať si pro ně přijde. Když si přišel pro peníze, tak říkal, že mu nedá nic. Brečel, že nemá peníze a vzápětí si koupil kolo za 60.000,- Kč. Říkala jsem jí, že potřebovali půjčit peníze, protože jste neměli a on si koupí kolo. Peníze mu nevrátila, to vím, ale potom se pohádali, syn trval na vrácení, tak mu peníze pak nakonec dali. Přitom se strašně pohádali a od té doby spolu nemluvili, nescházeli se až do doby, co se v Egyptě stala ta strašná nehoda, což potom říkala „mami, v životě bych neuvěřila tomu, že taková smutná nehoda, tragédie, co se tam odehrála, nás dá s Petrem spolu zase dohromady“.

Ke vztahům, známostem uvádím, že Petr nebyl nikdy typ, co by lítal za holkami, spíše ony lítaly za ním až domů pod dveře. První známost měl s Lucií Waśniowskou, to byla velmi šikovná, pěkná, milá holčina, to bylo před rokem 2002. Chtěli si postavit baráček, měli zařízené 1+1 a potom se nějak rozešli. Proč se rozešli, k tomu uvádím, že Petr je nekuřák, nepije, nerad chodí do zakouřených místností a slečna Waśniowská se chtěla jít bavit, jet tam nebo tam, což on nepreferoval, byl pro domácnost, na hory jet nebo společně si někde vyjet. Paní Waśniowská ani můj syn mi neřekli, co bylo důvodem rozchodu. Já si myslím, že se chtěla bavit, je to moje úvaha. Jak můj syn nesl rozchod, k tomu uvádím, že přišel domů, plakal. Ptala jsem se ho, co se stalo a on říkal, že odešel od Lucky, že už to nemá smysl. Pak mu zase volala, pak jakoby se chtěl k ní vrátit, vrátil se na nějakou dobu, ale pak přišel a říkal „tam mě už nikdo ani párem volů nedostane, je to definitivní konec“. Já jsem se nikdy neptala, nestrkala jsem do nich, co a jak. Měli zařízený byt 1+1 a začali stavět. V klidu si vše rozdělili, Peťa to neměl kam dát, tak mu dala peníze, vybavení bytu jí tam zůstalo, to, co bylo na stavbu, peníze si rozdělili na půl, rozešli se v klidu.

Můj syn se vyučil zámečnickem, dostal výuční list, papír na pracák, tak jsem mu zařídila brigádu, aby měl přes léto, dělal kopače. Dělal více zaměstnání, rozvážel, byl

jako řidič v pekárnách, pak dělal u firmy Cyřík, tam dělal dost dlouho, tam pracovala i moje dcera, protože s ním chodila, byl to její první kluk, pak dělal ochranku v lázních, hlídače na Dolu ČSA armáda, měl toho víc, práce se nebál.

K dotazům předsedkyně senátu svědkyně uvádí:

Jak byl manuálně zručný, jestli byl kutil nebo si dělal věci hodně sám, aby ušetřil finanční prostředky, k tomu uvádím, že když si zařizoval byt, který dostal po tchánovi a už v té době se seznámil s Monikou, bývalou manželkou, tak si chtěl byt zařídit. Pozval si nějaké kamarády, byli to odborníci jak na elektřinu, tak na obklady, protože on si nic nedělal. Víím, že pan Nicieja, Peťův tchán, mu chtěl udělat dlažbu, jelikož mu to nešlo, tak to vytrhali všechno a Petr si pozval někoho z firmy, kteří mu to položili, koupelnu mu dělal odborník, elektřinu, vymalování všechno. Petr jen nakupoval spotřebiče, nechali si udělat kuchyň. Co si tam dělal, tak dělal s Martinem, s bratrem Moniky, dělal podlahy a plovoučky.

Mimo to, zda mám nějaké poznatky, zda případně v rámci svých pracovních aktivit chodil, opravoval nebo prováděl nějaké práce pro cizí lidi, k tomu uvádím, že to nevím, ale my, když jsme potřebovali s něčím pomoci, tak Petr vždycky přišel ochotný.

Konkrétní poznatky o tom, kromě nejbližší rodiny nás a babičky, zda chodil na nějaké fušky, vypomáhal, prováděl nějaké práce, nevím.

Zda byl manuálně zručný, kutil, uměl si udělat spoustu věcí sám, zda měl k tomu vztah, k tomu uvádím, že co jsme po něm požadovali, tak k práci se stavěl velmi pěkně, udělal to pečlivě a až do konce.

Jaký byl jeho vztah k penězům, k tomu uvádím, že byl spíše spořivý. Babička je vedla k tomu, aby si šetřili, když budou zařizovat byt nebo do budoucnosti, aby peníze měli. Petr byl více opatrný utrácet nějakou korunu, než moje dcera, když něco utrácel, raději si to rozmyslel. Buď si našetřil a koupil, ale nikdy, že by chtěl a musel si na to půjčit, to ne.

K dotazu, že měl také více osobních vozidel, jaký byl jeho vztah k motorovým vozidlům a jaký byl z hlediska možnosti nějakých oprav motorových vozidel, jestli si je dělal sám nebo si to nechával opravovat, uvádím, že auta měl rád i motorky, chodil do garáže, umýval to tam, leštil, vysával, když měl nějakou opravu na dveřích, když měl pokazené otvírání, tak si to opravil. Jinak auto dával do servisu na kontroly, aby to měl v pořádku.

K soužití mého syna s Monikou, jeho manželkou, zda to můžu blíže rozvést, jak jejich manželství fungovalo, jak spolu vycházeli, zda tam byly nějaké rozepře, nedorozumění, jaký byl jejich vztah k jejich dceři, uvádím, že když se poznal s Monikou, pamatuji si, že jsem ani nevěděla, že chodí s Monikou, byl nemocný, někdo zazvonil u dveří, já jsem otevřela a je tam nějaká slečna a je mi nějaká povědomá. Ptala se mě, jestli může jít dál, říkám ano, tak šla za Peťou. Já jsem pak přišla a zeptala jsem se „nejste vy slečno dcera paní Niciejové“ a ona „jo, vy moji mamku znáte“, já říkám jo, já jsem kdysi s paní Niciejovou pracovala. V pohodě,

chodila za ním, on chodil též za ní, jak měl Petr byt od tchána, začali si to předělávat, když to měli předělané, Petr vzal vkladní knížku, peníze a říká mi „Mami, já se ženit stejně nechci, dej nám peníze na zařízení bytu“. Tak jsme mu dali s manželem, když ta moje dcera už v té době byla vdaná, částku 40.000,- Kč, co jsme dali dceři za svatbu, tak jsme dali Peťovi na zařízení bytu. Moje babička taky přispívala korunou. Byt byl zařízený komplet, zařídil ho Petr ze svých peněz, z našich peněz, které jsme mu dali a z peněz od babičky. Byli spokojeni, šťastni. Přišli rodiče Moniky, říkali, že je všechno krásné, mají kde bydlet. Nakonec přišlo období, kdy nám donesli fotku z ultrazvuku, měli jsme z toho strašnou radost a říkala, že je těhotná. Ptala jsem se, jestli se budou brát, „ne, až po porodu“. Nakonec došlo ke svatbě, byli šťastni, my jsme zase zaplatili, i když jsme dali peníze už na zařízení, měli jsme z toho radost, tak jsme svatbu platili. Svatba to byla pěkná, byl to pěkný mladý pár, v té době už byla Klárinka, měla 2 ročky, tak jim šla za družičku. Svatba byla pěkná až na sám konec, kdy se to všechno pokazilo, svatba - hostina se musela zrušit, protože tam došlo k nepříjemnostem ze strany bratra Moniky. Byl to pěkný pár, žili si šťastně. Myslím, že jak každý jiný mladý pár, nevím, jestli se pohádali, ale dost často přicházeli k nám, byli šťastni. Klárinku jsme brávali na hlídání, já jsem s ní jezdila dost často na hory.

Že by si obžalovaný stěžoval na svoji manželku nebo naopak bych pozorovala na manželce, že se nějak nechová podle mých představ k mému synovi nebo že tam jsou nějaké hádky, zda jsem byla přítomna nějakým hádkám, nějakým nedorozuměním, výčitkám nebo zda jsem se dozvěděla případně něco takového od někoho, k tomu uvádím, že ne, my jsme i s nimi chodili na plesy, bylo tam hodně kamarádů, nepozorovali jsme nic. Trošku mě zarazilo, že Monika, když měla kolem sebe tolik v baráku kamarádek, nakonec neměla ani jednu, jak se s nimi rozhádala. V té době ještě dělala různé brigády, dělala prodavačku, neměla stálé zaměstnání, až potom si udělala zdravotní kurs, dostala se do domova důchodců, tam byla už v té době i moje mamka a tam se trošku změnila. Nadávala na kamarádky, co měla předtím, chválila kamarádky, co byly tam. Vždycky mi říkala, já ty se tam mají, ta je taková, ta je maková, vždycky je pomluvila.

O žádných nedorozuměních mezi mým synem a moji snachou nevím.

Jak se chovala ke Klárce, k tomu uvádím, že když byla Klárinka malá, tak pěkně, chovali se oba pěkně, ale potom jak už Klárinka chodila do školky a už chápala a mluvila, tak přišla a říká „babi, mamka s taťkou nemluví“. Já říkám, proč s taťkou nemluví, „já nevím“. Pak přišla a říká „mamka s taťkou nemluví“, proč nemluví, no, bo maminka přivedla na noc kamarádku, byla opilá, taťka se zlobil, že musel rozkládat v obývačce gauč a zůstala tam kamarádka přes noc. Chování maminky ke Klárce, když jsme jezdili na hory, byla tam s námi i dcera se svou dcerkou Natálkou, jsme si říkali, že půjdeme na výšlap, přijeli i kamarádi od Moniky z baráku, ale Monika se víc starala o dítě kamarádky, než o Klárinku. Klárinka i plakala, že mamka se o ní nestará, viděla to i moje dcera, na to poukazovala, co to je, když svoje matka se nestará o své dítě, jen o dítě druhého. Tak celou cestu s Natálkou, Klárinkou Lenka šly spolu. Nelíbilo se mi to, nelíbilo se to i více lidem, kteří byli na horách, když ji pořád oslovovala „Kláro, Kláro“. Já říkám, ale ona se jinak jmenuje, i ti dotyční říkali, proč ji neříkáš hezky Klárinko, „ne, Kláro“. Pořídili si pejska, vím, že Monika se chovala trošku jinak ke Klárince, než měla, ukazovala spíše lásku k pejskovi, Klárinka žárčila. Zdálo se mi to trošičku nepěkné od maminky. Když jsem volala večer k nim

domů, co dělají, na Petřův telefon, vzala to převážně Monika, říkám, kde je Peťa, Peťa je s Klárinkou, Klárinka se koupe, dává na ni pozor, nebo byli v ložnici, mazlí se tam, pusinkují se, slyšíte, ještě mi to dali, jak se oba smáli. Nelíbilo se mi hlavně to, když Klárinka začala chodit do mažoretek, že ji Monika vyčítala a pořád Kláro, Kláro, jsi tlustá, nesmíš tolik jíst a viděla na Klárince chyby, že ji uši odstávají. Říkala jsem, že je dítě, že vyroste, vždyť ona je tak šikovná holčina, proč ji to pořád předhazuje. Klárinka měla ráda sladkosti. Když přišla k nám a říká: babi, ne ne, já to nesmím, protože budu tlustá. Poslední dobou, jak přišla, asi předtím, než odjeli do Egypta, tak mi bylo divné a dodnes mě to mrzí, že jsem si toho nějak nevšimla, když říká, babičko, já bych tu chtěla u tebe zůstat. Já říkám proč, protože maminka nemá o mě zájem, maminka má zájem o počítače. Já říkám, kecko, vždyť maminka s tatínkem tě mají rádi. To mě dodnes mrzí, když jsem se pak dozvěděla, co a jak. Ještě jsem s ní předtím byla na horách, jely jsme spolu, Peťa pro nás přijel z práce, říkal, jste tam na jeden den, tak si to užijte. Víím, že ten den mi ji dovezla Monika na nádraží. Byla jsem u nich den předtím, než odjízďeli do Egypta, protože chtěli, abych chodila k nim domů spát, protože měli malého pejska, on nebyl zvyklý. Kdyby byl u nás, to nechtěl manžel, aby byl zvyklý tam, kde je a ještě nebyl přes noc sám. Říkala jsem, že mám odpolední, že tam budu chodit. Šla jsem na odpolední směnu, oni odjízďeli v pátek, já jsem tam byla ve čtvrtek, měli věci rozložené na posteli, měli nachystané kufry, ještě se smáli, žertovali a Klárinka mi říká, dívej, maminka bere ten největší kufr. Já říkám, no to víš, mamka zas musí být jak modelka, tak si bere asi všechny věci ze skříně. Ještě jsme se domlouvali, že jak přijedou z Egypta, půjdeme společně na výšlap, měli jet ještě s tchánem na Slovensko. Já jsem šla pak do práce a oni odjeli v pátek na dovolenou.

Zda víím něco o tom, jakým způsobem se dohodli, že pojedou do Egypta, k tomu uvádím, že tam už byli dvakrát, já sama jsem jim říkala, proč zase jedete na stejné místo, když jste tam už byli dvakrát, ale Monika říkala Egypt je Egypt, Slovensko je Slovensko. Víím, že Petr tam nechtěl jet, měl tam jet s nimi ještě kamarád, ten taky nejel a měla jsem o ně i strach, aby tam nejeli, ať se informují, byly tam nepokoje. Opravdu jsem měla o ně strach, aby se jim tam něco nestalo, ale Monika říkala, že jim přece ty peníze nenechám, já tam pojedu.

Zda víím, jakým způsobem vedli domácnost, kdo držel finance, kdo vedl hospodaření domácnosti, jaká byla mezi nimi domluva, zda případně byli nějakým způsobem omezováni, či neomezováni v nakládání s penězi apod., kdo rozhodoval, jak bude s penězi naloženo, k tomu uvádím, že když jsem jela s Monikou sama na nákup, tak otevřela peněženku, tak platila penězi, které měla. Měli se dobře, měli všechno, dostávala peníze na stravu asi vyčleněnou, Petr jim dával peníze zvlášť, aby si holky koupily něco hezkého. Jak dával peníze zvlášť, k tomu uvádím, že jim dal peníze na stravu a pak jim dal peníze, aby si něco hezkého koupily na sebe, aby to nebraly ze stravy. Jak dceři, tak manželce dal na oblečení. Dal jim po 1.000,- Kč nebo po 500,- Kč, ať si něco koupí. Chtěli stavět, chtěli kupovat byt, chtěli barák, tak prostě někdo peníze šetřit musel. Tak to fungovalo. Myslím si, že Monička by koupila všechno, ale pokud chcete něco mít a našetřit si na něco, tak si musíte někde ubrat. Zda ten, který se staral o kasu, byl můj syn, k tomu uvádím, že on nejvíce šetřil, že by trpěli skrz z toho nebo neměli, co jíst, ne.

Zda mám nějaké poznatky o tom, jak jsem se tady zmínila, ohledně toho, že nějak se moje vnučka přede mnou vyjádřila, že maminka sedí více u internetu nebo u počítače

než s ní, zda ohledně této otázky docházelo k nějakým kontraverzím mezi obžalovaným a jeho manželkou, k tomu uvádím, že k čemu docházelo, to já nevím. Nemám žádné poznatky, ale když jsem přišla před šichtou nebo po šichtě, tak počítač byl v kuchyni na stole a Monika tam seděla. Jestli docházelo k nějakým nedorozuměním, rozeprím ohledně toho, si myslím, že ne. Kdyby tam něco bylo, tak si myslím, že by si toho všimli i sousedi, kdyby tam byly nějaké hádky.

Než odjížděli do Egypta, zda měli nějaké zdravotní potíže ať již můj syn, snacha nebo vnučka, k tomu uvádím, že by byli nemocní to ne, ale vím, že se Monika léčila na srdíčko, měla nějaké záchvaty, což musel můj syn volat i pohotovost a pak mě poprosila, dělala jsem v Karvinské hornické nemocnici na úklidu, abych šla za primářem interny a domluvila termín, jestli by ji nevyšetřil, tak tam docházela. Ale jaké léky brala a co jí bylo, jsem se nezajímala. Vnučka ne, jen běžné dětské věci a syn rýma, alergik.

Když odletěli do Egypta, zda jsem s nimi udržovala nějaký kontakt, např. telefonický, k tomu uvádím, že jsme se s nimi domluvili, že si nebudeme často volat, že pošlou SMS, až přiletí na místo, jak se tam mají a kdy přiletí. Dostali jsme od nich SMS – jsme na místě, čekáme na ubytování. Pak byly 2 dny, tak jsem byla zvědavá, kde jsou ubytováni, jak se tam mají, tak jsem jim telefonovala. Napřed říkali, že ubytování neměli, že museli čekat na náhradní, chtěli být v hotelu, který si zaplatili, tak tam zůstali. Pak jsem volala Peťovi, vzala to Monička a říkám Moni, jak se máte, máme se dobře, já sedím pod deštníkem, jsem spálená a Peťa s Klárkou blbnou ve vodě. Potom mi poslali SMS – máme se dobře, mami, spi s Lilinou, jak ona je zvyklá v posteli a pořád na ni myslíme. Monika, Klárka, Peťa. SMS mám dodnes v mobilu, tu jsem si nechala.

Co se dělo pak, k tomu uvádím, že pak přišla ta strašná věc, že jsem spala v noci v bytě u nich na Klárčině posteli, nechtěla jsem s Lilinou spát a pořád křučela, tak jsem ji nakonec vzala, říkám tak pojd', lehni si tu a buď zticha. Pak začalo pípání a já jsem myslela, že mám nějakou zprávu na mobilu. Dívám se, nic, podruhé nic a potřetí to zvednu a volal mi syn. To bylo asi 3:15, 3:20 hod. nad ránem. Já jsem to vzala a říkám, Peťo, co je a on zděšeným hlasem, plakal, říkal mami, mami, já nevím, co mám dělat, Klárka s Monikou jsou mrtvé. Já říkám, jak to? No já nevím, já jsem je oživoval, ale už jim není pomoci. Řekla jsem, polož telefon, vyběhni na chodbu, křič, bouchej někde na dveře, ať ti někdo přijde pomoci. Telefon jsem položila a volala jsem mé dceři, nikdo mi to nebral, pak mi napsala SMS, co se děje, pak jsem ji zavolala a řekla, co se stalo. Ona řekla, že se hned oblékne a přijede. V tom jsem volala Peťovi zpátky do Egypta. Myslela jsem, že to zvedl on, slyšela jsem jen těžký dech a já volám Peťo, Peťo, co se děje a vzala to nějaká paní a říkala, víte co, Petr je tady, leží, nemůže dýchat, my ho bereme do nemocnice, jestli není přiotráven též a budete-li chtít něco vědět, já mám jeho telefon, tak se mě můžete zeptat. To mi bylo řečeno. V bytě ještě moje dcera nebyla. To trvalo, než se oblékla a přijela. Já jsem myslela, že budu mluvit s Peťou, co a jak, ale on už nebyl schopen mluvit, byla to nějaká delegátka, už nevím, jak se jmenuje, ale říkala, víte co, paní Rychlá, já budu mít Peťův telefon, vezou ho do nemocnice na vypumpování žaludku, jestli není přiotráven též. Pokud mu bude dobře, já mu telefon dám a můžete s ním mluvit. Tak jsem jí volala, ona říká ne, ne, ne, Peťa je na kapakách a není mu ještě dobře. Až potom byl jakstakš v pořádku, tak telefon měl, tak jsem se s ním spojila, co je a on říká, dostávám kapaky a není mi ještě dobře. Kdy to bylo, když jsem mu

telefonovala, k tomu uvádím, že ještě v ten den, kdy se to stalo, ale to bylo, jak už byl v nemocnici. Kolik bylo hodin, nevím. Bylo to potom, co jsem hovořila se svou dcerou a ona už potom přijela, tak jsme volali bratrovi Radmilovi, ten to taky ze začátku nevezal, až potom, volala jsem manželovi, ale ten už byl na šichtě, nemohl přijet, volali jsme tatkově Moniky, co se stalo, tak jsme se všichni sešli u nich doma a radili jsme se, co máme dělat.

Když jsem s ním hovořila, jak byl v nemocnici, zda mi říkal, co s ním dělali, jak se cítí, jak se projevoval, k tomu uvádím, že říkal, že mu ještě není dobře, že mu pumpovali žaludek, že z něho do pytlíku vytekla nějaká hustá hnědá kaše, že ho postavili na nohy a zase mu bylo špatně, že omdlel, tak ho dali zpět na postel. K dotazu, že omdlel a že mu bylo špatně, uvádím, že byl slabý, nemohl se postavit na nohy, tak ho dali zpátky na postel a ještě tam musel zůstat.

Jaký byl další vývoj komunikace se synem, kdo případně mu nějakým způsobem pomáhal, jak jsme zjišťovali informace, co se tam stalo, k tomu uvádím, že bratr Moniky volal někde na policajty nebo na kriminálku, už nevím kde, ptal se, co má dělat, že tam má sestru, zetě a vnučku, že tam údajně přišli o život. Tak se to nějak rozběhlo, dali to do televize, ať zjistí, co se děje. Něco pak vyšlo už kolem desáté v televizi na Polaru, že dvě Češky zůstaly v Egyptě. Prosila jsem Lenku, Lenka začala pak volat a komunikovat s Peťou a sama mi řekla - mami, v životě bych nevěřila, že tato situace nás dá dohromady. Hodně mi ze začátku pomáhala, byla s ním pořád v kontaktu, říká - u nás nic není, jenom doma Egypt, Egypt, už se i manžel rozčiluje. Já říkám, prosím tě vydrž to, musíme mu pomoci, on cizí jazyk neuměl, nerozuměl, kde se má otočit apod. Tak Lenka volala na cestovku, volala do pojišťovny, co a jak se bude dít.

Poté, co jste volala synovi ještě do nemocnice, jste s ním sama telefonicky hovořila nebo jste s ním udržovala jiný kontakt a můžete vylíčit, jak syn popisoval, co se tam mělo stát, co tomu předcházelo, co případně toho kritického dne předtím dělali, k tomu uvádím, že napřed s ním hodně volala Lenka, já jsem nemohla ani mluvit do telefonu, pořád jsem brečela a představovala jsem si holčiny a nemohla jsem s ním mluvit, protože pořád s ním komunikovala moje dcera, ptala se, co se stalo. Když už jsem mohla, tak jsem se ho zeptala, co se stalo, on říkal, mami, já nevím, my jsme byli na dětské diskotéce, byli jsme všude, pili jsme všechno stejně, tak nevím, co se mohlo stát, ale že jim bylo špatně, že zvraceli, že měli průjem. Já říkám dobře, vždyť už jste byli v Egyptě, měli jste nějaké léky, vzali jste si je a on říkal, jo, to jsme si vzali. Přesto se stala taková tragédie. Říkal, víš, v jedné době se mi zdálo, že holky už jsou na tom dobře, ale mi bylo strašně zle, pořád jsem zvracel a lítal jsem. Kdy měl zvracet a mělo mu být strašně zle, zda tu dobu vymezoval, kdy to začalo, k tomu uvádím, že jak mi to Peťa nahlásil, tak bylo 3:15 hod., tak den předem. Říkám ježišine, vím, že Klárinka též měla rýmečku, tak poléhavala a nikde nechtěla jít, byla raději v posteli, málo pila, tak říkám, co se tam stalo a on říká, mami, já fakt nevím, bylo nám všem špatně, ale pak se mi zdálo, že už jim je líp, tak jsem je nechal spát, aby se vyspaly do druhého dne, aby už vstaly a oni někam mohli.

Zda mi popisoval, co na pokoji celý den dělali, jak potíže u nich probíhaly, jaký měly průběh, jestli se někdo z pokoje vzdaloval nebo nevzdaloval, k tomu uvádím, že říkal, že v osudný den byli celý den na pokoji, protože jim bylo špatně. Že mu bylo nějak divně, Monika zatáhla závěsy a říkala, ať nikam nejdou a zůstanou na pokoji. Lehla

si, polehávala a ani o Klárinku nejevila zájem. Říkal, já jsem měl sám se sebou, co dělat, mně bylo taky špatně, že měl pořád chuť, jakoby olizoval rezaté trubky a pak že říkal Monice, aby šla pro vodu a ona odpověděla, že ne a on jí řekl, že víc zvrací, než ona, bylo mu špatně, přesto šel, donesl vodu a že jim to rozdělil a pak seděl v koupelně, protože nebyl schopen lítat tam a zpět.

Zda mi říkal, kdy byl pro vodu, k tomu uvádím, že ne. Jestli bylo ráno, dopoledne, večer, v noci, k tomu uvádím, že si myslím, že večer šel ještě pro vodu, nevím.

Jak přinesl vodu, zda říkal, jak s vodou naložil, jestli hovořil se svoji dcerou nebo manželkou, k tomu uvádím, že když přišel s vodou, tak jim říkal, tady máte vodu, položil vodu k Moničině posteli, ke Klárince, něco si dal do koupelny, nevím, jestli do ledničky, tak nějak mi to popisoval. Zda pili, k tomu uvádím, že on byl v koupelně, už neměl co pít, z těch láhví bylo upito, byly prázdné a že v jedné bylo něco na dně a že už neměl, co pít, že se toho napil a hned šel zvracet, že si všiml, že voda má jinou barvu, jak by tam byla cola.

Zda se vyjadřoval, jak to snášela dcera Klárka, jak trávila celý den, jestli si případně něco četla, prohlížela v notebooku, jestli se dívala na televizi, jestli se nějakým způsobem pohybovala po pokoji, či dělala jiné činnosti, k tomu uvádím, že říkal, že od rána polehávali na posteli. Konkrétně jsem se ani neptala, co a jak, že by se zabývali jinou činností, o ničem takovém nevím.

Zda se vyjadřoval, jak se u koho projevovaly zdravotní potíže, kdo byl na tom nejlíp, kdo to snášel hůř nebo všichni stejně, k tomu uvádím, že mi říkal, že Monika měla průjem, zvracela, šlo to spodem, horem a že on neměl kde, že zvracel do umyvadla a Klárinka, že taky zvracela, ale ne moc.

Zda se vývoj během dne zmiřňoval nebo to bylo pořád stejné, zda měli všichni stejné příznaky nebo zda u někoho to byl lehčí průběh nebo to u někoho to gradovalo víc, zda se k tomu nějak vyjadřoval, uvádím, že říkal, že měl takový dojem, že holkám je líp, že je nechal spát a že on byl v koupelně, že měl na hrudi bolest a že nemohl ani ležet, spíše posedával někde a že se mu zdálo, že holčínám už je lépe, no tak říká, nechám je vyspat, protože byly ze všeho unavené, aby na druhý den byly v pohodě.

Jak reagoval, pokud vůbec reagoval, na různou mediální prezentaci toho případu, co psali o tom, co se mělo stát, jestli se vyjadřoval případně k různým podezřením, verzím, které byly nabízeny veřejnosti, k tomu uvádím, že říkal, že určitě jim musel někdo něco dát do pití, že není možné, že jedli, pili, ale že byly okamžiky, kdy Monika šla někde k baru a pak za nějakou chvíli přišla, ale že jinak pili všechno společně, takže nevím, co se kde mohlo stát, chtěl vědět, co se stalo.

Zda jsem se ptala přímo syna, zda to neudělal manželce a dceři on, jestli případně on není příčinou jejich smrti, k tomu uvádím, že jsem se ptala, jestli jim něco udělal a on říká – mami, opravdu ne. Ptala jsem se ho i když potom přijel z Egypta, když byl zadržen po třech měsících, zase jsem se ho ptala – Peťo, neudělal jsi ty něco holkám – mami, já opravdu ne. Říkal tetě – teto, neboj se, já tě nezklam, já jsem to opravdu neudělal a chtěl bych vědět, co se stalo.

Jak snášel pobyt v Egyptě, a to, že mu bylo zabráněno vycestovat po určitou dobu, k tomu uvádím, že jsme chtěli, aby za ním jela psycholožka, že bude ve špatném psychickém stavu. Jak já, tak i paní psycholožka mu radila, aby se těchto věcí po holkách zbavil, že mu to bude pořád připomínat strašnou tragédií. Tak si nechal určité věci na památku, které jsou doma a zbytek sbalil do kufru a měl to tam údajně nechat na pokoji, aby si to někdo vzal. Byl přemístěn na jiný levnější pokoj, cestovka mu to zařídila, že mu to i platili, přemístili ho jinde, aby nebyl na tom stejném pokoji, údajně byl pokoj zavřen a potom uklizený a už tam údajně byli turisté. Plakal pořád a říkal – mami, mami, já nevím, co budu dělat, já jsem tu sám, ničemu nerozumím. Teď mu zakázali vycestovat, tak mu říkám, budeš muset vydržet, ať se na to přijde, co se stalo. Opravdu brečel, říkám, co děláš, no nic, ráno si jdu pro vodu, ať mám, sedím doma, nemám mysl ani na pláž, protože mi to pořád připomíná Klárku, jak ve vodě dováděla. Většinu trávil v pokoji.

Zda mám nějaké poznatky o tom, že by se snažil odcestovat z Egyptu přes skutečnost, že měl zakázané vycestování, k tomu uvádím, že o ničem takovém nevím, ale když už se to stalo a přijeli jsme i manžel a pak já jsem jezdila dost často k moji dceři a první slova byla Peťa to neudělal, to říkal manžel Lenky a pak říká, sakra, budeme ho muset nějak stáhnout z Egypta. Říkám, cože? a on říká, no já mám hodně známosti, mám i kamarády na plošině nebo kamarádi mých kamarádů mají známosti na ropných vrtech na plošinách a dalo by se ho tam odsud vzít lodí. Já mu říkám, v žádném případě neblbněte, protože bude někde nějaká kontrola, ještě ho zastřelí. Já říkám, ne, pokud je nevinný a nic tam neudělal, tak ho Egypt musí pustit. Pokud bude vinný, tak bohužel, bude tam muset zůstat. 3 měsíce to trvalo, než ho pustili a Peťa přijel domů. Přiletěl na pražské letiště, ani jsem nevěděla, kde přiletí, v kolik přiletí, dozvěděla jsem se to od Petra po telefonu – mami, mami, já jedu domů - byla jsem na hřbitově za holkami, to se mi až podlomily nohy. Plakala jsem, byla jsem ráda, že Peťa přijede. Potom, když mi volal – mami, já jsem už v Praze na letišti, zavolej Lence, jestli si pro mě přijede kriminálka. Zvedla jsem telefon a říkám Lenko, Lenko, takovým radostným hlasem, Peťa už je v Praze, co má dělat, zavolej, jestli si pro něho přijedou nebo ne a ona mi řekla, cože, oni ho pustili? Takovým hlasem mi to řekla, to mě zarazilo a ona říká, tak já ti všechny klíče vrátím, papíry a končím.

Zda se do té doby dcera starala o záležitosti svého bratra – účty, nájem, atd., k tomu uvádím, že nám Lenka ze začátku hodně pomáhala, protože my jsme se neuměli zorientovat v papírech, které tam měl a účtech, tak jsme jí vždycky říkali – Lenko, prosím tě, pokud budeš něco platit, zaplať to, my ti peníze dáme, což se stalo. Když něco platila, tak nám volala, už to mám zaplacené, zítra přijedu do Karviné, říkám dobře, zastav se, manžel jí dal peníze, všechno jsme zaplatili, u Lenky nemáme ani desetník dluhu, vše máme zaplacené ze svých peněz.

Zda můžu popsat, jak probíhalo zařizování pohřbu, jak se k tomu stavěl můj syn, k tomu uvádím, že Lenka přijela a říkala, víš mami, Peťa mi dal slovní plnou moc, abych ti pomohla zařídit pohřeb, což jsem byla velice ráda, tak jsme jezdily vyřizovat pohřeb. Napřed jsme šli za rodinou Moniky za panem Niciejou i za maminkou, ta ještě žila, tak jsme seděli, říkám, tak co, kdy pohřeb, jak je pochováme, nikdo k tomu nic, Radmil pořád jen, že v tichosti, mně to nepřipadalo pěkné, já říkám ne, holkám se musí udělat důstojný pohřeb, měli by se s nimi přijít rozloučit všichni. Klárinka už chodila do školy, do mažoretok, tolik kamarádek má, každý by se mohl přijít s ní

rozloučit. Podívali se, nikdo nic neříkal, my jsme se potom s Lenkou domluvily, že pojedeme na pohřební službu, zase to nějaký čas trvalo, než se děvčata dostala do Česka. Nevěděli jsme, v jakých rakvích nebo v čem přijedou. Měli jsme to domluvené, že pokud nebudou, že jim dáme bílé, všechno jsme zařídili, nové oblečení jsem jim pořídila, všechno jsem poplatila. Byli jsme vyřizovat pohřeb, jelikož jsme neměli občanku, tak ona říká, na koho to napíšeme. Já jsem byla s nervami pryč, tak Lenka říká, tak to dejte na mě napsat a já mu to potom dám přepsat. Tak ta paní to napsala všechno na Lenku, byli jsme vybírat hrobové místo, sepsali jsme to a jak bylo třeba platit, tak říká, mami, tak to zaplat'. Vytáhla jsem peníze, protože mi manžel dal peníze, říkám, nevím, kolik to bude stát, vzala jsem si větší obnos, všechno jsem to platila já. Potom, jak jsme jely autem, tak Lenka říká, víš mami, ale nebylo hezké, že se tě nikdo nezeptal, jestli máš peníze na pohřeb nebo nemáš a rodina Moniky by měla zaplatit půlku pohřbu a vy půlku. Tak jsem se šla s nimi domluvit a říkám, podívejte se, bylo by hezké, kdyby jste si zaplatili pohřeb své dcery Moniky, já zaplatím pohřeb Klárky, dáme to napůl. Pan Nicieja říkal, že s tím souhlasí, ale že teď peníze nemá. Já jsem říkala, že na to nespěcháme, že jsme všechno poplatili. Potom nám polovinu peněz přinesl domů v obálce. Byl u nás doma, říká, tady jsou ty peníze, říkám, počkej Erichu, ještě ti vydám, to není ta částka, ne, ne, nechej to, dal do obálky 19.000,- Kč a obálka byla u nás zapečetěna, protože potom Lenka říkala, je to jeho rodina, měl by si to Petr zaplatit sám.

Dostali jsme 19.000,- Kč od otce Moniky, ta částka u nás zůstala. Zda se částka nevrátila panu Niciejovi později, když se Petr vrátil, k tomu uvádím, že až se Petr vrátil, tak nás poprosil, abychom tam šli s ním, aby tam nešel sám, tak jsme tam šli. Byla tam maminka Moniky, tatínek a on říká, děkuji, že jste tyto peníze mamce dali, ale já vám to vrátím. Tak to slušně dal panu Niciejovi na stůl a on to tak vzal a po něm hodil (svědkyně znázorňuje, že otec Moniky svým způsobem hodil obálku s penězi po obžalovaném) a říká, vezmi si to, máš dluhy, my po tobě nic nechceme. To řekl pan Nicieja, otec Moniky. Když jsme se jeli na pohřební službu zeptat, kdy holky přijedou, jak to bude, kde se budou oblékat, koupili jsme jim všechno nové, Moničce jsme koupili svatební šaty.

Pohřeb proběhl důstojně.

Co můj syn, zda jsem komunikovala se svým synem ohledně pohřbu, případně zda se mu nabízely nějaké možnosti, jak by se mohl nepřímo pohřbu zúčastnit a jak se k tomu stavěl, k tomu uvádím, že děkoval Lence za to, že pomohla zařídit pohřeb a všechno. O všem s ním komunikovala moje dcera, což jsem byla ráda, pomohla mu, aby si tam zařídil tablet, aby to alespoň viděl na tabletu, myslím si, že tam něco z pohřbu viděl, i když si myslím, že ne moc, protože tam byla i ochranka. Když jsme jeli v autě, tak jsme si říkali, co se tam mohlo stát, já říkám, že by jim něco udělal. Jak jsem jela vyřizovat s dcerou pohřeb, tak jsme dumaly, co by se v Egyptě mohlo stát. Já říkám, pane bože, snad jim něco neudělal a ona mi říká, ne, ne mami, neboj se, já znám Petra, on by takovou povahu neměl, aby jim něco udělal, spíš bych řekla, že Monika. A já říkám, co? No tak mohlo se stát všelico, mohl to být on a mohla to být ona, ale tím to skončilo.

Zda jsem cítila v nějaké fázi celého příběhu a toho pobytu obžalovaného v Egyptě do doby, než se vrátil zpět do ČR, že by došlo k nějakému ochladnutí vztahu se sestrou, že by komunikace začala váznout, případně že by se přestala moje dcera již o jeho

záležitosti starat, k tomu uvádím, že to vím přesně, protože všechno probírali kriminalisté s moji dcerou, nikdo nás neinformoval, co se stalo, když jsme potřebovali vědět, tak ona říká, ne,ne,ne, to já všechno budu s nimi probírat a zarazilo mě jedno, když po pohřbu říkala, no, kdybys věděla to, co já vím, tak bys mluvila jinak. Já říkám, tak mi řekni, co víš, no, já ti to nepovím, ale kdybys to věděla, co já vím, tak bys ho neobhajovala a řekla bys, že on to udělal. A já říkám, odkud to víš, no od kriminálky. Já říkám, no tak dobře, ale s námi nikdy nikdo nekomunikoval, co se stalo. Já jsem nevěděla, co se stalo, protože vše probírali s moji dcerou a já si myslím, že pokud je to náš syn, že kriminalisté měli jednat spíše s námi jako s rodiči, ne s moji dcerou.

Zda byl za námi někdo z kriminalistů potom, jak byl syn vzat do vazby, informovat nás o této skutečnosti, případně o dalších věcech, k tomu uvádím, že tam byli jednou nebo dvakrát, a to se mě jenom ptali, kdo to z nich mohl udělat, jestli Petr nebo Monika. Ani jsem nevěděla zprvu, že Petra zatkli, to věděla zase moje dcera, to nám napřed ona volala, pak jsme se to teprve dozvěděli od kpt. Tvrdeho. Divila jsem se, když došlo k domovní prohlídce, tak to zase věděla napřed moje dcera, byla tam s nimi. Trošku mě to zarazilo, je to náš syn a my jsme o ničem nic nevěděli. Pak mi říkal pan kpt. Tvrdý, když už mi dcera zavolala, běžte si pro toho pejska, aby tam nebyl sám a já jedu večer do Karviné, jestli chcete, paní Rychlá, já se k vám stavím a řeknu vám, co a jak. Říkám, je pane kapitáne, to byste byl moc hodný. K večeru jsme seděli a někdo zvonil, myslela jsem, že už je to pan kpt. Tvrdý, ve dveřích se objevila moje dcera, uvedla, no tak jsem se přijela podívat, jak se držíte a jak se máte a do 15 minut přijel kpt. Tvrdý, řekl nám, že Petra zatkli, že tam jsou nějaké důkazy a moje dcera pořád říká, tak už jí to řekněte, co já vím, řekněte už to, co já vím, pane kapitáne. Já říkám, tak mi už konečně někdo řekne, co ona ví a já nevím? Pan kapitán říká, no, objevila se tam elektrina, že holčiny byly zabity elektrickým proudem, že je tam vstup a výstup. Já říkám, cože? Moje dcera na to, jo, jo, jo, on to musel udělat a musel to udělat asi v koupelně, asi to tam udělal ve vaně. Já říkám, co mluvíš za nesmysly. No a pak je z koupelny tahal a musel je sušit a dával je na postel. Já se tak dívám a ona říká, že pane kapitáne, tak to asi mohlo být a on říká, no, no tak asi nějak. A já říkám a co ta Klárka? No ona musela asi přijít bránit maminku, tak se ji dotkla ručičkou, jelikož je to větší plocha, že to přes ní proletělo a zemřela též. Takové nesmysly. Nechtěla jsem tomu věřit ani tomu nevěřím dodnes, protože takové bláboly, že tam nikdo s nimi nebyl a ona mi bude vykládat takové věci, už připravená verze a ještě řekne, no pane kapitáne, to tak muselo asi být, že a on mi řekne, no asi tak nějak. Tak co si mám o tom myslet. Já si myslím, že když jsme podepisovali u výpovědi mlčenlivost, že i pan kapitán, když dělal školu, podepisoval mlčenlivost a že nebude vynášet takové věci, proč to zrovna moji dceři řekl. Nelíbí se mi to. Od samého začátku s námi nespolupracovali, když jsme žádali, aby jeli do Egypta hned, bohužel, je nám líto. Až po půl roce jsem četla, jak psal nějaký kriminalista, už byl v důchodu, že v takovém případě se měli kriminalisté sebrat a jet do Egypta hned ať byla smlouva, nebyla, udělali velkou chybu a proč tam jeli zrovna po půl roce. Dodnes mě to mrzí, protože s námi taková spolupráce nebyla, jak spolupracovali s moji dcerou. K rozhovoru mělo dojít v den zatčení.

Zda vím něco o tom, že by ať již Monika mému synovi – obžalovanému nebo obžalovaný jí byli nevěrní, k tomu uvádím, že po Egyptě, jak začaly vylézat různé věci na Moniku a tak, ale vím, že když nám Klárinka tehdy řekla, to už chodila do školy nebo už tomu trošku rozuměla a říká maminka s tatškou nemluví a já říkám

proč? Jeli jsme na hory a říkám Peťovi, prosím tě, ty s Moňou nemluvíš? Proč? Já říkám, řekla nám to Klárinka. No, údajně mi byla Monika nevěrná. Já říkám, kdo ti to říkal? Jako soused, ale já mu stejně nevěřím. Já říkám, tak si udělej doma pořádek a nenechej to tak, ale on řekl, no tak já ji nekoupím nějaké pěkné oblečení a tím ji potrestám. Za týden jeli do Ostravy a když přijeli, už se chválila, to mi koupil Peťa a zase bylo všechno v pořádku. Jinak nevím o ničem. Pak mi i moje dcera ukazovala v mobilu, dívej se, s tím se taky scházela, byl tam nějaký chlap s děckem, údajně bydlel někde na „osmičce“. Pak vyšlo najevo, že měla nějakého přítele ze Slovenska, a to jsme se dozvěděli všechno z médií.

Podle § 211/3a) tr.ř. se čte výpověď svědkyně z přípravného řízení zejména z č.l. 340, druhý odstavec shora, když v dalším svědkyně v podstatném směru vypovídá shodně jak v přípravném řízení.

K tomu svědkyně uvádí:

Pokud jsem tady řekla, že chlapi obecně se měli jenom vyjadřovat, že kdyby tam byli drženi, tak by utekli, ale sám o tom, jestli chtěl nelegálně nějak opustit Egypt, nemluvil nebo jestli byla o tom nějaká řeč, že o tom nevím nic a dneska jsem říkala, že takto se měl vyjadřovat můj zeť, že by mu to zařídil a že o ničem dalším nevím, pak uvádím, že ti chlapi, to byli od sousedek, co mě potkaly a ptaly se na Petra, kdy ho pustí domů, že jejich chlap řekl, že kdyby se dostal do takové situace, že by už dávno utekl.

K dotazu, že jsem se nezmínila o tom, že jeho švagr, můj zeť, se měl takto vyjadřovat, ty formulace, které jsem tady užila, uvádím, že ano, teď jsem to použila, vzpomněla jsem si na to, protože vím, že moje dcera s tím měla hodně starostí a jestli to on myslel vážně nebo ne, to nevím, ale tak to bylo řečeno. Nezmínila jsem se o tom.

Zda můžu říct, jak probíhalo dědické řízení po pozůstalých – manželce a dceři, jak to probíhalo před návratem, jak po návratu, jak na dědické řízení reagoval můj syn, případně, zda jsem se do dědického řízení také zapojovala a jaké jsou jeho vztahy k rodině Niciejových v současné době, k tomu uvádím, že jsme dostali obsílku k pozůstalosti, tak jsme šli s mojí dcerou, byli jsme sepisovat pozůstalost a tak jsme donesli veškeré dokumenty od bytu, auta a tam došlo k nepěkné situaci, nelíbilo se mi to, když moje dcera mu chtěla pozastavit i platební kartu na placení, což byla blbost, protože z něčeho musel žít. Chtěla prodat Peťové auto, chtěla prodat byt a pak chtěla prodat garáž, aby jsme měli peníze, když budeme potřebovat na advokáty.

Jak by to mohla prodat, když probíhalo dědické řízení, k tomu uvádím, že k tomu nedošlo.

Zda se tak přede mnou slovně projevovala, k tomu uvádím, že ano, my jsme o tom mluvili, že když budeme potřebovat peníze na advokáty a tak, no a ona říkala, odkud mamě vezmeš tolik peněz, bylo by nejlepší prodat auto, bylo by dobré prodat byt, stejně to už nebude potřebovat. Já jsem se tak na ni pořád dívala. Nikomu z nás to v ten moment nedošlo, že to nejde prodat, že to je v dědickém řízení, že by to bylo

rozkrádání dědického majetku. Tak se to neuskutečnilo, ale chtěla to tak udělat. Když jsme všechno sepisovali na dědickém řízení, tak jsem paní zapisovatelce říkala, ale prostě platební karta do toho nespadá a ona mi říká, ne, to nespadá, protože z něčeho ten kluk musí žít, tak se to tam nepsalo. Sepsalo se to a pak jsme se dozvěděli, jelikož tam nebyla doba úmrtí holek, tak se brala Monika jako bezdětná. To jsme se obě rozčílily a já říkám, rodný list měla, pas měla, do školy chodila, věci zůstaly a je vzduch? Ona nám vysvětlovala, že se to tak bere, že je na to nějaký zákon a v tomto případě budou dědit i rodiče Moniky. Tak jsme se na sebe podívali. Když jsme to sepsali, šli jsme domů a já říkám manželovi, víš co, já raději zajdu za Erichem a Evou, zavolala jsem jim, že přijdu, že jim potřebuji něco říct. Já jsem tam šla a jak mě slyšíte, jsem jim to řekla, že nám bylo řečeno, že Monika umřela jako bezdětná, což se oba velice rozčilovali, jak je to možné, že ta holka žila, že to nebyla žádná pára, vzduch. A já říkám, no a v tomto případě budete dědit po Monice. V tom se ozvala Eva, my po Peťovi nic nechceme, my jsme se už domluvili. Tak jsem jim řekla děkuji i za Petra a říkám, že uvidíme, co bude dál. Až se do toho zase vložila moje dcera, když už věděla o elektřině, tak měla vztek na Petra, tak začala komunikovat s Radmílem, bratrem od Moniky, a začala do něho hustit, že na dědictví mají nárok. Sám pan Nicieja nám řekl, když jsme šli na pivo, představte si, já jsem přišel do obývacího pokoje, ještě mi říká, honem spěchej domů a u nás v obývacího pokoje sedí vaše Lenka a Radmil. Lenka do nich pořád hustila, vy to dědictví musíte chtít. Tak ten pan Nicieja, nevím, jak to, zase říkal, že jo, že ne, ale potom, jak Petr přijel z Egypta, jezdili spolu na hřbitov, Peťa u nich byl, pak když už nebyla maminka, tak pan Nicieja byl i u Peti. Dopadlo to tak, že Peťa jim říkal, vy chcete dědictví po Monice a jelikož už naše holka do nich tak hustila a on říkal, no, já nevím, tak asi jo, nebo ne. Já jsem pak napsala SMS tatškovi a říkám, Erichu, jsi svéprávný a pokud jsi řekl, že nic nechceš, poděkovala jsem vám a myslím si, že slovo platilo. Pak šli podepisovat, že se dědictví zříkají, Petr jel s paní Niciejovou, protože měla potíže s chozením.

Zda můj syn chtěl, aby se vzdali dědictví, k tomu uvádím, že se jich ptal.

Zda měl zájem na tom, aby se vzdali dědictví nebo ne, k tomu uvádím, že on se ho jenom zeptal, vy to dědictví chcete nebo ne? A on říkal, ne, já jsem od začátku říkal, že ne.

Zda se změnila nějak pozice v čase, k tomu uvádím, že změnila, jeli k notářce a pan Nicieja tam podepsal, že se zříká dědictví a pak to musela jít podepsat i paní Niciejová, tak ji Petr vzal do auta, notářka přišla až k autu a tam se podepsalo, že paní Niciejová se zříká také dědictví.

Ve 12:45 hod. se hlavní líčení přerušuje do 13:30 hod.

Ve 13:30 hod. pokračováno v hlavním líčení v nezměněném složení senátu, státní zástupce KSZ, obžalovaný – pouta sňata, obhájkyňě, zmocněnkyně poškozených, poškozený Karel Rychlý.

Pokračováno ve výsledku svědkyně Ireny Rychlé.

K dotazům předsedkyně senátu svědkyně uvádí:

Zda došlo posléze k nějakému odstraňování náhrobku z hrobu zesnulých Moniky a Klárky Kramných a pokud ano, za jakých okolností, kdo k tomu dal podnět, z jakého důvodu k tomu došlo, k tomu uvádím, že když jsme šly s dcerou vybírat hrob, moje dcera chtěla pořad dvojhrob. Já říkám, nač dvojhrob. Ne, když vyjde najevo, že to udělala Monika, nemá právo ležet Klárinka s ní na jednom místě. Pořád jsem ji to vymlouvala, že je to blbost dvojhrob, když je to matka s dcerou, nikdo neví, co se stalo, kdo za tím stojí, je to blbost. Tak jsme vzaly jednohrob.

K okolnostem, zda docházelo k odstraňování náhrobku, uvádím, že ano, došlo k odstranění náhrobku, a to z toho důvodu, že moje dcera hrob dala přepsat na Radmila, protože Petr stejně už nevyleze, tak mi to řekla, kdo se bude o to starat a vrahovi já hrob nenechám. Já jsem jí nadala, že je svině, poprvé v životě jsem moji dceři takto řekla a věřte, kdybych stála před ní, tak kleknu na kolena a prosím ji, ať to nechá tak, jak to je, což jsem ji prosila, nechej to, všechno je zaplacené, holky jsou v hrobě, nechej to do ukončení případu a pak se rozhodne, co a jak komu se to dá přepsat. Natož na truc to dala přepsat. Hrobové místo bylo původně napsáno na její osobu a ona to přepsala na Radmila, bratra Moniky.

K odstraňování náhrobku uvádím, že jsme s manželem zašli na správu pohřebního ústavu, ptali jsme se, jestli je to možné bez papíru, protože veškeré papíry od hrobu jsme měli doma my, ona v ruce neměla nic. Oni říkali, že to jde, šli jsme na národní výbor, kde se podepisoval papír, že je to přeepsané Radmilovi, tak jsme je tam prosili, aby to pozastavili do vyřešení případu a pak se rozhodne, na koho se to napíše, kdyby náhodou, ale ne, naše dcera to přepsala. Ještě mi říkala, já ti posílám 2.700,- Kč, že mi posílá bratr Radmil poplatek. Já jsem jí říkala, že s tím nechci mít nic společného, je to hrob Petra a jeho to jeho rodina. Petr se to dozvěděl a říkal, mami, víš co, když je to tak, tak vezmi náhrobek, protože všichni na něho tlačili, kdy bude náhrobek, nikdo mu na to nedal ani korunu, přesuň ten náhrobek na vedlejší místo, jestli to tam je volné, kup to a bude dvojhrob, jak si to Lenka přála a já budu vedle holek, kdyby se mi náhodou něco stalo nebo do budoucna budu ležet vedle nich, tak jsme vzali a náhrobek jsme přesunuli. Ptali jsme se na hřbitovní správě, jestli to můžeme přesunout, když od toho máme doklad, že je to jeho, ano, můžete si to přesunout. Koupili jsme místo, přesunuli jsme náhrobek. Tudíž oni přišli a zjistili, že tam není, já jsem to dala upravit, dosypat, vzala jsem vyprat domů plyšáky, aby to tam měly holčiny hezké. Pak mě obvinili, že jsem ukradla náhrobek, plyšáky, zavolali na nás policisty, museli jsme jít vypsát protokol, proč, co a jak. Policisté v Karvině uznali, že nebyl důvod.

Kdy jsme odstraňovali náhrobek, když byl pan obžalovaný ve vazbě nebo předtím, k tomu uvádím, že když byl ve vazbě, protože si koupil kytici a napsal holkám

Moničce a Klárince tatínek. My s manželem, když Petra zatkli, tak jsme říkali, že půjdeme na druhý den na hřbitov, aby to někoho nedráždilo „tatínek“, sundáme nápis z jeho kytice. Došlo k tomu s vědomím našeho syna, ale v době, kdy byl ve vazbě.

Jaké jsou v současné době vztahy k dceři, k tomu uvádím, že se nestýkáme. Když jsme přišli popřát Natálce na narozeniny v únoru, pak jsme chtěli jet na narozeniny k dceři Lence a zeťovi jsme chtěli jet popřát, zakázala nám, že je to nevhodné. Pak jsem s ní měla telefonát, kde mi vynadala, že s takovou rodinou nechce mít nic společného, ať si ji vymažu z paměti, z telefonu a že končí a že se sejdeme u soudu. Od té doby se nestýkáme.

Jak se mi jevila zesnulá Monika Kramná, co se týče jejího psychického zdraví, psychické vyrovnanosti, případně lability, či dalších poznatků z tohoto okruhu, jak jsem ji vnímala, jestli měla nějaké psychické problémy, psychické rozlady, projevy, které by ve mně vzbuzovaly pozornost či nikoliv, k tomu uvádím, že byla hodně náladová. Zda mám konkrétní poznatky o tom, že by měla nějaké psychické problémy, že by o sobě pochybovala nebo že by si chtěla vzít život nebo že by chtěla nějakým způsobem skoncovat se svoji pozemskou existencí atd., k tomu uvádím, že ne.

Senát – bez dotazů

K dotazům státního zástupce KSZ svědkyně uvádí:

K našim prvotním telefonátům se synem z 30.7., kdy došlo k události, dnes jsem uvedla, že při prvním telefonátu plakal a při následném telefonátu jsem hovořila s nějakou paní a že jsem slyšela nějaké těžké dýchání, jaké bylo dýchání mého syna u prvního telefonátu, zda si to vybavím, uvádím, že jsem měla dojem, že je v šoku z toho, co viděl, že jeho manželka a dcera už nežijí, hodně plakal, dýchal těžce a říkal mami, mami. Říkám, mluv pomalu, on mami, mami, Monika a Klárka jsou mrtvé, já jsem jim dával pomoc. To, co jsem řekla.

K projevu dýchání, doprovodným jevům telefonátu uvádím, že těžce dýchal, potom už vůbec, už jsem se s ním nedomluvila.

K dotazu, že v přípravném řízení jsem o tom hovořila a dneska nikoli, uvádím, že jsem říkala, že těžce dýchal, plakal a přitom druhém, že už jsem s ním nedomluvila a odvezli ho do nemocnice, to mi říkala delegátka.

K dotazům předsedkyně senátu svědkyně uvádí:

Zda byl nějaký rozdíl v dýchání nebo jak jsem vnímala dýchání mého syna při prvním hovoru, který jsem měla ihned, když mi oznamoval tu tragickou událost a při následném telefonu, který jsem popisovala, že těžce dýchal, k tomu uvádím, že dýchal těžce, ale ještě mluvil a potom už nemluvil, jen dýchal, nemohla jsem se s ním domluvit.

Zda byl mezi tím nějaký rozdíl, k tomu uvádím, že si myslím, že ne.

K dotazům státního zástupce KSZ svědkyně uvádí:

K dotazu, že jsem uvedla, že později toho dne, kdy jsem s ním hovořila, mi sdělil, že mu ještě není nic moc, že mu není moc dobře, zda mi říkal něco konkrétního, ventiloval nějaký konkrétní zdravotní problém, uvádím, že mi jenom říkal, že dostal infuzi, že mu pumpovali žaludek, že mu ještě není dobře, že ho chtěli postavit na nohy, nemohl stát, že se mu nohy podlomily, tudíž je zpátky na lůžku a že nesmí vstávat.

Zda si vybavím, kdy ten hovor mohl proběhnout, k tomu uvádím, že si myslím, že to bylo odpoledne, už si to nepamatuji.

Zda se mi zmiňoval někdy o tom, že by v průběhu předchozího dne, kdy jim bylo špatně, se někdo z nich snažil přivolat pomoc jakýmkoliv způsobem, k tomu uvádím, že říkal, že Monika někde telefonovala a mluvila anglicky, on tomu nerozumí, tak nevěděl, co mluvila a kde volala.

Zda to dokážu časově zařadit, zda mi říkal, kdy telefonovala, k tomu uvádím, že si nevzpomínám.

Zda se mi zmiňoval můj syn, když je měl najít mrtvé, jaká byla jejich tělesná teplota, případně barva, k tomu uvádím, že říkal, když se dotkl Klárinky, že byla ledová a když ji obrátil, že byla fialková. Zda říkal v tomto směru něco o Monice, k tomu uvádím, že ji napřed budil a když se neozývala, že ji otočil, že se na něho dívala takovým pohledem, že ji páchlo z úst, taky byla namodralá.

K dotazu, zda se u Moniky zmiňoval k tělesné teplotě případně k barvě kůže, svědkyně dává najevo, že neví.

K dotazu, že jsem uvedla, že jsem neregistrovala nějaké problémy mezi mým synem a Monikou, až na některé příhody, které víceméně ventilovala malá Klárka, zda jsem k nim chodila na návštěvy do bytu, uvádím, že ano, chodila. Zda jsem si tam všimla rodinných fotek na zdi, na kusu nábytku, k tomu uvádím, že tam byly fotky Klárinky, Klárinky s Monikou, byly tam fotky i Petra s Klárinkou a album.

Poté, co se můj syn vrátil z Egypta, zda jsem byla u něj v bytě, k tomu uvádím, že ano, byla. Zda ty fotky tam byly stále, k tomu uvádím, že fotky byly stále tam, kde byly až do doby, jak potom jsme mu říkali, aby vzal a zlikvidoval věci, aby mu to nepřipomínalo holky, tak se sundaly i fotky, dodnes tam jsou fotky Klárinky. Kde jsou fotky Klárinky, k tomu uvádím, že Klárinka je nad postelí a na komodě.

Zda jsem se ptala mého syna, zda po svém návratu z Egypta navázal známosti s jinými ženami a jak mi je případně vysvětloval, k tomu uvádím, že ne, neptala, ale syn mi jednou řekl, že volala Moničina maminka, že brzy na Klárku údajně zapomněl a že má nějakou Katku. Já jsem znala jenom Katku, která bydlí nad ním a já jsem jí řekla, prosím tě, dej mu pokoj, zažil si své a pokud jde za Katkou, protože jestli něco

psal, tak si to potřeboval dát zkontrolovat, když je dyslektik a pěkně to napsat. To bylo vše a já říkám a přitom Katka má přítele a má dítě.

K dotazu, že jsem v přípravném řízení uvedla, že k jeho ženským známostem po návratu z Egypta mi řekl, že šlo o kamarádky, zda se k tomu můžu vyjádřit, uvádím, že když to vyšlo v novinách, jak ho fotili, tak jsem se ho ptala a on říkal, že je to kamarádka, víc nic.

Když k nám přišel kpt. Tvrdý po vzetí mého syna do vazby, zda mi řekl něco jiného kromě toho, že moje vnučka a snacha měly zemřít po zásahu elektrickým proudem a po vstupu mé dcery, jak to mělo být, jenom pronesl slova „tak nějak“, zda mi říkal něco jiného, k tomu uvádím, že ne, říkal mi, že to tak muselo asi být, jak to moje dcera vylíčila, že to byl elektrický proud a že se to muselo odehrát asi v koupelně. A když jsem se ptala na Klárinku, tak mi to tak ukazoval, že se jí asi dotkla a tak to nějak proletělo přes ní.

K dotazům zmocněnkyně poškozených svědkyně uvádí:

Zda jsem se bavila se svým synem v některém telefonátu nebo následně osobně v tom směru, co se dělo poté, co se vrátili na pokoj v neděli před pondělím, kdy jim mělo být špatně, večer, kdy se vrátili na pokoj, v noci, k tomu uvádím, že si nevzpomínám.

Zda jsme se bavili někdy se svým synem o tom, zda jedli něco v pondělí, to byl ten den, kdy jim mělo být dle jeho slov špatně, k tomu uvádím, že si nevzpomínám.

Zda jsem rozebírala vůbec někdy se svým synem pondělní situaci, k tomu uvádím, že jsem to moc nerozebírala, protože když jsem viděla, jak je z toho všechno špatný a těžce to nese, tak jsem mu to nechtěla pořád připomínat.

Zda se mě někdy ptal můj syn nebo zda jsme rozebírali spolu něco ohledně zavazadel a jejich návratu zpět do České republiky, ať už by se to týkalo množství či případných plateb za zavazadla, k tomu uvádím, že ne, neptal.

Zda se mě neptal, zda vím, zda by měl platit za zavazadla, k tomu uvádím, že ne, já jsem mu radila tak samo jako paní psycholožka, která tam byla, aby zavazadla od holek nechal tam.

K dotazu, zda si někdy stěžoval můj syn na chování Moniky ať už předtím než se to stalo nebo následně poté, uvádím, že ne, nevzpomínám si.

Zda mi připadá v pořádku, když jsem tady hovořila o přemístění náhrobního kamene z hrobu, kde ležely poškozené, vzít náhrobní kámen, na kterém je vyryto přímo jméno Klárky, jméno Moniky, datum narození, citát přemístit to z hrobu, kde ony jsou skutečně uloženy na prázdný hrob, k tomu uvádím, že jsem si říkala, pokud by nebyli vzati jako manželé, tak by mi to až tak nevadilo, byla to jeho rodina, byla to mladá rodina, nová rodina, tak se patřilo, aby to, co udělala moje dcera, se nestalo a náhrobek mohl být tam, kde byl.

K dotazu předsedkyně senátu svědkyně uvádí:

K dotazu, že otázka zněla, zda mi nevadilo to, že jsme přemístili náhrobní kámen na prázdné místo se všemi údaji, které paní zmocněnkyně uvedla a nechali jsme hrob, kde fakticky byly pohřbeny a ležely ostatky mé snachy a vnučky bez náhrobního kamene, zda mi to nevadilo, zda jsem to považovala za vhodný krok i z etických důvodů, uvádím, že mě to mrzelo, ale když jsem to dala přesunout, tak je to, jak by to byl dvojhrob, což si vždycky přála moje dcera a ten, co byl odkrytý, jsem dala řádně upravit, aby to vypadalo důstojně.

K dotazům zmocněnkyně poškozených svědkyně uvádí:

K dotazu, že hovořím o dvojhrobu, ale hroby jsou odděleny uličkou, nejde o žádný dvojhrob, uvádím, že tam je ta ulička, to je pravda.

V úvodu své dnešní výpovědi jsem uvedla, jaká je to pro mě tragédie, že jsem přišla de facto o druhou dceru, pak jsem líčila negativní vlastnosti Moniky, následně jsem ji de facto obvinila z vraždy své vnučky, uvedla jsem mimo jiné, že by mohlo vyjít najevo, že to měla udělat Monika, jaký konkrétní vztah mám k zemřelé snaše v dnešní době a z jakého důvodu by mělo podle mě vyjít najevo, že by to měla udělat Monika, k tomu uvádím, že jsem nikoho neobvinila, pouze jsme s moji dcerou konstatovaly, kdo a jestli by to bylo možné, jestli to udělal Petr nebo Monika, což moje dcera se napřed vyslovila, že to mohla být Monika po tom všem, co vyšlo najevo, jak mu byla třeba nevěrná a možná, že se ho chtěla zbavit.

Zda jsem se bavila někdy o této naší tvrzené variantě s mým synem, k tomu uvádím, že jsem mu to říkala, co jsme se s Lenkou bavily a jeho to úplně udivilo, že se tak Lenka vyslovila, že by to mohla být i Monika.

Kdy jsem se s ním o tom bavila, k tomu uvádím, že až přijel z Egypta.

Jaký ve skutečnosti je můj vztah k mé zemřelé snaše, k tomu uvádím, že je to matka mé vnučky a když jdeme na hrob, tak to беру na vědomí, je tam a беру ji tak, jak jsem ji brala zaživa.

Zda myslím, když jdu na prázdný hrob položit květiny, kde máme náhrobní kámen, k tomu uvádím, že uctívat památku zemřelých můžete všude i u kříže.

K dotazům obhájkyně svědkyně uvádí:

Zda utíkal syn v dětství z domu, k tomu uvádím, že ne, neutíkal. Za školu nechodil.

Zda si stěžovala někdy moje snacha na chování syna, k tomu uvádím, že ne, vždycky ho chválila před kamarádkami, že má dobrého manžela a neměnila by.

Zda jsem navštívila někdy v nemocnici Moničinu maminku, když tam byla hospitalizována, k tomu uvádím, že ano, často, byla v Karviné 4 v nemocnici, tam

jsem za ní chodila, když byla na „šestce“, kde jsem pracovala, tak jsem ji každý den navštěvovala. Nosila jsem jí jídlo, časopisy, bavily jsme se, i jsem potkala Radmila, staršího syna, který mi děkoval, že slyšel od mamky, že tam za ní často chodím a nosím jí takové dobroty. Já jsem mu na to řekla, když tam nechodíte vy, tak tam alespoň chodím já.

Zda jsem někdy řekla, že by bylo dobré, kdyby si syn založil novou rodinu nebo našel novou přítelkyni, k tomu uvádím, že ne, neřekla.

Obžalovaný dotázán dle § 214 tr.ř. uvádí:

Zda jsem si někdy stěžoval v nepřítomnosti Moniky na to, že ji podezírám z toho, že by chtěla ode mě odejít, k tomu uvádím, že ne, nestěžoval.

Zda jsem někdy trpěl nebo měl sebevražedné sklony, k tomu uvádím, že ne, to měla spíše moje dcera.

Svědkyne nežadá svědečné.

Dostavil se svědek

Erich N i c i e j a, gen. č. I. 435, totožnost ověřena dle OP, tchán obžalovaného, poučen dle §§ 100/1,2, 101 tr.ř. a po seznámení s předmětem výslechu **uvádí:**

Trvám na návrhu na náhradu škody, který učinila mým jménem paní zmocněnkyně a chci, aby mi byla škoda v rozsahu 4.018.418,- Kč uhrazena.

Poučení jsem porozuměl, chtěl bych dnes využít svého zákonného práva a proti svému zeti nechci dnes vypovídat, když pro mě je tato záležitost velice emotivní a nechci opětovně vířit svou bolest. V tomto směru v plném rozsahu odkazuji na svou výpověď v přípravném řízení, tehdy jsem vypovídal popravdě.

Svědka nežadá svědečné.

*Podle § 211/4 tr.ř. se čte výpověď svědka **Ericha Nicieji** z přípravného řízení z č.l. 435-445.*

Obžalovaný dotázán dle § 214 tr.ř. uvádí:

K této výpovědi svědka nechci nic uvést ani se vyjádřit.

*Podle § 211/4 tr.ř. se čte výpověď svědka **Ericha Nicieji** z přípravného řízení z č.l. 455-459.*

Obžalovaný dotázán dle § 214 tr.ř. uvádí:

K této výpovědi bych se chtěl vyjádřit a rozporovat pasáž ohledně zásuvky, kdy tam pan svědek toto uvádí a dále datum, které uvádí. Telefonát nebyl vedený z práce, nebylo to ohledně zásuvky a nebylo to v roce 2013, ale bylo to v roce 2014 po mém návratu z Egypta, měsíc souhlasí, byl to leden nebo únor. Já jsem prováděl nějaké opravy u svého známého Honzy Kubatého na jeho domě jak před Egyptem, tak po Egyptě, po mém návratu. Ten den jsem u něho montoval postel v prvním patře a chtěl po mně ještě zapojit světlo, bylo to světlo s nějakým čínským nápisem, bylo to na jednu zásuvku, ukazoval mi, kde by toto světlo chtěl namontovat. Věděl moc dobře, že s elektřinou dělat neumím, protože je to můj nadřizený z práce, takže o tom věděl. Ze zdi čouhaly dva černé dráty, já jsem mu řekl, že stejně tady vrtačku nemám, abych mu to mohl namontovat, takže po cestě domů jsem volal tchánovi, protože jsem věděl, že on nějaké zkušenosti s elektřinou má a zeptal jsem se ho na to, když to světlo je na jednu žárovku, jestli dráty je jedno, jak zapojím, když tam jsou jenom dvě zdířky. On mi odpověděl, že je to jedno, k montáži samotného světla nedošlo, protože podruhé, když jsem přijel k Janu Kubatému na rodinný dům, tak si světlo už namontoval sám. Tohle bych chtěl akorát rozporovat.

Dostavil se svědek

Radmil N i c i e j a , gen. č. I. 475, totožnost ověřena dle OP, švagr obžalovaného, poučen dle §§ 100/1,2, 101 tr.ř., a po seznámení s předmětem výslechu **uvádí:**

Poučení jsem porozuměl, budu vypovídat. Dále uvádím, že trvám na připojení k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody v rozsahu, jak to učinila paní zmocněnkyně, a to s částkou 2.770.466,- Kč.

Bylo-li mi předsedkyní senátu předestřeno, že jsem již vypovídal v dubnu 2014 v přípravném řízení, pak ve vztahu k této výpovědi uvádím, že jsem tehdy vypovídal dobrovolně, nebyl na mě činěn žádný nátlak, abych vypovídal, vypovídal jsem popravdě tak, jak jsem si věci pamatoval a vybavoval. Na výpovědi si trvám.

Dnes, jsem-li vyzván, abych opětovně popsal události a soužití obžalovaného s moji sestrou a neteří před inkriminovanou událostí a posléze kontakty s ním, jeho projevy poté, kdy došlo ke kritické události a po jeho návratu zpět do ČR uvádím:

My jsme se stýkali, ale ne často. Když jsme se setkali, tak možná na rodinných oslavách. Před dovolenou jsme byli dost spolu, neboť jsme spolu jezdili na výlety apod. Jak jsem viděl jejich chování, tak jsem tam neviděl nic zlého nebo že by tam bylo něco špatně. Nepozoroval jsem žádné zvláštnosti v jejich vztahu.

K dotazům předsedkyně senátu svědek uvádí:

Zda jsem se svoji sestrou vycházel dobře, zda jsem se s ní stýkal, k tomu uvádím, že jsem se s ní stýkal, ale ne často, měla svoji rodinu, já jsem měl taky svoje, ale stýkali jsme se, když jsme mohli. Víím, že jsme spolu vycházeli dobře.

Zda se vyjadřovala, jaký je pan obžalovaný manžel, jestli má nějaké problémy nebo naopak, k tomu uvádím, že se mi nezmiňovala o ničem ani si nedovedu představit, že by mi něco řekla, protože kdyby měla nějaký problém, tak by to v sobě dusila.

Jak byla sestra vnímána okolím, k tomu uvádím, že byla oblíbená v pracovním kolektivu, mám na mysli domov důchodců v Karviné, protože tam jsem znal jednu její kamarádku, vycházely spolu dobře. Co měla svoje kamarádky, tak vím, že byla společenská.

Jaký byl její vztah ke Klárce, k tomu uvádím, že to byla matka, tak jaký mohla mít vztah. Matky jsou různé, ale já jsem taky něco slyšel, tak mě to udivuje, protože vím, že se chovala dobře a starala se o ni, starala se i o společnou domácnost.

Jaký byl její vztah ke svým vlastním rodičům – otci, matce, k tomu uvádím, že jsem to vnímal normálně kladně. Tam nebyl žádný problém, chodila na návštěvy, všechno bylo v klidu, nic špatného jsem nepozoroval.

Můj otec dost vypomáhal sestře s péčí o neteř Klárku, protože byli zaměstnání, oba v práci, vnučku vodil jak do školky, tak potom do školy. Otec měl nejužší kontakt na rodinu Kramných, měl největší přehled o jejich životě, byl tam dost často, řekl bych skoro každý den přes týden. Moje matka byla omezena svou nemocí, měla problémy s chůzí, takže tam často chodit nemohla, buď přišli k nám celá rodina nebo otec přivedl Klárku, jak ji měl na starost, na hlídání. Matka vše v pořádku, nebyly tam žádné rozepře, ničeho jsem si nevšiml. Zda tam nebyly nějaké antipatie ve vztahu k obžalovanému, k tomu uvádím, že antipatie taky ne. Spíše si myslím, že to bylo z druhé strany ze strany obžalovaného ve vztahu k naší matce. Zda vím, co bylo případně, když si to myslím, příčinou toho, k tomu uvádím, že moje matka měla problém s chůzí a máme zahrádku. Když jsme tam jeli, tak jsem ji tam musel odvést svým autem. Jak vím, tak tam rodina mé sestry byla s autem a třeba pan Kramný mou matku neodvezl domů, i když mohl a ona musela zpět taxíkem, což jsem pochopil jako nějakou antipatii.

Kdy jsem naposledy viděl sestru, obžalovaného a neteř předtím, než odjeli na dovolenou v Egyptě, k tomu uvádím, že jsem je viděl, když jsme tehdy byli všichni ve Zlíně v zoo, bylo to asi 14 dní předem, ale potom jsme se stýkali obden třeba někde v restauraci, protože to bylo v létě, tam jsem je viděl naposledy. Jak jsem již řekl, nevšiml jsem si, že by mezi nimi bylo něco zlého.

Zda vím něco ohledně toho, proč si zvolili Egypt jako destinaci pro trávení dovolené, z popudu koho k tomu došlo, k tomu uvádím, že to moc nevím, akorát vím, že rádi cestovali do zahraničí, už tam byli jednou nebo dvakrát. Tak jsem pochopil, že tam chtějí znovu, že se jim tam líbí. I když tam byly nepokoje, taky jsme se o tom bavili.

Zda jsem byl s nimi v telefonickém kontaktu i během pobytu v Egyptě do doby, než došlo k tragické události, k tomu uvádím, že jsem nebyl.

Jakým způsobem jsem se dověděl o tragické události, k tomu uvádím, že jsem se to dozvěděl, jak mi telefonicky zavolala sestra pana Kramného ráno kolem půl 4, půl 5 nebo v půl 6 ten den. Já jsem měl tehdy vypnutý telefon a když jsem ho zapnul, měl

jsem tam zmeškané hovory a bylo tam neznámé telefonní číslo. Když jsem si zapnul telefon, tak se mi ozvalo znova, tak jsem to vzal a tak jsem se to dozvěděl.

Když jsem se zkontaktoval s paní Lenkou Krečmerovou, jak mi bylo prezentováno, k čemu tam mělo dojít, odkud mají informace, uvádím, že mi to bylo prezentováno tak, že jsem to nechápal, byl jsem z toho v šoku, že jsou mrtvé.

V další fázi jsem se dověděl, že mám přijít k nim domů, že mě tam všichni očekávají, že je tam Lenka, můj otec a paní Rychlá. Tak jsem tam přišel a tam jsem se to dozvěděl, tak jsem začal potom pátrat, jestli to je vůbec fakt, nemohl jsem pochopit tuto situaci, vůbec jsem ničemu nevěřil, volal jsem všude, kam se dalo na všechny strany.

Co jsem zjistil, k tomu uvádím, že tehdy jsem po telefonu nezjistil nic. Akorát mi delegátka říkala, že je to pravda, co mi řekla paní Lenka. Mluvil jsem s delegátkou ten den, jak jsem přišel na byt. Chtěl jsem se něco sám dozvědět, paní Lenka zavolala telefonem znovu paní delegátce a předala mi ji a já jsem s ní mluvil, jestli je to fakt, že to není možné, že to přece nemůže být moje sestra a neteř. Když jsem šel od nich domů, tak jsem se snažil volat do televize nějakému reportérovi, ať mi to zjistí.

Kdy a co jsem se dověděl o příčinách smrti sestry a neteře, k tomu uvádím, že příčinu smrti jsem se dověděl maximálně z tisku a z toho, že to byla nějaká otrava, že tam něco vypili, že jim bylo zle, že byli na pokoji, ale to jsem se dozvěděl jen z tisku. Nikdo mi nic neřekl, nikdo za mnou nepřišel, byl jsem z toho vedle, že vůbec nezámem ze všech stran, já se mám starat sám o to, co se děje několik tisíce kilometrů dál.

Zda jsem byl v nějakém přímém kontaktu s obžalovaným po tragické události, ať již ve formě telefonátu, emailu a jiné možné komunikace, k tomu uvádím, že to bylo po nějaké době asi po týdnu nebo tak, jsme si vyměnili několik emailů, protože jsem fakt nevěděl, co se stalo. Tak mi psal, já jsem mu taky odepisoval, protože jsem myslel, že je to fakt otrava, že se tam něco stalo.

Jak mi to pan obžalovaný prezentoval, co mi řekl o okolnostech úmrtí sestry a neteře, k tomu uvádím, že mi neřekl nic, akorát mi psal, že jim bylo špatně, že něco vypili, že leželi celý den a noc na pokoji a že někdy nad ránem zjistil, že leží vedle Klárky, která se nehýbe, že byla modrá, že volá na Moniku, Monika taky byla modrá, toto jsem v emailech vyčetl. Dodnes tomu nechci věřit.

Zda jsem s ním vedl korespondenci na téma, proč tedy, když jim bylo špatně, nepřivolali lékařskou pomoc, co celý den dělali, proč jim nevěnoval větší péči apod., k tomu uvádím, že jsem mu psal, proč nešli za nějakým lékařem nebo si něco nevzali a on mi odepisoval, že měli nějaké tabletky na průjem, takže to požili a to je všechno. Sám jsem byl z toho vedle, že když už je malé holce špatně, tak zavolám lékaře nebo se nějak starám, tak jsem mu to prezentoval.

Zda to stavěl tak, že z jeho pohledu příčinou smrti bylo co, k tomu uvádím, že nějaká otrava, že něco pozřeli a zvraceli, že chodili pro vodu, vyměňovali se, že má jít Monika nebo on, že se tam dohadovali, komu je víc špatně. Pochopil jsem, že je to z nějakého jídla.

Zda mi nějak vysvětlil situaci, že otravě, jak to prezentoval obžalovaný, podlehl nebo měly v důsledku toho zemřít právě neteř a sestra a že se to nějakým takovýmto fatálním způsobem nedotklo jeho osoby, k tomu uvádím, že mi to nijak nevysvětloval. Zda jsme to vůbec řešili, k tomu uvádím, že jsem to neřešil, myslel jsem, že jako chlap to snesl nějak jinak, tak jsem to bral.

Jak časté byly kontakty s panem obžalovaným po dobu pobytu v Egyptě, k tomu uvádím, že nebylo jich moc, bylo to možná taky jenom v jedné fázi, začal mi tak psát po pěti dnech, já jsem se asi po pěti dnech taky nějak ozval dvěmi, třemi emaily a tím to zase přestalo na určitou dobu, nevím. Byla tam ještě další komunikace, protože jsem pořád myslel, že to šlo tak, jak tvrdí a jak píšou média. Tak jsem si myslel, že to tak nějak je, tak jsem se mu snažil napsat email, aby se tam necítil sám, podpořit ho.

Byl jsem pořád na vlně, že za to může někdo, že pozřeli něco špatného.

V tomto mém názoru na situaci jsem setrval do doby, než jsem ho viděl osobně, než se vrátil domů, protože mě velice zklamal, když jsem ho viděl, jak se choval. Začal jsem ho studovat, pozoroval jsem každý jeho pocit, pohyb. Neříkám, že bych to mohl nějak posoudit, protože jsem ho znal předtím, jak se choval a on se choval potom zase stejně, jakoby se nic nestalo. To mi vadilo. Nechápu to, jak se tak může někdo chovat, že přijde a jakoby se nic nestalo. Když mi řekne, jedeme autem, jeli jsme vybírat kámen na pomník a on mi řekne, jestli něco nechci na památku po neteři a Monice, kdy jsem to pořád ještě nemohl spolknout, že je to fakt, že už se mi nevrátí.

Jak dlouho to bylo po jeho návratu z Egypta, k tomu uvádím, že to vám neřeknu přesně, ale jezdili jsme vybírat kámen, to mohlo být tak asi 14 dní.

K dotazu, že to byl jeho osobní život, když říkám, že jsem neviděl změny oproti tomu, co bylo předtím, zda tím mám na mysli, co se týče jeho společenského života nebo kontaktu s jinými lidmi, co jsem věděl, jakým způsobem se choval, vystupoval na venek, pokud jsem měl nějaké takové poznatky, uvádím, že jsem měl poznatky, že se vždycky choval, že byl na výši, že si myslel, že všechno já. On se vrátil a já jsem myslel, že bude zlomený uvnitř a tam nebylo nic znát, vidět, on zařizoval věci, rozdával věci. Každý normální člověk si sedne do kouta. Zda jsem vnímal, že by nějakým způsobem truchlil po své osmileté dceři, po své manželce, k tomu uvádím, že to jsem právě vůbec neviděl, vůbec jsem si toho nevšiml. K dotazu, že by byl vidět nějaký jeho smutek, zármutek, stesk, v jeho slovním projevu, že by případně na ně vzpomínal, nějak prezentoval, zda mu chybí nebo nechybí, uvádím, že to byl první moment, kdy jsme byli spolu poprvé, jak přišel s otcem ke mně domů a začal mi zase líčit, co už mi psal v emailech, jak to tam asi probíhalo. Takže chvíli tam byl smutný, začal i natahovat, že bude brečet nebo něco, ale jak jsem mu řekl, ty jsi na ně nedal pozor, ty ses měl starat, protože to jsem ti říkal, jak sis ji bral, že se budeš starat o moji sestru, tak on mi říká, ty jsi jak moje sestra, myslel tím Lenku. Nevím, co tam mezi nimi potom bylo, ale že ty jsi jak moje sestra, že jeho nějak podezírám. On jak by to vykládal, tak měl moldánky a jak jsem mu řekl, že měl na ně dávat pozor, tak z moldánek přešel do ostrého pohledu, jakoby mi chtěl říct, co mi tady prostě namlouváš nebo něco.

Zda jsem byl v kontaktu s jeho sestrou Lenkou Krečmerovou, k tomu uvádím, že jsme se dali do kontaktu, to bylo někdy, co se týče toho, jak jsme zařizovali pohřeb, tak jsme se nějak setkali, já jsem ji viděl na bytě a pak jsme se dali do kontaktu kvůli zařizování pohřbu. Domlouvali jsme se, co a jak, co se na pohřbu bude dít, takže jsme se dali dohromady.

Zda se někdy stalo během toho, jak jsem byl v kontaktu s jeho sestrou, že by se vyjadřovala nějak v tom smyslu, že obžalovanému nevěří to, co tvrdí a pokud ano, z jakého důvodu rozváděla to, že mu nevěří, co případně jí je podezřelé na jeho vystupování, chování, informacích, které zjistila, k tomu uvádím, že nemůžu mluvit za ni, ale o takových věcech jsme se nebavili.

Pohřeb jsme zařizovali společně, ona toho zařídila o něco víc, tak jsme se domlouvali, jak to má probíhat, vybírali jsme barvu truhly apod.

Zda tam bylo případně nějaké nedorozumění ohledně formy pohřbu, jak by měl probíhat, k tomu uvádím, že nedorozumění tam bylo z jedné stránky, protože jak malá Klárka chodila do mažorettek, tak jsem pochopil, že tam chtějí udělat před pochodem nějaký průvod mažorettek s hůlčičkami apod., tak jsem nechtěl, aby to bylo jako nějaký průvod, chtěl jsem to smuteční, tak tam byly rozepře mezi moji rodinou a rodinou Kramných. Potom jsme se domluvili.

Kdo nesl náklady pohřbu a případně kdybych popsal okolnosti zřízení pomníku, náhrobku na hrobě mé sestry a neteře, kdo nesl náklady, případně zda došlo k nějakým kontraverzím ohledně náhrobku v následné době, k tomu uvádím, že otec platil polovinu, co se týče pohřbu. Náklady na náhrobek, to jsme se domluvili, co se týče dědictví, to bylo něco jakoby, že když se nezřekneme dědictví, tak budeme platit polovinu veškerých nákladů. Kdo to řekl, k tomu uvádím, že to řekl pan Kramný. K dotazu, zda jsem s ním komunikoval, uvádím, že to bylo až po jeho návratu, když už bylo jednání u notářky.

Jak jsme se domluvili, k tomu uvádím, že jsme byli u paní notářky, nechal jsem si čas na rozmyšlenou, pak jsme se sami dva - s obžalovaným sešli v jedné restauraci, kde jsem mu měl sdělit svůj názor, tam jsem mu sdělil, že se nebudeme zříkat dědictví. Tam mi začal říkat, tak dobře, tak to budeme platit na půl, uvidíš, že to bude stát hodně peněz atd. Jak to dopadlo, k tomu uvádím, že jsme se nezřekli, já jsem potom dostal plnou moc od mých rodičů, které potom pan Kramný zase přemluvil, aby mi plnou moc vzali. Tím pádem se zřekli dědictví a náhrobek měl hradit pan Kramný. Dědické řízení není v současné době ještě ukončené, je pozastavené.

K dotazu, zda pan obžalovaný Kramný naléhal na mé rodiče, aby se zřekli dědictví i na mě, uvádím, že tak jsem to pochopil, na mě nemusel, protože já jsem tam byl jen na základě plné moci, hlavní byli mí rodiče. Podle mě na to vytvořil nátlak, aby je přemluvil.

Jaký byl vztah pana Kramného k penězům, obecně jakou roli hrála v jeho životě právě otázka majetku, finanční apod., k tomu uvádím, že to dělal tak, já mám peníze, já něco mám, vždycky se choval nadřazeně a když mu někdo něco měl vzít, tak se za to bil, myslím psychicky, nevím, jak to říct. Byl tak chytrý na to, že peníze,

které on říkal, že to dal do manželství, to jsem dal všechno já, nikdo mi nic nevezme apod. Pěl na majetku a na peněžní stránce toho vztahu.

Zda došlo k nějaké kontraverzi ohledně náhrobku, proč se domáháme, aby nám byly náklady obžalovaným uhrazeny, k tomu uvádím, že když už tam náhrobek byl a má sestra a neteř byly zakryty, tak jsem nepochopil, co se stalo, že náhrobek přemístili na jiné místo a já jsem potom ze svých a otcových výdajů museli nahonem, nikdo nám o ničem neřekl, udělat náhrobek nový.

Zda jsme vůbec nebyli informováni o tom, že náhrobek bude nějakým způsobem přemístěn nebo odstraněn z místa, kde byly pohřbeny, k tomu uvádím, že jsem nebyl vůbec informován, nevěděl jsem to, dozvěděl jsem se to, když jsem byl v práci, telefonicky mi volala paní Lenka Krečmerová a sdělila mi to. Jak mi to líčila, důvody, proč k tomu došlo, k tomu uvádím, že mi důvody neřekla, pouze mi řekla, že se to přemísťuje. Pozemek byl už potom přepsán na mě. To na mě přepsala paní Lenka Krečmerová. Já jsem se ji ptal, jestli by to šlo, ona mi sdělila, že ano, tak to přepsala na mě. Finančně jsem se za to místo vyrovnal, byl tam nájem, tak jsem finanční částku dal paní Lence Krečmerové a u hřbitovní správy jsme přepsali pozemek na mě. Do týdne, 14 dnů se to začalo přemísťovat, já jsem o ničem nevěděl, nikdo mi nic neřekl. Telefonicky jsem se to dozvěděl až do práce.

Zda měl zájem o místo, kde byly pohřbeny sestra s neteří, i obžalovaný Kramný a zda řešil se mnou nějak případně svůj zájem, k tomu uvádím, že se mnou neřešil nic, co se týče pozemku, nevím o ničem, jestli měl zájem, nevím. Tuto otázku se mnou nikdy neřešil.

Na ergo toho, že odstranili náhrobek, tak jsem na vlastní náklady pořídil náhrobek pro moji sestru a neteř a ten je vedle.

Zda jsem po návratu obžalovaného, když jsem říkal, že mi nepřipadal, že by truchlil ani že by utrpěl takovou ztrátu svých nejbližších, že by to nějak těžce nesl, měl s ním nějaké kontraverze časem, nějaké spory, výměnu názorů a pokud ano, z jakého důvodu, k tomu uvádím, že výměnu názorů jsme neměli žádnou, maximálně jak jsem mu řekl, že jak může teď rozdávat nějaké věci od holek, to, že se mi to nelíbilo. Žádnou jinou jsme neměli. Pokud máte na mysli ohledně poškozování majetku, ať již mého majetku, konkrétně osobních vozidel či něčeho podobného, pak uvádím, že to jsem zaslechl, že se něco dělo, že někdo jemu poničil vozidlo, garáž nebo něco, ale to jsem se jen doslechl. Já s tím nemám nic společného. Mně taky bylo poničeno auto, to bylo vzápětí po několika dnech, čtyřech, pěti dnech. Kdo to udělal, se nezjistilo.

Zda jsem měl případně ještě nějaké informace o jeho soukromém životě po jeho návratu, o kontaktech s ženami, o jeho prezentaci nebo kontaktech s médií, jakým způsobem, případně jaký měl k tomu vztah, jak to vnímal, k tomu uvádím, že jsem potom s ním nějaké styky neměl, protože jak se řešilo dědictví, tak už mě nekontaktoval ani já jsem se s ním nemusel stýkat a co jsem se dozvídal, tak maximálně z médií, že tam někde s někým nebo tam někde s nějakou.

Zda jsem měl nějaké poznatky o tom nebo zda se můžu vyjádřit ke zdraví mé sestry, k tomu, zda měla nějaké zdravotní problémy, případně zda měla nějaké psychické

problémy či jak se mi jevila před odjezdem do Egypta, jestli se vyskytovaly nějaké změny v jejím chování, že by případně byla nějak duševně labilnější apod., uvádím, že jsem si toho vůbec nevšiml. Já jsem ji sice vídával předtím, než odjeli, tak jsme spolu byli snad obden a neviděl jsem nic, že by měla psychické nebo zdravotní problémy, veselá, těšila se.

K dotazu, jestli jsem hovořil s obžalovaným během toho, jak jsme se ještě stýkali, na téma mé sestry, zda došlo k nějaké změně postoje obžalovaného, co se týče mé sestry, jestli se případně zmiňoval o nějakých nevěrách, případně zda jsem takové poznatky nezjistil z jiného zdroje, od jiných lidí, uvádím, že jsme to spolu neprobírali. Nikdo mi nic neříkal, až něco bylo v médiích. Když jsme to probírali s otcem, tak jsme říkali, že to nemůže být pravda, protože na to neměla čas. S panem obžalovaným jsme se na to téma nebavili, nikdy si na to přede mnou nestěžoval ani na to nepoukazoval ani sestra naopak ve vztahu k němu.

Pokud jsem byl občas v kontaktu s mou neteří, jak se vyjadřovala, jak hovořila o rodičích, případně jestli se někdy přede mnou jako strýcem neměla nějaké stesky, že se k ní nechovají tak nebo onak, pak uvádím, že malá neříkala nic. Když jsme byli spolu venku, tak si nestěžovala ani na otce ani na moji sestru – svoji matku.

Pokud jsem schopen se k tomu vyjádřit, jak byl můj švagr – obžalovaný manuálně zručný, zda to byl typ domácího kutila, který si uměl spoustu věcí udělat, opravit nebo to byl člověk, který si na cokoli musel přivolat odbornou pomoc, protože tomu nerozuměl, jak jsem ho vnímal, zda mám nějaké konkrétní poznatky, pak uvádím, že vím, že byl kutil, co se týče aut, spíše po stránce karosářské. Myslím si, že uměl svoje, to, co chtěl, tak si v domácnosti mohl udělat. Zedničinu nevím, jestli by to uměl, to nemůžu soudit. Co se týče elektriky ať již montáže, opravy, nevím.

Když si rekonstruoval byt, zda mám poznatky o tom, jestli si to dělal svépomocí, sám nebo svépomocí s dalšími osobami, k tomu uvádím, že vím, že mu tam měl otec dělat dlažbu, zedničinu, jinak nevím.

V dalším svědek vypovídá shodně jak v přípravném řízení.

Senát, státní zástupce KSZ – bez dotazů

K dotazům zmocněnkyně poškozených svědek uvádí:

Zda mě někdy žádal pan obžalovaný o nějakou podporu ať již psychickou, fyzickou poté, co se stalo to neštěstí, k tomu uvádím, že o podporu to bylo v emailech, co jsem tam z toho vyčetl, chtěl nějakou podporu, podporu jsem pochopil tak, že když budeme spolu komunikovat přes emaily, že ho psychicky podržím.

Zda chtěl někdy po mně, abych se připojil k petici, která byla vytvořená, k tomu uvádím, že ano, vzpomínám si, že něco psal i přes mého bratra Martina, že by někde měli nějakou petici nebo něco. To bylo v emailu, abych ho podpořil, aby ho pustili z Egypta domů.

Zda se se mnou někdy pan obžalovaný bavil po události v Egyptě na téma Monika a její facebookové profily apod., k tomu uvádím, že o tom se se mnou nebavil.

Zda jsem zaregistroval, že by se o tom bavil s někým jiným než se mnou, k tomu uvádím, že o tom nevím.

V době, kdy se projednávalo dědictví, jak jsem vnímal kontakty pana obžalovaného a mého otce, k tomu uvádím, že jsem to vnímal tak, jakoby si chtěl mého otce získat na svou stranu, protože docela často se mu telefonicky ozýval, že ho zaveze za holkami, že tam zajedou. Přišlo mi to takové, že ho chce získat na svou stranu, aby ho přesvědčil o své nevině. Tak jsem to pochopil já.

Zda ho přesvědčil ještě o něčem jiném např. právě v souvislosti s dědictvím, k tomu uvádím, že co se týče dědictví, to byly konflikty o tom, že se máme nebo nemáme zříct dědictví, tak právě proto potom zase podle mě dělal nátlaky na mého otce, což jsem se taky dozvěděl, že ho potom vyčkal, protože věděl, že můj otec chodí každý den na zahradu, což je nějaká cesta a tam si ho někde počkal, aby ho přesvědčil a přemluvil k tomu, aby mi vzali plnou moc a aby se toho zřekli.

Zda vím o tom, že by docházelo k nějakým takovýmto jednáním i ze strany nějakého jiného člena rodiny Kramných ve vztahu k mému otci, k tomu uvádím, že co jsem se dozvěděl, tak vím, že byla nějaká SMS otci, to bylo psáno od paní Rychlé, jestli je nesvéprávný, že já tam rozhoduji, že se jejich rodiče musí obracet v hrobě, v SMS byl nějaký psychický nátlak, tak jsem to pochopil.

Když jsem se dozvěděl o přemístění náhrobního kamene z hrobu mé sestry a neteře, jak to na mě působilo, co jsem si v tu chvíli myslel, jak jsem to dál konkrétně řešil a co jsem se v souvislosti s tím dozvěděl, k tomu uvádím, že jsem se nedozvěděl nic, proč to vůbec přemístili, jaký měli k tomu důvod. Já jsem byl v práci, řešit jsem to nemohl, z práce jsem odejít nemohl. Já jsem telefonicky akorát dal oznámení na Policii ČR do Karviné, ať mi tam zajedou, ať zkontrolují, jestli je to fakt, co se tam děje a důvod, proč se to děje, jsem nepochopil.

Jak na mě celá situace působila, k tomu uvádím, že jsem nevěděl, co mám dělat, byl jsem z toho vedle, jak to může někdo, takový člověk udělat, přemísťuje to, nepochopil jsem to, proč.

Zda se mi vyjádřil někdo z osob, které to měly mít tzv. na svědomí, že by se slovem zmínil, proč k tomu došlo, že by mě někdo z nich kontaktoval, k tomu uvádím, že mě nekontaktoval nikdo, nikdo se mi k tomu nevyjádřil, my jsme od té doby spolu vůbec nekomunikovali.

Jak vypadal hrob po zásahu, po přemístění náhrobního kamene, k tomu uvádím, že holá, propadlá zem, zůstal tam rám, který byl obitý.

Zda bylo nějak manipulováno i s výzdobou, k tomu uvádím, že výzdoba byla na kameni, takže výzdobu museli dát pryč, aby to mohli přemístit. Jak jsem tam potom přijel, tak jsem viděl jen holou zem, která byla propadlá.

Výzdoba, která byla původně na hrobě, ta tam nebyla, byla mimo hrobní místo uložena na trávě.

Zda jsme museli ještě kromě toho, že jsem nechal zhotovovat nový náhrobní kámen, provádět nějaké opravy bezprostředně poté, k tomu uvádím, že to jsem musel, protože náhrobek se nedal udělat ze dne na den, tak jsem si zajistil kameníka, který mi tam prozatímně položil kámen, kdyby náhodou bylo špatné počasí, ať se tam nedostane voda, takže mi to zakryl, bylo to zakryto 14 dní, než udělali pomník.

K dotazu, zda do doby, než jsem provedl tyto bezprostřední alespoň částečné zásahy, nikdo jiný tak nečinil, uvádím, že ne.

K dotazům předsedkyně senátu svědek uvádí:

Jaký byl vztah mého mladšího bratra Martina k mé neteři a sestře, jak často se spolu kontaktovali, jestli vztah byl něčím odlišný od mého vztahu k sestře a k neteři, k tomu uvádím, že nevím, co bych k tomu řekl, já jsem neviděl, že by tam byl odlišný vztah, bylo to stejně jako ke mně nebo možná víc, nevím.

Jak vnímal ztrátu sestry a své neteře můj bratr, případně do jaké míry se angažoval při zařizování pohřbu, k tomu uvádím, že byl z toho taky vedle, já jsem mu řekl, že to vezmu na sebe, že to budu zařizovat s paní Lenkou. Jinak se domnívám, že ztrátu nesl úplně stejně jako já.

K dotazům obhájkyně svědek uvádí:

Jaký byl můj švagr Petr Kramný otec, k tomu uvádím, že si myslím, že byl stejný jako její matka, normální otec. Já jsem tam nic neviděl.

Zda jsem u něj někdy zaznamenal nějaké sebevražedné sklony nebo že by hovořil o sebevraždě, k tomu uvádím, že jsem nezaznamenal.

Zda měla naše maminka na celou věc nějaký názor, pokud ano, zda jsme to spolu řešili nebo zda jsem se s ní o tom bavil, k tomu uvádím, že byla smutná, bavili jsme se o tom, ale v mezích. Když jsme to téma otevřeli, tak o tom se nedá mluvit.

Zda vinila Petra Kramného, k tomu uvádím, že ne.

Obžalovaný dotázán dle § 214 tr.ř. uvádí:

Chtěl bych položit pár otázek.

Otázka:

Pane svědku, vy jste tady vypověděl, že vás nikdo neinformoval o tom, že se náhrobek bude přesouvat, vy jste někoho informoval o tom, že se chystá nějaké handlování s ostatky, tím myslím koupě, že se to chystáte koupit, informoval jste o tom někoho?

Předsedkyně senátu uvádí:

Co, že se chystá koupit?

Obžalovaný uvádí:

Že se tady pan svědek chystá koupit ostatky Moniky a Klárky. Otázka zní, jestli on osobně někoho informoval o tom.

Předsedkyně senátu uvádí:

Pane obžalovaný, tady nezaznělo nic o tom, že si někdo kupuje ostatky paní zemřelé Moniky Kramné a Klárky Kramné, tady zaznělo, že se koupilo hrobní místo, nic víc, nic míň. Takže bych vás vyzývala, ať se chováte a vystupujete tady poněkud kultivovaněji a neříkáte takové slova, že tady někdo handloval s ostatky. Už jenom z úcty k zemřelým.

Obžalovaný uvádí:

Ano, omlouvám se. Jestli jste někoho informoval o tom, že kupujete toto místo?

Svěddek uvádí:

Ptal jsem se Lenky Krečmerové, která to potom oznámila paní Rychlé, která byla samozřejmě proti.

Obžalovaný uvádí:

Chtěl bych se jen vyjádřit k tomu, kdy jsem se dozvěděl o tom, že toto místo bylo prodáno tady panu svědkovi. Byl jsem v situaci, kdy už jsem byl tady ve vazební věznici, kdy jsem nemohl cokoli dělat, cokoliv podnikat, kdy jsem se dozvěděl, že toto místo, které mělo patřit mně, protože tam byla moje rodina nebo je tam moje rodina, ty pocity, které jsem měl z toho, že toto místo už mi nepatří nebo že mi nikdy ani patřit nebude, že nikdy v tomto hrobě ani nespočinu, i když to místo tam pro mě bylo a je. Byl jsem v situaci, byl jsem z toho doslova zděšen, zhroucen, když jsem se toto dozvěděl. Takže to bych chtěl k tomu jenom říct.

My jsme spolu byli, tuším, že to bylo 18 dní před odletem na naši dovolenou na celodenním výletě, byl tam jenom sebemenší nějaký náznak toho, že snad je něco špatně mezi mnou a Monikou?

Svěddek uvádí:

To už jsem tady vypovídal a říkal jsem, že jsem neviděl nic.

Obžalovaný uvádí:

Účastnil jste se oslavy, myslím, že to byl Bar Alabama, kde Monika slavila svoje narozeniny s kolegyněmi z práce, svěřovala se vám tam Monika o tom, že by se snad chtěla rozvést?

Svědék uvádí:

Ne.

Obžalovaný uvádí:

Děkuji.

*Svědék žádá svědečné, a to za 8 hod. ušlé mzdy á 165,33 Kč na hodinu, **celkem 1.323,- Kč** na bankovní účet, který uvedl na čestném prohlášení, který zakládá do spisu. Svědečné se přiznává.*

V 16:00 hod. se hlavní líčení přerušuje do 1.7.1015 v 8:30 hod.

V hlavním líčení pokračováno dne 1.7.2015 v 8:30 hod. na č.dv. 7/přízemí v nezměněném složení senátu, za účasti:

Státní zástupce KSZ: Mgr. Vít Legerský

Obžalovaný: Petr Kramný – řádně a včas předveden, pouta sňata

Obhájkyňe: JUDr. Jana Rejžková

Zmocněnkyně poškozených: JUDr. Klára Long Slámová - nikdo

Poškození: Karel Rychlý
Irena Rychlá

Protokolující úřednice: Bc. Kateřina Matušinská

Dostavil se svědek

Stanislav Š k o r p í k , gen. č.l. 503, totožnost ověřena dle OP, bez poměru, poučen dle §§ 100/1,2, 101/1 tr.ř., a po seznámení s předmětem výslechu **uvádí:**

Poučení jsme porozuměl. Není zde nic, co by mi bránilo ve věci vypovídat jako svědek, vypovídat budu.

Bylo-li mi předsedkyní senátu předestřeno, že jsem byl ve věci vyslechnut již v přípravném řízení v únoru 2014, k dotazu uvádím, že jsem tehdy vypovídal zcela dobrovolně, nebyl na mě činěn žádný nátlak, jak mám v této věci vypovídat, vypovídal jsem popravdě a na výpovědi trvám.

Jaké byly naše vztahy s obžalovaným, jak dlouho jsme se znali, jak jsme se případně kontaktovali či nekontaktovali před dovolenou v Egyptě v měsíci červenci 2013, případně v následné době, zda jsme udržovali kontakt, pokud ano, z jakých důvodů, co bylo předmětem kontaktů, obecně kdybych se mohl vyjádřit k osobě obžalovaného, jeho povahovým rysům a případně, pokud jsem byl v kontaktu s ním i po událostech, tak i k tomu, jak kritické události a ztrátu svých nejbližších nesl, jak se přede mnou projevoval, jak se k tomu vyjadřoval, vše, co o tom vím, k tomu uvádím, že s panem Kramným jsem se seznámil v práci v Hyundai v roce 2008 na autolakovně. Já jsem pracoval na lince, on dělal na údržbě. Práce na lince mě nebavila, byla jednotvárná, monotónní, tak jsem ho poprosil, jestli neví o něčem na údržbě. Byl ochotný, snažil se mě z linky občas dostat, když bylo možno, stáhnout mě na jeho práci. On dělal běžnou údržbu, chodil po hale, opravoval, udržoval vzduchotechniku, hadice, přišrouboval něco. Později mi nabídl i práci na přesčasy, což mi hodně vyhovovalo, protože jsem si tam mohl hodně přivydělat, tak jsme spolu soboty, neděle jezdili do práce, asi po půl roce, co jsem tak dělal, si mě vzal na přesčasy. On tam svařoval a já jsem mu pomáhal. Pan Kramný svařoval elektrickým obloukem. Tak jsme to dělali. Byl veselý, žádné problémy s ním nebyly. Nemůžu na něj nic říct. Potom jsem odešel z Hyundai na dohodu, chtěl jsem tam skončit, odešel jsem přesně po roce. Pan Kramný tam zůstal, ale stýkali jsem se, ne pravidelně, ale

když jsme se potkali. Moje tchýně bydlí asi 300 m od něj, jezdil do garáže, tak jsme se tam vídali. Sám od sebe mi několikrát nabídl, přivezl mi zabíjačku i pro rodiče, jako kamarád bez problému. Stýkali jsme se, u nich doma jsem nikdy nebyl, když jsem něco potřeboval z práce, když už jsem tam nedělal, přišel jsem za ním, jestli by mi nemohl donést nějaké lepidlo nebo něco, co jsem zrovna potřeboval, byl ochotný, přinesl mi. Vždycky otevřel on s Klárkou, Klárka mě přivítala, jeho paní, nevím, jestli nebyla doma nebo jestli někam odešla do vedlejšího pokoje.

K dotazům předsedkyně senátu svědek uvádí:

Co bylo náplní práce údržbáře, jaké činnosti vykonával obžalovaný, k tomu uvádím, že když jsem s ním chodil, tak z nějakých pochroumaných karosérií, co byly omylem pomačkané, tak jsme odmontovávali dveře, odnášeli jsme to na určená místa nebo já jsem s ním soboty, neděle svařoval.

Co patřilo do náplně práce údržbáře, když tam chodil po hale, když jsem říkal, že si mě k sobě vzal, co tam dělal, k tomu uvádím, že zavrtával ohrádky do země, ukotvil, aby tam, když tam jede vysokozdvizný vozík, do toho někdo nevezl.

Zda dělal nějaké zámečnické práce, zda pracoval s nějakými nástroji, k tomu uvádím, že s vrtačkou, s bruskou, to jsme tam dělali všichni, rozbrušovačka, sváry brousit. Elektroporuchy, nefunkční elektrozařízení, nefunkční elektroinstalaci, o tom nevím, že by to dělal. Já jsem u toho nebyl, pokud vím, se mnou to nedělal.

Jaký mám názor na obžalovaného, co se týče jeho manuální zručnosti, co se týče jeho schopnosti řešit nějaký problém ať již technický nebo údržbářský spadající do okruhu jeho činnosti, co se týče jeho přizpůsobení se, dejme tomu, nějakým požadavkům zaměstnanců nebo zaměstnavatele, aby něco kreativně vymyslel, kdy byla nějaká situace, kterou bylo třeba odstranit v zaměstnání, zda případně dělal tzv. melouchy nebo vypomáhal nebo v rámci občanské výpomoci pomáhal nějakým osobám, známým s nějakými pracemi a pokud ano, s jakými, k tomu uvádím, že když dělal se mnou v Hyundai, tak o žádných melouších nevím, že by někde chodil někomu vypomáhat. Později jo, chodil svému vedoucímu něco dělat na rodinný barák, říkal mi, že se tam zdrží, že jde dělat nějakou omítku, těsnění kolem vany, zaspárovat, to bylo až potom, když se vrátil z Egypta.

Jak bych ho charakterizoval, k tomu uvádím, že v zaměstnání v Hyundai byl zručný, šikovný, co mu dali udělat, to udělal, uměl se přizpůsobit požadavkům. Když se něco nepodařilo nebo ho upozornili, že tak to nemá být, udělal to bez problémů, opravil.

K dotazu, že jsem se zmínil, že panu vedoucímu dělal nějaké práce, uvádím, že to mi říkal pan Kramný, že tam jezdí. Zda se zmiňoval i o jiných pracích kromě zednických nebo spárování, k tomu uvádím, že o ničem nevím, mi říkal, že jde vyspárovat, ještě se divil tomu, že takový člověk a neumí si to vyspárovat sám.

Zda kontakty s obžalovaným do roku 2013 se pohybovaly na takové úrovni občasných setkání, k tomu uvádím, že ano, potkávali jsme se.

Kdy jsem byl s obžalovaným naposledy v kontaktu předtím, než odjel do Egypta, k tomu uvádím, že přesně vám to nepovím, ale bylo to asi 3, 4 dny předtím, než odjeli. Z jakého důvodu, k tomu uvádím, že jsem byl na myčce s autem, zrovna jsem vyjížděl, pan Kramný tam přijížděl umývat auto, tak jsem se ještě divil, říkám, co ty tady, když vím, že dělá jen ranní směny a on mi říká, že umyje auto a jede do Egypta. Já jsem si ještě dělal srandu, že autem a on říká, ne, auto umyju a letíme na dovolenou. Chtěl ještě povykládat, ale já jsem už neměl čas, z myčky jsem odjížděl pryč, pak už to bylo jen přes Egypt. Na myčku přijel sám.

Jak se mi toho dne jevil, k tomu uvádím, že normální, bezproblémový, jenom já jsem měl blbé tušení (*svědek pláče a je rozrušený*), nechtěl jsem se s ním bavit.

Zda jsme měli na sebe i telefonický kontakt, případně email, k tomu uvádím, že jsem měl na něho telefonický kontakt i email, ještě jak byl v Hyundai. Později jsem ten druhý kontakt zrušil, protože jeho manželka si nepřála, ať mu posílám emaily. Proč si to paní manželka nepřála, nevím. Jednou jsem mu nechtěně poslal, jak jsem přeposílal, tak vše, co tam bylo a ona řekla, že si nepřeje, abych mu posílal emaily. Co to mělo být, k tomu uvádím, že všechno – srandy, pepné obrázky, když jsem to přeposílal, tak jsem to přeposílal i jemu a jeho manželka si to nepřála, napsala, ať Petrovi emaily neposílám, že stejně na to nemá čas, tak jsem to vymazal a od té doby jsem na něho neměl žádný email.

Zda emailovou schránku měli společně manželka i obžalovaný, k tomu uvádím, že pokud si vzpomínám, tak to bylo na její stránku, on mi řekl, že on nemá, ať to posílám na její stránku, že manželce řekne, aby mu řekla, jestli přišel email.

Zda můžu říci, co je mi známo o soužití obžalovaného s manželkou, jak se o ní přede mnou vyjadřoval, zda měl nějaké problémy v manželském vztahu, k tomu uvádím, že o manželce, jeho sexuálních problémech nebo jestli nějaké měly, mi nemluvil nikdy. Jak jsem s ním pracoval v Hyundai, tak třikrát, čtyřikrát za směnu volal na mobil, Klárka byla malá, tak to zvedla jeho manželka, předala to a on mluvil s Klárkou vždycky pěkně. Pokud si vzpomínám, tak jí říkal, že jak přijedu odpoledne, něco ti koupím, přivezu, pak mi říkal, že je třeba zavezl na večeři, výlet, nijak se o manželce špatně nevyjadřoval. Zda po celou dobu našich kontaktů nebo zda došlo případně někdy k nějaké změně postoje, k tomu uvádím, že v Egyptě, jak zemřela manželka, tak jsme probírali všechny možné verze, co se stalo, že ji někdo mohl otrávit, cokoliv, že mohla spáchat sebevraždu nebo se pokusila zabít, tak ho to trošku vytočilo, že jestli to chtěla udělat ona, tak ho namočila do pěkného průseru. Přesně si už nevzpomínám. Kdyby to udělala ona, tak že ho namočila do pěkného průšvihů.

K dotazu, že pan obžalovaný odletěl na dovolenou, zda během dovolené jsem s ním byl v kontaktu do doby, než došlo ke kritickým událostem nebo až potom, uvádím, že jsem se to dozvěděl z televize, z tisku a říkal jsem manželce, že podle roků to vypadá, tak manželka říkala, ať pošlu SMS a uvidím, jestli se něco stalo nebo ne, že mě ta jedna SMS nezabije. Tak jsem mu napsal SMS, to si pamatuji zhruba přesně „ahoj kamaráde, právě v televizi vysílali, že v Egyptě zemřeli nějakí Karviňáci, doufám, že jste v pořádku a ok“ a on mi odepsal „právě jsem pozbyl nebo ztratil všechno dobré nebo nejlepší, co jsem měl“. Tak jsem mu napsal, už nevím, co, nevěřil jsem tomu. On mi potom odepsal velkou zprávu, že je to pravda a už jsme zůstali v kontaktu.

Jaké to byly kontakty, zda telefonické, k tomu uvádím, že ne, nevolal jsem mu, to jsem si nemohl dovolit, byly SMS, čas neupřesním a jak se mu zprovoznil tablet, tak byly emaily a Skype.

Jak byly časté kontakty, jak probíhaly, jakým způsobem obžalovaný přede mnou líčil kritické události, tzn. co jim předcházelo, jestli se o tom přede mnou zmiňoval, zda mi nějakým způsobem popisoval kritický den, kdy mělo dojít k úmrtí jeho dcery a manželky, jak mi to vysvětloval, že k tomu došlo, případně, zda jsem se ho na něco ptal a jaký jsem měl na to názor, k tomu uvádím, že jsem nevěřil tomu, že se to stalo. Popisoval mi to tak, jak to popisoval stále dokola, říkal, že je nevinný, že neví, co se stalo, že to nemůže pochopit.

Co mi skutečně řekl, jestli jsme probírali, co dělali před tím s manželkou a dcerou, co dělali kritického dne nebo předtím, k čemu docházelo, jaký byl průběh události před tím, než se zjistilo, že došlo k jejich úmrtí, jakým způsobem se pak choval potom, jestli mi to nějak blíže vylíčil, k tomu uvádím, že se choval rozumně, pragmaticky, s chladnou hlavou, nejančil. Bral jsem to, že má šok z jeho dané životní situace, že se tomu brání. Nevypτάval jsem se ho na nic, neměl jsem odvalu. Zda mi sám řekl něco o tom bližšího, k tomu uvádím, že ano, říkal mi, že je tam našel. Neznám to z paměti, přesně říkal to, co víme všichni. Říkal, že Klárka byla mrtvá, Monika byla mrtvá, jeho odvezli, že tam ležely, co si vzpomínám, že kolem nich vystřihli prostěradlo, že tam zůstaly, že do pokoje přišlo hodně lidí, byl z toho překvapený, jak tam vedli vyšetřování.

Zda mi popisoval okolnosti, za nichž mělo dojít k zjištění, že zemřely, k tomu uvádím, že mi to popsal, ale za ty roky, jsou to již téměř dva roky, si to nevzpomínám.

Jak často jsme byli v kontaktu s obžalovaným, k tomu uvádím, že každý den 5, 6 hodin na Skype. Pan Kramný mi tvrdil, že tam s ním nikdo nejedná, bylo mi ho líto, tak jsem se mu snažil tam zkrátit pobyt, zpříjemnit, tak jsme se bavili. Stále říkal, že na to musí přijít, že nic neudělal. Já jsem mu říkal, že bych se tam zbláznil, že bych utekl, on říkal, že neuteče, že nic neudělal. Říkal jsem mu, že bych utekl a on říkal, to nemá cenu, tak jsme to probírali, tady je moře, tady je třeba to, že ne, že vydrží, že nic neudělal, že má čisté svědomí. Jak mu padlo prvních 60 dnů v té době, nevím přesně, jsem kontaktoval pana generála Šandora, jestli nám v té situaci nemůže pomoci, že tam s ním nikdo nejedná, ten mu říkal, už přesně nevím, ať zavolá na konzulát, ať si vyžádá papír, co podepsal, protože Petr mu řekl, že nemá žádný papír, žádné potvrzení o tom, co podepisoval, tak mu z Káhiry nebo odkud dali arabštinou psaný papír, ten jsem tu nechal přeložit a tam bylo, že je podezřelý. Mezitím, než se to všechno vyřídko, jsem mu krátil jeho chvíle s jeho sousedkou s paní Gablerovou Kateřinou, tak jsme se bavili jen tak o těch útěchách, ale to byla legrace, protože to bylo prakticky z naší stránky nereálné. Co jsme se bavili, k tomu uvádím, že kdyby utekl, že by mohl přes, nevím ty státy dokolečka, nemám tady mapu, kolikrát mu vypnulo wifi, tak mě poprosil, jestli mu tu mapu nemůžu poslat, že mu tam nejde něco stáhnout, tak jsem mu to poslal, kde je, v kterých místech se nachází, ale brali jsme to spíše žertovně, než doopravdy. Kdo to bral žertovně, k tomu uvádím, že já s Katkou, probírali jsme to s panem Kramným. V Karviné v lázních jsou Arabi a umí česky a tak jsme se některých ptali, tak říkali, že ho nepustí, že mu tam hrozí smrt, to jsem mu nechtěl říct, tak jsme čekali, co bude. Pak,

když dostal ten papír, tak jsem mu poslal papír v arabštině přeložený, a to už zneklidněl, ale stále trval, že vydrží až do konce, že nemíní utíkat. Ale zařizoval si to po svém. To jsem nevěděl, to mi vždycky řekl, že se tam potkal s tím, co má kurz potápění, že se na něco ptal, ale že je věčně v hospodě, že musí počkat, až přijde z baru, že je někde v baru, většinou že přijíždí v noci.

Předsedkyně senátu uvádí:

Pane svědku, já jsem Vás poučila, že jste povinen vypovídat pravdu a nic soudu nezamlčovat, nic nezkreslovat. Chápu, že s nějakým časovým odstupem si některé události nemusíte přesně pamatovat, notabene vaši výpověď vám přečtu, tak uslyšíte opětovně, co jste vypovídal v dřívější době, přesto tady v tomto okamžiku vám přečtu část vaší výpovědi, abyste se k tomu vyjádřil, protože to ne zcela koresponduje s tím, co tady říkáte.

Podle § 211/3a) tr.ř. se čte výpověď svědka Stanislava Škorpíka z č.l. 513, druhý odstavec shora, kde vypověděl „na konci pobytu Petra v Egyptě byl zoufalý, že se nic neděje a říkal, že za každou cenu uteče, že se nenechá pověsit, že nic neudělal“, pak vypráví o H2O a že měl odjet na nějaký cizí pas atd.

K dotazu, že tady jsem zdůrazňoval opakovaně, že vždycky říkal, že odtamtud nechce odjet, že to tam chce dotáhnout do konce a ve výpovědi z února 2014 jsem jasně uvedl, že mi sdělil, že za každou cenu odtamtud uteče, ať vysvětlím tento rozpor, co je pravdou, uvádím, že ano, řekl to, já jsem si na to nevzpomněl, ale říkal to až ke konci, že s ním nikdo nejedná, že v Egyptě s ním nic nedělají, takže když s ním nebudou jednat, takže pak uteče.

Zda se tázal, případně mě žádal o zjišťování nějakých skutečností, informací, poznatků, pokud ano, jakých, čeho se to týkalo, co po mně chtěl, k tomu uvádím, že se mě ptal na posmrtné skvrny, že ležely, nevzpomínám si přesně, v takové a takové poloze, že jedna byla tak modrá, ta měla skvrny tak, tak jsem mu řekl, že se zeptám od mé sestřenice syna, který dělá na kriminálce, tak jsem mu zavolaal, ten mi řekl, že to všechno najde na internetu, distancoval se od toho, také chtěl vědět možnosti jedu pan Kramný.

Žádal mě o zjištění nějakých bližších informací o posmrtných skvrnách, jestli o tom něco nevím. Nezjistil jsem mu žádné informace. Zda jsem mu přeposlal nějaké informace, k tomu uvádím, že mi ho bylo líto, řekl jsem mu, že se poptám, to byla taková lež z milosrdenství.

Jestli jsem mu skutečně nějaké informace zjistil nebo zaslal nějaký odkaz nebo cokoliv ohledně této problematiky, k tomu uvádím, že ano, co jsem našel na internetu, jsem mu poslal.

Zda mi můj příbuzný v tomto směru žádné informace nedával, k tomu uvádím, že taky dal odkazy z internetu, že nepoleze svým kolegům policistům, že se do toho nebude starat, že mu to nenáleží, že by z toho mohl mít pěkný průšvih. To mi řekl. Můj příbuzný mi poslal jenom nějaké jedy stáhnuté z internetu, ale říkal, že se od toho distancuje, a to jsem taky přeposlal panu obžalovanému.

Zda tyto informace, poznatky po mně chtěl, abych mu opatřil, ve kterém období, za jak dlouho poté, co došlo k úmrtí jeho nejbližších osob, mě žádal o tuto službu, k tomu uvádím, že nevím přesně, ale byl už na druhém hotelu. Dneska si už nepamatuji.

Jestli to bylo na začátku našich kontaktů nebo až ke konci, když byl obžalovaný na druhém hotelu, než ho pustili, k tomu uvádím že spíše ze začátku, ale ptal se na to stále, že musí zjistit, proč se to stalo a kdo to udělal.

Zda mi vysvětloval nějak blíže, proč ho zajímají posmrtné skvrny, k tomu uvádím, že ne, nevzpomínám si. Zda jsem se ho já ptal, proč ho zajímají posmrtné skvrny v době spíše ze začátku, když jsem říkal, že se mi jevil, že je v šoku, že sice byl pragmatický, ale že byl v šoku po událostech, tak z lidského pohledu, zda jsem se ho nezeptal jako kamarád, proč ho zajímají posmrtné skvrny, k tomu uvádím, že si nevzpomínám, že bych se ho na to ptal, neměl jsem odvalu.

K dotazu, že říkám, že jsem byl kontaktovat pana Andora Šandora, zda mi poskytl nějaké informace, rady, jak se má obžalovaný chovat, co má dělat apod., uvádím, že ne, přes Skype a mobilní telefon jsem ho spojil s panem Kramným, mluvili, pan Šandor mu doporučoval, ať to řeší přes konzulát, ať tlačí na konzulát, doporučoval mu právníka, pan Kramný říkal, že si to nemůže dovolit, že je teď zadlužený za provolané mobily + ještě bude platit hrob, takže si nemůže dovolit právníka, že jsou to zbytečně vyhozené peníze, protože on nic neudělal. Pan Šandor mu doporučil advokáta Teryngla, toho jsem taky spojil s panem Kramným a ten říkal, že by ho zastupoval, ale musí dát plnou moc své sestře, ta by musela jet do Prahy. Jak se dohodli, nevím.

Zda vím něco o tom, zda byl obžalovaný v době, kdy byl ještě v Egyptě v kontaktu s médií, se sdělovacími prostředky, jaké byly jeho mediální výstupy, zda jsme to nějakým způsobem probírali, jak vnímal zájem médií, tzn. jak byl nakloněn ke spolupráci s nimi, či nikoli, k tomu uvádím, že vím, že poskytoval informace do Blesku, pak měl o něho ještě zájem Kočárek, tam nevím, jak to bylo, tam se nějak rozkmořili. Pokud se bavíme o době, kdy byl ještě v Egyptě, pak uvádím, že mi říkal, že za ním přijeli novináři, teď nevím, kteří, pokud vím, že tam byly dvě skupiny, tak jedni mu zaplatili wifi, druzí mu nakoupili vodu, zprovoznili mu Skype, přesně si nevzpomínám. Jaký byl jeho vztah k médiím, novinářům, televizi, jak je vnímal, jestli to bylo pro něho příjemné, jestli vítal tu spolupráci nebo jestli to bylo pro něho obtěžující, nevím, nebyl jsem u toho, ale řekl mi, že je rád, že si s někým může promluvit česky, že tam někdo je.

Zda si vybavím ještě něco s naší komunikace během pobytu v Egyptě, k tomu uvádím, že nevím, co máte na mysli. Zda si vybavím ještě momenty, které bych chtěl tady uvést z mých kontaktů s obžalovaným po dobu jeho pobytu v Egyptě, k tomu uvádím, že jak jsme se bavili o útěku s naší společnou kamarádkou, co za něho napsala petici na jeho podporu, to byla paní Gablerová. Dělali jsme si srandu, protože ona říkala, že by potřebovala razítko do pasu, já jsem říkal, ať si ho otiskne na vajíčko, že jsme to jako děti dělali. Nevím, jestli to vzal vážně nebo ne, pak mi řekl, že to zkoušel, že to nejde. To mi řekl, že to zkoušel a že to nejde. Nic jiného.

Zda jsem někdy pracoval v domově důchodců, k tomu uvádím, že ano, byl jsem tam na praxi, když jsem dělal kurs ošetřovatele v Karviné. Bylo to stejné pracoviště, kde pracovala paní Monika Kramná. V kterém roce jsem tam byl, k tomu uvádím, že jsem tam byl do dubna 2013.

Zda jsem byl v denním kontaktu s manželkou obžalovaného paní Kramnou, k tomu uvádím, že jsem s ní byl v kontaktu, ale ne každý den. Byla tam různá oddělení a co 3 dny nás dali na oddělení, kde byli různí lidé, abych získal praxi.

Jak se mi jevila paní Monika Kramná, jak se chovala, jak bych ji charakterizoval, zda měla případně nějaké zdravotní problémy, zda se tam něco takového na pracovišti říkalo, či nikoliv, k tomu uvádím, že z počátku se ke mně chovala s odstupem, ale když jsem byl přidělený k ní, protože byla starší, měl jsem některé směny s ní, tak jsme si na sebe zvykli, byla veselá, na nic si nestěžovala, normální ženská, volala manželovi. Nic pozoruhodného jsem si na ni nevšiml. K dotazu, že by měla nějaké psychické problémy, že by mi připadala depresivní, labilní, uvádím, že nic takového.

Komunikovala s manželem telefonicky. Zda komunikovala případně i se svoji dcerou Klárkou, k tomu uvádím, že to nevím, ze slušnosti jsem šel pryč.

Zda mě žádal obžalovaný, abych pro něj zjišťoval nějaké další informace kromě posmrtných skvrn, jedu, abych se mu po něčem poobhlídl, zjišťoval, pátral po něčem v době, kdy byl ještě v Egyptě, k tomu uvádím, že zjišťoval, co se mohlo stát. Teď nevím, jestli jsem se mu nabídl já nebo jestli to chtěl on, ale já jsem mu říkal, že do domova důchodců na pracoviště manželky zajdu, že se zeptám, jaký mají na to názor. Tam se o tom nikdo nechtěl nijak bavit, bylo to tam půl na půl, jedni tvrdili, že to mohla udělat, druzí tvrdili, že nešťastná náhoda nebo pan Kramný. Nechtěli se o tom bavit. Akorát jsem panu Kramnému řekl, protože tvrdil, že byly otrávené, tak jsem mu řekl, že tam byl volný přístup k lékům, že si tam otevřel skříň prakticky, kdo chtěl z personálu, vzal si, co potřeboval, to jsem mu říkal. Stále trval na otravě, tak jsem se snažil zjistit všechno, co se týče otravy.

Podle § 211/3a) tr.ř. se čte výpověď svědka z č.l. 512, odstavec třetí shora – kdy svědek vypověděl „Vzpomínám si ještě, že Petr se mě ptal, jestli mám kontakty na Nový domov, kde jsem předtím dělal praxi, ptal se mě, jestli bych tam mohl zjistit, co se tam o tom povídá. Já jsem mu řekl, že se tam půjdu opět ptát na práci, tak se tam připtám. Byl jsem tam asi celkem třikrát kvůli práci, přitom jsem se zeptal, jak to tam vypadá, co se týče toho neštěstí. Holky v domově se tam o tom nechtěly vůbec bavit, byly z toho špatné, některá z nich řekla, že tam několikrát byli policajti, jednou s tatínkem od Moniky a údajně ve skřínce měli najít nějaké léky, které tam neměly, co dělat. Fakt už nevím, která z pracovnic z Nového domova to řekla. Při poslední návštěvě v domově jsem jim tam akorát řekl, teď si vzpomínám, že aby se nedivily, jestli to náhodou neudělala i Monika a že to je jedna z verzí. Řekl jsem, ať všechno na Petra nehážou, protože z jejich postoje jsem vycítil a bavily se o tom, že to Monika udělat v žádném případě nemohla. Toto jsem sdělil Petrovi, odmítl jsem dále do Nového domova chodit“.

K dotazu, že dneska říkám, že půlka byla, že to mohla udělat, půlka ne a tady jsem říkal, že jsem vycítil a že se o tom bavily, že to v žádném případě udělat nemohla, že takový byl názor, uvádím, že si na všechno nemůžu vzpomenout.

Zda po mně někdy žádal obžalovaný, abych případně zjišťoval nějaké informace, jak se šetření událostí, ke kterým došlo v Egyptě, vyvíjí, případně v České republice, k tomu uvádím, že chtěl, abych mu posílal všechny zprávy, co vyjdou, aby měl přehled, tak jsem mu nabídl, že mu to budu přeposílat. Posílal jsem mu vše, co vyšlo v časopise, na internetu, jelikož, jak jsem již uvedl, mu tam wifi nefungovala, nemohl všechno otevřít.

Jestli mě žádal, abych zjistil nějaké konkrétní informace týkající se těchto událostí ohledně zemřelých, ohledně odesílaných těl do České republiky apod., si nevzpomínám.

Podle § 211/3a) tr.ř. se dále čte výpověď svědka z č.l. 512, odstavec poslední shora, kde uvedl „Opravdu uvádím, že Petr Kramný po mně nikdy nechtěl, abych zjišťoval, jak se případ vyšetřuje v České republice. Petr slyšel a z médií věděl, že těla Moniky a Klárky přišly do ČR bez vnitřních orgánů a ptal se mě, jestli nemám možnost si to ověřit, zajímalo ho, jestli je to pravda. Já jsem řekl, že mám synovce u kriminálky v Praze, který se jmenuje Lukáš Černý a že se ho zeptám. Lukáše jsem v této věci vůbec nekontaktoval, ale Petrovi jsem řekl, že jsem se Lukáše ptal a ostraváci odmítli Lukáši sdělit, jestli je to pravda. Chtěl jsem Petra uklidnit tím, že jsem mu sdělil, že jsem se na to ptal“.

Zda ho zajímaly tyto skutečnosti, k tomu uvádím, že ano, to jsem uvedl na začátku, kdy jsem říkal, že to byla lež z milosrdenství, abych ho uklidnil.

Když se vrátil zpět do ČR, jak probíhaly naše kontakty, čeho se týkaly, co jsme spolu řešili, pokud jsme spolu něco řešili a jak se mi jevílo chování obžalovaného po návratu zpět do ČR z hlediska nějakých známek prožitého traumatu, projevu nějaké lítosti nad ztrátou svých nejbližších osob, zda jeho chování z mého pohledu korespondovalo tomu, co měl prožít, k tomu uvádím, že když přijel, asi na druhý den jsem ho pozval na oběd k nám. Choval se normálně, byl rád, že je doma, snažil jsem se ho krýt před novináři, nechtěl s novináři komunikovat a říkal, že chce mít určitou dobu klid. Zajeli jsme do Polska, kde si nakoupil jídlo. Přijel, koupil na hrob, to bylo na dušičky, kytici zemřelým a potom jsme zašli za správou hřbitova, jestli ho tam večer pustí, protože se tehdy chtěl vyhýbat novinářům. Choval se tak, jak se choval, pak jsem se dozvěděl o avantýrách s jeho přítelkyněmi, což jsem nevěděl, že tam někoho má, tak jsem mu říkal, ať si dá pozor, že to jsou ženské bez rozumu, že by si měl někoho najít a ne, aby mu ženské lezly samy do postele. Nijak se k tomu nevyjadřoval, byl normální. Říkal jsem mu, ať mi už nic nemluví, protože se to začalo obracet proti mně. Pak mi volal, že ho tam nachytali, tam nachytali, já říkám, že o ničem nevím, protože jsem nevěděl, že tam půjde na nějaké rande s někým. Tak říkám, nemluv mi nic, protože nechci být už v ničem zapletený. Co vím, tak měl dvě přítelkyně – Šárku Letenskou a Kateřinu Jägrovou. S Kateřinou Jägrovou měl z počátku nějaký vztah, chodila za ním, nosila mu jídlo, podstrojovala mu.

Zda mi něco říká jméno Žana Školová, k tomu uvádím, že by to měla být, říkám to, co mi řekl pan Kramný, nějaká kadeřnice od Frýdku-Místku, nějaká majitelka něčeho, kartářka, to je jediné, co tak zhruba vím.

Zda vím, jestli se s ní kontaktoval nebo ne, k tomu uvádím že se s ní kontaktoval. Co bylo motivací kontaktu, k tomu uvádím, že mu řekla, že mu pomůže, že má nějaké terapie, pan Kramný mi řekl, že mu slíbila, že mu pomůže, co se týče financí, že je finančně na dně. Co se týče pohřbu a splácení dluhů, snažil se všechno co nejrychleji splatit. K tomu, že mu slíbila, že mu finančně pomůže, uvádím, že to mi řekl pan Kramný. Jak na ni získal kontakt, k tomu uvádím, že pokud si vzpomínám, tak přes pana Daniela Budu. Zda od ní získal nějakou finanční pomoc, nevím.

Jaký byl vztah obžalovaného k penězům, zda byl spíše člověk šetřivý, shromažďující, svým způsobem lpící na penězích nebo naopak člověk volnomyšlenkářský nebo člověk, který penězům až takový důraz nekladl, k tomu uvádím, že pan Kramný byl velice šetřivý, peníze si uměl obstarat, vydělat přesčas, když něco koupil, přemýšlel nad tím. Když kupoval např. dárek pro jednu přítelkyni slečnu Letenskou, tak říkal, že je to zbytečně drahé, koupím jí tady to, to je taky pěkné. Snažil se udělat radost, ale nerozhazoval peníze, byl dost na peníze šetřivý.

Jak probíhaly, pokud o tom něco vím, jeho kontakty s médii po návratu z Egypta, jestli jsem se přitom nějakým způsobem angažoval, zda ho to obtěžovalo nebo naopak je vyhledával, pokud se s nimi kontaktoval, zda tam byla ještě i jiná motivace, k tomu uvádím, že vím, že byl v kontaktu s redakcí Blesku s panem Bláhou, že jim dá rozhovor jenom pro ně, že za to chtěl kolem 40.000,- Kč, přesnou částku nevím, jak se tam domlouval, nevím. Chtěl si vydělat na hrob. Říkal, že to má všechno na hrob, na pomník, že to dá zemřelým na hrob. Potom mě požádal, zda by nějakou částku nemohl poslat na můj účet.

*Svěděk předkládá soudu **daňové přiznání z příjmů fyzických osob za rok 2013**, které podal on jako fyzická osoba, a to ohledně částek, které byly zaslány na jeho účet od médií, kdy tento účet zpřístupnil na žádost obžalovaného Petra Kramného. Daňová přiznání – celkem 7 listů se zakládají do spisu.*

Neplatil jsem z toho žádnou daň, jelikož to nepřesáhlo určitou částku 25.000,- Kč nebo 24.000,- Kč. Peníze jsem dal panu Kramnému.

Zda mi řekl důvod, proč to po mně žádal, když je to nelogické, když spolupracuji s někým, chtějí mi zaslat peníze, mám vlastní účet, tak proč chci, aby to bylo zasíláno na účet nějaké cizí osoby, k tomu uvádím, že mi to řekl, protože to už bylo v době, když byl tady z Egypta a měl nepříjemnosti v práci, co se týče drog, tak mi říkal, že kdyby bylo daňové vyrovnání v únoru nebo kdy, že by to tam bylo vidět, že to má od Blesku, že by v práci řekli, že vydělává na mrtvých, že už v práci nikomu nevěří, že by ho roznesli. K dotazu, že by mu v práci nevěřili nebo on, že nevěří, uvádím, že oni už mu v práci nevěří a kdyby viděli, že má od Blesku faktury, tak by řekli, že vydělává na mrtvých, tak mě požádal, jestli to nemůžu vzít já na sebe.

Co měl za problémy s drogami v Hyundai, k tomu uvádím, že mi volal, že mu ve skřínce našli, nevím, kdy, nevzpomínám si, drogy, co má dělat. Já jsem mu řekl, ať to

nahlásí. Jaké drogy, k tomu uvádím, že sáček něčeho, že mu řekli, že je to marihuana. Já jsem to neviděl, já jsem tam nebyl, tak nevím. Poradil jsem mu, ať to nahlásí policii, pak už to šlo tak, jak to bylo.

K dotazu, zda média, pokud se obžalovaný s nimi kontaktoval, ho obtěžovala nebo naopak to vítal s tím, že z toho měl nějaký finanční profit, uvádím, že byl rád, nemůžu říct, jestli to vítal nebo ne, ale byl rád, když mu zaplatili. Byl rád, že má nějaký přísun peněz, kterými může hradit náhrobek. Stále tvrdil, že to má na náhrobek, posílal mě, když byly slevy, akce v Kauflandu, pro svíčky, tak jsem mu koupil celý karton svíček, které pak nosil každý den na hrob.

Zda byla z jeho strany i případně nějaká spolupráce, co se týče jeho zachycení novináři, kameramany, fotografy, s pracovníky médií na hřbitově, případně se šel podívat na hrob své manželky a dcery, k tomu uvádím, že jsem nebyl u toho, jak ho odchytili novináři. Zda byla z jeho strany nějaká spolupráce, zda informoval o tom, že tam půjde, média, zda o tom něco vím, k tomu uvádím, že ano, vím, říkal mi, že poskytl rozhovor u hrobu nebo se nechal vyfotit u hrobu. Proč to dělal, k tomu uvádím, že tvrdil, že chce peníze na náhrobek, že musí zaplatit dluhy 70.000,- Kč nebo 60.000,- Kč za telefonní rozhovory + pohřeb, hrob.

Zda jsem se někdy nepozastavil nad tím, že pan obžalovaný těží a snaží se mít finanční profit z takové tragické události, jako je smrt jeho nejbližších, zda mi to připadalo normální, že člověk, který by měl být plný smutku, vnitřního nějakého napětí, rozpolcení, prožívat tragedii, tak takovýmto způsobem jedná a ještě si dá za to zaplatit, k tomu uvádím, že nevím, co mám na to říct. K dotazu, ať to řeknu, jak to cítím já, z lidského pohledu a já přitom ještě asistuji, zda mi to připadalo lidské, uvádím, že jsem mu chtěl pomoci. Tady bylo taky řečeno, že není obviněný, obžalovaný, tak jsem to tak bral. Potom mi pan Kramný řekl, když mu poškodili auto, tak jsem to vyfotil, ať to pošlu do Blesku, ať fotky prodám, ať z toho taky něco mám já. Co jsem měl vyfotit, k tomu uvádím, že jsem vyfotil poškozené auto, jak mu nastříkali na auto: „vrah“ a propíchlí mu gumy. Potom jak jeho švagrovi poničili auto, tak jsem to taky vyfotil, dal jsem mu fotky a on říkal, ať si to pošlu do Blesku, ať si z toho taky něco vydělám.

Na dotaz předsedkyně senátu, že tak dalece byl pragmatický, že i mně chtěl nechat vydělat, svědek pokyvuje souhlasně hlavou.

Daniela Budu znám. Zda se nějakým způsobem také angažoval při jednáních a diskusích ohledně možnosti získat peníze spolupráci s médií, k tomu uvádím, že o panu Budovi v tomto směru nevím.

Svědkoví se čte přepis hovoru, který vedl s obžalovaným Petrem Kramným dne 4.11.2013 ve 14:19:49 – č.l. 2061, kdy mu volal obžalovaný Kramný a sděloval, že je zrovna u Daniela Budy. Všichni tři se baví o tom, jak by se daly dostat nějaké peníze od lidí z televize za fotky u hrobu Moniky a Klárky, koho s tím osloví nejdříve, nakonec se rozhodnou, že to budou řešit přes Skype, aby se to neřešilo telefonicky.

Dále se svědkovi čte přepis hovoru z 9.11.2013 ve 20:53:42, kdy svědek sděluje panu obžalovanému, že viděl videa, které mu poslal Blaha a videa, které si sám

stáhl. Svědek znovu kritizuje Martina Kočárka, který vystoupil na TV Markýza. Dále říká, že ta Eva Niciejová je pěkná svině, že Katka mu pomohla a ta ji tak špiní. Kramný s tím souhlasí. Svědek říká, že teď musí být hodný, resp. že pan Kramný musí být hodný, než proběhne dědictví. Kramný sděluje, že to vydrží a potom je kopne do prdele. Svědek Škorpík říká, že pro něho to nebude žádný problém, vždyť on to umí.

Zda jsme takovou formou vedli diskuzi o tom, jak se má obžalovaný chovat a jak z toho usuzují na nějaký traumatický zážitek obžalovaného z toho, co prožil, k tomu uvádím, že pan Kramný mi říkal, že rodina zemřelé ho chce oškubat, že byt a garáž má od dědečka, že bratr Moniky chce všechno shrábnout. Byl jsem při něm, bylo mi ho líto.

Zda ho to všechno zajímalo týden poté, co se vrátil z Egypta, tak toto měl na starosti, to prožíval tak intenzivně, zda mi připadal normální ten způsob vyjadřování i k pozůstalým v době jejich tíživé rodinné situaci, k tomu uvádím, že pan Kramný mi říkal, že jim zaplatí nějaké dluhy, nevím přesně co, že jim přispěje, kupoval jim dárky na Vánoce, jak tady byl, nevím.

Zda mě požádal pan Kramný, abych mu zpeněžil nějaký jeho majetek nebo nějaké věci, k tomu uvádím, že prodej řetízku, zlata, co zůstalo po manželce. Zda můžu blíže popsat, o co se jednalo, k tomu uvádím, že nevím to přesně, ale byly tam řetízky, prstýnky. Byly to prstýnky spíše dámské, byla to hromada ve skleničce, řetízky byly zašmodrchané. Dostal za to kolem 8.000,- Kč. Prodal to na zlomkové zlato. Proč mě o to žádal, abych to prodal, zda mi to nepřipadalo divné, že mě žádá o takovéto služby, v které době mě o to žádal, k tomu uvádím, nevzpomenu si, ale vím, že byla zima. Proč mě o to žádal, čím to zdůvodňoval, k tomu uvádím, že se ptal, jestli nemám nějakého známého, který by to vykoupil za dobrou cenu, nevím přesně, 300,- Kč, 350,- Kč za gram zlata, řekl jsem, že v Karviné je jedno vetešnictví nebo starožitnictví, kde to vykupují, že tam známého mám, tak jsem mu to šel prodat. Takže ho zajímal i ten moment, aby se to prodalo za dobrou cenu.

K otázce dědictví, jak tuto záležitost - řízení o dědictví, jakým způsobem to obžalovaný prožíval, jak se k tomu vyjadřoval, jak v tomto směru komunikoval, nekomunikoval s rodinou zesnulé Moniky Kramné, čili jejími rodiči a dalšími příbuznými, uvádím, že byl zlý, nechtěl se dělit, říkal, že všechno je jeho. Otce od Moniky měl rád i bratra Martina, s nimi se snažil domluvit, ale tchýni nemohl přijít na jméno. Říkal, že Monika si na to nevydělala, že on chodil do práce, že všechno je jeho, že na to vydělal on, že ji vždycky koupil, co si přála ona, že jí koupil auto, nechal ho předělat na automat. Nechtěl se dělit s druhou rodinou, pak řekl, že se nějak domluví, dohodne, chodili tam, ale jak se dohodli, nevím.

Zda vím něco o instalaci náhrobku na hrob jeho manželky a dcery, případně okolnosti demontáže náhrobku, odstranění náhrobku, k tomu uvádím, že jsem se o tom dočetl, nevzpomínám si, že bych se s ním o tom bavil.

Podle § 211/3a) tr.ř. se čtou výpovědi svědka Stanislava Škorpíka z č.l. 507-518, č.l. 521-525.

K tomu svědek uvádí:

Kromě rozporů, na které jsem již byl tázán, po přečtení výpovědi nemám, co bych k této výpovědi více dodal.

Senát – bez dotazů

K dotazům státního zástupce KSZ svědek uvádí:

Pokud jsem uvedl, že jsme s panem obžalovaným, když byl ještě v Egyptě, prostřednictvím Skype hodiny rozebírali situaci, k čemu tam došlo, co se tam mohlo stát, kdo za to může být zodpovědný, jaký byl emoční projev pana obžalovaného při řešení těchto záležitostí, pak uvádím, že si na to moc nevzpomínám, že začátku byl smutný, ale vše bral s přehledem, potom začínal být nazlobený, že je v Egyptě, nic se kolem toho neděje, nikdo mu nedává žádné informace, že se tam nic nehýbe, že tam musí být. Já jsem mu říkal, že ho obdivuji, že to tam snáší, ať to vydrží, že to skončí.

Zda jsem někdy u něho zaznamenal při probírání záležitostí zrychlený dech, ztížené dýchání, pláč, k tomu uvádím, že když jsem ho spojil přes Skype s tchánem - panem Niciejou a švagrem Martinem, tak se rozplakal. Chvillemi, když zpočátku mluvil, tak to vypadalo, že pláče. K tomu, že „to vypadalo, že pláče“, uvádím, že mluvil zajímavě, ale potom už to bylo málokdy. Nedokážu to blíže časově určit. Víím jen, jak mluvil od srdce, tak mu bylo hodně do pláče.

K dotazu, že jsem dneska uvedl, že když se vrátil zpět do České republiky, choval se normálně, co si máme představit pod slovem normálně, uvádím, že jako kdyby se nic nestalo ani že není vdovec, snažil se znovu od začátku žít.

Zda víím, kdy v Egyptě získal přístup na internet, k tomu uvádím, že přesnou dobu nevím, to mu zprovoznili nějakí novináři, přesně si nevzpomínám. Email mu zařídila sestra, tak jsem ho požádal o emailovou adresu, pak mu novináři zařídili Skype.

Zda mi někdy řekl, kdy naposledy nebo v jaké situaci naposledy registroval nějaký životní projev Moniky nebo Klárky, zda se o tom někdy zmínil, kdy nebo v jaké situaci je naposledy viděl živé nebo vnímal nějaký jejich projev života, k tomu uvádím, že si nevzpomínám, víím to jenom z tisku.

Zda víím něco o tom, že by pan obžalovaný se snažil zjišťovat i nějaké informace o otázkách, které souvisejí se smrtí s nějakým lékařem, k tomu uvádím, že si nevzpomínám, není mi to známo, že by kontaktoval nějakého doktora.

Zda víím o tom, že by tyto otázky řešil právě s MUDr. Krobotem, k tomu uvádím, že ano, ale to řešil až po příjezdu, říkal, že mu vypumpovali žaludek, že mu pan MUDr. Krobot řekl, že to byla natrávená krev, to, co vyzvracel, tu černou vodu, jak to popisoval. V Egyptě, jak byl, to nevím nic.

Zda víím, že by s ním konzultoval i jiné otázky, k tomu uvádím, že si nevzpomínám, osobně se s ním setkal, ale všechno mi neřekl.

Zda pan obžalovaný poděkoval MUDr. Krobotovi za podporu, za poskytnuté finance, k tomu uvádím, že všechno jsem psal já – poděkování, protože panu Kramnému byl zabaven počítač, notebook, než mu rodiče koupili nový, tak jsem za něho psal já. Potom jsem mu to přeposlal a on mu to poslal ze svého emailu. Protože pan Kramný stylisticky na psaní a pravopis moc dobrý není.

Co bylo pravým důvodem toho, že jsem děkovný dopis psal já a ne on, zda to, že neměl počítač, na čem to napsat nebo že to neuměl napsat, k tomu uvádím, že to i to. Počítač se pak koupil, tak další dopisy, přání k Vánocům, protože pan Krobot mu napsal nějaké dopisy, tak mi vždycky Petr ukázal dopis, já jsem na to odepsal, on si to přečetl a odeslal to.

K dotazu, že jsem v přípravném řízení nehovořil o tom, že každý v domově důchodců měl přístup k lékům, zmínil jsem to až dnes, k jakým lékům měl kdokoliv přístup, zda to bylo ke všem lékům nebo jenom k některým, co to byly za léky a kde byly, uvádím, že léky specifikovat nebudu, nevím. Byla to velká skříň, která se měla zamykat, ale byly to léky pro pacienty, kteří měli cukrovku, vysoký tlak. Každý měl zaškatulkovanou krabičku, jméno a svoje léky. Skříně se měly správně zamykat, ale ošetřovatelky a sestřičky všechny neměly klíče, tak to nechaly na sesterně otevřené, maximálně se zamkla sesterna, protože od toho tam měly klíče všechny, ale skříně s léky byly volné. Takže kterýkoliv ze zaměstnanců si mohl vzít, co chtěl. Bylo to i na úseku, kde jsem pracoval a bylo to na úseku, kde pracovala Monika Kramná.

Zda jsem měl přístup k lékům, k tomu uvádím, že jsem taky mohl.

Zda můžu říct, jak jsme se s panem obžalovaným zdravili, když jsme se potkali, volali, při prvotním setkání, k tomu uvádím, že do telefonu jsem mu vždycky říkal po našem „ty, nicpoňu“, že si neumí nic vyřídít.

Zda jsme používali nějaký jiný cizí výraz, k tomu uvádím, že mám ve zvyku, když jsem volal, on mi zavolal, tak jsem zvedl telefon a řekl jsem „igen“, to je maďarsky.

K prodeji šperků do vetešnictví, zda jsem tam šel tehdy sám nebo s panem obžalovaným, uvádím, že pan Kramný seděl v autě, čekal a já jsem se tam šel zeptat, jestli to vykoupí, řekl, že ano. Pán, který to vykupoval, si šel ověřit na zkušební kámen, jestli to je zlato, za chvíli přijel, řekl ano, že to koupí. Některé šperky vrátil, že to nejsou šperky, že to je kočičí zlato nebo stříbro, něco bylo zničené.

Zda mi pan obžalovaný říkal, proč se mnou nejde do vetešnictví, když to byl v podstatě jeho majetek.

Zda ty šperky byly v pořádku nebo byly poškozené, k tomu uvádím, že některé byly poškozené, ale ty mu vrátil, asi nebyly zlaté. Některé šperky mu vrátil, nebylo to zlato, vykoupil jenom zlato.

K dotazu předsedkyně senátu svědek uvádí:

K dotazu, že jsem říkal, že mu vrátili poškozené, zda poškozené nebyly zlaté, uvádím, že nevím.

K dotazům státního zástupce KSZ svědek uvádí:

Zda mi někdy popisoval pan obžalovaný průběh schůzek se svými novými známostmi po návratu z Egypta, kde, s kým se setkal, jak to probíhalo, k tomu uvádím, že ano, popisoval, že se setkal s Kateřinou Jägrovou, s kterou byli nachytáni někde u Dětmarovic, pak mi popisoval své rande s Šárkou Letenskou v Praze. O žádné cestě, kdy vyjížděl, že tam jezdil, jsem nic nevěděl. Až přijel, tak mi to řekl.

Zda vím, jestli byla někdy Kateřina Jägrová u pana obžalovaného v bytě, k tomu uvádím, že mi říkal, že byla. Kolikrát, za jakých okolností, nevím.

Zda se zmiňoval i o nějakých intimnostech, k tomu uvádím, že zmiňoval.

Jestli někdy porovnával sexuální zkušenosti své bývalé manželky Moniky s jinými ženami, si nevzpomínám.

K přístupu pana obžalovaného k pracovním činnostem, zda byl jeho přístup rutinní v zajetých kolejích nebo se snažil přijít s nějakou myšlenkou, jak něco vylepšit, uvádím, že svoji práci dělal dobře, ale snažil se ji, když to šlo, ulehčit, udělat co nejrychleji.

Zda přemýšlel nad tím, co dělá, k tomu uvádím, že tam nebyla tak těžká práce, aby nad tím musel přemýšlet.

Obhájkyně:

Paní předsedkyně, protože skutečně jsem něco velmi špatně slyšela díky svědkovi, chtěla bych něco vysvětlit a nevím, jak toto bylo, a to bylo na váš dotaz, kdy jste četla výpověď, kde bylo uvedeno „opravdu nechtěl, abych zjišťoval, jak se případ vyšetřuje v České republice“ a pak byla položena otázka a já jsem teda rozuměla, že otázka zněla, zda chtěl vědět Petr Kramný, jak se vyšetřovalo a svědek odpověděl „ano“, ale já jsem to přesně nerozuměla, bylo to tak?

Předsedkyně senátu:

Bylo to tak, že jsem se ptala, zda chtěl vědět. Pan svědek řekl, že Petr Kramný po mně nikdy nechtěl, abych zjišťoval, jak se případ vyšetřuje v České republice, ale zároveň na to navázal, že Petr slyšel a z médií věděl, že těla Moniky a Klárky přišly do ČR bez vnitřních orgánů a ptal se mě, jestli nemám možnost si to ověřit, zajímalo ho, jestli je to pravda, já jsem řekl, že mám synovce u kriminálky v Praze atd. Sice nechtěl, ale zároveň chtěl některé informace ohledně toho, aby zjistil.

Obhájkyně:

Já jsem nepostřehla, co odpověděl svědek na to, když jste se ho zeptala, tak chtěl to? Vy jste se ho ještě pak ptala, jestli chtěl a já jsem to špatně slyšela, co vlastně odpověděl? Mohl byste ještě jednou odpovědět, tak chtěl Petr Kramný zjišťovat po vás informace o průběhu vyšetřování v České republice?

Svědék:

Jsem teď z toho dopletený.

Předsedkyně senátu:

Jestli po vás chtěl pan obžalovaný Kramný, abyste zjišťoval nějaké informace o průběhu šetření v České republice.

Svědék:

Ano, co vyjde v časopisech, ať mu to všechno posílám.

Předsedkyně senátu:

To jste řekl shodně. Kromě časopisu a tisku, jestli chtěl, abyste zjišťoval i někde jinde nějaké informace o průběhu šetření.

Svědék:

Ne, já jsem mu řekl, že se poptám na kriminálce, že to zjistím, ale neptal jsem se, chtěl jsem, aby měl klid, to byla ta lež z milosrdenství, že jsem ho chtěl uklidnit.

Předsedkyně senátu:

Takže jste mu řekl, že se zeptáte, ale neptal jste se.

Svědék:

Neudělal jsem to, protože jsem neměl kde, neměl jsem ani tu možnost.

K dotazům obhájkyně svědek uvádí:

K dotazu, že paní předsedkyně senátu mi přečetla část mé výpovědi, to, co jsem vypověděl v přípravném řízení, zda je pravda nebo není pravda, uvádím, že je to pravda.

Kolik jsem si vydělal komunikací s médií, k tomu uvádím, že necelých 2.000,- Kč, to bylo za fotky. Peníze jsem si nechal, ale z toho, když pana Kramného dali do vazby,

tak jsem 500,- Kč dal jeho mamince, ať mu to tady dá ve věznici jako dárek na narozeniny.

Zda jsem komunikoval na sociálních sítích o případu nebo na nějakých portálech, serverech, zda jsem se někde k případu vyjadřoval, k tomu uvádím, že na facebooku, kde byla skupinka na podporu obžalovaného, tak jsme se tam bavili o všech možných variantách.

K dotazu předsedkyně senátu svědek uvádí:

O jakých variantách, k tomu uvádím, že co se stalo, co jsme se dověděli z médií, dávali jsme odkazy na skupinku. O všech možných variantách toho, co se mohlo stát a stalo v Egyptě a co vyšlo v médiích.

K dotazu obhájkyň svědek uvádí:

Zda jsem zveřejňoval jakékoliv informace, které jsem měl přímo od Petra Kramného, k tomu uvádím, zda myslíte, když byl ve vazbě?

Obhájkyň:

Já neurčuji časově dobu.

K dotazu předsedkyně senátu svědek uvádí:

Zda jsem zveřejňoval nějaké informace, které jsem měl přímo od pana obžalovaného Kramného, k tomu uvádím, že na skupince jsem možná něco napsal.

K dotazům obhájkyň svědek uvádí:

Otázka:

Na dotaz státního zástupce ohledně komunikace s MUDr. Krobotem jste odpověděl, že jste psal děkovný dopis, sdělil jste i důvody proč a já se ptám, psal jste za Petra Kramného ještě něco jiného a někomu jinému?

Předsedkyně senátu doplňuje, že pan svědek neřekl jenom děkovný dopis, ale řekl, že psal i komunikaci další s panem Krobotem.

Otázka:

Vyjma tuto osobu, komunikoval jste za Petra Kramného ještě s někým jiným?

Odpověď:

Nevzpomínám si.

Po jak dlouhou dobu trvala situace, že Petr Kramný neměl svůj počítač a tedy musel využívat mých služeb, nevím, na Vánoce dostal nový počítač od rodičů, možná měsíc, dva.

Čí byl nápad, iniciativa kontakt s Lucií Waśniowskou, zda mě nebo pana Kramného, k tomu uvádím, že můj.

K dotazu předsedkyně senátu svědek uvádí:

Kdo se prvně zmínil o paní Lucií Waśniowské, k tomu uvádím, že pan Kramný, protože jsem o ní vůbec nevěděl. Předtím jsem ji neznal. První se zmínil pan obžalovaný a tak, jak jsem to popsal v přípravném řízení, to bylo.

K dotazům obhájkyně svědek uvádí:

Zda mluvil někdy pan Kramný o sebevraždě, o tom, že by ji chtěl spáchat, k tomu uvádím, že si nevzpomínám, že by něco říkal, nikdy, ne, to jsem si jistý.

Zda se můžu vyjádřit k tomu, jak jsem vnímal jeho psychický stav předtím, než letěl na dovolenou, k tomu uvádím, že normální chlap, veselý. Jednou za měsíc jsme se potkali, popovídali jsme si, co nového v Hyundai, normální chlap.

Zda bych mohl více objasnit, když jsme se potkali na myčce, kdy jsem o tom hovořil v úvodu výpovědi, že jsem měl zlé tušení nebo nějaký špatný pocit, zda to můžu více rozvést, z čeho to pramenilo, k tomu uvádím, že vždycky, když jsme se potkali, tak ahoj, pokecali jsme, bavili jsme se o všem možném a tehdy jsem neměl ani chuť se s ním bavit. On mi říkal „pojd', zaparkuj a pojd' popovídat“, já jsem říkal, že nemám náladu, chuť a jel jsem pryč.

K dotazu, že to samé jsem řekl, že mám špatný pocit i dnes, uvádím, že jak jsem si na to vzpomněl.

Obžalovaný dotázán dle § 214 tr.ř. uvádí:

Chtěl bych se nejdříve vyjádřit a potom položit jednu otázku. Chtěl bych se vyjádřit k mému pobytu v Egyptě, kdy jsem tam byl 3 měsíce, byla to, dá se říct, nestandardní situace v zemi, kde panovaly nepokoje, přišel jsem o celou svoji rodinu, sám jsem se v této situaci musel vyrovnat, dá se říct kromě nějakých podpor přes Skype, kde se mě moji kamarádi snažili nějakým způsobem alespoň rozveselit, jsem se s tím musel sám vyrovnávat. Pro někoho doba 3 měsíců se může zdát dlouhá, pro někoho to může být postačující doba na to, aby se alespoň nějakým způsobem vyrovnal s tím, co se stalo a nějakým způsobem to přijal. Já jsem se v Egyptě snažil od samého začátku, kdy jsem byl alespoň trochu schopen nějakým způsobem uvažovat, zjistit cokoliv, co se tam mohlo stát, tzn. kdo to mohl udělat i kdyby to měla udělat Monika, tak jsem se snažil zjistit za každou cenu nějakou pravdu, proto zjišťování posmrtných skvrn, nějakých údajů, jestli mi mohla být nevěrná nebo mi nebyla nevěrná, jestli chtěla odejít nebo nechtěla. Chci jenom říct, že tady se teď řeší

situace, která nastala po mém návratu, ale jak říkám, tato situace byla nestandardní, snad možná ojedinělá v této zemi a tříměsíční doba pro někoho může být dostačující, pro někoho může být krátká, pro někoho může být dlouhá. To je to, co bych se chtěl vyjádřit k Egyptu.

Tady byly zmiňovány nějaké krádeže. Chci podotknout, že pan Stanislav Škorpík byl vyhozen ze zaměstnání, a to v řádné své pracovní době, kdy se u něho našla nějaká plechovka barvy. Nebylo to nikoliv na přesčasech, kdy se mnou chodil, ale ve své pracovní době. Já jsem v automobilce od samého začátku měl k dispozici jak služební vozy, finanční hotovost, tak platební karty, měl jsem přístupy do skladů, po celou dobu, ještě před mým odjezdem do Egypta, tato důvěra ze strany nejvyššího vedení lakovny byla i vzhledem k tomu, že jsem chodil ke svému nadřízenému panu Kubatému pomáhat na jeho rodinný dům v době, kdy tam nebyl, viděl jsem, kde má schované klíče od tohoto domu. Plně mi věřil, kdyby bylo jakékoliv podezření, že bych snad něco vynášel z této práce, tak tato důvěra by mi byla určitě odňata. Taky jsem měl snad jako jediný dá se říct v dělnické profesi neomezený vjezd do této fabriky, bylo to na mé jméno, nikdo jiný tam nemohl jezdit. Takže chci jenom podotknout, že kdyby jakkoliv bylo nějaké podezření o tom, že bych měl snad něco vynášet, tak tyto vymoženosti by mi byly odejmuty, a to je k tomuto.

Dále bych se chtěl vyjádřit ke zmiňovanému zlatu. Chci jenom podotknout, že Monika za posledních pár let nosila především stříbro. Její snubní prstýnek samozřejmě mám, mám zlaté náušnice, které nosila Klárka, když byla malinká, potom když byla větší, mám svůj snubní prstýnek. Já jsem pouze prodal zlato, které bylo z nějaké části moje, z nějaké části Moniky, byly tam řetízky, které byly zamotané, nešly rozmotat, bylo tam nějaké zlato, prstýnky, na kterých chyběly kamínky. Chci podotknout, že toto zlato jsem prodal v době, kdy jsem musel zaplatit náhrobek, který stál 70.000,- Kč. Byl jsem bez práce, neměl jsem tolik peněz, takže jsem hledal jakoukoliv možnost. Kdybych mohl v té době prodat auto, které se prodat nemohlo, protože to bylo obstavené jakoby dědické řízení, takže jsem jinou možnost neměl. Nechtěl jsem si půjčovat peníze někde jinde a zadlužovat se ještě víc, než jsem byl. To je vše, co bych se chtěl vyjádřit a jen bych chtěl panu svědkovi položit jedinou otázku. Pane svědku, zjišťoval jsem od vás kdykoliv, kdy jsme se potkali nebo jsme spolu jezdili na přesčasy něco o nějaké nevěře, že bych měl nějaké podezření, že bych Moniku snad mohl podezírat?

Svědék uvádí:

Nepadla o tom žádná řeč.

K dotazu předsedkyně senátu svědek uvádí:

K tomu, že jsem se ve své výpovědi vyjádřil, že pan obžalovaný kradl a vyhozen nebyl, zda vynášel něco z Hyundai, proč jsem to zmiňoval, uvádím, že na přesčasech některé věci vynášel, odcizil. Co to bylo, si nepamatuji, nějaké náradí.

K dotazu předsedkyně senátu obžalovaný uvádí:

Zda můžu blíže vysvětlit, k čemu mi byly informace o posmrtných skvrnách k zjištění důvodů a příčin úmrtí moji manželky a dcery, co bych chtěl z toho zjistit, k tomu uvádím, že mi bylo řečeno paní delegátkou Alžbětou Cupalovou, že jí měl doktor říct,

že měly být 4 hodiny mrtvé. Já jsem stále nechápal, jak to, že jsem to nemohl poznat, protože holky vypadaly opravdu, jakoby spaly. Proto jsem se pídil po tom, za jak dlouho posmrtné skvrny vznikají, jestli doktor mluví pravdu, jestli byly opravdu 4 hodiny mrtví a já jsem si toho nevšiml, protože vypadaly, jakoby spaly a nebo se to stalo jinak, tzn. hned potom, co jsem zjistil, že mohly umřít, tak z tohoto důvodu jsem se snažil zjistit, po jak dlouhé době vznikají tyto posmrtné skvrny.

Obžalovaný uvádí:

Jestli mohu ještě reagovat na vaši otázku na pana svědka, že jsem měl vynášet nějaké nářadí. Na vrátnici probíhají kontroly asi takovým způsobem, že namátkově se berou lidi na osobní prohlídku. Já jsem na této osobní prohlídce byl několikrát a vždy, když se opouští automobilem areál Nošovické automobilky, tak tyto kontroly probíhají velice důkladně, kontroluje se jak motorová část, interiérová, zavazadlová, tak i prostor, který je pod autem. Takže osobním autem nelze nic převést a přenášet nějaké nářadí, navíc je tam instalován rám na detektor kovu.

K dotazům obhájkyně svědek uvádí:

Zda jsem zaregistroval v době, než odjela rodina Kramných na dovolenou, že by pan Kramný nebo paní Kramná sdělili, že se chtějí rozvádět, k tomu uvádím, že ne, to jsem se dověděl až po tragédii z médií.

Kdy se dověděl pan Kramný o mém synovci, že je na kriminálce, si nevzpomínám. Kdy jsem mu to řekl, zda před Egyptem, po Egyptě, k tomu uvádím, že jak byl v Egyptě.

Svědék nežádá svědečné.

V 10:52 hod. se hlavní líčení přerušuje do 11:05 hod.

*V 11:10 hod. pokračováno v hlavním líčení v nezměněném složení senátu,
státní zástupce KSZ, obžalovaný – pouta sňata, obhájkyně,
poškození Karel Rychlý, Irena Rychlá.*

Dostavila se svědkyně

Kateřina G a b l e r o v á , Dis., gen. č.l. 644, totožnost ověřena dle OP, bez poměru, poučena dle §§ 100/1,2, 101/1 tr.ř., a po seznámení s předmětem výsledku uvádí:

Poučení jsem porozuměla. Není zde nic, co by mi bránilo ve věci vypovídat jako svědek, budu vypovídat.

Pokud mi nyní bylo předsedkyní senátu předestřeno, že jsem již byla vyslechnuta k předmětné trestní věci v přípravném řízení v květnu 2014, pak uvádím, že jsem tuto výpověď učinila dobrovolně, vypovídala jsem popravdě tak, jak jsem si věci vybavovala, na co jsem byla tázána a nebyla jsem nikým ovlivňována, jak mám vypovídat.

S paní Kramnou jsem se znala zhruba od dětství, protože jsme spolu chodily na základní školu do třídy a zároveň bydlela i vedle v domě, vedle mě. Co se týče té základní školy, tak celou tu dobu jsme prožívaly tzv. vedle sebe nebo jsme věděly o sobě, chodily jsme spolu do třídy. Potom jsme se nějakou dobu odmlčely, vůbec jsme se nestýkaly, neviděly jsme se, až potom někdy v roce 2006 jsem se přistěhovala do stejného domu, ale vedle do vchodu, to jsme se nějak jakoby náhodou potkaly, Monika to zjistila a od té doby jsme se začaly navštěvovat a kamarádily jsme se spolu, to byl rok 2006. Zhruba, myslím, že v roce 2008 jsem se přestěhovala přímo nad manželé Kramné, myslím ob jedno patro, to je mé současné bydliště, po nějaké době jsme se s Monikou nepohodly a přestaly jsme se spolu bavit a stýkat, a to až do doby, než došlo k jejímu úmrtí.

K dotazům předsedkyně senátu svědkyně uvádí:

Pokud jsem dotázána, že v přípravném řízení jsem uváděla, že to bylo v roce 2011, zda to mohlo být v roce 2011, kdy jsem se tam přestěhovala, uvádím, že si myslím, že to muselo být dříve, bylo to asi opravdu v roce 2008, 2009, když to tak nějak počítám, asi nějak v těchto letech.

Co se týče rodiny, my jsme spolu nekomunikovali, akorát jsme se potkávali na chodbách nebo na nějakých schůzích z domu, ale že bychom se takhle nějak rodiny stýkaly, tak to ne. Až došlo k tady té tragédii, tak jsem věděla od sousedky, že komunikuje přes email s panem Kramným a požádala jsem ji, jestli by se ho nezeptala, jestli by mi mohla dát na něj kontakt, protože jsem mu chtěla vyjádřit upřímnou soustrast. Od té doby jsme byli spolu v kontaktu přes emaily, přes Skype a on mi popisoval celou tu situaci, když byl tam, jakoby z toho hlediska, že byl zavřený na pokoji, nějak konzulát nejevil až takový zájem, jak by my jsme si vlastně představovali, že by mu měli nějak pomoci, takže na základě toho mě napadlo založit nějakou petici a oslovit tak jakoby více lidí a snažit se nějak komunikovat i s našim Ministerstvem zahraničí, aby v tomto trochu pohnuli, aby mu prostě nějak pomohli.

K dotazu, zda jsem to udělala z vlastní iniciativy, zda to byl můj nápad nebo to bylo z nějakého podnětu jiné osoby, uvádím, že to byl určitě můj nápad, ale bylo to i z podnětu toho, že sousedé, když jsme měli nějakou schůzi, tak jsme se o tom bavili

a sami sousedé měli nějaký takový podnět nebo prostě přemýšleli, jak tady panu Kramnému pomoci. Navíc ta situace tehdy v tom Egyptě byla hrozná, byly tam nějaké nepokoje a on sám nevěděl, co s ním bude. Já jsem jednala v tom dobrém duchu odtamtud ho dostat a nějak mu jakoby pomoci tady v tom. Celou dobu jsem měla za to, že tam došlo k nějaké otravě.

K dotazu, na základě jakých poznatků jsem k tomu dospěla, uvádím, že určitě dle informací z médií.

My jsme potom celou dobu spolu komunikovali přes email, Skype, do doby, kdy se vrátil tady zpátky do České republiky, tam už jsme se potom vídali jenom párkrát, nebylo to tak časté, nebo nebyla ta komunikace taková jakoby častá, tak jak předtím, když byl v Egyptě.

K dotazu, když jsem s ním komunikovala ještě v tom Egyptě, navázala jsem s ním kontakt, zda kontakty byly formou SMS, telefonátů, emailů, Skypu, uvádím, že to bylo formou SMS, emailu a později i formou Skype. Tam ta komunikace byla častá.

K dotazu, jaká témata jsem s obžalovaným probírala, zda jsme se podrobněji zabývali i otázkou okolností úmrtí jeho manželky a dcery, případně zda došlo k nějakému detailnějšímu popisu z jeho strany, případně co tomu předcházelo, co dělali předtím, co se toho kritického dne událo, za jakých okolností zjistil, že jsou mrtvé, uvádím, že si myslím, že tady toto už bylo několikrát řečeno, hlavně teda v médiích. Pan obžalovaný mi tehdy řekl, že tehdy Monika zatáhla závěsy a byli celý den na pokoji s tím, že se jim udělalo špatně a brali si léky proti průjmu, protože nebyli poprvé v Egyptě, že si dávali Antinal, pokud si dobře pamatuji, což je lék typický tam v Egyptě a ten lék, že už si vezli sebou, že to měl od nějakého známého. Co se týče popisu celé té události, přiznám se, že si moc nevzpomínám. Myslím si, že jsme se o tom bavili, ale přesné detaily nevím. Jediné, co si pamatuji, tak vím, že bylo psáno, že těla ležela na zemi, což on odmítal, protože mi říkal, že mezi postelemi byla tak úzká ulička, že kdyby měly ležet na zemi, tak by musela ta těla ležet na sobě, že prostě ležely na posteli, když je našel, že se je snažil samozřejmě oživit a nevěděl si rady a poté běžel zaklepat vedle na někoho na pokoj. Tak mi to popsal.

K dotazu, zda se nějak blíže vyjadřoval k tomu, kdy zjistil, že jsou mrtvé, v jaké denní nebo noční době, za jakých okolností to zjistil a také jak se projevovala ta nemoc nebo ty zdravotní potíže na manželce, na Klárce a u něj, případně jak to nesli, jak intenzivní byly ty projevy u jednotlivých osob, uvádím, že to byl vlastně průjem a zvracení tady toto, s tím, že se jakoby střídali v koupelně a víc si nepamatuji. Opravdu si přesně nevzpomínám.

K dotazu, kdy a za jakých okolností zjistil, že nejeví známky života, uvádím, že to bylo nějak v noci nad ránem, tak nějak.

K dotazu, zda jsme se spolu bavili nebo hovořili o případných příčinách úmrtí, zda to nějak pan obžalovaný rozebíral, jak si to jejich úmrtí vysvětloval, zda se zmiňoval o tom, jestli během toho dne, kdy v nočních hodinách měl zjistit, že nejeví známky života, vyhledali nějakou zdravotní péči, lékaře, případně zda jsem se o to zajímala, pokud tak neučinili, proč tak neučinili, uvádím, že vím, že potom se mu nějak udělalo

zle nebo zkolaboval, že ho odváželi do nemocnice na vypumpování žaludku, tady toto si pamatují.

Zda rozebíral nějak blíže ty okolnosti a důvody, proč došlo k tomu úmrtí, co bylo příčinou toho úmrtí, uvádím, že určitě jsme se o tom bavili a jediné, k čemu jsme došli, tak byla otrava. Původně to byla otrava, jakoby že je chtěl všechny tři někdo otrávit, časem jsme si mysleli, že to chtěla udělat Monika.

Jak jsme k tomu dospěli nebo kdo přišel s touto verzí, k tomu uvádím, že asi bych řekla, že pan Kramný.

Jaké úvahy, pokud tedy přede mnou nějak předestřel, ho vedly k tomu, že to mohla udělat Monika, k tomu uvádím, že to nevím, to si opravdu nepamatují.

K dotazu, zda tam byly či jsme rozebírali nějaké jiné varianty, uvádím, že si myslím, že ne.

Zda se můžu vyjádřit k tomu, jak se mi při té komunikaci obžalovaný jevil, co se týče způsobu písemného projevu, případně Skype, tedy hlasového kontaktu, co se týče způsobu, jak se vyjadřoval, jak to prožíval, jak jsem vnímala, že prožíval to trauma, jestli ho vůbec nějakým způsobem prožíval, k tomu uvádím, že co se týče těch emailů ze začátku, tak tam mi hodně často psal, že prostě byl takový jakoby zdrcený z toho, zničený, byl na dně, smutný, že cítí prostě prázdnotu, že najednou je tam sám. Ta lítost tam byla.

Zda to byla slovní lítost nebo jsem to vnímala z intonace jeho hlasu, uvádím, že to byl jen písemný kontakt. Já si nevzpomínám, jestli jsme to nějak probírali hlasově.

Pokud jsem říkala, že jsme komunikovali i přes Skype, mluvila jsem s ním, uvádím, že určitě, ale přiznám se, že to je tak strašně dlouho a fakt nevím. Ani jsem se možná sama od sebe nechtěla nějak moc o tom bavit, bylo to pro mě strašně těžké.

K dotazu, zda se přede mnou zmiňoval nebo zda jsem měla nějaké poznatky z jiných zdrojů o tom, jaké bylo soužití s Monikou, zda tam byly nějaké problémy, zda si nějak stěžoval na ni nebo naopak, jak se k ní choval jako manžel, zda tam případně nebyla nějaká nevěra z jedné nebo z druhé strany, uvádím, že jak jsem říkala, že jsem s nimi několik let před tady tou tragickou událostí nekomunikovala, ale občas se mi donesly nějaké tzv. drby, ale to bylo jen o té nevěře, ale já jsem tomu nijak nepřikládala důraz, já jsem až skoro do té události nijak netušila, jaký byl jejich život, nikdy jsem je neslyšela třeba, že by se hádali. Navenek působili jako harmonický pár. Když chodili spolu po venku, tak se vždycky drželi za ruku. Víím, že snad skoro každý den si chodili vždycky někam sednout v okolí našeho bydliště, protože tam máme hodně restaurací. Vždycky zavolali Klárku z venku, protože Klárka si třeba hrála na dvorku a šli všichni tři společně jako rodina si někam sednout. Já jsem tam neviděla žádné problémy.

K dotazu, zda bych mohla rozvést ty drby o nevěře, odkud jsem je měla, uvádím, že drby o nevěře víím od paní sousedky, od paní Ciešlarové. Ta mi jenom tady toto nějak jakoby naznačila nebo řekla, že tam asi něco bylo, ale samozřejmě nebylo to

nikdy řečeno jakoby stoprocentně, že to bylo, jen že tam bylo nějaké podezření možná.

K dotazu, zda když jsem byla v kontaktu s obžalovaným, zda tuto otázku nebo vůbec problematiku jeho soužití s manželkou před její smrtí jsme rozebírali, bavili jsme se o tom, zda se on sám vyjadřoval, jaké bylo to soužití s manželkou, jestli si na něco stěžoval, jestli jsme se bavili o té případné nevěře, prostě zda jsme na toto téma vedli řeč nebo písemné slovo, uvádím, že na téma nevěry určitě přišla řeč, myslím si, že to bylo možná ještě v té době, když byl v Egyptě, že mi něco takového psal do emailu, že údajně mu byla Monika nevěrná, nebo že se tady toto prostě doslechl, ale že to slyší až po té tragické události. Stavěl to tak, že se o tom dověděl až po té tragické události. Že by byl s tím srozuměn už dříve, si nejsem vědoma. Nějak jsem to pochopila, že spíše až po tom, že vlastně začal jakoby pátrat až po smrti, co se tam všechno stalo nebo mohlo stát, jestli tam byla třeba nějaká ta příčina ze strany Moniky, proč tady toto se stalo.

K dotazu, jaký byl vztah nebo jak bych jako matka hodnotila péči a vztah paní Moniky Kramné k její nezletilé dceři Klárce, uvádím, že jsem tam neviděla nějaký problém, prostě klasická matka, když dítě zlobilo, dala na zadek a když bylo hodné, tak pochválila. Nějakou třeba odtažitost nebo přehlížení nebo něco takového ne, nic. Prostě jako starostlivá matka. Určitě vím, že jsem jednou šla po schodech dolů, bylo to nějak o prázdninách a vím, že dokonce se jí jakoby věnovala až tak, že i o těch prázdninách se ta Klárka musela učit, že jsem tam zaslechla nějaký rozhovor jakoby v tom, že se má Klárka učit, ať nezapomene učivo přes prázdniny.

K dotazu, zda bych se mohla vyjádřit, pokud jsem toho schopna, zda jsem případně pozorovala nebo si u ní všimla, že by měla nějaké zdravotní potíže, zejména potíže psychického rázu, ať již v kterémkoliv tom časovém úseku, zejména tedy v tom úseku krátce předcházejícím té dovolené nebo řádově krátce před tou dovolenou, že by byla nějak depresivní, v nějaké rozladě, smutná nebo naopak, uvádím, že když normálně jdete po cestě, tak psychické problémy na někom nepoznáte, ale vím, že tam bylo nějaké období, kdy Monika vypadala taková strhaná nebo unavená, že možná i trošičku zhubla, ale potom zase přišlo takové období, že byla jakoby v pohodě. To období té trošku ztrhanosti bylo asi tak možná rok před tou událostí. Řádově to bylo určitě delší dobu před událostí.

Vím, že jsem nějaké emaily dokládala policii ohledně té komunikace.

K dotazu, než se pan obžalovaný vrátil do České republiky, zda jsem věděla o tom, že má zakázaný výjezd z Egyptu egyptskými orgány, uvádím, že ano.

Zda jsem s obžalovaným někdy hovořila nebo zda jsme vedli na toto téma řeč, že by chtěl Egypt přes tento zákaz opustit a pokud ano, jak, jakou formou a s kým nebo jak měl ten proces probíhat, uvádím, že vím, že tam ta řeč tady o tom byla, bylo to vlastně v té době, jak jsem říkala, že nám to všem už přišlo jako bezvýchodná situace, ale všechno se to vezlo jakoby ve stylu srandy, vtípky, já jsem to nepovažovala za něco, že by to mělo být něco vážného, že tady toto někdo myslí vážně. Navíc v momentě, si pamatuji, když už mi to teda připadalo, že tady někdo něco takového myslí, že by se toto mohlo dít, tak jsem říkala, ať to jde mimo mě, že

já tady s tím nechci mít nic společného. Ta komunikace byla mezi mnou, panem Škorpíkem a panem Kramným, kdo tam byl dál, opravdu nevím.

K dotazu, zda můžu říci, jak se k tomu stavěl obžalovaný, zda mě žádal o to, abychom v tomto směru pro něho něco udělali, jaký byl od něj k této otázce možného vzdálení se a útěku z Egyptu vztah, uvádím, že vím, že sháněl nějaký cestovní pas, na který by mohl vycestovat, jinak nic jiného si nevzpomínám.

Svědce předestřena věta z výpovědi pana svědka Stanislava Škorpíka z č.l. 513, kdy tento uvedl, že obžalovaný se mu zmínil, že za každou cenu uteče, že se nenechá pověsit.

K tomu svědkyně uvádí:

Toho si nejsem vědoma, opravdu si nevzpomínám.

Na druhou stranu my jsme vlastně věděli, jaké tam jsou tresty v Egyptě, kdyby prostě něco takového bylo. Chtěli jsme ho dostat tady, ať se to tady všechno vyřeší.

Pana Škorpíka jsem předtím neznala, seznámili jsme se až v souvislosti s kauzou pana Kramného. Pan Kramný mi na něj dal kontakt, psal mi, že je to jeho dobrý přítel, který mu pomáhá, že možná by bylo fajn, kdyby jsme se i my dva takhle nějak jakoby zkontaktovali. My jsme se napřed zkontaktovali přes emaily a potom jsme se potkali i osobně, protože vím, že pan Škorpík zařizoval i nějaké věci pro pana Kramného, že chodil k němu do bytu.

Zda já kromě té petice a té komunikace, kterou tady popisuji, jsem pro obžalovaného zařizovala případně něco dalšího, zda mě žádal o nějaké služby, uvádím, že vím, že jsme psali dopis na cestovní kancelář, která mu umožnila ten pobyt zdarma tehdy, takže tam byl děkovaný dopis a jinak ještě myslím, že daroval nějaké oblečení, myslím miminkovské oblečení po Klárce, do kojeneckého ústavu, myslím, že to bylo v Havířově nebo v Ostravě. Já jsem se angažovala tou formou, že jsem dopis na cestovní kancelář sepsala, předala jsem panu Kramnému, to už si on zařizoval, a co se týče toho darování těch věcí, tak to jsem volala já do toho kojeneckého ústavu, ale zase to předání věci, to už si organizoval sám pan Kramný. K tomu došlo až po jeho návratu do České republiky. Pan Kramný mě o to požádal. Bylo to tak nějak, že ho to vždycky napadlo a poprosil mě jenom, jestli bych to nezařídila nebo se nezeptala nebo něco takového.

O té skutečnosti, že se vrátí do České republiky, kdy a za jakých okolností, jsem se dozvěděla přes Skype a bylo to, myslím, den před tím, než přiletěl. Oznámil mi to přes Skype. Ten den, když přijel, ve svém bytě nebyl, nepřijel do bydliště. Pamatuji si, že jel k rodičům a ten následující den byl potom u sebe doma. Myslím si, že ano, jestli se nepletu. Takže první den byl u rodičů a druhý den se dostavil k sobě do bytu, to jsme byli v kontaktu, to jsme jej jakože přivítali, nic víc.

K dotazu, jak pak ta naše komunikace probíhala a jak se mi jevil pan obžalovaný a jeho způsob chování a vystupování poté, když byl již v ČR a poté, kdy se měl, jak tady prezentuje ve své výpovědi, zhroutit, když se ocitl v bytě poprvé a když měl být

plný smutku a zármutku, uvádím, že to řeknu jako matka, že kdyby se tady toto stalo mně, tak nevím, jestli bych tady ještě dneska byla. V té chvíli, kdy on se vrátil, tak možná párkrát byly nějaké náznaky jakoby smutku nebo tak, ale že by byl až tak nějak zhroucený, nijak jsem to nepozorovala.

K dotazu, zda ty prožitky emotivní a prožitky traumatizující, které měl za sebou, mi korespondovaly s tím jeho způsobem vystupování po návratu z Egyptu či mi na tom něco bylo divného, nebo nad něčím jsem se pozastavovala, zamýšlela, prostě něco mi tak lidově řečeno nesedělo, uvádím, že já jsem mu ve všem věřila, o čem jsme se bavili, pořád jsem spoléhala na nějakou otravu. To, že by to třeba chtěla udělat Monika, to mě vůbec nenapadlo. Něco jiného, že by tam za tím mohlo být. Co se týče toho projevu, nevím. Já jsem tomu nijak nepřikládala důraz. Byly momenty, kdy jsem ho viděla, že skoro plakal nebo možná i plakal a byly zase momenty, kdy vím, že se snažil na to zapomenout.

K dotazu, zda se mnou obžalovaný navázal nějaký bližší vztah i po intimní stránce, uvádím, že ne, bylo to pouze přátelské a sousedské.

K dotazu, zda můžu říci, zda jsem věděla, případně hovořila s obžalovaným či jsem obžalovaným byla nějak informována nebo zda jsme probírali otázku jeho kontaktu s médií, ať již v Egyptě, ale zejména také po návratu do České republiky, a pokud ano, jaký byl jeho vztah k médiím, jak je vnímal, jak k nim přistupoval, uvádím, že ze začátku, když byl v Egyptě, tak vím, že tam byl pan Kočárek z TV Nova, a to si myslím, že tam tehdy ten vztah mezi nimi byl přátelský, že on ho tam podržel. Po příjezdu pana Kramného do České republiky vím, že pan Kočárek jej začal nějak nahánět, pan Kramný to bral jakoby útok na svou osobu a nebyla to jen TV Nova, byly to prostě všeobecně takhle média. Časem vím, že začal spolupracovat s časopisem Blesk a tam, když si vzpomínám, tak už to bylo možná v Egyptě, protože pan Kramný mi přes emaily posílal články napsané už dopředu, věděla jsem, že na další den by to mělo vyjít, tzn. posílal mi články, které vyjdou následující den v tisku. Časem jsem se i dozvěděla, ale to teď nevím, jestli to bylo od pana Kramného, myslím, že spíše od pana Škorpíka, že občas poskytl nějaký rozhovor za nějaký honorář. Vím, že se bavili o tom, že to je z toho důvodu, aby byl schopný zaplatit náhrobek.

K dotazu, zda podle mého vnímání zájem médií o jeho osobu obžalovaný vítal nebo ho to obtěžovalo, uvádím, že těžko říct. Někdy mi přišlo, že si to dokonce užíval, že měl radost. V době pobytu v Egyptě to nedokážu soudit, ale po tom návratu si myslím, že ano.

K dotazu, pokud jsem k takovému závěru dospěla, o co to opírám, o jaké své poznatky, jestli to je jen takový obecný vjem nebo mám třeba nějaké konkrétní poznatky, které mě v tomto mém názoru utvrzují, třeba z komunikace s ním, jestli se o tom vyjadřoval, uvádím, že spíše bych řekla komunikaci s panem Škorpíkem. Nevzpomínám si, že bychom se asi s panem Kramným až tak bavili, nevím, nedokážu přesně určit. Teď si nevybavuji konkrétní situaci, z čeho bych to odvozovala, ale cítila jsem to tak.

Čte se přepis rozhovoru ze dne 31.10.2013 ve 13:23:21 hod. – přepis hovoru, který svědkyně vedla s obžalovaným Kramným, kdy volal svědkyni ihned poté, co přistál a doletěl na území ČR.

K tomu svědkyně uvádí:

Ano, to si pamatuji. Určitě. Tady jde vlastně vidět jakoby to nadšení, ale ono to bylo i z toho důvodu, že se mu podařilo uniknout před těmi médií. Byla to kombinace toho všeho.

Zda během té doby, co jsme spolu byli v kontaktu, i když se nacházel ještě v Egyptě a potom, když byl již tady v ČR, došlo nebo jsem vnímala, že by došlo k nějaké změně v jeho názoru na manželku, uvádím, že ze začátku to byla lítost nad tím vším a časem dával všechno za vinu Monice tím, že jakoby spekoval nebo myslel na to, že tady došlo k otravě a že to bylo ze strany Moniky. Tak to stavěl.

Zda připustil někdy nebo zda jsem u něj slyšela, že by případně nějak projevil nebo uvedl, že cítí nějakou vinu na tom, že k něčemu takovému vůbec došlo, že nebyl případně dostatečně pozorný, že nevěnoval dostatečnou péči těm zesnulým, že to mohl udělat, mohl se zachovat jinak, prostě takové aktuální projevy toho, že já jsem mohl udělat to a to a nemuselo k tomu dojít, uvádím, že si myslím, že na to vůbec nedošlo. Já si jen pamatuji, že říkal, proč nezemřeli všichni tři, že když už, tak prostě tak, že on teď zůstane úplně sám, bez dítěte, bez manželky. Že by sám házel vinu na sebe, že vůbec k té situaci došlo a že mohl tomu zabránit atd., to jsem u něj neslyšela.

K dotazu, když jsme spolu hovořili po celou tu dobu, jak často se zmiňoval o Klárce a pokud se o ní zmiňoval, co o ní říkal, uvádím, že si myslím, že jsme se spíše bavili o Monice, o Klárce si nejsem vědoma, že bychom se nějak často bavili. Že by to trauma prožíval, jakože ztratil jsem dceru, určitě ta zmínka byla, ale častěji to bylo o Monice. O Klárce nic moc, tak nějak řečeno.

K tomu, že pak i v médiích proběhly nějaké peripetie obžalovaného s různými ženami po návratu z Egypta, zda jsem s ním hovořila na toto téma, jak jsem vnímala to jeho chování i z tohoto pohledu, uvádím, že jsme se o tom určitě bavili. První byl vztah s paní Kateřinou, myslím, že Jägerová se jmenuje, vím, že tam byla nebo mi tvrdil, že ta iniciativa začala z její strany, že ona začala za ním chodit, zvonila zespodu na něj a začala ho navštěvovat, časem k sobě našli cestu. On říkal, že když je s ní, tak jsou to aspoň chvíle, kdy může na chvíli vypnout, zapomenout na ty problémy. Celou dobu mi ale nechtěl přiznat, že tam je nějaký intimní vztah, to až potom časem vyšlo z komunikace s panem Škorpíkem, který mi tady toto řekl. Posléze vím, že nějak ten vztah ukončili a on navázal vztah s paní Šárkou a tam vím, že byl z tady této přítelkyně nadšený, měl z ní radost.

Zda po všech stránkách nebo rozváděl to, proč má z ní radost, uvádím, že nevím, říkal, že byla pěkná, inteligentní, vídali se. Víam, že byl rád, pokud za ní jel, tak se mohli spolu svobodně procházet po venku, že je nikdo nepoznával na ulicích, zatímco kdyby třeba takto šli v Karviné, kde ho zná každý, tak tam by to asi bylo daleko těžší.

Podle § 211/3a) tr.ř. se čte výpověď svědkyně Kateřiny Gablerové z přípravného řízení z č.l. 646 – 657.

K tomu svědkyně uvádí:

Pokud jsem dneska říkala, že první den tam nebyl, že to bylo až následující den a v této části výpovědi uvádím, že ten den, co se vrátil, já jsem přicházela domů, viděla jsem, že se u něho v bytě svítí, zda to bylo v ten den nebo následující den, k tomu uvádím, že si teď opravdu nejsem jistá, nevím, který den to bylo. Pamatuji si ten moment, kdy jsme šli domů a že jsme to tam viděli. Teď přemýšlím, jestli on právě nebyl doma a potom nejel k těm rodičům, ale opravdu nevím.

Pokud uvádím, že jsem o tom, že plánoval odjezd z Egypta, nevěděla, tak k tomu uvádím, že já jsem tomu vůbec nepřikládala žádný důraz. Brala jsem to tak, že to jsou srandy.

Zda jsme mu dávali nějaké rady, jak by mohl z Egypta vycestovat, byť v legraci, k tomu uvádím, že si opravdu nevzpomenu. Jak říkám, tady tomu jsem nepřikládala vůbec žádný důraz.

Zda jsem hovořila na téma intimního soužití s panem obžalovaným Petrem Kramným a jeho manželky, uvádím, že pokud jsem to uvedla, tak určitě ano, trvám si na tom.

Zda se přede mnou zmínil, že po intimní stránce to manželství nebylo ideální, to soužití, uvádím, že asi ano.

Pokud jsem uvedla, že na mě Petr působil, že ho smrt Moniky a Klárky zasáhla, přímo jsem ho nikdy plakal ale neviděla, pak uvádím, že ano, bylo to tak.

K dotazu, kdo mi říkal, že už jako dítě chtěla Monika skákat z lešení a jaké úvahy to měly být, uvádím, že to byla kamarádka ze základní školy. Že by konkrétně říkala, že měla nějaké sebevražedné úvahy, to nevím přesně. Že by si sáhla na život, to si myslím, že ne, že by to neudělala a na život své dcery to určitě už vůbec ne. Byly to jen takové obecné úvahy nějaké kamarádky z dětství o nic opřené.

Po přečtení výpovědi uvádím, že nad rámec vysvětlení k určitým rozporům, na které jsem byla tázána, nemám, co bych k výpovědi z přípravného řízení více uvedla.

Senát – bez dotazů

K dotazům státního zástupce KSZ svědkyně uvádí:

K dotazu, zda se mi někdy zmiňoval pan obžalovaný o tělesné teplotě, barvě kůže či ztuhlosti či vláččnosti těl Moniky a Klárky v době, kdy zjistil, že jsou bezvládné, uvádím, že si myslím, že jsme se akorát bavili, že byly studené, ale víc nevím.

Zda se zmiňoval o tom, že by v onen osudový den, kdy jim bylo všem špatně, někam telefonovali nebo se snažili telefonovat, uvádím, že ne.

Pokud jsem uvedla, že jsem se o tom tématu nechtěla bavit, že to pro mě bylo těžké, kdo toto téma otevíral, uvádím, že si vůbec nevzpomínám, ale určitě jsme se o tom bavili a myslím, že tam ty otázky padaly buď z jedné nebo z druhé strany.

K dotazu, zda jsme se bavili o tom, jestli se někam volalo, nevolalo, obecně o tom, co se tam stalo, uvádím, že si myslím, že jsem se asi já možná doptávala.

Zda jsem řekla nebo napsala, jakoukoli formou mu dala najevo, že by mu Monika byla nevěrná, že by se chtěla s ním rozejít, nebo že to měla být jejich poslední společná dovolená, uvádím, že ne. Víím, že něco o tom jsme se tam bavili, ale že tady toto jsem neřekla já, že to víím jako od Moniky nebo něco, ale spíše že jsem to někde zaslechla. Opravdu teď nevím. Víím, že to bylo někde, myslím, v emailové komunikaci něco ohledně toho, ale přesně neřeknu.

K dotazu předsedkyně senátu svědkyně uvádí:

Pokud k tomu došlo v emailové korespondenci, zda to bylo presentováno tak, že to nejsou nějaké konkrétní poznatky, které jsem měla já přímo třeba od Moniky, ale že jsem to někde zaslechla, pak uvádím, že ano.

K dotazům státního zástupce KSZ svědkyně uvádí:

Zda to byla komunikace směrem ode mě k panu obžalovanému nebo naopak, uvádím, že si teď opravdu nevzpomenu. Víím, že to bylo v emailové komunikaci. Zdá se mi, že mi to možná psal spíše on, že by já jemu, opravdu nevím. Možná, kdybych měla možnost se podívat do emailu, tak vám to řeknu.

Zda mi nabízel po návratu z Egypta pan obžalovaný finanční pomoc, uvádím, že se párkrát o tom zmínil, že kdybych cokoliv potřebovala, třeba i finance, tak že mi rád pomůže.

K dotazům obhájkyně svědkyně uvádí:

K dotazu, jaký byl pan Kramný otec, jestli jsem ho tedy vnímala jako otce, uvádím, že si myslím, že klasický. Nic extrémního, nebyl nějaký zlý, prostě tak, jak jsem popisovala Moniku, tak si myslím, že i pan Kramný.

K dotazu, zda jsem někdy viděla pana Kramného při manuální práci, uvádím, že ne. Myslím si, že jsem ani neměla příležitost. Ani na chodbě, ani na společných prostorách jsem jej neviděla při manuální práci.

Zda po té události jsem se dozvěděla „z drbů“, že by se paní Monika Kramná chtěla rozvádět, popřípadě i naopak, že pan Petr Kramný, že by se chtěl rozvádět, uvádím, že ne.

Že by to měla být poslední dovolená, ne, to jsem nikde neslyšela, že by to takto zaznělo z úst. Já jsem s nimi do té doby ani nekomunikovala, takže nevím.

Obžalovaný dotázán dle § 214 tr.ř. uvádí:

Chtěl jsem se zeptat, paní svědkyně, vy jste tady uvedla, že jste slyšela z našeho bytu, jak Monika nějakým způsobem možná okřikuje Klárku, slyšela jste z našeho bytu i jiné hádky mezi mnou a Monikou někdy?

Svědkyňe uvádí:

Ne, nikdy.

Obžalovaný uvádí:

Zjišťoval jsem někdy před odletem od vás tím, že bydlíte v našem vchodě nebo jsem se někdy potkávali sami, nějaké informace o nějaké nevěře?

Svědkyňe uvádí:

Ne.

Obžalovaný uvádí:

Z toho telefonátu z letiště, kdy jsem tam nějakým způsobem vyjadřoval možná radost, možná nějaký obdiv na tom, že tam je spousta médií, dle vašeho názoru, mohlo to pramenit z mé radosti z toho, že už jsem se vrátil? Jaký máte názor, z čeho to mohlo pramenit z mé strany?

Svědkyňe uvádí:

Myslím si, že to byla spíše radost z toho, že ten únik před těmi médii, že se to takhle podařilo, že se to podařilo svým způsobem ututlat.

*Svědkyňe žádá svědečné, a to ušlou mzdu za 8 hod. á 108,27 Kč/hod., **celkem 866,- Kč.***

Konstatuje se omluva svědkyně **Alžběty Cupalové**, která byla volána na 12:30 hod.

Ve 12:30 hod. se přerušuje hlavní líčení do 13:30 hod.

Ve 13:20 hod. pokračováno v hlavním líčení v nezměněném složení senátu, státní zástupce KSZ, obžalovaný – pouta sňata, obhájkyňe, poškození Karel Rychlý, Irena Rychlá.

Dostavil se svědek

Vladislav Müller, gen. č.l. 725, totožnost ověřena dle OP, bez poměru, poučen dle §§ 100/1,2, 101/1 tr.ř., a po seznámení s předmětem výslechu **uvádí:**

Poučení jsem porozuměl. Budu vypovídat. Není zde nic, co by mi ve věci bránilo vypovídat jako svědek.

Svědek dále uvádí, že se k věci vyjádřil již v přípravném řízení a k dotazu dodává, že výpověď učinil dobrovolně, nebyl na něj činěn žádný nátlak, vypovídal tak, jak si věci v době výslechu vybavoval a jak si je pamatoval a na to, co byl tázán. Na této výpovědi trvá.

S Petrem se známe z práce, od roku 2008, pracoval tam od samého začátku na pozici údržbář, údržba lakovny. Od té doby se známe a padli jsme si trochu i do oka a nějak jsme se dali dohromady na přátelské bázi. Poté, asi po jednom roce, jsem přestoupil na pozici údržby, takže jsme pracovali spolu.

K dotazům předsedkyně senátu svědek uvádí:

Zda když jsme spolu spolupracovali na úseku údržby, zda můžu blíže popsat, co spadalo do náplně naší práce, co jsme konkrétně dělali, k tomu uvádím, že to byla ryze běžná údržba, co se týče třeba výměny klik, spravování pojízdných vozíků. Co se týče motorických nebo elektrických věcí, to v žádném případě, to jsme měli zakázáno už jen na to sáhnout, natož s tím něco vůbec dělat. Co se týče elektrického nářadí nebo zásuvek, do toho jsme neměli právo vůbec ani sáhnout. Neuvádím ani to, že jsme třeba k tomu neměli ani žádné papíry, žádné zkušenosti a ani žádný povel, co se týká z řad nadřízených. Dělali jsme běžnou údržbu, spravování třeba dveří. Neprováděli jsme opravy žádných strojů, co se týče motorických strojů. Co se týče nářadí, tak bylo pouze čištění vzduchových brusek, což nemělo s elektrikou v žádném případě nic společného, byl tam čistý vzduch.

K dotazu, proč zdůrazňuji, že to nemělo s elektrikou nic společného, uvádím, že proto, že tady ta kauza se trží v rámci elektriky, předpokládám.

S Petrem Kramným jsme byli dobří přátelé, řekli jsme si snad dobré i zlé, vše, co se dělo jak v mé rodině, tak i v jeho rodině, povídali jsme si snad o všem.

K dotazu, s čím se mi svěřoval pan obžalovaný Kramný, co se týče dění v jeho rodině, jeho vztahu k manželce, jeho soužití s manželkou a dcerou, uvádím, že jeho vztah k jeho manželce a Klárce byl, dle jeho slov, krásný, staral se o rodinu, pro

Klárku chodil do školky, chodil s ní na mažoretky, taktéž i jeho manželka. Toto vše bylo, si myslím, na nejlepší úrovni, což jsem mu třeba já záviděl, protože já jsem měl třeba drobné problémy, ale u něho to fungovalo a v dobrém slova smyslu jsem mu to záviděl.

Asi je tomu tři, čtyři roky zpátky, než jsem jel na dovolenou do Egyptu, tak Hyundai pořádal Family day, tam jsem se seznámil i s jeho manželkou i s Klárkou a prohodili jsme pár slov, co se týče Egyptu, protože zrovna před měsíce jsem v tom Egyptě byl a tak se ptali, co tam v tom Egyptě je, jak to tam vypadá, co je čeká na tom hotelu. Bylo to řádově 5, 10 minut. Monika chtěla poslat i nějaké fotky, jak to tam vypadá, na co se má přichystat, co si má sebou všechno vzít. V projednávaném případě Péťa plánoval, že pojedou na dovolenou první na Slovensko, potom jsme se spolu dali nějak dohromady a že bychom zkusili jet spolu někde jako dvě rodiny, když se tak dobře známe. Já jsem navrhl, že bychom zkusili do Chorvatska, že je to levnější, že nevím, jestli tolik peněz si dovolím. Za nějaký čas přišel Péťa, s tím, že jeho manželka přišla s návrhem, že našla v Egyptě nějaký hotel za dobrou cenu, takřka srovnatelnou, když bychom třeba jeli do toho Chorvatska, plus doprava, jídlo, tam to bylo včetně všeho a vyšlo to plus mínus na stejné peníze. Domluvili jsme se spolu, že bychom tedy na tu dovolenou jeli. Naše domluva padla, s tím, že jsme se domluvili částečně, že bychom jeli v červnu, tedy o měsíc dříve. Po víkendu mi Péťa říkal, že nemůže jet v tomto termínu, protože Monika nedostala dovolenou v tomto období, nebo respektive její nadřízená nepovolila posun na jiné období, než si původně plánovala, takže musí zůstat u červencového termínu, že spolu nemůžeme jet. Dohodli jsme se aspoň, že já jsem řekl, že s ním nemůžu jet zase já z důvodu financí, protože ob ten jeden měsíc ta dovolená vyšla mou rodinu řádově o 7.000,- až 10.000,- draž, tak jsem říkal, Péťo, nesmíš se zlobit, ale já v tom červnu prostě pojedou. Já mám dovolené víc, takže u toho termínu zůstanu. Na tu dovolenou jsme jel teda první týden v červnu téhož roku. Po příjezdu jsem mu všechno vylíčil, co ho má čekat, co ho nemine. Ještě si vzpomínám na takovou věc, dost podstatnou, že mě Péťa upozorňoval na věc, že mám koupit v Egyptu prášek Antinal, bylo to hodněkrát po sobě, protože jsem říkal, že na co mi to bude, Péťa říkal, kup si to, protože budeš mít problémy nebo když budeš mít problémy, stojí to pár dolarů, pomůže ti to při žaludečních potížích, takže raději jsem si udělal poznámku a do toho Egyptu jsme se s rodinou vydali ten první týden v červnu. Po příjezdu nás sama cestovka upozornila na to, že si tento lék máme sami koupit. Upozornili nás na tuto skutečnost delegáti, že si toto opravdu máme zavčas koupit, tak jsme asi na druhý den šli do lékárny a jen tak jsme si toto koupili, i když jsme to nepotřebovali. Stálo to 2,5 dolaru. Naše dovolená proběhla v naprostém pořádku. Naše dovolená byla prodloužena ze sedmi dnů na jedenáct, protože společnost Blue Sky měla nějaké problémy a tuto dovolenou nám protáhli ze sedmi na jedenáct dnů, což jsem i přivítal, takže jsme tam byli o něco déle, než jsme původně plánovali. Asi tak 8., 9. den mi začalo být nedobře, začal jsem mít průjem, bolesti břicha, tak jsem tyto léky začal používat, bylo to vždy před obědem. Používal jsem to řádově asi dva dny před odjezdem, takže jsem z té krabičky spotřeboval cca 6 tabletek s tím, že manželka mi potom tajně řekla, že z toho také vzala 2, že jí také nebylo dobře, takže tato krabička byla načatá a odjeli jsme v pořádku domů. Takže ten lék nám pomohl, byl skvělý. Po příjezdu mě Petr požádal, jestli mi nějaké léky zbyly a jestli bych mu to mohl prodat, s tím, že do města neplánuje, že půjde a že jestli mám nějaké léky, ten Antinal, tak jestli bych mu to dal, popřípadě prodal. Prodal jsem mu to za 2 dolary, chybělo tam řádově 6, 8 léků, nedokážu říct přesný počet s tím, že jsem doma dostal vynadáno

od manželky, že jsem mu to dal, protože to manželce pomáhalo nebo pomohlo, jakože teď bude muset použít jiný český lék.

Zda jsem po návratu z té dovolené mu líčil poměry v tom hotelu, zda měl obžalovaný jet do stejného hotelu, k tomu uvádím, že Pěťa jel do úplně stejného hotelu, jak jsem byla já, tak jsem mu vše vylíčil, jak to tam probíhá, co ho čeká, na co se má připravit, i s problémy s hotelem, popřípadě s pokojem. Tedy při mém příletu jsme měli pokoj s pokojem, měli jsme doporučeno od delegátky, že máme dát 10 dolarů pokojské na informacích, která nám dávala klíče, s tím, že dostaneme lepší pokoj. Tak jsem udělal, ale až podruhé, protože jsme dostali malinký pokojík, tmavý a ve třetím poschodí, tak jsem šel dolů na recepci a dal jsem 10 dolarů s tím, ať nám pokoj vymění, načež nám jej vyměnila a dala nám velký pokoj v prvním poschodí s velkým balkonem, tedy mnohem luxusnější pokoj, než jsme si přáli. Tak jsem jej na toto upozornil, ať se připraví na tuto věc, že ho to zřejmě bude čekat také. O tom jsem s obžalovaným hovořil, než odletěl na dovolenou on.

Všechno jsem mu vylíčil, co ho tam čeká, jaká tam je strava, kde se má chodit stravovat, kde jsou butiky, na co se má připravit. Spíše to vypadalo, že tady o tyto informace žádá Monika, protože mě prosil, že Monika chce co nejvíce informací, popřípadě co nejvíce fotek, ať se podívá, jak to tam bude krásné, co je na této dovolené čeká. Taktéž jsem poslal emailem nějaké fotky toho hotelu.

Během jeho dovolené, když odletěl, jsem s ním v žádném kontaktu nebyl. Navázal jsem posléze kontakt s ním já, protože jsem měl doma na zahradě sousedy s tím, že mi řekli, že v Egyptě se stala nějaká nešťastná náhoda, že tam zemřeli dva lidé, nějaká paní a dcera, na což jsem Pěťovi napsal SMS: „Pěťo, dej pozor, ať se tam nic nestane, protože se tam stalo nějaké úmrtí.“. Bylo to odpoledne, myslím, že v neděli (*svědek má slzy v očích*). Na což mi napsal SMS zpátky: „Vládo, to jsem já, to se stalo mi, je to hrozné.“. Nevoloal mi, napsal SMS, že to je on, že se to stalo jemu, nebo potvrdil. Hned jsem mu volal, chvílku mi telefon nebral. Potom mi to vzal. Mluvil částečně nesrozumitelně, částečně i chladně, protože jsem očekával, že bude asi v tom telefonu řvát nebo brečet, že s ním snad nebude ani žádná řeč. Líčil mi to tak, že se stalo neštěstí, že je chtěl zřejmě někdo otrávit a nedovede si to vysvětlit, co se stalo, jak se to stalo. Tento hovor jsme asi ukončili z toho důvodu, že tato linka byla placená, hodně placená, a tento hovor byl ukončen. Tento hovor proběhl v neděli. Obžalovaný řekl, že byl na ambulanci, že ho přestěhovali zrovna na jiný pokoj, na ambulanci byl propláchnout žaludek a že z něho vytékala tmavě černá až černá tekutina, že sám si nedokáže říct, co se vlastně stalo. Potom mi podrobně popisoval průběh dovolené. Komunikovali jsme potom přes mobil, přes SMS, přes email a později přes Skype.

K dotazu, jak často jsem s ním potom v následné době byl v kontaktu, uvádím, že od té doby to bylo hodně často, mohu říct, že několikrát denně, když to nepřezenu, desetkrát, dvacetkrát denně.

K dotazu, zda během toho, jak jsme byli v tom častém intenzivním kontaktu, zda mi líčil nějak blíže pan obžalovaný, co se tam mělo udát, uvádím, že líčil. Od samého začátku líčil, že vše probíhalo v naprostém pořádku, že byli na skluzavkách a tobogánech, koupat se, vše proběhlo v naprostém pořádku až na druhý den, respektive třetí den po diskotéce, druhý den po diskotéce Monika ráno zatáhla závěsy, udělala tmou nebo přitmí v pokoji a zůstali na pokoji s tím, že jim není dobře.

Načež mi řekl, že Monika i Klárka několikrát za hodinu zvracely, několikrát byly na toaletě i to, že Monika seděla na záchodě a zároveň blila do kýblu a do všeho, co bylo po ruce, a na to jsem mu říkal: „Na co jsi čekal, na co jsi koukal, na ně, jak se tam trápí? Jak bylo tobě?“, říkal: „Láďo, mi bylo ještě hůř, než jim.“, říkal jsem: „Dobře, a to ses díval na Klárku, jak trpí, jak zvrací, jak jí je špatně od břicha?“, na to řekl: „Vždyť Monika je taky sestra, proč to neudělala ona, proč nevezla ona Klárku za ruku a nešla k lékaři nebo na recepci nebo za animátorem? Proč nešla ona, vždyť je přece sestřička?“, ve skutečnosti si myslím, že ani žádná sestřička nebyla, protože Monika byla pouze ošetřovatelkou.

K dotazu, co dále obžalovaný k té situaci říkal, jestli popisoval, k čemu tam mělo dojít, jak tam měli trávit čas na tom pokoji, jaké dělal třeba závěry ohledně toho, z jakého důvodu došlo k úmrtí jeho blízkých, kromě toho, že zdůrazňoval, že mu bylo ještě hůř a proč nešla Monika s dítětem k lékaři, uvádím, že během toho dne, kdy jim bylo špatně, byli na obědě, dali si něco lehkého k jídlu, že Monika si dala údajně nějaký zeleninový salát a potom šli zpátky na pokoj. Je mi stále divné, proč Klárka, třeba jako každé dítě, když už jí je trochu lépe, jak Pěťan tvrdil, že vydržela v pokoji, když já jsem třeba své děti neudržel v pokoji, oni neustále chtěli do vody, chtěly ven, on tu Klárku držel vlastně od rána do večera na pokoji. Toto jsem mu řekl až po příjezdu.

K tomu, jak na to reagoval, uvádím, že naše přátelství, si myslím, že bylo na nejlepší cestě, že jsme byli dobří přátelé. Bohužel, ale i jako každé manželství se rozejde, tak myslím si, že po příjezdu se rozešlo i naše přátelství. Když jsem mu řekl, že své děti bych neudržel celý den na pokoji, a když jsem mu argumentoval tím, co ta Klárka na to, k tomu mi řekl, že mu bylo prostě špatně, že mu bylo ze všech tří nejhůř. Pořád obviňoval také Moniku z toho, že proč Monika nešla s tou Klárkou někde, třeba k tomu lékaři. Na jednu stranu jsem ho chápal, protože na to bylo upozorněno na hotelu, že když si zažádáme lékaře, tak na místě zaplatíme 100 dolarů, tak prostě proč nešel aspoň za tou animátorkou nebo za někým z českých delegátů, který by mu alespoň řekl, jak na tom jsou špatně, říkal, že se domluvili s Monikou, s tím, že jak se neutiší jejich bolest, navštíví lékaře druhý den.

Pěťa mi říkal také to, že jak to bylo zřejmě s tou nocí, že Klárka a Monika spaly společně v jedné posteli a on, Pěťa, spal naproti nich v posteli sám, protože tam byly dvě postele naproti sobě, teda alespoň podle jeho řeči a že se koukal na televizi, to mi řekl, s tím, že si pamatuje i to, že mezi těmi chvílkami i párkrát usnul. Potom mi řekl i to, že šel pro vodu, respektive poslal nebo chtěl, aby šla Monika pro vodu, ale že Monika odmítla, tak šel pro tu vodu on sám. Napil se a s tím, že jim došla cola, kterou měli v barovém pultu, údajně ta cola měla příchut' ne coly, ale něčeho jiného, že byla příliš tmavá a příliš sladká. Tu colu vzal na pokoji z lednice, tam to každý den doplňovali. Tam byla načnutá cola, byla příliš sladká a byla tmavá, že mu to ani nechutnalo, že se napil a bylo mu z toho špatně, tak musel jít pro čistou vodu, která už na pokoji nebyla. Potom mi řekl, že okolo půlnoci, brzo ráno, se šel přitulit ke Klárce, údajně spala na kraji a Monika taktéž, byly zády k sobě, takže obličej od sebe a chtěl si lehnout ke Klárce a do ní drcnul, ať se posune, že by si chtěl lehnout k ní.

K dotazu, zda v době, kdy šel a chtěl si lehnout v noci k té Klárce mi měl říct, že ležely stále jeho manželka Monika a dcera Klárka v jedné posteli zády k sobě, uvádím, že ano.

Načež při lehu ke Klárce, podle jeho řečí, zjistil, že je Klárka studená, že nereaguje na jeho dotyk, zřejmě v panice ji obrátil na záda, zjišťoval, co s ní je, co se stalo s Klárkou, údajně Klárka už nedýchala. Ještě říkal, že jí dával umělé dýchání pomocí rukou a křičel hlasitě na Moniku, ať vstává, ať mu rychle pomůže, že se něco stalo Klárce. Monika nereagovala, tak do ní žduchnul se slovy: „Moniko, vstávej! Klárce se něco stalo.“. Monika taktéž nereagovala, obrátil ji údajně k sobě a zjistil, že Monika je taktéž studená a po smrti. Vyličoval také to, že těla měla na sobě známky fialových fleků, v tu dobu si nevěděl v tom šoku rady, řekl, že vyběhl z pokoje a začal volat o pomoc, s tím, že jeho sousedka údajně vyšla ven a objevila v pokoji, co se stalo a zavolala ochranku.

K dotazu, zda se mi obžalovaný zmiňoval, jestli dělal ještě nějaké další úkony poté, co zjistil, že nejeví známky života jeho manželka a dcera, uvádím, že řekl, že s těly nedělal dále nic, že pouze obrátil ke zjištění stavu, v jakém jsou, že nereagují, pouze z polohy na boku je přeložil na záda, aby zjistil, co se s nimi stalo, tak je otočil a následně přišla ochranka a vykárali ho z pokoje, načež mu bylo údajně taktéž špatně, tak zavolali lékaře a preventivně mu vypumpovali žaludek. Druhý den dostal jiný pokoj, na jiném křídle toho hotelu. Potom se zdržoval nějakou dobu na tom hotelu s tím, že společnost Blue Sky mu potom nabídla jiný hotel, který byl více v centru. Rozebírali jsme však všechny možné události, co se mohlo stát, jak se to mohlo stát, kdo jim ublížil. První naše společná verze byla asi ta, že jim chtěl někdo ublížit z hotelu, protože udělal humbuk kolem výměny pokoje nebo že jim chtěl někdo ublížit z toho důvodu, že chtěl cíleně ublížit holkám, nedej bože je chtěl unést. To byla naše první taková vize.

K dotazu, kdo s těmi vizemi přicházel, uvádím, že mám dojem, že to bylo spíše oboustranné. Něco řekl Pěťa, něco jsem řekl já. Toto byla naše první verze, protože Pěťa chtěl pořád zjistit, co se stalo, jak se to stalo, tak mi řekl tyto podrobnosti. Já jsem si vzpomněl na takovou věc, že v jednu chvíli večer údajně Monika neměla kalhotky na sobě, údajně je měla položené vedle lůžka, i když tak trochu nechápu, proč se nezeptal Moniky, proč je teda má sundané, nechal ji na pokoji ležet dál. Tady tuto věc si ještě vybavuji. Potom naše další verze byla, že je chtěl někdo otrávit, že je chtěla otrávit třeba i Monika s tím, že je otráví všechny tři nebo otráví částečně, aby přežili všichni tři nebo respektive přežily ony samy dvě a Pěťa třeba umřel, načež by měla důkazy, že se tam něco stalo, že je chtěl někdo otrávit a Monika by zůstala sama s dcerou Klárkou.

Kdo tu představu, tu verzi vykonstruoval, uvádím, že to bylo oboustranné. Řekl: „Kdo to mohl udělat?“ a já řekl: „Co když třeba Monika, nechtěla se s tebou rozvést. Co když se tě chtěla třeba zbavit, udělala to tak, že otrávila všechny tři částečně a potom si chtěla vzít léky na uzdravení a ono se to nepovedlo“.

Jak říkám, z toho jsme vydedukovali, co se mohlo stát.

Zda jsem se zeptal také někdy pana obžalovaného, jestli to neudělal on, k tomu uvádím, že samozřejmě, že ano. Tvrdil mi, že on by to nikdy neudělal, že je měl příliš rád.

K dotazu, co se dělo dál v průběhu těch našich hovorů a kontaktů v tom Egyptě, uvádím, že potom mi začal vykládat i jeho život nebo respektive jeho zjištění, že Monika mu byla zřejmě nevěrná s jeho přítelem, s kterým jezdili na dovolenou, ze Slovenska, s Janem. To mi říkal pan obžalovaný.

Zda to bylo poprvé, kdy se zmínil o možné nevěře manželky za celou dobu, co jsme se spolu znali, k tomu uvádím, že my jsme komunikovali přes ten Skype. Toto byla první zmínka v tom Egyptě s tím, že mi ještě řekl, že Monice neustále někdo psal SMSky a Monika neustále před ním schovávala telefon, aby to Péťa nezjistil.

Když se vrátím ještě k té diskotéce, den předem, než se to stalo, mi řekl, že byli na dětské diskotéce s tím, že během té doby, večera, Monika sama odešla pro pití mimo tu manéž, diskotéku a zůstal tam Péťa sám s Klárkou. Po diskotéce šli do pokoje. Později mi řekl také to, protože jsem říkal: „Péťo, prosím tě, řekni mi, co se tam mezi vámi stalo? Neříkej mi takovou kravinu, že jste se tam nepohádali nebo že tam na vás někdo nějak nevyskočil nebo že sis ničeho nevšimnul, že tam po vás někdo třeba kouká? To přece musíš vidět, cítit. Neříkej mi, že se tam něco stalo mezi vámi nebo něco tam ten den, v ten večer.“ a on říkal: „Ne ne, nic se nestalo.“, říkám: „Péťo, prosím tě, řekni mi pravdu!“, po chvíli ticha mi řekl, že se na diskotéce s Monikou pohádali s tím, že údajně Péťa měl očima sjíždět, koukat po animátorce a Monika vyfotila tuto animátorku na foťák, potom k němu údajně, tak mi to řekl, přišla, dala mu foťák s tím, že „Tady ji máš, tady ji máš z blízka a vem si ji sebou.“ nebo něco v tom stylu, já už tady toto nepamatuji, co mu přesně řekla, a já jsem řekl: „Vidíš, Péťo, tak vidíš to, alespoň vím, že jste se tam pohádali.“, on řekl: „Jo a šli jsme potom pohádaní na pokoj.“. To bylo v tu noc před tou danou smrtí.

Stále jsem mu věřil, takže do doby, než přijel z Egyptu, jsem byl přesvědčen, že v tom Péťa nemá žádné prsty nebo respektive by to neudělal, neublížil holkám.

K dotazu, když byl ještě v Egyptě, zda mě žádal případně o to, abych pro něho něco udělal nebo abych něco zařídil, uvádím, že Péťa chtěl neustále informace, co se týče práce, co se děje v práci, jak to tam probíhá, co si o něm lidé říkají, ať mu řeknu svůj názor, co si o tom myslím. Tady toto bylo na denním pořádku. Jeho věta: „Řekni mi o tom, co si myslíš?“ Třeba, že Monika měla několik adres na fotoparta.cz, že to zjistil, co si o tom myslím, „Řekni mi, Láďo, co si myslíš o tom, že někoho měla?“. Pořád se ptal na takové věci, prostě „Co si o tom myslíš?“ a já jsem mu to říkal, co si o tom myslím.

K dotazu, kolikrát se třeba zmínil o Klárce nebo o Monice během té doby, co se tam zdržoval, když jsem říkal, že jsme byli i několikrát denně v kontaktu, zda projevoval vůbec nějakou bolest, nějaké prožité trauma, že by byl psychicky z toho zdeptán, jak se to projevovalo během toho času, uvádím, že musím říct, nevím, jestli použiji správné slovo, ale tady v tomto byl opravdu chladný, studený a pro mě až cizí, tato skutečnost pro mě byla cizí a viděl jsem to poprvé, když někomu umře někdo z rodiny a on dokáže být takhle chladný a takříkajíc v klidu, i když je pravda, že kolikrát postesknul, ale že by vyloženě brečel, řval, volal o ně, to tam chybělo, to tam nebylo, bylo tam, že mu je po nich smutno, co bude teď dělat sám, to ano, ale v tomto ohledu byl opravdu chladný, což toto doposud neznám. Stále jsem to bral, jakože je sto lidí, sto chutí.

Zda jsem komunikoval s médii v době, kdy on byl v Egyptě, k tomu uvádím, že co se týče médií, to je další takový bonbónek, protože mě Pěťa požádal o to, jestli bych nemohl dát rozhovor médiím, respektive Nově. Žádal mě proto, že jsem jeho přítel a že bych mu mohl alespoň v tomhle pomoci, že bych řekl svůj názor, co si o něm myslím, jaký byl, respektive jaký je, že by to nikdy nedokázal udělat a jaký byl dobrý otec i manžel. Řekl jsem mu, že to nepřipadá v úvahu, ať to po mně nechce. S tady tím mě bombardoval celý den, možná i dva dny, prostě udělej to pro mě, musíš něco pro mě udělat, TV Nova ti zavolá, dám jim na tebe číslo a udělej něco pro mě jako pro kamaráda. Stále jsem to odmítal, prostě jsem to nechtěl. Až potom mi začali volat z televize s tím, že Pěťa jim dal na mě kontakt, že po jeho domluvě a příslibu, že s nimi udělám rozhovor o Pěťanovi. Toto jsem odmítl, bylo to možná dvakrát, třikrát, neustále mi volali, až potom mě pořád Pěťa prosil, prosil, tak jsem tedy kývl, že teda jo, ale ať už ode mě nic nečeká, že to je prostě věc, kterou nechci udělat, ale jak říkám, nakonec mě přesvědčil, ať to pro něj udělám jako pro kamaráda, že mě o to žádá. S televizí jsem se teda domluvil, nebylo to před domem, bylo to na jiném místě, a tento rozhovor jsem uskutečnil. Musím říct, že tento rozhovor nebyl pro mě jednoduchý a musím říct, že byl pro mě i dost emotivní a nikdy bych to už neudělal. Tím začaly problémy v práci i v rodině, protože mě začali poznávat lidé, o kterých jsem netušil, ani jsem je neznal. Já už s médii nechci, odmítám komunikovat, protože mi toto zničilo, ničí dál i život jako takový a hlavně v práci, protože tak, jak mě neznal v práci málokdo nebo znalo hodně lidí, tak teď po té době mě hodně lidí oslovovalo a neustále se ptali, co s Pěťou, co si o tom myslím.

Když jsem poskytl ten rozhovor, o který mě tak intenzivně žádal pan obžalovaný na svou podporu, zda byla u obžalovaného nějaká odezva na ten rozhovor, na obsah toho rozhovoru, k tomu uvádím, že odezva byla částečně kladná i negativní, protože na jednu stranu byl rád, že jsem ten rozhovor udělal, ale na stranu druhou řekl: „Už nedělej žádné rozhovory televizi, to stačí, už prostě mlč, už nic nemluv.“, protože mu přišla SMSka, něco ve tvaru: „Neříkej už tomu tvému známému nic, protože to může pokazit a udělá ti to větší problém.“, načež mi tuto SMSku přeposlal a řekl, že se nemám zlobit, že mě považuje dále za přítele, ale už nemám nikomu nic víc říkat.

Od koho byla ta SMSka, k tomu uvádím, že údajně tato SMSka byla od jeho sestry.

Zda jsem to vyčetl z toho přeposlání, že to byla SMSka od jeho sestry, uvádím, že on mi řekl, že to jeho sestra poručila, že už nemám poskytovat žádné rozhovory médiím.

Jestli to můžu takříkajíc ukončit, co se týče pobytu v Egyptě, tak ještě si vzpomínám na takovou věc, že jak si ten pobyt nesvévolně prodloužil v Egyptě pomocí egyptských úřadů, načež teda nechtěl tam být, tak po našich rozhovorech jsme měli za to, že by bylo dobré asi utéct anebo opustit Egypt a vrátit se domů, že mu tam hrozí nebezpečí a nevěděl ani co podepsal, proč ho tam drží.

Zda hovořil nebo rozvíjel přede mnou tu myšlenku nějak víc, tzn. jestli něco plánoval, jestli měl něco připraveno, jestli mě žádal o nějakou pomoc v tomto směru, uvádím, že já jsem stál na jeho straně a považoval jsem ho jako za jednoho nejlepšího přítele, takže já jsem uvažoval snad možná stejně jako on, já bych se chtěl také dostat z té země, takže jsem měl za to, že by taky chtěl utéct a je mi jedno, jakým způsobem, prostě dostat se do Česka zpátky, pokud to samozřejmě těm holkám

nijak nepomohlo. Takže jsem ho v tom podporoval, respektive podporoval slovně, že bych také utekl, také bych chtěl utéct, udělal bych to stejné na jeho místě.

Zda se to neslo jen v těch úvahách nebo tam byly nějaké konkrétní kroky v tomto směru učiněny, uvádím, že co se týče z mé strany, takřka nebyly žádné, byl tam pouze takový návrh ze strany Péti, jestli by jsem za ním nechtěl zajet, jestli bych mu nemohl alespoň psychicky pomoci, popřípadě něco přivést, že by mi jeho rodina, respektive jeho sestra, nabalila nějaké věci, co mu chybí, popřípadě nějaké peníze a jestli bych mu to nepřivezl. Řekl jsem mu, že částečně by jsem za ním chtěl jet a pomoci, ale ono to prostě nejde, mám svou rodinu a daná situace nebyla příliš v Egyptě příznivá na nějaký výlet, takže jsem to potom následně odmítl, že nemohou přijet, i kdyby mi to zaplatil, hotel i letenku, i přesto jsem to odmítl, ať se na mě nezlobí, že to prostě pro něj udělat nemůžu, že by bylo pro mě hodně těžké odletět takřkajíc bez, v té době, dobrého kamaráda, že by mi to taky nedělalo dobře a jemu taky ne.

Co se dělo dále v tom Egyptě, zda se tam ještě něco takového zásadního stalo nebo nestalo nebo zda bych chtěl k tomu ještě něco dodat a když ne, tak bychom popošli do období, kdy se vrátil zpět do ČR a k těm našim kontaktům, pokud k nim docházelo, jak se obžalovaný choval, jak se jevil, jak se vyjadřoval, uvádím, že to cítím tak, že co se týče toho Egyptu, tak asi zásadní věc nebo co si myslím, že asi už jsem všechno řekl.

Následně mi napsal SMS nebo zavola, teď bych vám lhal, SMSku mi napsal jednoho dne, že „Už jsem v Česku.“, ne, ještě to bylo den předem, kdy se mě zeptal, jestli bych pro něho zajel, kdyby byla možnost, do Prahy pro něho a odvezl ho zpátky do Karviné, a já jsem řekl, že ne, že nemůžu, protože mám práci a nemůžu tak rychle dostat dovolenou, a druhý den mi volal, že už je v Praze, a že jsem byl hodně rád, že přijel a že si konečně popovídáme v klidu sami z očí do očí. Pro něho přijel jeho kolega, nebo náš kolega, z práce, následně ho i odvezl domů. Jmenuje se Danek Buda. I s Dankem jsme dobří kamarádi, protože jsme se znali dobře taktéž z práce.

K dotazu, zda jsem se po jeho návratu setkal s obžalovaným, kdy poprvé, jak to probíhalo, uvádím, že to bylo tak, že na první den po příjezdu se věnoval své rodině a na ten druhý den jsme se domluvili, že bych zajel k němu domů a popovídal. Když jsem za ním přijel do Karviné, tak jsme se následně přivítali, objali. Čekal jsem trochu jiné přivítání, ale bylo to takové chladnější.

K dotazu, zda jsem čekal trochu jiné přivítání, v jakém smyslu, uvádím, že bude truchlit, více truchlit. Byl smutný, to přiznávám, ale že by měl třeba kruhy pod očima z nevyspalosti nebo z breku nebo ze stesku, prostě neměl, což mě udivilo. Trávil jsem u něho řádově možná hodinku asi. Asi jsem mu vyčetl to, že proč v Egyptě vyhodil všechny věci od Klárky a Moniky, proč to rozdál těm Egyptanům nebo těm uklízečům, proč si to sebou nepřivezl zpátky. Já jsem mu říkal, že já bych nedokázal bez jediné věci přijet sem zpátky bez své rodiny, i kdybych měl tahat sebou tři kufry, tak je prostě vezmu a dotáhnu je zpět do Česka, kdežto on přijel s jedním kufrem se svými věcmi a pár věcmi od Klárky, s nějakým zápisníkem, možná s nějakými drobnostmi, ale de facto celé věci, jejich duše, všechno zůstaly tam v Egyptě, což jsem mu tady toto vzápětí vytknul. To se mu moc nelíbilo, můj názor, a od té doby naše přátelství začalo prskat. Hodně mě udivilo, když jsme se bavili v jeho obýváku, s tím, že teda má 2+1, má společný obývací s ložnicí a zvláště dětský pokoj, musím

říct, že má pěkně zařízený byt, s tím, že si ho sám udržoval, udivila mě jedna hodně podstatná věc, a to je ta, že řekl, že postel, kterou měl v obývací místnosti, že ji přenesl do Klárčiného pokoje a udělá si tam ložnici a dětský pokoj zruší, na což jsem mu zase oponoval, s tím, že jak může být tak chladný a hýbat s věcmi od Klárky nebo vyhodit jedinou věc, a že mi ještě řekl, jestli něco nechci pro svou dceru, protože moje dcera i jeho dcera jsou stejně staré holky, takže jsem mu řekl, co si to může dovolit, to ať ode mě nečeká, že to prostě neudělám. Potom řekl, jestli bych nechtěl nějaké věci i od Moniky, říkal jsem, že to také v žádném případě nepřipadá v úvahu, protože moje manželka je jiná postava, větší postava a prostě bych si nedokázal nic vzít, nedokázal bych to. Jsem říkal, že jestli se toho chce zbavit, tak ať to dá do nějakého dětského domova nebo něco, ale mě ať do toho netahá, já s tím nechci mít nic společného.

K dotazu, zda byla řeč nějak o jeho budoucnosti, perspektivě, jak si představuje život bez těch svých nejbližších, uvádím, že jeho budoucnost byla taková, já jsem mu řekl, že asi na jeho místě bych hledal jiné bydlení, možná i jiné město, možná i jinou práci a řekl mi, že proč by to dělal, když on nic neudělal a jako vinný se necítí, že zůstane tam, kde je, že ho tam někteří podporují a někteří bohužel ne, ale že tam prostě zůstane bydlet, jen s drobnou úpravou toho bytu. Samozřejmě, že se ptal, co v práci, co ho asi čeká, to ho také zajímalo samozřejmě, a jedna z nejdůležitějších věcí, jak ho přijmou zaměstnanci a jeho kamarádi na pracovišti, někteří byli na jeho straně, někteří ne. Potom dostal následně po návratu do práce jinou pozici, na pozici míchání barev, mixrů, aby tam měl možná větší klid a aby ho možná ani moc lidí neobtěžovalo, tak jsem to teda chápal, bylo mi to řečeno od jiných lidí. Na otázku, co teď budeš dělat, když si teď vlastně sám bez holek, tak odpověděl: „Budu si teď užívat. Najdu si ženu o 10 let mladší a budu si užívat a bezdětnou.“ a já mu říkám: „Ty, nebylo by pro tebe lepší najít, nebo když už teda cítíš potřebu někoho mít u sebe, najít si někoho bližšího tvému věku, popřípadě nejlépe s dítětem, abys to nějak přežil nebo nějak zapomenul, popřípadě dal tu chybějící lásku dítěti jinému?“, řekl, že ne, že si prostě bude užívat. Potom mi také řekl později v práci, že ho údajně oslovila před domem nějaká paní, která mu nosí obědy, která mu první den donesla oběd, poté mu donesla nějakou buchtu nebo sladkosti, ať zapomeneme na to nejhorší, a že se nějak dali do bližšího kontaktu. Ještě jsem se ho zeptal, co to je, kdo to je, jestli má dítě, řekl, že má děti dvě, jedno ona a jedno její manžel, že je po rozvodu nebo rozvodovém řízení, tak jsem řekl, to je dobře a říkám: „Viděl jsi tu malou?“, řekl, že ho to dítě nezajímá, že si jen užívá, že nechce zakládat žádnou jinou rodinu a nechce se ani jinak vázat. Mezi nimi tento kontakt byl delší a podle jeho slov vyústil až k intimnostem, které mi tedy sám sděloval, mohlo to být i dvakrát, třikrát za týden, které se odehrávaly mimo město v jeho autě. Po nějaké době mi přinesl ukázat dopis od jiné slečny z Prahy, která údajně mu poslala dopis i s fotografií, že by se s ním chtěla seznámit, načež mi řekl, že je mu to stejně jedno, že se může kdykoli přestěhovat i do Prahy nebo kdekoli jinde v republice, takže ať je odkud chce, je mu to jedno, načež se s tou slečnou sešli v Praze na nějakém hotelu blíže, prostě si užil, s tím, jak mi popisoval, jaká je skvělá, mladá a jak to všechno prostě, což jsem mu také vyčetl tady toto, že se mi to vůbec nelíbí a naše přátelství prostě už končilo. Když jsem se už ho ptal na nějaké různé věci, tak mi nedokázal odpovědět nebo se zdráhal. Nedokázal mi odpovědět nebo se zdráhal třeba, že jeden den nebyl v práci, s tím, že jsem se ho třeba zeptal, kde jsi byl, protože my jsme si všechno řekli, říkal: „No, já jsem měl dovolenou.“, tak jsem řekl: „No dobře, takže si měl dovolenou. Neřekneš, kde jsi byl nebo co, tak dobře.“, to bylo několikrát a toto už mě odrazovalo,

nechtěl už semnou komunikovat, prostě od té doby nechtěl semnou komunikovat, o něčem se zmiňovat. Myslím, že toto všechno začalo v tu dobu, kdy přiletěl a kdy jsem mu vyčetl, že té Klárce nepomohl, i když mu bylo špatně, po čtyřech chodit uměl, ale tu Klárku za tu ruku chytit mohl a mohl s ní vyjít ven, že jí bylo špatně, třeba k tomu lékaři dojít, a jestli se pohádali s Monikou, tak budiž, ale malé Klárce, té pomoci mohl. Musím taky říct, že možná půl roku tomu před odjezdem, jsme spolu byli v kině sami dva s Klárkou a já jsem měl svou dceru a trávili jsme spolu nějakou chvíli, což jsem uznal, že jako otec se chová dobře, protože se té Klárce věnoval, dokonce jsem mu řekl: „Jako Péto, kupuješ tolik drahých věcí Klárce, což já si to třeba nedovolím.“, já jsem mu vytknul, protože jsem musel to stejné koupit i mé dceři, takže věnoval se Klárce dobře, jako otec, vidím ho jako dobrého otce. Ale co se týče toho hotelu a té chvíle daného dne, mu dodnes vyčítám to, že nepomohl aspoň té Klárce, vytáhnout z toho pokoje, když jim bylo tak špatně, tak jak povídal, že Klárka a Monika zvracely několikrát za hodinu (*svědek pláče*), bylo jim špatně, měli průjem a on se na ně díval, jako otec tohle to vidím, že by bylo špatně a prostě chodil, uměl chodit po čtyřech, tak tu Klárku vytáhnou ven a vyhodím ji ven, že se něco děje, on to neudělal, nechal to až do toho, že ty holky prostě odešly z tohoto světa. Tohle to mu nevyčítám. I když třeba těm holkám neublížil, neotrávil nebo jiným způsobem neodnesl z tohoto světa, tak mu neodpustím to, že té Klárce nepomohl a nevytáhl ji z toho pokoje ven.

Předsedkyně senátu uvádí:

Chápu vás, co prožíváte, už to tady zaznělo, není třeba to již vícekrát opakovat, chápu, co tím chcete říci.

K dotazu, zda bych si ještě něco vybavil a považoval bych to já sám za důležité tady soudu sdělit, uvádím, že po příletu z Egypta se strašně pídil po tom, s kým mu byla nevěrná, zjišťoval to jak v práci, v její práci, tak po kamarádkách. Asi je to vše, co si teď vybavím.

K dotazu, zda jsem byl velice blízký kolega, ne-li přítel obžalovaného, zda můžu říci, do jaké míry on třeba byl manuálně zručný, jestli byl nějaký domácí kutil, jestli byl schopen řešit nějaké situace, kdy bylo třeba něco opravit nebo naopak něco vylepšit, jestli byl v tomto směru kreativní, jestli rozuměl, případně uměl si poradit i v případě nějakého elektrického zařízení či zda rozuměl i té elektřině, ne nějak po odborné stránce, ale jako laik, jako běžný muž, který trochu elektřině rozumí, uvádím, že manuálně zručný zcela určitě byl, jinak by nebyl na samotné údržbě lakovny, co se týče domácích prací, tak vesměs dělal všechno doma sám, popřípadě mu někdo sem tam vypomohl z rodiny, což se mi vždycky pochlubil, ale co se týče opravdu elektrických věcí, to ne. Jednou se vlastně zmínil možná o výměně drátů, rozvodů, ale to mu dělala nějaká firma, on prostě na to nebyl, co se týče elektrických věcí. To už byla taková vysoce odborná záležitost jako výměna drátů a celé elektroinstalace, pouze uměl zásuvku vyměnit, kryt, možná beru, ale více si myslím, že ne.

K dotazu, zda třeba nějaké takové napojení na nějaké elektropřístroje, elektrozařízení, elektrospotřebiče, co jsem já viděl nebo pozoroval na něm, uvádím, že opravdu krom výměny žárovky a vyložení spotřebičů do zásuvek, tak k jiným věcem se nepouštěl. Opravdu se nepouštěl, protože vždycky říkal, to dám někomu

známému opravit nebo vyhodím a koupím nové, ale nikdy jsem neslyšel, že by někdy opravoval nějakou elektrickou věc.

K dotazu, zda když jsem byl i v kontaktu s tou jeho manželkou, i v době tedy předcházející té dovolené, že bych sám pozoroval nebo se mi svěřil pan obžalovaný nebo z jiných zdrojů bych měl nějaký poznatek, zda jsem prostě vnímal nebo mám nějaké poznatky o tom, že by jeho manželka měla nějaké zdravotní problémy, zejména psychického rázu, že by se jevila před odjezdem na tu dovolenou nějaká depresivní, rozladěná, apatická nebo naopak, prostě něco zvláštního oproti jejímu běžnému standartu, zda jsem věděl něco ohledně toho, případně zda se mi jevilo někdy, že by ona měla sklony k nějakým sebevražedným záměrům či naopak, v případě obžalovaného jestli jsem také takovéto nějaké poznatky měl, uvádím, že s prominutím ještě trochu odbočím, vzpomněl jsem si na takovou věc, že po návratu do práce jsme si spolu sedli ještě s jedním přítelem v práci, jmenoval se Ivan Závorka, k jednomu stolu všichni tři, a přiznal se k jedné situaci, řekl, že to mezi nimi víc jak půl roku nefunguje, před odjezdem, že to nefungovalo víc jak půl roku, že se neustále hádali, že to bylo mnohem horší, než u mě, když jsem se rozváděl já. Řekl jsem mu: „Ty, a proč si nám to neřekl, že to mezi vámi neklape?“, řekl, že se za to stydí, že bychom ho možná nevzali mezi sebe jako přátelé. Co se týče Moniky a jejího zdravotního stavu, o tom jsem nevěděl a nikdy mi toto nebylo ani řečeno, že by Monika měla nějaké problémy, ani se mi tak nejevila. Pan obžalovaný taktéž ne.

Podle § 211/3a) tr.ř. se čte výpověď svědka Vladislava Müllera z přípravného řízení z č.l. 725-734 spisu.

Co se týče odstavce prvního na str. 728 po jeho přečtení a popisu případných problémů a rozepří v manželství obžalovaného, svědek uvádí:
Bylo to tak, jak jsem popsal v přípravném řízení, potvrzuji to.

Co se týče toho pobytu v Egyptě, třetí odstavec shora, že jsem uvedl, že mi prvně napsal SMS, kdežto tady říkám, že hned volal a brečel, zda je to možné, co je pravdou, k tomu uvádím, že mám za to, že jsem mu volal já zpátky, že jsem mu napsal první SMS a potom jsem mu následně volal, protože mi odepsal, že se to stalo jemu. Tak jak jsem to řekl dneska. Napsal jsem mu SMS, on mi odpověděl SMS a já jsem mu na to hned volal. V přípravném řízení jsem se vyjádřil nepřesně. Mohlo to být toho 30.7.2013, když jsem mu hned po té SMS volal.

Co se týče jeho návratu do ČR, tak jak jsem ho vylíčil v tom březnu 2014, což byla relativně mnohem kratší doba od dnešního dne, to je další rok a něco navíc, zda si trvám na tom, že reagoval skutečně chladně, studeně, že byl studený, jakoby se ho vůbec ta věc netýkala, že jsem, očekával, že bude zlomený, ale on takový nebyl, k tomu uvádím, že byl prostě v klidu, normální, jakoby se opravdu nic moc nestalo. Ta slova jsou mé vyjádření. Jak říkám, je pořád takový chladný, je pořád stejný, myslím i dnes v jednacím síni.

K odstavci čtvrtému shora na č.l. 731 po přečtení svědek upřesňuje:
Myslel jsem to tak, pokud jsem uvedl, že ty děcka nechce ani vidět, že se nechce obžalovaný seznámit s dětmi od ženy, s kterou navázal známost, že si chce pouze s ní užívat.

Když jsem v přípravném řízení uvedl, že před rokem jsem se rozváděl, zda jsem měl namysli před rokem od konání výslechu, k tomu uvádím, že asi ano, když to bylo 13.3., rozváděl jsem se v roce 2013.

K dotazu, jak jsem myslel to, že jí dá i 1.000 Euro za to, když s ním Monika stráví noc, jako ten někdo cizí anebo pan obžalovaný, uvádím, že já jsem to nemyslel nijak, já jsem to pouze řekl tak, že mi to řekl Pěťa, že jí někdo nabízí za intimnost 1.000 Euro i víc, takže někdo jiný, jiná osoba, než obžalovaný. On se to zřejmě dozvěděl až po tom příjezdu. Vzpomínám si, že ještě před příjezdem mi řekl, že Monika se ho ptala, co by dělal, kdyby ho opustila, toto mi řekl ještě před odjezdem.

K dotazu, zda toto řekl ne během pobytu v Egyptě, ale před odjezdem do Egyptu, uvádím, že tady tuto větu ano, tady tuto před odjezdem, ještě než jel, že Monika se ho zeptala, co by dělal, kdyby zůstal sám bez ní a on ji ze srandy, to bych bral asi taky, že si najdu někoho mladšího, než si ty. Ale tak to se zmínil vyloženě na jednu větu.

K dotazům člena senátu Tomšů svědek uvádí:

K dotazu, zda mi říká něco jméno pan Škorpík, uvádím, že ano, je to kolega z práce.

K dotazu, zda jsem měl nějaké indicie o tom, že by pan obžalovaný spolu s panem Škorpíkem odcizovali z továrny Hyundai nějaké věci, uvádím, že ne, toto jsou vyloženě fámy a závist. Ne, to ne. Já osobně poznatky v tomto směru nemám a myslím si, že tady toto ne. Pokud pan Škorpík tvrdil, že docházelo k drobným krádežím, uvádím, že může tvrdit, co chce, ale to ne.

K dotazu člena senátu Mgr. Absolonové svědek uvádí:

K dotazu, když jsem uvedl, že hned po té nešťastné události, když jsme spolu komunikovali, telefonovali, tak že mi bylo řečeno nebo já jsem tady zmínil, že se obžalovaný díval na televizi a pak sdělil, že se chtěl brzy ráno přitulit ke Klárce, a já jsem tady uvedl, že Klárka ležela s matkou na jedné posteli, jestli je to tak, uvádím, že ano, leželi na jedné posteli, s tím, že Pěťa údajně ležel na protější posteli sám a díval se na televizi.

K dotazu, zda se chtěl přitulit ke Klárce, uvádím, že později ano, chtěl si přilehnout k nim.

K dotazu předsedkyně senátu svědek uvádí:

K dotazu, proč jsem se o tom nezmínil v přípravném řízení v té první výpovědi, jelikož teď byla čtena a to tam nezaznělo, že spali v jedné posteli, uvádím, že jsem to asi vynechal, já nevím.

K dotazu, zda jsem si jistý tím, že takto mi to popsal, uvádím, že ano, takhle mi to popsal, že holky spaly samy v jedné posteli naproti němu, že tam byly dvě a že se on díval na televizi a holky spaly, bylo to během té noci.

Svěddek dále uvádí:

Ještě jsem si vzpomněl na jednu věc, a to, že Pěťa mi tvrdil ještě před odjezdem do Egyptu, svěřil se mi, že měl zdravotní problémy, co se týče vysokého tlaku, což se mi hodně zdá zvláštní, když má někdo vysoký tlak a po nějaké době nepotřebuje léky a že se vlastně uzdraví, ale to je asi otázka lékařská. Jenom řekl, že má léky na vysoký tlak, že bere, že jich má málo a že už je vlastně přestává užívat. Potom vyšel s tím, že už léky nebere, že už je všechno v pořádku, že se mu ten tlak zlepšil. Toto jen jsem si vzpomněl.

K dotazům státního zástupce KSZ svědek uvádí:

K dotazu, zda můžu blíže popsat, jaké byly mé zdravotní problémy během dovolené v Egyptě, když jsem říkal, že nastaly osmý či devátý den a snažil jsem se je zažehnat, tak jak dlouho trvaly a jak se konkrétně projevovaly a zda jsem o těchto svých problémech hovořil s panem obžalovaným před jeho dovolenou, uvádím, že ano, to jsem mu řekl, že jsme měli s tím problémy, protože jsem ho na to upozornil, že tam pár léků chybí, takže ať se na mě nezlobí, ale není to celá krabička, že jsem to používal já a i následně manželka, a mé problémy byly asi takové, že jsem měl jakoby horko, teplo na břicho a měl jsem průjem, ale jakmile jsem vzal lék, možná uběhlo pár minut, možná 10, 20 minut, ale byl jsem v pořádku, a toto jsem vzal před obědem a během toho dne jsem možná vzal tři léky.

K dotazům předsedkyně senátu svědek uvádí:

K dotazu, jestli jsem to takto popsal panu obžalovanému, uvádím, že ano, že jestli by se mu něco takového stalo, tak že si to má vzít, že takové byly ty průvodní jevy toho onemocnění, ale že i to samé mu doporučí delegátky.

K dotazu, zda jsem mu ty problémy takto popsal a že to odeznělo po vzetí léku, uvádím, ano, toto jsem mu řekl, protože jsem se cítil v pohodě, akorát mi bolelo břicho a měl jsem průjem.

K dotazům státního zástupce KSZ svědek uvádí:

Jak jinak probíhal ten den, zda jsem chodil ven z pokoje, uvádím, že ano, já jsem úplně normálně fungoval. Mě bolelo břicho, měl jsem průjem, ale měl jsem lék, ten Antinal, a normálně to odeznělo, akorát, že to zase po nějaké době přišlo, třeba po 3 – 4 hodinách to zase přišlo, vzal jsem si zase lék a zase to odeznělo.

K dotazu, zda jsme se někdy s panem obžalovaným bavili po té nešťastné události právě o mých problémech a jeho problémech, jestli jsme to srovnávali nějakým

způsobem, uvádím, že ne, dopodrobna jeho problémy opravdu asi neznám nebo spíše méně jenom to, že jak říkám, jak mi tvrdil, že několikrát za hodinu zvraceli a měli průjem, 10krát, 16krát, myslím, že to bylo slovo 16krát za hodinu, že byl pořád obsazený záchod a hodně mě udivilo to, že Monika seděla a měla průjem a ještě držela v ruce kýbl a zvracela, na co čekal? A obdobně bylo i malé Klárce, taktéž zvracela, taktéž měla průjem, aspoň podle jeho tvrzení. Já říkám dobře, tak když mám průjem já, tak mávnu rukou, ale pokud má průjem dítě, malé dítě, tak na nic nečekám, do toho malého dítěte nevidím.

K dotazu, zda ty hovory ze dne 30.7., zda se dokážu vyjádřit k době, kdy ten hovor proběhl, jakoby hodina nebo aspoň denní doba, uvádím, že to bylo v odpoledních hodinách, přibližně to bylo možná okolo 4. hodiny, odhaduji tak 4. hodinu, přibližně to tak asi bylo 3., 4. hodina, po obědě.

K dotazu, zda jsme se bavili o tom, jak se pan obžalovaný cítí jakoby zdravotně, teď pominuli tu psychiku, uvádím, že mi řekl, že mu bylo stokrát hůř, než Klárce, stokrát hůř, než Monice.

Jak se cítil zdravotně v ten okamžik toho hovoru, v tu dobu, kdy jsme realizovali ten hovor, uvádím, že v tu první dobu, co mi volal, tak neuváděl, že mu je špatně nebo něco, akorát, že byl vypláchnout žaludek a že už se cítí lépe. Asi tak bych to popsal.

K dotazu, když jsem uvedl, že ten hovor byl ukončen z finančních důvodů, kdo z nás to z těchto důvodů ukončil, uvádím, že asi já, protože jsem mu řekl, že ten hovor je opravdu drahý, takže to přesměrujeme buď přes SMS nebo přes internet, jako takový, protože bych se nedopltil.

K dotazu, ohledně té čtené SMS, kterou mi měl přeposlat pan obžalovaný od své sestry a doplnit ji nějakým svým dalším konstatováním, tam totiž zaznívají dvě informace, jednak ta informace o sledování televize a jednak informace, že mezitím odešel pro vodu na cca 20 minut, tak co se týče toho časového údaje 20 minut, uvádím, že ten je zřejmě nesprávný, protože já jsem spočítal celkový čas, ale on byl asi ve skutečnosti dvakrát a asi mi to bylo řečeno po 7, 10 minutách, takže celkově 20 minut odešel z pokoje.

K dotazu, zda si vybavím, zda se pan obžalovaný zmiňoval o nějakých stavech v ten den, když jim bylo špatně, zimnice nebo naopak návaly horka, uvádím, že ne, tady toto nepadlo. Řekl, že mu bylo špatně, že zvracel a že se necítil dobře, tak mu vypumpovali žaludek někde na klinice, ale že by se takhle vyjadřoval, co se týče zimnice, že by měl horečky nebo třepal se, tohle to jsem neslyšel. Pokud někdo z členů rodiny (Klárka nebo Monika), ne, jen tady toto mi bylo řečeno, že jim bylo opravdu špatně.

K dotazu předsedkyně senátu svědek uvádí:

O dalších osobách se v tomto směru, že by měl někdo zimnici nebo návaly horka apod., nezmínil.

K dotazu státního zástupce KSZ svědek uvádí:

K dotazu, zda se zmiňoval o nějakých bolestech kohokoliv z nich, uvádím, že dopodrobna snad asi ne, jak říkám, že je bolelo břicho.

K dotazu předsedkyně senátu svědek uvádí:

Nad rámec toho, co jsem uvedl, si nevybavuji nic.

K dotazu státního zástupce KSZ svědek uvádí:

K dotazu, zda se zmiňoval o tom, že by se onoho dne pokoušeli někam telefonovat nebo zda skutečně někam telefonovali, uvádím, že v ten den si neumím já pořádně vybavit, protože tam něco padlo, ale já akorát vím, že Monika v ten den pořád někomu SMSkovala, teda podle jeho tvrzení. Bylo to v ten den, kdy jim bylo špatně. Co se týče třeba toho hotelu, že by volala někde o pomoc, to ne.

K dotazu obhájkyň svědek uvádí:

K dotazu, proč jsem radil panu Kramnému, ať se odstěhuje, uvádím, že já jsem to tak cítil a tak to cítím i dodnes, protože ta medializace byla obrovská, teda byla způsobena, takže nezlobte se, já bych asi odešel taky. Tak jsem mu toto doporučil.

K dotazu předsedkyně senátu svědek uvádí:

K dotazu, zda to byl jenom můj pocit, že by se takto měl zachovat, že já bych se takto zachoval, uvádím, že ano.

K dotazům obhájkyň svědek uvádí:

Zda před odjezdem na dovolenou pan Kramný vyslovil větu, že si bude užívat, uvádím, že před dovolenou to neřekl, tohle to jsem neslyšel.

Zda někdy řekl, že by si přál mladou přítelkyni, uvádím, že to bylo pouze v tom rozhovoru, že to Monika navrhla a bral jsem to jako srandu, ale jinak ne.

Obhájkyň svědkovi předestřeno z listiny „Vyhodnocení znaleckého posudku z oboru kriminalistika, odvětví analýza dat a zkoumání nosičů dat“ ze dne 30.6.2014, vypracovaného pracovištěm OKTE, KŘP MsK, přepis hovorů, a to hovor z 24.9.2013, listina z 19.11.2014:

24.9.2013 komunikace Müller Vladislav: „Ze začátku jsem to s tebou sdílel, ale teď sám nevím, možná ano, možná ne, teď je to ale jedno, tvou Klárku ti to už nevrátí. O Monice raději nemluvím, ta ti to hodně zkomplikovala už jen s tím internetem a těmi jejími stránkami a jestli ti ještě zahýbala, tak to byla mrcha, takže seru na Moniku, ale ta Klárka, ze které jsi mohl mít spoustu radostí a krásných zážitků, to mě mrzí, byl si dobrý táta, ta malá bude tvá bolestivá jizva až do smrti.“

Domnívám se, že to může být SMS, protože tam nejsou ani čárky.

Jak toto vysvětlím, že se tam takto vyjadřuji nakonec o zemřelé Monice, uvádím, že se tak vyjadřuji proto, protože podle skutečností, které mi byly řečeny od Pěti, že mu zahýbala a dělala mu problémy.

K dotazu, zda mám teď na celou tu věc, co se stala v Egyptě, nějaký názor, jestli ano, zda ho můžu říct, co se tam stalo, uvádím, že do dnešního dne pořád věřím, že v tom Pěťa prsty nemá.

Předsedkyně senátu uvádí:

To je názor pana svědka, to nejsou fakta, to jsou jen jeho pocity dané ze součtu informací. Na hodnocení důkazů je tady soud. Svědek uvádí to, co mohl skutečně vnímat, co mohl cítit, co mohl vidět, co mohl slyšet, nikoliv, aby s odstupem času hodnotil nějak důkazní situaci.

Obhájkyně uvádí:

Jen na vysvětlení, to jeho vystoupení bylo docela emocionální, chápu ho, znali se docela dlouho, tak jsem chtěla znát jeho názor.

Předsedkyně senátu uvádí:

Žádám, aby v tomto směru se otázky neubíraly.

Obžalovaný dotázán dle § 214 tr.ř. uvádí:

Chtěl bych se vyjádřit k určitým věcem. V době hovoru, kdy jsem měl telefonovat si tady s panem Láďou, svědkem, k tomu datu 30.7.2013 někde v odpoledních, možná večerních hodinách, nevím to přesně, je třeba připomenout, že v té době jsem byl po vypumpování žaludku a pod nějakými sedativy, ani nevím, pod jakými, takže moje jednání po telefonu nebo nějaká úvaha mohla být tímto zkreslena. Co se týče televize, kdy tady pan Láďa uvádí, že měla hrát na našem pokoji, tak ta opravdu nehrála, to nevím, kde na to přišel. Potom k té poslední pasáži té jeho výpovědi, že jsme se měli u stolu ještě s našim kolegou, teď si nevybavuji to jeho jméno, jsme se měli bavit o tom, že už jsem měl mít půl roku nějaké problémy, to pramenilo z toho, že po mém návratu z Egyptu, kdy jsem nastoupil do práce, jsem tedy za nimi chodil, jak se tady mluvilo, k tomu stolu, a v té době, o které tady se mluví, tak pan svědek, pan Láďa, se rozváděl a já jsem mu na tohle to řekl, potom, co jsem přiletěl z toho Egyptu a nastoupil do práce, řekl jsem mu: „Láďo, vidíš to, my jsme spolu probírali tvůj rozvod a přitom já jsem asi už měl nasazené parohy.“, takhle to bylo. Co se týče těch SMS, které tady byly zmiňované, toho 30.7.2013 tedy měla Monika, jestli jsem to dobře pochopil ten datum, posílat, neposílala, myslím si, že je to asi jednoduše dohledatelné, jestli tyto SMS posílala nebo ne.

K dotazům obžalovaného svědek uvádí:

Otázka:

Co se týče vaší dovolené, chtěl jsem se zeptat, dovolená v Egyptě byla vaše první v takovéto destinaci?

Odpověď:

Ne, byla druhá, předtím jsme byli v Tunisku 2 roky zpátky. V Tunisku byla první, poté byl Egypt, v Egyptě jsme byli poprvé.

Otázka:

Takže jste neměli jakoby žádnou zkušenost jako my, že jsme byli na dovolené popáté v tom, že nějaká Faraonova pomsta může být?

Odpověď:

Ne.

Otázka:

Vy jste tady uvedl, že vy jste trpěl těmi průjmy po dobu zhruba asi dvou dnů a to samé i vaše manželka, ale že jste o tom nevěděl, že to manželka asi nějakým způsobem tajila, že vám brala ty léky, proč vy jste nevyhledal lékaře, proč jste čekal dva dny, když jste byl v takové zemi poprvé?

Odpověď:

Protože jsem úplně normálně fungoval, já jsem normálně šel na oběd, normálně jsem šel na tobogány, normálně jsem se koupal, normálně jsem denně fungoval.

K dotazu předsedkyně senátu svědek uvádí:

Zda mi ty léky normálně zabíraly, uvádím, že úplně normálně, takže z tohoto důvodu. Ty léky mi zabíraly, jak jsem popsal. Nebyl důvod, nebylo to tak dramatické, abych vyhledal lékaře, jen jsem se strachoval, nedej bože, aby se něco stalo mé dceři nebo klukovi, ti problémy neměli, to jsem se jenom modlil, ale těm se nic nestalo a manželka taky neměla žádné problémy.

K dotazům obžalovaného svědek uvádí:Otázka:

Když jsme se takhle spolu v práci kamarádili, zmiňoval jsem něco o rodinném domě?

Odpověď:

Ano, že plánovali své nové bydlení, buďto nový byt nebo postavit nový domek nebo koupit starší domek, to ano.

Otázka:

Zmiňoval jsem se někdy před dovolenou, že mám snad nějakou milenku nebo nějaké zálety mimo rodinu?

Odpověď:

Ne, v tomhle tom opravdu ne.

Otázka:

My se známe od toho roku, kdy já jsem tam nastoupil, od 1.4.2008, myslím, že se známe moc dobře, měl jsem za tu dobu, co se známe, jakékoliv sklony k sebevraždě nebo nějaké takové myšlenky vůbec, že bych chtěl toto někdy udělat?

K tomu předsedkyně senátu uvádí:

Pane obžalovaný, tato otázka už tady padla z mé strany ve vztahu k vám i ve vztahu k vaší manželce a odpověď tady na ni zazněla. Nevidím důvod, proč by tady měla zaznít duplicitně.

Svědék nežadá svědečné.

Dostavil se svědek **Daniel Buda**, gen. č.l. 736, totožnost ověřena dle OP.

Po dohodě s dostavivším se svědkem s ohledem na již pokročilou mimopracovní dobu, s ohledem na předpokládanou časovou náročnost výslechu svědka, se výslech svědka překládá na **2.7.2015 ve 13:00 hod.**, což vzal svědek na vědomí, souhlasí s tím a dostaví se.

Státní zástupce KSZ uvádí:

Dovolil bych si předat k založení do trestního spisu jisté materiály, které byly vyhotoveny, opatřeny či zprocesněny po podání obžaloby, jde jednak o mou další žádost o právní pomoc adresovanou justičním orgánům Egyptské arabské republiky, která byla vyhotovena v reakci na fotografie, které měl médiím poskytnut právní zástupce pana obžalovaného pan Keroles Ezzat Bashier. Za druhé jde o fotografie, které byly pořízeny na místě činu, které byly získány již dříve v rámci mezinárodního policejního styku se souvisejícím úředním záznamem policejního orgánu a konečně zprávu Velvyslanectví České republiky v Káhiře ze dne 25.6.2015, která je adresována Nejvyššímu státnímu zastupitelství ČR, z níž je zřejmé, že předmětné fotografie byly pořízeny Kriminální policií v Hurghadě a že hlavní prokurátor pro oblast Rudého moře pan Islam Ramadán jakož i zástupce Nejvyšší prokuratury Egyptské arabské republiky Kamel Samir vyslovili souhlas s použitím těchto fotografií pro trestní řízení v České republice. Posledně zmíněnou zprávu Velvyslanectví ČR mám k dispozici toliko v emailové podobě s tím, že očekávám, že v nejbližších dnech mi přijde prostřednictvím Nejvyššího státního zastupitelství v originále. Pokud jde o fotografie, tak je soudu předkládám celkem ve 4 vyhotoveních, a to jak na DVD nosiči, tak ve vytištěné podobě s tím, že jsem předpokládal, že by mohly být předány jak obhajobě, tak případně zmocněnkyni poškozených. S ohledem na obsah, zejména zprávy Velvyslanectví České republiky v Káhiře mám zato, že tyto fotografie je možno využít v tomto trestním řízení jako procesně účinný důkaz s poukazem na § 42 odst. 3 zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních. Jedná se o jiné fotografie, ve zprávě Velvyslanectví je zmínka i o fotografiích, které byly

poskytnuty panem Bashierem, ale plyne také z toho, že bychom měli obdržet i nějaký oficiální výstup po předběžném shlednutí, vyslovení názoru a je tam příslib, že nám bude zaslána konečná zpráva. Otázka je, jestli se ji v reálu dočkáme či nikoliv. Jedná se o jiné fotografie, které pořídila Kriminální policie v Hurghadě.

Státní zástupce KSZ předkládá soudu za účelem založení do spisu:

- **žádost o poskytnutí právní pomoci** v trestní věci doplnění z 22.5.2014, která byla adresována Egyptské arabské republice orgánu příslušnému pro město Hurghada,
- **přípis vrchního komisaře o zaslání fotografií** v digitální i listinné podobě, které byly získány v době zahraniční služební cesty příslušníka PČR v Egyptě, policejní linii s ohledem na udělený souhlas Egyptské prokurátory s použitím fotografií pro řízení v ČR, tato fotodokumentace obsahuje celkem 27 fotografií
- **fotodokumentaci z 1.7.2015 včetně DVD** s Egyptem předaných fotek, celkem ve čtyřech vyhotoveních,
- **úřední záznam** z 11.3.2014 sepsaný kpt. Ing. Bc. Janem Štefkem a
- **dopis, resp. sdělení** Velvyslanectví České republiky v Káhiře u 25.6.2015 v emailové podobě – celkem 3 listy.

Ze čtyř vyhotovení fotodokumentace včetně přiloženého DVD-ROM se 1 vyhotovení fotodokumentace získané dne 5.3.2014 při zahraniční služební cestě v Egyptské arabské republice předává obhájkyň obžalovaného, jedno vyhotovení se zakládá do spisu a další dvě budou tvořit přílohu spisu.

Ve 15:40 hod. se hlavní líčení přerušuje do 2.7.2015 v 8:30 hod.

V hlavním líčení pokračováno dne 2.7.2015 v 8:30 hod. na č.dv. 7/přízemí v nezměněném složení senátu, za účasti:

Státní zástupce KSZ: Mgr. Vít Legerský

Obžalovaný: Petr Kramný – řádně a včas předveden, pouta sňata

Obhájkyňe: JUDr. Jana Rejžková

Zmocněnkyně poškozených: JUDr. Klára Long Slámová - nikdo

Poškození: Karel Rychlý
Irena Rychlá

Protokolující úřednice: Bc. Kateřina Matušinská

Dostavil se svědek

Petr K a n ě i, gen. č.l. 748 , totožnost ověřena dle OP, bez poměru, poučen dle §§ 100/1,2, 101/1 tr.ř., a po seznámení s předmětem výsledku uvádí:

Poučení jsem porozuměl. Není zde nic, co by mi ve věci bránilo vypovídat jako svědek. K věci jsem se již vyjádřil v přípravném řízení jako svědek, tehdy jsem vypovídal dobrovolně, nebyl jsem nikým ovlivňován, jak mám vypovídat, na své výpovědi si trvám.

Petra Kramného a Moniku, vlastně ještě Niciejovou, ještě než se vzali, jsme se znali. V roce 2009 jsem nastoupil do Hyundae, tak od roku 2008 asi, plus mínus, přesné datumy si nepamatuji, ale tak nějak jsme se znali s Petrem a s jeho budoucí ženou Monikou. Moniku známe trochu déle, protože moje manželka se s ní znala už od 18 let. My jsme spolu udržovali dobrý vztah, co se týče kamarádství. Moniku jsme brali jakoby rodinu, dá se říct, protože tu jsme znali už trochu dřív, než Petra. S Petrem jsme neměli žádné problémy, co se týče, že by byl nějaký nadřazený nad námi, protože Monika zase, jak jsem již uváděl v minulé výpovědi, ona byla trošičku taková více jakoby temperamentní. My jsme potom byli pozvaní na svatbu Petrovi a Monice, manželka tam byla jako svědkyně, takže náš vztah se ještě více upevnil. Já jsem v té době ještě podnikal a Petr mi pomohl se dostat do firmy Hyundai, protože tam byl jako zaměstnanec, jako údržbář na údržbě, lakovně. Byl jsem rád, že mě dostal do té práce. Takže jsme posléze byli spolupracovníci v Hyundai. Pak jsme se navštěvovali doma, normálně jsme chodili k nim, oni k nám, sice ne tak často, ale sem tam ty návštěvy byly. Co rok jsme chodili na plesy, na houby jsme spolu chodili. Pořád jsme nějaký ten kontakt spolu s jeho rodinou nějaký měli, ne tak častý, ale měli. V práci jsme se vídali skoro denně, když to šlo, tam jsme komunikovali, dá se říct, pořád.

K dotazům předsedkyně senátu svědek uvádí:

K dotazu, zda se můžu vyjádřit blíže, když jsme byli v poměrně častém a blízkém kontaktu, jaké bylo to soužití Moniky Kramné s obžalovaným, jaká byla případně před tím, než s ním začala žít, zda došlo k nějaké změně v jejím chování a jaký byl charakter toho jejich soužití, k tomu uvádím, že Monika byla temperamentní, Petr byl takový klidšas. Jak se ale vzali, tak Monika se trochu změnila. Neříkám, že Petr byl bohatý, ale o každou korunu se uměl postarat, snažil se vydělávat, tak jako každý chlap, který se chce starat o rodinu. Monika byla v pohodě do svatby a po svatbě se změnila. Monika nebyla zase tak moc jakože u peněz, ale byla normální holka, se kterou se dalo bavit, se kterou se dalo všude chodit, žádná ostuda nikde nebyla nebo něco takového. Po svatbě už to bylo trochu jiné, protože Monika už vlastně, nevím, jestli si myslela, že si vzala milionáře Péťu, který jí bude všechno platit nebo já nevím, něco takového, byla taková nadřazenější nad námi, už se s námi tak nebavila, jak před tou svatbou, prostě nebyla z rodiny, že by tam měli miliony, tak jak to řekla. My také nemáme miliony, ale chováme se normálně. Trochu se tam změnila, ale nikdo jí to nezazlíval. Sice si dělala trochu víc nepřátel, než měla, ale to už byla její věc. My jsme se potom jen kontaktovali, s Péťou jsem se kontaktoval z práce a tak jsme pořád chodili na ty houby, chodili jsme spolu na ty výlety, občas jsme zašli na plesy.

K tomu, jak spolu vycházeli, jak spolu žili, jestli mezi obžalovaným a Monikou byly nějaké případně rozpory, nevěry, nějaké problémy, a jak Monika a i obžalovaný měli vztah ke své dceři, která se posléze narodila, uvádím, že já jsem jen viděl u Péti, že když se narodila Klárka, tak byli šťastní, jako každá rodina, když se narodí dítě, takže to bylo v pohodě. Oni žili tak, jako každá jiná rodina. Starala se Monika, staral se i Petr. Trochu tam Monika časem o Klárku, jakože jestli by vynechávala nějaké to jejich soužití, že by se nestarala nebo to, to zas nebylo až takové, bylo to jako v každé rodině. Podle mě se dá říct, že bylo vše v pořádku.

Zda mám nějaké poznatky, že by tam časem mezi nimi nebo v nějaké době byly nějaké rozpory, nějaké ochladnutí vztahu, nějaké nevěry, nebo že by to jejich soužití doznalo nějakých trhlin, k tomu uvádím, že co se týče nevěry, to Petr se svou rodinou řešil svým způsobem, to se nějak asi nedostalo mezi nás. Já o těchto věcech vůbec nic nevím. O té nevěře vůbec. S panem obžalovaným jsem se o tom nikdy jako s kolegou nebavil, nic takového, jen tam byl náznak, že měl Petr podezření, ale jakože by mi řekl, byla mi nevěrná, nic takového nebylo. Jen si myslel, že prostě Monika k němu je chladnější, ale nic takového, že by řekl, je mi nevěrná, přišel jsem na něco, nebo takového vůbec nic.

Zda bych mohl blíže rozvést, když se mi zmínil, že Monika k němu byla chladnější, jak to podal a ve kterém období, případně ve vztahu k tomu roku 2013, ve kterém období předtím se o tom zmínil, k tomu uvádím, že datumově opravdu nevím, narodila se Klárka, ani nevím přesně kdy, abych řekl pravdu. Už to asi Monika nedávala tak, jak by to měla dávat, jako ženská, která se stará o rodinu a Petr mi řekl, že se jakoby trochu oddaluje, ale že se pohádali, to já se občas také pohádám s manželkou, nic takového konkrétního nebylo.

K dotazu, co se obžalovanému nelíbilo, případně na chování jeho manželky, zda měl nějaké výhrady k něčemu, co dělá nebo jak se chová, uvádím, že jsme se bavili jen o

tom, že Monika strávila dost času na počítači, věnovala se více Facebooku, než má, to jsem ji občas viděl i já na Facebooku, protože také má založen Facebook, akorát že tam měla více adres, takže věnovala se více této záležitosti, než domácím pracím.

K dotazu, jaký okruh přátel tam měla Monika, uvádím, že já jsem ji měl jakoby ne založenou u sebe jako přítelkyni, jako přátel, ale viděl jsem ji tam, že si založila účet atak., ale nic, že bych si ji vložil do toho, protože to se dá možná i najít, nic takového. S obžalovaným jsme si párkrát v práci sedli a řekli jsme si, co je nového a tak., a Petr mi řekl: No, tak Monča občas sedí více na tom kompu, než má., protože si koupili nový tablet nebo něco takového, tak že Monika je více času na tom kompu, než by měla.

V tom roce 2013, nějak v tom období předcházejícím té dovolené, zda jsem s nimi byl stále v kontaktu a v jak častém, k tomu uvádím, že jsme spolu byli v kontaktu, Petr chodil do práce, tak jsme v práci občas pokecali o tom, že někam jedou na dovolenou, protože my jsme vlastně byli domluveni, že pojedeme s nimi. Bylo to myslím ještě před rokem, v roce 2012 myslím, a nám, jako mě nevyšly peníze, co se týče na tu dovolenou. Myslím, že jednou jeli do Egypta sami, teď si nejsem jistý.

K dotazu, zda v roce 2012 jsme se již předběžně domlouvali, že bychom jeli v roce 2013 do Egyptu s nimi na dovolenou, uvádím, že jsme se nedomlouvali na rok 2013, ale na rok 2012. Nevím, jestli tu dovolenou zrušili, ale potom už ten rok přešel, my jsme nikam nejeli a potom jsme se bavili o té dovolené, co v roce 2013 chystala vlastně Monika s Petrem.

K dotazu, zda se těšili na tu dovolenou nebo jak se k tomu stavěla Monika Kramná a obžalovaný, uvádím, že jsem se o tom nijak moc nebavil, protože s Monikou jsme tak nějak, říkám občas jsme se vídali, ale ne úplně tak často, protože Monika měla svůj okruh přátel v Karviné a ona dělala v tom pečovatelském domě a s Petrem jsme se tak bavili o tom, že se docela těší na tu dovolenou, akorát že měli jet buď Slovensko nebo ten Egypt. Nevím, jestli tam Petr měl nějaké přátele na Slovensku, měli jet na Slovensko. Nevím, ale doma se domluvili, že pojedou do toho Egyptu.

K dotazu, zda jsem pozoroval, ať již na obžalovaném nebo na Monice Kramné, že by měla nějaké zdravotní problémy, případně že by Monika Kramná měla nějaké problémy psychického rázu, nebo zda mám nějaké poznatky, že by měla nějaké sklony se sebepoškodit, sebevražedné apod., stejně tak pan obžalovaný, uvádím, že ne. Na Petrovi vůbec nic takového nebylo, že by se měl sám poškozovat, vzít si život nebo něco takového. Monika byla sice někdy občas taková labilní, že měla své nálady, když jsme chodili párkrát na ty plesy atd., tak ona je žárlivá i obžalovaný je žárlivý, ale trochu to někdy s tou žárlivostí přeháněla, brali jsme to se srandou. Tím, že to více přeháněla, myslím např. že když jsme seděli sami u stolu a holky tancovaly, tak jsme se bavili o ženských, tam ta je pěkná, ta je pěkná, Monika to slyšela a už jela po Petrovi, ať se vzpamatuje, ale potom to vždycky došlo k tomu, že byla sranda, muselo se to nějak zahrát do autu jakoby.

Kdy jsem naposledy před odjezdem na tu dovolenou viděl paní Kramnou, v jakém časovém intervalu, uvádím, že já jsem ji neviděl před tím odjezdem, ale manželka ji viděla možná týden před odjezdem, protože ještě nakupovali věci, manželka dělá v Karviné v H&M a Monika tam byla s Klárkou, takže se viděli a ještě mi to říkala, že

nějaké věci dokupovaly, a Klárka ještě na ni: Jé, této, jsem ráda, že tě vidím, tak si popřály hezkou dovolenou. To mi manželka řekla doma. S Petrem jsem se viděl možná dva, tři dny před odletem, byl v práci, tak jsme se o tom bavili, že odlétávají, nebo to bylo vlastně týden, tak nějak, tak jsem mu taky popřál, ať si to tam v pohodě hlavně užijí, ať přijedou domů v pohodě, tak jak se to vždycky má. Nic pozoruhodného, ničeho v jeho chování, nějakých anomálií jsem si u něj nevšiml. Měli zaplacený zájezd a těšili se na to.

K dotazu, zda můžu říci, jestli jsem byl s obžalovaným nebo s jeho manželkou v kontaktu, nebo moje žena, v době pobytu na té dovolené v Egyptě, případně jak a kdy jsme se dověděli o těch tragických událostech, uvádím, že my jsme v tu dobu dva nebo tři dny po jejich odletu do Egypta odletěli s manželkou sami do Černé Hory. V kontaktu jsme byli v tu dobu, když se stala ta špatná věc. První kontakt nám poslala sousedka SMSkou. Napsala nám, abychom se měli rádi a držte se atd. a manželka pořád nepochopila, proč takovou SMS někdo píše. Potom teprve, myslím, že mamka, napsala další SMS, že Monika s Klárkou jsou mrtvé v Egyptě. Petr, myslím, že druhý den, mi volal, a to jsme byli na pokoji. Potom od té doby jsme udržovali kontakt jen telefonicky. My jsme se vrátili z dovolené, myslím, že jsme tam byli osm dní, a potom jsem s ním komunikoval přes Skype.

Zda bych mohl blíže popsat ty první kontakty s obžalovaným, ty telefonické, než došlo pak i k těm přes Skype, pokud si to pamatuji, uvádím, že jsme byli zrovna na terase a Petr mi volal, divil jsem se, proč mi volá, když jsem si řekl, že on je v Egyptě na té dovolené. Bylo to potom, co jsme se dozvěděli, že už byla Monika s Klárkou mrtvé, a Petr mi volal. V jakém odstupu od té informace, že jsou mrtvé, to bylo, si myslím, že to bylo druhý den, ale nejsem si jistý, manželka to ví přesněji, abych řekl pravdu. V přípravném řízení, když jsem byl vyslýchán, tak nevím přesně, jestli jsem si to pamatoval lépe, protože já nevím, jestli to bylo den hned po tom úmrtí Klárky nebo jestli to bylo ještě večer, že by mi volal. Na to si opravdu přesně nepamatuji, ale manželka si to pamatuje určitě, protože mi řekla tak to vezmi, on ti volá. Já jsem to nechtěl zvednout, protože jsem si říkal, že se asi spletl nebo proč by mi volal. Tak jsem to zvedl a Petr tam brečel a řval, že se stala tahle hrozná věc. Já jsem si to dal s manželkou k uchu a poslouchali jsme oba a pořád jsme tomu nevěřili. Pořád dokola chudák brečel, ani mu nebylo moc rozumět, co říkal, až se vydýchal znova, zas, bylo to hrozné. Říkal, že Monika s Klárkou jsou mrtvé a že jsou otrávené. My jsme se na sebe s manželkou podívali, manželka se mě zeptala, co se stalo, já jsem řekl, že Péťa brečí, říká, že tam holky umřely a že se otrávily, to bylo všechno. Pořád chudák brečel, takže jsme to nějak ukončili, už ani nevím jak, ale ten telefonát nebyl zase úplně tak dlouhý. Dozvěděli jsme se to tedy jakoby od něho přes telefon.

Další telefonáty, myslím, už nebyly po čas našeho pobytu, ale jak jsme se vrátili, tak já jsem hned zkoušel Péťovi, nevím, jestli on mě první kontaktoval nebo já jeho přes Skype. Já jsem měl odpolední, takže jsem vždycky přišel kolem jedenácti večer domů a do rána, třeba do dvou, jsme si povídali, zkoušel jsem ho utěšovat atd. přes Skype. Měl jsem třísměnný provoz, takže jedině večer, přes den to ani nijak nešlo.

Zda jsem s ním byl v nějakém denním nebo častém styku a jaký měla vývoj naše komunikace, o čem jsme hovořili, jak se mi obžalovaný jevil, co jsme řešili přes Skype, jak se stavěl k tomu, co se stalo, jestli mi to blíže popisoval, k čemu tam mělo dojít, jak k tomu mělo dojít, co on dělal, k tomu uvádím, že mi řekl, že Klárka

s Monikou jsou mrtvé, že byli na večeři, že jim bylo všem špatně, všichni chodili zvracet, chodili na toaletu, že Petr tam ležel na posteli. Povídali jsme si, co se přesně dělo a tak mi to nějak, sem tam mlhavě vyprávěl přes Skype a bavili jsme se o tom, co se vůbec stalo a on říkal, že sám neví, že se prostě navečeřeli, šli nahoru na pokoj a bylo jim strašně zle.

Kdy jim mělo začít být strašně zle, k tomu uvádím, že nevím, jestli to bylo večer hned po večeři, nějak kolem té osmé, deváté, to bych lhal. Myslím, že časově jsme se o tom asi ani nebavili.

Říkal, že Monika ležela otočená zády k němu, ta byla blíže k balkónu nebo k oknu teda, a Klárka ležela obličejem jakoby k němu, že byla otočena zády k Monice.

Zda na jedné posteli spala Klárka s Monikou nebo jak to bylo, uvádím, že ne, myslím, že Petr říkal, že s Klárkou, že chtěl posunout Klárku a Klárka už nedýchala, že byla studená, že byl z toho v šoku a nevěděl, co má dělat, takže ji, já nevím, otočil a dával jí první pomoc. Tohle to dělal ve stresu. Potom řval na Moniku, tak mi to vyprávěl, Moniko vstávej, něco se stalo Klárce a Monika pořád nereagovala, tak on pokračoval v té pomoci Klárce. Potom do Moniky šťouchal, ať se otočí a zjistil, že Monika vůbec nereaguje, tak se na ni podíval a zjistil, že ona je také mrtvá, ale pokoušel se jí pomoci a zjistil, že je nějaká flekatá nebo co, a byl z toho vystresovaný. Vyběhl ven, tak mi to říkal, a volal pomoc, že řval na chodbě, ať mu někdo otevře, ať jim pomůže a že tam přišla nějaká paní, která bydlela, já nevím, jestli o pokoj nebo přímo vedle, aby jim pomohla. Takhle to nějak plus mínus bylo, tak jsem si na to vzpomněl.

Zda se zmiňoval, co dělal do té doby, než zjistil, že jeho dcera nejeví známky života, k tomu uvádím, že ještě předtím tam bylo to, že se bavil s Monikou, že jim je strašně zle, tak poslaly Petra pro vodu, aby šel, já nevím, koupit do recepce, protože neměli na pokoji už vodu, a že Petr se vrátil, ony už spaly mezitím, přišel, lehl si právě ke Klárce a pak bylo to, co jsem říkal.

K dotazu, zda to nějak časově zařadil, kdy to měl zjistit, uvádím, že to si nevzpomínám.

K dotazu, zda se zmiňoval, že by případně dělal nějaké jiné úkony, činnosti, než to, že vyběhl a klepal na dveře toho sousedního pokoje s žádostí o pomoc, uvádím, že ne, jen to, co jsme se o tom bavili, že první se staral o Klárku, potom šťouchal do Moniky, protože Monika byla pořád otočená zády, tak si myslel, že spí. Jestli kontaktoval ještě případně někoho jiného, to už nevím.

Co dále bylo předmětem těch našich hovorů přes Skype, k tomu uvádím, že pořád nemohl přijít na to, proč, co se vůbec stalo. Bavili jsme se obden, volali jsme si, někdy to vyšlo tak, že měl hovory s tetou nebo s rodinou, tak jsme si ani nemohli povídat, tak jsme to vždycky přehodili na nějaký den. Bavili jsme se o tom, že Petr trávil ten pobyt na tom pokoji. Dostal potom pokoj vedle nebo něco takového, nebo teda na jiném hotelu, a pořád promílal, jak se to mohlo stát, že pořád neví, co se stalo, že jedl to samé co dítě Klárka a co manželka Monika, a že je zajímavé, že jen ony jsou mrtvé a že jemu se nic nestalo, že je to divné, jako by se jim chtěl někdo pomstít nebo něco takového.

K dotazu, zda popisoval ty své potíže nebo případně zda srovnával při tom hovoru své zdravotní potíže, které měl mít, s potížemi, které měly jeho manželka a dcera, co do intenzity třeba závažnosti, uvádím, že ano, popisoval. Řekl mi, že samozřejmě chlap snese trochu víc, ale jakože tam to bylo, nevím, jestli třeba snědl větší dávku něčeho, co mu mohlo víc uškodit, tak jsme se bavili o tom, že Petr byl úplně v křeči a že sotva něco zvládal na tom pokoji, než se stalo to, co se stalo. Klárka byla na posteli s Monikou, Klárka pořád chodila na toaletu a Monika zvracela do nějakého kyblíku, co tam měli poblíž, tak Petr říkal, že se chce postarat o to, nevím, jestli brali nějaké léky, ale jim docházela ta voda, tak říkal, že skočí pro vodu, ať vydrží. Nevím, jestli tam měli na pokoji kolu nebo nějakou čistou donesl z recepce.

Zda se zmiňoval o tom, co se týče těch zdravotních potíží, kdo byl na tom nejhůře z těch tří, nebo jak jsem to já vnímal z toho jeho podání, k tomu uvádím, že všichni tři na tom byli strašně špatně. Nejhůře, nevím. Nevím, více zvládá chlap, co se toho týče, ale jestli dítě na tom bylo ještě hůř. Už nevím, jestli to říkal nebo ne. Mě řekl jen, že jsou na tom hodně špatně.

Zda se zmínil o tom, že by se případně snažili vyhledat lékařskou pomoc, když jim bylo tak špatně a když mi říkal, že byl v hrozných křečích a trvalo to delší dobu, jestli chtěli vyhledat nějakého lékaře a pokud takovou informaci nemám anebo se vyjádřil, že ho nehledali, zda jsem se o to zajímal, proč tak neučinili, k tomu uvádím, že ne, v tu dobu vůbec. My jsme se bavili o tom, že Petr jen zaběhl dolů do té recepce, koupil vodu. Jestli o tom byla řeč, nevím, nepamatuji si na to.

Jak snášel pobyt v Egyptě, jak reagoval na to, že mu bylo zakázáno vycestovat z Egypta, uvádím, že měl obavy, co bude dál, co s ním bude, že je v cizí zemi a že se o něho nikdo nepostará. Potřeboval pomoc po naší vládě, ta se nestarala. Probírali jsme to, že jedině přes média se dostat z Egyptu, ať může něco řešit tady v České republice, ale jinak to nemohl vyřešit.

Zda činil nějaké kroky nebo zda tam byly nějaké snahy, že by nerespektoval ten zákaz vycestování vyslovený egyptskými orgány, k tomu uvádím, že ano. Snažil jsem se já, přes Skype jsme se bavili, nějak pomoci. Bavili jsme se o tom, jestli může odtamtud nějak odcestovat, řekl, že to nejde, že letecky to nejde, plavbou to nejde, že mu vzali pas. Já jako jeho kamarád jsem se pobídl, že bych mu svůj pas mohl půjčit, na můj pas by mohl jakoby vycestovat. O to jsem byl přímo Petrem požádán.

Co jsem měl učinit, jak se měl dostat k mému pasu a proč chtěl můj pas, uvádím, že by se nějak buď poslal nebo někým přivezl, ale teď si přesně nevzpomínám. Já jsem souhlasil. Řekl jsem ano. My jsme si byli trochu, ne úplně, ale trochu jsme vypadali stejně, tak jsem říkal, že ano, pro mě nebyl problém.

K dotazu, zda jsem si uvědomil, když jsem s něčím takovým souhlasil a zda jsem měl dostatečné informace, proč je obžalovanému zakázáno vycestovat z území Egyptu z důvodu šetření tam této tragické události, zda jsem si uvědomoval souvislosti, uvádím, že ano, ale hned ne, později. Myslel jsem spíše na něho, aniž bych si uvědomil, že mám rodinu, dvě děti.

K dotazu, zda jsem si uvědomil, že tímto mařím rozhodnutí státního orgánu egyptského, že to nebylo vysloveno jen tak z rozmaru z jejich strany, že tam probíhá

šetření, uvádím, že to jsem si neuvědomoval. Věděl jsem, že tam probíhá šetření, ale trvalo to delší dobu a Petr říkal, že se potřebuje dostat do České republiky, aby se to dalo vyřešit tady, protože on tam nevyřešil na tom pokoji, hotelu nic. Takže jsem mu přislíbil, že mu pomůžu a poskytnu pas.

Zda on reálně o tom uvažoval, že se z Egyptu chce vzdát i přes ten zákaz, uvádím, že ano.

K dotazu, zda se obával nebo měl nějaké obavy z toho, že by setrval nadále v Egyptě a pokud ano, jaké, proč se tam obával nadále setrvat do doby, než mu bude výjezd povolen, uvádím, že se obával toho, že angličtinu neumí nebo neuměl v tu dobu. Bavili jsme se o tom, že tam přijíždí nějaká paní odtud, delegátka, která by měla jakoby tlumočit, co se s ním bude dít, a on měl obavy z toho, že bude ve vězení tam, aniž by mu někdo pomohl, toho se obával, protože tam jsou asi jiné zákony, než tady, že tam je to tvrdší.

K tomu zapůjčení nebo poskytnutí toho pasu nakonec nedošlo, protože pas jsem dal kamarádovi a ten mi ho hned dal. Dal jsem ho Budovi, myslím, že Daniel Buda. Dal jsem mu ho proto, že on ho měl předat, měl být tou osobou, která ho předá obžalovanému. On mi ho hned vrátil, protože se dozvěděl, že Petr má cestovat z Egypta sem, že se tam něco vyvíjelo, aniž by s tím někdo počítal. Protože jsme si mysleli, že tam zůstane Petr, že to tam bude na déle, tak ten pas jsem mu poslal. Já jsem mu ho dával první den a druhý den mi ho hned dal. S tím nikdo asi nepočítal, že by měl přiletět Petr zpět do České republiky.

Jaký měly průběh ty naše kontakty a ty události po návratu obžalovaného zpět do České republiky, jak se choval, jak se mi jevil, jestli jsem s ním nadále udržoval styky, jak nahlížel na ty události v Egyptě, na svou rodinu, na usmrcenou Moniku Kramnou, svou dceru, jestli jsem se nad něčím pozastavoval v jeho chování či nikoli, uvádím, že Petr přiletěl a zařizoval si své věci, kterých bylo asi hodně, protože jsem mu nabídl, jestli se zastaví apod., tak neměl čas, dělal si své věci. Začal chodit do práce, takže v práci jsme se viděli a tam jsme navázali komunikaci v tom, jak si to dál představuje ten život, co bude dál. To byl vlastně jediný ten kontakt s Petrem po přiletu, jen v práci, my jsme nebyli u něho doma. Hned, já nevím, jestli týden nebo tak, ale vůbec jsme se nestavovali doma u něj ani on k nám, protože, jak říkám, měl toho hodně.

K dotazu, zda jsem s ním rozebíral případně otázku nějakého dědického řízení nebo otázku jeho případných nějakých nových kontaktů, nových známostí s ženami, otázku jeho kontaktů s médii, jak jsem vnímal tyto okruhy nebo pokud se mnou o tom mluvil, jeho vztah k médiím, jeho nahlížení na to dědické řízení, případně pokud jsem s ním mluvil i o těch nových známostech, tak jak probíhal ten hovor, jak se k tomu obžalovaný stavěl a jak na to nahlížím já nebo jak se mi to jevilo, uvádím, že on, jak se staral o to, že musí udělat hrob, zařídit nějaké věci, to dědictví, tam jsme se o tom bavili, že rodina Niciejových měla dědit, já nevím, asi půlku, větší půlku nebo tak, tak jsme se bavili o tom, že Petr dostal ten byt, myslím, po babičce, že ho dával on sám, sice byli už manželé, tak jsme jen tak rozebírali, co bude dědit, kdo bude co dědit, ale nijak jsme neprobírali, že ten dostane tohle, ten dostane tamto.

K dotazu, zda se mu líbilo, že by měli dědit také příbuzní od Moniky, uvádím, že se mu to moc nelíbilo, ale byl s tím docela srovnaný, že bude muset něco dát Niciejovým. Vím, že tam byly nějaké problémy, mediálně, ale to jsme osobně nijak neřešili. Já jsem se do toho nijak neangažoval. O případných těch rozporech nemám konkrétní poznatky, jen z médií.

Co se týče těch nových známostí, k tomu uvádím, že jsem se to nejprve také dozvěděl z médií. Bavili jsme se tak s Petrem, nevím, jestli to byla první známost nebo ta druhá známost, chvíli v práci, a to bylo namátkově a řekl, že má slečnu, že je ve stresu a že se s tou slečnou nebo paní dal dohromady a to bylo všechno. Víc jsme k tomu neprobírali. Já jsem s ním moc nekomunikoval, Petr měl své práce dost.

K dotazu, zda jsem na něm pozoroval i v kontextu toho, co tady říkám, těch nových známostí a toho dění a kontaktů s médii apod., že by, jak se říká lidově, truchlil, že by to nějak citově prožíval ztrátu těch svých nejbližších a pokud ano, z čeho jsem to dovozoval, uvádím, že určitě, každý to bere trochu jinak a Petr to bral svým způsobem. Když jsme se třeba chtěli zeptat o Monice a o Klárce, tak slzy v očích, přišel o ty nejbližší. Slzy v očích měl v práci, co jsem se s ním bavil já, protože s manželkou nebyl v kontaktu. Tyhle ty informace jsem zase předával manželce já. Co se týče, když se třeba šlo z práce nebo do práce, tak samozřejmě Petr nešel, neměl hlavu dole a brečel, to určitě ne, ale když jsme nahodili to téma, tak už se s ním nedalo bavit, protože měl slzy v očích, tak jsme to nijak neřešili.

K dotazu, zda jsem měl nějaké poznatky sdělené kýmkoliv, že by tam mělo dojít k nevěře, ať již ze strany obžalovaného nebo ze strany jeho manželky, uvádím, že ne od nich, ale co jsem slyšel, jejich kamarádky říkaly ano, Monika je nevěrná Petrovi a že to je špatné a takhle, ale to bylo jen přes ta média. Přímo osobně na toto téma jsem s obžalovaným nehovořil, bavili jsme se o Monice a jen o nějakých jakoby známostech, ale ne o nevěře, to ne.

Pokud jsem se zmínil, že obžalovaný byl údržbář, zda můžu říci nebo vyjádřit se, co spadalo do jeho koníčků, jak byl manuálně zručný, co spadalo do náplně práce údržbáře, či zda mám nějaké poznatky, zda prováděl i nějaké činnosti, které by byly spojeny případně s nějakými drobnými opravami elektropřístrojů, elektrozařízení apod., k tomu uvádím, že já jsem na kvalitě teamleader, já jsem nebyl v údržbě. Co se týče údržbáře na firmě Hyundai, s elektrickým nářadím dělá každý den. Dělá se svářečkou, s vrtačkami, prostě elektrické nářadí od A až do Z, ale nemá žádnou pravomoc opravovat, co se týče rozbité vrtačky, protože nemá na to školení a tím je vlastně porušení veškerých smluv. Jinak je to ale údržbář a měl by vědět více věcí, než někdo, kdo si umí jenom opravit např. dlaždičku doma.

Zda z mého pohledu i z hlediska jeho činnosti v domácnosti, jeho zájmů, jeho třeba nějakých koníčků nebo dalších aktivit, jestli podle toho, co o něm vím a jak nahlížím na jeho manuální zručnost, jestli byl by schopen si takové nějaké drobné opravy, úpravy provést, k tomu uvádím, že určitě ano, opravil by si doma spoustu věcí, ale jestli rozuměl přesně elektrině, to úplně nevím, ale co se týče na veškeré práce, jestli dělal doma, tak vždycky si volal někoho, aby to dělal za něho co se týče zednické práce, elektrikářské práce atd. V práci na to byli zase lidi, které musel volat. Jako

údržbář byl šikovný, svou práci zvládal a tím byl i dobře hodnocen, včetně těch všech přístrojů, nástrojů, které měl.

Podle § 211/3a) tr.ř. se čte výpověď svědka Petra Kančího z přípravného řízení z č.l. 750 – 758 spisu.

K tomu svědek uvádí:

Pokud jsem v přípravném řízení ve své výpovědi uvedl, že Petra Kramného znám od roku 2004, uvádím, že je to možné, určitě.

Pokud jsem v přípravném řízení uvedl, že Pét'a si před dovolenou párkrát stěžoval na Moniku, že je k němu chladná, že s ním nechtěla mít žádný intimní vztah, k tomu uvádím, že ano, bylo to tak. To, co tam je napsáno, co jsem uvedl, je pravda.

Svědek potvrzuje, že vše, co uvedl v přípravném řízení ve své výpovědi, je pravdou, včetně popisu, jakým způsobem se obžalovaný vyjadřoval k chování své manželky v době před dovolenou v Egyptě a popisu chování a vztahu s manželkou na dovolené. I na té dovolené se k němu měla chovat chladně a neměli spolu nic mít.

Pokud jsem v přípravném řízení uvedl, že jim začalo být špatně poté, co byli na obědě, k tomu uvádím, že to asi má být tak, jak jsem řekl v přípravném řízení, přesně si to nepamatuji.

Pokud jsem v přípravném řízení uvedl, že měl Petr větší bolesti, než holky, že mi to říkal, k tomu uvádím, že ano, dneska jsem se k tomu nedokázal vyjádřit.

Pokud jsem v přípravném řízení uvedl, že mi obžalovaný říkal o tom, že mu byla Monika nevěrná, k tomu uvádím, že určitě ano.

Na výpovědi z přípravného řízení trvám, v případě drobných rozporů, na které bylo během čtení mé svědecké výpovědi z přípravného řízení poukazováno, uvádím, že pro odstup času jsem si to již přesně nepamatoval a trvám na tom, co bylo čteno.

Senát – bez dotazů

K dotazům státního zástupce KSZ svědek uvádí:

K dotazu, zda mi obžalovaný říkal, kdy naposledy registroval nějaký životní projev Moniky a Klárky, případně zda vyplynulo z toho jeho projevu, kdy je registroval mluvit, dýchat, kdy je registroval třeba při nějaké chůzi, při nějaké činnosti, uvádím, že přesně ne. My jsme se, jak jsem před chvílí uvedl, tak co se týče toho, že jak zjistil, že Monika a Klárka jsou mrtvé, tak tím začalo ožívání Klárky, tu dříve oživoval. Chodili tam na toaletu, to navazovalo hned potom, co chodil i Petr. Co se týče pro vodu, tak i ta Monika, že se měli střídat.

K dotazu, zda ty podrobnosti o tom, kde která z nich ležela, případně jak ležela, zda mi o tom už říkal v tom prvotním telefonátu, když jsem byl v Černé Hoře nebo až později přes Skype, uvádím, že ne, až později přes Skype.

K dotazu, zda ten údaj o tom, že měli být na obědě, jít na pokoj, zůstat tam a na večeři již nejít, kdy mi to říkal, uvádím, že to si myslím, že bylo také přes ten Skype, ale přesně nevím, přesně si na to nevzpomínám, protože jak jsme měli ten telefonát, tak jsem i říkal doma, že ten se dá možná vytáhnout a aby to bylo pravdivé, o čem jsme se vlastně bavili. Říkal jsem to i při prvním výslechu, že kdyby šlo nahrát Facebook, tak tam Petr popisoval věci, které si už třeba teď nepamatuji.

Pokud jsem dnes uvedl, že jsem se nechtěl obžalovaného doptávat na otázky dědictví a zároveň jsem uvedl, že když se v práci nadhodilo téma Moniky a Klárky, že slzel, k dotazu, kdo v práci to téma Moniky a Klárky nadhazoval, uvádím, že to jsem byl nechtěně já. Já jsem se ptal co, jak to bude dál, co Klárka, protože oni tam probírali ten hrob, ten pohřeb a takové ty věci, i to dědické řízení, to byla vlastně moje chyba, že jsem se ho ptal na takové věci, když to bylo ještě jakoby živé. Možná dvakrát nebo třikrát jsem se na to zeptal za dobu, co byl Petr ještě v práci. Z mé stránky jsem se zeptal, ale nijak jsme to moc nerozebírali.

K dotazu, co mi odpověděl, když už jsem se jej zeptal, co bude dál, uvádím, že jsme se bavili o tom, že to dědictví bude řešit potom s Niciejovými, jako rodiči, a pak jsme se dostali zase jenom ke Klárce a zase k Monice. Říkal, že je toho na něj moc a že s rodinou neví, co bude dál. Jak jsme se bavili o tom, že musel zrušit tu životní pojistku, i mamka, aby se zaplatily nějaké ty dluhy, tak se to otočilo a zase jsme byli u toho, že začal brečet.

K dotazu, kdy jsem zaznamenal nějaký projev žárlivosti paní Moniky, uvádím, že pokaždé, když jsme byli třeba na diskotéce. Naposledy jsem to zaznamenal, když jsme byli na plese, a to myslím v zimě, nejsem si jistý, byl to poslední ples a Monika tam měla kamarádku z toho domu pro postižené nebo staré lidi, kde pracovala. Ona tam byla s tou kamarádkou, my jsme tam s Petrem seděli, manželka s ní, a to bylo poslední docela velké žárlení, když jsme se bavili o holkách na parketě a ona tam po něm vystartovala. Nevím, jestli to bylo ten rok, co měli jet na dovolenou a my jsme v lednu byli naposledy spolu ve Stonavě na plese. Myslím, že v roce 2013, ale říkám, manželka by si to datum pamatovala blíž.

K dotazům obhájkyně svědek uvádí:

Vůbec nevím o krádežích, kterých se měl dopouštět pan Petr Kramný v továrně.

Po návratu z Egypta mi neřekl, že si bude užívat života, takovou věc jsme vůbec ani neřešili a z jeho úst to vůbec nevyšlo.

Před tím, než odjel do Egypta, neřekl, že si bude po návratu užívat života, řekl do slova a do písmene, že si budou užívat v Egyptě a že je škoda, že tam nejedeme s nimi.

K dotazu, kdy přesně mi řekl pan Petr Kramný o nevěře nebo o tom, že se dozvěděl o nevěře své ženy, zda to bylo před odjezdem do Egypta, během pobytu v Egyptě nebo po návratu z Egypta, uvádím, že si myslím, že to bylo po tom, co přijeli z Egypta. Jak jsem vypovídal, měli jet na to Slovensko a myslím, že Petr chtěl na to Slovensko a Monika chtěla do toho Egypta, tak tím to asi začalo a Petr na to potom přišel.

Obhájkyně uvádí:

Přiznám se paní předsedkyně, že přesně jsem tu odpověď nepochopila.

Předsedkyně senátu uvádí:

Že se domnívá, že to bylo poté, co se obžalovaný vrátil z dovolené.

Obhájkyně uvádí:

Tedy po dovolené.

Předsedkyně senátu uvádí:

Ano, ale není si tím jist, jen řekl, že se domnívá.

Obžalovaný dotázán dle § 214 tr.ř. uvádí:

Chtěl bych se vyjádřit k otázce toho jídla ten den, kdy jsme měli jít buď na tu večeři nebo na ten oběd, tak tam jsme opravdu v ten den nebyli, tím myslím toho 29., jak už jsem ve své výpovědi uvedl. Je možné, že pan svědek to má nějakým způsobem zkreslené, ale my jsme na tom obědě ani večeři nebyli.

K dotazu obžalovaného svědek uvádí:

Otázka:

K tomu plesu, jak jste tady zmínil, myslím si, že to bylo v lednu 2013, když jsme spolu trávili nějakých pět, šest hodin na tom plese, vnímal jste něco, že by mezi mnou a Monikou bylo špatně, že by se snad schylovalo k nějakému rozvodu nebo když jsme spolu mluvili a chodili jsme se tzv. vyvětrat na chodbu a mluvili jsme spolu o samotě, zmiňoval jsem se o něčem, že mám snad nějaké podezření na to, že Monika chce odejít ode mě?

Odpověď:

Ne.

Svědék nežadá svědečné.

V 10:00 hod. se hlavní líčení přerušuje do 10:10 hod.

V 10:10 hod. pokračováno v hlavním líčení v nezměněném složení senátu, státní zástupce KSZ, obžalovaný – pouta sňata, obhájkyňě, poškození Karel Rychlý, Irena Rychlá.

Dostavila se svědkyně

Světlana Cieślárová, gen. č.l. 782, totožnost ověřena dle OP, bez poměru, poučena dle §§ 100/1,2, 101/1 tr.ř., a po seznámení s předmětem výslechu **uvádí**:

Poučení jsem porozuměla. Není zde nic, co by mi ve věci bránilo vypovídat jako svědkyně. Poté, co mi bylo sděleno předsedkyní senátu, že jsem byla již vyslechnuta v předmětné trestné věci i v přípravném řízení v dubnu 2014, k dotazu uvádím, že jsem vypovídala i tehdy popravdě, dobrovolně, nebyla jsem nikým ovlivňována, jak mám vypovídat a na této výpovědi si trvám. Dnes mohu k věci uvést následující.

Jak dlouho se znám s obžalovaným, s jeho manželkou, jaké byly naše vztahy, na základě kontaktů, pokud k nim docházelo, jak jsem nahlížela na chování obžalovaného, na chování jeho manželky, jejich vztah k dítěti ke Klárce, zda tam byla nějaká nedorozumění, rozepře, zdravotní problémy, projevy nějakých psychických potíží ať již u jednoho nebo druhého, zda tam byly případně nějaké nedorozumění mezi nimi závažnějšího charakteru, nějaké nevěry apod., kdy jsem byla naposledy s nimi v kontaktu před odjezdem na dovolenou do Egypta, jak se chovali před odjezdem a zda jsem byla v kontaktu s obžalovaným po tragické události ať již během jeho pobytu v Egyptě nebo i poté, co se vrátil zpět, jak se projevoval na venek, jak jsem vnímala jeho chování, jestli korespondovalo s tím, co měl prožít, tím se má na mysli trauma spojené s úmrtím jeho nejbližších v době, kdy ještě nebyl trestně stíhán, k tomu uvádím, že rodinu Kramných jsme znali tak všehovšudy 2 roky. Do té doby jsme se neznali. Poznali jsme se s Monikou v roce 2009, v té době jsme se s manželem brali, tak jsme se seznámili. Párkrát jsem u ní byla na návštěvě, první návštěva byla hektická, nervózní, poskakovala, nebyla to taková běžná návštěva, jak jsem chodila k různým kamarádkám. Na druhé návštěvě se Monika trochu více otevřela, bavily jsme se o mužích, o manželích a tak celkově, jací chlapi jsou. Za jakých okolností jsem se s ní seznámila, k tomu uvádím, že jsem ji znala z vidění a potom jsem zjistila od mé kamarádky Denisy Bartokové, že se znají strašně dlouho, že to je její dobrá kamarádka. Pak jsem viděla fotku, že se Monika vdala, tak jsem jí SMS popřála všechno nejlepší k sňatku a potom mě kontaktovala, jestli k ní nechci přijít, tak jsme se daly do kupy. Na druhé návštěvě se Monika už trochu rozpovídala, tak si akorát pamatuji, že byla taková, že se hodně chválila, hodně luxus, luxus,

luxus, což mě odradilo, tak jsem byla taková, že tohle ne. Svěřila se mi o Petrovi, nevím, jak to začalo, ale že jí vylil mléko na zem, nevzpomínám si, jestli to byla dlažba, tak jsme se bavily, co chlapi, jací jsou. Neptala jsem se, jen mě to udivilo, jak jako na zem vylil mléko. Připadalo mi to divné, pak už jsem to neřešila, nezajímalo mě to. V té době to byla plánovaná návštěva, možná druhá, třetí, že jsme si byly k sobě blíží. Pana obžalovaného jsem v té době neznala, možná jen ze svatební fotky, v kontaktu jsem s ním vůbec nebyla. To bylo v době, kdy jsme s nimi ještě nebydleli v jednom domě, nebyli jsme sousedé. Proběhly různé návštěvy, příprava na svatbu, protože tam jsem Moniku poprosila, jestli by její manžel nemohl natočit naši svatbu, tam jsme se potkaly na terase, pamatuji si, že řekla, že ne, takovým stylem ne, on ne. Říkám „proč ne?“, no nevím, neodpověděla přesně proč, že se třeba stydí nebo něco. Tam jsem ho viděla poprvé. Myslím, že jsme spolu poseděli, byl takový stydlivý, tak normálně působil. Co si pamatuji, tak přišla svatba a Monika mi nabídl, že mě přijde namalovat, tam mě taky odpudila už pomalu, protože mě chtěla namalovat podle sebe, což jsem si řekla, že tohle ne, tak jsem se namalovala podle sebe, ona se trochu urazila, pak odešla, přišla mi popřát na svatbu a tam jsem už zjišťovala, každé setkání, co s ní bylo, že tohle není holka, s kterou se asi budu bavit, protože jsem viděla, že si prosazuje celkem svoje a chtěla jako kdyby k obrazu svému vytvořit mě. Pořád jsem to brala, bavíme se. Pak jsme začaly plánovat různé společné výlety, posezení na terase, hodně jsme trávily takhle spolu čas, holky si hrály, seděli jsme, už tam byl i Petr, seznámili jsme se, ale nepamatuji si přesně kdy, myslím si, že to možná na terase někde bylo, na návštěvě asi ne. Tam se Petr jevil úplně normálně, klidný tatínek, nemluvil sprostě, to se nám líbilo, protože si na tom doma celkem zakládáme, aby to bylo slušné. Působil klidně, nemluvil, nebylo se s ním tak o čem povídat, Monika byla výřečnější, ale vůbec nepůsobil, že by byl divný. Pak začaly i chaty. Na chatách jsme byli hodně často nebo na výletech. V roce 2009 jsme se seznámili, tam byla svatba, pak už byly nějaké chaty, to bylo tím pádem 2010, celý rok jsme se spolu normálně bavili. My jsme se do nového bytu nastěhovali až v listopadu 2011, kdy Petr mému manželovi zavola, jestli nechceme byt, protože věděl, že chceme byt kupovat a že soused vedle prodává. Manžel uvedl, že se půjdeme podívat, já jsem řekla „ne, nechci bydlet vedle nich, víš, že jsou takoví a makoví“, už jsme se trošičku přestávali stýkat, mezitím byly už nějaké chaty, už jsme moc nechtěli. Monika tlačila hodně na každý víkend nějaké akce, já jsem to nechápala, proč nechce trávit čas se svým manželem sama, protože my jsme to tak měli a nás to obtěžovalo, že je to každý víkend. Víkend skončil a už v pondělí mi psala, co budeme dělat v sobotu, v neděli a já jsem z toho byla roztrpčená. My jsme se šli na byt podívat i přes moje ne a manžel strašně prosil, ať byt koupíme, pak nám ten pán dal slevu, takže jsme ho koupili a začali jsme být sousedi, i když opravdu přes nevěli, vůbec jsem nechtěla. Když jsme bydleli ještě na starém bytě, stalo se tam, že Denisa Bartoková s Monikou šly na akci, na tu akci, co se tam dělo to, že poprvé jsem viděla nějakou potyčku mezi Petrem a Monikou, neviděla jsem jaké fotky, kde byly, ještě říkám „holky, bavte se“, měla to být párty se striptýzem, říkaly, ať jdu taky, já říkám, že nejdu, že na to nejsem, ať se pobaví a hlavně ať nedělají blbosti a pak se stalo to, že Monika přišla ke mně domů dopoledne, manžel nebyl doma, ubrečená, roztřepaná, vůbec jsem ji takovou neviděla za půl roku nebo třičtvrtě a stěžovala si. Ptám se ji „Moni, co je, co se stalo“ a ona říká „vzal mi všechny kreditky, nemám nic, peníze, já už s ním nebudu“. Monika to říkala o manželovi Petrovi. Já říkám, „tak mi řekni, co se stalo, tak jste musely něco vyvést“ a ona „ne, nic se nestalo“ a že nechce jít domů, že se bojí. Já říkám „dobře, tak tady zůstaň s Klárkou, klidně tady můžete být“. Proč jí vzal ty kreditky, se mi nesvěřila.

Nevěděla jsem vůbec, co se stalo, vím, že byly akorát na té akci, tak jsem si to pomaličku, jak ona takhle mluvila, dávala do souvislosti, že asi se tam teda něco stalo, ale nevěděla jsem, mně to potom až dodatečně psala přes facebook Denisa Bartoková a ukázala fotky a ptala jsem se jí, a to mě mrzelo, že mi to Monika neřekla, že byly nějaké fotky, pak jsem ty fotky taky viděla a já „aha, no tak to se Petrovi nedivím“. Fotky měl potom vidět obžalovaný, protože oni tam měli nějakou potyčku s Denisou, ale to nevím co, vím, že Denisa byla strašně našťvaná na Petra, že ona s tím nemá nic společného a on ji obvinil, tak jsem se do toho nějak zamíchala, že jsem pořád nechápala, o co jde. Potom Monika šla domů a už nevím, já jsem se nestarala. To byla taková první, co blbne, co provedla a proč a proč se baví o kreditkách, o penězích, já říkám „tak se udobříte“, nechápala jsem to. To byla první potyčka mezi nimi, co jsem vnímala, že to není tak v pohodě, jak to vypadalo. Každý se hádá, brala jsem to tak, že se každý pohádá, normální hádka. Když jsem viděla ty fotky, tak jsem se nedivila, ale zase na druhou stranu, když manžel nebo partner pošle přítelkyni úplně v klidu na takovou party, tak si myslím, že tam to může i čekat, tam ženské to tak dělají. Na fotkách nedělala nic, že by dělala přímo nějaký styk, to prostě k tomu patří. Pak jsem si zase říkala, proč taková hysterie.

K dotazům předsedkyně senátu svědkyně uvádí:

Zda naše kontakty pokračovaly, zda jsem jejich soužití sledovala, zda došlo k nějaké změně nebo to pokračovalo v normálních kolejích, k tomu uvádím, že jsme kontakty trošičku omezovaly, samozřejmě jsme to nedávali najevo, protože člověk se ve slušnosti tak nějak chtěl stýkat, ale bylo toho moc. Spíše si pamatuji z nového bytu, protože tam to začalo pro nás nebo alespoň pro mě peklo. Nastěhovali jsme se. V bytě probíhala rekonstrukce úplně celkově i v baráku, takže tam byl všude nepořádek, takže jsme byli rádi, že rekonstrukci děláme v nepořádku, že na nás nebudou sousedi nadávat. Monika po mně chtěla, abych přišla, my už jsme na byt docházeli pomalu to rekonstruovat a Monika mi řekla, ať přijdu, že potřebuje něco s počítačem, myslím, že to byl notebook, ať jí tam něco udělám. Nepamatuji si už ale co, vím, že to bylo něco, co mi připadalo, proč tohle chce, proč takové nějaké tajnosti. Tak jsem jí to udělala, byla ráda. Co to mělo být, si vůbec nevzpomenu, ale vím, že to bylo pro mě, proč jako? Ona dost často, když mi psala na facebooku, tak ještě i na starém bytě, kde byla u nás jednou a řekla, že jí nejde internet, což jsem řekla „jo jasně pojd““. Já jsem v té době ještě neměla facebook, tak jsem to odsuzovala, tak tam byla jednou. Co si tam dělala, nevím. Když se dělala rekonstrukce, já jsem byla u nich doma a odešla jsem. Ve dveřích, co mě strašně zarazilo a zamrzelo, tak přišel Petr z práce, protože nebyl doma a on mi říká „Světli, už se ti Monika pochválila, co mi volala do práce?“ a já říkám co, myslela jsem, že se něco stalo nebo že mají nějakou novinku, říkám „ne“, tak jsem se obouvala a on říká, no že tady strašně prášíte, že tady děláte nepořádek. Já jsem zůstala zaskočená, viděla jsem Moničin výraz, bylo vidět, že má nervy na Petra, tak jsem odešla a řekla jsem jim, že to se nedělá sousedům, že by nám měli spíše pomoci. Musím uznat, že nám vůbec jako kamarádi nepomohli.

Když jsme se tam přestěhovali, zda jsme se s Monikou navštěvovaly, jaký měla vztah k počítači, k facebooku, jestli mě žádala o něco, aby se o něčem Petr – obžalovaný nedověděl, jak to mezi nimi fungovalo dále, k tomu uvádím, že na novém bytě byla na facebooku jednou, co si pamatuji, ale jinak jsme se vždycky sešly a ani toho moc

nebylo, protože přátelství začínalo krachovat, takže byla možná dvakrát, třikrát, že jsme si dali vínko a plánovali jsme víkend, jinak na facebook do nového bytu k nám nechodila.

Zda byl facebook neuralgický bod mezi paní Kramnou a jejím manželem, k tomu uvádím, že jsem viděla, že hodně tají. Chtěla po mně, abych jí zjišťovala, jestli ta fotka jde vidět a jestli to má zablokované, musela jsem se odhlásit, přihlásit, jo, nejde ti to vidět, dobré, jo a pak jsem se jednou přesvědčila a to už jsem věděla, že asi něco není v pořádku, prostě jsme se spolu přestaly bavit, ona nevěděla proč a přišla mi škaredá zpráva a já jsem se dívala, kdo to je a byla to tehdy nějaká „Tamitamarka“, dejme tomu něco takového, ona měla facebooku víc „Tamitamarka, Tamibonety“, možná ještě třetí, ale ten už nevím.

Monika Kramná to už měla oficiálně, co už asi měla obžalovaným dovolené. Zda ostatní neměla dovolené nebo jí to nějak pan obžalovaný zakazoval, k tomu uvádím, že asi jo, protože Monika, když jsme šli na ples nebo něco žádala, prosím vás, hlavně to neříkejte, nepřepřekněte se, na chatě to bylo pořád. My jsme tento tlak nezvládali. Zda „nepřepřeknětě se“ před jejím manželem, k tomu uvádím, že ano. My jsme byli na plese a ona obešla všechny nás známé, co věděla, že se spolu bavíme, ať se nepřepřekneme, ono to bylo dost těžké třeba 3 dny na chatě vydržet, neplácnout.

K dotazu, že jsem říkala, že první zmínka, že se rozvede, byl ten výstup s platebními kartami, se striptýzem, zda mám nějaké poznatky o tom, že by byla obžalovanému nevěrná a zda to obžalovaný o ní věděl či nikoliv předtím, než odjeli do Egypta, uvádím, že tam se stalo to, že Denisa Bartoková mi jednoho dne volala, že si telefonovali s Jánem a že se ho narovinu zeptala, jestli s Monikou něco měl a ona mi to řekla, že teda měl. Řekla mi to Denisa Bartoková. Tuto informaci mám od Denisy Bartokové, já říkám, Denis neblbni, nebyla jsi u toho, ona ne, já to poznám, já to vím, on přišel o půlnoci, byl celý od třpytek a takové ženské věci říkala. Nechala jsem to tak. V tomhle jsem žila asi tak 2 týdny. V které době to bylo, kdy mi to sdělila paní Bartoková, zda jsme už byli na novém bytě, k tomu uvádím, že ano, v listopadu 2011 jsme se nastěhovali a už v březnu jsme se spolu asi nebavily, bylo to mezi tím obdobím, v únoru ještě u nás byli na narozeniny. Někdy začátkem roku 2012 mělo dojít k informaci ze strany paní Denisy Bartokové. Trošku jsem to těžce nesla, ale potom byla Monika na návštěvě a já jsem to na ni vybalila. Řekla jsem „Moni, co je na tom pravdy, že si Petrovi zahla“ a ji nezajímalo, což mě zaskočilo, že to není pravda nebo co blbnu, ji zajímalo, odkud to vím. Na to jsem ji samozřejmě neodpověděla a už jsem byla zaražená, že to asi bude pravda, ale pořád jsem tomu jakože nevěřila, už potom byla taková vyklepaná, už chtěla jít domů, už to bylo zvláštní. Potom na chatě, když jsme ještě byly spolu, tak pak jsem se asi přesvědčila, protože Jáno měl údajně jet taky na chatu, ale nepřišel z důvodu, že něco musí opravovat nebo někde pomáhat, tak tam byla Denisa sama. Když potom Jáno přijel pro Denisu, protože v neděli jsme končili a viděla jsem Moniku úplně totálně nervózní, začala tam utírat, protože se asi s Jánem setkali očima, byla nervózní. Já jsem ji pozorovala a tam jsem se utvrdila, že asi na tom něco bude. Pak už jsem kamarádství pomaličku ukončovala, Monika se mě už potom asi i bála, protože věděla, že něco vím a už jsem pro ni byla nebezpečná.

Zda se znala s Jánem Ryboněm už předtím, nevím. Jáno byl na naší svatbě a oni se tam potkali, ale jestli se znali, nevím.

Zda věděl o tom, co jsem tady popisovala, o možné nevěře s Jánem Ryboněm, pan obžalovaný, zda mu to někdo sdělil, k tomu uvádím, že ano, sdělil mu to potom můj manžel, protože on to nesl těžce, že Petr si to nezaslouží. On to bral jako chlap, že by to měl vědět, protože manžel tohle už sám zažil a měl potřebu mu to říct. My jsme se den předtím trochu s manželem kvůli tomu nepohodli, bylo to dost nepříjemné a říkal, že to chce s nimi ukončit jako vztahy, kontakty s Kramnými, že když to nedokážu já, což jsem nedokázala, protože jsem Moniku měla ráda, měla dvě tváře. Měla dvě tváře podle mě, neumím to popsat. Ona byla taková, že dokázala pomlouvat, když jsem nechtěla dcerku pustit na tobogan, tak udělala takový ten obličej, to jsem viděla a já říkám, co ty jsi jako, až bych řekla zlá – jedna tvář a ta druhá, to jsem ji vždycky zbožňovala, byla milá, dokázala udělat pro mě cokoliv. Kdybych zavolala o půlnoci, myslím, že by šla, byla hodně citlivá, nesnesla ani štěkot pejska, tehdy si koupili pejska a ona z toho byla úplně na nervy, že tam štěká a že je tam sám. Bylo jí líto, že je pes sám a štěká doma, nejraději by z práce přišla, protože jsem jí volala a říkám, Moni, dělejte s tím něco, pejsek tady štěká od rána do večera, takže to bylo dost drastické. To byla ta její druhá tvář, dokázala při oslavě vstát o půlnoci a udělat nádhernou výzdobu, což nikdo neudělal. Byla jsem na vázkách, jestli s nimi definitivně ukončit nějaké vztahy, manžel byl v pohodě, on to tak neřešil. Za této situace se manžel rozhodl, že to ukončí, když to nezvládám, protože jsme mluvili o nevěře a já jsem mu to řekla. Udělal to rázným krokem, ráno zavolal Petrovi, já jsem šla zrovna do práce a on mi to zavolal s takovým „tak jsem to řekl“ a já říkám, co jsi řekl, no že mu Monika byla nevěrná, řekl konkrétně s kým, řekl s Jánem. A on mi to zavolal s klidným svědomím, asi se mu ulevilo, protože asi to pro něho nebylo příjemné. Potom mě začala bombardovat Monika se šílenými SMS, voláním, já jsem to nezvedala, protože jsem věděla, o čem chce asi se mnou mluvit a já už jsem nechtěla, už to bylo ukončeno z manželovy strany. Manžel se domluvil s nimi, že přijdou o půl třetí, ve tři hodiny k nám a že si to vyříkáme, že třeba nám to Monika nějak vysvětlí, že to není pravda, protože jsme u toho nebyli. Vzala jsem si volno, že dobře, koupila jsem víno a že si posedíme, protože mi opravdu na Monice záleželo tímto stylem, že někdy byla opravdu fajn a oni nepřišli. Tak to jsme si řekli, že je to Petrovo rozhodnutí, tak jsme to tak nechali a od té doby už jsme vůbec nic neřešili, potkávali jsme se na chodbě, ani jsme se nezdravili, Monika měla vždycky smrtelný výraz v očích a pak už se nedělo nic. Až do Egypta se nedělo nic, žádné kontakty, nezdravily jsme se.

Jaký měla Monika vztah ke své nezletilé dceři, jak o ní pečovala, jak o ní mluvila, jak jsem ji vnímala jako matku, k tomu uvádím, že byla normální matka, všimla jsem si na Klárce, že byla taková divoká, ukřičená, já bych to asi těžce zvládala s takovým dítětem, ale byla i hodná. Klárka mi spíš připadala, že spíše jí chyběla nějaká láska, na chatě se to trochu projevilo, protože Monika třeba Klárku pohladila, ale víc měla jako kdyby tu moji dcerku, ale zas na druhou stranu jsem si říkala, no jo, ona je menší, dcerka byla malinká. Starala se o ni, chodila krásně oblečená, neviděla jsem na ní nic špatného. Křičely po sobě poslední dobou, to začala chodit do školy. Zda to bylo v souvislosti se školní docházkou, s učením, k tomu uvádím že to bylo s učením. K dotazu, zda to nebylo nic negativního ve vztahu ke Klárce, že by ji neměla ráda, ale tím, že chtěla mít nějaký výkon od ní, uvádím, ano, netroufla bych si říct, že by ji neměla ráda. Když křičela, tak to bylo tím, že požadovala, aby se učila. Zda jsem si

ničeho nevšimla, co by mě zaráželo na jejím vztahu k dceři, co by nebylo nějak z hlediska matky pochopitelné, k tomu uvádím, že na chatě jsme ji jednou večer řekli, když jsme seděli já s manželem a Monika, která byla skleslá, „Moni, měla by ses víc zajímat o Klárku“, ona se trošku urazila a jak to myslím. Já říkám, chtěla jsem jí to říct opatrně, pohladit ji, víc ji přitulit, protože se zrovna na chatě starala jenom o Niku, moji dceru, tak mě to mrzelo a Klárka to dávala najevo.

Zda došlo k nějakým kontaktům s obžalovaným ať již v době, kdy se nacházel ještě v Egyptě nebo potom, kdy se vrátil z Egypta, pokud ano, kdybych je popsala co nejpodrobněji, co si vybavím a potom, kdybych se vyjádřila, jak se vrátil, jak se mi jevil z hlediska jeho chování, jak se mi jevil z hlediska truchlení po svých nejbližších, jestli jeho jednání korespondovalo s tím, že by prožil nějaké hluboké trauma, z jeho pohledu velkou rodinnou tragédií, k tomu uvádím, že mě kontaktoval, to jsem byla zrovna doma, přišla mi SMS od Petra, pamatuji si, že mě to dost šokovalo. Kdy to bylo, k tomu uvádím, že možná 3 dny po kritické události. Pokud jsem v přípravném řízení řekla, že to bylo 4.8., pak uvádím, že je to možné. Zda jsem měla SMS, když jsem byla vyslýchána na policii, k tomu uvádím, že si myslím, že jsem je smazala. Trošku jsem se SMS bála, tak jsem to nejdříve řekla, všechno, co bylo v mobilu, jsem odevzdala a potom smazala. Odevzdala jsem to policii. Poprvé to mohlo být 4.8., to byl první kontakt s Petrem, což jsem nechápala, odkud má na mě číslo, v životě mi nenapsal, v životě jsme nebyli v kontaktu, napsal SMS stylu „ahoj, prosím, řekni mi celou pravdu, ty jsi byla její kamarádka, musíš to vědět, je to důležité pro tento případ“. Tak jsem mu napsala, ať to neřeší, co bylo, to bylo, ať se stará o sebe, ať mu to dobře dopadne a něco takového, nechtěla jsem vůbec na tu SMS odpovídat, ale přišla další SMS, tu si už nepamatuji, chtěl vědět, co se stalo, nějakou pravdu o nevěře, pátral, kdo to je, chtěl po mně i kontakt na Jána, já jsem volala Denise, jestli můžu dát kontakt a už to začalo být takové. Musím říct, že už mě to zarazilo hned čtvrtý den. Přesto, že to věděl už z minulosti, když jsem řekla, že mu to manžel řekl, tak tehdy o tom s námi nekomunikoval, na návštěvu nepřišel, ale z Egypta pak po smrti manželky se začal o to intenzivně zajímat.

Co se dělo dál, k tomu uvádím, že pořád mi to vrtalo hlavou, polovinu pravdy, tak si říkám, ty nějakou polovinu víš a chceš vědět nějakou druhou polovinu, což jsem vůbec nechápala. Polovina pravdy byla pro mě, že polovinu pravdy řekla snad asi Monika tam teda jemu, že se teda odhodlala mu to tam říct.

Zda jsem to chápala z lidského pohledu, proč toto řeší několik málo dnů po tragédii a pátrá po takovýchto informacích, k tomu uvádím, že jsem mu právě proto odepsal, ať tohle neřeší, že to není důležité, proto jsem mu odepsala SMS jako s takovým, co chceš. Vůbec nechápu, proč se na to ptal.

Co se dělo dál, k tomu uvádím, že pak přišla komunikace, SMS si vůbec nepamatuji, tohle byl pro mě první bod, ale potom si to už nepamatuji. Potom jsem mu nabídla, ať to nemá drahé, protože jsem z médií slyšela, že to teda má drahé, že peníze a tohle, všila jsem se do jeho situace, musí to být hrozné, tak jsem mu nabídla email. Potom jsme si psali po emailu. Já jsem mu potom nějakou pravdu začala říkat, co bylo, jak bylo. Potom mi přiznal, že už půl roku předtím, než nás poznal, měli s Monikou problémy. Přiznal to buď v emailech nebo v SMS z Egypta. Což se mi trošku ulevilo, protože jsem si říkali, že jsme řekli něco, co jsme neměli říct. Takže si říkám, jé, tak už asi měli problémy dávno.

Půl roku předtím, než nás poznal jako rodinu celkově, tzn. jestli jsme se seznámili v roce 2009, tak už tehdy měli problémy s Monikou. Potom si říkám „aha, tak jo, v rodině jsou problémy všude“. Pak tam byly nějaké emailové, chtěl Petr vidět i ty fotky, protože jsem mu pár věci prozradila, co Monika dělala, protože se mi to taky nelíbilo, tak jsem mu poslala nějaké stránky, kde byla na nějaké fotopartě, já jsem o tom věděla. Monika se ráda fotila, třeba si chtěla splnit nějaký sen, nevím. Samozřejmě mně by to třeba manžel nedovolil, taky by asi vyváděl, tak jsem Petra chápala, že se mu to nelíbí. Já jsem hodně podezíravý člověk, takže už od počátku jsem se snažila z Petra tahat co nejvíce informací o tom, co se stalo, abych to pochopila, protože když jsem se na něco zeptala, tak mi nikdy do konce neodpověděl. Vždycky to stopnul, jako kdyby v jeho prospěch, dál ne, ale já jsem chtěla vědět to dál, co jste dělali potom, takové přetočení na bok a vlevo, to si vůbec nepamatuji, mě zajímalo, co dál a nikdy mi na to neodpověděl.

Co dál mě zajímalo, k tomu uvádím, že když říkal, že si tam přeložil přes Klárku nohu, nevím, přesně. Pamatuji si, že seděl u Klárky u nohou a já říkám, no a co si dělal dál, šel jsi ještě potom ven, něco jsem chtěla z něho dostat a pořád to nebylo. Šel jsi spát nebo co si šel dělat, už nebyla žádná odpověď. K dotazu, že jsem říkala, že jsem s ním mluvila i přes Skype, uvádím, že Skype nemám, tam byla emailová a SMS. Zda jsem s ním ve slovním kontaktu nebyla, k tomu uvádím, že Skype možná jednou, protože ho běžně nepoužívám, pak jsme teda, myslím, volali, ano, máte pravdu, to jsme měli zrovna rodinnou oslavu, tak jsme se s ním všichni chtěli spojit, já jsem mu zavolala a myslím, že to byl Skype. K dotazu, že říkám, že Skype nemám, k tomu uvádím, že nemám, ale jestli to tam syn neměl nainstalované, syn má notebook. Když jsem s ním hovořila přes Skype, jak byl v Egyptě, byl takový skleslý, připadalo mi to hrané, protože jak říkám, jsem trošku vrtavá, ale na konci mě zaskočilo spíš jako že už musí končit, že někdo klepe, vždycky to bylo většinou, že někdo klepe, já říkám, on tam má snad nějaké kamarády. Myslela jsem, že je rád, že mu zavoláme, ale myslím, že ho to obtěžovalo.

Zda bych si dnes vybavila ještě něco z komunikace po dobu, co byl v Egyptě, zda bych byla schopna něco přesněji říci, jak např. popisoval ten den, kdy mělo k tragické události dojít, co dělali, když jsem naznačila, že nevím pravý bok, levý bok, zda nějak bližší popsal případně jejich zdravotní stav, jejich problémy, jak ten den prožili, k tomu uvádím, že to bylo, já tomu už říkám guláš, který se takhle omítá všude, něco tam tak popisoval, ale fakt nevím přesně.

Zda bylo ještě něco zásadního, co jsem v té době zjistila, nad čím jsem se pozastavila při kontaktech s obžalovaným, k tomu uvádím, že si možná vzpomenu potom.

Když se vrátil zpět, zda jsem s ním byla v kontaktu, zda jsem s ním hovořila, zda jsem sledovala jeho chování, vystupování, projev, k tomu uvádím, že jsem lpěla na tom, abychom se setkali co nejdřív. Ještě přes sousedku Kateřinu Gablerovou jsem chtěla, aby to nějak domluvila, vím, že Petr by asi sám k nám nepřišel, že se třeba styděl nebo že třeba uvidí moji dcerku, že je to takové nepříjemné, tak jsem říkala, ať přijde s ním, ona jo, jo, jo dobře. Nějak to nešlo, chápala jsem to, protože měl jiné starosti. Potom se to uskutečnilo, Petr přišel na návštěvu a tam nás trošku zaskočil svým chováním, protože první, co ho zaujalo, tak byl takový sloup, který máme

udělaný jako kdyby z kamene a ptal se manžela, jestli to dělal sám. Dobře, tak se na to ptal, ale připadalo nám to takové, chtěli jsme s manželem vědět, aby nám to nějak popsal, konečně teda, když to nešlo tam, že to bylo třeba složité psát, únavné, takže si sedneme jako sousedi a kamarádi a řekne nám, co se stalo. Myslím si, že jsme si to zasloužili za tu podporu, co jsme trošku dávali, že nám to vysvětlí. Nedostala jsem z něho absolutně nic. Seděl vedle Kateřiny, instaloval jí něco do notebooku a já jsem si říkala, oni si tady snad přišli pokecat. Kateřina samozřejmě pomáhá, je to člověk, který mu fakt chtěl pomoci, takže klobouk dolů, já jsem si říkala, že si to mohli dělat někde jinde. Snažila jsem se ptát, ale nedostala jsme z něho vůbec nic. Potom v televizi, co nás zaskočilo, hrál kanál – Óčko možná nebo něco a byla tam zrovna nějaká jak jsou ty ženy, tancují tam, tak jsem říkala, přepneme to, to se nehodí a Petr řekl „ne, nechte to, to je hezké“. Takže tam byl zase takový další vpich pro mě, že jak jako, jak tohle může vůbec takhle říkat. Kdyby třeba mlčel, možná by udělal líp, ale nevím. Prostě nás to s manželem zaskočilo. Chování obžalovaného bylo opravdu po návratu pro mě jako pro ženu nepochopitelné a vůbec, myslím si, že jsme skoro stejně staří a že přijde, neobleče se do černého nebo si alespoň nedá pásku, když už to možná není moderní, ale taková neúcta k zemřelým navíc manželce a dceři. Mně už by sama maminka řekla, neblázni, kdybych teda zapomněla v tom šoku, že se má chodit v černém, tak si myslím, že by řekla, prosím tě, dej si alespoň pásku.

Z hlediska vnitřního a emocionálního prožívání, jestli jsem toho schopna, zda bylo na něm vidět nějaké emoční hnutí, nějaký intenzivní smutek, truchlení, projevy smutku, že jsem ztratil ty nejbližší zejména tedy, byť už odhlédneme od manželky, u které se pídil po nevěrách, jak jsem popsala, ve vztahu k dceři, k tomu uvádím, že byl takový jakože unavený ten první den, když jsem ho přivítala, byl takový unavený, lesklé oči, bylo vidět, že tam je únava. Jestli to byl smutek, to jsem tak brala, že tak je, ale postupem času, když jsem viděla, jak se vyhazují pytle na chodbu, tak jsem si říkala, že je to nějak brzo, takže takové chladné.

Zda byla nějaká fáze, bod zlomu, kdy jsme se zase případně snažili od něho distancovat nebo jsme ten postoj k němu nějak přehodnotili po návratu z Egypta, uvádím, že to bylo, než se to stalo, myslím, že už potom ne, už potom jsme nějak nebyli v kontaktu. Akorát jsem mu řekla, když jsem věděla, že tam jdou k němu tři osoby, že u něj někdo byl. Informace u něj nevyvolala paniku, strach, jen úvahu, co by tak asi mohli chtít. To mě taky zaskočilo, no ale každý reagujeme jinak, takže jsem to zase přešla. Co mě dokonce vytočilo, to bylo vánoční období nebo Silvestr, strašně tam štěkal jejich pejsek a ten jejich pejsek štěkal opravdu jenom, když tam byl někdo cizí, třeba dokonce i bratr. Neštěkal na dědečka, na babičku, takové blízké, ale když přišel od Moniky bratr Radmil, tak už štěkal. Bylo asi 10 hodin a už se to nedalo zvládat. Tak my zase s manželem, co se děje, pes lítal tam a zpátky, bylo to slyšet a já říkám „on si něco udělal“, byl to strašný pocit, protože nevíte, jestli se fakt z toho nezbláznil, takže zase tam byla taková lítost, okamžitě jsem psala Kateřině Gablerové, ať mu zavolá, že mu tam štěká pes, jestli se mu něco nestalo, jestli si něco neudělal, protože vím, že ten pejsek byl takový, tak mu teda psala a nevím, jestli mu i volala, ale vím, že potom „jo, napsala jsem mu“ a já říkám „představ si, že to ztichlo“, tak jsem pak usoudila, že tam někdo asi je, protože psa by musel jedinec někdo zabít, aby přestal štěkat.

Co se týče Kateřiny Gablerové, zda s ním udržovala taky nějaké kontakty, k tomu uvádím, že Kateřina udržovala od začátku kontakty, ona je taková dobrá duše, že by

pomohla opravdu každému. Bylo to pro ni citová záležitost, byl to soused, měla tu potřebu.

Zda mě zarazila nějaká informace, kterou jsem od paní Kateřiny Gablerové ohledně jejich kontaktů a průběhu jejich kontaktů s obžalovaným zjistila nebo mi byla sdělena, k tomu uvádím, že ano, zarazila. To jsem jí sice nechtěla říkat, ale zarazilo mě, že se s ní Petr bavil o takových intimních záležitostech. Já říkám „jak si s ním takhle můžeš Kači psát“, ona říká „já ho chci přivést na jiné myšlenky“, myslela to opravdu dobře. Já říkám „jo, jo, jo, ale nepřipadá ti to divné, že se takhle už z Egypta baví o tady tomto“, takže to bylo pro mě až odporné.

Jak bych obžalovaného i zemřelou Moniku Kramnou charakterizovala z hlediska jejich duševní rovnováhy nebo naopak lability, případně sebevražedných sklonnů, zda by byli něčeho takového schopni a zda případně by byli schopni i ve vztahu ke své nezletilé dceři Klárce se něčeho takového dopustit, k tomu uvádím, že Monika se zdála úplně normální, podle mě měla dvě tvářičky a v té době, když měla tvář takovou, tak byla nervózní, připadala mi neklidná. Co mě zarazilo, že třeba když přišel Petr, tak byla z něho nervózní, neklidná. Když přišel z práce domů, což normální chlap si otevře dveře, ale Monika už stála poslušně u dveří, myslím si, že ho hodně poslouchala, nevím, já bych tedy ze sedačky nevstala jenom kvůli tomu, že přišel manžel, ona to dělala pokaždé.

Zda by byla schopna si sáhnout na život, k tomu uvádím, že Monika měla život ráda, ráda ukazovala i svoje tělo, svůj život i svou domácnost, všechno. Myslím si, že kdyby si třeba chtěla v Egyptě něco udělat, proč by to tam dělala, nevím, ale teď se musím zastavit, vzpomněla jsem si, že když jsem si s Petrem psala, tak jsem se ho na to ptala, proč by si brala život, samozřejmě všechno je možné, zrovna v Egyptě, tak složitě a on mi na to odpověděl, protože tady by nebyla tak slavná a ona strašně toužila být ve všech časopisech, byl to její nějaký sen, pak jsem řekla „aha, tak teď se jí to splnilo“. K dotazu, zda tady, znamená v Česku by nebyla tak slavná, uvádím, že ano. Tuto úvahu mi sdělil pan obžalovaný.

Co se týče osobnosti obžalovaného, jeho poctivosti při jednání, jeho vztahu k majetku, penězům, vypočítavosti či nevypočítavosti, zda bych ho mohla ještě charakterizovat po této stránce, k tomu uvádím, že ze začátku úplně v pohodě, postupem času jsme zjišťovali různé věci např. jak jsme měli jet spolu na dovolenou, tak i za kufr by si nechal zaplatit, když nám ho teda poveze ve svém vozidle. Kufr jako zavazadlo, když nám vezme, tak by si to nechal zaplatit, ale brali jsme to ve srandě. Potom, jak se člověk nad tím zamyslí, je to zvláštní. Vypočítavý asi byl, teď si nevzpomenu na všechno přesně, myslím, že jsem to vypovídala. Co nás ještě s manželem zarazilo, to jsme seděli na terase, možná to bylo v jednom období, kdy jsem měli jet taky na nějaký víkend a my jsme neměli auto a Petr nám nabídl „dobře, já ti Natane“, to je můj manžel, „auto půjčím, ale když se s tím autem něco stane, tak mi dáš 20.000,- Kč“. Vůbec ho nezajímalo, že nám by se mohlo něco stát, že povežeme naši dcerku, prostě chtěl 20.000,- Kč. Tak manžel říkal, že nejsem blázen, nic si půjčovat nebudu, protože my na to nejsme zvyklí a byla to Felicie, tak ještě manžel říkal jé, ta se prodává dneska třeba za deset.

Podle § 211/3a) tr.ř. se čte výpověď svědkyně Světlany Ciešlarové z přípravného řízení počínaje č.l. 787- poslední odstavec zdola až do č.l. 798.

K tomu svědkyně uvádí:

Nemám, co bych ke čtenému dodala, myslím si, že tam to bylo tak dobře popsáno, že jsem to popsala detailně.

Senát – bez dotazů

K dotazům státního zástupce KSZ svědkyně uvádí:

K dotazu, že jsem uvedla hned na začátku, že jsme chodili společně nebo že jsme byli společně na plese nebo na plesech, zda můžu říct, jestli jsem si všimla toho, jak se chovali, zda došlo k nějakým projevům žárlivosti ze strany jednoho nebo druhého, uvádím, že na plese ani ne, tam se všichni bavili, mě to nějak nezajímalo, myslím si, že na plese nějaké projevy nebyly. Petr seděl, Monika tancovala, kdo s ní šel, samozřejmě z přátel, obžalovaný netancoval, brala jsem to, že se mu nechce, takže Monika si to užívala.

K dotazu, že jsem uvedla „na plese ani ne“, zda někde jinde, uvádím, že žárlivost možná ze strany Moniky. Akorát, co mi říkala Kateřina Gablerová, tak si vzpomínám, že Petr šel za ní něco, nevím jestli pomoci a Monika jako tak trochu vyváděla, co tam dělá tak dlouho, jestli tam spolu něco dělají, ale jinak jsem se nestarala, nevšímala jsem si.

Zda vím, kdy to bylo, k tomu uvádím, že jestli myslíte s Kateřinou, tak to nevím, protože to je stará věc, kdy jsme tam ještě nebydleli.

K dotazu předsedkyně senátu svědkyně uvádí:

Bylo to v době ještě předcházející, než jsme se tam přestěhovali, čili před listopadem 2011.

K dotazu obhájkyne svědkyně uvádí:

K dotazu, že v úvodu své výpovědi jsem řekla, že jsme se s paní Monikou bavily o chlapech, manželích, co tedy paní Monika říkala konkrétně o svém manželovi, uvádím, že neřekla konkrétně nic, že by na něho nadávala, Monika byla typ podle mě už od začátku, co jsme se seznámily, že se nerada svěřuje, nerada hovoří o svém soukromí, ale já jsem z ní vycítila i časem se mi to potvrdilo, že to je tím, že se nechce chválit, ona se nemá s čím pochválit, že třeba Petr je takový nebo takový. Ona si to všechno schovávala.

K dotazu předsedkyně senátu svědkyně uvádí:

Nesvěřila se mi, neřekla mi nic o svém manželovi a o svém soužití s manželem, ona vůbec neříkala nikdy nic.

K dotazům obhájkyně svědkyně uvádí:

Zda jsem byla někdy před paní Monikou tzv. ve stěhu v souvislosti s mým manželstvím, k tomu uvádím, že ano, ale jsem žena, brala jsem to, byli jsme na terase, já jsem měla z Moniky pocit, že flirtuje s mým manželem, tak jsem jí to samozřejmě vytkla, myslím, že to bylo druhý dne, ona se mi vysmála, co blbnu, ale na druhou stranu pak jsem si říkala, že jsem já ta, která asi přehání, protože třeba to byly jenom domněnky, já jsem žárlivá, můj manžel je žárlivý, my to takhle máme.

Obžalovaný dotázán dle § 214 tr.ř. uvádí:

Nejdříve bych se chtěl vyjádřit k osočování nebo nějakému podezření ohledně vody, jak tady bylo zmiňováno, mě to trochu uráží tak samo jako ty krádeže, které se potvrdily, že nebyly. Opravdu tam došlo k nějakému nedorozumění, osobně jsem šel na bytový servis, kde jsem tohleto chtěl řešit a taky jsem to řešil, trval jsem na tom, aby oboje dvoje hodin jak na studenou a teplou vodu paní odeslala na nějakou expertizu, pokud toto můžou odeslat, upozorňovala mě na to, že pokud tam cokoli zjistí, nějaký zásah, ať to jsou plomby nebo magnet, že to všechno poznají, že to budu platit. Já jsem s tím souhlasil, tyto dvoje hodiny mi přišli demontovat odborně, odeslalo se, přišlo mi potvrzení, že manipulace žádná nebyla. Takže k tomu bych se chtěl jenom vyjádřit, aby tady zase nebylo něco, že jsem nějaký.

K tomu svědkyně uvádí:

Tam spíše šlo o to, co řekl „vy mi na to stejně nepřijdete, vy mi to nedokážete“, to tam padlo a na tom si trvám a v podstatě těm dámám se tam jako kdyby vysmál, mám to potvrzené.

Obžalovaný uvádí:

Ke kreditkám, které Monika měla říkat, že jsem jí je měl vzít, tak je pravdou, opravdu, že Monika kreditku měla jednu ne několik a další pravdou je, že ji nikdy neměla aktivovanou, je v šuplíku, je tam snad dodnes. Dá se to taky zjistit.

Chci se zeptat, máte nějaké poznatky o tom, že jsme chtěli kupovat nějaký dům?

Svědkyně uvádí:

Nemám, jenom z doslechu.

Obžalovaný uvádí:

Připadalo vám někdy, že si Monika někdy až příliš vymýšlí?

Svědkyňe uvádí:

Monika si sice vymýšlela, ale ona žila v takové fantazii, takže jsem jí to vůbec nebrala. Každý si nějak vymýšlíme, fantazírujeme.

Obžalovaný uvádí:

Potom, co mi váš manžel zatelefonoval do práce, jak jste tady už popsala, o té údajné nevěře, když jsme se potom teda rozhádali a už jsme se spolu navzájem nebavili a nepřišli jsme k vám ani to odpoledne, kdy jste to teda domlouvala, od té doby my navzájem jsme se potkávali, chodili jsme pro naše děti do družiny, zjišťoval jsem někdy od vás něco v tom smyslu, že bych chtěl k tomu něco vědět, jestli je to pravda nebo to pravda není?

Svědkyňe uvádí:

Nezjišťoval, a to z důvodu nám vysvětlitelného, že Monika byla nucena podle mě přísahat na smrt Klárky a na smrt otce, jak jsem se tedy dozvěděla, což byli její nejbližší a nejmilovanější lidi, na které by opravdu nepřísahala.

Obžalovaný uvádí:

Takže jsem uvěřil Monice, ne nějakým drbům.
Bydlíte vedle nás, máme tenké stěny, slyšela jste nějaké hádky, štěkot psa, slyšela jste někdy před dovolenou, že jsme se nějakým způsobem hádali především mezi Monikou a mnou nějaké hádky?

Svědkyňe uvádí:

Pracuji od rána do večera, takže přicházím pozdě večer, z toho 8 hodin až 9 hodin spím, takže doba, kdy jsem doma a nespím, je strašně krátká, takže v tu dobu jsem samozřejmě nic neslyšela, akorát musím říct, že před dovolenou jsem slyšela hluk a nebyli jste prostě v pohodě, byli jste na sebe jak psi.

Obžalovaný uvádí:

Poslední otázka, jste hodně podezíravá?

Svědkyňe uvádí:

Jsem hodně podezíravá a hodně se mi to vyplácí.

Svědkyňe nežadá svědečné.

Dostavil se svědek

Natan Ciešlar, gen. č.l. 801, totožnost ověřena dle OP, bez poměru, poučen dle §§ 100/1,2, 101/1 tr.ř., a po seznámení s předmětem výsledku **uvádí:**

Poučení jsem porozuměl. Není zde nic, co by mi bránilo ve věci vypovídat jako svědek.

Svědek poté, co byl dotázán na okolnosti podání jeho výpovědi v přípravném řízení, uvádí, že vypovídal dobrovolně, nikým nebyl ovlivňován, jak má vypovídat, vypovídal popravdě tak, jak si věci pamatoval a vybavoval a na výpovědi trvá.

K tomu, kdy jsme se seznámili, jaké byly naše kontakty, jaké bylo manželství obžalovaného, jak se mi jevilo, jestli tam byly nějaké rozepře, problémy, pokud o nich vím, nevěra, zdravotní problémy, sklony případně z hlediska psychické labilitu nějaké sebevražedné sklony, jak bych oba charakterizoval atd., uvádím, že k seznámení došlo skrz moji manželku, bylo to v roce 2011, 2012, nemohu říct přesně, které datum. Poprvé jsem manželku obžalovaného viděl na naší svatbě, přišla nám blahopřát. Svatbu jsem měl 4 roky tomu, 2012, 2011, nejsem takový typ, že si všechno přesně pamatuji. Tak jsem ji tam poprvé viděl, zahlédl, potom nějakým způsobem došlo, že jsme se setkali. Bylo nějaké setkání moji rodiny, rodiny Kramných a tak jsme se nějak spřátelili, začali jsme se spolu setkávat, bavit, měli jsme zájem, že jsme jeli spolu někam na chatu, podnikli nějaký víkend na horách, aby se jako kdyby prohlubovalo nějaké přátelství. To jsme bydleli někde jinde, nebyli jsme sousedé Kramných. Probíhalo to tak, že jsme se setkávali, nějaké narozeniny, šli jsme spolu ven, takové klasické přátelství. Rodina mi připadala celkem v pohodě, bezproblémová, tam nějaké problémy nebyly, protože ani sám nemám rád, když někde nějaké problémy jsou, takže to беру tak, že se spolu bavíme atd. Potom byla možnost koupě bytu, měl jsem možnost právě přes obžalovaného byt koupit, zajistil mi ho, chtěl jsem do toho jít, manželka sice moc nesouhlasila, ale nakonec jsme ho teda koupili a přestěhovali jsme se do bytu vedle obžalovaného, kde žijeme 3 roky, bude to 4 rok. Tam už potom byl právě jeden problém, vzniklo to na popud mé manželky, že tam prostě je nějaký problém, moji manželce se to moc nelíbilo, byl tam trošku takový nějaký jinačí vztah, že to nebylo takové, priorita taková, že už jsme se spolu moc nebavili. Já jsem to zas tak nějak neřešil, říkám „no dobré, jak chceš“ a potom jsem od manželky zjistil, že došlo k nevěře podle jejich informací. Samozřejmě, že své ženě věřím, viděl jsem nějaké fotky z nějakého setkání Moniky Kramné, když měla nějakou sešlost ze školy nebo z práce, nemůžu přesně říct, fotky jsem viděl, hodně se mi to nelíbilo, bylo to dost diskrétní, chtěl jsem to obžalovanému sdělit a obžalovaný s tím nesouhlasil. Sdělil jsem mu to telefonicky, volal jsem mu, že mám něco pro něho. Co jsem mu konkrétně řekl, k tomu uvádím, že „potřebuji se s tebou setkat, Peťo, je to nutné, je to důležité, týká se to tvoji manželky“, možná jsem řekl, že tam je nevěra, ale řekl jsem mu, že se s ním potřebuji nutně setkat. Zda jsem se zmiňoval o tom, s kým by mu měla být nevěrná a zda sám jsem věděl, s kým by mu měla být nevěrná, k tomu uvádím, že nejdříve jsem mu chtěl říct o těch fotkách, fotky jsem mu chtěl ukázat, protože byla ta možnost a potom dodatečně nevěru. Nevěru jsem potom zjistil ještě zpětně od své manželky, že nevěru měla provést s jedním pánem Jánem, kterého jsme taky znali jako společné rodiny. Znali ho obě rodiny, setkali jsme se spolu na chatě, byl to kamarád. Jána mám na mysli

Jána Ryboně. Chtěl jsem mu ukázat fotky a že je tam nevěra. Došlo k tomu, že napsal SMS, že to nemíní nějak projednávat, že bezmezně věří své manželce, že mu řekla, že mu nevěrná není, řekla mu to na smrt své dcery, že tomu tak není. Samozřejmě jsem očekával příchod, protože jsem i nějak naplánoval, kdy by se mohl stavět, akorát jsem ho viděl z okna, že odchází s manželkou a dcerou na procházku, tak jsem pochopil, že asi nemá zájem a že svůj život bere takovým způsobem, jaký žádá on. Od té doby kamarádství bylo úplně ukončeno. Kdy to bylo, k tomu uvádím, že 3 roky bydlíme na bytě, už to bylo na bytě, kdy jsme byli sousedé, bylo to někdy potom, co jsme se tam nastěhovali. Jak jsem vnímal manželství obžalovaného Kramného, k tomu uvádím, že bylo podle mě pohodové, klidné, neviděl jsem nějaké mínusy, že by tam byly nějaké hádky, drželi se spolu za ruce, chodili po venku, zašli si třeba někde sednout, protože jsme je viděli, když jsme šli kolem, seděli tam, bavili se, vyprávěli, i se svým otcem od Moniky Kramné byli pohromadě, vztah jsem bral jako super. Zda i poté, co jsem zjistil, že by mu měla být manželka nevěrná, k tomu uvádím, že ano, k tomu už jsem nemohl nic říct, člověk se tak rozhodl, že to tak bude brát, beru, že je to jeho soukromí, život. Zda jsem s ním hovořil na toto téma kdykoliv potom později, k tomu uvádí, že ne. Zda jsme se s obžalovaným stýkali potom později, k tomu uvádím, že až po návratu z Egypta, do té doby ne.

K dotazům předsedkyně senátu svědek uvádí:

Zda vím nebo nevím případně další poznatky o jejich soužití, o nějakých nedorozuměních nebo nějakých výtkách ať již ze strany Moniky Kramné nebo obžalovaného, k tomu uvádím, že jediné, co vím, tak to je, že Monika Kramná ještě k nám chodívala, ještě když jsme se spolu bavili po nastěhování do doby, co jsme uznali za vhodné, že bychom měli přátelství ukončit, tak byla u nás párkrát na návštěvě, protože si přišla pohovořit s moji manželkou, akorát jednou jsem zaslechl, že manželka mi řekla, že Monika chce jít na internet, že tam potřebuje něco na facebooku pořešit, že doma nemůže. Bylo mi to trochu divné, ale tak jsem říkal „no tak dobré, pořeš si to“.

Zda bych mohl charakterizovat obžalovaného, jak se mi jevil, jak se s ním vycházel, jaké měl zájmy, záliby, jak se projevoval na venek, k tomu uvádím, že obžalovaný byl klidný typ, málo co řešil, spíše takový, když jsme si někde sedli, seděl v klidu, potichu, spíše poslouchal, byl spíše takový naslouchač. Když se samozřejmě muselo něco realizovat, např. že bychom jeli někde na chatu nebo něco takového, tak samozřejmě že k tomu musel něco říct, že ano. Byla nějaká situace, že by pomohl, tak jako pomohl, když jsem se např. s něčím nabídl, že bych třeba potřeboval, stala se situace, že jsme jeli na chatu a jelikož jsme nebyli vlastníci vozidla, tak jsme potřebovali pomoc, tak jako že pomůže, že nám vezme na hory tu bagáž. Zda ta pomoc byla nezištná nebo zda nabídka pomoci byla něčím doprovázena, k tomu uvádím, že každý člověk je jinačí, když to mám říct přímo, tak řekl „poslouchej, jestli to, tak mi dáš za to nějaké“, přímo u bagáže to ne, ale třeba jednou vozidlo, že půjčí škodovku, že bychom nějak jeli, tak řekl, že kdybychom vozidlo nabourali, tak zaplatíme vozidlo v té částce, která za to vozidlo byla, kterou za ni dal a já jsem mu řekl, že bych v životě vozidlo nechtěl, protože nejsem typ, že bych si od někoho půjčoval, když tak si koupím svoje a budu jezdit svým. To bylo vše, co tak vím.

K dotazu, že potom, jak jsem mu telefonoval, jsem s ním blíže v kontaktu nebyl, nic bližšího o jejich soužití nevím, uvádím, že akorát to, co jsem slyšel, protože jsme sousedé přes stěnu osmicentimetrovou. Co jsem slyšel, k tomu uvádím, že doma u nich byl klid.

Za jakých okolností jsem se dozvěděl, co se stalo v Egyptě a zda tam byla mezi námi a obžalovaným nějaká komunikace a potom, jak se vrátil, k tomu uvádím, že ano. Když se to stalo, tak po nějakém čase, když měl možnost volat, tak neřeknu, jestli volal moji manželce nebo ona jemu, nevím, ale došlo ke komunikaci. Samozřejmě že mě to svým způsobem taky zajímalo, potom jsem poslal první SMS já nebo on, těžko říct, ale začali jsme spolu komunikovat pomocí SMS zpráv. Když jsem se ho ptal, co a jak, jestli všechno v pohodě, tak odpověděl, že na tom není zrovna moc dobře, že je na tom celkem špatně. Začal se mě ptát na nevěru své manželky, trochu mě to překvapilo, byl jsem z toho trochu divný, no ale dobré. Tak jsem mu říkal, že jo, říkal jsem mu o těch fotkách, říkal, že fotky viděl atd., že prostě se o tom pobavíme, až se vrátí z Egypta zpátky domů. On byl nějaký čas, kdy se odtamtud dostal, byl pozván k nám na návštěvu, se domluvila moje manželka ještě s kamarádkou. Přišel k nám na návštěvu, říkám dobré, tak o tom trochu pokecáme, nechtěl jsem to zavádět do nějakých situací, že by to bylo moc soukromé, že by to bylo špatné, ale nedostali jsme se k tomu, nevím, jestli o tom nechtěl mluvit. Mě to trochu zajímalo, protože přece jenom je to vážné, co se stalo, to člověka musí trochu zarmoutit, že by si chtěl o tom s někým povyprávět. Bral jsem ho tak, že by si třeba se mnou o tom povyprávěl, nechtěl. Proběhla jenom nějaká návštěva.

Co paní Monika Kramná, jak se mi jevila z hlediska povahy, z hlediska jejího vztahu k nezletilé dceři, případně jestli jsem na ni vnímal zejména v období předcházející dovolené, že by měla nějaké zdravotní problémy, trpěla nějakými depresemi nebo psychickými rozladami apod., k tomu uvádím, že jako žena se mi jevila pro mě extravagantně, ale já beru, že to byla ženská, chtěla se ukázat, oblékat, vypadat, převážně to tak bývá, že žena se chce projevit před svým manželem, že je pro něho atraktivní atd., tak jsem to tak bral. Vůči své dceři dobrý vztah, vím, že se někdy stávalo v odpoledních hodinách, když se spolu učili, že tam proběhly zvýšené hlasy, trochu nějaký pokřik něco na to téma, ale to asi je normální. Nic nenormálního jsem u ní nepozoroval. K dotazu, že by chodila depresivní, rozladěná, smutná, uvádím, že to se stalo, když začala dělat na LDN v Karviné, v domově důchodců, tak vím, že jsme spolu, to bylo ještě v době, kdy jsme se kamarádili, seděli jednou venku, měla hodně divnou náladu. Říkám „co ti je“, říká, že ji strašně bolí záda, že na to začala brát tabletky, nějaký Aulin na uklidnění. Jelikož s tím mám též trochu problémy, tak jsme se o tom trochu bavili, jestli to pomůže atd., byla depresivní, ale že by deprese byla z nějakého jiného důvodu, než z důvodu páteře, tak si myslím, že ne. Říkala, že pomáhají pacientům, váhová kategorie pacientů je někdy dost velká. Určitě v delším časovém odstupu, než byla dovolená v Egyptě. Potom jsem už takové stavy, poznatky, že by užívala léky, že by měla sklony k nějakým sebevražedným úmyslům, to ne, vůbec. K dotazu, že by si chtěla sáhnout na život, případně život své dcery, uvádím, že ráno jsem vstal, vycházel jsem ven třeba vynést odpadky a ona vycházela, zrovna šla do práce, tak samozřejmě člověk nebude ráno vysmátý, jak půjde do práce, takže člověk vypadal jinak, ale že by přímo nějaká deprese nebo tak, to ne.

K dotazu, že jsem se zmínil o návštěvě pana obžalovaného, že jsem si chtěl popovídat nebo jsem očekával, že si třeba bude chtít s námi popovídat trošku o tom, co se stalo, že k tomu nedošlo, zda jsem věnoval pozornost chování obžalovaného po návratu z Egypta a případně zda jsem měl i nějaké poznatky o jeho chování tam nebo o kontaktech s jinými osobami, které měl po návratu a zda se můžu vyjádřit, zda jsem na něm pozoroval nějaké známky truchlení, smutku, známky toho, že by byl hluboce dotčen tím, co se stalo, resp. zda bych já jako muž a jako otec a manžel očekával jiné chování, než které jsem sledoval u obžalovaného, jestli jeho chování korespondovalo tomu, že měl prožít takovéto hluboké trauma, zejména po tom, abstrahujeme-li, že už pátral po nevěře manželky, že ztratil ještě i svoji dceru, uvádím, že ještě z Egypta psal, že to je špatné. Realita proběhla, když se vrátil z Egypta, když měl přijít k nám na návštěvu, přišel, byl hodně nad věcí. Já bych to bral určitě hůř.

Zda jsem věděl o jeho aférkách s ženami nebo zda jsem měl nějaké poznatky, k tomu uvádím, že přes manželku. Přímou, že bych někoho viděl nebo někoho chodil domů, nevím, chodím do práce, jsem zaměstnaný, nezajímá jsem se o tuto stránku, jenom co manželka.

O jeho vztazích s rodinou, dědickém řízení, případně zda mám nějaké poznatky, že by v době, než odjžděli do Egypta, tam padaly nějaké úvahy o rozvodu, to nevím, nebyli jsme spolu v kontaktu.

Podle § 211/3a) tr.ř. se čte výpověď svědka Natana Cieślara z přípravného řízení z č.l. 803-807.

K tomu svědek uvádí:

Ke čtené výpovědi svědek uvádí, je pravdou že, obžalovanému jsem při telefonátu o nevěře Moniky nic neříkal, byť jsem chtěl, ale nesetkali jsme se, zmínil jsem se mu pouze o fotkách se striptérem.

Zda chci ještě nad rámec toho, co jsem dneska tady uvedl, zejména, co jsem vypověděl v přípravném řízení, tady dodat nebo něco změnit na výpovědi nebo dovysvětlit nebo si na tom trvám, k tomu uvádím, že bych chtěl říct jednu věc, a to se vrátím zpátky z facebooku, znovu jsem si to připomněl, když nás navštěvovala Monika Kramná, tak při konverzaci už mi to začínalo vadit, že tak, jak jsem to tam vylíčil v policejní zprávě v prvotní výpovědi, že se nám začíná jako kdyby hodně plést do života, že třeba řekla, pojedte s námi na víkend, říkám „nemůžu, chodím do práce o víkendu“ nebo něco takového a potom tak to zase „a pojdte ve středu s námi ven“ nebo něco takového. Celkem mi to dost vadilo, tam už jsem potom začal být trošku i na manželku, že „měla bys to trošku více pořešit s ní“ nebo něco takového. Potom zrovna, jak už jsme vedli nějakou škálu rozhovorů, tak tam potom došlo k tomu, že jsem se dozvěděl trošku více ohledně toho facebooku, že vlastně má jako kdyby facebook zakázaný, že má potom udělanou nějakou adresu a vím, že mi jednou sebrala a pustila mi facebook, ať se podívám. Ona tam měla opravdu nějaké fotky ve spodním prádle. Facebook mi pustila manželka nějakým způsobem, sama byla překvapená. Viděl jsem tam fotky ve spodním prádle a byly tam popsány recenze, bylo to napsáno arabským písmem, právě proto říkám mankote, s kým se ten člověk

baví, jestli mu dokáže nějak odpovídat, protože asi arabsky neuměla, ale byl jsem překvapený, říkám „ona se snad zná s nějakými araby“ nebo něco takového a právě už mi to začínalo vadit – sociální sítě, že se u nás v domácnosti probírají, narušovalo to naše soukromí. Potom tam byl problém ohledně toho, jak byl obžalovaný u nás tehdy na návštěvě, měl tam tablet nebo mobil, něco většího, tak návštěva probíhala tím, že on sem tam něco řekl, přikývnul, ale věnoval se více méně tomu. Já jsem řekl, že asi o tom nechtěl mluvit. Souhlasím s výpovědí z přípravného řízení.

Senát – bez dotazů

K dotazům státního zástupce KSZ svědek uvádí:

Zda jsem registroval mezi manžely Kramnými jeden, dva, tři měsíce před jejich odjezdem na dovolenou na konci července roku 2013 nějaké neshody, napětí, hádky, něco podobného, k tomu uvádím, že ne, akorát těsně před dovolenou, než jeli, tak šli nakupovat nějaké, nevím, jestli spolu nebo samostatně, kufr, viděl jsem je, bral jsem to jako před dovolenkový shon, že musíme tamto, tamto, tamto. Jinak napětí jsem neviděl.

K mému telefonátu, který jsem měl s panem obžalovaným, že jsem ho chtěl informovat o nějakém problému, který se týká jejich manželství s Monikou, já jsem uvedl, že on po našem telefonátu reagoval způsobem, že to nebude dále řešit, že své ženě bezmezně důvěřuje, na co tak reagoval, na jakou moji informaci, uvádím, že mi napsal nebo zavolal, teď neřeknu přesně, myslím si, že mi poslal SMS a manželka, že mu slíbila na smrt svoji dcery, nevím ještě snad na co, že se nic takového nestalo, že nic takového neproběhlo. On na to říkal, že jí bezmezně věří, že rodina je pro něj důležitá.

Předsedkyně senátu uvádí:

Pane svědku, otázka byla položena poněkud jinak, na co tak reagoval, jaká byla informace z vaší strany?

Svědek uvádí:

Ta informace byla, že mám prostě pro něho nějaké důkazy, že prostě si s ním chci pohovořit, říct mu, že mu je žena nevěrná nebo že někde v noci byla, že se flákala, že tam něco proběhlo, ať to vidí, ať ví, že se něco děje, tak jsem nějak reagoval.

K dotazům obhájkyne svědek uvádí:

Zda jsem někdy viděl pana obžalovaného při nějaké práci v bytě nebo ve společných prostorách nebo v garáži nebo kolem domu, k tomu uvádím, že když kladl na stěnu nějaký obklad v obýváku, tak jsem se chtěl na to asi podívat nebo mi to řekl, tak jsem ho navštívil, podíval jsem se na to, říkám, že to bylo pěkné.

Když kladl obklad, byly součástí i nějaké elektrikářské práce, zda jsem viděl něco takového, k tomu uvádím, že si myslím, že ne.

Zda jsem ho viděl ve společných prostorách, že by vyměňoval zásuvky nebo něco takového, k tomu uvádím, že ne.

Zda můžu vysvětlit jednu větu z toho, jak byla tady čtena moje výpověď, co jsem myslel tím, když jsem řekl o manželce „je to taková FBI“, co jsem myslel konkrétně, k tomu uvádím, že všechno ji zajímalo, všechno řešila, zjišťovala to, vedla konverzaci s mojí manželkou.

K dotazu, že to jsem řekl o své manželce, uvádím, že moje manželka všechno zjišťuje, na úkor toho jsme se i seznámili.

Obžalovaný dotázán dle § 214 tr.ř.:

K výpovědi svědka nemám nic.

Svěddek žádá svědečné.

Svěddek uvádí: Žádám ušlou mzdu za 7 a půl hodiny. Bohužel nemám dnes řádně vyčíslený průměrný hodinový výdělek. Svědek poučen, že je povinen řádně uplatnit nárok na svědečné nejpozději ve lhůtě do 3 dnů.

Ve 12:25 hod. se hlavní líčení přerušuje do 13:00 hod.

Ve 13:05 hod. pokračováno v hlavním líčení v nezměněném složení senátu za účasti: státní zástupce KSZ, obhájkyň, obžalovaný – pouta sňata, poškození Karel Rychlý, Irena Rychlá.

Dostavil se svědek

Daniel B u d a, gen. č.l. 736, totožnost ověřena dle OP, bez poměru, poučen dle §§ 100/1,2, 101/1 tr.ř., a po seznámení s předmětem výslechu **uvádí:**

Poučení jsem porozuměl. Není zde nic, co by mi bránilo vypovídat.

V přípravném řízení, když jsem byl vyslýchán v březnu 2014, vypovídal jsem pravdivě, nikým jsem ovlivňován nebyl.

Petra Kramného jsem poznal někdy na jaře 2008, kdy nastoupil do automobilky v Nošovicích. Ze začátku jsme se nějak moc nestýkali, byly problémy s výrobou, začínalo to tak, že každý měl své práce dost, když jsem něco potřeboval třeba změnit na linkách nebo něco posunout, udělat, tak jsem zašel za svým nadřízeným, který mě poslal za Petrou, že se mám s ním domluvit a tak jsem se vlastně s Petrem seznámil, kdy mi dělal nějaké úpravy na linkách. Známe se od roku 2008. V průběhu výroby jsem využíval schopnosti Petra na svých linkách, kdy jsem potřeboval posunout nebo něco připravit. Zda byl pan obžalovaný údržbář, jakou měl profesi, k tomu uvádím, že operátor. Nebyl ve výrobě, takže dělal takové práce, které byly potřeba připevnit, někde něco vyměnit. Zda prováděl i svářecké práce, opravy nějakého zařízení, k tomu uvádím, že ano, myslím, že párkrát svářel. Zda svařoval elektrickým obloukem, nevím, jestli to je obloukem. Jak se náš vztah vyvíjel, k tomu uvádím, že postupem času jsem za ním chodil do jeho kamrlíku, kde měl svoje působiště, tak tam jsme se o pauzách scházeli, takže jsme byli ve větším kontaktu, než dřív, více jsme se sblížili jako kolegové. Petr mi vyhovoval, byl kamarádský, přátelský, s nikým problémy neměl, já jsem s ním vycházel dobře. Když jsme tak spolu vycházeli, zda jsme probírali i své rodiny, případně nějaké manželské peripetie, problémy či naopak, zda jsme hovořili, jak jsme spokojeni v manželství apod., k tomu uvádím, ano, rodiny jsme taky probírali. Petr měl dceru stejně starou, jak mám já dceru, takže jsme probírali první rok ve škole, vysvědčení, jak Klárka dostala aktovku a chodila po bytě, nemohla se dočkat do školy, takže jsme probírali různé. Zda jsme probírali život, případně i tu intimní stránku manželského života, k tomu uvádím, že intimní ani tak ne, Petr se nikdy nezmínil nebo nešlo poznat, že by měl se svou manželkou nějaké problémy. Byl jsem přítomen několikrát, kdy buď Petr volal své manželce nebo manželka volala mu, nikdy jsem nepoznamenal, že by tam byl nějaký konflikt nebo zvýšení hlasu, všechno bylo pěkné. Nepozoroval jsem žádné problémy v jeho manželství. Zda to tak bylo po celou dobu, k tomu uvádím, ano, po celou dobu.

K dotazům předsedkyně senátu svědek uvádí:

Jaký to byl typ člověka, zda to byl člověk, který si rád postěžoval a svěřil se nebo to byl spíše člověk, který v sobě, když měl nějaké problémy, starosti nebo něco mu v hlavě viselo, raději to tutlal v sobě nebo se z toho raději vypovídal, k tomu uvádím, že si myslím, že by se svěřil.

K tomu, co bylo dál, uvádím, že v lednu nebo v únoru 2013 jsme probírali dovolené, kdo, kdy, kam pojedete. Petr řekl, že mají dvě destinace, kde by chtěli jet, první byla Turecko a druhá Egypt, jenže z finančních důvodů si Turecko nemohli dovolit, protože to bylo o pár tisíc dražší, tak vybrali levnější destinaci, a to byl Egypt. Já jsem skončil v Hyundai v červnu 2013, takže od té doby jsem se s Petrem už neviděl. Posledně, kdy jsem Petra viděl, bylo v červnu.

Zda projednával možnost rekreace nebo trávení dovolené v Egyptě i s nějakým jiným spolupracovníkem, který pracoval v Hyundai a kdo do okruhu jeho blízkých kolegů v zaměstnání ještě spadal, k tomu uvádím, že jsme se u Petra v kamrlíku scházeli tři,

čtyři lidi a vím, že tam měl jet s ním jeden kolega z práce. Kteří lidi to byli, uvádím, že to byl Petr Kančí, Vladislav Müller, já samotný Petr. Zda mi říká něco jméno Škorpík, k tomu uvádím, že ano, ale ten tam dělal hned ze začátku a on byl propuštěn někdy v roce 2009, od té doby jsem s ním v kontaktu nebyl.

Zda plánoval, že by jel do Egypta s někým jiným, k tomu uvádím, že ano, měl tam jet s kolegou z práce, jenže ten na poslední chvíli, protože tam byly nějaké nepokoje, tak to odvolal. Kdo to byl, k tomu uvádím, že myslím, že Vladislav Müller, jel o něco dříve do Egypta.

Zda obžalovaný zvažoval i jinou destinaci kromě Egypta a Turecka, o kterých jsem se zmínil, k tomu uvádím, že ano, chtěli jet na Slovensko kvůli nepokojům, ale Monika trvala na tom, že chce jet k moři do Egypta, že už to mají zaplacené, že nic měnit nebude. Jet do Egypta bylo přáním zejména Moniky.

K tomu, že pak jsme se už pracovně nestýkali, že jsem tam přestal pracovat, zda jsme se stýkali jako kolegové nebo jako přátelé, uvádím, že po práci, že bychom si zašli na pivo, to ne, vím, že Petr nepije, ale párkrát, myslím, že třikrát, čtyřikrát byl u mě pod barákem před vchodem, nikdy jsme nebyli společně na návštěvě buď já u nich nebo oni u nás, vždycky to probíhalo, že Petr si přijel. Já jsem měl možnost levnějších sýrů, tak Petr si jezdil pro sýry ke mně pod vchod. Párkrát přijel i s celou rodinou.

Zda jsme se takto stýkali ještě i potom, jak jsem přestal pracovat v Hyundai a než odjel na dovolenou do Egypta, k tomu uvádím, že už si to nepamatuji, ale myslím, že v červenci jsme spolu nebyli. Obžalovaný se mi nesvěřil, že by měl nějaké problémy v manželství, myslím si, že kdyby měl nějaké problémy, znal jsem ho na to dlouho, že bych to z něho vycítil, že ho něco trápí. Nevycítil jsem nic.

Jak jsem získal poprvé informace o tom, co se mělo stát v Egyptě a od koho, k tomu uvádím, že jsem v té době byl taky na dovolené ve Švýcarsku a dozvěděl jsem se to těsně před odjezdem, než naše dovolená končila, dozvěděl jsem se to od jednoho Slováka, protože věděl, že jsem někde z Ostravska, tak říkal, že se stalo nějaké neštěstí v Egyptě, že tam umřela maminka s dítětem a že manžel je v kritickém stavu v nemocnici. To mě vůbec nenapadlo, že by se mohlo jednat o Petra Kramného až po přejetí českých hranic na Rozvadově, tak tam jsme slyšeli tuto informaci znovu, že se jedná o rodinu z Karviné, ještě v tu dobu mi pořád nedocházelo, že by to mohla být rodina Kramných a dozvěděl jsem se to asi po třech dnech, kdy jsem viděl ve zprávách na zpravodajském kanálu ten případ, co se stalo a viděl jsem tam Moniku a malou Klárku, i když měly zakryté oči, tak jsem je poznal, protože jsem Moniku i Klárku znal z obrázků, které měl Petr vystavené v práci.

Jak jsem reagoval na to zjištění, k tomu uvádím, že jsem hned volal manželce, jí jsem sdělil, že se jedná o Petra Kramného a napsal jsem Petrovi pouze SMS, kdy jsem mu vyjádřil upřímnou soustrast a že je hrozné, co se stalo a kdyby potřeboval s čímkoli pomoci, tak že bych mu rád pomohl.

Zda byla na to nějaká odezva, k tomu uvádím, že si myslím, že mi Petr odepsal, že je v pořádku a teď si přesně nevzpomínám na SMS, jak reagoval, ale odepsal mi.

Zda se rozvinula naše vzájemná komunikace v následné době, k tomu uvádím, že jsem potom Petra kontaktoval znovu SMS asi po týdnu nebo po dvou týdnech, kdyby něco potřeboval pomoci, poradit nebo vyřídit jak finančně, tak jsem mu ochoten pomoci. Věděl jsem, protože už se v médiích psalo, že Petr používá telefon, tak jsem nechtěl, ať se navyšuje jeho dluh na telefonu, tak jsem ho požádal, jestli nemá email nebo Skype, že bychom mohli komunikovat přes Skype nebo přes email.

Zda se tak stalo, k tomu uvádím, že ano, vzápětí mi poslal SMS, že pokud budu mít čas, tak se můžu ozvat na Skype.

Zda jsme přes Skype komunikovali, k tomu uvádím, že ano, komunikovali jsme ze začátku, první den to bylo zhruba 10, 15 minut, další den a každým dnem se to zvyšovalo, pak to přerostlo do několik hodin denně, nebylo to najednou, ale bylo to rozkouskované po celém dni. Když jsem měl zrovna chvíli čas, tak jsem Petrovi zavolał.

Zda jsem nechodil do zaměstnání, k tomu uvádím, že v té době jsem byl nezaměstnaný, jak jsem uváděl, že jsem skončil v šestém měsíci v Hyundai, od té doby jsem byl nezaměstnaný.

Zda můžu soudu popsat, co bylo obsahem komunikace, jestli jsem se já Petra něco ptal nebo jakým způsobem se mnou hovořil obžalovaný, jak se mi přes Skype při hlasovém kontaktu jevil, co bylo předmětem našich hovorů, jak mi popisoval okolnosti úmrtí své manželky a dcery, jestli já sám jsem se zajímal, co se tam stalo, případně jestli mi něco nesedělo v jeho sdělení, k tomu uvádím, že ano, zajímal jsem se sám já osobně, kdy jsem se Petra, nevím, jestli to bylo hned poprvé nebo při druhém hovoru, ptal, co se vlastně stalo a řekl jsem mu, že jestli o tom nechce mluvit, tak nemusí, ale Petr začal mluvit. Po několika málo větách šlo slyšet, že Petr pláče, tak jsem mu řekl, že jestli nechce o tom hovořit, že nemusí. Petr se na chvíli odmlčel, šlo vidět, že smrká, nechtěl o tom mluvit, nakonec mi ten celý příběh nebo alespoň část z toho povyprávěl.

K tomu, co mi povyprávěl, uvádím, že mi říkal, co se stalo, že ten den, kdy snědli nějaké to jídlo, další den jim bylo špatně, tak rozhodli, že ten den k vodě nepůjdou a že zůstanou na pokoji. Monika ráno zatáhla závěsy a celý den pobývali na pokoji, kdy se střídali na toaletě a bylo jim špatně. Petr chodil pro vodu, protože jim na pokoji došla a vyndával z lednice studenou vodu a dával tam hned tu, kterou přinesl. Několikrát z pokoje odešel pro vodu. Zda jsem to schopen blíže určit, kolikrát, k tomu uvádím, že si nevzpomínám. Jak se vrátil, lehnul si ke Klárce, chtěl po Klárce, ať se posune, že má málo místa a jak na ni sáhl, byla studená. Omluvte mě (*svědek pláče*). Říkal, že jak na ni sáhl, že je studená, že se jí snažil oživovat, že jí dával umělé dýchání a masáž srdce, že volal na Moniku, Monika nereagovala, tak řval Moniko, Moniko, něco se stalo a jak obrátil Moniku, tak taky byla mrtvá. Petr říkal, že nevěděl, co má dělat, tak vletěl na chodbu a řval na chodbu a doklepal se na souseda, nevím, jestli to bylo naproti nebo vedle.

Kdy to měl zjistit, kolik bylo hodin, jaká byla denní doba, k tomu uvádím, že po třetí hodině ráno.

Zda se mi zmiňoval, kdy naposledy případně pozoroval nějaké známky života na manželce a dceři, že by na něho promluvily nebo že by se nějak otočily na posteli nebo že by se napily, k tomu uvádím, že určitou hodinu vám neřeknu, nevím. Zda jsme o tom hovořili, k tomu uvádím, že když přinesl vodu, tak ještě vodu požívaly. Jestli obě, to nevím.

Co mi řekl dál, k tomu uvádím, že to nebylo hned napoprvé, příběh jsem si poslechl několikrát v průběhu doby, co byl Petr v Egyptě, takže jsme se snažili přijít, co se mohlo stát.

Zda se měnil popis příběhu, k tomu uvádím, že vždycky to sedělo, vždycky to bylo stejné.

Zda popisoval blíže potíže, kdy se jim poprvé objevily, jakého byly charakteru u něj, u dcery, u manželky, jak se vyvíjely zdravotní potíže, jestli u někoho se zesilovaly, u někoho zeslabovaly, jestli se mi zmiňoval i o tom, k tomu uvádím, že to si nevzpomínám. Jestli se zmiňoval, jestli se nějak léčili, jestli vyhledali lékaře, k tomu uvádím, že vím od Petra, že měli nějaké tabletky, které jim předal Petr Müller, protože mu zbyly z dřívější dovolené, když tam byl o měsíc dříve, takže použili tyto léky. Říkal mi Petr taky, že když posledně byly v Egyptě, tak měli ty samé problémy – průjemy, zvracení, takže jim vždycky ty léky pomohly.

K té části otázky, jak intenzivní byly problémy, uvádím, že si nepamatuji.

K dotazu, že vyběhl, klepal na vedlejší pokoj, potom říkal, že ho odvezli do nemocnice, protože měli podezření na otravu a pumpovali mu žaludek. Nevím, jestli tam byl jeden den nebo dva dny, pak ho dali na jiný pokoj a divil se, že když si přišel pro věci na pokoj, že tam zůstaly věci po Klárce a po Monice tak, jak odešel.

Zda ty věci, které měly na sobě, k tomu uvádím, že nevím, jestli na sobě, ale tak, jak odešel. Nespecifikoval to, jestli to byly věci, co měly oblečené na sobě nebo věci, které tam měly sebou dovezené.

Zda mi říkal ještě něco, zda po mně případně chtěl, abych pro něj něco udělal nebo zjistil nebo zda se zajímal o nějakou problematiku, jak si vysvětloval příčiny úmrtí manželky a dcery, k tomu uvádím, že pořád nevěděl, co se stalo. Na začátku pobytu měli mít nějaké problémy s ubytováním, než se ubytovali, tak to trvalo pár hodin, bylo to až na potřetí, takže v třetím pokoji se ubytovali. V prvním pokoji se jim nelíbilo to, v druhém zase to, tak se ubytovali po několika hodinách. Potom jim našel v pokoji trezor, takže mi říkal, že se snažil, aby ho přišel někdo opravit, dávali jsme veškeré maličkosti do kupy a snažili jsme se oba dva přijít na to, co vlastně se mohlo stát. Zda na něco přišel, komu to dával za vinu, co se stalo, jak si vysvětloval smrt svých blízkých, k tomu uvádím, že nevím, nevzpomínám si.

Zda mě žádal, abych pro něho něco zařídil, abych pro něho něco udělal, k tomu uvádím, že nevím, jestli mě žádal zrovna Petr, ale jednou mi řekl, že ho prozváním na Moničin telefon nějaké číslo, bylo to několikrát po sobě, tak mě požádal, jestli bych nemohl na toto číslo zavolat. To jsem pro něho udělal, zavola jsem tam, kdy jsem se představil svým jménem, řekl jsem, že před chvílí někdo volal na mé číslo, že bych chtěl zjistit, kdo to byl. Řekli mi, že se jedná o penzion a že se jedná o recepci.

Tak jsem říkal, že to musel být někdo z recepce, kdy mi tam nějaký muž řekl, že nikdo z tohoto čísla nevolal, že není možné, aby nějaký ubytovaný volal. Byl to někde penzion ve Středních Čechách. Mně to nedalo, tak jsem volal podruhé a zeptal jsem se, jestli tam nebyla rezervace na jméno Monika Kramná, čímž mi sdělili po nějaké chvíli, když se dívali, tak mi řekli, že žádná rezervace na Moniku Kramnou není. To byl ten jeden případ.

Zda jsem se snažil ještě něco jiného zařídit pro obžalovaného, si již nevzpomínám. K dotazu, že třeba nějaké tričko - doprava do České republiky a jaké úvahy se ohledně toho vedly, uvádím, že Petr Kramný mi řekl, že ho kontaktoval manažer z cestovní kanceláře Blue style, kdy se Petra zeptal, jestli by jim nedal příští týden, že přijedou z Čech novináři, jestli by nedal rozhovor. Petr, nevím, co na to přesně odpověděl, ale při této konverzaci, kdy mi to Petr sdělil, tak jsme, nevím, jestli já nebo Petr, já jsem kontaktoval média v Ostravě, byla to zrovna MF DNES, kde jsem se ptal, jestli nějaký reportér jede do Egypta za Petrem Kramným na reportáž. Tam mi bylo sděleno, že ne, tak jsem volal do Prahy do médií, kde mi taky bylo sděleno, že neví o ničem, že by reportér jel za Petrem Kramným. Chtěl jsem Petrovi něco poslat, v té době už bylo v Egyptě chladno, tak Petr chtěl nějaké věci, nějaké teplejší kalhoty a bundu. Po chvíli se mi z Prahy ozvali z novin z MF Dnes, kdy mě kontaktovali, že zjistili jméno reportéra, který do Egypta jede, takže jsem se zeptal, jestli by mi mohli dát jméno nebo mě mohla ta osoba kontaktovat. V zápětí mě kontaktovala reportérka, která měla jet do Egypta a já jsem se ji zeptal, jestli by pro Petra nemohla vzít nějaký balíček. Bylo to od Petrové sestry Lenky Kramné, která mi přivezla nějaké věci pro Petra + já jsem mu posílal nějaké věci. Petr Kramný chtěl poslat zpět do ČR mikinu potřísněnou obsahem žaludku, jak mu jej vypumpovali v nemocnici. Reportérka odmítla, že má strach a balíček odmítla vzít.

Zda se dostalo to tričko nebo mikina, co jsem říkal, do České republiky, k tomu uvádím, že ano, dostalo. Jak jsme s tím naložili, k tomu uvádím, že se to dostalo přes české turisty, kteří byli od Nového Jičína, takže ti to pro Petra udělali, že balíček přivezli, předali, nevím, jestli oni osobně, ale dostalo se to na kriminální policii.

Co bylo motivem toho, že jsme to tričko tady dopravili, k tomu uvádím, že Petr chtěl zjistit, jestli tam náhodou nezjistí, jestli tam není bůh ví co, jestli se to nedá použít.

Jak se dál odvíjela komunikace s námi, jak líčil obžalovaný pobyt v Egyptě, zda vím něco o tom, že měl zákaz vycestování z území Egypta, případně že by jej nechtěl respektovat, k tomu uvádím, že ano, vím o tom. Petr dostal dvouměsíční zákaz vycestovat z Egypta, snášel to strašně, protože nikdo se o něho nestaral, Česká republika, ministerstvo zahraničí, nikdo mu nedával žádné informace ani konzulka v Egyptě, prokuratura v Egyptě pořád slibovala, že to budou řešit, že budou řešit jeho odjezd z Egypta a takové věci, nikdo nic neviděl, takže prožíval to špatně.

Zda jsem případně u něho pozoroval nějaké sklony, že by si chtěl sáhnout na život, k tomu uvádím, že jsem mu psal SMS, že doufám, že nebude blbnout a že si neublíží. Jak reagoval Petr, už nevím.

Co se týče možného vzdálení se z území Egypta, zda jsem s ním o tom vedl řeč, k tomu uvádím, že ano, řeč tam byla. Ze začátku byla řeč, vlastně Standa Škorpík byl takový iniciátor, sehnal mapy a poslal to Petrovi, což jsme řekli, že to nepřipadá

v úvahu. Nedokázal jsem si představit, že by Petr byl schopný někde se po moři dostat z Egypta. Nepřipadalo to v úvahu. Každopádně Petr se chtěl dostat z Egypta, ale nepřipadalo to v úvahu přes moře, hory. Petr měl zákaz vycestovat, takže jsme si mysleli, že zákazy jsou všude jak přes moře, tak na letišti.

Zda měl nějakou jinou variantu, jak by se mohl vzdálit z území Egypta, k tomu uvádím, že ano, napadlo nás, že bychom mu tam mohli přivést pas a že by odcestoval na cizí pas a bylo to až po dvou a půl měsíčním pobytu v Egyptě. Petr tam podepsal nějaký dokument, kterému vůbec nerozuměl a tam se zavázal, že bude k dispozici i přes tříměsíční dobu, takže chápu ho, že chtěl vycestovat nelegálním způsobem.

Zda došlo k nějakým přípravám k tomuto kroku, k tomu uvádím, že to bylo jen ve fázi připravování. Kdybych to popsal, jak jsme to připravovali, k tomu uvádím, že jsem měl pas od Petra Kančiho, který jsem měl přivést Petrovi do Egypta. Ten jsem mu měl dovést, ale bylo to pouze ve formě plánování, nevím, jestli bych to dokázal udělat, protože mám taky rodinu a představil jsem si, že by něco nemuselo vyjít, pouze jsme o tom mluvili.

Zda bylo stanoveno nějaké konkrétní datum, kdy jsem tam měl odletět, k tomu uvádím, že ne.

Svědkoví se předestírá výpověď z přípravného řízení z č.l. 743 - první odstavec shora, zejména tato pasáž: „toto se nakonec nerealizovalo, já jsem tam měl odletět v sobotu, ale ve čtvrtek předtím už Petra pustili a přicestoval do ČR“, kdy to bylo 31.10.2013.

K tomu svědek uvádí:

Měl jsem tam letět v sobotu, ale letenka nebyla, takže to nebylo uskutečnitelné.

K dotazu, že o tom tady nemluvíme, že nebyla letenka, říkám „měl jsem tam letět v sobotu, ale ve čtvrtek se vrátil“, uvádím, že ano, jestli jsem to tak řekl, tak to tak bylo.

Po návratu do ČR, kdy jsem se s Petrem poprvé viděl, k tomu uvádím, že Petr mě kontaktoval přes Skype, jelikož jsme spolu hovořili každý den, tak mi řekl 30.10., že mu byl zákaz odcestovat zrušen, že může odcestovat, že konzulka mu zajistila let následující den, takže jsem mu nabídnul, že bych pro něho mohl, tak jsem pro něho jel do Prahy. Petr mi říkal, že by měl odlétat z Egypta okolo 6 hodiny ráno, že v 9 hodin by měl být v Praze. Tak jsem kolem páté hodiny ráno vyjel směr do Prahy na letiště. Petr mi volal v 9:15 hod., že už je v Praze na letišti, jestli už jsem taky v Praze, tak jsem mu řekl, že trčím někde v zácpě, že během půl hodinky, tři čtvrtě hodinky bych tam měl dorazit. Jakmile jsem dorazil před letiště, tak jsem stál kousek opodál před terminálem příletu a zavolal jsem Petrovi. Petr zvedl telefon a řekl, že momentálně nemůže, že byl zadržen cizineckou policií a že ho kontrolují. Vzápětí mi volala mluvčí cizinecké policie, kde stojím, tak jsem jí řekl, že stojím před letištěm, řekla mi, že to není dobré kvůli médiím, že je tam spousta novinářů a navedli mě za letiště na služebnu, kde jsem byl v garáži, kde jsem čekal na Petra, než ho přivezou. Zhruba ve čtvrt na dvě přivezli Petra, přivítali jsme se a odjeli směr Karviná. Odvezl

jsem ho k rodičům, domů jsem ho nevezl, šlo vidět, že čím víc jsme se blížili ke Karviné, tak jsem na něm poznal, že se v něm něco děje. Přijeli jsme zhruba mezi pátou, tři čtvrtě na šest večerní. Zda vystoupil a šel k rodičům, k tomu uvádím, že jsem ho odvezl přímo před zadní vchod, takže předtím, než jsme tam byli, tak volal otci, jestli by mu nemohl přijít otevřít, protože neměl klíče.

Zda jsem si jist tím, že doma toho dne v mé přítomnosti nebyl, k tomu uvádím, že nebyl.

Jak dlouho jsem s ním ještě setrval toho dne, jak jsem ho přivezl z Prahy, k tomu uvádím, že když Petr vystoupil z auta, tak jsem odjel, ten den jsem s ním už nebyl.

Kdy jsem se s ním pak setkal v následné době, k tomu uvádím, že jsme si volali a párkrát jsem ho pozval na oběd k nám domů.

Jak se mi jevil pan obžalovaný, když jsem ho viděl po návratu zpět do ČR po psychické stránce, z hlediska rozpoložení osoby, která měla ztratit své nejbližší blízké, jak se choval, jestli jeho chování korespondovalo s tím, že měl utrpět takové velké trauma či zda jsem měl nějaké výhrady k jeho chování, uvádím, že v mé přítomnosti několikrát plakal, takže si myslím, že to korespondovalo s tím, co se stalo.

O co se zajímal, jak se vyjadřoval v té době o manželce, o své dceři, případně kdybych se zmínil, během pobytu v Egyptě jaké byly jeho reakce, když jsme zavedli řeč na jeho manželku a jeho dceru, k tomu uvádím, že nechápal, co se v Egyptě stalo, že jim všechno klapalo, že je hrozné, co se stalo, že přišel o manželku, o dítě a neví, jak to bude doma zvládat.

Zda jsem slyšel z jeho úst nebo zda jsem případně vycítil nebo zda mám nějaké jiné poznatky, že by měl pochybnosti o manželčině věrnosti, že by uvažoval, že mu byla nevěrná, případně jestli mě žádal, abych v tomto směru sám vyslovil nějaký svůj názor nebo něco pro něho zjišťoval, k tomu uvádím, že nevěru jsme řešili přes Skype, když byl ještě v Egyptě, tak z médií vyplývalo, že Monika mu byla nevěrná.

Zda to nějak řešil, jak se k tomu stavěl, k tomu uvádím, že to nechápal.

Zda se vracel k tomuto tématu, zda ho nějak rozvíjel, si nevzpomínám.

Pokud říkám, že po návratu v mé přítomnosti občas plakal, pak uvádím, že ano. Co ještě, zda vzpomínal, rozebíral záležitost těch událostí v Egyptě, zda nějak jinak dal najevo bolest nad ztrátou, k tomu uvádím, že já osobně jsem po něm nechtěl, aby se k tomu vracel.

Zda sám jsem měl nějaké výhrady k jeho chování, jednání potom, jak se vrátil do České republiky, k tomu uvádím, že jsem s ním moc nechtěl na toto téma komunikovat, bylo to pro něho ještě čerstvé.

Zda jsem se bavil s obžalovaným nebo zda byla mezi námi řeč na téma jeho nových známostí s ženami po návratu, na téma jeho komunikace a vztahu k médiím, k tomu uvádím, že vím, že měl kamarádku Katku, s kterou byl přistižen v autě. Když jsem se

na to Petra ptal, co se stalo, tak řekl, že má kamarádku a že nechtěl s ní nikde kvůli médiím jet někde do restaurace, takže volil tuto cestu, že to je pouze kamarádka. Zda jsem věděl ještě o nějakých dalších, k tomu uvádím, že jsem věděl o jedné ženě Šárce, která ho kontaktovala sama. Petr nevyhledával žádné takové nové známosti.

Zda jsme hovořili, jakého charakteru vztahy byly, zda došlo i k nějakému sblížení, nějakým intimnostem, k tomu uvádím, že o intimnostech jsme se s Petrem nebavili.

Jak se mi jevil psychicky, zda se mi jevil jako člověk nějak psychicky nalomený, zdrcený nebo v normálu, k tomu uvádím, že určitě, tato situace by znamenala každého, takže určitě vevnitř něco nebylo správné.

Zda jsem s ním řešil nějaké finanční problémy po návratu, k tomu uvádím, že Petr měl nějaké dluhy z Egypta, které mu tam narůstaly, jak osobní výdaje, tak výdaje za pohřeb. O všechno se starala jeho sestra Lenka a nechávala si to proplatit od rodičů, takže Petrovi dluhy narůstaly.

Zda řešil dluhy nějak se mnou, k tomu uvádím, že se mnou dluhy neřešil.

Obecně jaký byl vztah obžalovaného k penězům a k hmotným statkům, financím, k tomu uvádím, že Petr problémy s financemi neměl, že by nějak strádal. Petr si vydělal dost peněz.

Jak se obžalovaný vyrovnával se ztrátou blízkých během měsíců po návratu z Egypta, zda vím, jakým způsobem nakládal s věcmi po pozůstalých, jak se stavěl k tomu svému dalšímu životu, jaké měl představy apod., k tomu uvádím, že jsem mu taky říkal, když jsme spolu hovořil, byl ještě v Egyptě, že by bylo dobré, kdyby se zbavil veškerých věcí, aby mu to nepřipomínalo tu situaci, událost. Petr mi nabídnul v Egyptě, že mi nějaké věci, protože máme stejně staré děti, po Klárce dá a dal, přivezl mi je domů.

Jak prezentoval pan obžalovaný svoji manželku, co se týče jejího zdraví, její psychické vyrovnanosti, jejího vztahu k dceři nebo zda svědek sám pozoroval při kontaktech, jaká to byla matka, k tomu uvádím, že v práci jsme si povídali o rodině, jezdili s rodinou, Klárka dělala mažoretku, po všelijakých soutěžích, tak mi vždycky vyprávěl, že tam to vyhrála, myslím si, že měli pěkný vztah. Taky jsme se bavili, že v zimě třeba jezdili na výlety, myslím si, že tam nebyl žádný problém, nikdy se o manželce nebo o Klárce nevyjádřil nějak špatně.

Když jsme byli tak blízcí známí, zda se léčil pan obžalovaný, zda měl nějaké zdravotní potíže v době před tím, než jsem s ním ukončil intenzivnější kontakty, když jsem ukončil práci v Hyundai, což bylo krátce před dovolenou v Egyptě, k tomu uvádím, že si myslím, že žádné zdravotní problémy neměl. V tomto směru se nesvěřoval. Po návratu měl určitě narušenou psychiku, přijít o rodinu – o manželku, dítě, tak to určitě zanechá stopy na psychice.

Zda mi říká něco paní Žanna Školová, k tomu uvádím, že ano. Co mi říká tato osoba, k tomu uvádím, že jsem dělal v té době v létě autoškolu na autobus, takže přes učitele, který mě učil, tak mi dal na ni kontakt. Začali jsme se bavit o Petru Kramném a učitel, který mě učil, mě požádal, jestli bych mu nemohl dát telefonní číslo na Petra

Kramného, což jsem učinil. Měla to být údajně nějaká léčitelka, takže jsem Petrovi chtěl pomoci. Po jaké stránce jsem mu chtěl pomoci, k tomu uvádím, že po psychické.

Předsedkyně senátu:

Ptala jsem se vás na vztah obžalovaného k materiální stránce i k financím i na jeho stav po návratu z Egypta a teď i na paní Žannu Školovou. Já vám přečtu pár záznamů hovorů mezi vámi a panem obžalovaným, resp. mezi panem obžalovaným a panem Škorpíkem ve vaší přítomnosti a chtěla bych znát váš názor na tyto SMS, co se týče toho, zda dle vašeho názoru tyto SMS svědčí o tom, že obžalovaný potřeboval psychickou pomoc či spíš byla ta motivace vedena jiným směrem.

Čtou se záznamy hovorů, a to přepisy hovorů z č.l. 2060-2061, a to ze dne 3.11.2013 ve 12:37:17 hod., ze dne 3.11.2013 v 19:03:58 hod., ze dne 4.11.2013 ve 14:19:49 hod., ze dne 5.11.2013 v 17:43:14 a dále hovor z č.l. 2079 ze dne 20.11.2013 v 18:31:04.

Předsedkyně senátu:

Pane svědku, chcete mi tedy tvrdit, že motivací toho, že jste dal panu obžalovanému kontakt na Žannu Školovou, byly jeho psychické problémy a pomoci z těchto problémů a nebo motivací bylo obdobně jak při hovorech o kontaktech s novináři spíš ta finanční stránka a snaha získat peníze od těchto lidí?

Svědék uvádí:

Tyto peníze pro pana Kramného mi byly nabízeny učitelem autoškoly, že mluvil s Žannou Školovou, kdy než jsem dojel na letiště, tak mi zrovna v tu chvíli volal učitel z té autoškoly, že Žanna by se s ním chtěla sejít, že mu do začátku dá nějaké peníze, bylo to těch zmiňovaných 100.000,- Kč, takže z tohoto důvodu jsem Petrovi řekl, že tady ta možnost je a že prostě mu pomůže i s tou psychikou.

Předsedkyně senátu:

A to vaše vyjádření hlavně, ať s ním udržujete kontakt, aby nepřišel o peníze nebo aby mu dala ty peníze, tak co bylo hlavní motivací toho?

Svědék uvádí:

Tak samozřejmě, když tam byla možnost peněz, tak jsem říkal, ať ji navštívuje. A ohledně médií, Petr se snažil vyhýbat médiím a bylo to nabídnuto ne, že by Petr sám požadoval peníze, ale bylo to nabídnuto deníkem Blesk a já jsem Petrovi poradil, že stejně se těm fotografiím nevyhne, tak ať to vezme. Blesk nabízel peníze za exkluzivitu, za fotky u hrobu a za fotky u práce, takže jsem říkal, že stejně tam na něho číhají, ať na to kývne. Potřeboval každou korunu, měl dluhy, potřeboval náhrobek.

Zda mi nepřišlo divné, že se pan obžalovaný tak pozastavoval nad tím, že zrovna když ho natáčeli, tak nemohl nad hrobem svých zesnulých plakat a jeho hlavní starostí bylo to, jestli to nebude vypadat blbě a svým způsobem se těšil z toho, že byla tma a nebylo to vidět, k tomu uvádím, že samozřejmě, to brečení nejde na povel, myslím si, že to bylo kvůli médiím, že tam byly. Já si myslím, že Petr se vyplakal dost.

Předsedkyně senátu:

To je v pořádku, ale že zrovna toto ho mrzelo. Mám tomu rozumět, že se snažil plakat před médií na povel, aby to působilo líp?

Svěddek uvádí:

To vám nedokážu říct.

Senát – bez dotazů

K dotazům státního zástupce KSZ svědek uvádí:

K dotazu, že už jsem tady částečně zmínil to naše první setkání s panem obžalovaným po návratu z Egypta, zmiňoval jsem se o cestě z letiště do Karviné, zda můžu popsat jeho chování v průběhu toho dne, v průběhu cesty, co dělal, jestli projevoval nějaké emoce, uvádím, že šlo vidět, že mu spadl kámen ze srdce, že už je doma, několikrát po cestě plakal, takže jsem neviděl nic zvláštního na Petrově chování.

Zda v průběhu jízdy s někým telefonoval, k tomu uvádím, že ano, volaly mu média.

Jestli v telefonátech taky plakal, nedokážu říct.

K dotazům obhájkyně svědek uvádí:

Zda si vzpomenu, kdy v roce 2013 přišel pan Müller s tím, že pojedou na dovolenou sami, tedy bez rodiny Kramných, který měsíc to bylo, k tomu uvádím, že nevím.

Zda pan Kramný ovládal elektrikářské práce a vůbec práce s elektřinou jako takové, k tomu uvádím, že si myslím, že ne. V Hyundai na to musel mít speciální školení i údržbáři tam nesmí zasahovat do elektrického vedení, na to byly firmy, které přijížděly, když byl nějaký problém.

Zda zasahoval do nějakých elektrospotřebičů na pracovišti, když se někomu něco pokazilo, k tomu uvádím, že ne, každý spotřebič měl své evidenční číslo a ty byly pravidelně kontrolovány, myslím, že to bylo jednou ročně nějakým elektromechanikem.

Zda vím něco o tom, že by pan Kramný odcizoval nějaké věci ze zaměstnání, k tomu uvádím, že o tom nevím. Myslím si, že Petr neměl potřebu tam krást, takže ne.

Obžalovaný dotázán dle § 214 tr.ř.:

Nemám dotaz.

*Svěddek žádá svědečné, a to jízdné – letecky z Zürichu (Švýcarsko) do Ostravy a zpět s tím, že se ve Švýcarsku zdržoval dlouhodobě z důvodu hledání zaměstnání. Svědečné se přiznává, a to ve výši **8.598,- Kč**.*

Konstatuje se, že se nedostavil svědek **Ján Ryboň**, doručení není vykázáno, čte se sdělení Okresního ředitelství policejního sboru Čadca z č.l. 4879.

Dostavila se svědkyně

Denisa Bartoková, gen. č.l. 1026, totožnost ověřena dle OP, bez poměru, poučena dle §§ 100/1,2, 101/1 tr.ř., a po seznámení s předmětem výslechu **uvádí:**

Poučení jsem porozuměla. Jsem občankou České republiky, ale trvalý pobyt mám na Slovensku, rozumím tedy dobře česky, tlumočnicka nepotřebuji.

K výpovědi, kterou jsem učinila v přípravném řízení, chci uvést, že jsem ji podala dobrovolně, nebyl na mě činěn žádný nátlak, nebyla jsem ovlivňována, jak mám vypovídat, vypovídala jsem po pravdě, jak jsem si věci vybavovala a na výpovědi si trvám.

Moniku znám od střední školy, kdy jsme se seznámily, chodila na jiný obor než já. Po nějaké době jsme se spřátelily, byly z nás kamarádky, tak jsme se navštěvovaly. Po nějaké době, kdy já jsem v 18 letech otěhotněla, tak se naše kontakty zpřetrhaly, ona ukončila školu, vrátila se do Karviné, kde žila, já jsem zůstala v Bohumíně, kde jsem žila se svými rodiči a potom asi po roce to bylo v roce 1997, kdy se mi narodil syn, tak asi po roce jsme se odstěhovali do Karviné, kde jsem se vdala a tam jsme znovu kontakty obnovily a začaly se stýkat. Ono ten náš přátelský vztah byl takový kouskovaný, že dejme tomu 2 roky jsme byly v kontaktu nebo rok, potom to nějak ustálo a potom znovu jsme obnovily přátelské vztahy.

Zda jsem se znala i s paní svědkyní Světlanou Ciešlarovou, k tomu uvádím, že ano. Zda se znaly i paní Monika Kramná s paní Ciešlarovou, k tomu uvádím, že ano, já jsem Světlanu seznámila s Monikou a s její rodinou a potom jsme i společně trávily volný čas, kdy jsme jezdily na výlety, byly jsme i na chatě, navštěvovaly se sem tam.

Zda vím něco o okolnostech toho, jak navázala paní Monika Kramná vztah s obžalovaným Petrem Kramným, k tomu uvádím, že ano, to si pamatuji, bylo to na diskotéce, byly jsme tam spolu a obžalovaný Petr Kramný tam přišel a pamatuji si, že se nám oběma líbil a ještě jsme tak špásovaly, která ho osloví a dá se s ním do řeči a nakonec se seznámil s Monikou a od té doby se spolu začali scházet a zůstali spolu.

Zda jsem s nimi byla v kontaktu po celou dobu jejich vztahu, k tomu uvádím, že to bylo spíše potom už v manželství, v pozdější době, když spolu chodili, tak ani ne.

Kdy jsem se potom s nimi zase začala blíže kontaktovat, k tomu uvádím, že to asi bylo v době, kdy jsem se odstěhovala na Slovensko, tj. před 8 lety, kdy jsem i Světlanu seznámila s rodinou Kramných, potom jsme se společně navštěvovali i sem tam já se svým přítelem jsme jezdili k nim na návštěvu. Monika se Světlanou byly i u mě na návštěvě na Slovensku a někdy jsme trávili společně víkend, že jsme byli na horách nebo na nějakém výletě. Mým přítelem byl Ján Ryboň.

Zda vím, kde se v současné době pan Ryboň zdržuje, k tomu uvádím, že ano, volala jsem mu včera, protože mi Světlana říkala, že má tady být jako svědek přede mnou a řekl mi, že žádné předvolání nedostal a byl momentálně v zahraničí. Mám na něho telefonní kontakt.

Svědčyně sdělila soudu telefonní číslo a to tím, že jej opsala ze svého telefonního seznamu, a to je zaneseno do spisu k protokolu o výpovědi svědka.

K dotazům předsedkyně senátu svědkyně uvádí:

Jaké byly naše vztahy s paní Monikou Kramnou a panem obžalovaným Kramným, jak bych je charakterizovala z hlediska toho, jací to byli lidé, jaké měli povahové vlastnosti, jak jsem vycházela s Monikou, tak s obžalovaným, k tomu uvádím, že Monika byla velmi veselá, temperamentní žena a měla jsem ji ráda, protože byla takový typ člověk, který by pomohl každému, ale většinou byla taková, že vnucovala názory, chtěla, aby bylo po jejím. Jinak zlý člověk nebyla. Chtěla tak trochu ty lidi ovládat, aby bylo po jejím, jinak byla vstřícná.

S paní Světlanou Ciešlarovou jsem vycházela dobře, jsme dlouholeté přítelkyně.

Jak často jsme se stýkaly, případně i když už jsem měla přítele pana Jána Ryboně a jak dlouho trval náš vztah s panem Jánem Ryboněm, zda se událo něco mezi paní Monikou Kramnou a panem Jánem Ryboněm, k tomu uvádím, že jsme se začaly stýkat, když jsem se seznámila s Jánem Ryboněm, tak asi dvakrát jsme navštívili rodinu Kramných v Karviné, že jsme byli u nich a potom jsme byli jednou nebo dvakrát na chatě. Ale že by byly návštěvy nějaké pravidelné, to se nedá říct. Na předposlední chatě, kde jsme měli jet, tak se stalo to, že přítel byl někde pryč. Chci podotknout, že já a přítel jsme v té době už měli partnerskou krizi, byli jsme ve stavu před rozchodem a já jsem zjistila, že si s Monikou píšou a že se schází. Když jsem se ptala obou, proč, z jakého důvodu, tak mi udali důvod ten, že se chtěl můj přítel sejít s Monikou kvůli toho, aby mu pomohla urovnat vztah mě a jeho. Mým přítelem mi bylo řečeno, že se scházejí proto, aby mu Monika poradila, jak náš vztah – mě a Jána Ryboně – dát dohromady. To mi bylo zvláštní, protože moji nejlepší

kamarádkou byla Světlana a Ján to věděl. Jak se k tomu stavěla Monika, k tomu uvádím, že mě osočovala, že mi chtěla jen pomoci. Zda jsem to řešila nějak i s panem Kramným, k tomu uvádím, že panu Kramnému jsem napsala SMS, co se stalo, že se oni dva sešli a nevzpomínám si, jestli mi odepsal, ale vím, že mi potom psala Monika a osočovala mě, že jí chci rozvrátit rodinu.

Podle § 211/3a) tr.ř. čten poslední odstavec z č.l. 1029 - „Petr mě začal hned SMS zprávami osočovat, že se mám starat o svůj život a Monika mi taky psala SMS a začala mě osočovat“.

K tomu svědkyně uvádí:

Pokud jsem to tak uvedla v přípravném řízení, co se týče SMS od obžalovaného Petra Kramného a jeho osočování, tak to tak bylo, dnes si to už nevzpomínám.

Potom jsme měli jet společně na víkend na chatu, moje rodina s dětmi a s Jánem Ryboněm, Světlana s rodinou a rodina Kramných, ale po tom incidentu jsem jela jenom já s dětmi, Ján s námi nejel, akorát pro mě přijel, když jsme odjížděli zpátky. Tam se chovali oba dva velmi odměřeně, Monika mi celou dobu vysvětlovala, že mezi nimi nic není. Já jsem to potom přestala řešit a mezitím jsem se s Jánem Ryboněm rozešla, ale nebyl to ten důvod, že se stýkali oni dva spolu.

Zda bylo nějaké další případně setkání s Monikou Kramnou, když jsem se rozešla s Jánem Ryboněm, k tomu uvádím, že ano, potom jsem se sešla s Monikou ještě jednou, na co si vzpomínám, a to jsme šly spolu na takovou dámskou jízdu, na pánský striptýz. Bylo to v Karviné. Přijela jsem, potom jsem u nich i spala a nedopadlo to dobře. Od té doby jsme přerušily veškerý kontakt.

Jak to nedopadlo dobře, v jakém slova smyslu, k tomu uvádím, že jsme měly sebou fotoaparát, kde se pořizovaly fotky z tohoto vystoupení a Petr si fotky prohlížel a začal Moniku osočovat a zlobit se na ni, byla tam hádka, vyhrožoval jí rozvodem, že jí vezme všechny peníze atd. Já jsem se toho nechtěla účastnit, tak jsem odešla.

K dotazu, že jí vezme všechny peníze, uvádím, že jí vezme platební kartu. Zda taky řekl, že ji opustí, k tomu uvádím, že mluvil o rozvodu.

Zda se tam stalo něco takového, co by mělo charakter nějakého velkého morálního selhání, k tomu uvádím, že si myslím, že ne. Já si myslím, že když manžel svou ženu pustí na něco takového, tak musí počítat s tím, že tam nebudou hrát děti divadlo. On věděl, že jdeme na pánský striptýz. Zda mi to dával nějak pan obžalovaný za vinu, k tomu uvádím, že ano, dávali mi to za vinu oba – Monika i Petr. Já jsem pak odešla a potom jsme se už neviděli, akorát vím, že jsem fotky z této akce dávala na facebook, Monika se to dozvěděla, tak mi psala, že to mám okamžitě vymazat, že jí zase opět ničím rodinu, ať ji nechám na pokoji. Jakého charakteru byly fotky, co na nich bylo, k tomu uvádím, že polonazí muži. Zda paní Kramná tam byla v nějakých situacích, které by byly nějak z pohledu pana obžalovaného závadové, k tomu uvádím, že nevím. Z mého pohledu určitě ne, protože je normální, když probíhá pánský striptýz, že striptéři vyzývají publikum a dejme tomu spolu tančí a mají vystoupení, nic jiného se tam nedělo.

Zda se toho tance taky zúčastňovala paní Kramná, k tomu uvádím, že ano a který moment se na fotkách nelíbil panu Kramnému, nevím.

Zda jsem se potom s nimi ještě stýkala, k tomu uvádím, že ne. Od té doby to byl konec našich kontaktů.

Ve kterém roce to bylo, jaký byl časový interval mezi touto událostí, kterou popisují a tím, jak pak došlo k tragickým událostem v roce 2013, k tomu uvádím, že to můžou být 4 roky zpátky ode dneška. Plus mínus rok 2011. Potom jsem už s nimi nebyla ve styku.

Za jakých okolností jsem se dověděla o tragických událostech, pokud jsem se o nich vůbec dověděla jinak, než od orgánů činných v trestním řízení, k tomu uvádím, že jsem se to dozvěděla přímo 30.7., kdy mi Světlana napsala SMS, že Monika a Klárka zemřely.

Zda se mě snažil nějak kontaktovat obžalovaný nebo zda jsem s ním já byla v kontaktu z vlastního rozhodnutí, k tomu uvádím, že ne.

Zda jsme rozebíraly nějak situaci s paní Světlanou, k tomu uvádím, že ano, rozebíraly, ale v ten den, kdy mi přišla tato SMS, jsem odlétala na dovolenou, takže potom to nějak utichlo, ale vím, že jsem se Světlanou komunikovala a říkala mi nové zprávy ohledně toho, co se děje a když se vlastně Petr vrátil z Egypta a měl se sejít se Světlanou, tak jsem akorát nabídla, že pokud bude chtít cokoli vědět ohledně té údajné aféry, kterou měl můj bývalý přítel a Monika, tak že klidně mě může prozvonit a že mu (panu Kramnému) zavolám.

Zda jsme případně hovořily o tom, jestli se nějak pan obžalovaný pídil po nějakém soukromém životě své manželky, případně jejich dalších známostech, jestli s někým o tom komunikoval, k tomu uvádím, že ne, o tom jsme se nebavily.

Zda se zmiňovala přede mnou o nějaké paní Lence Valentine, k tomu uvádím, že ne, o této ženě jsem se dozvěděla až když, tuším, začalo tady toto, ale poněvadž pocházím z Karviné, tak toto jméno znám, ale nevěděla jsem, že jsou přítelkyně s Monikou. Od koho jsem se to dozvěděla, zda od paní Světlany o Lence Valentine, k tomu uvádím, že ano. Co mi říkala, k tomu uvádím, že spolu komunikovaly a že ona mluvila o tom, že Monika má údajně nějakého milence nebo přítele, který se jmenuje Ján a je ze Slovenska. Komu to měla mluvit paní Lenka Valentine, k tomu uvádím, že teď nevím, jestli to bylo tak, že ona to posílala Petrovi a Petr Světlaně, to už si vážně nevzpomínám, v jakém sledu to bylo, ale vím, že ona tady toto říkala.

Podle § 211/3a) tr.ř. se čte výpověď svědkyně z č.l. 1031, odst. 4 a 5 shora.

Svědkyně potvrzuje, že tak, jak to popsala v přípravném řízení, tak se to odehrálo, co se týče komunikace se Světlanou ohledně pana Kramného a jeho pátrání po příteli Moniky Kramné.

Zda můžu říct, jak byla Monika alespoň v těch okamžicích nebo v časovém intervalu, co jsem s ní byla v kontaktu, jak byla na tom zdravotně po stránce psychické, jestli

byla nějak psychicky labilní, depresivní, jestli by byla schopna ublížit sama sobě, čili spáchat sebevraždu nebo ještě případně ublížit i někomu jinému – své dceři, k tomu uvádím, že si myslím, že Monika byla velmi veselá a optimistická, ale měla chvílky ne přímo deprese, ale připadala mi smutná, jako kdyby byla nešťastná. Když byly na návštěvě u mě se Světlanou, tak si stěžovala na zdravotní problémy, že je unavená, že ji bolí záda, že ta práce, kde pracuje, je náročná. Jakou práci měla na mysli, k tomu uvádím, že si nejsem jistá, jestli už pracovala v pečovatelském domě, to si opravdu nevzpomínám.

Zda to byly takové přechodné pocity smutku, k tomu uvádím, že ano. Z hlediska jejich povahových rysů, jak jsem ji znala, měla nějaké sklony nebo slyšela od ní něco, co by mohlo svědčit o tom, že by snad si mohla šáhnout na život a život své dcery, k tomu uvádím, že si myslím, že ne, já si myslím, že Monika právě naopak měla ráda život, užívala si ho, měla ráda pozornost, ráda se líbila, takže si nemyslím, že by měla takové sklony, nevím.

Senát – bez dotazů

K dotazům státního zástupce KSZ svědkyně uvádí:

Zda bych byla schopna blíže popsat situaci po akci se striptéry, za jakých okolností pan obžalovaný se dostal k fotoaparátu, čí to byl fotoaparát, popsat situaci, kde jsme byli, co jsme zrovna dělali a případně reakci paní Moniky na jeho výčitky, k tomu uvádím, že jsme přišly z vystoupení a já jsem přespala u nich, protože jsem už v té době bydlela na Slovensku, takže jsem zůstala u nich a Monika nechala foťák položený, teď nevím, v které místnosti, ale volně položený a Petr zřejmě do foťáku nahlédl a ráno, když jsme se vzbudili, tak se začali ohledně toho hádat.

Zda se můžu blíže vyjádřit k průběhu výměny názoru, k tomu uvádím, že Petr jí vyčítal, že tam jsou nevhodné fotky, co tam dělala a byl velmi naštvaný, mluvil o tom, že ji odstřihne od financí a že se rozejdou.

Jaká byla na to reakce jeho manželky, k tomu uvádím, že mě velmi překvapila, protože jí ani nezajímalo to, že by se s ní manžel rozešel, ale to, že přijde o přísun financí. Zda mi to řekla nebo z čeho to vyplynulo, k tomu uvádím, že jsem viděla, jak je nervózní a rozčilená kvůli tady tohoto, protože mluvila jen o penězích.

V jaké souvislosti mluvila jenom o penězích, k tomu uvádím, že naštvaně šla do pokoje a tam stále dokola mluvila o tom, že přijde o peníze a nebude mít peníze a Monika si potrpěla hodně na to, že se dobře oblékala, na módu.

K dotazům obhájkyně svědkyně uvádí:

Zda můžu časově blížeji zařadit to, o čem jsem mluvila a nazvala jsem předposlední chata a tam jsem zjistila, že si můj přítel píše s paní Monikou, k tomu uvádím, že je to čtyři, pět let, co jsme se rozešli, a to bylo na rozmezí toho, kdy jsme se rozcházeli.

Zda událost se striptýzem je všechno v jednom časovém období, k tomu uvádím, že ne, ale přesně si nevzpomínám, jak dlouhá to byla doba, mohl to být maximálně rok od chaty a kdy jsem se rozešla s přítelem.

K dotazu předsedkyně senátu svědkyně uvádí:

První byla chata, rozešla jsem se s přítelem a pak byl striptýz. Když říkám 4 roky zpět, zda to počítám od doby striptýzu nebo od doby rozchodu s přítelem a chaty, k tomu uvádím, že od tohoto roku do doby, kdy jsme byli na chatě, takže asi 5 let, co jsme byli na chatě, 4 roky, co jsme byli na striptýzu.

Obžalovaný dotázán dle § 214 tr.ř. uvádí:

Chtěl bych se vyjádřit ke zjišťování jména pana Ryboně. Já jsem pana Ryboně znal už, poprvé jsem ho viděl na Slovensku v Jánošíkových dierach, mohl to být rok 2009, takže z mé strany po tragédii nebyl jakýkoliv důvod zjišťovat, jak ten člověk se jmenuje, protože jsem věděl, s kým chodí v té době, jméno, příjmení i kde bydlí, že se nachází z Žiliny.

Ještě bych se chtěl vyjádřit k fotkám, které jsem viděl ve foťáku, tak to bylo v sobotu ráno, to si pamatuji přesně, kdy jsem vstával do práce, holky přišly nad ránem, možná kolem druhé, třetí hodiny, já jsem odjížděl do práce, měl jsem ještě chvíli, foťák ležel na stole v kuchyni, já jsem do foťáku nahlédl, viděl jsem tam fotky tak, jak byly popisovány, kolem jedenácté, poledne jsem volal Monice, jestli už vstala, takže jsem byl v práci, ptal jsem se Moniky úplně běžným hlasem, jak se měly na akci a Monika, že normálně, že vše bylo v pořádku a já jsem se jí zeptal, jestli má nějaké fotky, něco, co mi chce ukázat, tím jsem myslel, jestli tam proběhla nějaká akce, Monika mi řekla, že nic takového neproběhlo, já jsem jí na to sdělil, že jsem viděl fotky, které byly v našem foťáku, co nechala na stole, tak jsem chtěl po ní nějaké vyjádření. Když jsem se vrátil, tak paní svědkyně u nás už nebyla. To bych chtěl jenom k tomu dodat.

K dotazu předsedkyně senátu svědkyně uvádí:

Zda jsem byla přítomna tomu, jak se pohádal pan obžalovaný ohledně fotek s Monikou Kramnou a jak měl po ní křičet a zakazovat jí nakládání s peněžními prostředky, přístup s kartou a tak, k tomu uvádím, že mám pocit, že Petr doma byl, nejsem si 100% jistá, ale mám pocit, že tam byl. Tak, jak jsem to popsala v přípravném řízení v srpnu 2014, tak mám pocit a trvám si na tom, že to takto bylo.

*Svědkyně účtuje svědecké, a to jízdné z Čadce (Slovensko) do Ostravy a zpět vlakem, celkem **232,- Kč.***

V 15:00 hod. se hlavní líčení přerušuje do 3.7.2015 v 8:30 hod.

.....

P o k r a č o v á n o

v hlavním líčení dne 3.7.2015 v 8.40 hod. ve stejném složení senátu, přítomni obžalovaný Petr Kramný – řádně předveden, pouta sňata, obhájkyň JUDr. Jana Rejžková, státní zástupce Mgr. Vít Legerský, poškození Karel Rychlý, Irena Rychlá, protokolující úřednice Hana Borutová

Zmocněnkyně poškozených: JUDr. Klára Long Slámová - nikdo

Pokračováno výslechy svědků.

Dostavila se svědkyně

Helena P e c h o v á - gen. č.l. 809, totožnost ověřena dle předloženého OP,
po poučení dle §§ 100-101 tr. řádu u v á d í :

poučení jsem porozuměla, není zde nic, co by mi bránilo ve věci vypovídat jako svědek. Ve věci jsem vypovídala již v přípravném řízení v měsíci červenci 2014, jak mi bylo předestřeno, tehdy jsem vypovídala popravdě, dobrovolně, nebyla jsem nikým ovlivňována, jak mám vypovídat a na této výpovědi si trvám.

Po předestření předmětu výslechu svědkyně uvádí:

Petra Kramného (dále jen obžalovaný) a Moniku Kramnou znám zhruba od roku 2010, co jsem se zde přestěhovala, seznámil nás můj manžel. Byli jsme společně na večeri, jinak naše známost probíhala tím stylem, že jsme se vídali 4-5x do roka, domluva byla nejprve telefonicky. Byly to návštěvy krátkodobé, během odpoledne, kdy jsme se sešli buď v restauraci na kávu, nebo u obžalovaného a Moniky doma. Manžel se znal s obžalovaným dříve ze školy a udržovali občasné kontakty. Při návštěvách vždy byla přítomna i Klárka, soužití obžalovaného a Moniky mi přišlo jako idylické, spokojené manželství, chovali se k sobě navzájem pěkně, ke Klárce taky. Monika byla společenská, akční, bylo na ní vidět, že je ráda ve společnosti, že má ráda návštěvy, vždy říkala, konečně máme nějakou návštěvu, aspoň si můžu s někým něco vypít. Kdykoliv jsme jim volali, zda se můžeme stavit na návštěvu, tak buď byli někde po nákupu nebo na výletě, takže návštěvy byly proto jen 4x, 5x do roka. Já jsem zaměstnána jako zdravotní sestra v Domově seniorů v Havířově, takže s Monikou Kramnou jsme nebyly spolupracovnice. V době, kdy jsme se znaly, jsem byla na mateřské dovolené a ptala jsem se i Moniky, zda je u nich volné místo, protože jsem si sháněla práci po mateřské, tehdy mi říkala, že se zeptá. Problémy jsem u nich nikdy neviděla, chovali se k sobě pěkně. Když jsme byli venku, spíše se mi zdálo, že obžalovaný byl ten, kdo se více věnoval Klárce. Když někde odbíhala, on byl ten, který šel za ní, Monika spíše seděla a sledovala vše z pozadí. Monika ráda chodila nakupovat, ráda se líbila a kdykoliv chodili na nákupy, vždy se chlubila tím, co jí obžalovaný nakoupil. Také jsme se bavili o tom, že chtěli kupovat baráček nebo větší byt a chtěli se stěhovat. Poslední, co mi psala, že nic nenašli, že se dům třeba nelíbil obžalovanému. Také jsme se radili ohledně toho, že my jsme se stěhovali, kdy Monika se angažovala do toho, co se týkalo našeho stěhování. Ohledně mého vztahu s manželem jsme se tak nějak radily nebo si o tom psaly. Na problémy s obžalovaným si nestěžovala, říkala, že měli jednu krizi, kterou překonali, že ta už byla dřív a teď vlastně jsou šťastní, spokojení. To, že je v manželství spokojená, mi říkala před dovolenou zhruba v dubnu, květnu 2013. Kdy měli tu krizi, mi konkrétně nepsala ani nesdělila, ale říkala, že už je to dlouho. Ani mi neřekla, jakého charakteru krize měla být, jen

mi sdělila, že v tu dobu vlastně utekla z domu, vypnula si telefon, nechala se takto shánět, obžalovaného stresovala. Poté, co se vrátila, že věděla, že se o ni bojí, má o ni strach a říkala mi, že „takhle si chlapa udržíš, když něco bude, udělej to takhle“.

K dotazům předsedkyně senátu svědkyně uvádí:

Kdy jste s nimi byla v kontaktu před dovolenou naposledy?

Před dovolenou jsem s nimi byla v kontaktu v květnu, kdy nám Monika navrhovala, zda nechceme na dovolenou s nimi. Říkali jsme, že vždy jedou v období mých narozenin, takže jsme to mohli spojit s mými narozeninami. Obžalovaný na dovolenou do Egypta ani moc nechtěl, spíše chtěl raději na Slovensko, Egypt se mu moc nezamlouval. Monika byla ta, které se tam líbilo, říkala, že změní jen hotel a jedou do stejné destinace. Jinak po celou dobu, co byl obžalovaný v Egyptě, jsme se z médií dozvěděli o situaci, co se tam stalo. Manžel potom kontaktoval telefonicky obžalovaného, ten mu to potvrdil a od té doby jsme komunikovali spolu prostřednictvím e-mailu.

Před tragickou událostí svěřil se vám nebo naznačil obžalovaný nebo Monika Kramná, že by došlo z jedné nebo druhé strany k nevěře?

Ne, nikdo z nich se mi s něčím takovým nesvěřil, o tom žádné poznatky nemám.

A v pozdější době?

Až potom během pobytu obžalovaného v Egyptě začal od známých zjišťovat, že tam něco mělo být, údajně nevěra ze strany Moniky. Ptal se mě, zda o tom něco nevím, říkala jsem mu, že ne.

Poté, co vám obžalovaný po kontaktu vašeho manžela potvrdil, že tragédie se týká jeho rodiny, vy jste s ním přímo hovořila?

Hovořil s ním manžel a já zhruba za den, dva jsem obžalovanému napsala první e-mail. Bylo to z toho důvodu, že mi před 2 roky zemřela maminka v období vánoc, takže jsem se dokázala vcítit do toho, jak mu asi je, když přišel ze dne na den o rodinu. Z mé strany to bylo v rámci psychické podpory.

Následovala nějaká další komunikace s obžalovaným, pokud ano, jakou formou a o čem?

Celou dobu jsme komunikovali přes e-mail, a to celé tři měsíce, co byl obžalovaný v Egyptě. Ptala jsem se ho, jak se to stalo nebo co si myslí, že se stalo. Psal, že jim bylo zhruba dva dny před kritickou událostí špatně, že zvraceli, trávili čas většinou jen na pokoji, obžalovaný byl ten, kdo chodil pro vodu, že byl na tom hůř než holky, měl větší potíže, že přesvědčoval Moniku, ať také aspoň jednou zajde pro vodu ona, ta říkala, že ne, že jí je špatně. Pak psal, že už se zdálo, že holky jsou na tom lépe a potom psal o večeru nebo o noci, kdy vlastně zkoušel, jestli holky jsou na živu. Nejprve že šáhl na Klárku, ta se mu zdála studená, otáčel ji a zjišťoval, že nedýchá, takže ji začal oživovat a během toho říkal Monice, ať taky něco dělá, že něco je s Klárkou a Monika prý byla též studená a měla už po sobě fleky.

Vybavíte si, zda se obžalovaný zmiňoval o tom, za jakých okolností začal zjišťovat, zda Klárka je naživu, a posléze manželka, co ho k tomu přimělo, za jaké situace k tomu došlo, ve kterou denní nebo noční dobu?

To si nevzpomenu. Ještě si vybavím, že pak jsme si psali, jak tam probíhají dny, psal mi, že zhruba pár hodin poté, co se to stalo, už byl vyklizený pokoj, nachystaný pro nové klienty, že se mu to ze strany ochranky a vedení hotelu zdálo neadekvátní. Obžalovaného že odvezli do nemocnice, tam mu pumpovali žaludek, pak se s ním spojila sestra, že byl s ní v kontaktu, ta se snažila mu pomoci dostat se zpátky domů. Psala jsem mu, ať není pořád zavřený na pokoji, ať jde ven mezi lidi, že nemusí nikomu nic vysvětlovat, mluvit s někým, hlavně ať je venku. Poslal mi potom pár fotek, když byl přestěhovaný do druhého hotelu, jak to tam vypadá a jaký má výhled.

Vedli jste řeč o tom, jak si obžalovaný tu tragickou událost vysvětloval, jak se k tomu stavěl?

Jeho varianta byla, že to byla otrava, že jim musel někdo něco namíchat do pití během pobytu, co tam byli. Jídlo vlastně že ani pořádně neměli za dobu, co tam byli, takže to muselo být v rámci toho pití.

Hovořil, resp. psal blíže o tom, jak často chodil pro pití ven z pokoje, jaké pití nosil, odkud pití nosil, jakým způsobem to prožívala Klárka na pokoji, když měla problémy, zda se zmínil, jak se po celý den chovala, zda se na pokoji nenudila či měla na pokoji nějaké aktivity, aby jí den rychleji utekl, jestli jí vzal sebou, když šel pro vodu, aby se prošla, když už jim mělo být lépe a on byl na tom nejhůř, jak jste uvedla?

Celou dobu vlastně pobýval na pokoji, psal, že Monika a Klárka po celou dobu pospávaly, maximálně zašly na záchod a zase si šly lehnout, takže vycházel jen on zhruba ve 2 až 3 hodinových intervalech, kdy vždy vzal 2-3 láhve vody, potom že ho Monika posílala pro coca-colu, která je lepší na žaludek při zvracení a vždy se hned vrátil na pokoj. Co dělala Klárka na pokoji, se mi nezmiňoval.

Jak jste vnímala komunikaci s obžalovaným z pohledu jeho případného zármutku, skleslosti, známek prožitého traumatu, truchlení?

Obžalovaný byl hodně citlivý v tomto, hodně se vypisoval, že neví, jak to bez holek teď zvládne, že ztratil všechno, co na světě měl, že najednou nemá nic. Moniku a Klárku miloval nadevše. Potom, když se dověděl, že by tam případně nějaká nevěra měla být, tak říkal, že i kdyby se Monika chtěla rozvézt nebo od něho odejít, že by ji klidně nechal, ale hlavně, aby mu zůstala Klárinka.

Zajímal se o nějaká témata, pátral po nějakých dalších informacích jakéhokoliv charakteru v době, když byl v Egyptu?

Vzhledem k tomu, že vlastně věděl, že dělám ve zdravotnictví, tak se ptal, jestli bych zhruba netušila nebo nevěděla, co by za tím mohlo být. Napadlo mě, že to mohl být nějaký způsob otravy, když zvracely a psala jsem mu, že tím, že holky měly menší hmotnost, Klárka že byla dítě, tím pádem organismus je méně odolnější, on když má větší svalovou konstituci, tím pádem to nemusel prožívat v takové míře, jak holky.

Jak jste si dávala do souvislosti informaci, že vám sám popisoval, že dceři a manželce bylo lépe než jemu s tím, co jste uvedla?

Protiřečí si to, ano, já vím, uvědomuji si to. S obžalovaným na to téma jsme si psali, také jsem se ho ptala, jestli už měly holky posmrtné skvrny, jestli na nich viděl nějaké modřiny, něco po těle a on se mě ptal, co to vůbec je, ty posmrtné skvrny, v této problematice se vůbec neorientoval. Vysvětlovala jsem mu, zhruba kdy vznikají, jak vznikají, ale říkal, že Monika už byla celá flekatá, Klárka že vypadala vlastně jako by spala.

Poznatky o nevěře jste zjistila kdy a od koho?

Dozvěděla jsem se to až od obžalovaného, když mi v e-mailu psal, že psal vlastně kamarádkám od Moniky, tím pádem se ptal i mě, zda o něčem nevím.

Vedli jste komunikaci ještě o něčem jiném, příp. jak snášel pobyt v Egyptě?

Psal mi vždy o tom, že mu ještě pobyt v Egyptě zase prodloužili, snášel to tam těžko, nebo mi psal, že celé dny tráví na pokoji, že se mu ani nechce chodit ven, že když vidí jejich věci, že nad nimi pořád brečí, je to pro něho těžká situace a neví, co bude dělat po návratu.

Vedli jste komunikaci i v tom směru případného vzdálení se z území Egypta bez souhlasu egyptských orgánů?

Ne, o tom jsme se nebavili.

Hovořili jste v době, kdy byl v Egyptě, o jeho kontaktech s médii a jeho mediální prezentací?

Psal mi, že tam za ním byli reportéři z ČR, nic bližšího neuváděl. Také mi psal, že je v kontaktu s delegátkou, se sestrou Lenkou a že tam byli reportéři z Blesku, nic bližšího ale nespecifikoval. Sestra Lenka se snažila o to, aby ho dostala zpět domů, v té době chtěla i za ním vycestovat, nakonec jí to obžalovaný rozmluvil, že měl vlastně strach i o ni, takže jí to

prakticky zakázal. Jeho sestru neznám, k jejich sourozeneckému vztahu se vyjádřit nemohu, viděla jsem ji poprvé na pohřbu.

Po návratu obžalovaného do ČR jste s ním byla v kontaktu, příp. váš manžel?

Obžalovaný nás navštívil do doby, než začal proces, asi 3x. Ptal se mě, zda bych mu nepomohla se zbavit věcí po Monice, buď zda bych je prodala nebo je neunosila, že jsme byly zhruba stejné postavy. Říkala jsem mu, že mu s tím pomohu. Dále říkal, že nějaké věci, které byly po Klárce, rozdal nějakým známým, co měli zhruba stejně starou holčičku.

Můžete se vyjádřit k tomu, jaký jste měla první dojem z jeho chování, mimiky, způsobu vyjadřování, projevu navenek, když jste se s ním setkala po jeho návratu?

Po návratu do Česka nás osobně navštívil zhruba týden, 14 dnů poté s tím, že přišel k nám domů a vlastně neustále vyřizoval telefony ohledně náhrobku pro holky, pak říkal, že ho neustále kontaktují novináři, takže komunikace byla zhruba, dá se říct, hodinová. Působil na mě tak, že je klidný, vyrovnaný.

Působil na vás tak, že přišel o své dvě nejbližší osoby a že prožívá hrozné trauma?

V tuto dobu už mi tak právě nepřipadal, říkala jsem si, že už za ty tři měsíce se s tím nějak trochu vyrovnal. Ty emoce už prostě nebyly takové, jak byly v té e-mailové formě, když jsme si psali.

Víte něco bližšího, jakým způsobem se choval po návratu z Egypta, jak komunikoval s nejbližší rodinou, s rodinou pozůstalé Moniky Kramné, příp. s médii, něco o jeho osobním životě a nějakých nových vztazích?

Byl hodně od návratu v kontaktu se svojí matkou, říkal, že ta mu pomohla v tu dobu nejvíce, byla vlastně i první, komu volal, když se událost stala. Já jsem jeho rodiče viděla taky poprvé na pohřbu. Komunikaci s médii potom vlastně už obžalovaný spíše odmítal, to mi říkal. Že měl nějaké přítelkyně, jsem se já dověděla z médií. Ohledně známostí mi obžalovaný říkal, že tu jednu, nevím, zda to byla Kateřina, už zná z dřívějšíka, byla to nějaká kamarádka, snad údajně od Moniky, ale blíže jsme se o tom nebavili.

Hovořili jste případně, ať již z Egypta nebo po návratu, z popudu kohokoliv o intimním životě s Monikou Kramnou a jeho spokojenosti?

Zmínil se mi, že v poslední době sexuální život ochladnul, že už to nebylo tak jako dřív.

V poslední době? Vymezoval to nějak?

Nevymezoval.

Zmiňoval se, že by byly nějaké náznaky, že by ukončili vzájemné soužití nebo že by někdo někoho opustil?

O tom jsme se nebavili, jen mi psal, že jednou mu Monika dala otázku, zda kdyby se naskytla možnost, že by se s někým vyspala za určitý obnos peněz, jestli by s tím souhlasil. Na základě toho jí potom chtěl zrušit i facebook s tím, že jí tam přišel na cizí chlapy. Na tu otázku jí měl odpovědět, jestli je normální, že to vůbec může říct. To bylo, až se vrátil z Egypta.

Máte určité zkušenosti z oblasti zdravotnictví, byla jste v kontaktu jak s obžalovaným, tak Monikou Kramnou. Máte nějaké poznatky o tom, že by měl někdo z nich nějaké zdravotní problémy, pokud ano, jaké, dále jestli jste pozorovala na Monice Kramné, že by vykazovala nějaké známky psychické rozlady, depresivní sklony, příp. že by měla nějaké sebevražedné sklony?

Z Egypta mi obžalovaný psal, že trpí na vysoký krevní tlak, že tam nemá u sebe léky a zajímal se, co se může stát, když bude delší dobu bez léků. Co se týká Moniky, když jsme si psaly dříve, přišlo mi, že měla náladu jakoby takovou euforickou, veselou a z ničeho nic otočila a nálada byla skleslá, až k brečení. Tak jsem si říkala, jestli tam u Moniky nějaké poruchy nejsou. Ale to, že se údajně měla léčit nebo být na konzultaci s psychologem, s psychiatrem, to jsem se dověděla až od obžalovaného. Že by to mohlo gradovat až k sebeubližení, to jsem u ní nepozorovala. Obžalovaný mi říkal, že brala nějaké léky.

Kde byl obžalovaný zaměstnán, jakou měl profesi, co spadalo do jeho pracovní náplně?

Nevím, co spadalo do jeho pracovní náplně, vím jen, že byl zaměstnán v Hyundai v Nošovicích. Na téma, co tam dělá, jsme spolu nehovořili.

Podle § 211 odst. 3 písm. a) tr. řádu se **č t e** výpověď svědkyně z přípravného řízení z č.l. 809-811 spisu. **Po přečtení výpovědi svědkyně uvádí:**

pokud jsem uvedla v přípravném řízení, že po návratu se obžalovaný od policistů dověděl o nevěře Moniky a dnes jsem uvedla, že během kontaktů z Egypta něco takového naznačoval, uvádím, že to, co jsem uvedla v přípravném řízení, bylo přesnější. Dále pokud jsem uvedla ve čtené výpovědi, že už tři měsíce před dovolenou se mi Monika zmínila ohledně intimního života, je pravda, jak jsem to tam uvedla. Pokud jsem se dnes nezmínila, že se obžalovaný díval na televizi, k tomu uvádím, že mi psal, že se díval na televizi a po nějaké době že se šel přemístit, že by šel spát. Je pravdou to, co jsem uvedla v přípravném řízení. Na výpovědi z přípravného řízení si trvám, nechci nic dodat, nejsem si jen jistá, co se týkalo té práce v Hyundai, jakou pozici tam měl a co spadalo do jeho kompetence v práci. Jinak si na čtené výpovědi trvám.

Senát bez otázek na svědkyni.

K dotazům státního zástupce svědkyně uvádí:

Zmiňoval se vám obžalovaný při komunikaci z Egypta nebo později o zdravotních problémech jeho samotného, příp. manželky nebo dcery, konkrétně o zimnici, návalech horka, nějakých bolestech nebo brnění některých částí těla?

Nevybavuji si.

Probírali jste spolu problematiku posmrtných skvrn. Vyústilo to v nějaký závěr?

Ne, nevyústilo.

K dotazům obhájkyne svědkyně uvádí:

Vzpomenete si, když vám říkal obžalovaný, že se udělalo holkám lépe, ve které denní nebo noční hodině to mělo být?

Na hodinu si nevzpomenu, nevím, kdy se jim mělo udělat lépe.

Váš vztah s Monikou by se dal charakterizovat jak?

Vztah spíše kamarádský a tím, že jsme se setkávali jen na základě toho, že se znali manžel s obžalovaným. Jinak bychom se pravděpodobně ani nesetkaly.

Svěřovala se vám Monika též o intimním soužití s manželem?

Přes facebook se mi zmínila zhruba jednou, že měli krizi, že jim to neklapalo a potom že všechno bylo v pořádku.

Byl váš vztah takový, že kdyby chtěla nějak řešit svůj vztah s manželem, sdělila by vám to?

Myslím si, že na takové úrovni nebyl.

Máte poznatky o tom, že by jeden nebo druhý uvažovali před odjezdem do Egypta o rozvodu manželství?

Ne, o ničem takovém nevím.

Obžalovaný dotázán dle § 214 tr. řádu: bez otázek a připomínek ke svědkyni.

Svědkyně svědečné nežádá.

V 9.45 hod. se hlavní líčení p ř e r u š u j e .

P o k r a č o v á n o v hlavní m líčení v 10.00 hod. Přítomnost všech beze změn.

Dostavil se svědek

Miloš Pálek - gen. č.l. 908, totožnost ověřena dle předloženého OP,
po poučení dle §§ 100-101 tr. řádu u v á d í :

poučení jsem porozuměl, není zde nic, co by mi bránilo ve věci vypovídat jako svědek. V přípravném řízení jsem vypovídal popravdě, byl to zkrátka normální výslech, jak má být, co jsem uvedl, to jsem uvedl, nikdo mě neovlivňoval, jak mám vypovídat, na své výpovědi z přípravného řízení si trvám.

Po předestření předmětu výslechu svědek uvádí:

s Petrem Kramným (dále jen obžalovaný) jsem se seznámil v zaměstnání v Lázních Darkov, kde jsem pracoval pro detektivní agenturou Proxi zastoupenou Lubomírem Labanem. Obžalovaný pracoval u ochranky také, ale jako státní zaměstnanec s tím, že jsme se stýkali zprvu jako zaměstnanci, kdy jsme se jen zdravili a neměli kamarádský vztah, později z toho vyplynulo, že bychom se mohli spolu bavit. Nabídl jsem si tykání a víceméně se náš vztah v zaměstnání prohloubil. Vždy jsme vycházeli spolu dobře, neměli jsme žádný konflikt, zkrátka působil na mě vždy vyrovnaným dojmem a nikterak nepůsobil na mě negacemi. Poté, co jsme se spolu takto bavili, jsme se domluvili, setkali se a šli spolu na nákupy. Byla to jedna z aktivit, co jsem měl i já rád, i obžalovaný, kromě toho, že třeba obžalovaný cvičil, můj koníček to nebyl, ale shodovali jsme se třeba v autech, takže jsme si prostě rozuměli. Jednou měsíčně jsme zkrátka zajeli do Carrefouru nebo jiného obchodního domu, kde jsme trávili společně chvíle a vznikl tak kamarádský vztah. Zpočátku to bylo kamarádství, které nezacházelo do soukromých záležitostí. V lázních jsem pracoval od roku 2000 do roku 2002 a poté jsme se asi 5-6 let neviděli. Po 6 letech jsme se nějakým způsobem setkali, už si na to přesně nepamatuji, dohodli se na schůzce, mám dojem, že jsem přišel k nim domů v době, kdy už byl obžalovaný ženatý s Monikou. Předtím jsem byl vlastně ještě pozván, když si obžalovaný Moniku bral, byl jsem přítomen jen obřadu. Ještě si vzpomínám, že jsme spolu byli v době, kdy jsem pracoval u detektivní agentury, na chatě, kde byl také s Monikou, tam jsem je poznával, já jsem tam byl také s přítelkyní, a u nich to opravdu vypadalo na velmi harmonický vztah. Byl naprosto klidný, vyrovnaný, nepůsobil, jak jsem již uvedl, žádnými negacemi. Navíc Monika byla také velmi příjemná, naprosto v pořádku, v pohodě, rozuměli jsme si všichni, nedocházelo vůbec k nějakým konfliktním situacím. Poté, co se obžalovanému narodila Klárka, já jsem se odmlčel, vím, že jsme se nějakou dobu neviděli a neměli jsme ani na sebe kontakt. Možná, že jsme si zavolali, ale nevím to určitě, možná jsme si i napsali, nevzpomínám si. V roce 2013 jsem se myslím potkal s Monikou na koupališti, kde jsem byl se svou stávající přítelkyní. S ní jsme se domluvili, jestli bychom se nemohli sejít, že jsem obžalovaného dlouho neviděl. Dohodli jsme se a setkali se v hospůdce Praha v době, než odjízděli do Hurgády. Když jsme spolu seděli, opět neproběhla žádná negace ani ze strany obžalovaného, ani ze strany Moniky. Vždy se k ní choval hezky, pěkně, příjemně, taktéž i ke Klárce, což jsem jako otec 18 měsíčního dítěte vnímal velmi kladně. Ještě jsme se setkali těsně před odjezdem, kdy jsem se dověděl od policie, že obžalovaný si to nahrál, když jsme jeli spolu v autě. Mám takový dojem, že to bylo na Moničiny narozeniny s tím, že jsme si vyjeli, že si zajedeme na kávu, také jsme šli do Carrefouru. Proběhl naprosto normální rozhovor, kdy já jsem mu v soukromí uvedl, proč jsem se rozešel s bývalou přítelkyní. Bavili jsme se na to téma a já jsem mu řekl, že ze strany mé přítelkyně proběhla nevěra. Obžalovaný jako by se k tomu nechtěl vyjádřit, vlastně to nekomentoval, nebyl asi důvod, jelikož jsme se dlouho neviděli. Já jsem se mu tehdy svěřil sám. O čem jsme ještě tehdy hovořili, si nevzpomínám, vím, že jsem se ho ptal, zda je v pořádku se svou manželkou a on mi akorát sdělil, že má Monika dva facebooky a že je to divné. Řekl jsem mu na to, že nevím, proč by to dělala. Neměl jsem k tomu nějaký další komentář, nešlo se k tomu vyjádřit. O nevěře Moniky

se mi nezmínil, akorát když jsem byl u výpovědi u policie, jsem si vzpomněl, že když jsme se potom ještě na to téma bavili, se mi svěřil, že neví, jestli je to pravda, ale že ho údajně Monika s některým z kolegů nebo přátel, se kterými byli na chatě, podvedla. Odpověděl jsem mu na to, proč by to dělala, že je to hloupost, ať tomu nevěří, že to jsou možná jenom fámy a někdo jim jen závidí jejich harmonický vztah.

K dotazům předsedkyně senátu svědek uvádí:

Věděl jste o tom, že si obžalovaný během jízdy ve vozidle monitoruje váš rozhovor?

Na to si opravdu nevzpomínám, nevím, jestli jsme se předtím o tom bavili nebo proběhla nějaká konverzace na to, že by mi to sdělil. Byl to úplně poslední kontakt v té hospodě Praha, kdy jsme si řekli, že až přijedou z dovolené, že se spolu sejdeme na pivko i s mou přítelkyní a Monikou, i když obžalovaný nepil, nekouřil, je abstinent, sportovec.

Když jste byli na důvěrnější bázi rozhovoru, ať již při této příležitosti nebo jiné, zmiňoval se obžalovaný před vámi o intimním životě s manželkou?

Ne, intimní život jsme neprobírali, já to také nemám rád, takže nikdy jsme se k tomu nedostali, a já bych ani na to neodpověděl a nechtěl bych to vědět.

Byl jste v kontaktu s obžalovaným v době jeho pobytu v Egyptě nebo po jeho návratu?

Přímo v ten den, kdy jsem se o události dověděl, jsem mu hned volal. Že bychom poté byli ještě v kontaktu, nejsem si vědom, nevzpomínám si.

Co bylo obsahem toho hovoru?

Zeptal jsem se ho, co se vlastně stalo, že tomu nerozumím, nechápu to. Byl jsem z toho také rozrušený, řekl jsem mu, že je mi to líto a popřál mu upřímnou soustrast. On působil také rozrušeně, nevěděl, co se stalo, ale nemůžu si vzpomenout přesně na slova, která řekl. Pak jsme se potkali ještě jednou na myčce v Karviné, šel jsem za ním, prohodili jsme pár slov, ale ta konverzace nikam nevedla, byla jakoby chladná. Bylo to dáno asi tím, že toho bylo moc. Já jsem to vnímal jinak, média udělaly taky své. Na téma projednávané události neproběhlo nic, jen jsem se ho zeptal, jak se má, že bychom se mohli někdy vidět a že si zavoláme, to bylo všechno.

Podle § 211 odst. 3 písm. a) tr. řádu se **č t e** výpověď svědka z přípravného řízení z č.l. 910-914 spisu. **Po přečtení výpovědi svědek uvádí:**

ano, trvám si na výpovědi z přípravného řízení, jak je to tam uvedené, a to i na detailech, které jsem dnes ve své výpovědi neuvedl, protože jsem si na ně nevzpomněl.

Senát bez otázek na svědkyni.

Státní zástupce žádá o přečtení hovoru z pásku č. 10 z č.l. 2618 spisu mezi svědkem Pálešem a obžalovaným, který byl zaznamenán minikamerou z auta obžalovaného na cestě z Ostravy do Havířova ve večerních hodinách 14.6.2013, a to od projevu svědka Páleše „jo, tak ty jsi to zažil,“ atd.

Čte se přepis hovoru, který proběhl mezi svědkem Pálešem a obžalovaným během jízdy vozidlem dne 14.6.2013 v 19.49 hod. z č.l. 2618 spisu, počínaje odstavcem, kdy hovoří svědek Pášel „jo, tak ty jsi to zažil,“ atd.

K dotazům státního zástupce svědek uvádí:

Můžete nám říct, co měl obžalovaný zažít?

Nevím, v jakém kontextu to bylo uvedeno. Mám dojem, že slova „ty jsi to zažil“ řekl obžalovaný. Nikdy, co já jsem ho znal a co já vím, nezažil nevěru. Já o tom tedy nevím.

Proč jste vedl úvahy, že ho nebudete poučovat a v jaké iluzi jste ho neměl nechat?

Pocity jsou jedna věc a činy druhá věc. Jestli to skutečně bylo vedené, jestli se stalo nebo nestalo, já jsem to vnímal jako člověk, jednal jsem v pocitech svých, jak jsem to já zažil, uváděl jsem pocity své, především, co jsem cítil. Bylo to v domněnce toho, že by ho to třeba mohlo potkat, že je to zraňující, ale nebyl v tom žádný úmysl toho, že bych ho nějakým způsobem nabádal, aby po tom pátral, nebo zkrátka se nějak zabýval tím, jestli mu je Monika nevěrná.

K dotazu obhájkyne svědek uvádí:

Můžete se vyjádřit k tomu, zda obžalovaný je manuálně zručný ve smyslu až, dejme tomu, kutilství?

Co se týká zaměstnání u ochranky, jedná se tam o ochranu osob a majetku, tam kutilství nebo manuální kontakt není. Nezažil jsem s ním činnost, že bych mohl uvést, že je manuálně zručný nebo že je kutil.

Obžalovaný dotázán dle § 214 tr. řádu: bez otázek a připomínek ke svědkovi.

Svědek svědečné nežadá.

Státní zástupce a obžalovaný dotázáni, zda souhlasí s přečtením výpovědí svědků:

Lenky Marie Valentine, Michala Pecho, Mgr. Richarda Bukovanského, Karla Rychlého, Martina Nicieji, Šárky Letenské, Kateřiny Jägrové, Ing. Jana Kubatého, Šárky Mrózkové, Petra Jaworka, Lukáše Černého, MUDr. Petra Koloucha, PhDr. Blanky Čepické, Martina Slaného, Vlasty Damovské, Gabriely Natale, Martiny Klimové, MUDr. Karla Krobatha, Martina Kočárka, Etienna Michela Blahy a Aleny Valenové.

Obžalovanému umožněno, aby se poradil s obhájkyňi.

Státní zástupce uvádí:

souhlasím s přečtením výpovědí všech svědků, kteří zde byli zmíněni.

Obžalovaný po poradě s obhájkyňi uvádí:

souhlasím se čtením všech zmíněných svědků kromě svědků Michala Pecho, Mgr. Richarda Bukovanského, Petra Jaworka, PhDr. Blanky Čepické a Martiny Klimové.

V 10.50 hod. se hlavní líčení p ř e r u š u j e .

P o k r a č o v á n o v hlavní m líčení ve 12.30 hod. Přítomnost všech beze změn.

Konstatuje se, že se omluvila svědkyně Dana Zaťková volaná na 12.30 hod., a to z důvodu čerpání plánované rodinné dovolené v zahraničí.

Podle § 211 odst. 1 tr. řádu se za souhlasu státního zástupce a obžalovaného **č t e** výpověď z přípravného řízení svědkyně Lenky Marie Valentine z č.l. 820-830 spisu.

Obžalovaný dotázán dle § 214 tr. řádu:

s Monikou jsem byl 11 let, za tu dobu 11 let jsem svědkyni viděl všehovšudy 2x, 3x. Po dobu, co jsem byl s Monikou, nás navštěvovala tak maximálně jednou ročně, nikdy s námi netrávila nějaké narozeniny, oslavu, společný víkend a už vůbec ne nějakou dovolenou, takže nevím, z čeho posuzuje, jaký já jsem člověk nebo jaké bylo naše manželství, když s námi vlastně netrávila žádný soukromý čas. Dále bych se chtěl vyjádřit k tomu, kde svědkyně tvrdí, že

Monika měla pouze základní školu. Monika chodila na střední školu, která byla zakončena výučním listem. Dále se chci vyjádřit k tomu, kde svědkyně popisuje, že jsem měl dělat nějakého manažera. Já jsem žádného manažera opravdu nikdy nedělal. Dále se svědkyně odvolává na to, že naše poslední dovolená měla stát 50 tis. Kč. Stála nás 37 tis. Kč. Tady je zřejmé, že někdo si prostě vymýšlí, buď to byla Monika, nebo to je svědkyně. To je vše, co jsem chtěl k této čtené výpovědi říct.

Podle § 211 odst. 1 tr. řádu se za souhlasu státního zástupce a obžalovaného **č t e** výpověď z přípravného řízení svědka Karla Rychlého z č.l. 360-369 spisu.

Obžalovaný dotázán dle § 214 tr. řádu: bez připomínek ke čtené výpovědi.

Podle § 211 odst. 1 tr. řádu se za souhlasu státního zástupce a obžalovaného **č t e** výpověď z přípravného řízení svědkyně Šárky Letenské z č.l. 535-547 spisu.

Obžalovaný dotázán dle § 214 tr. řádu:

chtěl bych říct, že můj názor je, že Šárka byla typově podobná Monice. Na jedné z fotek, které mi poslala, sedí na kapotě auta stejně jak Monika. To je vše.

Konstatuje se, že svědek Martin Nicieja využil v přípravném řízení svého zákonného práva a ve věci nevypovídal.

***Ve 14.15 hod. se hlavní líčení p ř e r u š u j e s tím,
že bude pokračováno dne 7.7.2015 v 8.30 hod.***

P o k r a č o v á n o

v hlavním líčení dne 7.7.2015 v 8.30 hod. ve stejném složení senátu, přítomni obžalovaný Petr Kramný – řádně předveden, pouta sňata, obhájkyň JUDr. Jana Rejžková, státní zástupce Mgr. Vít Legerský, poškození Karel Rychlý, Irena Rychlá, zmocněnkyně poškozených JUDr. Klára Long Slámová, protokolující úřednice Hana Borutová

Konstatována dosud telefonická omluva prof. MUDr. Jiřího Štefana, DrSc., znalce z odvětví soudního lékařství, který se nemůže dostavit ke Krajskému soudu v Ostravě z důvodu klimatických podmínek v souvislosti s jeho zdravotním stavem.

Pokračováno výslechy znalců.

Dostavili se znalci

MUDr. Margita S m a t a n o v á , Ph.D.

MUDr. Marek D o k o u p i l

- gen. ve spise , po poučení dle §§ 106 tr. řádu,
346 tr. zákoníku a připomenutí znal. slibu
u v á d í :

znalci uvádí, že poučení porozuměli a není zde nic, co by jim bránilo ve věci vypovídat.

Znalci dotázáni, zda po vzájemné poradě dospěli k souhlasným závěrům prezentovaným ve znaleckém posudku včetně stanoviska k závěrům znalce MUDr. prof. Štefana, DrSc. a případně též dodatečně předloženým 40 fotografiím zemřelých zaslaných TV Nova a doložených do spisu, s nimiž se měli možnost seznámit u Krajského soudu v Ostravě, protože jim to bylo předsedkyní senátu umožněno. Oba shodně uvádí, že ano.

Znalec MUDr. Marek Dokoupil uvádí:

po vzájemné dohodě jsme se dohodli, že referovat poškozenou Kláru Kramnou budu já a Moniku Kramnou znalkyně MUDr. Smatanová.

Znalci MUDr. Marku Dokoupilovi umožněno, aby přednesl závěry znaleckého posudku ve vztahu k poškozené Kláře Kramné, uvádí:

společně s druhou znalkyní MUDr. Smatanovou jsme provedli soudní pitvu poškozené Kláry Kramné. Zevní prohlídkou jsme zjistili, že bylo k pitvě přivezeno tělo osmileté dívky, na níž byly známky po provedené předešlé pitvě. Tělo bylo k pitvě převezeno v dřevěné rakvi s kovovou vložkou, po odstranění víka bylo nalezeno tělo zabalené v průsvitném plastovém vaku, na němž byla bílá vata s odpovídající silnou vrstvou pilin, k tělu byly přiložené síťky s černými hmotami. Plastový vak pak byl převázán úzkým plátěným pruhem. Ve vaku se nacházelo prostěradlo, na němž byly patrné místy nahnědlé, mapovité ložiska znečištění. V tomto vaku bylo tělo dítěte. V oblasti hlavy bylo tělo překryto bílou vatou, která byla částečně prosáklá mazlavými hmotami. Na pravé horní končetině jsme pak našli drobná okrouhlá nahnědlá ložiska, která jsme primárně hodnotili jako ložiska charakteru vpichu po provedené balzamacii. Dále na těle byly preparační řezy, a to jak v oblasti hlavy, tak v oblasti přední strany krku a trupu. Tělo vykazovalo známky počínajícího rozvoje autoritických změn. Na druhé polovině těla byly oblečeny oranžové kalhotky s motivy žlutých postaviček, kalhotky byly při horním lemu natrženy a bylo zjištěno i potřísnění nahnědlou zasychající tekutinou, na pravém zápěstí pak byl plastový náramek. Při zevní prohlídce jsme s úrazových změn našli krevní podlitiny, tyto se nacházely v oblasti levého kolena a pravého bérce, vyjma těchto krevních podlitin na těle nebyly žádné další zjevné úrazové změny. Vnitřní prohlídkou

jsme na mozku, krčních orgánech, orgánech dutiny hrudní a břišní ani na skeletu lbi, trupu a končetin neprokázali žádné zjevné úrazové změny způsobené mechanickým násilím. Současně jsme pak neprokázali ani žádné příznaky, které by svědčily pro onemocnění přirozené povahy. Pod orgánovým listem osrdečníku byly tečkovité i drobné plošné krevní výrony, komory srdeční byly dilatovány vyplněny velkým množstvím tekuté krve, v trámčině se pak nacházely i kypré krevní sraženiny. Kromě tady tohoto nálezu jsme samozřejmě zjistili i stav po provedené sekci, která byla podstoupena v Egyptě. Mozek a orgány dutiny hrudní však byly zachovány i břišní byly zachovány v anatomickém postavení, částečně pak byly fixovány provedenou balzamací. Na mozku byl proveden řez přes obě polokoule, rozstřížen byl osrdečníkový vak, odebrána byla levá ledvina, žaludek a dvanáctník. Dále byla odebrána část levého jaterního laloku a odstřížena i vrchová část močového měchýře. V dutině hrudní i břišní se nacházely nahnědlé hmoty želatinovitého charakteru, na orgánech pak byly známky po částečné balzamací. Na podkladě mikroskopického vyšetření vzorku orgánů, které jsme odebrali při pitvě, bylo prokázáno překrvení na všech orgánech, na mozku a plicní tkáni pak byly rovněž známky otoku. Histologickým vyšetřením myokardu byla zastižena překrvená příčně pruhovaná srdeční svalovina bez známek hypertrofie a bez přítomnosti zánětlivé celulizace. Prostor mezi svalovými fibrilami, tzv. intersticiem, byl rozvolněn, svalová vlákna byla fragmentována, místy chaoticky uspořádána. Jde o nález, který se popisuje v literatuře jako - bark like myokard, tedy vzhled stromové kůry. V jiných místech pak byly myofibrily, ta svalová vlákna, zahuštěny, byly zde patrný hyperkolagulační pruhy a ložiska zvlnění, které se popisuje jako wave syndrom. V okolí drobných cév byly prokázány opticky prázdné prostory s eozinofilně se barvicími hmotami, místy pak byly drobné kapénky tuku. Kromě vlastní pitvy jsme rovněž prostudovali zdravotní dokumentaci poškozené, kdy jsem nucen konstatovat, že tato je vedena lékařkou pro děti a dorost MUDr. Matůšovou. Zde je možno uvést, že poškozená za svého života netrpěla žádnými závažnými chorobami, které by postihovaly životně důležité orgány, máme tím na mysli zejména poruchy srdce provázené defekty tvorby a převodu srdečního rytmu. Nebyla prokázána žádná neurologická ani psychiatrická onemocnění, tedy choroby postihující centrální nervovou soustavu, nebyla popsána ani žádná onemocnění plic. Současně v dokumentaci nebyly uvedeny choroby, které se projevují poruchami krvetvorby ani choroby, které by postihovaly žlázy s vnitřní sekrecí. Jinými slovy lze říci, že poškozená netrpěla žádnými chorobami, která způsobují náhlá úmrtí, tedy úmrtí usmrcující ty poškozené zdánlivě z pocitu plného zdraví. Ve zdravotní kartě převažovaly záznamy popisující recidivující banální infekční onemocnění dýchacího traktu, banální poranění, periodické prohlídky včetně aplikace vakcín, tedy látek navozujících imunitu. Uvedena byla i ojedinělá infekční průjmová onemocnění a poruchy močení, kdy byly vyloučeny organické změny vylučovacího systému a bylo ordinováno i psychologické vyšetření. Pokud se mám vyjádřit k úrazovým změnám, které jsme našli na těle, tedy k poraněním způsobem mechanickým násilím, pak v podstatě jsme prokázali podlitiny v oblasti obou dolních končetin, které vznikly působením tupého násilí malé intenzity síly, jde o poranění lokalit, která jsou nejčastěji zraňována nárazy na pevnou podložku při pádech, tam řadíme prosté i potencované pády. Na těle nebyly nalezeny žádné úrazové změny, které by svědčily pro působení hrubého aktivního násilí ze strany druhé osoby vedené při útocích údery či kopy, nebyly tady zjištěny známky znemožnění dýchání, tedy známky dušení, nebyly tady ani úrazové změny, které by svědčily případně pro nějakou sebeobranu. V daném konkrétním případě pak co se týče stanovení příčiny smrti, jsme byli nuceni zhodnotit celkový nález, který byl učiněn při pitvě i výsledky toxikologické analýzy, kdy jsme provedli širší rozvalu se závěry uvedenými v bodě 3 znaleckého posudku. Z toho nálezu, který byl učiněn, jsme mohli dovodit, že smrt poškozené nastala v krátkém časovém intervalu po započetí působení vyvolávajícího inzultu, nebyly zde prokázány žádné zjevné známky, které by svědčily pro postupné vyhasínání životních funkcí ve smyslu agonie, což tedy je průběh

nástupu smrti charakteristický zejména pro infekční choroby, popřípadě pro alimentární otravy subakutním či chronickým průběhem. Byli jsme nuceni rovněž konstatovat, že v konkrétním případě došlo k úmrtí dítěte současně s úmrtím matky, šlo tedy o smrt dvou mladých osob, které lze hodnotit jako náhlé úmrtí. Provedenou pitvou nebyly na těle prokázány žádné úrazové změny ani onemocnění přirozené povahy, které by mohly vysvětlit nástup smrti. Po prostudování zdravotnické dokumentace pak bylo možno uvést, že poškozená nebyla léčena pro žádné onemocnění, které takovéto úmrtí způsobuje. Současné náhlé úmrtí dvou mladých jedinců lze považovat ze soudně-lékařského hlediska za nereálné. Z toho jsme mohli dovodit, že došlo k úmrtí dvou jedinců, které byly způsobeny zevními faktory. Nález, který byl zjištěn při soudní pitvě, pak svědčí, že šlo o smrt způsobenou selháním srdce, a to při náhlém diastolickém selhání, tedy při rozšířených komorách. K tomuto úmrtí došlo bezprostředně po působení zevního faktoru, který navodil zástavu základních životních funkcí. Je nutno konstatovat, že tento mechanismus nástupu smrti lze akceptovat u poměrně úzké skupiny zevních vyvolávajících faktorů. Je nutno konstatovat, že působení jedů, které by způsobily náhlou srdeční zástavu bez vyhasínání základních životních funkcí, tedy plynné látky, látky obsahující kyanidové ionty, některé rostlinné alkaloidy, některé drogy, tak jejich působení bylo vyloučeno toxikologickou analýzou. Vzhledem k místu úmrtí pak se jeví nereálné hypotetické udušení působením inertního, tedy netečného plynu. Současně je nutno konstatovat, že v podstatě nebyly na těle, resp. na orgánech zaznamenány žádné známky, které by svědčily pro dušení, což tuto možnost rovněž vylučuje. Po vyloučení všech výše uvedených zevních činitelů, které mohou způsobit bezprostřední zástavu základních životních funkcí, se zbývající reálně přípustitelnou alternativou jeví poškození zemřelé zasažením elektrickým proudem. Právě průchod elektrického proudu se zasažením srdce s fibrilací a následnou zástavou by dobře vysvětlil komplexní nález zjištěný při soudní pitvě. Předestřený mechanismus by dobře korespondoval zejména se současnou bezprostřední zástavou srdce dvou osob v diastolické fázi společně s histologickým nálezem, který se vyskytuje při úrazech elektrickým proudem. Daný mechanismus by rovněž v konkrétním případě u poškozené korespondoval i s přítomností krevních výronů pod orgánovým listem osrdečníku. U poškozené Kláry Kramné zasažení elektrickým proudem koresponduje v obecné rovině i s přítomností podlitin na dolních končetinách, kdy samozřejmě při průchodu elektrického proudu dochází k poškození narušení svalového tonu a ten poškozený padá na pevnou podložku. V konkrétním případě jsme se museli vyjádřit rovněž k nepřítomnosti proudových známek, kdy jsme nuceni konstatovat, že na těle při provedené pitvě nebyly nalezeny zjevné defekty, které by bylo možno hodnotit jako jednoznačné proudové známky, tady tuto absenci lze vysvětlit možnostmi, kdy do těla vstupuje proud na větší ploše při sníženém odporu, tedy při vlhkém nebo mokřem povrchu těla. Za předestřených podmínek totiž nedochází k vzniku charakteristických známek vstupu a výstupu elektrického proudu. Jsme nuceni konstatovat tu skutečnost, že na dodatečně dodaných fotografiích v místě pravé horní končetiny poškozené jsou dokumentovaná drobná nahnědlá tečkovitá ložiska, je to v místech, které, když jsme popisovali nález ložisek, jsme původně hodnotili jako součást balzamačního procesu jako ty injekční vpichy. Je nutno konstatovat, že v literatuře je popisována i možnost vzniku proudových známek charakteru drobných defektů, který má charakter vpichu a tedy lze v obecné rovině připustit, že změny na pravé horní končetině poškozené mohly být proudovými známkami.

Znalec předkládá doklad a odkaz na odbornou literaturu, na níž ve svém vystoupení poukázal, což se zakládá do spisu.

Dále uvádí:

Pokud shrnu všechny skutečnosti, které jsem zde uvedl, můžeme konstatovat, že příčinou smrti je selhání srdce při zasažení elektrickým proudem, ze soudně lékařského hlediska šlo pak o smrt násilnou. Já si myslím, že jsem vyčerpal víceméně základní posudek bez této toxikologické části, protože tam v podstatě je pouze vyloučení nebo absence všech zkoumaných toxikologicky významných látek i metabolitu, popřípadě i sloučenin a asi k tomu by se když tak vyjádřila paní doktorka.

K dotazům předsedkyně senátu znalec MUDr. Dokoupil uvádí:Otázka:

Při komplexním vyhodnocení všech poznatků, které jste získali v souvislosti s podáním znaleckého posudku, připouštíte případně jinou příčinu smrti poškozené Klárky Kramné, než zásah elektrickým proudem a pokud ano, za jakých okolností a co?

Odpověď:

Přítom nálezu, který máme a dále při výsledcích toxikologické analýzy, které byly prováděny jak na našem ústavu, tak opakovaně i mimo území republiky, které byly negativní, při negativním nálezu dystrofických změn na vnitřních orgánech se nejeví žádná další možná eventualita jako reálná.

Otázka:

Žádný jiný mechanismus se nejeví reálný.

Odpověď:

Při nálezu, který máte, té náhlé srdeční smrti a při absenci všech dalších známek v současné době se nám nejeví žádný možný další mechanismus nástupu smrti reálný.

Otázka:

Zmínil jste se o tom, že skupina zevních faktorů, které by vysvětlovala popsany nástup smrti Klárky Kramné, bylo mimo jiné působení jedů.

Odpověď:

Ano, ale musely by to být jedy, které působí v akutní fázi a způsobí kardiální selhání.

Otázka:

A takové působení takových jedů dohledáno nebylo?

Odpověď:

Nebyly prokázány toxikologickou analýzou, a to opakovanou, žádné toxikologicky významné látky, muselo by jít o poměrně úzkou skupinu látek, které buď rychle zastavují dýchací řetězec, popř. mají přímý toxický vliv na srdce, je to úzká skupina látek a tato prokázána nebyla, toxikologická analýza je negativní opakovaně.

Otázka:

Co se týče plynů.

Odpověď:

Tyto byly taky zkoumány.

Otázka:

Žádné jiné zevní mechanismy nebo zevní faktory již nepřicházely v úvahu kromě těch dvou?

Odpověď:

Dle našeho názoru ne.

Otázka:

Pane znalče, ze své znalecké praxe, setkal jste se již, v případě, že ano, jaká je četnost takových případů, kdy dochází k úmrtí nebo konstatuje úmrtí v důsledku zásahu proudem a přítom tedy nejsou nalezeny proudové změny, čili jde o mechanismus, který jste popsal u Klárky Kramné?

Odpověď:

Ano, setkal jsem se. Obecně zásah elektrickým proudem je jeden z méně četných mechanismů nástupu smrti. V naší praxi odhaduji, že jde o 5 až 10 případů ročně, což je zcela stejné procento jako na celém území České republiky. My jsme se setkali opakovaně s případy, kdy došlo k usmrcení, v jednom případě to byly dokonce tři osoby, na nichž nevznikly žádné proudové známky. V literatuře je totiž uváděno, že i u těch fatálních případů proudové známky vznikat nemusí. Vznik proudové známky je ovlivněn několika skutečnostmi, je to zejména hustota proudového toku, kde je dána intenzitou vstupujícího proudu na plochu, ta intenzita vstupujícího proudu je dána přímoúměrně voltáži, nepřímoúměrně odporu. Odpor kůže může být změněn celou řadou různých faktorů od rohové vrstvy přes překrvení, přítomnost potních žláz, případný otok, může jít i o zevní faktory jako je přítomnost vodivých látek na povrchu těla, roztoku solných gelů apod.

Otázka:

Předpokládám, že setrváváte i na doplňku znaleckého posudku.

Odpověď:

Ano, v plném rozsahu.

Otázka:

Mohl byste se ještě zabývat doplňkem, který se vztahuje ke Kláře Kramné.

Odpověď:

V posudku byla řada různorodých otázek, primárně jsme se měli vyjádřit do rozsahu pitev, k primární pitvě, která byla provedena v Egyptě, pak k této otázce, myslím, že jsme to částečně zodpověděli, resp. je to zcela zjevné z nálezkové části primární pitvy, ale pro shrnutí. Na tělech zemřelých byl konstatován stav po otevření dutiny lební s částečným horizontálním řezem v oblasti polokouli mozkových bez vyjmutí mozku z lebních dutin, stav po otevření dutiny hrudní i břišní svislým řezem od hrdelní jamky po sponu stydkou, otevření močových měchýřů, odpreparování žaludků s přilehlou počáteční částí tenkého stěva, stav po odběru vzorků ledvin a jater (u Moniky Kramné byla dále odebrána oblast hlavy slinivky břišní), u zemřelé Moniky Kramné navíc ještě byly částečně preparovány struktury krku, kdy v podstatě byly krční orgány vyňaty do oblasti preparační rány, dále potom byla provedena preparace jazyka, jazylky, chrupavky hrtanu, počáteční části jícnu a průdušnice, tyto byly, jak jsem již řekl, staženy kůží dolů. Repitva na Ústavu soudního lékařství potom probíhá standardně, kdy byly vyňaty všechny orgánové komplexy, tyto byly rozpreparovány a byly odebrány vzorky pro histologické vyšetření, současně byl odebrán biologický materiál pro toxikologickou analýzu. K další otázce - tam byl dotaz, zda v podstatě stav, který jsme zjistili před pitvou, odpovídal tomu stavu, který byl popisován v rámci překladu egyptských pitev. Tam jsme v podstatě hodnotili, že stav těl není v nějakém hrubém rozporu s provedeným popisem v dokumentaci. Museli jsme konstatovat nebo to, že píšeme, že není v hrubém rozporu, tam v podstatě v dokumentaci byl částečně popisován stav preparaci orgánů, které preparovány nebyly. Mám tím na mysli zejména krční orgány, u Kláry Kramné preparace neproběhla. Další otázkou byla, jakým způsobem ovlivní egyptské pitvy poškozených Moniky Kramné a Kláry Kramné, následná doprava do České republiky v realizaci repitev. Tam jsme byli nuceni konstatovat, že víceméně pitva provedená v Egyptě a balzamace za účelem zpomalení posmrtné analýzy neměly zásadní vliv na pitvy, které jsme my prováděli a hodnotili. Musím konstatovat, že zásadně nám napomohlo to, že orgány nebyly preparovány v Egyptě, nebyla provedena pitva podle standardů, které jsou běžné v České republice. Dvacátá otázka byla – vyjádřete, zda závěry uvedené v překladu Zprávy lékařské patologie pro proces č. 3410, odd. atd. mají vliv na závěry. Jsme nuceni konstatovat, že závěry, které tam byly uvedeny pravděpodobně byly směřovány na hypotézu působení nějaké chemické noxy po jejím vyloučení z organismu, tak tato hypotéza v podstatě není přijatelná díky tomu nálezu na orgánech, protože pokud dojde k tomuto pozdnímu působení, působení nějakých chemických

látek, tak samozřejmě musí dojít k nějakému poškození, poškození orgánů. Zde nebyly zjištěny žádné známky poškození orgánů, mám na mysli dystrofické změny na játrech, ledvinách, zejména steatóza, nekrózy, nefrózy, nebyly zde zjištěny žádné krevní výrony, v mozku, v srdci nebyly zde zjištěny nekrózy svalových vláken, srdce a konkrétní tento negativní nález i ten nález, který svědčí pro rychlé úmrtí po působení noxy, mám tím na mysli překrvení, otok plic, otok mozku, mám tím na mysli přítomnost tekuté krve a velkého množství krve včetně částečně fixované v dutině hrudní a břišní, pak tento nález svědčí proti možnosti, kterou tam hypoteticky, bych řekl, vypracoval lékař. Vysvětlitelné je to tím způsobem, že právě neprovedl pitvu standardně, neměl vůbec přehled o jakékoli z brán smrti, protože neprovedl pitvu mozku, srdce, plic a neprovedl ani pitvu orgánů dutiny břišní, kde se vyskytují nejčastěji dystrofické změny, takže ve chvíli, kdy se dostal do opakovaného negativního výsledku z hlediska toxikologické analýzy, pak hledal nějaké asi z jeho pohledu racionální zdůvodnění, které však odporuje pitvěmu nálezu.

Otázka:

V souvislosti tady s tím, to, že chybějící žaludek, obsah žaludku, jakož i obsah močového měchýře, zřejmě se k tomu vyjádří také znalkyně z oboru toxikologie, ale mělo to nějaký zásadní význam na závěry z hlediska toxikologického vyšetření, tzn. z hlediska možnosti působení jedu?

Odpověď:

Z našeho pohledu ne, protože my jsme měli dostatečné množství biologického materiálu k analýze, měli jsme dostatečné množství tekuté krve, které jsme zjistili a zase toto je známka, která svědčí proti tomu postupnému vyhasínání životních funkcí, které je charakteristické u subakutních a chronických otrav. Tam dojde k nějakému poškození orgánového systému, který pak selhává nejčastěji systémem orgánového selhávání, tam se potom tvoří dystrofické změny a obraz je zcela jiný. Nacházíme mále množství krve atd.

Otázka:

Chtěla jsem, aby tady zaznělo, že jste neměli úplný materiál, na který jste ve znaleckém posudku poukázali.

Odpověď:

Měli jsme dostatečné množství jiného materiálu včetně krve.

Dále jsme měli posoudit konstatování egyptského patologa o možné příčině smrti po silném odvodnění těl z nedostatku tekutin z důvodu častého průjmu a zvracení po dobu dvou dnů. Tam jsem musel konstatovat v podstatě, že se odkazuje na to, co jsem již řekl. Je poměrně paradoxní, že v egyptské pitvě, tam je sice informace o tom, že těla jsou odvodněna, ale nikde nejsou popsány žádné nálezy, snížená elasticita kůže, známky lepkavých seróz. Je tady paradoxní, že egyptský patolog odebírá velké množství krve, které má k dispozici, protože je tam záznam o tom, že bylo odebráno celkem 6 zkumavek, předpokládám tedy po tří od každé z těch zemřelých. Tady bylo ještě za pitvy, kterou jsme prováděli my, přítomna krev v cévním systému, což je nález, který je víceméně v rozporu s odvodněním, protože samozřejmě pokud je člověk odvodněn, snižuje se objem cirkující krve, která se zahušťuje, zvyšuje se poměr podpuskulárních částí a rozvíjejí se krevní sraženiny, ten kruor, který má špekovitý charakter. Dále je zcela paradoxní, že v rámci pitev je zaznamenáno i to, že v toxikologické analýze je odebírán střevní obsah. Ve chvíli, kdy by tam probíhaly nějaké profuzní ztráty, tak samozřejmě střevo by mělo být prázdné. To nekoresponduje. Ještě jednou opakuji, že hypotéza, která byla vytvořena, nemá oporu v nálezu, zejména ve smyslu nějakého ložiskového nebo dystrofického poškození orgánů. Otázka č. 22 je v podstatě úplně stejná.

K manipulaci. Prosím vás, na těch tělech, resp. při pitvě na těle Kláry Kramné byly nalezeny posmrtné skvrny, které byly jak na předních stranách, tak na zadních stranách těla, byla to

dolní končetina, oblast obličeje. Lze tedy konstatovat, že tělo muselo být v časovém horizontu přibližně 10 hodin po úmrtí přemístěno z polohy na břiše do polohy na záda. Právě v těchto časových horizontech se udává částečně přemístění posmrtných skvrn. Čili z nálezu, který jsme učinili na těle Kláry Kramné při pitvě, můžeme dovodit, že s tělem po smrti bylo manipulováno a manipulace byla přetočení z polohy na břiše do polohy na záda. Jsem nucen konstatovat, že na těle Moniky Kramné jsme se víceméně k tomuto problému nemohli vyjádřit, tam byl trochu větší rozvoj hnilobných změn zvláště tedy v obličeji a přiléhle části krku a trupu. Z fotografií, které nám byly předloženy, tak tam je patrné, že i u Moniky Kramné před pitvou byly dokumentovány posmrtné skvrny v oblasti obličeje, je tam dokonce výbled v oblasti nosu a dále z čelních hrbolů. Nález by rovněž svědčil pro tu skutečnost, že poškozená byla po smrti primárně v poloze na břiše a následně byla přetočena do polohy na záda. Asi se nebudeme schopni přesně vyjádřit již k době, byť dodatečně, když jsme se podívali na snímky, které byly pořízeny při pitvě, tak v oblasti očí, které nejsou nahnílé, kůže není nahnílá na víčkách, tak je tam nařívovělé zbarvení, které by mohlo rovněž svědčit pro fixaci posmrtných skvrn v oblasti obličeje. To je k manipulaci.

K otázce, zda stav mrtvol v době nálezu 30.7.2013 tak, jak je popisuje ve svých výpovědích obviněný Petr Kramný, koresponduje s nálezem po provedených repitvách, uvádím, že tam se odkáží na to, co jsme v podstatě konstatovali. Nález na těle při pitvě u Kláry Kramné svědčil pro manipulaci, která by měla být provedena s časovým odstupem - tedy 10 hodin po smrti, což nezapadá do časového snímku, kdy bohužel jsem nucen konstatovat, tam nejsou přesné časové údaje. Je tam ve výpovědi informace o komunikaci s rodinou někdy mezi 21, 22 hod., následně kolem třetí hodiny ranní má docházet k tomu, že je zjištěno úmrtí, čili časový interval je kratší, než interval, kdy by mělo dojít k manipulaci.

Otázku č. 25 si myslím, že jsem vysvětlil, už jsem se vyjadřoval k tomu, za jakých okolností nemusí vzniknout ani u fatálních poranění při zasažení elektrickým proudem proudové známky.

Měli jsme se vyjádřit ještě k tmavé skvrně v oblasti paty. Zcela obecně jsou i tmavá zbarvení kůže někdy popisována jako známky po výstupu elektrického proudu v konkrétním případě, ale to nějakým katodickým způsobem nemůžeme tvrdit, protože tam docházelo k nějaké manipulaci. To jsem hovořil ve vztahu k Monice Kramné. Na jedné patě je kůže černošedě zbarvená. Obecně v literatuře se někdy tady toto popisuje jako známka výstupu elektrického proudu, ale kategoricky to v tomto případě netvrdíme.

Otázka:

Vy jste se vyjadřoval k posmrtným skvrnám a k časovému intervalu 10 hodin, čili na tom časovém intervalu 10 hodin si trváte?

Odpověď:

Je to nejpravděpodobnější čas. Tam jsou jisté variační šíře časové, kdy se uvádí, že k částečnému přemístění dochází v časovém horizontu 11 hodin, variační šíře 4 a půl hodiny tam udávána, jsou tam i maximální doby, kdy ovšem tyto doby jsou udávány pro extrémní případy, kdy se tělo nachází v extrémním mrazu, při extrémní vlhkosti, na druhou stranu v extrémně teplých podmínkách. V konkrétním případě došlo k úmrtí v budově, čili nedošlo k úmrtí v terénu a byly tam informace, že pokoj měl být klimatizován. Dokonce, jestli se nemýlím, je uváděno, že měl být klimatizován přibližně na 27° C, čili jedná se o běžné standardní podmínky a tam se musíme držet centrálního časového rozsahu, čili nějakých 10, 11 hodin. Meridia v literatuře je uváděny 10 až 11 hodin podle toho, o jakou literaturu se jedná.

Otázka:

Nástup smrti u nezletilé Klárky Kramné a Moniky Kramné z hlediska časového byl stejný, myslím doba nástupu smrti.

Odpověď:

Přesnou dobu smrti nejsme schopni určit, ale obě dvě těla vykazovaly stejný vnitřní morfologický nález, čili obě dvě vykazují nález náhlého srdečního úmrtí, které došlo krátce po působení zevní moci.

Otázka:

V rámci znaleckého zkoumání těla nezletilé Klárky Kramné, byl shledán nějaký nález svědčící pro bakteriální onemocnění svědčící pro průjmy, zvracení, jak je popisuje pan obžalovaný ve své výpovědi?

Odpověď:

Ne. Ani u jedné z poškozených jsme nezjistili žádné známky, které by svědčily pro nějaké profuzní průjmy. V zařívacím traktu byla běžná stolice, byla to kašovitá nahnědlá stolice.

Otázka:

Objektivně nebylo shledáno nic, co by mohlo potvrzovat výpověď pana obžalovaného Kramného, co se týče zdravotního stavu nezletilé Klárky Kramné, potažmo její matky Moniky Kramné?

Odpověď:

Z našeho hlediska jsme rozhodně neprokázali stav, který by svědčil pro nějaké déletrvající profuzní průjmy. Odkazují se na str. 6 znaleckého posudku v nálezové části, kdy opravdu střevní trakt obsahoval nebo je vyplněn mazlavou nahnědlou stolicí, což samozřejmě je v rozporu s tím, že by mělo docházet k průjmům, protože při průjmových onemocněních, dlouhých průjmech je buď střevní trakt prázdný, popř. může být přeplněn podle fáze, může být přeplněn vodnatým obsahem, kde může být přítomnost nějakých pablan, může tam být přítomnost zbytku stolice, ale v tomto konkrétním případě nález v tlustém střevě byl normální. U Moniky je to stejné.

Otázka:

Co se týče lokalizace posmrtných skvrn u Kláry Kramné, jak jste závěrovali, že primárně po smrti se nacházela v poloze na bříše a pak v časovém horizontu cca 10 hodin byla přemístěna do polohy na záda. Do jaké míry to koresponduje s tvrzením a výpovědi obžalovaného v rámci trestního řízení a u hlavního líčení, že podstatnou část pobytu během toho dne na pokoji, než došlo k nástupu smrti, měla Klára Kramná, když obžalovaný popisuje, že nějakou část byla společně na posteli s matkou a pak se přemístila na samostatnou postel, měla ležet na levém boku, čili ani na zádech ani na bříše a takto jí měl také nalézt v době, kdy zjistil, že nejeví známky života?

Odpověď:

To nekoresponduje. V celé oblasti obličeje jsou posmrtní skvrny, jsou přítomny na přední straně dolní končetiny, nejsou na zevních stranách, naopak na zevní straně levé dolní končetiny je výbled, takže nález s tím nekoresponduje. Tam opravdu by to tělo mělo být několik hodin cca 10 hodin v poloze na bříše a následně by mělo být přetočeno do polohy na záda, tedy došlo k částečnému přesunutí posmrtných skvrn. Poloha na levém boku, jak ji tady nastínil, neodpovídá. Je to vidět i na dodatečně zaslaných fotkách (40 ks).

Senát bez otázek na znalce.

K dotazům státního zástupce KSZ znalec MUDr. Dokoupil uvádí:Otázka:

Já si svou první otázkou dovoluji navázat na konec Vašeho vystoupení a vrátím se ještě k posmrtným skvrnám. Při alternativě, že by nezletilá Klára ležela na levém boku, kde by se

daly očekávat posmrtné skvrny a zhruba, zda byste mohl v obecné rovině pojednat právě o problematice vzniku a rozvoji posmrtných skvrn, kdy se začínají tvořit, na kterých místech apod.

Odpověď:

Obecné posmrtné skvrny se začínají tvořit, záleží i na mechanismu, respektive rychlosti nástupu smrti. Protože je trošku rozdíl mezi tím, kdy jde o smrt s rychlým vyhasnutím základních životních funkcí, anebo jde o nějaké úmrtí s rozvojem agonie. U posmrtných skvrn je trochu rozdíl v dynamice jejich rozvoje. Mezitím, kdy se vytvářejí při rychlých úmrtích, kdy dojde náhle v horizontu sekund, desítek sekund k nástupu smrti a u úmrtí, kdy v podstatě vyhasnutí životních funkcí je postupné s tzv. agonií. Ve chvíli, kdy je to postupné vyhasínání, což v tomto případě nebylo, posmrtné skvrny, v podstatě se popisuje v literatuře, už se můžou začít vyznačovat dokonce před smrtí, protože když organismus selhává mechanismem vytvoření posmrtných skvrn je hypostáza, že se vám krev dostává do níže položených částí těla, následně, když se takhle hemolizuje, tak v podstatě proniká krevní barvivo nejdřív do stěny cév a potom do přilehlých tkání. S tím souvisí i fixace posmrtných skvrn. Dokud je to jenom hypostáza, tak skvrny jsou přemístitelné úplně, ve chvíli, až se krev začne rozkládat a krevní barvivo začne imbibovat přilehlé tkáně, tak tam dochází k fixaci. U agonálních stavů se někdy popisuje, že posmrtné skvrny se mohou vytvářet před smrtí. U rychlých úmrtí se zpravidla vytvářejí do 20 minut až hodiny, potom do dvou hodin mají mapovitý charakter, nad dvě hodiny mají splývající charakter. Úplně přemístitelné jsou zpravidla do 10 hodin, částečně přemístitelné jsou v intervalu 10 až 20 hodin, pak už jsou nepřemístitelné a je tam ještě vytlačitelnost, kdy skvrny jsou vytlačitelné plochou, nejčastěji v časovém horizontu nějakých 10 až 24 hodin a hranou jsou vytlačitelné zpravidla do 48 hodin, ale samozřejmě to závisí na zevních podmínkách. Při standardních podmínkách 25 až 30° C normální vlhkost se vždycky pohybujeme v centrálních částech intervalů.

Otázka:

Částečně se vrátím. Pokud bychom měli zohlednit polohu v leže na levém boku, jestli můžu doplnit, jestli to bude pro vás podstatné, pan obžalovaný nám znázornil, že ležela na levém boku s levou rukou pod bradou nebo pod obličejem, pravá ruka byla napříč tělem položena na lokti.

Odpověď:

tam by se měly vytvořit posmrtné skvrny dominantně na levé straně obličeje, na levé dolní končetině, pravděpodobně všude, více na hřbetní straně. Samozřejmě nějaké posmrtné skvrny bych očekával i v oblasti pravé ruky, ale v akrálních částí a dále samozřejmě levá strana trupu, zevní strana levé dolní končetiny a vnitřní strana pravé dolní končetiny.

K dotazu předsedkyně senátu znalec uvádí:

Otázka:

Jestli z hlediska vytlačitelnosti nebo tvorby posmrtných skvrn, má nějaký význam, na čem oběť leží, tzn. zda leží na posteli, na nějakém měkkém podloží nebo na tvrdém podloží např. dlaždicích, obkládačkách, tvrdém dřevě apod.

Odpověď:

Na tvorbě a vytlačitelnosti ne, ale při situacích, kdy se tělo nachází na nějakém tvrdém podloží, posmrtná skvrna se nevytvoří v místě protitlaku. V běžné poloze na zádech jsou centrální výbledy na hýždích, centrální výbledy v oblasti lopatek. V konkrétním případě na fotografiích, které jste nám předložila, těch 40 ks dodatečně doložených, tak tam byl u Moniky vidět výbled v oblasti špičky nosu, čili z toho lze důvodně předpokládat, že by to měl být nějaký spíš tvrdší povrch.

K dotazům státního zástupce KSZ znalec uvádí:Otázka:

Navázal bych na vnější prohlídku těla nezletilé Kláry, která byla realizována v Egyptě a popsána v tamní pitevní zprávě a která by byla zjištěna na Ústavu soudního lékařství v Ostravě. Zjistili jste při vnější prohlídce těla nějaké změny na kůži nezletilé Kláry, které nebyly popsány v egyptské pitvě a které vznikly za života?

Odpověď:

Jestli se nemýlím, v egyptské pitvě je popsána krevní podlitina na pravém stehně. Zprávy jsou poměrně velmi krátké. Tam je uváděno, že tělo je vysušené, měla na sobě dětské kalhotky, modřina 2 cm na pravém stehně, na těle se nenachází žádné jiné modřiny. Tam jsme u pitvy i na fotkách to jde vidět, našli krevní podlitinu ne na pravém stehně, ale na pravém bérce. Nejsem schopen říct, jestli to je chyba překladu nebo je to chybné zapsání. Byla tam ještě krevní podlitina na levém kolenu a jsou tam ty nálezy, které jsme původně označovali jako drobná nahnědlá ložiska charakteru vpichu, kdy zase na fotografiích, které byly založeny ve spise, které jsme považovali za součást balzamace. Protože když se provádí balzamace tak, jak je popisována v literatuře, tak by se měly napustit orgány a dále by se měly provádět vpichy fixačního roztoku co 10 cm a mělo by se provést rozmasírování fixačního roztoku, aby nedocházelo k autolýze i měkkých tkání v oblasti tlaku končetin. My jsme toto primárně považovali za nález, který nasvědčuje balzamaci i na těle Moniky jsme našli taková ložiska. Na fotkách je zjevné, že již před pitvou na pravé horní končetině v místě malíkové hrany na paži nahnědlá ložiska jsou, čili ta nejsou nikde v pitvě popsána.

Otázka:

Můžete se vyjádřit k tomu, s ohledem na to, které orgány či jejich části chyběly v tělech poškozovaných a které naopak pitvou realizované v Egyptě dotčeny nebyly, na co se egyptská pitva zaměřila?

Odpověď:

Nerad bych hodnotil egyptskou pitvu, protože neznám standardy, jaké jsou v Egyptě. Standardy u nekropsií nejsou po celém světě stejné. Já jen můžu říct z našeho hlediska, že pitva naší standardní metodikou neproběhla a z hlediska toho, co bylo provedeno, bych to spíše považoval za posmrtný odběr biologického materiálu k ověření předpokládané diagnózy. U Moniky Kramné to bylo rozšířeno a byla tam provedena preparace krčních orgánů, čili tam dle mého osobního názoru pitvajícím patolog ještě chtěl znát nález na krčních orgánech, zda se tam nenachází nějaké poranění, které by svědčily pro tlak na krk.

Otázka:

Já bych poprosil ještě blíže rozvést vaši odpověď na otázku č. 18 v doplnění. Tam konstatujete, týká se to vašeho zhodnocení toho, zda stav těl, který jste viděli na pitevně u sebe, koresponduje s tím, co je víceméně popsáno v egyptské pitvě, co se týče rozsahu a průběhu pitvy. V poslední části věty konstatujete, že tam byl uveden nález na orgánových systémech, které nebyly podrobeny preparací. Můžete uvést, které orgánové systémy to byly?

Odpověď:

Jsou to například krční orgány, protože tam nebyla provedena preparace krčních orgánů, nebyl tam rozstřížen jícen, nebyla tam rozstřížena průdušnice. Je tady napsáno, že jazylka je osifikována celistvá, hrtan celistvý, bez fraktur, trachea, jícen v normálním stavu bez viditelných úrazových či patologických změn, čili to je nález nebo je to popis, který neodpovídá tomu, co bylo provedeno.

Otázka:

Co se týče např. srdce, střev, průdušek, je ta situace obdobná?

Odpověď:

Bohužel v podstatě orgánové systémy pitvány nebyly, protože dutina hrudní je bez známek krvácení, pak je tam skelet, srdce v normálním stavu bez viditelných úrazových změn, ale to

srdce nebylo rozpreparováno. Je paradoxní, že tam byl rozstřížen osrdečník, byly tam krevní výrony, které nejsou fyziologickým nálezem, hodnotí to patolog jako stav bez patologického nálezu, asi bych to takhle nezhodnotil, navíc znovu opakují bez preparace, bez nálezu na vnitřním systému srdce, na chlopním systému, na svalovině ve smyslu defektu, na cévách srdečních, bez jejich preparace na všech těchto strukturách na odstupujících velkých cévách bych si nedovolil já osobně hodnotit nález jako negativní. Nemá tam ani plnění srdce. To je to, co už jsem zmínil a v podstatě patolog viděl brány smrti čili mozek, srdce a plíce maximálně povrchně, neviděl jejich vnitřní strukturu.

Otázka:

Setkáváte se v praxi či je někde popisováno v literatuře, zda vzniká něco jakoby svalový spazmus při zásahu elektrickým proudem?

Odpověď:

Svalový spazmus - obecně je jedna z vlastností elektrického proudu je svalové dráždění, kdy při průchodu elektrickým proudem dochází k spazmu ostatní svaloviny, je paradoxní, že v některé historické literatuře právě i toto bylo uváděno na srdeční svalovině, kdy bylo uváděno, že dilatace srdce nasvědčuje proti zasažení elektrickým proudem, ale nové práce samozřejmě už jsou daleko dál a je prokázáno, že mechanismem, který vede k úmrtí při zasažení elektrickým proudem nejčastěji, je porucha srdečního rytmu, kdy v podstatě se srdce snaží synchronizovat s frekvencí procházejícího proudu a dochází k poruše tvorby a vedené srdečního rytmu, která má za následek poruchy funkce srdce jako pumpy ve smyslu flattru, fibrilace a zástavy, což jsou stavy, které naopak, to srdce je vlastně dilatováno, chvěje se, probíhají nekoordinované záškuby a takto ten člověk umírá.

Otázka:

Pokud je svalový spazmus přítomen, je to trvalý stav či přechodný?

Odpověď:

I posmrtně vyvoláte na kosterní svalovině záškuby přítom, když budete do nich pouštět elektrický proud, takže proběhne kontrakce, když tam ten proud probíhá a ve chvíli, když přestane probíhat, tak se kontrakce uvolní.

Otázka:

Vy jste vyloučil, že by nezletilá Klára, v podstatě obě poškozené trpěly nějaké profuzními průjmy na základě nálezů.

Odpověď:

Nález pro to nesevďčí, tam je normální stolice ve tlustém střevě.

Otázka:

Můžete se vyjádřit, zda na základě pitevního nálezu probíhalo u obou poškozených opakované zvracení v průběhu několika hodin?

Odpověď:

Tam nebyly žádné známky poleptání sliznice, jícnu, dutiny ústní, nebyly tam trhliny, které provázejí velmi často profuzní zvracení. Samozřejmě neměli jsme k dispozici žaludek, ovšem i v egyptských popisech, kromě nějakého barevného ložiska v žaludku Kláry Kramné je uváděn jako negativní.

Otázka:

Setkáváte se v praxi se známkami resuscitace na těle oživovaných osob?

Odpověď:

Ano. Jestli tím máte na mysli nějaké posmrtné změny, tak mohou být.

Otázka:

Můžete uvést, o jaké změny se jedná a co je jejich příčinou nebo jak vznikají?

Odpověď:

Změny jsou působeny mechanickým násilím, protože součástí resuscitace je i nepřímá masáž srdeční a těch změn může být celá řada, nejčastěji to jsou poranění v oblasti skeletu hrudního

koše, zpravidla provázána nějakým diskrétním krvácením mezižebních prostorů, ale mohou to být i závažnější úrazové změny včetně trhlin srdce. Ale závažnější úrazové změny nacházíme zejména, dneska se používají tzv. resuscitační automaty, kde tlak je v podstatě větší. Ještě je třeba říct, že častější nález poruscitacních změn je u starších osob, kde skelet je křehčí.

Otázka:

Jaký je čas nezbytný pro vyprázdnění žaludku za předpokladu, že žaludek je plně naložen a v podstatě jde o zdravého jedince?

Odpověď:

Čas vám přesně neohraničím, tam je problém, že záleží na charakteru stravy, kdy tekutá strava proniká přímo po longitudinálních řasách, a to i při naplněném žaludku do duodena. Potom záleží na konkrétní stravě, za jak dlouho se žaludek vyprázdní. Jsou víceméně dány nějaké orientační tabulky podle typu stravy, za jak dlouho dojde k vyprázdnění žaludku, ale ty jsou využívány spíš ke stanovení doby smrti, pokud v žaludku najdeme nějaké pevné součásti nějaké stravy od zeleniny, ovoce, maso, ryby apod. Ale nejsem vám to schopen ohraničit.

Otázka:

Může dle vašich zkušeností či znalostí zásah elektrickým proudem vyvolat zvracení nebo reflux – zpětný tok žaludečního obsahu z žaludku?

Odpověď:

Zvracení ne, reflux samozřejmě ano, navíc je nutno konstatovat, že k refluxu nebo vytékání žaludečního obsahu dochází u zemědělných běžně, protože po smrti dojde k atonii zažívacího systému, čili to je taková ta známá rada, nestavěj se čelem k oběšenci, když sundáte oběšence, velmi často dojde k vytékání nějakého množství žaludečního obsahu, pokud je naplněn při manipulaci s ním. Čili zvracení jako takové bych nepředpokládal, ale nějaký výtok atonického obsahu žaludku lze připustit.

Státní zástupce KSZ uvádí:

chtěl bych vás požádat, zda by nebylo možné panu znalci předložit fotografie, které jsem nechal založit do spisu minulou středu, zda by si je nemohl prohlédnout a nějakým způsobem je okomentovat, zejména co se týče problematiky posmrtných skvrn.

Znalci se předkládá k nahlédnutí a stejně tak paní znalkyni MUDr. Smatanové fotodokumentace ze dne 1.7.2015 předložená státním zástupcem v rámci hlavního líčení.

Státní zástupce KSZ uvádí:

podle času pořízení fotek, když si to prohlédnete ve vlastnostech, mluvím o elektronické podobě snímků, tak měly být pořízeny mezi 11 a 12 hodinou dopoledne v den nálezu těl, čili 30.7. Požádal bych vás, abychom se sjednotili na nějaké terminologii, máme v podstatě dvě sady fotek. Budu je nazývat fotografie z místa nálezu těl.

K dotazům státního zástupce KSZ znalec uvádí:

Otázka:

Zda po shlédnutí těchto fotografií z místa nálezu těl byste chtěl doplnit či upřesnit vaše vyjádření, pokud jde o posmrtné skvrny, manipulace s těly, polohu těl poškozených po smrti.

Odpověď:

Na tělech je víceméně dokumentováno to, co již bylo vidět na fotkách, které byly dříve ve spisu (čili 40 ks fotografií dodaných prostřednictvím TV Nova), kdy je patrné, že u obou dvou poškozených jsou posmrtné skvrny vyznačeny v oblasti obličeje, je to na obličejích oboustranně, dále jsou skvrny i v přiléhající části Moniky Kramné vidět na přední straně krku, přední straně

trupu, jsou na hřbetních stranách končetin. Jsou tady vidět výbledy zejména v oblasti špičky nosu, jsou i nad čelními hrboly. Nejlépe je to vidět na fotografii č.l. 4, 5. I v tomto konkrétním případě tělo muselo po dobu přibližně 10 hodin ležet na přední straně. Totéž je u Kláry Kramné. Jde zase vidět, že tady jsou posmrtné skvrny v oblasti celého obličeje, jsou tady posmrtné skvrny na trupu, jsou tady celkem pěkně vidět ještě paradoxní postavení horních končetin – ve vzpažení. V podstatě nevidáme často, krásně je tam vidět výbled na dlaních, na přední straně předloktí. Zase tato poloha by korespondovala s polohou, protože fixace je nesporně tady podmíněna již rozvinutou posmrtnou ztuhlostí, takže tam by to odpovídalo tomu, že tělo opravdu leželo řádově několik hodin na poloze na břiše, protože obě dvě horní končetiny se nám zfixovaly v opoře u matky. To je ta pravá horní končetina, je v takovém netypickém flekčním postavení. U nezletilé to je nejlépe vidět na fotce na č.l. 7 a u matky to je nejlépe vidět na č.l. 4, tam je pravá horní končetina zafixována ve flexi vedle hlavy. Běžně končetiny jsou podél těla při poloze na zádech nebo při poloze, která byla popsána na jedné ruce s druhou rukou, tak tam bylo důvodné předpokládat, že pokud by došlo ke smrti, ta jedna by se mohla zfixovat v postavení pod hlavou a ta druhá by měla být v postavení před tělem nebo vedle těla. Co je zajímavý nález, co jsme s paní MUDr. Smatanovou ještě tady na těch čerstvých fotkách zjistili, u holčičky na fotkách č. 7 a 8 je vidět takové nahnědlé zbarvení na rtech, zejména na dolním rtu, což je v rozporu nebo když se podíváte na fotku č. 4, tak naopak v oblasti rtů Moniky je spíše výbled a my jsme při pitvě, když se podíváte do znaleckého posudku, tam je vidět na fotce č. 9 jak rty jsou hnědé až hnědočerné. My jsme toto původně považovali za zaschnutí a případnou hnilobnou změnu nebo známky rozvoje autolýzy, nemůžeme ale teď při tom nálezu, který je vidět z fotek, kde opravdu je rozdíl rtů matky a holčičky, eventuálně vyloučit, že i toto může být působení elektrického proudu – vstup na oblasti sliznice s nízkým odporem. V literatuře jsou dokumentovány i ty případy, kdy právě při vstupu přes dutinu ústní či sliznice, sliznice mívají potom černohnědý charakter, ale je to jenom eventualita, kterou jsme primárně zvažovali.

Předsedkyně senátu předkládá krátkou cestou fotodokumentaci předloženou státním zástupce KSZ 1.7.2015 paní zmocněnkyni poškozených.

Otázka:

Vy jste tady zmínil problematiku tuhnutí nebo chladnutí těla, v obecné rovině můžete pojednat o této problematice, kdy tělo začíná tuhnout, chladnout, za jakých podmínek a současně při zohlednění specifík daného případu, kdy měly poškozené být v klimatizovaném pokoji, jenž byl klimatizován na teplotu 27° C až 28° C s tím, že výdech klimatizace směřoval mimo posteles, případně mimo jejich těla.

Odpověď:

Asi se budu držet jen obecných zásad, protože tam bohužel není provedena prohlídka zase na tom místě tak, jak jsme na ni zvyklí my v České republice, není tam bohužel ani rektální teplota. To tuhnutí. Víceméně jak rozvoj posmrtných skvrn, tak tuhnutí, tak ztráta tělesné teploty, to jsou posmrtné známky, ze kterých určuje pravděpodobnou dobu smrti. K tuhnutí těla dochází postupně zpravidla od hlavy k dolním končetinám. Nejčastěji nebo při standardních podmínkách je tuhnutí v oblasti obličejového svalstva uváděno za jednu až tři hodiny, na horních končetinách 4 až 6 hodin, na dolních končetinách 6 až 8 hodin, čili k plnému ztuhnutí těla, k plnému rozvoji posmrtné ztuhlosti dochází zpravidla v horizontu 6 až 8 hodin. Následně proces přetrvává a v horizontu dvou až tří dnů dochází k postupnému rozvolňování těla, který má sestupný charakter za standardních podmínek. U chladnutí těla tam je to složitější v tom smyslu, že je obecné pravidlo, že za hodinu zpravidla tělo zchladne o jeden stupeň. Závislost, jak je v moderní literatuře prokázáno, není úplně lineární a pokud nejsou naměřené hodnoty okolí i toho těla a nejlépe není tam interpolace dvou měření, tak

nikdy nejsme zcela přesní. Limity se uvádí, že k chladnutí dochází půl až jeden a půl stupeň za hodinu. Ještě literatura uvádí, že k takovému citelnému zchladnutí nebo k prvním známkám, že to tělo není teplé, dochází v horizontu tří až šesti hodin.

Otázka:

Konkrétní podmínky 27 až 28° C, nebyly vystaveny těla přímému slunečnímu záření, nějakému chladu, čili jsou to podmínky, které spadají do těchto tabulek rozptylu?

Odpověď:

Ano. Kolem 1° C pravděpodobně by to mělo probíhat. Nejsme schopni se k tomu vyjádřit naprosto přesně.

K dotazům zmocněnkyně poškozených znalec uvádí:

Otázka:

Zda tvrzení obžalovaného, že s poškozenými komunikoval ve večerních či pozdějších večerních hodinách dne 29.7., koresponduje s vaším nálezem?

Odpověď:

Nález, který jsem tady už shrnul, svědčí pro to, že k úmrtí by mělo dojít dřív.

Otázka:

Čili v tu dobu, kdy on tvrdí, že s nimi komunikoval, podle vašeho nálezu byly již mrtvé?

Odpověď:

Podle známek přemístění posmrtných skvrn by k úmrtí mělo dojít minimálně 10 hodin před tím, než byla zjištěna úmrtí poškozených.

K dotazům obhájkyň znalec uvádí:

Otázka:

Můžete přesněji vysvětlit vámi použitý odborný termín - bark like myokard?

Odpověď:

Tento termín je uváděn v soudně-lékařské literatuře, popisuje se to jako fragmentace svalových vláken z jejich chaotickým uspořádáním, překrýváním připomínající vzhled stromové kůry.

Otázka:

Fragmentace svalových vláken, tak jste to řekl, ano?

Odpověď:

Ano.

Otázka:

Tento nález je možný i u změn myokardu způsobených jinou noxou nebo něčím jiným než vámi popisovaným elektrickým proudem?

Odpověď:

Fragmentace svalových vláken může být přítomna i za jiných okolností, ale právě toto chaotické uspořádání, to překrývání svalových vláken je popisován u působení elektrického proudu.

Otázka:

Když říkáte, že i v jiných případech nebo jiných okolnostech, můžete říct ty jiné okolnosti, případy?

Odpověď:

Samozřejmě to může být při srdečních onemocněních, nejčastěji při ischemiích s ložiskovým poškozením, které však prokázáno nebylo. Samozřejmě k fragmentaci může docházet u infarktu myokardu.

Otázka:

Tedy váš nález, ten, o kterém se teď bavíme, toto je signifikantní znak pro zásah elektrickým proudem?

Odpověď:

Signifikantní znak, jak si to představujete?

Otázka:

No jestli je to natolik zásadní jediný možný.

Odpověď:

Je to jeden ze znaků, který je popisovaný u zasažení elektrickým proudem stejně tak, jak ostatní znaky.

Otázka:

Jaké jsou další znaky pro zásah elektrickým proudem?

Odpověď:

Přítomnost proudových známek, které nemusí být vždy přítomny, dále je to vnitřní nález, který svědčí pro náhlé úmrtí mechanismem srdečního selhání, mohou být v některých případech přítomny i známky dušení, pokud se uplatní spasmus mezižeberní svaloviny, bývají popisovány krevní výrony pod seróziemi, bývá popisován nález na srdeční svalovinu ve smyslu zvlnění srdeční svaloviny a právě tady těchto fragmentací s chaotickým uspořádáním. Dále to jsou ještě další známky, které se mohou vyskytovat, ale zpravidla u vysokovoltážních poranění, popáleniny apod.

Otázka:

Ve svém posudku hovoříte o otoku mozku, otoku plic. Můžete nám vysvětlit, co způsobí otok mozku a otok plic?

Odpověď:

Otok plic je projevem srdečního selhání, selhávání levé komory, je to právě známka proběhlé poruchy srdečního rytmu, tedy fibrilace a vlastně otok mozku je známka nedokrvění mozkové tkáně, která souvisí s poruchou srdeční činnosti.

Otázka:

Může tedy dojít k otoku plic při náhlém srdečním selhání, nikoliv, jak jste popisoval agonii a náhlé srdeční selhání, postupné vyhasínání životních funkcí, tedy v případě, že nedojde k postupnému vyhasínání životních funkcí a dojde k náhlému selhání srdce, může dojít k otoku plic?

Odpověď:

Ano, může. Otok plic je známka náhlého selhání srdce – náhlého selhání levé komory srdeční.

Otázka:

Odborná literatura se jednoznačně staví k tomuto závěru?

Odpověď:

Odborná literatura se jednoznačně staví k tomu, že otok plic je známkou jednostranného srdečního selhání.

Otázka:

Můžeme z tohoto dovozovat, že organismus byl zasažen elektrickým proudem?

Odpověď:

Diagnóza je postavena na celém komplexu příznaků. Samozřejmě pokud bychom měli pouze otok plic bez dalších příznaků, tak bychom to takto nestanovovali, ale pokud budeme vytahovat jednotlivé příznaky, tak budeme docházet k jiným závěrům.

Otázka:

My jsme všichni laici a chceme tomu porozumět.

Odpověď:

Vy se mě teď snažíte dostávat na jednotlivé příznaky. Ano, každý z jednotlivých příznaků, který jsme popsali, je příznakem vyskytujícím se za určitých podmínek při zasažení elektrickým proudem. Vy se mě teď snažíte dostávat do pozice, kdy se mě ptáte, mám tady tento jeden jediný příznak a můžete mi říct, že to je signifikantní známka. V medicíně nejsou ani u onemocnění jasné 100% příznaky. Na základě komplexů příznaků se stanoví diagnóza.

My jsme na základě komplexu příznaků stanovili diferenciální diagnózu a vylučovali jsme jednotlivé možnosti, takto jsem to uváděl, myslím, že celkem dost obsírně, v části, kdy jsem se věnoval posudku.

Otázka:

Vyjadřoval jste se tady ke vzniku posmrtných skvrn, k tomu, zda může dojít při manipulaci s těly k tzv. přestěhování posmrtných skvrn, řekl jste, že je to možné. Co se tedy stane s původními skvrnami, těmi prvně vzniklými při změně těla, co udělají původní?

Odpověď:

Doufám, že už jsem to vysvětlil, zkusím to ještě jednou. Původní posmrtné skvrny mohou za jistých okolností a v jistých časových intervalech buď vymizet, nebo mohou být zachovány. Je to dáno tím, co jsem řekl, že posmrtná skvrna se tvoří takovým způsobem, že když to tělo leží v nějaké poloze, tak po smrti dojde k atonii celého systému včetně cévního a krev podle gravitačního gradientu se přemísťuje do nejnižších částí těla. Tím pádem se vám vytvoří posmrtné skvrny. To je první fáze a v této fázi, pokud dojde k přemístění, tak ta krev zase vteče a skvrny se vytvoří v jiném místě. K tomuto ději dochází zpravidla do nějakých 6 hodin po smrti. Pokud je tělo přemístěno do 6 hodin, posmrtné skvrny vám zmizí, takže se vytvoří jen na straně, kde tělo bude v definitivní pozici. Ve chvíli, kdy krev je dostatečně dlouhou dobu v oblasti posmrtných skvrn primárních, o kterých se bavíme a dojde již k hemolýze, protože tam se začnou rozpadat krvinky a krevní barvivo z rozpadlých krvinek začne postupovat přilehlé měkké tkáně, pak dochází k fixaci posmrtných skvrn a tam v intervalu, který se uvádí 10, plus minus 4 a půl hodiny nejčastěji, dochází k tomu, že se vám zachovají posmrtné skvrny v místě, kde byly primárně vytvořeny, čili když budu ležet na jednom boku, tak na jednom boku a když budu přemístěný, tak potom na druhý bok a zároveň se vám v intervalu vytvoří posmrtné skvrny na druhé straně. Pokud mrtvá bude přemístěna po nějakých nejčastěji 24 hodinách, tak už posmrtné skvrny zůstanou fixovány, kde byly vytvořeny primárně a v druhé lokalitě se nevytvoří.

Otázka:

Takovýto nález ohledně posmrtných skvrn lze spatřit na fotografiích, které vám byly předloženy z TV Nova. Jestli toto přesně, co nám pan znalec říká, je tam skutečně patrné na těch tělech.

Odpověď:

To je pěkně vidět na celé sérii fotek. Na primárních fotkách (z místa nálezu zemřelých z 1.7.2015), které nám dnešního dne ukázali u soudu, tam je jasně vidět, jak jsou posmrtné skvrny v obličejí, na přední straně trupu. Ve fotkách, které jsou z TV Nova, které jsme viděli v rámci shlednutí do spisu, tak tam už je vidět, jak posmrtné skvrny pomalu ustupují zejména v oblasti trupu a my při pitvě je máme zachovány u holčičky v oblasti obličejí bilaterálně a na dolních končetinách. U matky jsme to takto nehodnotili, to jsem se už k tomu zmiňoval, protože tam je bohužel větší rozsah autolýzy, která nám to znemožnila, ale teď, když jsme viděli, že i u matky byly posmrtné skvrny v oblasti obličejí, tak tam zůstala oblast očních, která není postižena autolýzou a ta má rovnou nafialovělé zbarvení, čili i tady je vidět, jak se posmrtné skvrny přemísťovaly a jsou zachovány u holčičky na obou dvou stranách těla.

Otázka:

Vrátím se opět ke znakům, které vykazuje lidský organismus, je-li zasažen elektrickým proudem, je v případě zásahu elektrickým proudem, přítomen v krvi či v orgánech kov, tzv. metalizace?

Odpověď:

V krvi ani v orgánech ne, není.

Otázka:

A v místě zasažení?

Odpověď:

Může být.

Otázka:

U Kláry nebyl žádný takovýto defekt zjištěn, abychom zjišťovali přítomnost kovu?

Odpověď:

Primárně ne, to z posudku vyplývá.

Otázka:

Lze tedy podle vás nebo můžete stanovit s ohledem na posmrtné skvrny, s ohledem na popsané proudové změny, polohu těl, ve vašem případě pokud se vyjadřujete ke Kláře, tak polohu těla Kláry, ale samozřejmě i matky v době smrti? Posmrtné skvrny a proudové změny tak, jak jsou popisované.

Odpověď:

V době smrti ne, po smrti.

Otázka:

Jak byly obě dvě?

Odpověď:

Vždyť jsem na to odpověděl už dvakrát.

Otázka:

Já tam směřuji někam jinam, ale nemůžu vám říct kam.

Odpověď:

Říkám, že nejsem schopen z pitevního nálezu stanovit polohu těla v době smrti.

Otázka:

Byl jste seznámen se zprávou pana doktora Walida Mohamada Nagiho, zda kromě jeho doplňujícího posudku, máte k dispozici i jeho výsledky, který k tomu byl v Egyptě proveden? Konkrétně z 19.8.2014, který započal ve 12:30 hod.

Státní zástupce KSZ uvádí:

Jestli můžu do toho vstoupit, já mám trochu problém s procesní použitelností výsledku znalce pana Nagiho, který byl realizován v Egyptě. My jsme v podstatě o jeho výsledky nežádali, strany řízení se ho neměly možnost zúčastnit, tak mám za to, že jeho výsledky je procesně nepoužitelný v tomto našem trestním řízení.

Předsedkyně senátu uvádí:

Sice máte pravdu, ale je tady shrnující zpráva státního zástupce pana Abdula Rahmana Harba, jak je založena na č.l. 3809-3810 a zde je mj. i obsaženo stanovisko státního zástupce k výsledku pana Walida Mohamada Nagiho a já se domnívám, že s ohledem na listinný důkaz lze z tohoto listinného důkazu panu znalci předestřít.

Čte se zpráva státního zástupce - poslední odstavec zdola na č.l. 3809 a pak č.l. 3810.

Obhájkyň uvádí:

Navazující otázka bude, ale až k paní dr. Smatanové, která se bude vyjadřovat k paní Monice, protože mně se jednalo k tomu defektu, který byl nebo nebyl vidět.

Obžalovaný dotázán dle § 214 tr.ř. uvádí:Otázka:

Budu se taky ptát jako absolutní laik. Pane doktore, chtěl bych se zeptat, lékař, který byl přivolán na místo do pokoje, ve kterém se to událo, stanovil hodinu smrti cca 4 hodiny. Chci se zeptat, potom, kdy jsem zjistil, co se stalo, vyběhl jsem na chodbu, byl jsem z tohoto pokoje následně odveden. Je možné, že kdyby tato hodina smrti, tzn. zhruba 4 hodiny, byla pravdivá, jak tvrdí egyptský lékař na místě, který byl a následně s těmi těly někdo

manipuloval, tzn. je nějakým způsobem otáčel, tzn. na břicho prostě nějakým způsobem otáčel, aby zjistil nějakou příčinu a to nějakou bodnou nebo jinou příčinu, je možné, že tyto posmrtné skvrny vznikly až potom?

Odpověď:

Tam ten lékař řekl, že je to nejméně 3 a půl hodiny, takže si myslím, že tam není stanovena doba smrti, ale musel bych se na to podívat, nejsem si jistý. Druhá část otázky?

Otázka:

Já jsem byl potom následně z pokoje odveden, když někdo, ať lékař nebo kdokoli, kdo tam byl přítomen s těly manipuloval, tzn. je obracel, aby zjistil stav nebo nějakou příčinu tohoto úmrtí, je následně otočil dejme tomu na břicho a tyto tam setrvaly po dobu několika hodin, mohly tyto posmrtné skvrny vyvstat až potom?

Odpověď:

Pokud by hypoteticky došlo krátce ke smrti a potom těla byla obrácena a následně otočena, tak ano, ale na druhou stranu by to nevysvětlovalo fixaci horních končetin v poloze zpřímené, protože to svědčí, protože ty těla v poloze na břiše byly již po smrti a ne až následně otočeny. Pravděpodobnost vzniku posmrtných skvrn na přední straně těla by se výrazně snižovala, protože by tam docházelo k opakované manipulaci.

Otázka:

Lékař, který přijde několik hodin po úmrtí k člověku, který zemřel, jaká je pravděpodobnost toho, že určí hodinu úmrtí, tzn. jaká je odchylka, je to v řádu půl hodiny, hodin nebo řádu deseti hodin.

Odpověď:

Pokud by provedl prohlídku tak, jak je standardní v České republice včetně rektální teploty a vypracování Henssgeho momogramu, tak při těch časných fázích, čili nejsou rozvinuty posmrtné změny, jak k tomu bylo v tomto případě, tak je to velmi přesné, je to v intervalu půl hodiny, hodin, ale ve chvíli, kdy toto neprovede, tak je to jen odhad a tento je nepřesný.

Otázka:

Nebyli jsme přítomni, takže nemůžeme vědět. Svědkyně Magdalena Iwona Lis byla jako první na místě nálezu a ta popisuje polohu Klárky, že měla ruce směrem nahoru ke stropu, když ležela na zádech. Jak si teda mám vysvětlit jako laik, když se primárně podle vás nacházela cca 10 hodin v poloze na břiše, jak tyto ruce vzpřímené mohly vzniknout?

Odpověď:

Máte dokumentováno, že ruce nejsou vzpřímené, takže k tomu se nemůžu vyjádřit, nejsem schopen hodnotit, jak přesně si vybavila svědkyně nález. Je to poloha obě ruce vzpřímené, tak mě napadá, jediné to tělo by muselo ležet tak, aby bylo přeloženo a ruce by byly spuštěny kolem nějakého předmětu, aby se fixovaly v této zpřímené poloze, je to poloha, s kterou se u posmrtné ztuhlosti vůbec nesetkáváme.

Otázka:

Může člověk, který není znalý jakékoliv zkušenosti ať osobní, praktické nebo literární, zjistit, jak působí elektrický proud na lidské tělo nebo tady, jak vy popisujete to, že u Klárky nebyly vstupy a výstupy, může absolutní laik, který toto v životě nikdy nezjišťoval nějakým způsobem přijít k tomu, aby známky vstupu a výstupu nebyly vidět, že je má snad namočit, namazat nějakým gelem?

Předsedkyně uvádí, že toto není otázka znalecká, to je otázka důkazní a otázka hodnocení důkazů a schopnosti daného jedince. Takže tato otázka se nepřipouští.

Znalkyně MUDr. Margita Smatanová uvádí:

se závěry svého kolegy plně souhlasím a nemám, co bych doplnila.

*V 10.25 hod. se hlavní líčení p ř e r u š u j e .
P o k r a č o v á n o v hlavní líčení v 10.40 hod. Přítomnost všech beze změn.*

Přistoupeno k výsledku znalkyně **MUDr. Margity Smatanové, Ph.D.** ve vztahu ke znaleckému posudku podanému k osobě poškozené Moniky Kramné, **znalkyně uvádí:** společně s MUDr. Dokoupilem jsme provedli pitvu Moniky Kramné, ročník narození 1977. Nálezy při pitvě můžeme shrnout takto: při zevní prohlídce byly zjištěny úrazové změny, které nasvědčovaly zasažení elektrickým proudem, kdy tyto se nacházely na zadní straně krku, v dolní části zad a na levém bérce. Na zadní straně krku na hranici zad byla zjištěna šedohnědá popálenina podminovaných okrajů, ta byla naznačeně pásovitá. Byla dlouhá 7 cm, šíře do 1 cm. V návaznosti na tuto změnu jsme našli oděrky kůže čárovitého charakteru, které směřovaly, byly vzájemně rovnoběžné, tvořily pás šíře až 5 cm a táhly se dolů směrem k pravé lopatce. V oblasti křížové krajiny zad byla na hranici s kostrčí změna ve smyslu scházející pokožky velikosti 1x 0,5 cm a byla šedozelené barvy. Na levém bérce vnitřně na hranici s lýtkem se v jeho horní třetině nacházel svislý lehce zaoblený čárovitý pruh povrchního narušení kůže délky 10 cm. Ten byl hnědé barvy téměř v pravidelných vzdálenostech s drobnými tečkovitými hlubšími defekty. Kromě těchto nálezů, které nasvědčovaly pro zasažení elektrickým proudem, jsme našli krevní podlitiny, a to na přední straně pravého bérce a na zevní ploše ve střední třetině levého stehna. Vnitřní prohlídkou jsme konstatovali těžký hemoragický otok plic, těžký otok mozku a výrazné překrvení všech orgánů těla. Srdce bylo dilatované, plněné větším množstvím krve. Při provedené repitvě nebylo zjištěno žádné morfologicky se projevující se onemocnění přirozené povahy ani žádné mechanické poranění, které by vedlo ke smrti. Současně při stanovování příčiny smrti jsme ještě vycházeli z dostupné zdravotnické dokumentace zemřelé, kdy jsme měli k dispozici ambulantní kartu interní a neurologické ambulance a dále lze tedy říct, že zdravotní stav před smrtí poškozené můžeme shrnout takto: ta byla vyšetřena v neurologické ambulanci v roce 2004 pro bolesti krční páteře, v roce 2009 a 2001 pro bolesti hlavy a od roku 2011 do roku 2013 byla vyšetřována pro panickou úzkostnou poruchu a léčena eliceou. Byla komplexně vyšetřena pro občasné bušení srdce, kdy dle komplexního kardiologického vyšetření byl zjištěn normální nález na srdci bez poruch rytmu. Lékařem byla doporučena pouze kontrola s odstupem 4 měsíců. Budeme-li vycházet ze zevního nálezu při pitvě, vnitřní prohlídky na orgánech zemřelé a ze záznamů v dostupné zdravotnické dokumentaci, můžeme říci, že bezprostřední příčinou smrti je akutní selhání srdce při úrazu elektrickým proudem. Ze soudně lékařského hlediska jde o smrt násilnou, která je v příčinné souvislosti se zasažením elektrickým proudem. Mechanismus nástupu smrti můžeme shrnout takto: pitva včetně následného histologického vyšetření nezjistila žádné onemocnění přirozené povahy, které by vysvětlilo pitvou prokázané selhání srdce. Stejně tak podrobným kardiologickým vyšetřením z dubna 2013, ještě tedy za života poškozené, nevyplývalo žádné onemocnění přirozené povahy na srdci ani jeho žádná funkční porucha. Můžeme říci, že k selhání srdce došlo na podkladě působení zevní noxy. Ze soudně-lékařského hlediska při současném přihlednutí k negativní komplexní toxikologické analýze a zohlednění změn na krku, zádech a levém bérce zemřelé se v daném případě jeví jako reálné a možné právě zasažení, úraz elektrickým proudem s následným selháním srdce a smrtí. Tento závěr pak velmi dobře koresponduje i s histologickými nálezy, které potvrdily proudovou známku v řezech kůže z místa popáleniny na zadní straně krku a zad, a současně koresponduje pak i s histologickým nálezem na řezech srdce. To je krátké shrnutí zjištěných nálezů při soudní pitvě, mechanismu nástupu smrti a bezprostřední příčiny smrti Moniky Kramné.

K otázkám předsedkyně senátu znalkyně uvádí:

Změny na za zadní straně krku, v dolní části zad a na levém bérce, z nichž jste vycházeli ve svých znal. závěrech, že svědčí pro zasažení elektrickým proudem, mohly se tyto změny vně nějak měnit v průběhu doby od zasažení postupem času až do podání znal. posudku?

Můžeme pouze obecně říci, že od vzniku úrazových změn a v následném čase dochází ještě k dokreslování těchto změn nebo k jejich dovyvinutí. To znamená ano, takovéto nálety mohou ještě procházet vývojem.

Jak intenzivní je to dovyvinutí z hlediska vzhladu těchto zevních změn?

Tyto změny, které ještě mají vliv na dokreslování těchto nálezů, jsou individuálně závislé na zevních podmínkách, běžně děláme na pitevně prohlídku těl i s odstupem jednoho dne po provedené pitvě, kdy se dokreslují především krevní podlitiny, ale i jiné změny.

Nutně na fotografiích pořízených v den nástupu smrti nebo v krátkém časovém úseku po nástupu smrti, dejme tomu do 24 hodin, nemusí být tyto změny tak intenzivní, průkazné, jak následně, jak jste je zachytili při provedení pitvy vámi provedené?

Mohly být méně markantní, a tedy mohly být přehlédnuty.

Mohli jste se s MUDr. Dokoupilem seznámit v době před nařízeným HL v rámci studia spisu s předloženou fotodokumentací. Můžete se vyjádřit ohledně toho, zda byly zřetelné prostory, místa, kde by se ty změny měly nacházet a zda jste tam nějaké takové známky zachytila? Mám na mysli 40 fotografií zaslaných prostřednictvím TV NOVA.

Na těchto fotografiích oblast zadní části krku není dostatečně zadokumentována, přesto je na těchto fotografiích viditelná, ale hodnocení těchto změn, které my jsme objektivizovali na pitevně, jsou pro špatný úhel nafocení zastižení špatně hodnotitelné.

Pokud by to bylo prováděno z hlediska soudně-znaleckého správným postupem, při správném nafocení zasažených míst, pak byste postupovali tím způsobem, jak jste postupovali vy při podání znaleckého posudku? Můžete se vyjádřit, zda to bylo odborné nafocení postižených míst z hlediska soudně-lékařského?

Nejsem schopna se k tomu vyjádřit, ale je nutno říci, že zachycení proudových známek je někdy velice obtížné, protože mnohdy jde o velmi diskrétní změny. A tam je potřeba provádět prohlídku velice detailně i do míst, která jsou, řekněme, posmrtnou ztuhlostí nějakým způsobem fixována, špatně prohlédnutelná a z těchto důvodů, pokud se na to nemyslí, tak mohou být i přehlédnuta.

Co se týče příčiny smrti, jak jste je popsali, je vysvětlitelná, když vezmeme komplex poznatků, které jste získali, případně i jiným mechanismem, než zásahem, úrazem elektrickým proudem, či nikoliv?

Při řešení úmrtí dvou zemřelých jsme opravdu postupovali komplexně, kdy jsme zvažovali nejrůznější možné varianty, ale vždycky s ohledem byť na diskrétní proudové známky, ale právě na jejich přítomnost. Pokud budeme hodnotit komplex úrazových změn, komplex nálezů, které jsme měli, pak jde o příčinu smrti, která je téměř jednoznačná.

Můžete se vyjádřit k závěru prezentovaném v doplňku soudně-lékařského posudku zpracovaného k případu č. 3410 pro rok 2013 Hurgáda, který je vedený pod číslem 4939 pro rok 2013 z č.l. 3794, kde se uvádí, že pitva v ČR nepřišla s jasným průkazem známek zasažení elektrickým proudem?

Jak jsem již předestřela, máme jednoznačné proudové známky, které jsou objektivizovatelné právě u Moniky Kramné, u Klárky Kramné jsme zvažovali téměř současné úmrtí při zasažení zevní noxou, a to i s ohledem na to, že jsme jednoznačné proudové známky neměli, ale při vědomí, že víme, že k takovému úrazům elektrickým proudem může dojít při náhodném kontaktu dvou osob, kdy jedna se dotkne osoby, kterou právě elektrický proud prochází. Pokud k takovému kontaktu mezi osobami dojde na větší ploše, pak víme, že se proudové známky nemusí vůbec vytvořit a většinou pak ani nevytvoří. Z tohoto ohledu je nutno říci, že proudové známky u Moniky Kramné jsou jednoznačné.

Když hovoříte o větší ploše, můžete uvést, co máte na mysli tou větší plochou?

Tou větší plochou může být kontakt ve smyslu plošného kontaktu kůže na kůži. Když bychom dneska už přihlédlí k nálezům, které jsme dostali k dispozici - nově předložené fotografie - nálezy v oblasti úst Kláry Kramné a dále pak nálezy na její pravé horní končetině ve smyslu drobných nahnědlých ložisek, pak můžeme zvažovat i kontakt ústy poškozené s matkou a výstup elektrického proudu prostřednictvím její pravé horní končetiny.

To by se dalo podřadit pod pojem větší plocha?

Ano.

I vy setrváváte na závěru, který zde prezentoval znalec MUDr. Dokoupil v tom smyslu, že nebyly nalezeny známky nějakého bakteriálního onemocnění, které by měly u zesnulých poškozených svědčit pro intenzivní průjemy a zvracení, jak to líčí obžalovaný, a to i s odkazem na argumenty, které uvedl?

Ano, přesně tak, s tím se plně ztotožňuji, tzn. nebyly nalezeny žádné takové nálezy při pitvě, které by nasvědčovaly pro průjemovité onemocnění, které by nutně muselo vést ke změnám, které jsme schopni zachytit.

Tedy co se týče lékařského posudku, který byl podán ve věci egyptskou stranou, mám tomu rozumět tak, že pokud se v něm konstatuje příčina smrti celková dehydratace a deficit tekutin v těle, potažmo tam je naznačen předpoklad, že není vyloučena otrava chemickou látkou, vylučujete příčinu úmrtí celková dehydratace, deficit tekutin, což neodpovídá zjištěním, které jste učinili v rámci vašeho znaleckého zkoumání?

Pitevní nález je zcela v rozporu s udáváním diagnózy dehydratace.

Co se týče chemické látky, k tomu se vyjadřoval již znalec MUDr. Dokoupil. Chcete něco k tomu doplnit?

Není co doplnit, nebyly nalezeny takové nálezy na orgánech, které by nasvědčovaly pro nějakou subakutní delší dobu trvající otravu, tam by nutně muselo dojít ke změnám na ledvinách, na játrech, nic takového prokázáno nebylo.

Senát bez otázek na znalkyni.

K dotazům státního zástupce znalkyně uvádí:

Egyptský patolog ve svém posudku ve vztahu k oběma tělům poškozených v rámci zevního ohledání konstatuje patrné známky celkové dehydratace. Vy jste měla k dispozici fotografie poskytnuté TV NOVA, které působí dojmem, že mohly být pořízeny krátce před pitvou nebo v rámci pitvy, dnes jste viděla fotografie z místa nálezu těl. Zaznamenala jste tam nějaké patrné známky, zjevné známky dehydratace a jaké jsou ty vnější známky?

Mezi vnější známky dehydratace patří velice pozvolně se vyrovnávající kožní řasa poté, co se uchopí mezi prsty. Je to známka toho, že tělo ztrácelo dlouhodobě tekutiny a ta elasticita kůže samozřejmě mizí, až je úplně chabá. Toto fotografie pochopitelně nezachytí, a pokud takovýto nález nepopíše prohlížející lékař, není možno se o takovýto nález opírat. Co je ale důležité, na předložených fotografiích jsou rozsáhle vytvořené posmrtné skvrny. Ty nasvědčují jednoznačně pro rychlý nástup smrti, nikoliv pro pozvolné umírání, k němuž dochází právě při dehydrataci.

Zjistili jste vnější prohlídkou těla Moniky Kramné nějaké další změny na kůži, resp. zjistili jste změny na kůži, které nebyly popsány v posudku egyptského patologa a které třeba jsou viditelné na fotografiích, ať již v prvním či druhém balíku fotek?

Z popisu egyptského patologa nebyly zjištěny změny na zadní straně krku, nebyla zaznamenána změna v oblasti kostrče, nebyla zaznamenána změna na vnitřní straně levého

lýtka. Byly tam popsány krevní podlitiny, my jsme ovšem taktéž krevní podlitiny našli tak, jak jsem již uvedla.

Na těle Moniky Kramné jste zjistili a zadokumentovali ještě jiné podlitiny, než které našel a zadokumentoval egyptský patolog?

Nejsem teď schopna přesně říct podle zprávy, kde pan doktor popisuje lokality, jestli se liší od lokalit, které jsme uváděli a našli my.

Mám ji před sebou, ve zprávě konstatuje podlitinu velikosti 2x2,5 cm na zevní straně levého stehna v jeho střední části.

Ano, ta koresponduje s krevní podlitinou, kterou jsme taktéž konstatovali, a kromě této krevní podlitiny uvedené egyptským lékařem jsme ještě objektivizovali krevní podlitinu na přední straně pravého bérce. Takováto změna v egyptské zprávě není uvedena.

K dotazu předsedkyně senátu znalkyně uvádí:

Mohly změny na zadní straně krku, v dolní části zad a na levém bérce vzniknout až po smrti poškozené Moniky Kramné?

Tyto změny, tzn. tři změny, o kterých se bavíme, jevíly známky vitální reakce a vznikly za života poškozené.

K dotazu zmocněnkyně poškozených znalkyně uvádí:

Prováděli jste analýzu spáleniny na krku - barvení kongo červení, dále alcianová modř - i tyto skutečnosti svědčí pro to, že to místo odpovídá zásahu elektrickým proudem?

Nálezy, které jsme měli v těchto speciálních barveních, odpovídají zásahu elektrickým proudem a je tam naznačena právě i vitální reakce.

K dotazu obhájkyně znalkyně uvádí:

Popisujete ve svém posudku a dnes jste přednesla pásovitou vkleslinu, popáleninu, která byla vámi zjištěna po otočení těla zemřelé na břicho a je na hranici krku a horní části zad. Dále popisujete její délku 7 cm a šíři 1 cm. Je možné, aby popálenina tohoto rozměru, jak jste vypověděla, měla tu tendenci dalšího a dalšího vývoje, že by tedy nebyla hned viditelná a zjištělná?

Samozřejmě posmrtně se některé úrazové změny ještě více vykreslují.

Ale já jsem se ptala konkrétně na ten rozměr, na tu vkleslinu, popáleninu. Váš závěr je stejný i k této?

Ano.

Obžalovaný dotázán dle § 214 tr. řádu:

Ptám se zase jako laik. Lékař, který prováděl ohledání na místě, tzn. v pokoji, ve svém popisu nic takového, tzn. tu popáleninu, kterou vy zmiňujete o velikosti 7x1 cm + nějaké další poranění na zádech, nepopisuje. Naopak popisuje údajnou nějakou modřinku na noze 2x1 cm. To samé vlastně popisuje i patolog, který prováděl pitvu v Egyptě, tzn. popisuje modřinku, nepopisuje velkou popáleninu. I na těch fotografiích to není. Je možné, že při trojím ohledání nikdo na to nepřišel? Nikdo snad Moniku neotočil na záda, aby toto zjistil, nebo jak je možné, že takovouto velkou popáleninu může přehlédnout a nepřehlédne modřinku dvoucentimetrovou?

Je nutno říct, že nevíme, jakým způsobem probíhají prohlídky těl zemřelých někde jinde mimo ČR, to je jeden důležitý moment. Druhý důležitý moment je ten, o kterém už jsme mluvili, o možném ještě dokreslování proudových známek, které pokud nejsou ještě dostatečně dokreslené nebo řečně zvýrazněné, tak mohou být i přehlédnuty. Tady na vrub Moniky Kramné je nutno říci, že ve zprávě egyptského lékaře údaj na zádech není vůbec

uveden. Trváme si na závěru, že všechna tři poškození byla způsobena za života a jevila jednoznačně vitální známky.

Jak u Moniky, tak u Klárky byly nějaké modřinky, které byly způsobeny jakoby nárazem na tupý předmět. Mohly tyto modřinky vzniknout při jízdě na tobogánech, skluzavkách?

Pokud se budeme bavit o Monice Kramné, která měla krevní podlitinu na přední straně pravého bérce a na zevní ploše střední třetiny levého stehna, jsou to lokality, které bývají zraňovány u pádových mechanismů. To znamená, spadne, narazí na pevnou podložku nebo na nějakou čnějící překážku. Mohlo k tomu pochopitelně dojít i při jízdě na tobogánu, ale celou řadou jiných mechanismů.

Znalec MUDr. Dokoupil uvádí:

ztotožňuji se se závěry, které zde paní znalkyně přednesla.

Znalec MUDr. Dokoupil účtuje znalečné:

1 hod. přípravy, 4 hod. účasti u HL, 1 hod. á 350 Kč, tj. 5 znaleckých úkonů. Znalečné v celkové výši 1.750 Kč se znalci přiznává.

Znalkyně MUDr. Smatanová účtuje znalečné:

1 hod. přípravy, 4 hod. účasti u HL, 1 hod. á 350 Kč, tj. 5 znaleckých úkonů. Znalečné v celkové výši 1.750 Kč se znalkyni přiznává.

Znalci MUDr. Dokoupil a MUDr. Smatanová přítomni výslechu znalkyně RNDr. Staňkové. Znalci dále vyzváni, aby se dostavili k výslechu znalce MUDr. Štefana, který proběhne 10.7. 2015 ve 12.30 hod.

Dostavila se znalkyně

RNDr. Marie S t a ň k o v á , Ph.D - gen. ve spise, po poučení dle §§ 106 tr. řádu, 346 tr. zákoníku a připomenutí znal. slibu u v á d í :

poučení jsem porozuměla a není nic, co by mi bránilo ve věci vypovídat. Nejsou žádné nové skutečnosti, které by něco měnily na závěrech, které jsem vypracovala spolu s dalšími znalci, na těchto závěrech si trvám. Dělal jsem toxikologickou část znaleckého posudku a mým úkolem bylo provést detailní toxikologické vyšetření biologického materiálu u poškozených Moniky Kramné a Kláry Kramné, které byly odebrány v průběhu pitvy. K toxikologickému vyšetření byly dodány část jaterní tkáň, část ledviny, část plic a krev odebraná se splavů lebních a z dolní končetiny uvedených zemřelých, a dále byl dodán obsah jícnu zemřelé Kláry Kramné. Detailním toxikologickým rozbohem s použitím metody plynové chromatografie, plynové chromatografie s hmotnostní detekcí, kapalinové chromatografie, kapalinové chromatografie s hmotnostní detekcí byla vyloučena přítomnost toxikologicky významných látek, a to ze skupiny léků, jako jsou analgetika, psychofarmaka, hypnotika, dále látky ze skupiny alkaloidů, opiátů, kardiak. Dále byla toxikologická analýza rozšířena i o látky, které nelze zachytit metodou GC-MS, tedy chromatografií s hmotností detekcí, takže rozšířena o vysokoúčinnou kapalinovou chromatografii s hmotnostním detektorem, takže byly takto vyloučeny i další látky. Dále toxikologickým vyšetřením byla vyloučena přítomnost těkavých látek, kyanidů a jeho metabolitů, karbonelhemoglobinu, etylenglykolu, kovů. Také jsme dělali analýzu na přítomnost inzulinu a byla vyloučena zvýšená koncentrace inzulinu. Ve vzorcích jater, krve a obsahu jícnu byla vyloučena přítomnost toxikologicky významných extraktivních látek, jedů a dalších neextraktivních a těkavých látek, takže v době, kdy došlo ke smrti, poškozené nebyly ovlivněny toxikologicky významnými látkami. Byla mi také předestřena léčiva, která se používají v domově důchodců, tedy na pracovišti, kde pracovala zemřelá

Monika Kramná, a žádná z těchto látek, léčiv nebyla přítomna v biologickém materiálu zemřelých. Rovněž jsem se měla vyjádřit k látkám, které používají v Hyundai, také tyto látky nebyly prokázány v biologickém materiálu zemřelých. Dále jsem prováděla toxikologické vyšetření skvrn trička obžalovaného, kde rovněž nebyla prokázána přítomnost toxikologicky významných látek.

K dotazům předsedkyně senátu znalkyně uvádí:

Jaké jedy by nebyly zjistitelné s odstupem jednoho až několika dnů od jejich působení? Nahlédneme-li na závěry posudku z egyptské strany, tam se polemizuje nebo naznačuje, že případně by mohlo dojít k úmrtí touto formou a že by to nemuselo být zjistitelné.

Toxikologické vyšetření bylo děláno komplexně v součinnosti s pitvajícími lékaři, takže se i analýza více hlouběji zaměřila na látky, které by právě vedly k pitevnímu nálezu, který byl konstatován, tedy především látky, které působí na srdce, a to jak látky, které se používají v léčebné praxi, takže různá léčiva, která působí na srdce, různé srdeční glykosidy atd., a tyto všechny látky v podstatě byly toxikologickým vyšetřením vyloučeny. Dále byla analýza zaměřena i na průkaz látek, které vedou k výrazným gastrointestinálním potížím, které uváděl obžalovaný, rovněž toxikologicky významné látky, které tady toto působí, nebyly prokázány. Samozřejmě co se týče toxikologicky významných látek, je to široká oblast, zde pro to vyšetření je nutná součinnost toxikologa se soudním lékařem, aby mohl ty analýzy směřovat k tomu, aby vlastně dokázal vyloučit či potvrdit noxu.

Ale v zásadě, co se týče toho laboratorního vyšetření vzorků různého druhu, at' již z věcí zajištěných na místě činu, odebraných poškozeným atd., ty nejsou v žádném rozporu s laboratoří v Egyptě?

Ne, náš nález není v rozporu s nálezem, který byl udělaný v Egyptě.

Senát, státní zástupce, zmocněnkyně poškozených bez otázek na znalkyni.

K dotazům obhájkyně znalkyně uvádí:

Paní znalkyně, znovu bych se vrátila k dotazu, který položila paní předsedkyně a podle mého názoru jste na něj neodpověděla. Otázka zněla, zda existují nějaké látky, které následně za jeden až několik dnů nelze zjistit?

Na takto položenou otázku nejsem schopna odpovědět, protože už jsem uvedla, že je tady celá řada dalších okolností, které směřují toxikologa k nasměrování toxikologického vyšetření a samozřejmě i další tzv. protražované intoxikace byly pitevním nálezem vyloučeny.

Zjišťovala jste přítomnost kovů i z kůže ze zadní části krku poškozené Moniky Kramné?

Tuto otázku bych směřovala spíše na soudní lékaře, kteří tady tuto problematiku řešili.

Obžalovaný dotázán dle § 214 tr. řádu:

Chtěl bych se zeptat, samozřejmě jako laik, zda danou látku, kterou zkoumáte, zda se nenacházela v těle, musíte jakoby detekovat. Tzn. když chcete zjistit, zda byl v těle inzulin, tak musíte vědět, z čeho se inzulin skládá. Rozumím tomu dobře?

Ano, samozřejmě.

V případě, že látka pro nás neznámá, tzn. neznámá v ČR, ale pocházející z jiného státu, nebudete znát toto složení, znamená to, že ji v těle neobjevíte, protože neznáte složení této látky a tím pádem nemůžete tuto látku hledat a detekovat?

Ne, takto to nefunguje. Samozřejmě jsou celosvětově léčiva, i vlastně ty analytické přístroje nejsou konstruovány pro to, abychom prokázali jedy, které se nacházejí v naší republice, ale jsou schopny detekovat jedy, které se nacházejí třeba zrovna v Egyptě nebo jinde ve světě. Takže pokud by mi systém hlásil toxikologicky významnou látku, kterou by eventuálně nemohl detekovat, tak samozřejmě se tím dále zabývám a provedu další identifikaci, abych tu

látku dokázala identifikovat. Ale žádná taková látka se v tom biologickém materiálu nevyskytla.

Kdyby se tam vyskytovala, zjistili byste ji? U nás neznámou látku?

Zjistili bychom ji.

K dalším dotazům státního zástupce znalkyně uvádí:

Egyptský patolog konstatoval, že příčina smrti byla dehydratace s tím, že nemůže ani vyloučit otravu toxickou látkou, která v podstatě dodatečně se z toho těla odbourala, nějakým způsobem eliminovala. Můžete uvést, jakou skupinu látek nebo jednu konkrétní látku, která způsobí změny v organismu, které byly zjištěny při české pitvě, při zohlednění zdravotních problémů poškozených, o kterých hovoří obžalovaný, a šlo by o látku, která by nebyla po jednom dni detekovatelná?

Čím je časový odstup od požití po odběr biologického materiálu delší, tím se ty látky hůř prokazují, nicméně jeden den je poměrně krátká doba pro to, aby pokud by šlo o intoxikaci s následkem smrti, pak bychom předpokládali vysoké toxické koncentrace, a ty i s tím odstupem jednoho dne by byly detekovatelné. Zase zdůrazňuji, že ta práce toxikologa jde ruku v ruce s pitvající lékařem, tedy kromě celé šíře toxikologického vyšetření na celou šíři toxikologicky významných látek je ještě zaměřena i na ty, které působí nebo způsobí ten pitvění nález, tu příčinu smrti, která byla soudním lékařem objektivizována.

Chápu to dobře, že při zohlednění pitvěního nálezu v ČR, při těch zdravotních problémech, kterými měly dle obžalovaného poškozené trpět, že by ta látka byla detekovatelná?

Ty látky, které tyto potíže způsobují, tedy kardiotoxické látky, tyto by určitě detekovány byly.

Obžalovaný dotázán dle § 214 tr. řádu: bez otázek a připomínek ke znalkyni.

Znalkyně účtuje znalečné:

1 hod. přípravy, 1 hod. účasti u HL, 1 hod. á 350 Kč. Znalečné v celkové výši 700 Kč se znalkyni přiznává.

Ve 12.45 hod. se hlavní líčení p ř e r u š u j e .

P o k r a č o v á n o v hlavní líčení ve 12.45 hod. Přítomnost všech beze změn.

Dostavil se znalec

MUDr. Igor Dvořák, Ph.D. - gen. ve spise, po poučení dle §§ 106 tr. řádu, 346 tr. zákoníku a připomenutí znal. slibu u v á d í :

poučení jsem porozuměl, na závěrech znaleckého posudku, tak jak byl vypracován, setrvávám, nejsou mi známy žádné nové okolnosti a skutečnosti, které by měly vést ke změně těchto závěrů. Rekapituluji, že mým úkolem bylo vyjádřit se ke zdravotnímu stavu Petra Kramného (dále jen obžalovaný) před odjezdem do Egypta. Měl jsem k dispozici zdravotní dokumentaci, z té vyplynulo, že obžalovaný se od roku 1997 léčí pro polynózu, tj. senná rýma, následně v roce 2003 se přidružuje vysoký krevní tlak, tzn. hypertenzní nemoc 1. stupně, ta je zvládnuta medikamentózně a víceméně dlouhodobě užíval Rempres, následně Monopryl. Jinými slovy řečeno, obžalovaný trpí dlouhodobě sennou rýmou a hypertenzní chorobou 1. stupně, obě choroby jsou kompenzovány medikamentózně. To by bylo ke stavu před dotyčnou událostí v Egyptě.

Pokud jsem byl dotazován na možné příznaky či změny zdravotního stavu z dostupné dokumentace, tak uvádím, že většinou jsem vycházel nejenom z výpovědi obžalovaného o jeho potížích, které měl inkriminovaného dne mít, a následně i z dostupné zdravotní

dokumentace egyptských kolegů. Jak uvádí obžalovaný, 29.7.2013 se probouzí v pokoji kolem 7.00 hod. ranní s nutkáním na zvracení, průjmy, jde na záchod, tento stav se víceméně analogicky objevuje i u jeho paní, která údajně taky jde na záchod, a následné obtíže stejného charakteru, tedy zvracení a průjmy, měla mít i malá Klára. Tento stav trval v průběhu celého dopoledne, v dopoledních hodinách, nevím teď přesně hodinu, jde požádat úklidovou službu nebo člověka, který v Egyptě roznáší vodu, aby přinesl do pokoje vodu na pití, nikdo ženy nevidí, jeho obtíže jsou stále akcentovány jenom v jeho výpovědi, tzn. stále tvrdí, že obě dvě celý den zvracely, měly průjmová onemocnění, taktéž i on. Následujícího dne, kdy víceméně neopouštějí pokoj, v ranních hodinách nebo v brzkých ranních hodinách kolem 03.00 hod. se probouzí, zjišťuje úmrtí nejdříve dcery, následně manželky. Situace se eskaluje, samozřejmě přivolává pomoc, současně je, nebo následně je i poskytnuta pomoc lékařská obžalovanému. Je odeslán 30.7. do nemocničního zařízení Thebes, kde MUDr. Mahmoud Abd Alnaser provádí výplach žaludku nasogastrickou sondou, zajišťuje obsah žaludeční, následně je proveden výplach žaludku fyziologickým roztokem, následně je použit Ringer, tzn. infuzní terapie s nějakou základní bazální léčbou, která se v takovýchto náhlých situacích, kdy není známa jakákoliv noxa, používá. Je zajímavé nebo tady se objevuje první informace, že v průběhu hospitalizace po výplachu žaludku se stav obžalovaného radikálně zlepšuje, ten už necítí žádné potíže, je tam ale na observaci. V průběhu tohoto krátkého pobytu, je to přibližně necelý den, ani jednou nezvrací, ani jednou není prokázáno žádné průjmové onemocnění. To znamená, že objektivizovány potíže u obžalovaného v nemocničním zařízení v Hurgádě nebyly. Stále setrváváme pouze na jeho tvrzení, že zvracel.

Pro úplnost uvedu, že dle zprávy soudního lékaře MUDr. Valida ze dne 9.10.2013, kterou jsme dostali v den odletu do Egypta, jsme se vlastně dozvěděli, že toxikologická analýza žaludečního obsahu obžalovaného byla negativní. To znamená, že ve vypumpovaném žaludku obžalovaného nebyla zjištěna žádná toxikologicky významná noxa. Chtěl bych soudu zdůraznit, že toxikologické vyšetření bylo provedeno na dvou pracovištích. Prvá toxikologická analýza byla provedena ve forenzní laboratoři ve městě Asiut, druhá byla provedena v hlavním městě Káhiře. Ani jedna z analýz nevedla ke zjištění žádné toxikologicky významné noxy v biologickém materiálu obžalovaného. Jinými slovy řečeno, klinickým vyšetřením ani toxikologickou analýzou nebyla u obžalovaného prokázána intoxikace, stejně tak nebyly prokázány žádné příznaky jakéhokoliv orgánového onemocnění, které by souvisely s případnou intoxikací. K tomu se dostanu ještě dále.

Mé tvrzení o negativních příznacích intoxikace a negativní intoxikací samozřejmě nemění nic na tom, že obžalovaný mohl mít nějaké dispeptické střevní potíže, které jsou v Egyptě běžné, tyto však většinou trvají několik dnů, jsou objektivizovatelné. Jednomu z našich účastníků výpravy, který se zúčastnil těch jednání, se to stalo právě při jednání s prokurátorem pro oblast Retsí, tzn. zažili jsme to i na vlastní kůži. Tyto příznaky střevního charakteru však nekorespondují s případnou intoxikací alimentární. Jde o reakci našeho organismu, našeho střevního traktu, je to individuální. Dále bych chtěl znova zdůraznit, že krátkodobé zvracení a průjmy, které popsal obžalovaný, nebyly nějak objektivizovány. Schází jakékoliv vyjádření zdravotnického personálu či někoho, kdo by ho viděl zvracet nebo kdo by potvrdil průjmové onemocnění. Pokud jde o alimentární intoxikace, v tomto konkrétním případě je to vyloučeno. Opakuji, alimentární intoxikace hotelová je vyloučena. V dané době, protože jsme měli k dispozici i prokurátora pro Retsí, který chtěl po řediteli nemocničního zařízení, kolik pacientů nebo klientů jejich zařízení trpělo jakýmikoliv intoxikačními obtížemi v průběhu 28., 29.7., tak mu bylo odpovězeno, že v té nemocnici ošetřili celkem osm klientů, z nichž jeden klient měl střevní potíže charakteru, o kterých jsem mluvil, jedním z klientů byl obžalovaný, jeho případ uzavírali jako tzv. nervový nebo psychický šok související s úmrtím dcery a

manželky. Jeho stav se rychle upravil, proto byl propuštěn 31.7., tzn. dva dny poté, co jej ošetřil nebo vyšetřil i MUDr. Kolouch, který tam byl jako delegát poslán a obžalovaný si již nestěžoval na žádné obtíže.

Mám-li udělat nějaký krátký závěr, uvádím, že alimentární intoxikaci jsem označil za vyloučenou, řeknu proč. Pokud by všichni tři, tj. obžalovaný, zemřelé Monika a Klára, večeřeli dne 28.7.2013 intoxikovanou stravu, museli by všichni tři požívat jeden druh stravy. Měly by, je to důvodně předpokládat. Alimentární intoxikace v hotelových komplexech jsou velice přísně sledovány. Když se stane takováto událost, je to pohroma, otrávených bývají desítky. Taková situace nenastala. Dne 29.7.2013 se dostáváme do uzavřeného pokoje, do kterého už nepřichází nikdo jiný, není tam žádná strava, pijí pouze colu, sprite, vodu. Nevstupuje tam žádná další osoba, tzn. v uzavřeném prostředí tohoto pokoje od 7.00 hod. ráno dle sdělení jediného přeživšího všichni tři zvracejí, mají průjem. Musím zde říci, že ani v coca-cole, ani ve spritu, ani v dalších prázdných nádobách, které byly analyzovány, toxikologové nezjistili žádné noxy. Řeknu to česky a srozumitelně, žádný jed v nich nebyl.

Přihlédnu-li k příčině smrti Kláry a Moniky, tzn. že tam je zjevně příčinou smrti kardiální smrt, pak toto není v klinickém obrazu s udávanými obtížemi, které obžalovaný prezentuje. Když uvedu příklad z naší praxe, měli jsme nepříjemný případ v roce 2002, kdy došlo k náhlé smrti třech osob. Ti tři lidé se skáceli k zemi mrtví a my jsme nevěděli proč. Na prvním místě v našich lokalitách nebo obecně v soudně lékařské praxi uvažujeme o plynu. To znamená, že by se tam dostal jakýkoliv způsobem plyn, ale máme tam přeživšího obžalovaného, který přežije, tzn. toto by bylo velice složité. Doplním to druhým tvrzením: avolární vzduch obou zemřelých osob jsme analyzovali u nás taky při repitvě a ani tam není žádná pozitivní odezva jakékoliv plyné noxy, která by ještě zůstala v plicním vzduchu obou zemřelých. Vyloučíme-li plyn, okamžitě druhý případ, který nás napadá, je elektrika. I elektřina umí zabít více osob zároveň, dojde-li k fibrilaci komor srdce, ti lidé se kácí k zemi mrtví. Musím zdůraznit, že při objasnění případu z roku 2002 nám výrazným způsobem pomohli experti vysoké školy báňské, kteří opravdu se dostali k případu až třetí v pořadí jako silnoproudí soudní znalci a odvedli elitní práci. Bez těchto zkušeností bychom špatně uzavírali i tento případ. Tvrdím tedy, že můžeme vyloučit u obžalovaného ovlivnění plynou látkou, myslím si, že tam nic takového nebylo, jeho další známky ovlivnění organismu, jako selhání jater, selhání ledvin, závratě, jakékoliv neuro postižení, které by toto doprovázeno, schází. Dalším takovým údajem, který není v kontextu a neodpovídá realitě, s kterou se setkávají i naši lékaři, tzn. jistěže jsme to konzultovali s širokou škálou odborníků ARO a intenzivních IP, málokdy se setkávají nebo nesetkávají se s případem, kdy po laváži žaludku by okamžitě došlo k úlevě. Je-li tam 20hodinová prodleva, část té noxy by se musela vstřebat. Jestliže se vstřebá, začínají zpracovávat játra, ledviny, dochází k postižení orgánovému, ti lidé upadají do multiorgánového selhávání. A jestliže je to tak dlouhý úsek, v tomto konkrétním případě opět laváž nulová, není tam žádný toxikologický záchyt, je tady stále pouze tvrzení obžalovaného, že zvracel. Bohužel i lékaři v té prvotní zprávě sami upozorňují na to, že při krátkodobém pozorování v nemocnici Thebes ani jednou nezvracel, jeho obtíže ukončil výplach žaludku. Dovolte mi tedy závěrem říci, že udávané příznaky a průběh obtíží neodpovídají symptomům alimentární ani jiné intoxikace tak, jak je z praxe známe. Provádíme řadu analýz, myslím si, že naše pracoviště patří k předním v republice. V naprostém souladu s tímto závěrem je i negativní toxikologická analýza biologického materiálu obžalovaného. Z mé strany je to vše.

Senát bez otázek na svědka.

K dotazům státního zástupce znalec uvádí:***Jaké zbarvení žaludečních šťáv je za standardních podmínek u zvracejícího člověka?***

Při dlouhodobém zvracení, je-li ten člověk už vyčerpaný a opravdu ten žaludek je vyprázdněn opakovaným zvracením, nedej bože, že to má trvat 20 hodin, ty žaludeční šťávy jsou většinou hlenovitého bezbarvého charakteru.

Obžalovaný k dotazu se vyjádřil k obsahu vypumpovaného žaludku. Uvedl, že z něj vytékala tmavěhnědá až černá tekutina v množství, které charakterizoval tak, že dal k sobě dvě dlaně a vytvořil misku - to je k tomu objemu. Je to z vašeho pohledu lékaře nějakým způsobem vysvětlitelné po opakovaném zvracení, po požívání vody?

Jsou dvě vysvětlení. Buď celý den nezvracel, to je jedno z vysvětlení, a pokud požíval jenom vodu, ne třeba coca-cola. Coca-cola by mohla zbarvit zvratky nebo žaludeční obsah do nějaké nahnědlé barvy. Pokud pil čistou vodu, je to opět tvrzení obžalovaného, nemám na to jinou odpověď.

Zmocněnkyně poškozených, obhájkyň bez dotazů na znalce.

Obžalovaný dotázán dle § 214 tr. řádu:

Chtěl bych se zeptat, jak si potom tedy vysvětlujete zajištěné zvratky na pokoji, které zajistila policie, která to tam vyšetřovala, tzn. měla tam být pozvracená, jak jsem se dozvěděl, část koberce, která byla zajištěna, prostěradlo a část zvratek mělo být v kbelíku?

Nemám tyto informace.

Státní zástupce uvádí:

myslím si, že to vůbec není otázka pro znalce ze soudního lékařství, zda byly na pokoji zvratky nebo ne.

Obžalovaný dále uvádí:

já jenom že se tady tvrdí, že jsem nezvracel, ale tam ty zvratky byly. Dále se chci vrátit k tomu, kde poukazujete na to, že jsem po přemístění z pokoje byl odveden do nemocnice, která se nacházela kousíček, že jsem neměl zvracet. Já jsem byl po výplachu žaludku a měl jsem tzv. sondu ještě nějakou dobu ve chvíli, kdy jsem byl přeložen z místa, kde mi tento výplach dělali do místa, kde jsem byl potom napojen na různé přístroje, takže tuto sondu jsem měl ještě nějakou dobu zasunutou v nose. Tak je asi nepravděpodobné, že bych zvracel.

K tomu znalec:

přečtu vám odpověď, kterou poslal doktor nemocnice MUDr. Hicham Almajeed prokurátorovi pro oblast Retsi dne 30.7.2013: „Kromě jiného vážený pane prokurátore ...“ atd., dále „případ manžela mrtvé, který se dostavil dnes s nervovým šokem a tvrdil, že je mu na zvracení. On však celou dobu zadržení od rána nezvracel.“

Znalec účtuje znalečné:

2 hod. přípravy, 1 hod. účasti u HL, 1 hod. á 350 Kč. Znalec účtuje znalečné v celkové výši 1.050 Kč.

Za souhlasu státního zástupce a obžalovaného se podle § 211 odst. 1 tr. řádu **č t e** výpověď svědkyně Kateřiny Jägrové z přípravného řízení z č.l. 705-714 spisu.

Obžalovaný dotázán dle § 214 tr. řádu:

Kateřina byla u mě pouze 1x doma, naše ostatní setkání probíhaly mimo náš domov.

Dostavil se znalec

Mgr. Tomáš D o u b e k - gen. č.l. 4783, totožnost ověřena dle OP, předkládá osvědčení o způsobilosti k vykonávání znalecké činnosti v oboru kriminalistika, odvětví zkoumání fotografií a fotografické techniky, po poučení dle § 106 tr. řádu, § 346 tr. zákoníku u v á d í :

poučení jsem porozuměl, není zde nic, co by mi bránilo ve věci vypovídat. Ke zkoumání bylo předloženo 40 digitálních fotografických souborů ve formátu jpeg. Ty byly předloženy nebo vypáleny na DVD. O jejich původu, nebo kde se vzaly, jsme nic nevěděli. Soubory byly podrobeny standardnímu zkoumání používanému kriminalistickým ústavem, jak je to popsáno v posudku, a výsledek zkoumání byl takový, že soubory pochází z mobilního telefonu Samsung i9300, ekvivalent tohoto mobilního telefonu je Galaxy S3. Všechny fotografie byly v rozlišení cca 680 x 430 bodů, tzn. v malém rozlišení, nicméně bylo ověřeno, že mobilní telefon, resp. jeho fotografický aparát toto rozlišení umožňuje. Dále bylo shledáno, že soubory obsahují všechno to, co soubory obsahovat mají. Před samotným zkoumáním technickými prostředky, tzn. hardwarem, softwarem, byly vizuálně prohlédnuty, zdali obsahují nebo neobsahují, nebo zdali se dají vytipovat nějaké oblasti, které by nasvědčovaly o tom, že do těch obrazů bylo nějakým způsobem zasazeno. Jak je zřejmé z obrazové dokumentace, tak prvních, tuším, 10 obrazových souborů bylo skutečně pozmeněno, nicméně způsobem tak, že buď tam bylo vloženo kus černého obrazu, nebo byl použit nějaký kreslicí program, který zakryl intimní partie pozůstalých těl. U ostatních zbylých obrazů nebyla shledána vizuálně ani potom technickými prostředky žádná indicie, že by byly nějakým způsobem opraveny nebo pozmeněny. Co se týče 10 obrázků, které byly upraveny, resp. začerněny ty intimní partie, tak ve zbytku obrazu nebyla opět shledána žádná indicie, ani vizuální, ani technickými prostředky, která by napovídala tomu, že ty obrazy byly nějakým způsobem změněny. To znamená, že ty obrazy byly staženy z mobilního telefonu, z jeho fotografického přístroje, nakopírovány na nějaké médium, a tak, jak byly pořízeny fotografickým přístrojem, byly předloženy ke zkoumání, takže v obrazech nebyla nalezena žádná změna, žádná dodatečná úprava oproti původnímu obrazu.

K dotazům předsedkyně senátu znalec uvádí:

Zabýval jste se i otázkou, zda by bylo možno provést metodami, které má k dispozici Kriminalistický ústav v Praze, nějaké vylepšení obrazové kvality těchto fotografických souborů?

To je technická otázka, pokusím se to vysvětlit, a víceméně je relevantně vylepšit nejde. Neostrostí obrazů, fotografií rozlišujeme několik druhů. Když fotografuji a nezaostřím, mám rozmazaný obraz. Jinak to bude vypadat, když si čočku objektivu nebo mobilního telefonu, jeho přístroje, zmažu třeba potem, zase ta neostrost bude vypadat trochu jinak. Neostrost může vznikat pohybem předmětů, tzn. přístroj je statický, pohybuje se předmět. Tady to byl opačný případ, že fotograf, domnívám se, který drží ten přístroj, prostě přístroj neudrží a pohne s ním, vznikne jiný druh neostrosti. Popsal jsem v posudku na příkladech, jak ta neostrost vznikla. Tyto neostrosti jdou do určité míry odstranit. Podmínka je kvalitní obraz. Čím je ten obraz větší, čím obsahuje více dat, tím je to vylepšení úspěšnější. Při takto malém rozlišení a ještě takové kompresi dat už nepřichází v úvahu, aby se nám podařilo něco z toho obrazu vytáhnout víc, protože tam už opravdu víc není. Je tam jednou šmouha, tak tam nic jiného než ta šmouha nebude. Jsou samozřejmě případy neostrosti, které se odstranit dají, ale v tomto případě to nelze. V posudku v závěru je uvedeno, že neostrost je tam všude přirozená, nikde nejsou známky, že by to bylo dodatečně rozostřeno softwarově, úmyslně.

Senát, státní zástupce, zmocněnkyně poškozených bez otázek na znalce.

K dotazu obhájkyne znalec uvádí:***Vy jste zjistil i datum nebo den a hodinu pořízení fotek?***

Ne. Byla zadána otázka, uveďte časy pořízení fotografií. Čas pořízení fotografie nelze zjistit. Jedině tak, že někdo vyfotografuje hodiny, o kterých víme, že jdou přesně. Já všude uvádím, a v posudku je to také uvedeno, že se jedná o časy, které jsou nastaveny v tom přístroji pro ten daný okamžik. I když použijeme mobilní telefon se systémem Android, tak máme dvě možnosti. Buď použijeme lokální čas ze sítě, anebo si ten čas nastavíme sami. My samozřejmě nemůžete vědět, jestli ten fotograf použil nastavení toho přístroje, tzn. měl ten lokální čas, anebo jestli si ten čas upravil. Ty časy, které tam jsou, jsou ty, které v ten daný moment byly v tom přístroji nastaveny.

Obžalovaný dotázán dle § 214 tr. řádu: bez otázek a připomínek ke znalci.

Znalec znalečné neúčtuje.

Za souhlasu státního zástupce a obžalovaného se podle § 211 odst. 1 tr. řádu **č t e** výpověď svědka Ing. Jana Kubatého z přípravného řízení z č.l. 716-721 spisu.

Obžalovaný dotázán dle § 214 tr. řádu: bez připomínek ke čtené výpovědi.

Ve 14.00 hod. opouští jednací síň zmocněnkyně poškozených dr. Long Slámová.

Za souhlasu státního zástupce a obžalovaného se podle § 211 odst. 1 tr. řádu **č t e** výpověď svědkyně Šárky Mrózkové z přípravného řízení z č.l. 760-774 spisu.

Obžalovaný dotázán dle § 214 tr. řádu:

Šárka Mrózková vypovídá, že jsem si měl údajně po smrti Moniku a Klárku vyfotit. Já jsem policii poskytl veškeré záznamové zařízení, které jsme v Egyptě měli, včetně mobilního telefonu, o který policie po celou dobu vyšetřování nejevila zájem. Na těchto záznamových zařízeních žádná taková fotka není. Dále Šárka Mrózková popisuje, že jí Monika měla sdělit, že asi půl roku nazpět byla na kapačkách v nemocnici. Podotýkám, že Monika na žádných kapačkách v nemocnici nikdy nebyla. Dále popisuje, že Monika se měla fotit od roku 2012 nebo 2013 a já jsem o tom neměl nikdy vědět nebo nikdy jsem o tom nevěděl. Chci říct, že Gabriela Natale, která Moniku začala fotit, tak to bylo už v roce 2009, Monika si Klárku vodila na toto focení a já jsem Monice na toto dával peníze. Dále popisuje, že jsem měl na Moniku snad křičet a sprostě nadávat. Já jsem opravdu Monice nikdy sprostě nenadával, ani nikdy na ni nekřičel, ani na nikoho jiného. Ještě se chci vyjádřit k tomu, jak ona popisuje, buď Monika nebo nevím, kdo jí to měl říct, že mi měla poslat na můj e-mail fotky z dané akce, z toho striptýzu. Já jsem v té době opravdu žádný e-mail neměl, tady je jasné, že někdo si prostě vymýšlí, buď to je Šárka Mrózková nebo Monika.

***Ve 14.40 hod. se hlavní líčení p ř e r ů š u j e s tím,
že bude pokračováno dne 8.7.2015 v 8.30 hod.***

P o k r a č o v á n o

v hlavním líčení dne 8.7.2015 v 8.30 hod. ve stejném složení senátu, přítomni obžalovaný Petr Kramný – řádně předveden, pouta sňata, obhájkyň JUDr. Jana Rejžková, státní zástupce Mgr. Vít Legerský, poškození Karel Rychlý, Irena Rychlá, protokolující úřednice Hana Borutová

Zmocněnkyně poškozených Klára Long Slámová: nikdo

Pokračováno výsledkem znalce a svědka.

Dostavil se znalec

Ing. Karel S o k a n s k ý, CSc. – gen. 2985, totožnost ověřena dle OP, po poučení dle §§ 106 tr. řádu, 346 tr. zákoníku a připomenutí znaleckého slibu u v á d í :

poučení jsem porozuměl, není zde nic, co by mi bránilo v této trestní věci vystupovat jako znalec. V plném rozsahu setrvávám na písemných závěrech znaleckého posudku, od doby, kdy jsem jej písemně podal, jsem nezjistil žádné skutečnosti, které by na těchto závěrech cokoliv měnily.

Co se týče prvního znaleckého posudku, měl jsem zodpovědět následující otázky:

1. Jaké fyzikální parametry musí elektrický proud splňovat, aby byly provozu schopné elektrické spotřebiče běžně užívané v ČR v elektrické síti 220 V, kupř. cestovní žehlička, žehlička na vlasy, nabíječka k mobilnímu telefonu, přenosná výpočetní technika typu notebook či tablet, a zda elektrický proud takových parametrů je způsobilý usmrtit člověka a za jakých podmínek, uvádím:

Elektrická síť 380/220 V, která je stejná jako u nás, tak i v Egyptě, musí být navržena tak, aby splňovala podmínky bezpečného a spolehlivého napájení všech spotřebičů, které se v této síti nacházejí. Bezpečností se rozumí to, že nesmí dojít k ohrožení osob. Co se týče elektrické výzbroje, patří tam zásuvky, spotřebiče, prostředí. Zásuvky, uvádím to v posudku, jsou tam dvoupólové, jak vyplývá z fotodokumentace. Co se týče spotřebičů, jsou tam spotřebiče, které jsou vybaveny dvojitou izolací, tzn. třídy 2. Izolace je buď třídy 1, tzn. že tam možno připojit ochranný kolík a v podstatě, když dojde k poruše, dojde k samočinnému odpojení, tzn. když se dostane napětí na kostru, tak dojde ke zkratu a ten zkrat v podstatě způsobí vypnutí pojistek, tudíž ten obvod se odepne a není nebezpečný. U spotřebičů třídy 2 není ochranný kolík, nicméně tam je v podstatě provedena izolace tak, že je zesílena nebo dvojitá, takže pravděpodobnost, že by se napětí dostalo na kostru, se dá považovat za velmi malou, zkrátka nulovou. To se týká těch spotřebičů, že jsou dvou druhů. Co se týče prostředí, tak prostředí v hotelových pokojích je považováno za prostředí normální, tzn. že je tam tzv. nevodivé okolí, kde v podstatě velice těžko může dojít k úrazu elektrickým proudem, pokud se jedná o jednopólový dotyk. Koupelny jsou zařazeny do prostředí nebezpečného, tam je větší riziko ke vzniku úrazu elektrickým proudem. Ještě bych se zmínil o ochraně před nebezpečným dotykem. Pře nebezpečným dotykem se samozřejmě musíme chránit a musíme chránit živé části, což jsou části, které jsou pod proudem, a musíme chránit i neživé části, což jsou kovové předměty nebo kovové kryty, na které se napětí může jakýmsi způsobem dostat, zavléci. Tam pracuje ta ochrana samočinným odpojením, teď mluvím o těch spotřebičích třídy 2, že když se to napětí dostane na kostru, tak to způsobí zkrat a postižený elektrický obvod se vypne. Dvojitá izolace - tam se používá přídavná izolace, to jsou ta zařízení třídy ochrany 2. Pak ještě existuje tzv. ochranné pospojování, tzn. že se snažíme ty neživé části uvést na stejný

potenciál. Smysl to má ten, že nemůže dojít k tomu, aby tam vzniklo nebezpečné dotykové napětí. Co se týče účinků střídavého proudu na lidský organismus, formulace práh vnímání, tzn. asi půl mA, což je půl tisícin A. Třeba světelný jistič je na 6 A, tzn. 6000 mA. Je to důležité proto, že při úrazu elektrickým proudem jističe prostě nefungují, ty fungují pouze při zkratu. Práh komorové fibrilace - co je to fibrilace, už to tady určitě bylo vysvětleno. My elektrikáři ctíme jeden zákon, a to je zákon Ohmův, který říká, že napětí, v našem případě dotykové napětí, které bývá určeno jmenovitým napětím sítě, ale proud, který způsobí tu fibrilaci je úměrný přímo tomu dotykovému napětí a nepřímo úměrný impedanci lidského těla, vzorec $I = U/Z$, protože zabíjí elektrický proud a ten proud je úměrný napětí přímoúměrně a nepřímoúměrně je impedanci. Smyslem hry, co je vždycky problém, je určit impedanci lidského těla. V průměru impedance, můžeme uvažovat, je asi 1200 (Ohm). Budeme-li uvažovat jmenovité napětí síťové 220 V, když spočítáme proud, který protéká člověkem, jehož impedance je 1200Ω, tak je to asi 183 mA. To je proud, který 100% způsobí smrt. Smrt může způsobit už při dlouhodobém působení proud od 30 mA směrem výše. Tady chci upozornit, že ten proud je rozhodující, potom ještě samozřejmě záleží na tom, kudy ten proud prochází. Nejhorší je, když proud prochází z levého chodidla směrem do pravé nohy, protože prochází srdečním řečištěm, prochází srdcem a tam může způsobit komorovou fibrilaci. Srdce jako takové je ovládáno elektrickými pulzy. Elektrické pulzy jsou vlastně proudy, které jsou řádově v mikroampérech, mikroampér je milióntina ampéru, miliampér je tisícin ampéru. Když to srdce normálně tlučí a řádově ovládají proudy mikroampéru, tak když tam proteče proud několik desítek mA, tak úplně způsobí spoušť a dochází k fibrilaci, ale to je věc víceméně doktorů. Tím jsem chtěl říci, že při normálních podmínkách - proud 183 mA naprosto postačuje k usmrcení člověka. V posudku mám i tabulku „Proud lidským tělem“, kde jsou důležité dva faktory. Jednak kde ten proud prochází, jakým směrem, a pak také záleží na době působení toho proudu. Je tam řečeno, s jakou pravděpodobností dojde k srdeční fibrilaci a je to funkcí především velikostí toho proudu. Elektrický proud je parametr, který je schopen usmrtit člověka a musí především splňovat velikostní požadavky, ale samozřejmě ten proud, který tam teče, zpravidla to napětí, můžeme považovat za nějaký konstantní parametr, protože to je dáno napětím sítě, tj. 220 V, ale ten proud se odvíjí od té impedance a impedance lidského těla je tvořena jednak vnitřní impedancí a jednak impedancí povrchových cest nebo vstupů, přechodová impedance. Vnitřní impedance - existuje v normě obrázek, já se pořád odvolávám na platnou normu ČSN IEC/TS 60479-1, která nese název Účinky proudu na člověka a domácí zvířectvo, část 1, obecná hlediska, kde jsou i grafy, tabulky. Ve druhém posudku pak počítám proudy, kdy priorita je zjistit velikost proudu, a tam je proměna, ta impedance. Vnitřní impedance je dost stabilní parametr a záleží, jestli proud prochází z ruky do ruky, z ruky do nohy, z levé ruky do pravé nohy. Tam je to rozděleno v té normě, je tam namalovaný člověk a jednotlivé cesty mají příslušné impedance, takže z toho jsme vycházeli a z toho vypočítávali ten proud. Co se týče přechodového odporu na lidské kůži, ten může být a v normě je, pakliže se napětí pohybuje v rozmezí od 220V výše, tak se dá ten přechodový odpor zanedbat, protože způsobuje průraz, ale kdo má třeba hroší kůži, tak ten přechodový odpor může být větší. Impedance lidského těla je jedna věc, ale proud, který teče ze zdroje, závisí přímo úměrně na napětí a nepřímo úměrně na celkové impedanci. Do celkové impedance zahrnujeme impedanci těla (vnitřní), impedanci přechodovou (z kůže dovnitř) a impedanci přechodových cest, která může být, třeba, když jsem v botách, z těla do podrážky. Ta může být hodně vysoká, nebojím se dotknout fázového vodiče, pakliže mám dobře izolované body anebo dobře izolované rukavice. Proud je roven napětí lomeno impedance a ta impedance se rovná součtu jednotlivých impedancí a patří tam i ta přechodová impedance, je to uvedeno i v příkladech. Pokud stojím bosou nohou třeba na kachličkách ve sprchovém koutě, impedance se může pohybovat v rozmezí od 1 až do 10 kiloohmů, tzn. od 1000 do 10000 Ω. Ale může být taky

nulová, záleží také na tom, jak je ta podlaha vlhká, zda je mokrá a já tam stojím, tak ta přechodová impedance je téměř nulová. Je to ale faktor, který my musíme jakýmsi způsobem zobecnit a který nám zvyšuje celkovou impedanci, tzn. snižuje celkový proud, a to znamená, že omezuje velikost nebo vznik fibrilace.

2. K otázce posouzení možnosti náhodného úrazu uvádím:

Náhodný úraz v prostředí, kde je nevodivé okolí, tzn. prostředí toho pokoje, tam je to hodně nepravděpodobné. Jak jsem již uvedl, odpor - třeba koberce, je takový, že když na tom budu stát i bosou nohou, tak proud, který mnou protéká, je malý, naprosto mi nemůže ublížit. Když prostředí je s nevodivým okolím, impedance je vysoká a tudíž ta pravděpodobnost úrazu téměř nulová. Pokud se samozřejmě jedná o koupelnu, tam ty přechodové odpory jsou podstatně menší, mohou být téměř až nulové a pak tam nastupuje ten odpor lidského těla 1200 Ω , který je provázen proudem 183 mA. V posudku uvádím, že s pravděpodobností hraničící s jistotou lze konstatovat, že v prostředí pokoje při zohlednění poloh těl obou postižených nemohlo dojít k úrazu elektrickým proudem náhodně bez lidského zásahu. To je prostě prostředí pokoje, museli byste se cítit nebezpečně i doma, a když jste doma, jedná se o nevodivé prostředí a ty přídavné impedance tam způsobují to, že ten proud je takový, že nemůže způsobit komorovou fibrilaci. To je vše k tomu prvnímu posudku.

K dotazům předsedkyně senátu znalec uvádí:

Můžete příkladmo uvést, za jakých okolností by mohlo dojít ke smrtelnému úrazu elektrickým proudem dvou osob v daných prostorách - hotelového pokoje - nešťastnou náhodou, tedy bez cizího zásahu?

Muselo by dojít ke dvěma událostem současně, a sice musela by se živá část dostat na kostru na nějakou vodivou část, které se ta postižená osoba dotkne nebo může dotknout. Ale to ještě nestačí. Pokud by to byl spotřebič třídy 1, tak to okamžitě vyrazí pojistky, pokud to bude spotřebič třídy 2, tak ne, ale tam ta pravděpodobnost, že by se dostala živá část na kostru, je hodně malá. Tam by samozřejmě pojistky nevyletěly. Ale musí se dostat ta živá část na tu kostru, se kterou já jsem běžně ve styku, tzn. že to držím, že to je něco, co má kovový kryt. To je první faktor, který je nutný, to je podmínka nutná, nikoliv však postačující, protože druhá podmínka je ta, že já musím být nějak spojen se zemí. Druhý faktor je ten přechodový odpor, jak jsem to již vysvětloval. My jsme tam na pokoji nebyli, ale třeba dobře uzemněné jsou radiátory, tzn. že ten člověk by se musel zároveň dotknout ještě třeba radiátorů, které tam zřejmě nebyly. Nedovedu si představit splnění těch nutných dvou podmínek a ještě v kombinaci usmrcení dvou osob téměř v jednom okamžiku.

Co se týče druhého znaleckého posudku, měl jsem zodpovědět otázku:

1. Lze způsobit smrt elektrickým proudem u dvou osob v prostoru hotelového pokoje v hotelu Titanic, v případě, že ano, za jakých technických podmínek, uvádím:

Tato otázka je v podstatě zodpovězena tím prvním posudkem, nicméně v posudku vysvětluji mechanismus vzniku úrazu elektrickým proudem, což jsem už de facto také uvedl, popisují i vznik komorové fibrilace, tzn. že to srdce přestane tlouci a jenom se chvěje. Chci zdůraznit, že 220 V už spolehlivě zabíjí. Konvenční zóny jsem už také vysvětloval, to zase záleží na velikosti proudu, kdy se píše, u jakého procenta populace to může nastat. Je tam případ 5 % populace, krajní případ je více než 50 % populace. Jsou tam ty faktory, které to ovlivňují, zase především velikost toho proudu a pak i doba trvání proudu, kde zmiňuji, že člověk, když už je zasažen elektrickým proudem, tak se nemůže bránit, protože mu ztuhnou svaly. Dále se opět zmiňuji o impedanci lidského těla, kdy v normě je vždy uvedeno, na jaké procento populace příslušná impedance platí, a když se budeme držet hodnoty 1200 Ω , což není ani moc, ani málo, tak tam bychom to mohli považovat za základní parametr pro výpočet proudu. Jak jsem

počítal v prvním posudku, proud při 1200V je naprosto dostávající. Vzhledem k tomu, že jsme nebyli při činu, uvádím několik modelových případů, jak mohlo k tomu dojít. Důležitý parametr je i plocha, kterou prochází proud. Proud jako takový vyvolává teplo. Existuje Jouleův zákon, že energie se rovná $RI^2 \times T$, R je odpor nebo impedance, proud je se čtvercem a samozřejmě záleží na době působení, takže když dotyk je bodový, tak proudová hustota, tj. proud lomeno plocha, kterou se proud šíří, může vyvolat svými tepelnými účinky pálení, spálení až zuhelnatění. Především ale záleží na velikosti plochy. Je-li velký proud, malá plocha, tak 100% musí vzniknout stopy, popáleniny, které svědčí o tom, že ten proud tam vnikl, a samozřejmě ten proud musí zase vytéci. Je důležité pochopit, že okruh musí být uzavřen, musí tam být napětí. Když je tam napětí, uzavřený okruh, tak tam začne téci proud. To znamená, že proud je tok elektronů a ty elektrony pak svými účinky vyvolávají vznik tepla, a bohužel u lidského organismu také vznik fibrilací. My uvažujeme různé plochy a vycházíme z premisy, že k průrazu kůže dochází již 220 V, tzn. že dosazujeme vnitřní impedanci lidského těla pro výpočet proudu. Na obrázku je nakresleno lidské tělo, procentní impedance, celková impedance se vždy bere z tabulek, my uvažujeme kolem 1200 Impedance může být menší a menší je, když ten proud vnikne do těla z ruky do nohy, ale když proud vnikne třeba na rozhraní krku a zad, tak pochopitelně ta dráha je kratší, vnitřní impedance je menší a proud je větší. Pak tam jsou takové tabulky, příklady, a vždy nám vyšlo, že proud, který tek, v případě plochy kontaktního povrchu 1 cm^2 je to 179 mA, 10 mm^2 - 268 mA, 100 mm^2 - 360 mA. To je naprosto postačující. Člověk, který leží a dojde k dvoupólovému dotyku, tak je bez šancí. Proudů jsme uvažovali vždy nejmenší, ve všech případech nám vycházelo, že proudy jsou dostačující k tomu, aby mohly usmrtit člověka.

Nyní se vyjádřím k dotyku. Dotyk může být jednopólový anebo dvoupólový. Dvoupólový dotyk je, když mám fázi a mám nulový vodič. Např. mám prodlužovací šňůru, uřežu ji, vytáhnu dráty, odizoluju je, roztáhnu ty dráty a přiložím. Toto je dvoupólový dotyk, ten proud teče z fáze přes tělo a vrací se nulovým vodičem zpátky. Nyní objasním funkci proudového chrániče. Proudové chrániče se používají třeba u praček, kdy pračka bývá v nebezpečném prostředí a může se stát, že se postupně probíjí ta živá část na kostru, začnou tam téci proudy, kterým říkáme únikové proudy, a ten proud neteče, protože normální proud teče z fáze do spotřebiče a vrací se nulovým vodičem. To znamená, že se vrací stejné množství proudu, jaké tam přitéká. Pokud je tam nějaká vodivá část, tak část toho proudu jde do země, tzn. je rozdíl mezi proudem, který jde ze sítě a který se do sítě vrací. Proudový chránič je jakési prstencové jádro, jádrem prochází oba vodiče, takže proudy, když jsou stejné, vynulují se a do proudového chrániče se nic neindukuje a chránič o ničem neví. V případě, že část toho proudu teče do země, může se proudový chránič vybavit. Nejmenší vybavovací hodnoty jsou asi 30 mA, tzn. že kdyby k tomu došlo, a to platí u jednopólového dotyku, chránič zabrání tomu, aby proud protékal, resp. ten chránič síť vypne. U dvoupólového dotyku toto možné není. Tím pádem chci říci, že chránič může zabránit úrazu elektrickým proudem, a proto se také používá. V případě, že část toho proudu uniká do země, tzn. když se jedná o jednopólový dotyk. Dvoupólový dotyk, tzn. když vezmu fázový vodič, nulový vodič, přiložím, tak ten proud stejný teče zpátky a chránič nefunguje. Z fotodokumentace vyplývá, že tam chránič ani nebyl. Kdyby ale tady toto vzniklo, tak ten chránič u dvoupólového dotyku prostě neexistuje. Ani kdyby tam byl, při dvoupólovém dotyku by smrtelnému následku nezabránil. K dvoupólovému dotyku může dojít kdekoliv, tzn. i v prostředí s nevodivým okolím, tzn. že i v tom pokoji. Při dvoupólovém dotyku je možno usmrtit člověka tím způsobem, jakým jsem předestřel. Co se týče jednopólového dotyku, tam je princip stejný. Zase se musí uzavřít elektrický obvod, ale ten obvod se neuzavírá z fáze přes toho člověka do nulového vodiče, ale uzavírá se z fáze přes toho člověka do země. Jednopólový dotyk v pokoji jsem vyloučil, protože by tam musely být splněny dvě podmínky nebo dokonce tři. Jiná situace je

v koupelně. Tam pokud má dojít k průchodu proudu lidským tělem, tak se ten člověk musí dotknout nějakým způsobem živého vodiče a samozřejmě musí ten proud mít cestu do země. To lze např. v koupelně tím, že by se musel ten člověk dostat do styku s živou částí. Muselo by to být nastraženo, jinak není šance se dostat do styku s živým vodičem, pokud je elektrika v pořádku. Pro případ, že by to bylo nastraženo, opět jsme prováděli výpočty, uvažovali jsme zase s vnitřní impedancí 1000-1200 Ω a k tomu jsme přidali do série přechodovou impedanci kachliček 1000 Ω , takže v případě dotyku s živou částí, a člověk by stál na mokré podlaze, může dojít k průchodu proudu, a ten je zase tak velký, že může způsobit komorovou fibrilaci, ale tam je předpoklad, že se musí nějakým způsobem ta živá část nastražit, musí se to nějakým způsobem učinit. Když jsem neměl tu šanci se tam dostat, jel tam kamarád, který je elektrikář, rozumí tomu a jsou tam takové určité anomálie. Živou část nemůžete nastražit na část, která je spojena se zemí, na vodivou, protože to vyrazí pojistky, to je princip ochrany. Ale když se to nastaví třeba na neživou kovovou část, tam to napětí je, číhá a chce to, aby se někdo dotkl, ale samozřejmě zase musí být dobře uzemněný, aby proud mohl protékat. Ten kamarád třeba zjistil, že kohoutky, které jsou napájeny vodou, tak je tam hadice z umělé hmoty a ta způsobí to, že ten kohoutek jako by byl odizolovaný, kdežto u nás jsou povětšinou kovové trubky, takže ten kohoutek je úplně dokonalá zem. Před 15 lety jsem řešil kauzu ve Frýdlantu, kdy na následky elektrického proudu zemřeli najednou tři lidé. Princip byl ten, že musí být dobrá zem a spojení s živou částí. Když se jeden člověk chytne kohoutku, druhý je spojený s živou fází, ale má dobrou podložku, je tam taková velká přechodová impedance, že mu to nevádí, ale když tam přijde ten třetí a chytne třeba kolem krku, v podstatě se uzavře elektrický obvod a závisí na tom, jaký tam teče proud. Když už je větší než 30 mA, tak už se neodpoutáte a pokud nikdo nepřispěchá na pomoc, ti lidé mají komorovou fibrilaci a umírají. Pokud mělo dojít k úrazu elektrickým proudem uvnitř pokoje, tak pouze dvoupólovým dotykem, pokud mělo dojít k úrazu ve sprše, tam dvoupólový dotyk byl taky samozřejmě možný, ale tam je možno způsobit komorovou fibrilaci i jednopólovým dotykem.

2. Uveďte, která část prostoru hotelového pokoje hotelu Titanic v Hurgádě je z pohledu usmrcení osob elektrickým proudem technicky možná a konkrétně pak, zda těmto podmínkám odpovídá i pokoj, kde byla nalezena těla poškozených Moniky Kramné a nezl. Kláry Kramné na postelích. K této druhé otázce uvádím:

V hotelovém pokoji připadá v úvahu pouze dvoupólový dotyk, v koupelně je možný i jednopólový dotyk. Protože postižené byly nalezeny na pokoji, tam je proveditelné usmrcení těch osob tím způsobem, že ty osoby ležely vedle sebe a držely se. Ale musely se držet jak kolem krku, třeba, a musely se i proplétat nohama, protože tím by se dalo vysvětlit, pokud bylo horko atd., že tam nebyly nalezeny po elektrickém proudu vstupy, protože pak se vytvoří paralelní impedance, proud se rozdělí do jedné i do druhé a velikost by zase mohla být taková, že v podstatě to u obou způsobí komorovou fibrilaci. Je tady toto možné, ale musely by to vytvořit ty dvě vodivé impedance. První osoba je vystavena přímému zásahu, druhá osoba je paralelně k té první osobě.

K dotazu předsedkyně senátu znalec uvádí:

Můžete blíže vymezit velikost kontaktní plochy, která by musela být mezi těmito dvěma oběťmi?

Mám to uvedeno v otázce 2 nebo 3, jsou tam různé výpočty, je brán v úvahu faktor srdce, tzn. když proud teče jinak, než srdečním řečištěm, tak se to násobí koeficientem, který ten proud jakoby zmenší, tzn. že je méně nebezpečný. Opravdu nejnebezpečnější je situace, když proud prochází srdečním řečištěm.

3. Za jakých technických podmínek elektrický proud na lidském těle zanechává a za jakých podmínek nezanechává známky svého působení? K této otázce uvádím:

Při méně než 10 mA na 1 mm² nejsou změny na kůži obecně pozorovány. Po delší dobu trvání průchodu proudem několik sekund může kůže pod elektrodou získat šedavěbílé zabarvení se zrudlým povrchem. Mezi 10-20 mA na 1 mm² se objevuje zarudnutí kůže se známkami otoků, tzn. čím je větší proudová hustota, tak tím je pravděpodobnost skvrn, spálenin větší.

Předsedkyně senátu:

znalci z oboru soudního lékařství zastávají názor, že lze zvážit případný dotyk obličejem, ústy, dlaní, rukou.

K tomu znalec:

nedá se to vyloučit. Když je to ústy, přechodový odpor je úplně minimální.

Předsedkyně senátu:

takže na ten nepřímý zásah elektrickým proudem bez známek na těle druhého a vedoucí k usmrcení by stačil dotyk ústy a tou dlaní?

K tomu znalec:

ano, tento názor podporuji.

Dále znalec uvádí:

v posudku dále uvádím, že elektroinstalace z fotodokumentace není úplně v pořádku, jako barevné značení a samotné propojení fázových vodičů. Když se odkryla deska nočního stolku, byla tam změř drátů, u nás to nebývá, elektroinstalace jsou lepší, takže tam jsou problémy i s krytím. To ale nejsou tak vážné závady, aby ta elektroinstalace nemohla být v provozu a aby nebyla bezpečná. Když jsou závady, tak jsou závady, které ohrožují přímo lidský život, a když revizní technik reviduje to zařízení, tak to nechá okamžitě vypojit. Jsou závady jako třeba dotažení spojů nebo není tam barevné značení, tzn. že ochranný vodič není žlutozelený. To jsou věci, které odporují našim předpisům, ale které neohrožují přímo bezpečnost.

4. Zda při úrazu osob v důsledku účinku elektrického proudu musí dojít nutně k výpadku elektrického proudu v elektrické síti a tuto skutečnost mám posoudit z dostupných údajů o podmínkách na hotelovém pokoji č. 6343 v hotelu Titanic Palace v Hurgádě v Egyptě. K této otázce uvádím:

Jističe pro osvětlení jsou 6 A, jističe pro zásuvky jsou 10 A, 10 A je 10000 mA. Fibrilaci způsobuje dejme tomu pro 100 mA, ten jistič si toho nevšimne. Jistič je tam k tomu, že chrání elektrické zařízení před zkratem. Když nastane zkrat, a tím pádem je možno vyvolat požár, tak ten jistič to proti tomu chrání, ale proti možnosti vzniku úrazu chrání pouze chránič, a to ještě při jednopólovém dotyku.

5. Z dostupných údajů popište způsob a funkci jištění elektrických rozvodů na hotelovém pokoji č. 6343 v hotelu Titanic v Hurgádě a jakým způsobem lze omezit či vyřadit funkci pravděpodobně instalovaných jisticích prvků. K této otázce uvádím:

Tam se to spouští na kartu, to je běžně v hotelích, tzn. zasunu kartu a naskočí stykač. Stykač připojí všechny elektrické obvody, zásuvkové i světelné. Co tam je přímo připojeno a nerozhoduje, zda jsem v pokoji nebo mimo, zda tam dávám kartu nebo ne, je chladnička, což je logické.

Závěrem shrnuji, že v podmínkách hotelového pokoje lze způsobit elektrickým proudem v důsledku vzniku komorové fibrilace smrt u obou osob, a to jak jednopólovým dotykem, tak dvoupólovým dotykem, potvrdily to modelové výpočty. Z hlediska prostoru, kde je vysoce pravděpodobný vznik úrazu elektrickým proudem, připadá v úvahu koupelna, kde může dojít

k úrazu jak dvoupólovým, tak jednopólovým dotykem. Při větších kontaktních površích mohou být proudové hustoty dostatečně nízké na to, aby způsobily jakékoliv změny na kůži při hodnotách proudu způsobujících smrt. Nedochozí při úrazu elektrickým proudem k vybavení nadproudového jisticího prvku. Dle přiložené fotodokumentace se s největší pravděpodobností jednalo o síť TN-C, jednofázový rozvod s napětím 220 V, jištění proti nadproudu je realizováno jističi. Ochranná opatření proti úrazu elektrickým proudem zjištěna z fotodokumentace v pokojích jsou dvojitá nebo zesílená izolace, není tudíž nutno omezit nebo vyřadit funkci. S pravděpodobností hraničící s jistotou platí následující: jako hlavní mechanismus vzniku smrtelného úrazu elektrickým proudem byla uvažovaná komorová fibrilace. Došlo-li k úmrtí osob vlivem úrazu elektrickým proudem, lze s jistotou vyloučit násobnou nešťastnou náhodu, byť doprovázenou manipulací se zraněnou osobou. Úraz elektrickým proudem způsobený jednopólovým dotykem lze způsobit v koupelně, tento případ je modelově vypočten. Smrtný úraz jednopólovým dotykem v ložnici hotelového pokoje není pravděpodobný, pro přesnější posouzení by bylo nutno provést samozřejmě měření odporu podlah. Za nejpravděpodobnější vznik úrazu elektrickým proudem lze uvažovat dvoupólový dotyk. Smrt obou osob v důsledku toho, že například se vzájemně drží v okamžiku přiložení napětí, je možný, nelze to vyloučit, pokud se osoby vzájemně drží poblíž míst přiložených elektrod, a samozřejmě k tomu přispívá i prostředí, tzn. je-li prostředí vlhké, tak to lze. Při dvoupólovém dotyku se jeví jako nejpravděpodobnější varianta usmrcení elektrickým proudem provedení postupně, a to každou osobu zvlášť. Tomu nasvědčují polohy těl obou osob z ohledání místa činu. Jako nástroj pro provedení skutkové podstaty může sloužit například odizolovaná šňůra kabelu s vidlicí, jenž se připojí do zásuvky nočního stolku. Tento případ je modelově také vypočten. Při větších kontaktních površích jsou proudové hustoty dostatečně nízké na to, aby vyvolaly jakékoliv změny na kůži i při hodnotách proudu způsobujících smrt.

K dotazům předsedkyně senátu znalec uvádí:

Pokud jste uváděl, že nejpravděpodobnější je dvoupólový dotyk každé oběti zvlášť. Za jakých okolností mohlo dojít i k současnému zásahu elektrickým proudem obou obětí?

Ano, a to v případě, že by se držely.

Říkáte, že nejpravděpodobnější s ohledem na tu situaci na pokoji je zásah dvoupólovým dotykem každé oběti zvlášť?

Jeví se mi to jako nejjednodušší a nejspolehlivější.

Při stanovení nejpravděpodobnější varianty úmyslného usmrcení jste vycházel z jakých poloh těl? Z té, která vám byla nastíněna z ohledání místa činu nebo z toho, jak situace byla po příchodu osob, tzn. že každá z obětí ležela samostatně na posteli?

Pokud k tomu došlo následně, tak každá mohla ležet na své posteli. U Moniky Kramné jsou stopy od zásahu zřejmé, u nezl. Kláry Kramné jsme vycházeli z toho, že jedna stopa se našla, druhá ne, takže jsme vycházeli z té stopy, a potom nejnepříznivější případ, tzn. ruka. Tam to je modelově vypočteno, tzn. do ruky, protože kdybychom uvažovali třeba nohu, tak tam ten proud je ještě větší. My jsme se snažili v podstatě o případ, kdy proudy budou co nejmenší, ale i tak nám proudy vyšly, že mohly vyvolat fibrilaci.

Pokud bychom vycházeli z toho, že oběti prokazatelně po určité dobu ležely spolu na posteli v úzkém fyzickém kontaktu, tak by potom nic nebránilo tomu, že velice pravděpodobný by mohl být dvoupólový dotyk při určitém kontaktu určité šíře plochy těla?

Ano. Pak je to totéž, jak v tom prvním případě, protože pokud se ta druhá osoba drží první osoby dost blízko, tak to je jako by byly dvě impedance paralelně vedle sebe, je tam stejné napětí, tzn. poteče stejný proud a ten proud může vyvolat fibrilaci.

A to by také vysvětlovalo to, že u druhé oběti nebyly shledány nějaké výrazné známky průchodu nebo zasažení elektrickým proudem?

Ano.

K dvoupólovému úmyslnému zásahu elektrickým proudem mohlo dojít úpravou napájecí šňůry, ať již od mobilu, holicího strojku nebo spotřebičů, které měly osoby bydlící na pokoji sebou?

Ano, k tomu stačí třeba prodlužovací šňůra.

Můžete uvést, jak dlouho trvá pro manuálně zručnou osobu úprava šňůry, aby mohla být použita k dvoupólovému dotyku, čili k odhalení těch drátů?

Tam kde je zástrčka, tam to uřežu, dráty roztáhnu a odizoluji.

Takže je to otázka několika málo minut a je vše připraveno?

Ano.

To, že třeba byla na pokoji vysoká teplota, je to ta vlhkost, která jako by to usnadňovala a znásobovala tu možnost přechodu zasažení dvou osob při blízkém kontaktu?

Ano.

Délka trvání dotyku při dvoupólovém dotyku, aby došlo ke smrtelnému následku nebo postižení organismu, bezvědomí, kdy už dál mohou nastat smrtelné následky, je jaká?

Stačí dvě sekundy.

A to i v případě, hovoříme-li o tom násobném?

To nemá na to vliv.

Senát bez otázek na znalce.

K dotazům státního zástupce znalec uvádí:

Chápu dobře, že čím déle proud působí na tělo, tím je větší pravděpodobnost komorové fibrilace?

Ano. Tam jsou křivky, ale když je to déle než dvě sekundy, tak už to je jistější, ale stačí ty dvě sekundy, nebo i méně stačí. Ta křivka roste, ta pravděpodobnost se zvětšuje a od dvou sekund už je potom zhruba stejná, tzn. že to působí stejně, že ty dvě sekundy stačí. Stačí přidržet ty dvě sekundy.

Státní zástupce žádá, aby byly znalci předloženy fotografie z místa nálezu těl, které předložil k založení do spisu u hlavního líčení, s tím, aby se znalec zaměřil na elektrozařízení v rámci pokoje, okomentoval ho, zda na zařízeních je něco nestandardního, do jaké kategorie třídy ochrany elektrozařízení v rámci pokoje spadají, a také aby se zaměřil na okolí těl poškozených a vyhodnotil, zda je možná nějaká alternativa náhodného zásahu těl poškozených, kdy každá z nich leží na jedné posteli, která je dle názoru státního zástupce dřevěná.

Poté se znalci předkládá k nahlédnutí a možnosti se seznámit s fotodokumentací předloženou státním zástupcem 1.7.2015 u hlavního líčení. Jedná se fotodokumentaci získanou při zahraniční služební cestě v Egyptě. **Po nahlédnutí znalec uvádí:**

tato fotodokumentace nepřináší nic, co by změnilo můj názor. Ženy leží na postelích - toto je izolace, která prostě nepřipustí, aby tam tekla nějaký výrazně větší proud. Když jsem o kauze mluvil, proudy jsem měřil, naměřil jsem třeba jen 5 mA a měřil jsem třeba živou fázi proti podlaze. Na postelích to má velkou impedanci, postele jsou dřevěné, takže tam se muselo to napětí nějakým způsobem na ty osoby zavléci. Co se týče elektrozařízení, viděl jsem tam fén, to je pevně připojený spotřebič. Teoreticky by se v koupelně dala vytáhnout nějaká živá část nějakým drátkem, eventuálně, ale samozřejmě úmyslně. Jinak jsou obrázky totožné s tím, s čím jsem se již setkal.

K dalším dotazům státního zástupce znalec uvádí:

Liší se nějak impedance kůže dítěte a dospělé osoby?

Kůže dítěte je hladší, měkčí, není drsná, takže impedance by mohla být menší. Dospělý člověk má kůži už zhrublou.

Dokážete vyhodnotit možnost současného zasažení dvou osob jednopólovým dotykem a pravděpodobnost vzniku komorových fibrilací?

Jednopólový dotyk by byl teoreticky možný ve sprchovém koutě, kdyby tam byly obě, dotýkaly se nohama mokré podlahy a současně by se musely dotknout živé části a ta živá část by musela být nastražena, třeba pokud tam je nějaký kovový rám, který je izolovaný a není spojen se zemí. Kdyby to bylo spojeno se zemí, já tam připojil živou část, tak vyvolám zkrat, to je prostě princip ochrany.

Z jakého důvodu jsou vybavovací hodnoty proudového chrániče 30 mA?

Vybavovacích hodnot je celá řada, 30 mA je nejnižší, jsou chrániče i 200 nebo 300 mA a ty už tady toto nechrání, ale chrání tu ledničku, chrání obvod proti unikajícím proudům. Vzal jsem v potaz ten nejcitlivější chránič, který každý zpravidla vyhazuje, protože on reaguje už na sebemenší únikový proud, tzn. do 30 mA, takže to jsou potom lidi až rozčilení, že ten chránič vybavil. On vybavil správně, ale těch 30 mA, co tam je, to je už tak malý proud, ale postačí pro vyvolání komorové fibrilace. Bral jsem 30 mA, protože na 30 mA jsou nastaveny ty nejcitlivější chrániče.

Při větších kontaktních površích mohou být proudové hustoty dostatečně nízké na to, aby způsobily jakékoliv změny na kůži i při hodnotách proudu způsobující smrt. Znamená to jakékoliv změny, že ty změny ani nemusí vzniknout?

No ne, je to tak: zabíjí proud, ten proud prochází nějakou plochou. Čím je větší ta plocha, tím se ten proud rozloží na tu větší plochu a tím ty jednotlivé proudové vrstvy mají menší hodnotu proudu a tím pádem nezpůsobí to zčernání pokožky. Když je to velký proud a ještě prochází bodově, tak tam to nutně vyvolá v podstatě ty popáleniny. Čím je plocha větší, tím známky na těle jsou méně intenzivní, menší, případně zanedbatelné.

K dotazům obhájkyně znalec uvádí:

Popálenina plochy 7x1 cm tedy vznikne podle vás jak? Jak velký musí být ten dotyk? Co zanechá takovouto stopu?

S tím předmětem nebo s tou živou částí se mohlo pohybovat, čili jet po kůži.

Padla zde otázka, zda je možno vyrobit ten nástražný systém třeba ze šňůry od nabíječky na telefon. Vy jste na to sice neodpověděl a já se přesto ptám, zda je možno z nabíjecí šňůry na telefon nebo na holicí strojek vyrobit vámi uvažovaný nástražný systém?

Tam záleží na jedné věci. V nabíječce je adaptér, který snižuje napětí na stejnosměrné napětí. Jestli je adaptér přímo, jak se strká zástrčka do zásuvky, tzn. ten kvádr, tak pak už tam jde nízké napětí, a to nemůže. Ale jestli je šňůra a pak je teprve adaptér, takže ta šňůra jako taková je vystavena napětí 220 V, tam by to šlo. U holicího strojku je spíše možná ta druhá varianta, protože adaptér je zpravidla v holicím strojku, takže 220 V jde přímo až do holicího strojku.

Uvedl jste zde, že jste nebyl v pokoji 6343 v Hurgádě. Je to tak?

Nebyl.

Může tato okolnost, že jste nebyl na předmětném pokoji, nějakým způsobem limitovat, ovlivňovat vaše závěry?

Limitovat je může např. v tom, že když jsme určovali přechodový odpor z chodidla do země v koupelně, zvolili jsme tam 1 kiloohm. Ono to může být méně, ale může to být i více. Kdybychom tam byli, tak to změříme. Změříme si i, které části, jak jsem třeba říkal kohoutek, zda je dobře uzemněný nebo izolovaný, protože kdyby byl izolovaný, tak tam se může

nastražit ta živá část, nic se nestane, a pustí se voda, já se myju pod tou vodou, tak prostě ten proud teče tou vodou, pokud je vodivá, a ta voda zpravidla vodivá je, tak tyto nuance samozřejmě přicházejí v úvahu. V zásadě ale to, že jsem nebyl na místě činu, závěry, které jsem učinil, změnit naprosto nemohou. Ohmův zákon platí i v Egyptě.

Kolikrát ve své znalecké praxi jste vyhotovil znalecký posudek, aniž byste si sám osobně ověřil, jaká je síť, jaká je impedance?

Dvoupólový dotyk vůbec není funkcí, jestli jsem byl v Egyptě nebo ne, protože to vezmu ty dva dráty, odizoluji a mohu to udělat tu nebo tam, kdekoliv. Jenom ty přechodové impedance by se daly změřit, že by se to dalo možná blíže specifikovat, ale na ty závěry, které jsem učinil, jestli jsem byl na místě činu nebo nebyl, to nemá vliv.

Moje otázka ale zněla jinak, a to kolikrát ve své znalecké profesní činnosti jste vyhotovoval znalecký posudek, aniž byste si na místě činu zkontroloval sám různé parametry - elektrina, odpor, impedance?

Stalo se mi to, že jsem posudek zpracovával z fotodokumentace, kdy jsem řešil smrtelné případy, protože tam nebylo v podstatě nutno něco měřit. Když tam vznikne třeba elektrický oblouk, tak já tam nemusím nic měřit. Plus mínus v 50 % případů podaných znaleckých posudků jsem nemusel být na místě činu si to prohlédnout.

Vyjadřoval jste se ve svém znaleckém posudku, že jsou nějaké nesrovnalosti v Egyptě, ale nemají vlivu asi na ten úrazový děj, že dráty jsou nějak podivně značeny barevně. Můžete vysvětlit, proč jsou různé dráty a jak barevně značeny?

Ochranný vodič se u nás značí žlutozeleně, nulový vodič modře, fázové vodiče hnědě nebo černě, tam to nebylo tak důsledné, ale na funkci to nemá vliv. Pokud do toho někdo nevstupuje, tak to naprosto nic neohrožuje.

Ve svém posudku hovoříte o prostředí pokoje, o tom, že je pokryt kobercem. Ted' jste se díval na fotodokumentaci, která vám byla předložena. Je v pokoji shodná dlažba jako v koupelně?

Já mám na mysli podlahu ne v koupelně, ale ve sprchovém koutě, kde je voda, která je vodivá a umožňovala průchod proudu snadněji, což je další možná varianta.

Obžalovaný dotázán dle § 214 tr. řádu:

Mám na znalce otázky. Vy jako odborník poznáte na člověku, který byl zasažen elektrickým proudem a je, dejme tomu, po smrti, že došlo k zasažení elektrickým proudem, prostě od oka? Má na sobě ten člověk něco, nevím, co přesně, že se to dá prostě poznat pohledem odborníka?

Může se to poznat, ale nemusí. (Poznámka předsedkyně senátu: pan znalec není znalcem z oboru soudního lékařství, který posuzuje příznaky na těle poškozených, co se týče zásahu či nezásahu elektrickým proudem, je to znalec z jiné odbornosti.)

Jak se chová člověk, který je zasažen elektrickým proudem, mám na mysli, jestli třeba křičí, háže rukama, kope nohama?

Člověku, který je zasažen elektrickým proudem, se znehybní svalstvo, nemůže se hýbat.

Pokud jsem dobře tomu rozuměl, tak vy jste tady řekl, že stačí nějaký odizolovaný drát a stačí ho přiložit na dobu dvou sekund. Je tedy možné, že někdo do pokoje vlezl, přiložil tenhle ten drát, oběť, pokud jsem dobře rozuměl, nekřičí, nekope nohama, způsobil tohleto a mohl odejít, aniž by si ho někdo všiml, třeba proto, že je zavřený v koupelně a usnul tam?

Je to možné?

Na to vám neodpovím, toto nespadá do mé kompetence.

Pokud jste se vyjadřoval ke koupelně a nějakému nástražnému systému, počítal jste vůbec s tím, že je tam nějaká velká zástěna, která vede téměř až ke stropu, že by ten nástražný systém, který se zde popisuje, by musel být ten drát dlouhý 5-6 metrů?

Je to možné, muselo by to být delší, protože by se to muselo připojit k živé fázi a musel by to být drát, který by byl někde vyústěný. V posudku je i psáno, že v podstatě hrozí riziko, že ta postižená osoba by si toho mohla všimnout.

Nebudu uvádět, zda muž nebo žena, ale člověk, který nemá absolutně ponětí o tom, co je to nějaký odpor, fáze atd., je bez těchto znalostí schopen vědět, jakým způsobem udělat člověku smrt elektrickým proudem?

Já si myslím, že rozříznout dva dráty, přiložit je a provést dvoupólové zasažení těla je i pro laika lehce proveditelné.

I s tím, že nemá přesně ponětí, jestli vypadne při tom jistič, nevypadne, jestli ten člověk bude zabít nebo nebude? (Poznámka předsedkyně senátu: to není otázka na znalce, ten se vyjadřuje jen k tomu, k čemu mohlo dojít, jak to mělo být, jakým způsobem mohlo dojít k zasažení apod. Jak má být jedinec vědomostně vybaven, toto není otázka pro znalce.)

Znalec účtuje znalečné:

2 hod. přípravy, 3 hod. účasti u HL, 1 hod. á 300 Kč. Znalečné v celkové výši 1.500 Kč se znalci přiznává.

V 10.05 hod. se hlavní líčení p ř e r u š u j e .

P o k r a č o v á n o v hlavním líčení v 10.20 hod. Přítomnost všech beze změn.

Krátkou cestou se předává obhájkyni dr. Rejzkové dopis doručený Krajskému soudu v Ostravě, jenž je adresován k jejím rukám.

Za souhlasu státního zástupce a obžalovaného se podle § 211 odst. 1 tr. řádu **č t e** výpověď svědka Lukáše Černého z přípravného řízení z č.l. 941-954 spisu.

Obžalovaný dotázán dle § 214 tr. řádu: bez připomínek ke čtené výpovědi.

Za souhlasu státního zástupce a obžalovaného se podle § 211 odst. 1 tr. řádu **č t e** výpověď svědka MUDr. Petra Koloucha, MBA z přípravného řízení z č.l. 956-963 spisu.

Obžalovaný dotázán dle § 214 tr. řádu: bez připomínek ke čtené výpovědi.

Za souhlasu státního zástupce a obžalovaného se podle § 211 odst. 1 tr. řádu **č t e** výpověď svědka Martina Slaného z přípravného řízení z č.l. 979-987 spisu.

Obžalovaný dotázán dle § 214 tr. řádu: bez připomínek ke čtené výpovědi.

Za souhlasu státního zástupce a obžalovaného se podle § 211 odst. 1 tr. řádu **č t e** výpověď svědkyně Vlasty Damovské z přípravného řízení z č.l. 1008-1015 spisu.

Obžalovaný dotázán dle § 214 tr. řádu: bez připomínek ke čtené výpovědi.

V 11.45 hod. se hlavní líčení p ř e r u š u j e .

P o k r a č o v á n o v hlavním líčení ve 12.40 hod. Přítomnost všech beze změn.

Dostavil se svědek

Michal P e c h o - gen. č.l. 1199, totožnost ověřena dle předloženého OP,
po poučení dle §§ 100-101 tr. řádu u v á d í :

poučení jsem porozuměl, není zde nic, co by mi bránilo ve věci vypovídat jako svědek. K výpovědi, kterou jsem učinil v přípravném řízení, tuto jsem učinil dobrovolně, nebyl jsem nikým ovlivňován, jak mám vypovídat, na této výpovědi v plném rozsahu setrvávám.

Po předestření předmětu výslechu svědek uvádí:

známe se s obžalovaným od 1. ročníku střední školy do současné doby, navštěvovali jsme spolu střední odborné učiliště technické, obor mechanik, opravář strojů a zařízení. Tento obor jsme navštěvovali jak já, tak obžalovaný. Po škole jsme se nějakou dobu neviděli, byl jsem na vojně, poté jsme se navštěvovali za svobodna i potom každý druhý, třetí den. V poslední době jsme se navštěvovali jednou až 3x za měsíc, jak to vyšlo, a to jako rodiny i samostatně. Když byl obžalovaný třeba sám doma, stávil jsem se na kávu, nebo se ke mně stávil on s Monikou na kávu. Takto to bylo až do období do dovolené v roce 2013.

K dotazům předsedkyně senátu svědek uvádí:

Co spadalo do učební náplně oboru na odborném učilišti?

Řezání, vrtání, prostě práce se železem, stroje, převodovky.

Měli jste nějaký předmět, který se tomu věnoval?

Určitě, ale teď si už to nevybavím.

Měli jste tam případně také nějaký předmět, který by se týkal elektřiny, elektrického proudu?

Ne.

Nějaký předmět, co má něco společné s elektromechanikou?

Ne, my jsme byli pouze na nějaké ty převodovky.

Podrobovali jste se případně navíc nějakým kurzům?

Ano, měli jsme svářečský kurz. Já jsem dělal svářečský kurz na plamen, obžalovaný nevím, jestli dělal kurz na plamen nebo elektriku.

Máte na mysli svařování elektrickým obloukem?

Ano, ale já jsem měl plamen, zda měl obžalovaný plamen nebo elektřinu, nepamatuji si.

Byla součástí kurzu i výuka nějakých bezpečnostních předpisů?

Tak určitě ano.

Obecně víte, v jakých zaměstnáních obžalovaný pracoval, čemu se v nich věnoval, jak byl manuálně zručný, co se týče různých prací?

Vím, že dělal hlídače, ve kterých letech nevím, rozvážel v coca-cole autem, pak dělal v Hyundai, chvíli jezdil ještě nějakým autem s údržbou. V Hyundai vím že byl na údržbě v lakovně, ale přesně nevím, co bych si měl pod tím vybavit.

Bavil jste se s ním podrobně, co je jeho pracovní náplní v Hyundai?

Ne, až ho potom v Hyudai přemístili na jiná pracoviště, tak jsem se ptal, co to vlastně je. Tam převážel a doléval barvy. To bylo, až když se vrátil z Egypta, předtím jsem se blíže o to nezajímal.

A co se týče manuální zručnosti?

Dokázal si opravit něco na autě, ale jinak kromě auta nevím.

Prováděl doma různé manuální činnosti, o kterých by se vám zmiňoval konkrétně a nebyl jste tomu přítomen?

Ano, doma si obložil zeď obklady a pomáhal od Moniky bratrovi opravit kuchyň.

Můžete charakterizovat obžalovaného, jeho povahu, jeho vztah k manželce, jejich rodinný život, jak si rozuměli, zda docházelo k rozepřím, nějakým problémům či nikoliv?

Byl vždy klidřas, nekouřil, nepil, prostě pohodový kluk. Co se týče doma, nějaké spory byly, ale já si myslím, že to patří k životu, vždy se něco najde.

Kdy byly tyto spory a jaké?

Vím, že se jednou pohádali kvůli facebooku, obžalovaný řekl, ať si to zruší, Moniku mu řekla, že si to zruší, zrušila to, já jsem to z nich nijak nepáčil. Že by měli mezi sebou nějaké nedorozumění, nevím, vždy byli k sobě milí, o ničem jiném nevím.

Bavil jste se s obžalovaným nebo s Monikou Kramnou, jaký byl jejich manželský život po stránce intimní?

Ne, nevyptával jsem se. Až se vrátil obžalovaný z Egypta, tak mi říkal, že Monika s ním nechtěla spát, často, to bylo všechno.

Jinak si na svou manželku nestěžoval?

Ne, nestěžoval si.

Rozváděl to nějak blíže, jak dlouho ten stav měl trvat, než byla dovolená v Egyptě?

Nepamatuji si na to.

Před tím, než odjeli na dovolenou do Egypta, jste byl naposledy v kontaktu s obžalovaným, případně jeho rodinou, kdy?

Na obžalovaného narozeniny nebo před nimi, kdy Monika chtěla pro něho nějaký dárek, aby se mohl svést v autě, tak jsme se domlouvali, jak to udělat, aby o tom nevěděl a jeli do Ostravy. Volal jsem proto obžalovanému, že se mi pokazilo v Ostravě auto a jel s Monikou do Ostravy. To bylo v květnu. Před dovolenou jsme potom spolu byli ještě 2x, kdy jsme se potkali někde ve městě.

Všiml jste si při těch kontaktech něčeho, nad čím byste se pozastavil, něčeho neobvyklého?

Ne. Chtěli kupovat domek, proto Monika ho pořád doma hledala. Mně si nestěžovala, vypadalo všechno v pořádku.

Během pobytu v Egyptě jste s nimi byli v kontaktu do doby tragických událostí?

Ne, obžalovanému jsem volal, až když jsem se dověděl obecně z diskuze na facebooku, že Monika s Klárkou umřely.

Kdy jste mu volal? Který den to konkrétně bylo?

Myslím, že to bylo ten den, kdy se to stalo.

Dovolał jste se obžalovanému a pamatujete si obsah toho hovoru?

Ano, ptal jsem se ho, jestli je to pravda, on mi řekl, že ano, ale moc dlouho jsme spolu netelefonovali, protože vím, že v Egyptě je příchozí hovor trochu dražší. Jen jsem mu řekl, ať se drží a ať to zvládne. On mi říkal, že jsou flekaté, fialové, ale já jsem také nebyl schopen telefonovat.

Říkal vám případně, kde se v době telefonátu nachází?

Ne.

Jak se vám jevil po psychické stránce?

Že je na tom špatně.

To usuzujete z čeho?

Přišel mi takový, že není zrovna ve své kůži. Nedokážu to popsat, prostě nebyl to z jeho strany takový klidný hlas, nebo něco.

Pak jste s ním byl ještě v době, kdy se nacházel v Egyptě, v nějakém kontaktu?

Napsal jsem mu asi dva e-maily, ať se drží, ať to zvládá, to bylo asi tak všechno. On mi odepsal, ale nejsem schopen dnes říct obsah.

Hovořil jste případně s ním i na téma toho, zda chce setrvat v Egyptě, či zda chce Egypt opustit, jak snáší egyptské prostředí, to, co se kolem něho děje, zajímal se případně o nějaké další poznatky ať již ke své manželce či čemukoliv jinému?

Nedokážu si to vybavit, už je to dlouho.

Po návratu z Egypta jste s ním byl v přímém kontaktu?

Sešli jsme se asi 4x. Poprvé to bylo po 2-3 dnech po jeho návratu.

Jak se vám jevil z hlediska toho, že by měl prožít velké trauma, ztrátu svých nejbližších osob, jak se k tomu stavěl, jak se projevoval navenek, prostě jak byste to hodnotil?

Byl v klidu, nicméně řekl mi, že přišel o všechno a už v podstatě nemá co ztratit.

Doznalo to jeho chování nějaký vývoj během těch kontaktů, které jste s ním měl? Změnilo se nějak jeho chování oproti tomu prvnímu setkání?

Ne.

Měl jste nějaké informace o soukromém životě, probíral jste případně s ním jeho soukromý život po návratu z Egypta?

Ne.

Mám tím případně na mysli obecně známé záležitosti ohledně navazování kontaktů s jinými ženami.

Jo, ptal jsem se na nějakou holku, kde k ní přišel a on mi řekl, že mu napsala.

Blíže se k tomu nevyjadřoval, jaké pohnutky ho k tomu vedly?

Že mu napsala, tak jí taky napsal nebo zavolaal, sešli se.

Pokud jste schopni to vyhodnotit, připadal vám obžalovaný jako osoba truchlící, prožívající rodinnou tragédii těžce, osoba psychicky nalomená z tohoto důvodu?

Tak nejevil se mi tak, nicméně po takové době, tři měsíce být někde sám, nejsem já kompetentní říct, že musí být člověk zlomený.

Když jste byli s nimi v kontaktu, navštěvovali jste se jako rodiny, jak se vám jevila Monika Kramná, jaký měla vztah ke své dceři, k obžalovanému?

Dceru měla určitě ráda, myslím si, že byla spokojená, v podstatě co chtěla, to jí obžalovaný koupil, jezdili na výlety, dovolené.

Měl jste nějaké informace, že by měla nějaké zdravotní problémy, psychické problémy, že by byla depresivní, projevovaly se u ní nálady apod.?

Ne, neměl jsem takové informace. Občas byla našťvaná, o depresích nic nevím.

Za jaké situace, v jakém kontextu se vám obžalovaný po návratu z Egypta svěřil, že s ním manželka nechce mít sexuální styk? Rozváděl blíže, jak tu situaci řešil nebo neřešil a jak dlouho to trvalo?

Možná mi říkal, jak dlouho to trvalo, ale já už si to nepamatuji, možná půl roku, nevím. Dostali jsme se k tomu prostě běžnou konverzací. Je už to dlouho, takže nechci zde říct něco, co není pravda.

Jak obžalovaný na to nahlížel, případně jestli hovořil, jak ji chtěl řešit s manželkou?

Říkal, že jí jednou nabídl 1000 Kč a Monika řekla, že ano.

Že jí nabídl 1000 Kč jako za pohlavní styk?

Asi ano.

Ještě něco si vybavíte?

Ne, nevybavuji si už nic.

Vám připadá takovéto jednání mezi manželi normální? Máte na to nějaký názor?

Je to divné, nicméně po tolika letech, jako nevím.

Jiné poznatky ohledně jejich intimního života nemáte?

Ne.

Tato situace se měla udát v době před dovolenou, ta dovolená měla na to navazovat nebo to bylo již v minulosti?

O tom zaplacení jsem se dověděl, až když se obžalovaný vrátil z Egypta, dřív jsem to nevěděl.

Když to obžalovaný popisoval, tato situace měla nastat někdy v minulosti anebo v době, na kterou navazovala dovolená v měsíci červenci 2013?

Bavili jsme se o tom, že jednou, nebavili jsme se, jestli to bylo před měsícem, před rokem.

Podle § 211 odst. 3 písm. a) tr. řádu se **č t e** výpověď svědka z přípravného řízení z č.l. 1201-1203 spisu. **Po přečtení výpovědi svědek uvádí:**

nad rámec toho, co jsem uvedl dnes ve své výpovědi, nemám nic, a taktéž ke čtené výpovědi nemám, co bych dodal.

Senát bez otázek na svědka.

K dotazům státního zástupce svědek uvádí:

Podle učebních osnov platných pro léta 1992-1995 pro učební obor mechanik opravář se zaměřením 02 pro stroje a zařízení byla součástí výuky rovněž problematika kupříkladu elektrických spojek, elektrotechnických výkresů nebo elektromotorů a zásad pro jejich provoz a údržbu. Vybavíte si, zda jste tuto problematiku ve škole absolvovali, anebo můžete to vyloučit, že by se něco takového vyučovalo?

Já si nevzpomínám, že bychom se učili něco o elektřině, to slyším prvně. Tak nevím, jestli jsem nedával ve škole pozor, ale opravdu ohledně elektřiny ne.

Vybavíte si, ve kterém ročníku nebo ročnících se vyučovalo svařování?

Druhý, eventuálně třetí.

V čem ta výuka spočívala?

V základech svařování. Já jsem absolvoval kurz svařování plamenem, nyní už mám i kurz svařování elektrickým obloukem. Bezpečností práce při svařování elektrickým obloukem je pouze zkontrolovat svářečku, kabely, aby nebyly poškozené, jak přívodní, tak kostra s plusem, to je všechno u základního kurzu, rozebírat svářečku může pouze elektrikář.

Byli jste v rámci výuky seznámeni s principem fungování svářečských aparátů?

Ano.

Byla vám vysvětlena konstrukce nebo stavba jednotlivých přístrojů?

Myslím, že ano.

Byla vám vysvětlena manipulace případně údržba se svářečskými přístroji?

Manipulace ano, co se týče svařování, kde si má člověk nastavit ampéry, zapnout, vypnout, údržba na škole asi ne, snad jen, že svářečky se vyfoukávají od prachu, aby nevznikl zkrat.

Zahrnovala výuka i problematiku úrazu a případné první pomoci?

Ano, určitě.

Jste schopeni s odstupem času uvést, kolik času ta výuka nebo praxe, teorie trvala, zda to byla záležitost každodenní, každotýdenní?

Nevím.

K dotazům obhájkyně svědek uvádí:

Po absolvování tohoto kurzu dokážete se vy sám označit za osobu, která ovládá práci s elektřinou?

To ne.

Můžete se vyjádřit, jaký vztah měl obžalovaný ke své dceři?

Dobrý.

Jak se to projevovalo?

Nekřičel na ni, alespoň přede mnou, oslovoval ji Klárinko, nijak jinak.

Vy jste v rámci učebního oboru měli nějakou praxi. Kdy probíhala, v jakém rozsahu, kam jste chodili, co bylo obsahem té praxe?

Práce se nám střídala se školou po týdnů a jinak odkazuji na to, co jsem již uvedl a bylo zde čteno.

Ke Kramným jste chodil i domů?

Ano.

Viděl jste někdy obžalovaného, že by opravoval nějaké přívodní šňůry k nějakým elektrospotřebičům, že by si natahoval doma nějakou elektřinu?

Ne. Víím, že si možná vyměnil nějaké zásuvky, ale to je jeden šroubek, to svedu i já.

Předtím, než odjeli na dovolenou, vedl s vámi nějaký rozhovor, aby získal nějaké informace z oboru elektro, oboru zdravotnictví, zjišťoval něco?

Ne.

Obžalovaný dotázán dle § 214 tr. řádu:

Krátce se vrátím ke svářečskému kurzu. Popisoval jste zde průběh svářečského kurzu, pokud jsem dobře rozuměl, tak svařování elektrickým obloukem. Můžete říct, jak dlouho trval ten váš svářečský kurz?

Můj čtyři týdny.

Já bych chtěl jenom upozornit, že já jsem poslední kurz, který jsem absolvoval, bylo pouze zaškolení svářečského kurzu, který trval pouhých pět dní, a bylo to stehování maximálně 10 mm, takže je asi rozdíl mít svářečský kurz a mít zaškolení. Ta bezpečnost tam asi bude probíhat stejná. Za svobodna jsme se hodně často vidávali, chodili jsme spolu na různé akce. Také jste věděl o tom, že jsem měl několik vztahů, já jsem věděl o vašich vztazích. Připadalo vám někdy na mě něco podezřelého v tom smyslu, že když jsem nějaký vztah ukončil buď z mé strany nebo z té protější, že bych snad byl z toho natolik zklamaný, že bych snad si chtěl sáhnout na život?

Ne.

K dotazům předsedkyně senátu svědek uvádí:

Pokud jste absolvoval kurz svařování plamenem v rámci výuky na odborném učilišti, u vás trval jak dlouho a byl to celý absolvovaný kurz včetně vydání osvědčení, že jste provádět svařování tímto plamenem?

Ano a kurz trval asi čtyři týdny. V mém případě šlo o legální kurz, ne zaškolení.

V případech, kdy byly nabízeny kurzy, kdy část se studentů se podrobovala kurzu sváření plamenem, část sváření elektrickým obloukem, to bylo stavěno na stejných principech, že také obdrželi svářečské oprávnění se vším všudy?

Já doufám, že ano.

Obžalovaný dotázán dle § 214 tr. řádu:

Je to už 20 let, co jsme nějaký ten kurz absolvovali. Kdybyste ve svém zaměstnání, ve kterém pracujete až dodnes, neměl přístup a nepotřeboval svářečský kurz plamenem a zajímal byste se o úplně jiný druh práce, vzpomněl byste si, co konkrétně tam bylo?

Po 20 letech určitě ne.

K dotazu obhájkyně svědek uvádí:

Hovořil jste ve své výpovědi, že paní Monika byla někdy naštvaná, z toho dovozují, že jste tomu byl přítomen. Můžete nám sdělit, jestli jste vnímal důvod toho naštvání?

Nevím, nezpozoroval jsem důvod, nevybavuji si to. Občas byla taková naštvaná, jako každá žena.

Obžalovaný dotázán dle § 214 tr. řádu: bez otázek a připomínek ke svědkovi.

Svědek svědečné neúčtuje.

Za souhlasu státního zástupce a obžalovaného se podle § 211 odst. 1 tr. řádu **č t e** výpověď svědkyně Gabriela Natale z č.l. 1034-1039 spisu.

Obžalovaný dotázán dle § 214 tr. řádu:

v krátkosti k fotografiím chci uvést, že o každém focení jsem, dá se říct, věděl, jelikož Monika vždy po mě chtěla peníze, že za to focení musí platit. Z výpovědi vyplývá, že ta dotyčná za to peníze nechtěla, kde peníze končily, nevím. Dával jsem jí na focení 1000 Kč, Monika mi, až fotky dostala, většinou byly na flasch disku, ukázala, některé byly upravené, já jsem jí řekl svůj názor, některé tyto fotky visí dodnes doma a jednu z těch fotek jsem měl v práci na své stole.

Za souhlasu státního zástupce a obžalovaného se podle § 211 odst. 1 tr. řádu **č t e** výpověď svědka MUDr. Karla Krobatha z přípravného řízení z č.l. 1074-1084 spisu.

Obžalovaný dotázán dle § 214 tr. řádu: bez připomínek ke čtené výpovědi.

Za souhlasu státního zástupce a obžalovaného se podle § 211 odst. 1 tr. řádu **č t e** výpověď svědka Martina Kočárka z přípravného řízení z č.l. 1086-1094 spisu.

Obžalovaný dotázán dle § 214 tr. řádu:

jen chci říct, že všechna tato komunikace vznikla na popud Lenky Krečmerové.

Za souhlasu státního zástupce a obžalovaného se podle § 211 odst. 1 tr. řádu **č t e** výpověď svědka Etienna Michela Blahy z přípravného řízení z č.l. 1096-1106 spisu.

Obžalovaný dotázán dle § 214 tr. řádu:

nejdříve se chci vyjádřit k tomu, kdy Etienn Blaha zmiňuje, že jsem mu měl říct, že mi byl oficiálně prodloužen tříměsíční zákaz, tím myslím ten třetí měsíc. Toto mi nebylo nikdy oficiálně sděleno. Dále popisuje dohodu používání názvu Petr K., tato dohoda mezi námi nikdy nebyla. Dále bych se chtěl ještě vyjádřit k tomu, kdy po mém příjezdu komunikace s Etiennem Blahou byla především přes skype, kdy z jeho strany byl na mě činěn jakýsi nátlak v tom, že pokud se nenechám vyfotit u hrobu, kdy tam neustále byli jejich reportéři, tak ti budou obtěžovat nejenom mé rodiče, ale i další kamarády i kamarádky od Moniky, kteří tam chodili, takže následně jsem potom přistoupil na tu jejich hru.

*V 15.13 hod. se hlavní líčení přerušuje s tím,
že bude pokračováno dne 9.7.2015 v 8.30 hod.*

P o k r a č o v á n o

v hlavním líčení dne 9.7.2015 v 8.30 hod. ve stejném složení senátu, přítomni obžalovaný Petr Kramný – řádně předveden, pouta sňata, obhájkyň JUDr. Jana Rejžková, státní zástupce Mgr. Vít Legerský, poškození Karel Rychlý, Irena Rychlá, protokolující úřednice Hana Borutová

Zmocněnkyně poškozených Klára Long Slámová: nikdo

Pokračováno výsledkem znaleců a svědků.

Dostavila se znalkyně

MUDr. Dana Skřontová – gen. č.l. 3069, totožnost ověřena dle OP, po poučení dle §§ 106 tr. řádu, 346 tr. zákoníku a připomenutí znal. slibu u v á d í :

poučení jsem porozuměla, od vypracování písemného znaleckého posudku mi nejsou známy žádné nové skutečnosti, které by ovlivnily tyto závěry, takže plně okazuji na písemnou formu mého znaleckého posudku, kde v psychiatrické části jsem se zabývala otázkami, které jste tady, paní předsedkyně, shrnula a došla jsem k těmto závěrům:

Obžalovaný v minulosti, v inkriminovanou dobu ani v současnosti netrpěl ani netrpí žádnou závažnou duševní poruchou chorobného rázu, nebyly zachyceny dlouhodobé výkyvy nálad ve smyslu deprese nebo mánie, které by byly endogenně navozené, nebyly zjištěny poruchy myšlení nebo vnímání, které by svědčily pro proces psychotický. Nejsou známky narušení nervové soustavy organickým procesem a jeho intelektové schopnosti jsou v normě. Žádná duševní porucha neovlivnila jeho schopnosti rozpoznat nebezpečnost svého jednání a toto ovládat. Pokud mu bude vina prokázána, tyto schopnosti byly plně zachovány. Nebyla rovněž zjištěna z psychiatrického hlediska patologická motivace jednání, nejednal pod vlivem duševní poruchy, tím pádem také jeho resocializace se nebude odvíjet od medicínských prostředků. Posuzovaný je prost duševní nemoci, je plně v komponovaném stavu z hlediska psychiatrického a je tedy schopen chápat smysl trestního řízení a eventuálně i uloženého trestu. Z čistě medicínského hlediska není jeho pobyt na svobodě nebezpečný a nenavrhují tedy žádnou z forem ochranného léčení. Z psychiatrického hlediska nic nebrání jeho resocializaci.

Senát, státní zástupce bez otázek na znalkyni.

K dotazu obhájkyň znalkyně uvádí:

Vy ve svém posudku konstatujete, z čeho vycházíte, ve forenzní části vycházíte mj. z usnesení o zahájení trestního stíhání. V podané obžalobě je znělka podávaného skutkového děje jiná, než je ve výrokové části usnesení o zahájení trestního stíhání. Má toto nějaký vliv na váš znalecký závěr?

S obžalobou jsem seznámena a nemá to žádný vliv na mé závěry.

Obžalovaný dotázán dle § 214 tr. řádu: bez otázek a připomínek ke znalkyni.

Znalkyně účtuje znalečné:

1 hod. přípravy, 1 hod. účasti u HL, 1 hod. á 350 Kč, a jízdné z Opavy do Ostravy a zpět. Vyúčtování zašle znalkyně písemně.

Dostavila se znalkyně

PhDr. Helena K h u l o v á – gen. č.l. 3069, totožnost ověřena dle OP, po poučení dle §§ 106 tr. řádu, 346 tr. zákoníku a připomenutí znaleckého slibu u v á d í :

poučení jsme porozuměla, od doby podání písemného znaleckého posudku se nezměnilo nic na dané věci, nic mi nebrání vystupovat jako znalkyně. V mezidobí jsem nezjistila nic a nebyly mi sděleny žádné nové skutečnosti, které by ovlivňovaly mé závěry uvedené v písemně vypracovaném znaleckém posudku, na těchto závěrech si v plném rozsahu trvám a případně je mohu před soudem i doplnit.

Začala bych odpovědi na otázku č. 7, tzn. intelekt a osobnost obžalovaného, a to z důvodu, že ostatní odpovědi se odvíjí od této otázky. Aktuální intelektová kapacita obžalovaného odpovídá pásmu průměru. Rozložení v užitém neverbálním testu inteligenci je v celku rovnoměrné a vyjadřuje dostatečné predispozice odpovídající průměrnému jedinci daného věkového období pro řešení praktických běžných problémů v reálném životě. Průřezem všech diagnostických metod spolu s klinickým obrazem sledávám u obžalovaného rysy závislosti, vedle toho rysy narcismu, egocentrismu, zvýrazněnou vztahovačnost a chudou povrchní emotivitu. Jedná se o souhrn rysů osobnosti, které vedou k řadě maladaptivních vzorců chování, které spadají do obrazu příznaků poruchy osobnosti. Typologicky inklinuje lehce k pólu introverze, patrně i pod vlivem situačních faktorů vystupuje u něj v současnosti do popředí obranné mechanismy. Vedle vědomého stylizovaného naplnění obrazu konformního jedince, tzn. zvýšené skóre lži, je to rovněž potlačení, popření a projekce. Potlačení znamená odsunutí takových vzpomínek, pocitů a tendencí, které jsou v rozporu se svědomím nebo sebehodnocením jedince z vědomé oblasti, popření znamená nepřijetí ohrožující při degradující skutečnosti a projekce znamená tendence přisuzování vlastních názorů, sklonů a vlastností druhým lidem, které si buď přiznává sám u sebe - když druzí, proč ne já anebo naopak, připisuje druhým lidem své negativní sklony, ale sám je u sebe popírá - já se jen bráním. Jedná se o víceméně obranné mechanismy, které mají sloužit k získání určité psychické rovnováhy. Testově je u obžalovaného zachycený jako dominující pocit strach, zároveň sebepochybnosti, rovněž zvýšená citlivost, ostražitost, nejistota a nedostatečná sebedůvěra. Obžalovaný se jeví emočně i sociálně nevyzrálý, vyznačuje se chudými a povrchnými emočními projevy a postrádá řadu emočních i sociálních dovedností potřebných k vytváření a udržování zralých a symetrických vztahů blízkých vztahu s druhými lidmi. Nechybí zájem o druhé, ale nerozumí jim. Chybí schopnost empatie, schopnost prožití sounáležitosti a důvěry ve vztahu. Je ochoten snadno se podvolovat a vyžaduje často pomoc při rozhodování. Inklinuje k závislé roli, jako zdroji jistoty je vyhýbání se zodpovědnosti za rozhodování, menší pravděpodobnost iniciativního jednání, pokud je zde možnost, že to převezmou druzí. Vykazuje sklon k obavám a zároveň ústupkům, aby se vyhnul problémům. Pro okolí se může jevit jako zranitelný a závislý, vedle toho distancovaný a rezervovaný, málo společenský, na okraji dění, což však nevylučuje jeho potřebu těsného vztahu s druhými, uspokojením z pocitu uznání. Limitovanost jeho emočních a sociálních dovedností je zároveň příčinou značných těžkostí v sociální sféře, ve vztazích může mít nepřiměřená očekávání, dávat je najevo, být žárlivý, necitlivý, nedůvěřivý, závistivý, přičemž neschopnost porozumět sobě i druhým může vést k neúspěchům a následnému odcizování. Celkově se dá očekávat, že obžalovaný zažívá málo pracovních nebo interpersonálních úspěchů. Ač ve velké míře soustředěně na sebe hodnotí se nepříznivě, druhé považuje za schopnější, atraktivnější, nadanější a soustředění na sebe je spojeno více s nepříjemnými pocity. Jeho sebeobraz se

zakládá více na fantazijních představách, než na skutečnosti a jako důsledek zklamání patrně určitých velkášských nerealistických očekávání přichází znehodnocení. Obžalovaný se na základě předkládaných vlastností hodnotí jako ponížená, hyperkonformní a hyperprotektivní osobnost. Jedná se o vědomou identifikaci. V maladaptivních projevech nabírá tato osobnost podoby pasivní poníženosti spojené se slabostí, submisivitou a manifestovanou inferioritou, tento mechanismus slouží k přizpůsobení, k vytvoření pocitu bezpečí, ve svém okolí však provokuje punitivní, arogantně nadřazené reakce. Sděluje vyhýbání se projevům hostility a moci, pokud přijde do styku se silnými autoritativními jedinci. Zároveň usiluje o popularitu a přijetí a snaží se popřít své úzkostné pocity frustrace, nebrat v úvahu případnou hostilitu a slabost u sebe a ostatních. Na pozadí se zde prosazují narcistické tendence, vyhnutí se konfliktu a tím možnosti prohrát, kdy osvědčeným manévrem se stává především pasivní agresivita, přehlížení druhého, přehlížení protivníka.

Pokud se obžalovaný dopustil jednání, které je mu kladeno za vinu, jeví se nastartováno prožitkem odmítnutí v rámci partnerského vztahu. Odvíjí se od specifík vztahu obžalovaného a poškozené, bývalé manželky a od jeho osobnostních rysů. Ze strany obžalovaného lze zaznamenat vztah vyjádřený snahou přizpůsobit se, podřídit se, zahrnout láskou a tím si zavázat svou partnerku a předcházet tak možným negativním reakcím, a to jak opuštění a odmítnutí, tak znehodnocení. Z dynamiky vztahu obžalovaného a poškozené lze vyčíst zároveň déletrvající potřebu kontroly nad partnerkou ze strany obžalovaného a vedle toho snahu poškozené k odpoutání se. Zde je možná na místě bližší vysvětlení, kdy závislost vzniká v podstatě na základě neochoty připustit si, že vztah by měl být oboustranně dobrovolný a vzájemně emoční a vyjadřuje tendenci vztah si nějakým způsobem získat manipulací. Subjektivní pravděpodobnost rozchodu nebo rozpadu vztahu je pro závislého jedince menší, pokud se druhému přizpůsobí, podřídí nebo obětuje. Závislost tíží a omezuje svobodu druhého, který má pak tendenci svobodu hledat mimo rodinu a odcizuje se a nastupuje jištění vztahu kontrolou, tzn. omezováním jakýchkoliv aktivit, žárliveckým podezíráním, finanční závislosti apod. Do vztahu, kterému není důvěřováno, nastupuje tím pádem násilí, druhou stranou je strach z opuštění a tím pádem se vztah stává ambivalentním, zahrnuje vedle lásky zlost, nenávisť, hněv. U obžalovaného se ve vztahu k bývalé manželce prosazují zjevné rysy závislé poruchy osobnosti, nadměrná snaha udržení její náklonnosti, strach z odmítnutí, neschopnost nést ztrátu její přízně. Je možné zaznamenat i rysy narcistické, spoléhání na symbiotický vztah s úspěšným, silným jedincem, vedle toho manifestace pocitů ponížení a hněvu. Pocit bezmoci a ztráta naděje, zároveň silného ukřivdění a zklamání vede k uvolnění dlouhodobě potlačované agrese a může vyvolat až vražedné impulzy obrácené často proti vlastní osobě, eventuálně proti dalším zúčastněným osobám. Motivací bývají představy o nesnesitelnosti dalšího života bez partnera a k úvahám o rozšířené sebevraždě přispívají představy o nesnesitelnosti života dítěte bez rodičů. Úmysl zemřít však nemusí být jednoznačný, pokud chybí jednoznačný postoj ke smrti zvláště při absenci hluboce depresivních prožitků je strach sám na sobě použít prostředek vedoucí k letálnímu konci. Zde jsem vyšla z řady studií, ta ambivalentní vazba je považovaná za největší patologii vztahu a je k ní vypracovaná celá řada studií. Já jsem vyšla víceméně z knihy dr. Koněšického Agrese, násilí a psychologie moci, ale jinou studii udává např. doc. Čírtková ve své poslední knize Viktimologie pro praxi, kde v podstatě popisuje studii, která shledává u lidí s ambivalentní vazbou nadměrnou citlivost a ostražitou vůči jakýmkoliv signálům, které by poukazovaly na rozpad partnerství nebo ohrožení, ztráty vztahu a u těchto lidí pak shledává jednání v duchu až zcela zaslepených emocí, které mohou vést až k tomu vražednému jednání. Takže se jedná jednak o rysy osobnosti a jednak o závěry různých studií.

Obžalovaný anamnesticky vyjadřuje pozitivní vztah ke společensky uznávaným hodnotám, snahu o konformitu zahrnující dosud pozitivní pracovní anamnézu, zodpovědnost a dodržování závazků. Poněkud v rozporu je však relativně krátce po ztrátě dvou blízkých osob manželky a dcery navazování nových známostí s tendencí k nepokrytému uspokojování sexuálních tužeb. Vyjadřuje egoismus, nedostatek citů a vnitřních zábrán a je vyjádřením nedostatečně rozvinuté morální složky osobnosti. Vztah obžalovaného k zemřelé manželce je aktuálně odmítavý, negativní s uvolněním kritických postojů a obviňování jako zdroje frustrace a problémů současných, i z doby společného soužití. Nabízí hodnocení partnerky, aby byl sám vnímán v co nejlepším světle. Devalvace partnerky slouží k posílení sebeobrazu a zbavení se pocitu viny. Ze spisového materiálu se dá dále usuzovat, že vztah s manželkou poškozenou nesl v době manželství znaky rozdílných vzájemných očekávání a malé schopnosti kritického náhledu na vlastní problémový projev v rámci partnerského vztahu ze strany obou.

Ve vztahu k zemřelé dceři Kláře lze zachytit u obžalovaného určité prožitky psychické bolesti, rovněž vyhybavou reaktivitu při hovoru o ní, kterou je možné považovat za důsledek přetrvávajícího traumatického prožitku bez provázejícího depresivního prožívání. Celkově je možné shledávat u obžalovaného určité signály prožité traumatické události, prožitky stresu s hledáním opory a porozumění následující bezprostředně po inkriminované události, ne však bolesti nad ztrátou blízkých osob. Ve vztahu k vlastnímu otci sděluje obžalovaný v rámci spisového materiálu informace, které jsou výrazem chybějící identifikace s pozitivním mužským rodičovským vzorem, která se nyní v dospělosti odráží na jeho nedostatečné sebeúctě a sebevědomí. Ve vztahu k matce nesděluje obžalovaný žádné nápadnosti. Matka se podruhé vdala a obžalovaný vyjadřuje pozitivní přínos nevlastního otce ve vztahu ke své osobě. Rodinu s náhradním otcovským vzorem popisuje po dobu dětství a dospívání bez celkově traumatických zážitků. Nicméně problémy, které se opakují v jeho partnerských vztazích, nesou známky nejisté ambivalentní vazby, nedostatečného pocitu jistoty a bezpečí v dětství. Vztah k sestře je narušený, původ konfliktu, který vyjadřuje, se odvíjí od silného vztahu k penězům. Vyjadřuje odmítavý vztah k rodině zemřelé manželky jako důsledek řady sporů z doby předcházející inkriminované události, ve vztahu k tchánovi však zejména aktuálními situačními faktory podmíněný.

Obžalovaný sám vyjadřuje potřebu závislosti v rámci partnerského vztahu, strach z konfliktu, hádky, stejně tak odmítnutí a opuštění. V rámci přizpůsobení se snaží druhému přizpůsobit, podřídit se, tím neutralizovat případné negativní reakce, předcházet odmítnutí. Není primárně agresivní osobností. Frustrace pramenící z pocitu ztráty jistoty může však vést k uvolnění dlouhodobě potlačované agrese a může vyvolat u člověka s rysy poruchy osobnosti násilné impulzy obrácené jak proti sobě, tak proti druhé osobě. Obžalovaný vyjadřuje charakteristiku osobnosti s vyhraněnou potřebou jistoty a vazby. Vztahy ze strany daného typu manipulován a zajišťován snahou o vyvolání pocitu vděčnosti, v případě ohrožení vztahu pak kontrolou nad vším, co by mohlo stabilitu vztahu ohrozit. V pozadí se rýsují pasivně agresivní tendence, které mají podobu závislostního latentně agresivního vynucování vztahu, a to jak vůči zemřelé manželce, tak se promítá i ostatními vztahy uvedenými ve spisovém materiálu. Nelze zaznamenat agresivní impulzy ve vztahu k dceři Kláře.

U obžalovaného lze usuzovat na období emoční zátěže a napětí předcházející inkriminované události, které obžalovaný sám popisuje frustracemi, které pramenily jak z určitých jeho zafixovaných představ o partnerství, kdy chování poškozeného přes jeho snahy zavděčit se a získat potvrzení vlastní hodnoty, těmto představám neodpovídalo, rovněž z obav ze ztráty partnerky. Petr Kramný odmítá obvinění, pro které je stíhaný. Jeho chování, které následuje

po inkriminované události, je však psychologicky málo pochopitelné i srozumitelné. Chybí pocit viny, není odpovídající reaktivita na prožité trauma, ztrátu dvou nejbližších osob. Jen člověk, který je ze smrti blízké osoby vyrovnán dříve, než nastane, netrápí ho výčitky svědomí typu - kdybych býval udělal to či ono... Za předpokladu, že obžalovaný byl přítomen smrti své ženy a svého dítěte, se dá očekávat pocit viny velmi masivní, po kterém následuje trauma s depresivním prožíváním a dlouhé trápení. Zármutek u náhlé, neočekávané smrti je dlouhý a nelze ani očekávat ani u vyhýbavého introverzního typu prožívání s vyhýbáním se emocí, že se obejde bez depresivních prožitků. A nelze očekávat u závislé osoby, že se obejde bez prožitků zoufalství a beznaděje. Celkově je možné shledávat u obžalovaného určité signály prožité traumatické události, prožitky stresu s hledáním opory a porozuměním, následující bezprostředně po inkriminované události, ne však bolesti nad ztrátou blízkých osob.

Testově vykazuje obžalovaný dostatečnou kapacitu pro kontrolu a zvládání stresových situací, a to zejména v jasně strukturovaných a předvídatelných podmínkách. Málo se znepokojuje nad událostmi, nad kterými má malou kontrolu a jeho vyhýbavé chování má zvláštní kvalitu lhostejnosti nebo nevnímavosti i v situacích, které kladou velmi nepříjemné nároky, a to například i vazba nebo v situaci, kdy důležitá rozhodnutí, která se ho týkají, dělá někdo druhý. Může se tak jevit v těchto situacích jako zcela nemotivující, nenáročný a nevzrušivý. Nevyzpytatelný se však stává v komplexních a nejednoznačných situacích, stres a podnětová přetíženost způsobuje zhoršení schopnosti usuzovat, úsudky jsou ovlivněny zaujetími nebo přesvědčeními, které ignorují realitu, a myšlení se stává méně logickým. Prosazuje se snížená schopnost adekvátně přijímat a zpracovávat informace a v důsledku toho účinně se rozhodovat, případně jednat. Napětí pod vlivem stresu se hromadí až k hranici snesitelnosti, aby se posléze uvolnilo nepřiměřeným způsobem. Tady možná je obžalovaný typ s introverzivním prožíváním, tzn. že v podstatě o všem uvažuje tak nějak uvnitř, myšlenky se mu honí v hlavě a není ochoten o nich komunikovat nebo nějakým způsobem je ventilovat a tím, jak se ty myšlenky honí, tak bere malý ohled na zpětnou vazbu, na to, co se děje v okolí. Tito lidé často přicházejí do ambulancí psychologů a psychiatrů právě s takovou obavou, říkají, že myšlenky jsou tak urputné a neodbytné, že se bojí, že se toho zblázní.

Vzhledem k věku obžalovaného lze jeho osobnostní vývoj v hlavních rysech považovat za víceméně ukončený. Lze u něj shledávat určité znaky osobnosti, které se vyznačují chováním terapeuticky obtížně ovlivnitelným. Je to zejména nejistá vazba, neschopnost řešit závislost v partnerském vztahu vyzrálejším způsobem, nedostatkem sebereflexe v tomto ohledu, nedostatkem schopnosti sebekritiky a tím i neochota převzít zodpovědnost a být motivovaný k zásadní změně v chování. Je zřejmé, že partnerství bude pro něj zátěžovou a citlivou oblastí, která bude snadno u něj aktivovat frustrační prožitky.

Bezprostřední reakce po prožité traumatické události může mít různou podobu. Od intenzivních emočních projevů zřetelně patrných i laickému okolí až po absenci jakýchkoliv změn ve výrazu traumatizované osoby. Vyrovnávání se s traumatickou událostí je zcela individuální a jedinec se často chová jinak, než je pro něj obvyklé. Obecně se střídají emoce, které zahrnují strach, bezmoc, zoufalství, někdy naopak se více prosadí odcizení, jako by se ho to vůbec netýkalo, jindy zvýšená aktivita. Stresová reakce je neuvědomovaná, probíhá automaticky. Často se příznaky silného stresu vyskytnou až v době návratu k běžnému dni. Jak je uvedeno v odpovědi na otázku č. 8, je možné v rámci mediálních nahrávek u obžalovaného shledávat určité signály stresu, příp. prožívané traumatické události s hledáním opory a porozumění. Z celkového průřezu však nelze vyčíst bolest nad ztrátou blízkých osob, schází typický pocit viny, který vede k získání psychické stability a redukuje nesrozumitelnost

dané události. Obžalovaný sám sděluje - jsem absolutně bez viny. Schází strach, který by vedl k zúžení paměti na nejpodstatnější prvky situace a omezuje schopnost sledování periferních detailů. Celkově však obžalovaný v obrazových a zvukových nahrávkách sám sděluje, že jsou realizovány na základě objednávky, nemají tedy žádnou autentickou kvalitu, dál se usuzovat, že obžalovaný sděluje to, o čem ví, že se od něj očekává.

K dotazům předsedkyně senátu znalkyně uvádí:

Můžete soudu ještě jednou stručně vyložit, do jaké míry je obžalovanému vlastní tendence manipulace s jinými lidmi, fakty, záměrné lhaní, zmínila jste se, že u něj bylo zjištěno zvýšené skóre lži a sklon zkreslovat prožitě události?

V těchto parametrech obžalovaný skóruje v nadprůměrných hodnotách ve vztahu k průměrnému jedinci. Tento sklon je daleko vyšší, než u běžného průměrného jedince. Pokud je tam zvýšené skóre lži, tak to je v rovině jakési naivity. Nadprůměrné hodnoty se vztahují ke skóre lži, to skóre ve srovnání s ostatními škálami má podobu jakési naivity, vyjadřuje tendenci předstírat, že je lepší než ostatní a vyjadřuje tendenci prezentovat se v lepším světle, klamat o vlastních záměrech, motivech. Neřekla bych, že je to vyložene pravá lež, je to lež motivovaná. Pokud je tento člověk motivovaný, je ochoten klamat, zkreslovat vlastní motivy. Dále obžalovaný v obranných tendencích skóruje právě v popření, tzn. nepřijetí ohrožujících skutečností, tzn. odmítnutí nějakých věcí, které by ho nějak ohrožovaly, tzn. popření, tzn. neudělal jsem to. Významně skóruje zejména v projekci, má tendence se bránit v těchto obranných mechanismech spíše tím, že to svede na toho druhého nebo řekne, když ten druhý, tak proč ne já. Co se týče manipulací, ten sklon u závislé osoby a ještě když tam jsou hysterické rysy, je velký. Manipulace je v podstatě v duchu, že nenápadně podsouvá informace, které chce, aby okolí vnímalo. On neřekne, že ona je zlá, řekne historku, která by měla vyznít tak, že ta osoba je zlá.

Zmínila jste se ve svých znaleckých závěrech o možnosti rozšířené sebevraždy, mohla byste blíže rozvést vaše úvahy, které vás vedly právě k závěru o možné rozšířené sebevraždě obžalovaného, čili jaké konkrétní poznatky reálně svědčí o tomto úmyslu, příp. o sebevražedných skonech obžalovaného nebo se tyto úvahy pohybují v hypotetické oblasti?

Jednak vycházím z výsledků testového vyšetření, kdy obžalovaný skóruje nadprůměrně, až v patologických hodnotách, kdy sděluje aktuální nebo suicidální myšlenky. Je to škála, která se přímo tímto zabývá. On je pouze sděluje, tzn. neříká - spáchá sebevraždu, ale v podstatě svými pocity a prožitky naplňuje tuto škálu a tento souhrn je, že v podstatě sděluje sebevražedné myšlenky. Je to počítačově vyhodnocené na základě jeho odpovědí. K tomu se přidružují narcistické tendence. V projektivních testech a testech dotazníkových se objevil velký prožitek sebedegradace, který s narcistickými rysy je jednoznačně spojený se sebedestrukci, příp. s destrukcí i vůči druhým osobám, ale je tam výrazný prožitek nebo výrazná tendence k sebedestrukci. To jsou dva základní rysy, které se z testů projeví a ty jsem spojila se studii, které se zabývají právě tím, že pokud závislá osobnost prožije ten prožitek ohrožení vztahu, tak inklinuje k sebedestrukci, což udává dr. Koněšinský, proto jsem zde vyslovila i tu úvahu o rozšířené sebevraždě, a to na základě testového vyšetření a na základě uvedené studie.

Takže na tyto závěry nemá vliv to, zda obžalovaný navenek ve vztahu ke svému okolí prezentuje nějaké takové myšlenkové pochody, že by se případně něčeho takového dopustil?

U dané osobnosti to nemá vůbec žádný vliv, protože obžalovaný je osobností introverzivní a o svých pocitech nekomunikuje, nechává si je pro sebe. Je málo pravděpodobné, že by zrovna sebevražedné úvahy navenek ventiloval. Sebevražedné úvahy se sice objevují v pesimismu, on nevidí budoucnost, ale není tam deprese a není tam zřetelná beznaděj a ztráta všech ambicí, není tam ten prožitek takový, na jedné straně ano, ta úvaha tam může být, ale na straně druhé k tomu provedení chybí deprese či beznaděj psychiky.

Mohla byste v rámci vztahu obžalovaného se svou manželkou soudu sdělit svůj znalecký názor, jak obžalovaný nesl vzhledem ke svým osobnostním rysům fakt, že manželka odmítá s ním mít intimní kontakty, kdy absence sexuálních kontaktů měla být tři měsíce a docházelo k sexu za úplatu v návaznosti na toto se chci zeptat na váš názor, kdy v části znaleckého vyšetření je přímý přepis průběhu rozhovorů s obžalovaným týkající se i intimního života s manželkou, kdy na straně 52 posudku je uvedeno, že obžalovaný doslova uvádí:Když už skoro týden nic nebylo, tak mi řekla.....počkám, až umře....., ne, usne Klárka.....jsme šli na věc, že ona nechce, že je unavená. Mě zajímá tato pasáž, můžete se vyjádřit, kdy z psychologického hlediska je významné přerěknutí obžalovaného umře/usne?

Já si na tuto pasáž vzpomínám, protože mě zaskočila, obžalovaný se přerekl, usmál se a pokračoval bez emocí. Nerada bych to vysvětlovala, neříkám, že tam nějaký význam není, ale netroufám si to interpretovat. Lidské chování není černé nebo bílé, je to jakási kontinuita, často od jednoho extrému ke druhému nebo s přeliváním od jednoho pólu ke druhému a někdy je těžko vysvětlit konkrétní momenty, jak se člověk zachová či jak reaguje. Toto bych vnesla i k té první otázce, tj. odmítání sexu a sexu za úplatu, lidské chování je kontinuální, jak jsem již řekla a nelze napasovat na určitý moment, ale obecně člověk s rysy závislosti a narcistickými rysy na jakékoliv odmítnutí či kritiku reaguje prožitkem méněcennosti, ponížení a tudíž negativně.

Mohla byste se vyjádřit i ve světle vámi uvedeného, že u obžalovaného byly shledány určité signály prožitého traumatu, ne však bolesti nad ztrátou blízkých osob, že nelze očekávat u závislé osoby, že se obejde bez prožitků zoufalství a beznaděje. Jaký je váš názor na situaci, kterou záhy nastíním, zda to jednání obžalovaného koresponduje s tím, že dle jeho tvrzení se měl v dané době, kterou popíšu, nacházet v šoku, měl být v hrozném psychickém stavu, že byl zhroucen a takto se mělo stát dne 30.7.2013, krátce po zjištění, že dcera a manželka nejeví známky života, což měl zjistit kolem 03.30 hod., kdy obžalovaný vyběhává a buší na dveře vedlejšího pokoje a prosí o pomoc jinou turistku a přitom v mezidobí, kdy tato cizí osoba se snaží někoho přivolat a situaci řešit, tak obžalovaný sedí v pokoji se zemřelými a volá krátce na to v 03.47 hod. na pojišťovnu ALIANZ a sděluje bezchybně veškeré údaje, jako např. data narození, dobu pobytu, číslo pojistky, které čte z kartičky, kterou měl u sebe a ještě předtím v 03.36 a 03.44 hod. volá své matce, takže dělá souhrn určitých úkonů, které potřebují určité soustředění a jedná takto člověk, který prožil aktuálně hluboké trauma a ztratil své nejbližší?

My psychotrauma chápeme jako prožitek diskrepance mezi situačně zátěžovými faktory a mezi vlastní kapacitou tuto situaci zvládnout. Já bych z fakt, které mi byly řečeny nebo jsou známy, řekla, že ta situace byla velmi zátěžová a ta diskrepance byla opravdu mimořádná. Vezmeme v úvahu jen ty základní faktory, což je neznalost řeči, cizí země, ztráta dvou blízkých osob, ať se udála jakýmkoliv způsobem a vyšetřování, nejistota, co nastane, co bude očekávat, takže bych řekla, že v této situaci je akutní reakce na stres na místě. Tato přináší zúžené vědomí a vnímání, orientaci pouze na nejdůležitější aspekty a může přinést pasivní sezení, neklid, běhání, volání o pomoc, cokoliv, v tomto bych neviděla nic, protože lidské chování bývá často nelogické, jediná věc, která tam opravdu nesedí, je to soustředění na ty konkrétní údaje při jednání s pojišťovnou, vůbec na energii v této situaci, schopnost s pojišťovnou jednat, toto se vymyká. Jinak z psychologického hlediska my trauma neposuzujeme z toho, jak člověk reaguje v dané situaci, ale jakým způsobem se trauma vyvíjí a z toho můžeme usoudit, jak člověk traumaticky situaci prožívá.

Pokud jde o motivaci, tu byste u obžalovaného spatřovala v čem?

Jak jsem uvedla ve znaleckém posudku, tak ten se odvíjí jak od výsledku psychologického vyšetření, tak od studií provedených k ambivalentní vazbě a odvíjela bych ji zcela od ambivalentní vazby s nesnesitelným prožitkem ztráty partnerského vztahu. Může tam být

spousta jiných faktorů, jak jsem již uvedla, obžalovaný je introverzivní člověk s introverzivním myšlením a má tendenci si dlouhodobě věci promýšlet a uvažovat nad nimi, takže tam se může objevit spousta faktorů, o kterých, pokud by o nich nepromluvil, nebude nikdo nevědět.

Do jaké míry mohla negativní zjištění k osobě manželky, které u obžalovaného byla, on sice demonstruje, že se je dovídal až průběžně po pobytu v Egyptě, ale i z provedených důkazů je zřejmé, že měl určité poznatky již v době předtím, působit na jeho prožívání traumatu spojeného s náhlým usmrcením manželky a dcery, ať už se to stalo jakoukoliv formou, a do jaké míry mohlo toto prožívání ovlivnit jeho vnímání vlastního, příp. zavinění na vzniklé situaci i z pohledu - proč jsem neudělal to a to? Proč jsem neudělal to a to, pokud by se jednalo o zavinění druhé osoby, proč jsem je neochránil, a dále demonstrace těchto pocitů navenek?

Především podstatou motivace nejsou ta negativní zjištění, ale ten prožitek strachu ze ztráty vztahu, ten bývá u lidí s ambivalentní vazbou přirovnáván k prožitku ztráty života, oni to nepřiměřeně srovnávají s tím, že jako by přišli o život. V rámci katetivního uvažování, myšlení a zaslepených emocí to vnímají jako konec, konec svého života. Od toho se odvíjí vše, co následuje, to uvažování. Když přijmeme tuto hypotézu, že je takové uvažování, tak ten pocit viny je krátkodobý. Já jsem absolvovala psychoterapeutický výcvik v logoterapii, což je směr, který se zabývá hledáním životního smyslu právě u lidí, kteří se setkají s mimořádným psychotraumatem nebo jsou konfrontováni s nezvratitelným osudem, měla jsem možnost seznámit se s řadou ilustrativních případů a měla jsem v péči řadu lidí, kteří přišli nějakým způsobem o své dítě, ať už v důsledku těžké nemoci nebo nedbalosti při autonehodě apod. a měla jsem v péči manželské páry, kdy jeden z nich tu nedbalost nechtěně zavinil a druhý rodič u toho byl, takže to můžu porovnat a můžu říct, že to úplně přesně souvisí i se studiemi, které jsem pročetla, že v podstatě ty scénáře se opakují, ty traumata a stejně tak jsem vyšetřovala řadu žen, které připravily o život dítě vlastníma rukama a u těchto všech lidí je rozdílný pocit viny a rozdílné zpracování viny. U lidí, kteří se na toto dopředu nějak připraví, tak tam ten pocit viny jako by nebyl, on tam sice je, ale oni to okamžitě na někoho jiného svedou. U lidí, kteří zaviní smrt nedbalostí, tam ten pocit viny je, ale racionalizují ho, hledají logické důvody, proč nemohli udělat něco jiného nebo tomu zabránit. A takový nejmasivnější pocit viny, který trvá dlouho a následují další fáze odčinění a vyrovnání, je u lidí, kteří jsou přítomni smrti při nedbalostním činu jako nechtění diváci. Tím jsem chtěla říct, že trauma, které obžalovaný popisuje v rámci situace, postrádá právě ten pocit viny. Ono je pochopitelné, jak říkám, byla ta velká diskrepance mezi vnějšími faktory a mezi tou jeho kapacitou to zvládnout, ale chybí tam ten prožitek a pocit viny, zoufalství nad tím, čím jsem to zavinil já. Pocit viny jsem při znaleckém zkoumání v žádném případě neshledala. On sám se to nesnaží skrývat, když jsem se ho na to konkrétně ptala, řekl, že je naprosto bez viny.

Vnímá to stejně i ve vztahu k zemřelé dceři?

Já nevyklučuji, že tam nějaký pocit viny je, protože tam je vyhýbavá větší reaktivita, jsou tam i autentičtější projevy bolesti, ale v podstatě i tam bych řekla, že nějakým způsobem to musí být s ohledem na další průběh jeho dalších aktivit, externalizovány.

S osobnostními rysy obžalovaného, kdy jste vycházela z testů a objektivních vyšetření, do jaké míry by byl schopen demonstrovat ty pocity navenek ihned po události?

Nejsem schopna říct tu míru, ale vzhledem k tomu, že to je člověk introverzivní, který nebere příliš ohled na zpětnou vazbu, tak není schopen nějakým způsobem předstírat skutečné pocity, prožitky tam v podstatě nebyly.

Vy jste se vyjádřila i k resocializační otázce, můžete tuto podrobněji rozvést, a pokud s touto pracujete, tak na neoficiální stupnici Opavské škály určit stupeň resocializovatelnosti pachatele s ohledem na jeho osobnostní předpoklady a jaké resocializační efekty lze u něj očekávat?

U tohoto typu osobnosti samotný případný výkon trestu resocializaci nepodpoří. Je zde nutné speciální psychoterapeutické vedení k tomu, aby ten člověk dokázal navazovat zdravé vztahy a pěstovat symetrické vztahy. Bez tohoto vedení není schopen sebereflexe nebo sebekritiky, takže v tomto je resocializace nepříznivá a je těžké ji zařadit do pětistupňové Opavské škály dr. Vavříka právě proto, že tam se nedá odhadnout, jakým způsobem své vztahy a vazby bude vyvíjet. Nicméně obžalovaný je osobnost s narcistickými rysy a má tendenci vyhledávat právě vztahy, ve kterých vidí kapacitu, které podpoří jeho sebevědomí. Tento typ osobnosti má tendenci vyhledávat stejný typ ženy, ženu s hysterickými rysy, atraktivní, na pohled silnou, kterou se může chlubit. A vždy tento vztah sklouzne do nějaké ambivalence, tam není jiné řešení tohoto vztahu. Takže v tomto se to bude opakovat, jak dalece by to mohlo mít vliv na jednání podobného rázu nebo toho, z čeho je obžalovaný, nedokážu říct. Pokud by byl dobře motivovaný, resocializace je nadějná, jak říkala dr. Skřontová, obžalovaný netrpí poruchou osobnosti, on vykazuje určité rysy poruchy osobnosti, ale netrpí poruchou osobnosti a tyto rysy se mohou nebo nemusí manifestovat a při dobré motivovanosti právě tyto lidé udržují projevy pod velmi dobrou sociální kontrolou, takže resocializace je možná, není vyloučena, ale při dobré motivovanosti, není to jen na bázi předpokladů. Ještě bych to doplnila, resocializace je možná v případě, že by byla prokázána obžalovanému vina a byl by odsouzený, tak tam podmínkou resocializace je přijetí viny, zpracování pocitu viny a jakési odčinění. Bez přijetí pocitu viny je nebezpečí jakési psychopatizace osobnosti, naopak větší manifestace nepříznivých rysů.

Senát bez otázek na znalkyni.

K dotazům státního zástupce znalkyně uvádí:

Co může nastartovat motivaci ke změně, je to jakási sebereflexe, uznání něčeho, že jsem něco udělal špatně?

Přesně tak.

V danou chvíli tyto pocity jsou u obžalovaného přítomny?

Nejsou.

Obžalovaný opakovaně v průběhu hlavního líčení zdůrazňoval tu záležitost, že ještě v roce 2013, tedy v roce, kdy došlo ke skutku, se společně s manželkou zajímali o koupi domu, bytu, absolvovali dvě nebo tři prohlídky různých nemovitostí. Zapadá to nějak do vašich závěrů o jeho osobnosti, jejich vztahu, rolích v manželství?

Ano, zapadá to právě do toho ambivalentního vztahu, jak jsem říkala, vztah obsahuje lásku, nenávisť, zlobu, kooperaci a v podstatě se jedná o bludný kruh, který může kolísat. V tom vztahu bylo určitě spoustu pěkného, pěkné momenty a byla tam právě tam ta ambivalence a kolísání a v těch pěkných momentech, což nevylučuji, mohlo být i to plánování.

Stejně obžalovaný opakovaně zdůrazňoval, že v manželství je důležitá vzájemná důvěra, že jejich manželství bylo založeno na vzájemné důvěře, že manželku z ničeho nepodezíral vč. nevěry. Vzhledem k dnešnímu přednesu to mám chápat jako jeho prázdnou frázi nebo je přesvědčen o tom, že si vzájemně ve vztahu důvěřovali nebo to bylo pouze na začátku? Dá se na to podívat z nějakého časového hlediska?

Každý vztah má svůj vývoj a v podstatě obžalovaný charakterizuje sebe jako osobnost s tendencí podřízenosti a ponížením a naopak manželku charakterizoval takovou tendencí přizpůsobit se silou a prosazením se. To jsou opačné póly, které za jistých okolností mohou opravdu spolupracovat, ale krátkodobě, brzy dochází k jakési frustraci, kdy dochází k ambivalenci. Takže za předpokladu spolupráce, která mohla kolísat, která se ve vztahu mohla opakovat, vracet, tak mohli oba toto vnímat jako naplnění své potřeby a jakousi důvěru. Na druhé straně obžalovaný není osobou, která by byla schopna prožít ve vztahu

důvěryhodnou emoční spjatost. Takže jeho kritérium může být úplně jiné, než někdo jiný chápe.

Je obžalovaný člověkem, kterému záleželo na dobrém, pozitivním obrazu jeho osoby navenek?

Jednoznačně.

Je obžalovaný člověkem, kterému záleželo na dobrém, pozitivním obrazu jeho manželství, jeho vztahu navenek?

Určitě. Samozřejmě i toto má jakousi ambivalenci a výkyvy. Jakákoliv kritika nebo prožitek selhání vyvolává hostilitu a vyvolává hostilitu k lidem, kteří si něco takového dovolí. Tam potom může být stáhnutí se z jeho strany nebo nevšímavost vůči těm lidem, dělání, že mu to nevadí, taková ta nadřazenost nebo rezervovanost, nedává to najevo otevřeně, ale určitě mu na tom hodně záleží.

Obžalovaný u hlavního líčení po přečtení svědecké výpovědi paní Šárky Letenské, kdy jde o ženu, s níž měl nějaký bližší kontakt po návratu z Egypta, uvedl, že Šárka Letenská byla podobná jeho manželce, zjevně tím měl na mysli podobu fyzickou. Lze nějak na srovnání těchto dvou žen ve světle způsobu komunikace obžalovaného s Šárkou Letenskou, obsahu komunikace a jejich společných aktivit, lze toto nějak psychologicky vysvětlit?

Mohla bych to vysvětlit částečně, jak jsem již tady uvedla, tento typ osobnosti spoléhá na jakýsi symbiotický vztah s osobou, která nějakým způsobem má kapacitu posílit jeho sebevědomí. Tato osoba si vybírá často ženy podobné, podobného vzhledu a od nich očekává posílení sebevědomí, takže obžalovaný od ní očekával pochopení, přijetí, tak i z té komunikace by mohlo něco takového vyplynout. Ale měla jsem možnost některou komunikaci slyšet v rámci odposlechů, tam se prolíná v podstatě všechno, vše se točí kolem té věci, není to standardní situace.

Do jaké míry či hloubky jste se zabývala předchozím vztahem obžalovaného s Lucií Waśniowskou? Lze tam najít nějaký společný jmenovat ve vztazích, ať už ve vztahu s Lucií Waśniowskou či vztah s manželkou, příp. s Šárkou Letenskou?

Ve všech těchto třech vztazích ženy sdělují tu kontrolu, potřebu vlastnit a kontrolu ze strany obžalovaného.

Poprosil bych o vysvětlení jedné záležitosti možná zdánlivého rozporu. Na jednu stranu jste u obžalovaného konstatovala nízké sebehodnocení, na druhou stranu narcistické rysy, nejde to proti sobě?

Ne, narcismus se právě vyznačuje kolísavým sebeocenením a právě ty prožitky méněcennosti má člověk s narcistickými rysy tendenci kompenzovat právě nějakým zviditelněním, úspěchem, velikášstvím. Obžalovaný má tendenci velikášství spíše prožívat ve fantaziích než ve skutečných činech. Narcismus je kolísání mezi dvěma póly, mezi sebedegradací a potřebou být uznávaným.

Vrátím se ještě k signálům prožité traumatické události, vy jste uvedla, že je to nepoměr mezi aktuální situací a tím, co je člověk schopen zvládnout. Mohl se na traumatu podílet nedobrovolný desetihodinový pobyt v přítomnosti dvou mrtvých blízkých osob?

Určitě. U osoby s introverzivním prožíváním se honily v hlavě takové myšlenky, jak říkám, kdy lidé přicházejí do ambulance a říkají, že se zblázní. Tady na narůstání tenze toho napětí by to mělo určitě velký vliv.

Obžalovaný 2.10.2013, čili asi dva měsíce po skutku, během jeho pobytu v Egyptě, poslal jednu zprávu, kterou napsal o své vlastní vůli, bez nějaké objednávky, bez toho, aniž by to někdo očekával, Kateřině Gablerové, a to ve znění: V pondělí ve 21.45 hodin bude na Primě Topstar magazín a budu tam i já. To zase bude ostuda. Ted' tak přemýšlím, kdyby byla Monika na mém místě, byla by to její životní šance, jak se zviditelnit. Byla by ve svém živlu. Má otázka je, zda má tento jeho projev nějakou vypovídací hodnotu jednak o jeho prožívání v té době a jednak o jeho vztahu k bývalé manželce a o tom, jak ji vnímal?

Má. Má to výpovědní hodnotu zejména potřeby symbiotického vztahu, té potřeby mít toho druhého víceméně pro posílení sebevědomí, kdy on ji vnímal jako silnou, reprezentativní osobu. Jinak má toto výpovědní hodnotu v tom, že tam nejsou emoce ve vztahu k prožití události. Jinak by se tam dala hledat spousta věcí, ale bylo by to spekulativní.

K dotazům obhájkyně znalkyně uvádí:

Zjistila jste před událostí v Egyptě ve vztahu k manželce prologii mého klienta? Takové ty, jak jste popsala, že aktuálně jsou odmítavé?

Ano. V rámci rozhovoru, který je obsáhlý, tak je právě to manipulativní podsouvání toho odmítání a toho negativního postoje k manželce. Je to typické pro ambivalentní vztah, kdy obžalovaný v rámci různých příhod podsouvá různé věci, jak byl nespokojený, např. že manželka křičela na Klárku nebo pořád sledovala internet, byla na Facebooku apod., takže to jsou ty negativní aspekty víceméně manipulativním způsobem podsouvané.

Pokud obžalovaný říká, že manželka křičela na Klárku, dá se u takového chování říct, že je to nějaká zvýšená hranice vyjadřování nespokojenosti s manželkou? Když to porovnáte s průměrem?

Vyjadřování nespokojenosti není zvýšená hranice, ale musím to porovnat se stavem po inkriminované události, kdy toto je ve velkém rozporu. Právě u těchto lidí, a to mám velkou zkušenost s posttraumaty, je až nepřiměřená idealizace vztahu a té osoby. Ženy, které žijí často ve velmi ambivalentním vztahu, po ztrátě partnera nejsou schopny připustit jedinou negativní věc vůči němu. Je to scénář, který se opakuje u všech lidí. U mužů to platí stejně a kolikrát ještě více.

Více svědků nám potvrdilo, že Petr Kramný až z médií, a to bulvárního tisku, který paní Moniku nešetřil, se dozvěděl, že mu byla nevěrná a dozvěděl se i jméno. Má tato okolnost vliv na to, co říkáte, že najednou začal manželku odmítat nebo měl proti ní tyto projevy?

K tomu předsedkyně senátu:

Pro úplnost bych uvedla, že také jsou zde svědecké výpovědi, které hovoří o tom, že byly určité telefonáty o tom, že si má dát větší pozor na manželku, oni si to nějakým způsobem vyříkali. Neříkám, že tam bylo hovořeno přímo o nevěře, ale v intencích toho to bylo svým způsobem naznačováno, byť po tom v danou chvíli nepátral, protože si to s manželkou vyříkal.

K tomu znalkyně:

Nemůžu hodnotit nevěru ani to, co kdo říkal, já bych odkázala na to, co jsem říkala ve svém znaleckém posudku, člověk s ambivalentní vazbou, jak vyplývá z těch studií, má daleko vyšší citlivost, než běžný jedinec, daleko větší ostražitost vůči jakémukoliv náznaku ohrožení vztahu. Tam se nemuselo jednat o nevěru, stačil ten silný prožitek ohrožení vztahu.

Má otázka směřovala k tomu, jak říkáte, že dochází k idealizaci partnerů a podle vašeho zjištění došlo u obžalovaného k opaku, obžalovaný začal o manželce negativně hovořit. Jestli skutečnost, že se dozvěděl nějaké podrobnosti o své manželce až z tisku, může mít vliv na projev ve vztahu k manželce po události?

Jak říkám, je to trošku zavádějící, protože mám své vlastní poznatky, měla jsem možnost poslechnout si odposlechy, které jsou součástí materiálu, který jsem dostala a v podstatě bych řekla, že to zjišťování nevěry je aktivní ze strany obžalovaného, že on se aktivně zajímal přes různé osoby, jak to bylo, proč to bylo a tak to bylo. A to si hlavně odporuje s tím posttraumatickým stavem, ta energie se vůbec něčím takovým zabývat a do toho vstupovat. U traumatizované osoby je deprese, že není ochoten naslouchat něčemu, co nechce. Tam musela být aktivní připravenost na tento aspekt.

Toto jeho chování, to pátrání, lze z psychologického hlediska vysvětlit?

Tam může být úplně skrytý motiv.

Je v rámci struktury obžalovaného, jak ji popisujete, rys nebo něco, proč by ten tvrzený skutek nemohl spáchat?

On v žádném případě v inkriminované události nestojí jako inderferentní osobnost. On tam stojí buď jako pachatel, což vyplývá z obžaloby nebo jako oběť, což vyplývá z jeho obhajoby. Zabývala jsem se oběma rolemi a musím říct, že v žádném případě psychika neodpovídá tomu, že by byl obětí. Inderferentní postoj tady neexistuje.

Osoba se závislými rysy, jak popisujete mého klienta, je schopna ublížit nebo přistoupit k radikálnímu řezu, aby od sebe odřezal či zbavil osobu, na níž je závislá?

Ano, to potvrzují studie, o kterých jsem hovořila, ta ambivalentní vazba často vede k tomu zaslepení emocí a až k vražednému jednání či sebeustrukci.

Často ve svém posudku odkazujete na vědecké studie.

Ano, protože není v mé praxi tolik případů, abych tu osobnost mohla někam zařadit, proto jsem pátrala i po studiích, kam směřují a zrovna tady k té ambivalentní osobě, ambivalentní vazbě je studií dost.

Předmětem toho řízení je člověk a vy jste rovněž zkoumala člověka. Ty vědecké studie, o kterých mluvíte, jsou jednoznačně tzv. napasovatelné na mého klienta?

Žádná studie není napasovatelná na konkrétního člověka. Jak jsem tady řekla, tak lidské chování je kontinuální od jednoho extrému do druhého extrému. Tady jsou určité procenta, určité pravděpodobnosti apod. Psychologický posudek není na to, aby něco stoprocentně napasoval, ale v podstatě vyjadřuje převažující rys osobnosti a jednání.

Zjistila jste u Petra Kramného pocity ztráty životních hodnot nebo smyslu života?

Ne.

Zjistila jste u Pera Kramného ukřivdění?

Ano.

Zjistila jste u Petra Kramného nenávist vůči své manželce před a po události?

Nemůžu říct, že by otevřeně sděloval nenávist vůči manželce, ale tady asi by bylo nutné porovnání, protože to, co obžalovaný vykázal v rámci projevů v tom vztahu, to přizpůsobení, podřidivost atd. je subjektivní identifikace a stejně tak je subjektivní hodnocení manželky. Ono je to někdy těžké, možná, kdyby tady poškozená byla, hodnotila by to jinak.

Zjistila jste nějaké negativní projevy a negativní rysy osobnosti mého klienta ve vztahu k dceři?

Ne.

Zjistila jste ze struktury osobnosti něco, z čeho by šlo dovodit, proč by byl schopný ublížit své dceři?

Jak jsem říkala, pouze ze závěrů znaleckého posudku, které nemusí úplně odpovídat konkrétní situaci, ale často je to právě ten pocit, že to dítě by mohlo vyrůstat, kdybych něco udělal, bez rodičů, takže na základě externalizace viny je to možné v rámci závislé narcistické osobnosti.

Co sdělujete ve vztahu k životu dítěte bez rodičů, to je také výsledek nějakých studií nebo je to konkrétní zjištění?

To je napasováno na tu osobnost.

Takže lze tento závěr vzít jako absolutní ve vztahu k mému klientovi?

Znovu opakuji, že lidské chování je kontinuální.

Takže ještě jednou, lze to vztáhnout jako jednoznačný závěr k mému klientovi? Řešíme tady pořád člověka.

Právě proto, že řešíme člověka, tak v lidském životě nejsou jednoznačné závěry.

K dotazu předsedkyně senátu:

Takže jednoznačný závěr nelze uvádět?

K tomu znalkyně:

Z psychologického hlediska nelze vyvodit.

Toto, co jste nyní řekla, nelze učinit jednoznačně psychologický závěr, tedy k celému chování pana Petra Kramného před a po 30.7., jeho chování u tohoto soudu, k závěrům, kde uvádíte, že je možno vyvolat až nějaké vražedné tendence, lze to vzít jako jednoznačný závěr nebo to, co jste řekla, není nikdy černé nebo bílé? Jak to tedy je?

To, co jsem řekla, je v převažující polovině, je to typické pro danou osobnost, typické pro danou skupinu lidí, vychází to z jeho osobnosti, z jeho studie. Jak jsem řekla, jeho chování není černé nebo bílé. Vychází to rovněž i z metod vyšetření, vychází to z klinického obrazu, anamnestických dat a ze studií.

Lze tedy říct, zda Petr Kramný se takto musel zachovat, jak je popisováno v obžalobě, protože to je trošku jiné než v usnesení o zahájení trestního stíhání a já nevím, zda jste obžalobu měla k dispozici?

Obžalobu jsem k dispozici nemohla mít.

K tomu předsedkyně senátu:

Soud v žádném případě nedal znalcům k dispozici obžalobu, čili z tohoto zdroje se paní znalkyně s touto nemohla seznámit. O jiných zdrojích soud pátrat nebude.

Čili z toho, co jste zde všechno řekla, jestli to můžete shrnout, je možno určit jasný závěr, že můj klient tak, jak má strukturovanou osobnost, se dopustil jednání tak, jak je mu kladeno za vinu?

K tomu předsedkyně senátu:

Paní znalkyně zde není proto, aby hodnotila důkazy. Paní znalkyně je tady proto, aby vyjádřila své znalecké závěry k otázkám, na které byla tázána, tzn. výsledky znaleckého vyšetření, nikoliv to, aby tady kategoricky něco tvrdila, co má vztah k hodnocení důkazů.

K tomu znalkyně:

Toto není v mé kompetenci a ani nesmím.

To uznávám, беру to zpět. Zjistila jste ve vztahu k dceři, proč by to můj klient udělal, pomínu tu tezi, kterou jste řekla, nesnesitelnost života dítěte bez rodičů. Je tam něco jiného? Nemám pro to vysvětlení z testového vyšetření.

K tomu předsedkyně senátu:

V návaznosti na dotazy paní obhájkyne, se chci zeptat k pasáži, kdy jsem se tázala na vztah obžalovaného k nezletilé dceři a možnosti, že by jí mohl ublížit nebo že by se mohlo jednání vztahovat i na její osobu, když jsme tady hovořili o možnosti rozšířené sebevraždy, tak ta rozšířená sebevražda z vašeho pohledu měla zahrnovat které všechny osoby?

K tomu znalkyně:

Všechny tři osoby.

Obžalovaný dotázán dle § 214 tr. řádu:

Situace, ve které jsem byl, tím myslím Egypt, kdy jsem přišel o celou svou rodinu, v zemi, kterou jsem neznal, bez jakékoliv znalosti jazyka, bez jakékoliv vědomosti, co se tam asi mohlo stát, byla to pro mě dle vašeho názoru nestandardní situace? Kdybych něco podobného zažil u nás v České republice, kdybych se účastnil pohřbu a rozloučení se svou rodinou, následovala by okamžitá pomoc od mé rodiny a přátel, ta situace, ve kterém jsem byl tři měsíce, bylo by mé chování jiné?

Jak jste sám naznačil, to chování by bylo jiné v tom, že potřebujete oporu blízkých osob. Pokud by tady byla opora blízkých osob, trauma by bylo menší. Ale toto jsem v odpovědích rozebrala, že ta situace byla silně traumatizující a to jen na základě těch poznatků, které předložila paní předsedkyně a které jsou jasné.

Ještě se chci vrátit k narcistickým rysům, týká se to i člověka, který se má nějakým způsobem rád, je to taky narcistický rys?

Jak říkám, je to člověk, která v sebeocenění kolísá a právě když prožívá prožitky méněcennosti a sebeneucty, když prožívá tyto situace, tak se může někdy až nenávidět a jít do sebeustrukce.

Ale to, že se mám nějakým způsobem rád, označuje taky narcistický rys?

Určitě.

Takže člověk, který se má určitým způsobem rád, by si asi těžko rád sáhl na život. Takto jsem to pochopil jako laik. Můžete to vysvětlit?

Jak jsem řekla předtím, protože je tam kolísání sebeocenění od jednoho pólu ke druhému a když člověk jde do negativního pólu, tak to vyvolá sebeponížení a prožitky méněcennosti, že to vyvolá sebeustruktivitu a sebevražedné jednání.

Takže ten závěr, je to ten nejhorší případ, který by mohl nastat?

To není nejhorší případ, to je případ prožitku méněcennosti a ponížení.

Ale je tam to slovíčko „až“.

K tomu předsedkyně senátu:

Pane obžalovaný, paní znalkyně vám na tu otázku odpověděla. Nemůžete očekávat, že paní znalkyně odpoví tak, jak si vy přejete. Položil jste otázku a paní znalkyně na tu otázku odpověděla tak, jak to považovala za správné z jejího znaleckého postavení.

K dalším dotazům obhájkyně znalkyně uvádí:

Paní znalkyně, tak, jak je strukturovaná osobnost mého klienta dle vašeho zjištění, dává tato osobnost najevo své emoce před úplně cizími lidmi, které nemůžeme zařadit ani do rámku známých, když každý máme v tomto jinou hranici?

Je to osobnost introspektivní, která nekomunikuje o svých emocích.

Ze čtené výpovědi jedné svědkyně vyplynulo sousloví, že Petr Kramný je chorobně žárlivý. Můžete se vyjádřit, zda jste toto u obžalovaného zjistila?

Žárlivost je typickou součástí ambivalentní vazby. Míru žárlivosti testově nezjistím, jestli je to žárlivost v prvním stupni hranice či vrchní až chorobná, ale pokud by to byla chorobná žárlivost, tak by se k ní vyjádřil znalec psychiatr, už by to zapadalo do nějaké duševní poruchy.

Ještě mám jednu otázku k rozšířené sebevraždě, můžete ten pojem vysvětlit?

Rozšířená sebevražda je sebevražda, kdy úvahy se dotýkají všech vztahových osob.

K takové úvaze člověk přece nedospěje jen tak z ničeho nic. Předchází tomu nějaké změny nálad, ovlivňují tuto úvahu nějaké faktory?

Určitě. Ty změny nálad tam jednoznačně jsou, ale u obžalovaného nemusí být vůbec viditelné. On má tendenci k potlačování emocí, nekomunikuje o nich a vnější prostředí vůbec nemusí poznat, o čem přemýšlí a co cítí.

Co by mohlo, jak je strukturovaná osobnost mého klienta, být faktorem pro toto rozhodnutí?

Prožitek ohrožení vztahu, který daná osobnost přirovnává ke ztrátě života.

Obžalovaný dotázán dle § 214 tr. řádu: bez otázek a připomínek ke znalkyni.

Znalkyně účtuje znalečné:

4 hod. přípravy, 2 hod. účasti u HL, 1 hod. á 350 Kč, tj. 2.100 Kč, a jízdné z Opavy do Ostravy a zpět dle provedeného písemného vyčíslení, celkem znalečné ve výši 2.561 Kč. Znalečné se přiznává. Faktura a čestné prohlášení se zakládají do spisu.

*V 10.12 hod. se hlavní líčení p ř e r u š u j e .
P o k r a č o v á n o v hlavní m líčení v 10.30 hod. Přítomnost všech beze změn.*

Za souhlasu státního zástupce a obžalovaného se podle § 211 odst. 1 tr. řádu **č t e** výpověď svědkyně Aleny Valenové z přípravného řízení z č.l. 1109-1115 spisu.

Obžalovaný dotázán dle § 214 tr. řádu: bez připomínek ke čtené výpovědi.

Strany dotázány, zda souhlasí s přečtením znaleckého posudku MUDr. Šárky Grussmannové z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie z č.l. 3182-3203 spisu.

Státní zástupce uvádí: souhlasím s přečtením tohoto znaleckého posudku.

Obžalovaný uvádí: nesouhlasím se čtením znaleckého posudku.

Za souhlasu státního zástupce a obžalovaného se podle § 211 odst. 5 tr. řádu se **č t e** znalecký posudek z oboru elektronika a kybernetika, odvětví výpočetní technika zpracovaný znalcem Ing. Jiřím Kovářem z č.l. 2583-2605 spisu. Zároveň se stranám předkládá i elektronická verze znal. posudku zpracovaná na 14 ks CD-ROM, jak jsou založeny na č.l. 2607-2610 spisu.

Obžalovaný dotázán dle § 214 tr. řádu:

jen chci uvést, že notebook, který byl zajištěný v místě našeho bydliště, byl náš společný a k fotografiím jsem se již vyjádřil, že žádné takové fotky jsem nefotil.

Za souhlasu státního zástupce a obžalovaného se podle § 211 odst. 5 tr. řádu se **č t o u** znalecké posudky PČR OKTE Frýdek-Místek z oboru kriminalistika, odvětví analýza dat a zkoumání nosičů dat z č.l. 2711-2712 vč. předložení k nahlédnutí stranám přílohy č. 1 tohoto znal. posudku na č.l. 2713, a z č.l. 2806-2809 vč. předložení přílohy č. 1, 2 - 2 ks DVD založené na č.l. 2810 a paměťové karty založené na č.l. 2811 spisu.

Obžalovaný dotázán dle § 214 tr. řádu:

takto mi to postačí a chtěl bych jen dodat, že jsem poskytl dobrovolně kód na rozklíčování tabletu a tento tablet byl také společný.

Konstatováno, že se omluvila svědkyně Magdalena Iwona Lis, která byla volána dnešního dne ve 13.00 hod. Čte se sdělení advokáta a prohlášení jmenované z č.l. 4850-4852, a to v překladu z č.l. 4860-4862 spisu.

Po přečtení omluvy vč. prohlášení a dotazem u stran zjištěno, že souhlasí s přečtením výpovědi svědkyně Magdaleny Iwony Lis z přípravného řízení.

Za souhlasu státního zástupce a obžalovaného se podle § 211 odst. 1 tr. řádu **č t e** výpověď svědkyně Magdaleny Irone Lis z přípravného řízení z č.l. 4183-4193 spisu, a to v překladu do jazyka českého, včetně předložení stranám k nahlédnutí přílohy č. 1 a 2 z č.l. 4213-4221, 4221b spisu.

Obžalovaný dotázán dle § 214 tr. řádu:

Magdalena Iwona Lis nebyla po celou dobu se mnou, tak nemohla vědět, jestli jsem zvracel nebo nezvracel, a anglicky na mě nehovořila, já bych jí stejně nerozuměl.

*V 11.55 hod. se hlavní líčení přerušuje.
Pokračování v hlavním líčení ve 12.45 hod. Přítomnost všech beze změn.*

Dostavila se svědkyně

Martina Klimová - gen. č.l. 1041, totožnost ověřena dle předloženého OP, po poučení dle § 100-101 tr. řádu u v á d í :

poučení jsem porozuměla, není zde nic, co by mi bránilo ve věci vypovídat. Na své výpovědi z přípravného řízení si trvám, vypovídala jsem dobrovolně, nebyla jsem nijak ovlivňována, ani jsem nebyla nijak k této výpovědi nucena.

Po předestření předmětu výslechu a k dotazům předsedkyně senátu svědkyně uvádí:

byla jsem kamarádka Moniky Kramné, manželky Petra Kramného, a její spolupracovnice v Novém domově zhruba rok a půl před kritickou událostí, předtím jsme se také znaly, ale pouze pracovně. Přátelit jsme se zadaly v zimě. Manželství obžalovaného a Moniky mi připadalo normální, zdálo se, že ten vztah je dobrý, dokonce jsem jim ten vztah záviděla. Monika si nikdy na nic nestěžovala, pouze na to, že obžalovaný je žárlivý. S dcerou Klárkou měli dobrý vztah, věnovali se jí, jezdili s ní na závody mažorettek, neviděla jsem tam nic zvláštního na tom vztahu. V Novém domově jsem pracovala na pozici diplomovaná sestra, s Monikou jsme byly víceméně v denním styku, protože když jsme měly volno, tak jsme čekaly spolu na děti před školou. Nepozorovala jsem u Moniky nic zvláštního, byla takové sluníčko, byla často veselá, aspoň v mé přítomnosti. Svoji dceru milovala, snažila se o to, aby měla na vysvědčení samé jedničky, byl to hodný, pracovitý člověk. V práci měla pouze jeden problém, a to ten, že se snižoval počet zaměstnanců a Monika nevěděla, když neměla smlouvu na dobu neurčitou, jestli v práci zůstane. To byla taková její starost, po pracovní stránce však bylo vše z její strany v pořádku. Pokud jsem uvedla, že si stěžovala na manželovu žárlivost, říkala mi, že jí obžalovaný zakázal facebook, který jí nakonec povolil, snad ji víceméně trošku kontroloval, ale připadalo mi to normální, nepřipadalo mi to jako nějaká patologická žárlivost, to musela vědět jen Monika. Úplně všechny věci mi, to jsem se také dověděla, neříkala, co se týká jejich vztahu. O nevěře jsem nevěděla, Monika mi pouze řekla, že ji z nevěry našla její sousedka a že to není pravda. Jednou mi Monika ukazovala svého bývalého přítele, nějakého pána ze Slovenska, ale myslela jsme si, že to byl ještě bývalý přítel ještě před vztahem s obžalovaným. S Monikou jsem byla naposledy asi tři dny před odjezdem do Egypta, byly jsme s dětmi na koupališti, a s obžalovaným a Monikou asi 4-5 dnů před odjezdem. Monika měla pouze obavu z toho, že v Egyptě byly nepokoje. Vím, že dovolenou chtěli vyměnit, ale prý to nešlo. Jinak se Monika na dovolenou podle mě těšila, byla usměvavá, šťastná, šla ještě nakoupit opalovací krémy, udělat si umělé nehty, takže si myslím, že na dovolenou se těšila. Těšila se i Klárka, protože mi říkala, že je škoda, že nejedu i já se svým synem, že by si mě nejraději sbalili do kufru. Žádné obavy jsem tam nezaregistrovala. Co se týče mých bližších vztahů s rodinou Moniky, měla jsem za přítele bratra Moniky Radmila Nicieju, ten vztah již ale pominul. Pokud mám přiblížit vztahy Moniky se svými bratry a rodiči, s Radmílem vycházeli vcelku dobře, vím, že měli nějaké rozepře, nějaký čas se spolu nebavili, ale v tu dobu si myslím, že mezi sebou neměli žádný problém. O Martinovi se víceméně Monika nevyjadřovala, nějak se s ním blíže myslím ani nestýkala. S otcem Monika měla velice dobrý vztah, myslím, že často byli spolu a často hlídal Klárku, a co se týče paní Niciejové, Monika mi říkala, že zvlášť dobrý vztah s matkou neměly. Jak jsem to pochopila z Moničiny řeči já, že se dvakrát nezajímala jak o Moniku, tak o Klárku.

Den před odletem jsem Monice napsala poslední zprávu, ať si užijí dovolené a pak už jsem viděla v televizi zprávu, že v Hurgádě zemřely dvě Češky z Karviné, chtěla jsem Monice napsat, ale bála jsem se toho, že mi nikdo neodepíše, že to bude pravda, co se stalo. S obžalovaným jsem po události po dobu, co se zdržoval v Egyptě, v kontaktu nebyla, žádná komunikace mezi námi nebyla. Po návratu z Egypta komunikoval s Radmílem, já jsem s ním nekomunikovala vůbec, ani jsem s ním nebyla v kontaktu.

Podle § 211 odst. 3 písm. a) tr. řádu se **č t e** výpověď z přípravného řízení z č.l. 1044 poslední odstavec zdola a z č.l. 1045 první odstavce shora, k tomu svědkyně: to jsem uvedla v souvislosti s tím, když jsem ho viděla po návratu v televizi.

Dále svědkyně uvádí:

když odjížděli Kramní na dovolenou, tak jsem už přítelkyní Radmila Nicieji nebyla, ale když se stala ta věc s Monikou a Klárkou, tak jsme se opět dali dohromady a byla jsem jeho přítelkyní, takže jsem s ním byla v blízkém kontaktu. Pokud vím, Radmil Nicieja s obžalovaným objížděli kamenictví a vybírali kámen na hrob Moniky a Klárky. Potom snad mělo dojít mezi nimi k nějaké rozepři kvůli pozůstalosti Moniky, Radmilovi bylo zničeno auto, takže to sváděl na obžalovaného. Moc dobré vztahy neměli, po příjezdu, nevím, jak to bylo mezi nimi, ale přede mnou se Radmil Nicieja vyjadřoval o obžalovaném negativně. Panu Niciejovi vadilo, že obžalovaný začal prodávat věci Moniky ještě, když byl v Egyptě, to se od někoho dozvěděl, potom, že ty věci prodával neustále dál i po návratu, to nás tak trochu zarazilo, že si ty věci nenechal a že se jich chtěl okamžitě zbavit, a prý dokonce i sousedům. To mě zarazilo, že obžalovanému nebude vadit, když uvidí věci své dcery na jiných dětech z okolí. Pokud se mám vyjádřit k povaze obžalovaného, jevil se mi velice klidný, neviděla jsem ho nikdy rozčileného a chyběly mi tam trochu emoce, protože Monika byla velice emotivní člověk a obžalovaný podle mého názoru ne. Pokud mám uvést, zda jsme plánovaly s Monikou po jejich návratu nějaké společné aktivity, uvádím, že ano. S Monikou jsme si volaly a říkala mi, že až přijedou, že se staví, promluvíme si a dáme si víno. Co se týče společných aktivit, volný čas jsme s Monikou trávily s dětmi na koupališti nebo jsem se třeba k Monice stavila, když jsme šly pro děti do družiny, byly jsme spolu na výletě. V zimě se mě Monika ptala, zda bych s nimi nechtěla jet do Egypta, to jsem odmítla, protože na to finančně nemám, a potom obžalovaný navrhoval, že bychom další rok v létě mohli jet někam na Slovensko.

Předsedkyně senátu konstatuje se, že výpověď je shodná s výpovědí z přípravného řízení.

Senát bez otázek na svědkyni.

K dotazům státního zástupce svědkyně uvádí:

Hovořila jste o tom, že Monika Kramná měla nějakou starost nebo obavy, zda bude moct pokračovat v práci, že snad měla smlouvu na dobu určitou. Vybavíte si, ve kterém období ty starosti projevovala?

Bylo to v tom letním období roku 2013, před odjezdem na dovolenou, byla v té době přefazena na jiné oddělení.

Můžete uvést, jaký je přístup jednotlivých osob v Novém domově k jednotlivým lékům uloženým na pracovišti?

Lékárna se nachází na sesterně a je uzamčena. Přístup k lékům má pouze diplomovaná sestra. Samozřejmě ta skříň nebývá vždy uzamčena. Zdravotní sestra může odejít a tato skříň je pouze zavřená, ale bývají zamknuté dveře na sesterně a nikdy se nám nestalo, že by se nějaké léky ztratily nebo že by si pečovatelky dovolily samy sáhnout na léky, protože ty léky jsou

spočítány a na jednotlivé klienty objednávané přesně na měsíc. Pokud by léky zmizely, tak se projeví to, že nám léky chybí.

K dotazům obhájkyně svědkyně uvádí:

Paní svědkyně, vy jste rozvedená?

Ano.

Ptala se vás někdy paní Monika na věci týkající se rozvodu?

Ne, nikdy.

Vy jste ve své výpovědi v přípravném řízení (str. 6 protokolu, poslední odstavec) uvedla, „nabádá i Radmil, dává mu různé podněty...“ (Předsedkyně senátu čte celý predestřený odstavec z výpovědi svědkyně z přípravného řízení.)

Ano, to je pravda.

Můžete říct, co jste slyšela, k čemu ho přesně Radmil nabádal? Co mu říkal?

Mě to připadalo, aby zakazoval ty věci, že to prostě té ženě nemá dovolit, aby si vůbec ta žena dovolila to, aby tam měla polonahé chlapy. Radmil byl také hodně žárlivý.

Můžete porovnat, kdo, zda Petr Kramný či Radmil, byl z nich žárlivější víc? Vztahově, jenom ve vztahu k vám, co vy jste zažila s Radmílem a to co jste vnímala ve vztahu k manželství a partnerskému svazku Moniky a Petra Kramných.

To nemůžu porovnat.

Uvedla jste, že jste k nim chodila i domů. Viděla jste někdy Petra Kramného, že by doma něco spravoval?

Když jsem byla u Moniky, tak tam byl obžalovaný pouze jednou a to zrovna přišel z práce, Monika mu dávala oběd, takže nic nespravoval.

Obžalovaný dotázán dle § 214 tr. řádu:

Vy jste s Monikou chodila nejen na letní koupaliště, sama s Monikou nebo i s dětmi, ale navštěvovala jste i diskotéky s dalšími kamarádkami. Zjišťoval jsem někdy od vás nějaké informace o tom, jak se Monika chová nebo s kým tam tancuje, nebo nějaké takové ty informace, které by mě vedly k tomu podezření, že Monika by mohla někde zahýbat nebo být mi nevěrná?

Pokud vím, tak to bylo jenom jednou, že jsme byly na diskotéce, a na nic jste se mě neptal.

Chci zde nastítnit situaci, kdy jste byly na letním koupališti, pak jsme myslím seděli na nějaké terase včetně Radmila a vy jste se zmiňovaly, že vám tam nějakí Poláci kupovali nanuky, nebo že vám snad chtěli kupovat nanuky, takto si to alespoň pamatuji já. Víím, že Radmil tam měl k tomu nějaké připomínky a já jsem řekl, že doufám, že koupili dětem. Byli jsme tam já i Radmil, připadalo vám, že někdo z nás, že vám tam někdo kupoval nebo měl koupit nanuk, měl nějaké žárlivé připomínky?

Pokud si já na to pamatuji, tak s tím začal Radmil Nicieja, říkal, že na to koupaliště chodíme z důvodu, aby nám Poláci kupovali pivo. Dětem nanuky, to jste možná potom dodal vy. Vybavuji si to ale přesně, protože mi to Radmil řekl několikrát, že nám Poláci kupují pivo.

Říkala vám Monika, jakou funkci zastává v automobilce, jakou pozici?

Ne.

Svědkyně svědečné nežadá.

Dostavil se svědek

Petr J a w o r e k - gen. č.l. 776, totožnost ověřena dle předloženého OP, po poučení dle §§ 100-101 tr. řádu u v á d í :

poučení jsem porozuměl, není zde nic, co by mi bránilo ve věci vypovídat.

Po předestření předmětu výslechu a k dotazům předsedkyně senátu svědek uvádí:

s obžalovaným jsem se seznámil díky jeho tchánovi panu Niciejovi, posléze jsme spolu pracovali několik let v soukromé stavební firmě Damia, kde jsem pracoval jako elektrikář a obžalovaný jako řidič, tudíž jsme byli prakticky každodenně ve styku. Když jsme se pracovně rozešli, Karviná je malé město, tak jsme se občas vídávali, potkávali se na ulici a zdravili. Do firmy Damia jsem nastoupil v roce 2000 a obžalovaný buď v roce 2001 nebo 2002, přesně nevím. V běžném pracovním kontaktu jsme spolu byli do doby, než odešel v roce 2005 nebo 2006. Ve firmě jsem byl zaměstnán jako elektrikář údržby, takže jsem spravoval bytový fond v rámci firmy, ta firma se věnovala opravě bytového fondu. Obžalovaného si pamatuji ve firmě jen jako řidiče, rozvážel nás po jednotlivých bytech. Na ostatních pracích se nepodílel, maximálně pomohl s vykládkou materiálu. Pro obžalovaného jsem žádné elektrikářské práce nedělal, ani on mě nikdy nežádal, abych takoveto odborné práce pro někoho poskytnul, ani si nevzpomínám, že by chtěl něco ohledně těchto prací poradit, alespoň si nevzpomínám. Co se týče práce s elektrinou, nikdy se mnou nic neřešil ani mi s něčím takovým nepomáhal. Náš vztah byl po jeho odchodu takový, že když jsme se potkali, pozdravili jsme se, prohodili pár vět, společenský kontakt to nebyl. Poznatky o jeho manželce či manželském soužití víceméně nemám, jeho paní jsem neznal, dokud jsem se s nimi nepotkal. I když pan Nicieja je můj kamarád, kontakty neprobíhaly, já jsem byl dost nespolečenský, takže jsem se ani tak moc nezajímal. O soukromém životě obžalovaného nevím tedy nic. Naposledy před červencem 2013 jsme se potkali někde v restauraci, pozdravili jsme se, to je všechno, žádná další komunikace neproběhla. Pokud mám uvést, za jakých okolností jsem se dověděl o tragických událostech v Egyptě, uvádím, že víceméně z denního tisku. Po návratu obžalovaného z Egypta jsme se potkali u jeho garáže, já jsem tam přijel s panem Škorpíkem, kdy jsem u něho dělal nějakou elektrozávadu a poprosil mě, abych mu to přijel odstranit. Vzhledem k tomu, že obžalovaný má garáž po cestě k mým rodičům, kde jsem měl zaparkované auto, tak mi cestou pan Škorpík navrhl, že se stavíme za obžalovaným a jestli ho chci poztravit, nebo něco takového. Vlastně to byla iniciativa ze strany pana Škorpíka, mě to bylo žinantní, nevím, co bych se bavil s člověkem, který přišel o rodinu. Já jsem celkem v té chvíli spěchal, byl jsem přivezen ke garáži, bavili se s panem Škorpíkem, jako „jak se máš, co děláš“, nic podstatného neproběhlo, žádný hovor na téma, co se stalo, ani bych se neptal. Víceméně pan Škorpík mluvil s obžalovaným, já jsem tam stál, spěchal jsem, zdrželi jsme se krátce. Ještě potom jsme se jednou viděli, to jsem byl u rodičů, obžalovaný tam někde byl, jen jsem ho pozdravil.

Senát bez otázek na svědka.

K dotazům státního zástupce svědek uvádí:

Do kdy jste pracovali ve firmě Damio?

Už jsem to uvedl, obžalovaný myslím do roku 2005 a já do roku 2007.

Kolik elektrikářů tehdy ve firmě pracovalo?

Přesně nevím, osm až deset, více ne.

Znal se obžalovaný s některým z nich více než s vámi?

Nevím.

K dotazům obhájkyne svědek uvádí:

Když pan Kramný dělal řidiče a vozil vás po bytech, on pak setrval v tom bytě, když jste započali práci?

Ne, on měl další úkoly, další rozvozy.

Koukal vám tzv. pod ruky?

Ne.

Obžalovaný dotázán dle § 214 tr. řádu:

nemám k výpovědi svědka co dodat, jen chci říct, že ve firmě Damia jsem dělal do roku 2004, pak jsem nastoupil do jiné firmy, kde jsem dělal tři roky a poté jsem nastoupil do nošovické automobilky.

Svědék svědečné nežadá.

*V 13.35 hod. se hlavní líčení přerušuje s tím,
že bude pokračováno dne 10.7.2015 v 8.30 hod.*

P o k r a č o v á n o

v hlavním líčení dne 10.7.2015 v 8.30 hod. ve stejném složení senátu, přítomni obžalovaný Petr Kramný – řádně předveden, pouta sňata, obhájkyň JUDr. Jana Rejžková, státní zástupce Mgr. Vít Legerský, poškození Karel Rychlý, Irena Rychlá, protokolující úřednice Hana Borutová

Zmocněnkyně poškozených Klára Long Slámová: nikdo

Pokračováno výslechem svědkyně a znalce.

Dostavila se svědkyně

Lucie W a s n i o w s k á - gen. č.l. 526, totožnost ověřena dle předloženého OP,
po poučení dle §§ 100-101 tr. řádu u v á d í :

poučení jsem porozuměla, není zde nic, co by mi bránilo ve věci vypovídat jako svědek. Trvám na výpovědi z přípravného řízení, tam jsem vypovídala popravdě, nebyla jsem nikým ovlivňována, jak mám vypovídat.

Po předestření předmětu výslechu svědkyně uvádí:

s obžalovaným jsem se seznámila asi v roce 1995 nebo 1996, je to bezmála 20 let, bylo to někde asi na diskotéce přes nějaké známé. Začali jsme se potom stýkat a myslím, že v roce 1999 jsme spolu začali žít ve společné domácnosti, kdy já jsem dostala byt. Obžalovaný byl hodný, nevím, co bych k němu uvedla, nikdy nebyl zlý, vždy byl na mě hodný, neměli jsme problémy, nic jsme neřešili, nikdy se nerozčiloval, já si myslím, že jsme žili v poklidu, nebyl žádný problém. Ve společné domácnosti jsme žili zhruba půl roku, možná déle. Plánovali jsme, že bychom si postavili dům, měli jsme koupený pozemek, ale z toho potom sešlo, možná z finančních důvodů, už nevím, nevybavuji si, proč jsme se tak rozhodli. Důvodem našeho rozchodu bylo, že jsem asi očekávala něco jiného, bylo to na mě asi příliš brzy se vázat, nebyla tam žádná třetí osoba, že jsme se rozešli. Z rozchodu byl určitě smutný, já také, ale že by byl nějaký zlý, to ne, jen když byl ještě doma, bouchnul hlavou asi 2x do zdi nebo

do dveří za situace, když jsme se rozcházel, asi mu to bylo líto. Konkrétně o čem jsme se tehdy bavili, si ale nevybavuji. Ukončit náš vztah jsem chtěla já, nepamatuji si, zda obžalovaný naléhal, aby vztah pokračoval dál, ale myslím, že ne. Po rozchodu jsme se potom vídávali dále v práci, protože jsme spolu pracovali v jednom podniku, a to v Lázních Darkov Karviná, kde jsem pracovala na recepci, a obžalovaný dělal u ochranky. Nepamatuji si, že by obžalovaný, když jsme se vídávali v práci, chtěl náš vztah obnovit. Do kterého roku jsme se takto ještě vídávali, nevím, já jsem v lázních ještě pracovala, obžalovaný potom odešel, nevím ale, v kterém roce. Poté, co odešel, jsem s ním již ve styku nebyla a nemám žádné poznatky o jeho svazku s Monikou Kramnou, ji jsem vůbec neznala. Po tragické události mě kontaktovala sestra od obžalovaného, volala mi do práce a chtěla se sejít. Sešly jsme se, chtěla vědět, jak se choval v tom našem vztahu. Tvrdila mi, že chce vědět příčinu, proč se to stalo, nebo chtěla zjišťovat, zdali to mohl udělat on nebo ne, nevím, jaký záměr měla přesně. Nic jiného po mě nechtěla, s ničím jiným na mě nenaléhala, jen chtěla tuto prostou informaci a to se stalo jen v jednom případě.

K dotazům předsedkyně senátu svědkyně uvádí:

Uvedla jste, že obžalovaný byl hodný, nebyl žádný problém. Jak on na vás, jako na partnerku, nahlížel? Vnímala jste, že by na vás žárlil, že by měl potřebu vaší větší kontroly, vašeho pohybu, s kým se stýkáte?

Nemyslím si, že by to tak bylo, že by to bylo něco výrazného. Tím mám na mysli, že by mě výrazněji kontroloval. Pokud to tak možná bylo, tak jsem si toho nikdy nevšimla, nevím o tom. Co se týče přehnané žárlivosti, neměl jsem ten pocit. Možná žárlil, nějak asi ano, ale nebylo to nic výrazného, nepocítovala jsem se omezena, nebo že by mě hlídal na každém kroku, tak to ne.

Kromě sestry obžalovaného vás kontaktoval ještě někdo jiný, případně sám obžalovaný, nebo naopak vy jeho, ať již formou osobní nebo jinou, telefonickou, e-mailovou?

Kontaktoval mě kamarád od obžalovaného, nevím, jak se jmenoval a ani nevím, zda se mi představil, to už si nepamatuji. Přišel za mnou do práce a obhajoval obžalovaného, že to neudělal a jestli chci, že se s ním mohu zkontaktovat, což jsem odmítla a odešel. Po nějaké době jsem dostala na svůj pracovní e-mail e-mail od obžalovaného, na který jsem potom nereagovala. To byl ještě v Egyptě, ale přesné datum nevím.

Jakého charakteru byl e-mail obžalovaného, co konkrétně v něm bylo uvedeno?

Vysvětloval v něm, že to neudělal, že ho znám, že by nikdy neublížil své rodině, něco v tom smyslu, e-mail obsahoval pár vět.

Chtěl případně po vás, abyste s ním něco řešila, případně chtěl nějaké odpovědi, informace?

Ne. Jenom vysvětloval, že to neudělal. Od té doby jsem už s ním nebyla v žádném kontaktu.

Podle § 211 odst. 3 písm. a) tr. řádu se **č t e** výpověď svědkyně z přípravného řízení z č.l. 528-533 spisu. Po přečtení výpovědi svědkyně uvádí:

na všem, co jsem uvedla v přípravném řízení, si trvám, pokud jsem dnes byla stručnější, pak pravdou je to, co jsem uvedla v plném rozsahu v přípravném řízení.

Senát bez otázek na svědkyni.

K dotazům státního zástupce svědkyně uvádí:

Mě by zajímal váš názor na e-mail, který jste po nešťastné události v Egyptě od obžalovaného obdržela. V podstatě 13 let jste byli od sebe, nekomunikovali jste spolu, neznala jste jeho manželku, neznala jste jeho dceru a teď vám přijde e-mail předestřeného obsahu. Jak to na vás působilo, co jste si o tom myslela?

Udivilo mě to, že mi píše, že jsme se tak dlouho neviděli, nestýkali jsme se, ani jsme spolu nehovořili a že mi píše o jeho rodině, kterou jsem já neznala, no nebylo mi to příjemné. Nevěděla jsem, jak mám na to reagovat, tak jsem to hned smazala.

Ten důvod, proč jste na to nereagovala, byl jaký?

Protože jsem o tom nic nevěděla, jeho rodinu jsem neznala, tak jsem neměla pocit, že bych se s ním měla zkontaktovat.

K dalším dotazům předsedkyně senátu svědkyně uvádí:

V tom e-mailu vám sdělil informaci, že vás kontaktovala policie?

Ano.

Bylo to tam nějak rozvedeno, nebo to bylo jen prosté sdělení, že byl informován, že vás v té věci kontaktovala policie?

Myslím, že to bylo jenom to sdělení, přesně si to už nepamatuji.

K dalšímu dotazu státního zástupce svědkyně uvádí:

Vysvětloval vám v tom e-mailu, jakým způsobem získal kontakt na vás?

Mám pocit, že ne, nepamatuji si, myslím, že ne.

K dotazům obhájkyne svědkyně uvádí:

Měla jste někdy strach v průběhu vztahu s obžalovaným?

Ne, nikdy.

Můžete upřesnit dobu, kdy vás kontaktovala paní Krečmerová?

Já si to bohužel nepamatuji. Bylo to v době, kdy byl obžalovaný ještě v Egyptě, ale přesně vám to neřeknu, bohužel nevím.

Vzpomenete si ještě jednou na úpravu toho e-mailu? Psal vám někdy v průběhu toho vašeho soužití nějaké e-maily, měla jste možnost číst písemný projev obžalovaného?

Ne.

Obžalovaný dotázán dle § 214 tr. řádu: bez otázek a připomínek ke svědkyni.

Svědkyně svědečné nežadá.

Podle § 213 odst. 1 tr. řádu se stranám předkládá k nahlédnutí:

ze svazku I):

- stížnost obžalovaného na postup policejního orgánu z č.l. 14,
- vyrozumění státního zástupce z č.l. 18,
- zpráva VV Ostrava z č.l. 21,
- zdravotní záznam o vstupní prohlídce z č.l. 23,
- vyrozumění státního zástupce z č.l. 24,
- vyrozumění GIPS z 11.8.2014 z č.l. 25,
- usnesení GIPS č.j. GI-TC-217-23/2014 z 9.7.2014 z č.l. 26-36,
- protokol k zájmovým hovorům z odposlechů a záznamu telekom. provozu akce MONI vč. obsahového přepisu hovorů z č.l. 75-106,
- navazující protokol o záznamu telekom. provozu z 10.2.2015 vč. přílohy DVD-ROM z akce MONI-00-OV č. D 150206014 k č.j. 94-14/2013-UZC/OSZ vybrané hovory z č.l. 107, 108,
- protokol o vydání věci z č.l. 146,
- náčrtky pokoje zpracované obžalovaným z č.l. 275, 308 spisu.

Dotazem u stran zjištěno, že u sv. 1) nežádají u žádné z předložených listin a DVD ROMu postup dle § 213 odst. 2 tr. řádu.

Ze svazku 2):

- protokol o vydání věci z č.l. 346,
- e-mailová komunikace vydaná Radmilem Niciejou z č.l. 484-489,
- dopis a elektronická komunikace vydaná Šárkou Letenskou z č.l. 549-643,
- protokol o vydání věci z č.l. 660,
- e-mailová komunikace vydaná Kateřinou Gablerovou z č.l. 661-704 spisu.

Dotazem u stran zjištěno, že u sv. 2) nežádají u žádné z předložených listin postup dle § 213 odst. 2 tr. řádu.

Ze svazku 3):

- výpis docházky Petra Kramného do zaměstnání z č.l. 723-724,
- e-mailová komunikace vydaná Lenkou Marií Valentine z č.l. 832-907,
- e-mailová komunikace vydaná Danou Zaťkovou z č.l. 928-940,
- zpráva ze služební cesty PhDr. Blanky Čepické z č.l. 977-978,
- sdělení CK Blue Style k.s. s protokolem o předání zavazadel z č.l. 989-991,
- písemné materiály poskytnuté CK Blue Style – cestovní dokumenty a obsah uvítací obálky z č.l. 994-999,
- vyjádření CK Blue Style k vyčíslení škody z č.l. 1007 spisu.

Dotazem u stran zjištěno, že u sv. 3) nežádá státní zástupce u žádné z předložených listin postup dle § 213 odst. 2 tr. řádu, obžalovaný žádá přečíst z předložených listin výpis docházky z č.l. 723-724 a zprávu ze služební cesty PhDr. Čepické z č.l. 977-978 spisu. Uvedené listiny jsou k důkazu přečteny.

Obžalovaný dotázán dle § 214 tr. řádu:

k předloženým listinám ze sv. 1-3) a ke čteným listinám ze sv. 3) bez připomínek.

Státní zástupce předkládá soudu za účelem založení do spisu originální zprávu, která mu byla zaslána státní zástupkyní Nejvyššího státního zastupitelství, mezinárodního odboru dne 2.7. 2015, kdy se jedná o originální zprávu Českého velvyslanectví v Káhiře ke zprávě, která již byla předložena k důkazu v dřívější fázi trestního řízení pouze v e-mailové podobě. Tato se zakládá do spisu.

V 9.45 hod. se hlavní líčení p ř e r u š u j e .

P o k r a č o v á n o v hlavní m líčení v 10.00 hod. Přítomnost všech beze změn.

Podle § 213 odst. 1 tr. řádu se stranám předkládá k nahlédnutí:

ze svazku 4):

- náčrtek pokoje vyhotovený Alžbětou Cupalovou z č.l. 1065-1066,
- fotodokumentace poloh těl A. Cupalové z č.l. 1067-1072,
- sdělení PČR, OKTE – F.-Místek k fotografiím a videosouborům z č.l. 1140-1142,
- fotografie vydané E. M. Blahou z č.l. 1143-1183,
- fotografie a video vydané Alenou Valenovou z č.l. 1184-1196 včetně 2 ks DVD-R z č.l. 1197-1198 spisu.

Dotazem u stran zjištěno, že u sv. 4) nežádají u žádné z předložených listin a DVD-R postup dle § 213 odst. 2 tr. řádu.

Ze svazku 5):

- informace Policejního prezidia ČR k přepravě těl z č.l. 1278,
- zpráva Velvyslanectví ČR Káhira z 6.8.2013 z č.l. 1280-1281,
- zpráva MZV ČR z 8.8.2013 z č.l. 1287-1289,
- zprávy Velvyslanectví ČR v Káhiře z č.l. 1290-1298, 1300, 1302, 1306, 1308 vč. příl. z č.l. 1309-1319, 1320-1322, 1326-1327, 1329-1331, 1384-1393,
- sdělení SZ pro oblast Rudého moře a státního zástupce vedoucího úřadu mezinárodní spolupráce, zpráva s informacemi s vyšetřovacím plánem týkajícího se případu č. 3410 pro rok 2013 Hurgáda vč. překladu z č.l. 1335-1351,
- sdělení MV ČR z č.l. 1382,
- e-mailová zpráva konzulky z č.l. 1395-1396,
- výměnný list – předpis léků z č.l. 1409,
- CD-R s audionahrávkou Petra Kramného z 6. a 7.8.2013 z č.l. 1424,
- přepis nahrávky hovorů z Hurgády pořizených P. Kramným z č.l. 1425-1436,
- CD-R s audiozáznamem volání P. Kramného na službu Allianz z č.l. 1437-1448,
- dopis označený zpráva z Egypta z č.l. 1468-1469, 1471-1472,
- obrázky z č.l. 1489-1490,
- protokol o vydání věci z č.l. 1501,
- protokol o ohledání předmětu - věci vč. fotodokumentace z č.l. 1509-1512,
- dokument s pokyny CK Blue Style z č.l. 1504-1505 spisu.

Dotazem u stran zjištěno, že u sv. 5) státní zástupce nežádá u žádné z předložených listin a CD-R postup dle § 213 odst. 2 tr. řádu. Obžalovaný žádá nahlédnutí do sv. 5), poté že se vyjádří. Obhájkyni obžalovanému umožněno nahlédnout do sv. 5). Obžalovaný poté žádá přečtení předložených listin – zprávy Velvyslanectví ČR v Káhiře a e-mailové zprávy konzulky, jak tyto jsou založeny na č.l. 1280-1396. Podle § 213 odst. 2 tr. řádu se čtou k důkazu zprávy Velvyslanectví ČR v Káhiře a e-mailové zprávy konzulky, a to z čísel listů, jak byly konstatovány při předkládání listin k nahlédnutí stranám ze sv. 5).

Obžalovaný dotázán dle § 214 tr. řádu k předloženým listinám ze sv. 4-5): nevyjadřuje se.

V 11.10 hod. se hlavní líčení p ř e r u š u j e .

P o k r a č o v á n o v hlavní m líčení ve 12.30 hod. Přítomnost všech beze změn.

Dostavili se znalci MUDr. Jiří Štefan, MUDr. Marek Dokoupil, MUDr. Margita Smetanová. Po celou dobu výslechu znalce MUDr. Štefana jsou v jednací síni přítomni znalci MUDr. Dokoupil a MUDr. Smetanová s tím, aby se posléze mohli vyjádřit vzájemně k závěrům znaleckých posudků a odlišnostem učiněným jednotlivými znalci.

Znalec

Prof. MUDr. Jiří Štefan, DrSc. - gen. ve spise, totožnost ověřena dle předloženého OP, po poučení dle §§ 106 tr. řádu, § 346 tr. zákoníku a připomenutí znaleckého slibu u v á d í :

poučení jsem porozuměl.

Státní zástupce uvádí:

dovolují si prezentovat své námitky vůči znaleckému posudku znalce prof. MUDr. Štefana. Tyto námitky pak vyústí v konkrétní procesní návrh soudu, aby nebyl negativně ovlivněn průběh trestního řízení z časového hlediska. Jsem toho názoru, že znalecký posudek prof. Štefana vykazuje několik formálních nedostatků. V první řadě nálezková část je dle mého názoru zcela nejasná, místy až chaotická, není z ní zřejmé především to, z jakých konkrétních podkladů znalec vycházel při koncipování znal. posudku. Kupř. hned na začátku na 1. straně je uvedena zpráva - Hurgáda (překlad z jazyka arabského). Znalec prostě zprávu nějak dále nespecifikuje, není datována, není nám znám autor zprávy, takových zpráv z Hurgády je ve spise přinejmenším několik, možná několik desítek. Po uvedené zprávě následuje, já bych si to dovolil nazvat spleť nějakého textu, u kterého není opět rozlišeno to, odkud znalec čerpal. Všichni zainteresovaní víme, že tato velice závažná věc má nějakou genezi, že byl nejprve vypracován znal. posudek v Egyptě, následně znal. posudky v ČR, následně byly vypracovány doplňky znal. posudků v obou zemích, a to se v nálezkové části posudku prof. Štefana zcela vytrácí. Dále mám za to, že z nálezkové části posudku je zcela nerozlišitelné to, co je citace z jednotlivých důkazních pramenů a co jsou úvahy znalce. Dále mám za to, že znalec v žádném případě nevyčerpal celý znalecký úkol, znalecké zadání, kdy se dle mého názoru ve svých závěrech nevypořádal s vyhodnocením či slovy přímo toho znaleckého zadání, když se nevypořádal s posouzením posudku egyptského soudního lékaře. Nicméně tuto poslední poznámku můžeme dohnat v průběhu výslechu znalce. Já tedy soudu navrhuji, aby na samém počátku znalce v souladu s ust. § 109 tr. řádu požádal o vysvětlení nejasností v nálezkové části posudku, když mám za to, že nejasnosti v tomto směru mohou mít vliv na přezkoumatelnost celého znaleckého posudku.

K tomu předsedkyně senátu:

máte pravdu, co se týče vašich konstatací, které jste před chvílí uvedl, ovšem toto by přišlo na pořad věci až poté, co bychom přistoupili k výslechu znalce, protože i soud zajímá, z jakých pramenů čerpal, co měl znalec k dispozici, z čeho vycházel při zpracování svého znaleckého posudku, aby to přesně specifikoval a konstatoval.

Znalec poté k věci uvádí:

já jsem to vypracoval tak, jak to vypracovávám celý život, včetně tedy těch výtahů. Na začátku v prvním odstavci je psáno, že jsem byl požádán o posouzení posudků egyptského lékaře a soudních lékařů soudního lékařství v Ostravě ve věci úmrtí Moniky Kramné a Kláry Kramné. Tím jsem se domníval, že jsem jasně dal najevo, z čeho jsem vycházel. K dispozici jsem měl tedy soudní posudek egyptského lékaře a posudek i doplněk znaleckého posudku našich soudních lékařů, z těchto jsem vycházel, nic více jsem k dispozici neměl, spis jsem nestudoval. Byl jsem dotazován a tím směrem se také posudek ubíral, jaké změny může způsobit, udělat elektrický proud na srdečním svalu, protože v tom posudku se píše, že nále na srdci, tam jsou popsány určité mikroskopické změny, odpovídá úrazu elektrickým proudem. Takže otázka na mě byla, zdali elektrický proud působí na srdci takové změny, jaké byly popsány.

Předsedkyně senátu:

ve vašem posudku, že vám takto byla položena otázka, není zmínka, což je také nedostatek, že ani nevíme, na jakou otázku jste měl odpovědět paní dr. Rejzkové, jakožto obhájkyň obžalovaného.

K tomu znalec:

takže tam jsem odpověděl a současně jsem rozebíral posouzení toho egyptského znal. posudku a posouzení našich soudních lékařů. Tam jsem uvedl, že egyptský znal. posudek určil jako příčinu smrti intoxikaci jedovatou látkou u obou žen na základě nálezu v žaludeční sliznici a celkové dehydratace z důvodu průjmu a zvracení. Dále se uvádí ve znal. posudku ČR, že úmrtí nastalo v důsledku účinku elektrického proudu, a to na základě výsledků histologického vyšetření myokardu a úrazových změn nalezených na zadní straně krku Moniky Kramné. Egyptský soudní lékař dále v doplňku posudku uvedl, že nemůže vyloučit ani potvrdit úmrtí následkem úrazu elektrickým proudem, poněvadž neprováděl histologické vyšetření myokardu, ani nenalezl úrazovou změnu na zadní straně krku uvedenou v českém pitvním protokolu. Toxikologické vyšetření bylo negativní, rovněž nebyly nalezeny žádné čerstvé změny, které by nasvědčovaly úrazu elektrickým proudem, ani nález vstupu nebo výstupu elektrického proudu na těle zemřelých. To jsem vlastně shrnul to, co o tom bylo napsáno a co bylo posouzeno.

Elektrický proud, vstup nebo výstup je prokázán soudními lékaři tady v Ostravě, takže jistě ten vstup prokázali histologicky a odpovídal tomu, jak má vstup elektrickým proudem vypadat. Podle posudku ze soudní pitvy v ČR u nás obě ženy jednoznačně zemřely působením elektrického proudu. Po velmi pečlivém prostudování dokumentace a posudků vypracovaných v ČR se k příčině smrti elektrickým proudem nemohu vyjádřit. Změny uváděné v posudku jako jednoznačné pro úraz elektrickým proudem však nejsou jednoznačně specifické. Tím chci říct, že elektrický proud nezpůsobuje na srdci jednoznačně specifické úrazové změny, aby bylo možno říci podle tohoto nálezu, to je elektrický proud. Čili elektrický proud nezpůsobuje na srdci změny typické, specifické pro elektrický proud, čili není možno říct z tohoto nálezu, že je to elektrický proud. Proto jsem také uvedl, že ty změny, které jsou uváděny v posudku jako jednoznačné pro úraz elektrickým proudem, nejsou jednoznačně specifické. Histologické vyšetření, které se o tento závěr opírá, to nemůže jednoznačně prokázat, to už jsem zdůvodnil. Literární údaje ani vlastní zkušenosti tomu neodpovídají, poněvadž podobné histologické změny v srdečním svalu mohou být přítomny i u jiných příčin srdečního selhání. Navíc histologické vyšetření v ČR bylo prováděno za mnoho dní na jistě již částečně, já jsem tu tkáň, tělo neviděl, a domnívám se, že těch 14 dní bylo již částečně aukturizováno, to znamená, že orgány byly již narušeny procesy aukturitickými, hnilobnými, rozkladnými. Čili já sám jsem histologické vyšetření neprováděl, poněvadž orgány ani histologické preparáty mi nebyly poskytnuty, takže jsem posuzoval na základě spisové dokumentace. To je vše, co k tomu mohu říct.

K dotazům předsedkyně senátu znalec uvádí:

Vzal jste v potaz při vašich závěrech o tom, že změny uváděné v posudku jako jednoznačné pro úraz elektrickým proudem však nejsou jednoznačně specifické a že histologické vyšetření, o který se tento závěr opírá, to nemůže jednoznačně prokázat, souhrn těch dalších vyšetření, dalších zjištění, které jsou obsaženy ve znaleckém posudku Ústavu soudního lékařství FN Ostrava znalců dr. Smatanové a dr. Dokoupila?

Já jsem vycházel z posudku obou znalců a z nálezů, které je k tomuto posudku vedly.

Takže jste vzal všechno v potaz?

Ano.

V posudku se mimo jiné uvádí, že poškozená zemřela na akutní selhání srdce, pitva včetně následného histologického vyšetření neprokázala žádné onemocnění přirozené povahy, které by selhání srdce vysvětlilo. Stejně tak podrobným kardiologickým vyšetřením z dubna 2013, tedy za života poškozené nebylo zjištěno žádné onemocnění ani žádná funkční porucha srdce. Lze tedy konstatovat, že k selhání srdce poškozené došlo v důsledku zevní

noxy. Ze soudně lékařského hlediska jde tedy o násilnou smrt. Při negativní kompletní toxikologické analýze a současném zohlednění změn na kůži krku, zad a levého srdce na těle zemřelého se v daném případě jeví jako reálné a možné akutní selhání srdce v souvislosti s úrazem elektrickým proudem. Tento závěr pak velmi dobře koresponduje s histologickým nálezem především na myokardu.

Já bych k tomu chtěl říct, že tam bylo provedeno histologické vyšetření, podle kterého tam byly prokázány určité změny na srdci, byly hodnoceny jako elektrický proud, ale tam je důležitá jedna věc, a to je, za jak dlouhou dobu to histologické vyšetření bylo prováděno po smrti, protože to bylo až nějak za 14 dní, nebo za jak dlouho. Za tu dobu už tedy jistě muselo dojít k rozkladným změnám atd., takže ten nález na tom srdci, který byl, byl jistě již změněn rozkladnými procesy.

Ale vy jste to vyšetření nedělal, orgány jste neviděl.

Já bych k tomu řekl, že normálně, když člověk to nedělal, za 14 dní aby z toho vycházel jednoznačně. Za 14 dní vycházet ze srdečního svalu, který je autoriticky narušen, bych si nedovolil.

Zmínil jste se, že histologické změny v myokardu mohou svědčit i o jiné příčině smrti než elektrickým proudem. Můžete říci jaké?

Při úrazu elektrickým proudem dochází k selhání srdeční činnosti, dochází k fibrilaci, dilataci atd. Ale k tomu může dojít jako k bezprostřední příčině smrti srdečního selhání i u jiných, to mohou být nejrůznější mechanické inzulty, to může být cokoliv mechanického, což nakonec vede k selhání srdce.

A co cokoliv mechanického?

Třeba dušení, nějaké mechanické zranění.

Ale to by zřejmě bylo při té pitvě dohledáno.

To jsem neříkal.

Já se ptám, jestli by toto bylo při pitvě dohledáno?

Může to být cokoliv, včetně i úrazu hlavy, na to jsem vám odpověděl a vy teď dáváte tuto otázku úplně jinou.

Já jsem se chtěla ujistit, pokud by bylo příčinou něco jiného, např. jak jste říkal dušení nebo mechanickým zásahem, zda by to muselo být při pitvě dohledáno, zjištěno?

Samozřejmě kdyby tam bylo nějaké závažnější zranění, které by i vedlo k selhání srdce, tak by to mohlo být zjištěno, nemuselo a mohlo.

Můžete ještě jednou shrnout, jaké konkrétní výhrady máte k závěrům znaleckého posudku zpracovanému soudními lékaři Ústavu soudního lékařství FN Ostrava?

Já jsem mluvil pouze jednu výhradu, a sice že znalci, a s tím jsem nesouhlasil, popsali mikroskopické vyšetření srdce u obou zemřelých a nález že odpovídá úrazu elektrickým proudem. To už jsem tady zdůvodnil, že prostě neříká nic, co by odpovídalo jednoznačně úrazu elektrickým proudem na srdci. Nevznikají změny. Oni tam ty změny popsali se závěrem, že nález odpovídá úrazu elektrickým proudem, což je nesmysl. Žádný specifický úraz odpovídající elektrickým proudem neexistuje, to se nepíše v žádné traumatologické učebnici a to je nesmysl. Tam vznikají různé změny, atd., ale to neznamená, že to jsou změny specifické pro elektrický proud. No změny tam vznikají, musí, dojde k selhání srdce, ale když dojde po zasažení elektrickým proudem ke smrti okamžitě, tak tam nejsou žádné změny. Když dojde po zasažení elektrickým proudem ke smrti za více hodin nebo dnů, tak už tam budou změny, které se vytvoří na základě změn, které vznikly při prvotním zásahu. Dobře jsem to vysvětlil, to už tam vznikají změny, které vznikají jako komplikace změn při původním zasažení toho srdce, třeba různé nekrózy atd.

Měl jste k dispozici posudek egyptského patologa, jak jste zde uvedl. Můžete se vyjádřit k tomu, zda znalecké zkoumání, pitva provedená egyptským patologem, byla provedena v potřebném rozsahu, způsobem, jenž by odpovídal standardům používaných v ČR, zda byla

provedena preparace všech orgánů a zda závěr, učiněný egyptským soudním lékařem o příčině úmrtí měl oporu v rozsahu a výsledcích provedeného zkoumání. To znamená závěr, že k úmrtí došlo v důsledku dehydratace, zvracení a průjmu, protože další závěr o možné otravě tam je pouze uveden jako hypotetický, ničím nedoložený, jelikož i laboratorní vyšetření v tomto směru bylo negativní, a zda ten egyptský soudní lékař mohl učinit takovýto závěr, aniž provedl histologické vyšetření myokardu, neprovedl preparaci orgánů, ani srdce, příp. dalších, nezabýval se střevním traktem. Koneckonců tam konstatuje, že měli mít tyto potíže dva dny prokazatelně, to mohli mít, když tak pouze jeden den a navíc to nekoresponduje dalším zjištěním. Můžete tedy zhodnotit znalecký posudek egyptského soudního lékaře, zda byl v pořádku, odpovídal všem standardům a zda na základě rozsahu jeho vyšetření bylo možno učinit takovéto závěry, kdy jeho hlavní závěr je celková dehydratace a deficit tekutin v těle způsobený průjmy, silným zvracením po dobu dvou dnů?

Tak jsem to řekl, toto měl na mysli autor.

Já se ptám, jestli mohl učinit tento závěr na základě rozsahu vyšetření, které učinil?

Ale udělal tento závěr.

Ptám se vás, zda tento závěr mohl učinit s ohledem na rozsah vyšetření, které učinil?

To těžko mohu říct, já jsem nevěděl, co prohlížel nebo neprohlížel. Že nepitval, to je jasné, že neprovedl pitvu celou, poněvadž to není popsáno v protokolu. Obvykle se to popíše všechno v pitevním protokolu, on to neuvedl, takže závěr udělal takovýto. Zevní prohlídku udělal, neviděl tam žádné známky zranění, neviděl tam vstup ani výstup. To, co se tam potom objevuje na těle za 14 dní, když tělo bylo převáženo atd., jestli nějaké oděrky nebo co, to je jiná věc. Soudní lékaři myslím zjistili bezpečně, že jsou to známky vstupu, prosím, proti tomu nic nenamítám, no, asi tak nějak. Čili on prakticky, protože to tělo celé kompletně nepitval, tak udělal takové závěry, jaké udělal. Netvrdím, že pitval správně.

Senát bez otázek na znalce.

K dotazům státního zástupce znalec uvádí:

Uvedl jste, pane znalče, v první větě svého závěru, že egyptský znalecký posudek určit jako příčinu smrti intoxikaci jedovatou látkou u obou žen na základě krevních výronů na sliznici žaludku a celkové dehydratace z důvodu průjmu a zvracení. Paní předsedkyně přesně četla ten závěr a jasně z něho vyplývá, že egyptský patolog hovoří o dvou různých příčinách smrti. Jednak o dehydrataci a jednak o intoxikaci. Můžete říct, co vás vedlo k tomu závěru?

Já vám nerozumím, co se teď ptáte.

Můžete nahlédnout do egyptského znaleckého posudku a přečíst mi, kde se v něm píše to, co vy uvádíte ve svých závěrech?

Tam uvádím, jak jste uváděl, dehydratace a intoxikace. Ale to nelze oddělit od sebe, to je totiž jeden proces. Když dochází k průjmům, potížím, zánětům, tak dochází ke ztrátě tekutin a dehydrataci, to je jeden proces. Proces, který na sebe navazuje. To nejsou dva procesy. To souvisí s tím, průjmy, zažívací potíže, ztráty tekutin, dehydratace. Tak to nejsou dvě různé příčiny smrti.

Pokud to tak egyptský znalec koncipoval ve znaleckém posudku, tak to koncipoval špatně?

(Předsedkyně senátu znalci opětovně čte závěry znaleckého posudku egyptského znalce).

Já jsem tam na začátku uvedl, že egyptský znalecký posudek určit jako příčinu smrti intoxikaci jedovatou látkou u obou žen na základě krevních výronů na sliznici žaludku a celková dehydratace z důvodu průjmu a zvracení, což suma sumárum je to, co jste zde paní předsedkyně říkala. To je totéž. Dehydratace a průjmy jsou dvě věci, které tam byly zásadní podle toho posudku egyptského soudního lékaře.

Zmínil jste problematiku průjmu. Můžete mi v soudně lékařském posudku egyptského patologa označit nález, ze kterého egyptský patolog mohl spolehlivě dovodit, že obě poškozené trpěly průjmou?

To vám nemůžu označit, poněvadž on to tam píše, ten nález a já nemůžu.....

Znalci byly dány k dispozici k prostudování závěry egyptského patologa, poté uvádí:

u Moniky je psáno, žaludek silně překrvený na sliznici, která obaluje lumen žaludku, se nacházejí podlitiny bez viditelných úrazových či patologických změn, čili to je trošku v rozporu, poněvadž když jsou tam krevní výrony, tak to jsou patologické změny, že bez viditelných úrazových patologických, tady prostě je naznačeno, žaludek překrvení, že je tam nějaký zánět na žaludku u té Moniky.

K dotazům předsedkyně senátu znalec uvádí:

A z tohoto závěru lze dovodit, že trpěla průjmou a byla dehydrovaná?

To netvrdím.

To tvrdí egyptský patolog.

Možná to tvrdí, já to netvrdím.

Takže z toho to nelze dovodit?

Ne.

Dále znalec uvádí:

podobně u té druhé oběti je psáno, že žaludek je silně překrvený, také jsou tam naznačené známky zánětu. To je vše, co jsem z toho vyčetl.

K dotazu předsedkyně senátu znalec uvádí:

Můžete tedy nyní odpovědět na otázku státního zástupce, zda byly v rámci provedené soudní pitvy objektivně zjištěny nějaké průkazné známky toho, že těla byla dehydrovaná, že trpěla průjmem a zvracením?

K tomu se těžko mohu.... takto to tam jasně psané není, to nemohu říct, ale pokud je tam překrvení atd., tak lze předpokládat, že tam určité změny byly. To je vše a jinak se k tomu nemůžu jednoznačně vyjádřit.

K dotazu státního zástupce znalec uvádí:

Byl propitvám střevní trakt u obou poškozených?

To nevím.

Vaším znaleckým úkolem bylo posoudit, vyhodnotit posudky egyptského soudního lékaře a českých soudních lékařů.

K dotazům předsedkyně senátu znalec uvádí:

Je z obsahu znaleckého posudku patrné, že by došlo k preparaci střev? Je tam o tom nějaká zmínka?

Těžko se k tomu mohu teď vyjádřit.

Tento znalecký posudek máte před sebou. Je tam o tom nějaká zmínka?

Já vám rozumím, já takto těžko se k tomu mohu vyjádřit. Nemohu se k tomu vyjádřit.

K dotazu státního zástupce znalec uvádí:

Můžete se vyjádřit k tomu, zda egyptský patolog provedl pitvu střevního traktu, ale na základě nálezů učiněného českými soudními lékaři?

Já se domnívám, aspoň takto jsem to pochopil, že odebral orgány na toxikologické vyšetření, které bylo negativní.

K dotazům předsedkyně senátu znalec uvádí:

Jestli jste z obsahu znaleckého posudku zpracovaného Ústavem soudního lékařství FN Ostrava zde přítomnými znalci, který jste měl k dispozici, zjistil, zda tito při provedené repitvě konstatovali či nekonstatovali, že došlo k pitvě střevního traktu egyptským kolegou?

Já jsem zjistil pouze to, že orgány odebrali na toxikologické vyšetření.

Takže jste nezjistil, zda se v tomto směru takto vyjádřili nebo nevyjádřili?

Vyjádřili se.

Jak se vyjádřili?

Toxikologické vyšetření že bylo negativní, že neprokázali žádný jed. Prosím vás, mohli byste mi říct, co tady se mnou chcete dělat?

Klademe vám otázky a žádali bychom, abyste na ty otázky odpověděl, to je všechno.

A já odpovídám.

K dotazům státního zástupce znalec uvádí:

Měl bych celou řadu otázek na problematiku dehydratace, ale zeptám se jenom na jedinou. Je možné dospět ke spolehlivému závěru o dehydrataci pouze na základě zevní prohlídky těla?

To je docela složitá otázka, jak kdy, někdy ano, někdy ne.

Vezměme si konkrétní příklad - dvě osoby, dejme tomu, že vyloučíme jakýkoliv příjem tekutin, připustíme zvracení a průjmy po dobu 24 hodin, jde o standardní klimatické podmínky při teplotě 27-28 °C bez přímého slunečního svitu.

Teď jsem to snad nezachytil. Dvě osoby nebo jedna osoba? Nebo dvě osoby spolu?

Můžeme vzít v potaz jednu osobu, zdravého jedince, který nepřijímá tekutiny 24 hodin, nachází se v klimatických podmínkách 27-28 °C, ve stínu. Je možné, aby za tuto dobu za takových podmínek osoba zemřela na dehydrataci?

Pane státní zástupce, všechno je možné. Je to možné, to záleží na tom, jaký je celkový stav toho organismu.

K dotazům státního zástupce a předsedkyně senátu znalec uvádí:

Předsedkyně senátu: teď bylo řečeno „naprosto zdravého jedince“.

K tomu znalec: k tomu se těžko vyjádřit.

Státní zástupce: máte nějaké poznatky z literatury, když nemáte své vlastní zkušenosti?

K tomu znalec: to bych si musel do příště prostudovat.

Předsedkyně senátu: z vaší letité praxe byste se mohl vyjádřit, zda je to možné nebo ne?

K tomu znalec: nemohu se vyjádřit.

Státní zástupce:

ještě přeju k problematice nastíněné egyptským patologem, že nemůže vyloučit, že příčinou smrti obou poškozených byla otrava neznámou toxickou látkou. Pane znalče, zaujal byste vy, jako znalec při pitevním nálezu egyptského patologa a při vědomí toho, že toxikologická analýza biologického materiálu obou poškozených odebraného při pitvě, ale také dalších odebraných vzorků tekutin z místa nálezu těl, ať již jde o tekutiny určené k pití, ať už jde o zvratky osob zemřelých či o obsah žaludku třetí osoby, která s nimi byla přítomna, jsou negativní dovolil byste si při znalosti těchto skutečností učinit závěr, že příčinou smrti je intoxikace?

K tomu znalec: nemohu se vyjádřit.

Předsedkyně senátu: a proč se nemůžete vyjádřit?

K tomu znalec:

protože ta intoxikace probíhá u každého člověka jinak. U někoho to může vést k těžkým následkům, u někoho ne.

Předsedkyně senátu:

otázka byla, zda byste si dovilil učinit ten závěr, kdyby bylo laboratorní vyšetření toxikologické i v Egyptě všech vzorků zemřelých, vzorků z tekutin, které požívali, z obsahu žaludku třetí zúčastněné osoby, která přežila, vše by bylo negativní, tzn. nebyly by shledány žádné známky užití jedu nebo známky, že by byli intoxikováni jeden, dovolil byste si takový závěr vy, jako znalec, do znaleckého posudku dát, že to mohla být otrava jedem?

Ne.

Státní zástupce:

egyptský patolog v doplnění svého znaleckého posudku na str. 2 v 3. odstavci konstatuje: „vnitřní známky, které bývají u zasažení elektrickým proudem, jsou většinou nespecifické a podobají se jiným příčinám, jako je překrvení vnitřních orgánů, zvláště plic, s nálezem drobných prokrvácení na perikardu obalují srdce směřující dle směru elektrického proudu“. Souhlasíte s tímto konstatováním či nikoliv?

K tomu znalec: prosím vás, zopakujte mi to, protože na mě je to moc.

Státní zástupce: opakuje pomalu citaci uvedenou v uvozovkách. Souhlasíte s tím?

K tomu znalec: s čím?

Předsedkyně senátu: s tím, co nyní bylo podruhé čteno státním zástupcem.

K tomu znalec: ať mi to přečte ještě jednou.

Předsedkyně senátu: nechte pana znalce si tuto pasáž přečíst samotného.

Po přečtení znalec uvádí: ano, souhlasím s tím textem.

Státní zástupce:

je tam řeč o překrvení vnitřních orgánů. Egyptský patolog učinil nález na žaludku obou poškozených, konstatoval silné překrvení žaludků či podlitiny na sliznici žaludku. Mohou to být známky po zásahu elektrického proudu?

K tomu znalec: nepravděpodobné.

Státní zástupce: můžete to nějak blíže rozvést a odůvodnit?

K tomu znalec:

je nepravděpodobné, že by po zásahu elektrickým proudem byly speciálně známky na žaludku, jak to tam čtete.

Státní zástupce:

takže překrvení vnitřních orgánů je možné, ale u žaludku je to nepravděpodobné?

K tomu znalec: všechny vnitřní orgány mohou být překrveny.

Předsedkyně senátu: takže i žaludek?

K tomu znalec: ano, i žaludek.

Státní zástupce:

souhlasíte s tvrzením egyptského patologa, dle mého názoru jde o zprávu z Hurgády, kterou zmiňujete na 1. straně svého posudku, ale na co se chci zeptat, jste do svých nálezů nepojal. On zkonstatoval, že je medicínsky známo, že při úmrtí způsobeném při zásahu elektrickým proudem musí mít elektrický zdroj vysoké napětí 220 V. Ten zanechává jasné známky v těle v místě jeho vstupu a výstupu ve formě popálené kůže. Souhlasíte s tímto závěrem, který podle mě, jednoznačně interpretovatelný tak, že vždy v případě zásahu elektrického proudu vznikají změny na kůži charakteru popálenin?

K tomu znalec: tam je psáno, že dochází. Je tam psáno, že vždy dochází?

Státní zástupce:

ten zanechává jasné známky na těle v místě jeho vstupu a výstupu v podobě popálení kůže.

K tomu znalec: a vždy?

Předsedkyně senátu:

posunu otázku dál. Můžete uvést, zda vždy musí docházet k takovým známkám nebo nemusí, a pokud nemusí, za jakých okolností?

K tomu znalec: nemusí docházet. Otázka je, jestli dojde nebo nedojde, to je jiná věc.

Státní zástupce:

hned v další větě egyptský patolog uvádí: „dále při úmrtí způsobeném zásahem elektrického proudu vznikne nevratný spasmus všech svalů těla či některý z nich“. Způsobuje zásah elektrického proudu vždy nevratný svalový spasmus?

K tomu znalec:

to nevím, co to myslí, nevratný spasmus. Tomu nerozumím. Ke spasmu může dojít, ke stahům, ale nevratným, tzn. k trvalým? Tomu nerozumím.

Předsedkyně senátu:

pokud bychom se zeptali nad rámec toho, co je uvedeno v tom znaleckém posudku, čili ke spasmu dochází, ale jedná se o spasmus trvalý nebo není to spasmus trvalý?

K tomu znalec: nejsou to spasmy trvalé.

Státní zástupce: je popálenina kůže znakem působení elektrického proudu?

K tomu znalec: ne, nemusí být, ale může.

Státní zástupce:

můžete porovnat nálezy na kůži obou poškozených, které byly zjištěny v rámci zevní prohlídky jejich těl v Egyptě? Jaké nálezy na kůži konstatuje ve svém znaleckém posudku egyptský patolog a jaké změny na kůži uvádějí čeští soudní lékaři? Samozřejmě pomineme problematiku pitevních řezů.

K tomu znalec:

to bych si musel prostudovat, museli byste mi dát celý spis se všemi fotografiemi, abych mohl popsat nejrůznější změny, které tam jsou popisovány. Jinak takto odpovědět nemůžu.

Státní zástupce:

pokud to stručně shrnu, čeští soudní lékaři na obou poškozených identifikovali více podlitin, více hematomů než egyptský patolog. Dále identifikovali změny na kůži, které nasvědčují zásahu elektrického proudu u jedné z nich, pokud jde o hematomy, tak u obou. Chtěl bych znát váš názor, vysvětlení toho rozdílného nálezu egyptských patologů a českých.

K tomu znalec: k tomu se těžko mohu vyjádřit, nebyl jsem u pitvy ani repitvy.

Obhájkyňe dr. Rejšková:

chci jen k tomu uvést, že pan prof. Štefan skutečně neměl k dispozici žádné fotografie, znalci čeští už s nimi byli seznámeni, i s těmi, které tady byly dokládány, takže mám za to, že pan státní zástupce těmi dotazy směřuje někam, k čemu by se znalec alespoň musel seznámit s těmi fotografiemi.

Předsedkyně senátu:

předpokládám paní obhájkyňe, že měl k dispozici fotodokumentaci spojenou se znaleckým posudkem, který zpracovali čeští soudní znalci. To je součást znaleckého posudku, pokud mu byl předložen.

Obhájkyňe dr. Rejšková:

paní předsedkyně, on dostal znalecký posudek takový, jaký jsem ho dostala já, tedy s ofocenými fotografiemi, na nichž není nic vidět, protože jsou černobílé, čili nekvalitní.

Státní zástupce:

já jsem se zatím neptal na nic, k čemu by bylo potřeba fotky. Stačí prostě slovní popis pitevního nálezu jednak u posudku egyptského patologa, tak českých soudních lékařů. K fotkám eventuálně ještě dospějeme. Může po smrti docházet k nějakému rozvoji v nějakých změnách na kůži, k nějakému vykreslování, dokreslování?

K tomu znalec:

záleží, za jak dlouho. Za 14 dní už to tělo může být úplně zelené a pak ty změny jsou úplně jasné nebo fialové.

Předsedkyně senátu:

takže mohou úplně jasné ve vztahu k tomu, než když byly vybarveny v době, kdy byla provedena pitva v den po události?

K tomu znalec:

když byla provedena pitva den po události, tak je jasné, že je to v pořádku, že tam nejsou žádné změny jiné, je to normální vývoj změn. Když je to potom později, tak už jsou tam rozkladné procesy.

Předsedkyně senátu: ty změny na kůži v následném období se nedovytvářejí, nedovybarvují?

K tomu znalec:

mohou se měnit v důsledku posmrtných změn rozkládajícího se organismu, čili různé barvy mohou nabývat. Zelená, fialová, špinavě fialová atd., to záleží, jaká je teplota, jak dlouho atd.

Státní zástupce:

požádal bych soud, zda by znalci předložil fotografie, které byly získány v podstatě prostřednictvím TV NOVA, a jde mi zejména o fotografii, na níž je zachycena pravá horní končetina nezl. Kláry, oblast pravé paže a kloubu malíku, a fotografii, kde je znázorněn její obličej a její ústa.

Znalci umožněno nahlédnout do fotodokumentace založené na č.l. 4785-4789, zejména na fotografie, které označil státní zástupce, což jsou fotografie nezl. Kláry Kramné.

K dalším dotazům státního zástupce a předsedkyně senátu znalec uvádí:

Státní zástupce: jsou tam viditelné nějaké změny na kůži?

K tomu znalec: žádné změny na kůži tam nevidím.

Státní zástupce:

jsem překvapen konstatováním pana znalce, že tam žádné změny na kůži nevidí, takže tím pádem pozbývají smysl mé navazující otázky. Musím se vrátit k autolýze srdeční tkáně, kterou analyzovali čeští soudní lékaři. Nejprve jste uvedl, že se domníváte, že tkáň byla do jisté míry autolyzována a že měla být odebrána a analyzována asi 14 dní po smrti. Tento časový údaj plyne z čeho?

K tomu znalec:

mě to tak vychází z té dokumentace, kterou jsem četl. Takže já se domnívám, mohu se mýlit.

Státní zástupce:

čili vaše konstatování, že to mohlo mít na kvalitu té analýzy a zejména na její výsledek, je také jenom domněnka?

K tomu znalec: to vám nerozumím, co máte na mysli.

Státní zástupce:

vy se domníváte, že srdeční tkáň byla odebrána a analyzována 14 dní po smrti.

Předsedkyně senátu: to jste tady řekl. Nemáte to ničím doloženo, nevíte, kdy byla odebrána?

K tomu znalec: nemám, nevím.

Státní zástupce:

a o co tedy opřete svůj závěr, své tvrzení, že tam v podstatě proběhla už nějaká autolýza, která z vašeho vyjádření mohla mít vliv na tu samotnou analýzu a na její výsledek? O co to opíráte, o jaké konkrétní zjištění?

K tomu znalec: chtěl jsem se zeptat, kdy byla prováděna pitva a analýza?

Předsedkyně senátu:

prvně odpovězte na otázku, z čeho jste to dovodil, když jste tu informaci neměl.

K tomu znalec: já se domnívám, že jsem to dovodil z těch popisů, ale nevím to jistě.

Předsedkyně senátu: soudní pitva byla provedena 9.8.2013, to znamená desátý den.

K tomu znalec:

to je samozřejmé, to už jsem naznačoval, že každý další den dochází ke změnám na organismu, na orgánech atd., čili tam ty změny už se musí prokázat nebo mohou zastřít ty normální změny, které by tam měly být.

Státní zástupce: nedochází při takovém nálezů k nějaké fixaci těch změn?

K tomu znalec: ne, nedochází k žádné fixaci. Čeho fixace? Já vám nerozumím.

Státní zástupce:

při zohlednění toho, že těla byla před odesláním z Egyptské republiky do České republiky zabalzamována a zafixována.

K tomu znalec: to mohlo mít vliv na rozvoj různých změn.

Předsedkyně senátu: v jakém smyslu.

K tomu znalec:

ve smyslu plus pozitivním, to znamená, že ty změny nemusely být tak rozsáhlé.

Státní zástupce:

požádal jste zadavatele posudku o doplnění materiálů nutných k vypracování znaleckého posudku, třeba o doložení těch biologických vzorků?

K tomu znalec: jakých vzorků?

Státní zástupce:

těch, o kterých se bavíme. Co jste učinil pro to, aby vaše závěry byly zcela jasné, jednoznačné a objektivní? Požádal jste opatření těch vzorků, které analyzovali na Ústavu soudního lékařství v Ostravě?

K tomu znalec:

ne, to jsem nepožádal, poněvadž jsem vycházel pouze, to už jsem říkal úvodem, z písemné dokumentace.

**K žádosti znalce MUDr. Štefana se ve 13.58 hod. hlavní líčení p ř e r u š u j e .
P o k r a ě o v á n o v hlavní m líčení ve 14.05 hod. Přítomnost všech beze změn.**

Pokračováno výslechem znalce prof. MUDr. Štefana.

K dalším dotazům státního zástupce a předsedkyně senátu znalec uvádí:

Státní zástupce:

vy jste v podstatě ve svých závěrech vyloučil nebo zkonstatoval, že na základě histologického nálezu na srdeční tkáni obou poškozených nelze učinit spolehlivý závěr o tom, že srdeční selhání bylo způsobeno v důsledku zásahu elektrického proudu. Zkusme se společně podívat na tuto problematiku komplexněji, zkusme zohlednit celý ten pitevní nález, který učinili soudní lékaři dr. Dokoupil a dr. Smatanová. Jde již o zmíněný histologický nález na srdci, jde o smrt dvou zdravých jedinců v důsledku náhlého srdečního selhání, u nezl. Kláry byly zjištěny krevní výrony pod osrdečnickem, u Moniky Kramné máme nález na její kůži v podobě změn, které nasvědčují zásahu elektrickým proudem, která má navíc charakter popáleniny, u obou byl zjištěn otok mozku a plic, překrvení vnitřních orgánů, současně byla zkonstatorována negativní toxikologická analýza, která byla velice rozsáhlá. Jaká jiná zevní noxa mohla vést k tomuto nálezu, pokud vyloučíme elektrický proud?

K tomu znalec:

už začátkem jsme tady o tom hovořili s paní předsedkyní, o různých noxách, které mohou vést k selhání srdečního svalu. Takže tam těch nox může být X.

Předsedkyně senátu:

teď byla ta otázka položena poněkud v jiné poloze, protože byly jmenovány všechny ty příznaky, všechna ta zjištění znalců, a při zohlednění všech, jak je zde popsal státní zástupce, konkrétně uveďte, jaká jiná zevní noxa může způsobit komplex všech těchto zjištění než elektrický proud?

K tomu znalec:

to vám neřeknu, protože těch nox může být X nejrůznějšího charakteru, které mohou vést k selhání srdce.

Předsedkyně senátu: ne k selhání srdce, komplex všech těchto poranění, který byl zjištěn.

K tomu znalec: to máte na mysli průjem?

Předsedkyně senátu:

ne, mám na mysli to, co tady teď před chvílí vyjmenoval státní zástupce a co je obsaženo ve znaleckém posudku znalců z Ústavu soudního lékařství Ostrava.

K tomu znalec: nevím.

Státní zástupce:

v tom případě budu mít snad poslední otázku, a to, zda egyptským znalcem konstatovaný nález na žaludku, jde o ono překrvení a podlitiny na sliznici žaludku, zda to je zcela specifické a charakteristické pro intoxikaci?

K tomu znalec: co jestli je specifické pro intoxikaci?

Předsedkyně senátu: zopakujte otázku pomaleji.

Státní zástupce:

egyptský patolog u obou poškozených zjistil silné překrvení žaludku a podlitiny na sliznici žaludku. Je to nález, který je charakteristický, zcela specifický pro intoxikaci?

K tomu znalec:

to je otázka, která není správně položena. Intoxikace, čím intoxikace? Těch intoxikací může být X. Organickým jedem, anorganickým jedem, takže nemůžu se k tomu vyjádřit. Někdy to může být, někdy nemůže, záleží na tom, jaký je to jed. Poté se mě zeptáte, jaký, dobře.

Státní zástupce: takže může a nemůže. To znamená, je to specifický nález při intoxikaci?

Předsedkyně senátu:

stačí nám odpověď na tuto prostou otázku. Je to specifický nález při intoxikaci či nikoliv?

K tomu znalec: nemusí.

K dotazům obhájkyň a předsedkyně senátu znalec uvádí:

Obhájkyň: můžete nám říct, jaká je vaše profesní minulost?

K tomu znalec: dělám soudní lékařství celý den, celý život.

Obhájkyň: to je jak dlouho?

K tomu znalec: od roku 1959 nebo 1960, nejsem malý kluk.

Obhájkyň:

navázu na to, co zde padlo z úst veřejného žalobce. Překrvení žaludku a podlitiny na žaludku byly egyptským patologem zjištěny, nebo tak jsou popsány v posudku. Vy v průběhu celého znaleckého výstupu tady jste uvedl slovo, nebo padlo tady slovo zánět, jestli jsem to dobře pochopila, že tyto známky - překrvení žaludku a podlitiny na žaludku mohou svědčit o zánětu. Je to tak, můžete to rozvést?

K tomu znalec:

když jsou tam krevní podlitiny na žaludku, na sliznici, může to být při zánětu, ale nemusí.

Obhájkyň: takový zánět na žaludku čím by mohl být způsoben?

K tomu znalec: obvykle nějakým jedem, intoxikací.

Předsedkyně senátu: mohl by být způsoben i něčím jiným?

K tomu znalec:

obvykle intoxikací. A čím by mohl být ještě zánět žaludku způsoben, těžko se vyjádřit, nevím.

Obhájkyň:

znalec v Egyptě hovoří o tom, že ta toxická látka mohla být požitá několik dní před smrtí a také říká, jak je obecně známo, může se vsřebat, vyloučit a nezanechat žádnou stopu. Vy z té své dlouholeté profese znáte nějakou takovou látku, která by nezanechala stopu? Tady chci

zdůraznit, že skutečně proběhlo toxikologické vyšetření jak v Egyptě, tak v ČR, a musím říct, že závěry jsou totožné, negativní, výsledek je stejný, byť probíhalo zkoumání na trochu odlišné látky.

K tomu znalec: je to možné, že po určité době se jed nepodaří prokázat.

Předsedkyně senátu:

to se vyjadřujete na základě svých znaleckých zkušeností a jinak nejste odborník a znalec z oboru toxikologie?

K tomu znalec:

ne, ale běžně děláme toxikologická vyšetření a hodnotíme je spolu s toxikologem, čili nejsme mimo jako soudní lékaři.

Předsedkyně senátu: to bych si ani nedovolila tvrdit.

K tomu znalec: ale naznačila jste to.

Předsedkyně senátu: vůbec ne. Já jsem jenom chtěla vědět, jakou máte odbornost, to je vše.

Obhájkyňe:

vrátím se k tomu, co už zde státní zástupce rozebíral, a to je otázka nálezu, který svědčí o tom, že průjem byl nebo nebyl. Jaký je vnitřní nález, na základě kterého lze spolehlivě vyslovit závěr, že pitvaná osoba neměla průjem?

K tomu znalec:

nejsou na zažívacím traktu změny, které by svědčily pro prodělaný střevní zánět.

Obhájkyňe:

to, že ve střevech, třeba poblíž konečníku, se najde určitá část, množství stolice, řeknu přesně mazlavé, je znakem toho, zda osoba měla nebo neměla průjem?

K tomu znalec: není to znakem.

Obhájkyňe:

pokud se našla mazlavá stolice v části konečníku, určité množství, nelze vyslovit jednoznačně závěr, že osoba průjem neměla?

K tomu znalec:

pokud se najde něco v zažívacím traktu, tak to znamená, že tam průjem pravděpodobně nebyl, když se tam najde nějaký obsah.

Obhájkyňe:

teď si nejsem jistá, paní předsedkyně, zda se znalec seznámil s fotografiemi TV NOVA?

Předsedkyně senátu:

s fotografiemi z TV NOVA se seznámil, s těmi, co byly předloženy státním zástupcem, ne.

K tomu znalec:

chtěl bych k tomu jen říct, že je velmi obtížné se takto od stolku vyjadřovat k něčemu, co vidím poprvé a mám se k tomu hned vyjádřit.

Předsedkyně senátu:

ještě nevíme, na co se chce paní obhájkyňe zeptat. Předkládám vám k nahlédnutí i fotodokumentaci z místa činu, kterou předložil státní zástupce u hlavního líčení.

K tomu znalec:

k této dokumentaci se takto narychlo nemohu vyjádřit, to bych potřeboval si prostudovat pořádně, jinak se k tomu vyjadřovat nemohu.

Obhájkyňe:

já toto vyjádření beru, protože stejně tak se vyjádřila i paní dr. Smatanová, když jsme chtěli, ať učiní tady na místě závěr ve vztahu k těmto fotografiím, které byly předloženy prostřednictvím TV NOVA. Takže nebudu pana profesora trápit.

Předsedkyně senátu:

MUDr. Smatanová je zde přítomna. Já si nevybavuji, že by něco takového prohlásila, tady tuto dokumentaci na místě prostudovali oba dva soudní znalci a dali k tomu jasný závěr. Netvrďte proto něco, co není pravdou. Pokládám přímý dotaz na znalce dr. Dokoupila a dr. Smatanovou, zda se tvrzení paní obhájkyňe zakládá na pravdě?

Znalec dr. Dokoupil:

já si to přesně nevybavuji, my jsme se vyjadřovali k těm fotkám, k otázkám, možná, že tam byla nějaká odpověď, že se k některé konkrétní otázce nemůžeme vyjádřit, ale rozhodně jsme se oba dva k těm otázkám vyjadřovali, ale nechám to na paní doktorce, protože ona byla oslovena.

Znalkyně dr. Smatanová:

zazněla otázka, zda je možné se z nově předložené fotodokumentace vyjádřit k známým dehydratacím a na to jsem odpověděla, že z fotodokumentace bez znalosti pitevního nálezu se zodpovědně nelze vyjádřit.

Obhájkyně:

pamatuji si to velice dobře, je to i na záznamu, že se dr. Smatanová měla vyjádřit, zda na fotografiích předložených z TV NOVA jsou vidět známky vstupu elektrického proudu, které popisují ve svém posudku. Paní znalkyně se doslova vyjádřila, že je to vyfoceno pod špatným úhlem a nemůže se vyjádřit. Toto upřesňuji a chtěla jsem stejnou otázku položit znalci prof. Štefanovi, ale on řekl, že se nemůže z místa vyjádřit, když je uvidí poprvé.

Předsedkyně senátu:

ale tam bylo řečeno, že se nemůže znalkyně vyjádřit proto, že je to nafoceno ze špatného úhlu, nikoliv proto, že by potřebovala větší časový prostor, kdyby to bylo nafoceno z jiného úhlu, by se vyjádřit mohla. Takže takto to bylo řečeno.

Obhájkyně:

pane profesore, já vás přesto požádám, byť byste ty fotografie viděl teď poprvé, a je nutno říct, že ještě tady nepadlo, o jakém defektu mluví. Jedná se o defekt, který zjistili znalci na krku Moniky Kramné při pitvě 9.8.2013, kdy tomu předchází nebo s tím souvisí vyjádření egyptského patologa, a to písemné vyjádření, že takový defekt neviděl. Jsou tady fotografie, které přišly prostřednictvím TV NOVA, byly tam zaslány jedním egyptským právníkem a podle zkoumání Kriminálního ústavu v Praze je zjištěno, že tyto fotografie byly pořízeny 31.7.2013 mezi 14.-15.00 hod. a jeví se to, že je to někde na patologii.

Znalci předloženy k nahlédnutí fotografie Moniky Kramné č. 16, 17, 18, zaslané prostřednictvím TV NOVA a fotografie Moniky Kramné pořízené českými znalci při repitvě z č.l. 2441, zejména fotografie č. 73, 74, 75 spisu.

K tomu znalec:

odmítám se k těmto fotografiím mě zde předloženým v rychlosti u předsednického stolu vyjádřit, poněvadž to si chce rozvážit a prohlížet pořádně.

Předsedkyně senátu:

konstatuji, že jsem byla ochotna poskytnout znalci čas přiměřený, aby si mohl fotografie prostudovat, případně si i sednout na židli, a domnívám se, že 6 fotografií by klidně mohl pan znalec prostudovat během 5-10 minut.

K tomu znalec:

vy se domníváte, že během 5 minut? Já tvrdím, že bych si to během 5 minut prostudovat nemohl, abych si to mohl rozmyslet pořádně.

Předsedkyně senátu: kolik času potřebujete na prostudování těch 6 fotografií?

K tomu znalec: to já nevím, to já těžko vám tady řeknu.

Předsedkyně senátu:

znalec se odmítá vyjádřit a odmítá sdělit soudu, kolik času by potřeboval na prostudování 6 fotografií, které chtěla paní obhájkyně, aby byly znalci předloženy k nahlédnutí.

Obhájkyně:

když bych vám ty fotografie poskytla a dala vám prostor několika dnů i týdnů, byl byste ochoten se k tomu následně vyjádřit?

K tomu znalec:

k tomu bych ochoten byl se vyjádřit, i kdyby mi to nabídla paní předsedkyně, tak samozřejmě bych řekl, že ano.

Obhájkyně:

můžete vysvětlit pojem, který použili soudní lékaři Ústavu soudního lékařství v Ostravě „bark like myokard“?

K tomu znalec: já se k tomu nemohu vyjádřit, poněvadž já tento termín neznám.

Obhájkyně:

můžete se vyjádřit k tomu, po jak dlouhé době může dojít k vývoji defektu po smrti, konkrétně se bavím o časovém údaji 10 dnů, zda lze, když je popisován 9.8. defekt a je označován za popáleninu, s jistotou říct, že tento defekt je popálenina, která byla v den smrti?

K tomu znalec:

pokud jsem tomu dobře rozuměl, tak byla otázka na vývoj určité změny, časový vývoj. Samozřejmě, že tam záleží na té době, a když něco vznikne okamžitě, tak to není vidět, druhý den už je to vidět a za pár dní je to vidět více.

Obhájkyně: takže jsou to dny, hodiny?

K tomu znalec: málo dnů.

Obhájkyně:

znalci Ústavu soudního lékařství v Ostravě také ve svých nálezech zjistili otok plic. Je otok plic známkou toho, že organismus nebo tělo bylo zasaženo elektrickým proudem?

K tomu znalec: ne, to není důkaz elektrického proudu.

Obhájkyně:

jinak řečeno, při zasažení organismu elektrickým proudem se smrtelným následkem dojde k otoku plic?

K tomu znalec: samozřejmě, že dochází také k otoku plic.

Obhájkyně: vždy? Je to jednoznačné?

K tomu znalec:

to záleží na tom, jak rychle ta smrt nastupuje. Když nastoupí smrt okamžitě, tak tam ten otok nebude, když nastupuje pomaleji, tak se pomalu vyvíjí. To je velmi složitá záležitost z hlediska medicínského.

Obžalovaný dotázán dle § 214 tr. řádu:**Obžalovaný:**

pane profesore, tady padly dva časy nějakého úmrtí. Lékař který byl na místě, tzn. krátce po nahlášení úmrtí, konstatoval, že obě jsou mrtvé cca 3,5 až 4 hodiny. Následně po prodělané repitvě v ČR ve Fakultní nemocnici Ostrava, tuším, že tento závěr nebyl hned, ale až na následný dotaz státního zástupce, myslím, že to bylo až 10 měsíců po provedené repitvě, ostravský patolog stanovil, že Klárka se primárně po smrti cca 10 hodin nacházela na břiše.

Předsedkyně senátu: stanovil to, upřesňuji pro pana znalce, na základě posmrtných skvrn.

Obžalovaný:

chci se zeptat, zda z vaší praxe je pravděpodobnější čas, který určil lékař na místě krátce po smrti, nebo patolog, který dělal repitvu až devátý den?

K tomu znalec:

samozřejmě že vždy se určuje nejlépe doba smrti krátce po smrti. Čím dřív, tím lépe. Když je to určováno velmi rychle a brzo po smrti, tak ty údaje jsou nepřesnější.

Předsedkyně senátu:

můžete říci, jaký význam mají posmrtné skvrny z hlediska případné manipulace s tělem, zda dochází k nějakým změnám posmrtných skvrn?

K tomu znalec:

to je samozřejmě, že když se s tělem manipuluje, že se ty skvrny budou stěhovat.

Předsedkyně senátu: a dá se určit doba manipulace?

K tomu znalec: dá se určit, to záleží na tom, jak dlouho, kdy, co a jak.

Obžalovaný:

čas 3,5 až 4 hodiny, když vycházíme z toho času, který byl stanovený lékařem na pokoji, který se tam dostavil, když zemřelá zhruba 3,5 až 4 hodiny ležela na levém boku a následně byla otočena na břicho a na tom setrvala cca 10 hodin, mohly tyto posmrtné skvrny se přemístit?

Předsedkyně senátu:

pane obžalovaný, tělo v době, když tam přišla již ta první svědkyně a byla první na místě činu, neleželo na levém boku. Četli jsme zde svědeckou výpověď svědkyně z Polska. To tvrdíte jenom vy, že tělo leželo na levém boku v době, kdy jste vy zjistil, že nejeví známky života a začal jste volat o pomoc.

Obžalovaný: ano, já to tvrdím, protože jako jediný jsem tam byl.

Předsedkyně senátu:

a já tvrdím, že toto není objektivně prokázáno, zda v době, kdy tam přišel lékař ohledat tu zemřelou, ležela na levém boku a mám k tomu podklad ve spise.

K tomu znalec: k tomu se nebudu vyjadřovat.

Obhájkyňe: lze tedy jen z posmrtných skvrn určit, usuzovat na dobu smrti?

K tomu znalec:

to je opět velmi složitá otázka. Záleží na rychlosti rozvoje mrtvolných skvrn a dále při přemístění těla, jak se ty skvrny stěhovaly, zda se vůbec stěhovaly nebo nestěhovaly z jednoho místa na druhé místo, to záleží na mnoha faktorech.

Konstatuje se, že po poradě se znalci MUDr. Dokoupil a MUDr. Smatanová rozhodli, že bude za oba vypovídat **MUDr. Margita Smatanová**, která je opětovně poučena dle § 106 tr. řádu a § 346 tr. řádu, **poté uvádí:**

poučení jsem porozuměla, stále mi nic nebrání ve věci vypovídat. Na závěrech, tak jak jsme písemně s dr. Dokoupilem vypracovávali a následně stvrdili i ústně při hlavním líčení, v celém rozsahu po vzájemné dohodě setrváváme. Pokud jde o tvrzení, že histologické vyšetření srdečního svalu není specifické, tak jak je uvedeno na str. 9 ve 2. odst. posudkové části pana profesora, toto tvrzení v žádném případě nerozporuje námi již uvedené závěry. Jsme si plně vědomi, že vnitřní nález při úrazu elektrickým proudem včetně histologického nálezu je nespecifický. To znamená, že na takovýchto nálezech nemůžeme nikdy učinit závěr o úrazu elektrickým proudem. Jelikož jsme ale měli k dispozici na jedné ze zemřelých proudové známky, které jsme v naší posudkové části popsali, tak jsme již od počátku o této možné variantě vážně uvažovali. Proudové známky jsou udávány v lékařské literatuře soudně lékařské jako jediné specifické pro úraz elektrickým proudem, zbývající úrazové změny ve smyslu změn na orgánech, tedy zjištěné při soudní pitvě, jsou, tak jak již bylo řečeno, nespecifické. Je ovšem nutno říci, že tento nespecifický nález jednoznačně odpovídá na otázku, jak rychle tyto dvě ženy zemřely, zemřely velice rychle po působení noxy a zemřely téměř současně. Jelikož proudové známky, byť jsou specifické, jsou ale co do svého rozsahu relativně diskrétní, pak je všeobecně známo v soudně lékařské praxi, že je nutno při stanovování doby smrti úrazu elektrickým proudem vyloučit všechny další možné vyvolávající noxy, které taktéž vedou k nespecifickému vnitřnímu nálezu. Takto jsme postupovali, tzn. první v pořadí je určitě náhlá kardiální smrt z příčin přirozených, tato nebyla prokázána ani u jedné z žen. Další možnou příčinou je působení jedu, tento byl opakovaně vyloučen a ve světle tady těchto výsledků a při konfrontaci zevního nálezu na Monice Kramné, kde jsme zjistili proudové známky a následně i potvrdili mikroskopicky, a při vědomí, že máme zkušenosti s tím, že při úrazech elektrickým proudem může dojít k usmrcení i vícero osob při jednom zásahu, aniž by nutně musely vzniknout u všech lidí

proudové známky, jsme konstatovali úmrtí na selhání srdce při úrazu elektrickým proudem. Pokud jde o samotné vyšetření myokardu zemřelých, jak už bylo uvedeno, jde o nález nespecifický, takto to popisuje i literatura, ovšem současně taky říká, že pokud jsou jiné další nálezy, které pro úraz elektrickým proudem nasvědčují, pak můžeme nalézt takové, takové, takové změny na srdeční svalovině a tyto jsme zaznamenali, aniž bychom o nich tvrdili, že se o tyto známky zásadním způsobem opíráme, pouze zapadají do toho celkového obrazu, který jsme nashromáždili jednak při samotné pitvě, ale při vyšetřeních dalšími laboratorními vyšetřeními. Histologické vyšetření navíc bylo přínosné v další věci, a to v té, že samotná soudní pitva vyloučila onemocnění přirozené povahy a i mikroskopický nález na srdci co do možných vyvolávajících příčin přirozených, které by selhání srdce mohly vysvětlit, taktéž nebyly prokázány. Ty nespecifické změny, které jsme tam diagnostikovali, podle literatury spadají do tohoto obrazu, tedy pro úraz elektrickým proudem, jsou velice, řekněme, nevelkého rozsahu, nespecifické a samozřejmě to koresponduje s tím, že k nástupu smrti dochází velice rychle po působení noxy. Za podstatné považuji uvést, že takový je to standardní postup při jednak soudní pitvě obecně a tak jak literatura uvádí, mnohdy jsou u úrazu elektrickým proudem zjištěny byť diskrétní, ale proudové známky, které upozorní na to, aby se vyšetření prováděla pokud možno ve velké šíři, ve velkém rozsahu a výsledky těchto vyšetření musí do sebe vzájemně zapadat, a takto jsme postupovali.

Znalec prof. MUDr. Štefan dotázán, zda chce k vyjádření znalkyně dr. Smatanové něco doplnit, **uvádí:**

já se vyjadřuji v tom smyslu, že nemám vůbec nic, co bych namítal proti tomu, co zde paní znalkyně řekla, poněvadž to měla připraveno tak, jak by měla odpovídat správně, takže k tomu nemůžu nic mít.

Znalec účtuje znalečné:

3 hod. účasti u HL, 1 hod. á 350 Kč, tj. 1.050 Kč, cestovné hromadným dopravním prostředkem z Prahy do Ostravy a zpět 256 Kč x 2, tj. 512 Kč. Znalečné v celkové výši 1.562 Kč se znalci přiznává. Znalec uvádí, že číslo účtu si nepamatuje, čestné prohlášení zašle poštou dodatečně.

Znalci MUDr. Smatanová a MUDr. Dokoupil znalečné nežadají.

Strany dotázány, zda budou mít další návrhy na doplnění dokazování vyjma předvolání svědků a znalkyně, na jejichž osobní účasti obžalovaný trvá, a provedení zbylých listinných důkazů.

Státní zástupce:

nemám další návrhy na doplnění dokazování.

Obhájkyň obžalovaného:

odkazuji na důkazní návrhy, které jsem podala písemně. Proč navrhuje toho advokáta? Ten se prezentoval všude v médiích, že získal přístup k egyptskému spisu a já bych ráda věděla, zda tyto fotografie byly součástí toho spisu v době, kdy se k němu dostal, jak se k němu dostal, jak se dostal k těm fotografiím. Pokud byl požádán Egypt o to, jak jsem žádala, aby zaslalo oficiální fotodokumentaci pitevní, a já jsem nepochopila, jestli o to státní zástupce žádal, tak samozřejmě v tomto okamžiku by byl ten výslech nadbytečný.

K tomu státní zástupce:

ano, žádal jsem jakoukoliv fotodokumentaci opakovaně, naposledy jsem tak učinil právě v reakci na fotografie, které se objevily v TV NOVA od pana Bašíra. Čili aktuálně je v Egyptě žádost o právní pomoc, která by měla dopadat právě na tohleto téma a na kterou jsem odpověď ještě nezískal.

Obhájkyň obžalovaného dále uvádí:

beru to na vědomí a děkuji za odpověď. Dále jsem navrhla výslech psycholožky z Vazební věznice Ostrava, k níž obžalovaný dochází velmi pravidelně. Mám za to, že paní psycholožka by se také mohla vyjádřit k tomu, jak se obžalovaný chová ve výkonu vazby, protože přecejenom z výslechu znalkyně psycholožky jsme slyšeli, že je schopný ztotožňovat se s prostředím a k tomu by směřoval výslechu, zda by nám mohla osvětlit, jak ona vidí Petra Kramného, protože s ním je v kontaktu vícekrát, než byl počet sezení se znalkyní. Jedná se o paní Lenku Hrbáčkovou z VV Ostrava. Pak jsem navrhla písemně výslech sestřenice Moniky Kramné Renaty Opavové, bližší adresu neznám, ale uvedla jsem tel. číslo. Když jsme zde vyslyšeli svědky, kteří nebyli ani příbuzní, tak si myslím, že by se i sestřenice mohla vyjádřit k okolnostem, které tady prokazujeme, a to soužití a vztah mého klienta s manželkou a vůbec s celou rodinou. Dále navrhuji vyslechnout vedoucí mažorettek, kde docházela Klárka, a to Nikolu Kovaříkovou, když mám za to, že tato svědkyně by nám také mohla něco osvědčit o vztahu Moniky a Petra k dceři a všichni víme, že děti jsou takové brepty a všechno řeknou, takže by nám třeba mohla vyprávět něco, s čím se Klárka jí svěřila o vztahu rodičů. Dále v písemném podání navrhuji vyslechnout Adrianu Kančiovou, jejíž manžel byl vyslechnut v přípravném řízení, bytem Okružní 26, Český Těšín, a je to také sousedka rodiny Kramných. Pak v písemném podání navrhuji ještě jednu sousedku, a to je paní Štampovská, bytem Tovární 2440, Karviná. Nad rámec písemného návrhu jsem ve spise našla, že byl učiněn pouze úřední záznam rozhovoru s Tatianou Kucharekovou, bytem Hlavní 21, Olomouc - Skrbeň. Je to osoba, která s rodinou Kramných byla na dovolené, a je to ta druhá osoba, která si stěžovala na hotel, na pokoj a je tam úřední záznam, že s Monikou Kramnou hovořila, nechci předem říkat, je to v tom úředním záznamu, který je součástí spisu, že sledovala na Monice nějaké problémy už 28. Tatianu Kucharekovou navrhuji vyslechnout jako svědkyni.

Předsedkyně senátu žádá obhájkyň, aby soudu doložila generálie (datum narození a adresu) Renaty Opavové, pokud tato má být předvolána jako svědkyně k odročenému hlavnímu líčení.

Vyhlášeno u s n e s e n í :

Za účelem předvolání svědků, znalkyně a provedení zbylých listinných důkazů se hlavní líčení

o d r o č u j e

**na dny 10.-11.9. 2015 v 8.30 hod. č. dv. 10/přízemí,
na dny 14.-18.9.2015 v 8.30 hod. na č. dv. 139/1. posch. ,
na dny 23.-25.9.2015 v 8.30 hod. na č. dv. 139/1. posch.,**

což přítomní – senát, obžalovaný, obhájkyň, státní zástupce a eskorta – **berou na vědomí** s tím, že již **nebudou obesláni**.

Hlavní líčení bylo ukončeno v 15.05 hod.

protokolující úřednice
Bc. Kateřina Matušinská

protokolující úřednice
Hana Borutová

předsedkyně senátu
JUDr. Renata Gilová

Protokol o hlavním líčení byl vyhotoven protokolujícími úřednicemi Bc. Kateřinou Matušinskou (HL ve dnech 29.6.-30.6., 1.7.-2.7.2015, 7.7.2015 - pouze výslech znalce MUDr. Marka Dokoupila) a Hanou Borutovou (HL ve dnech 3.7., 7.-10.7.2015) ve shodě se zvukovým záznamem na CD nosičích, které jsou založeny ve spise.